00079958

BOMBAY BRANCH

OF THE

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 16 March, 2016

MBurg. ſculp.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ,

ΚΑΙ

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

DIONYSII

ORBIS DESCRIPTIO

CUM

EUSTATHII COMMENTARIIS

ET ANONYMI

PARAPHRASI GRÆCA.

ACCEDUNT

79958

ANTIQUÆ VERSIONE

Priſciani & R. Feſti Avieni.

Editio Noviſſima & Locupletiſſima.

OXONIÆ,

E THEATRO SHELDONIANO,

An. MDCCXVII.

Proſtant apud JONAM BOWYER Bibliopolam *Londinenſem*

God

79958

00079958

CONTENTA IN HAC EDITIONE.

H. Dodwelli Diſſertatio de Ætate & Patria Dionyſii Periegetæ.

Textus Dionyſii ad Exemplar H. Stephani Pariſienſe A. D. MDLXXVII.

Interpretatio H. Stephani è regione Græci textus.

Euſtathii Commentarius Græcus textui ſubjectus.

R. Feſti Avieni Deſcriptio Orbis Terræ.

Priſciani Periegeſis.

R. Feſti Avieni Ora Maritima.

Anonymi Paraphraſis Græca in Dionyſium, nunc demum è MS—Pariſienſi integritati ſuæ reſtituta.

Ἀποσπασμάτια *Geographica ex variis MSS.*

Variæ Lectiones & Annotationes ad Dionyſii Periegeſin.

Emendationes ad verſionem H. Stephani.

Variæ Lectiones, Emendationes, & Notæ ad Euſtathium.

Conjecturæ quædam & Emendationes ad R. Feſti Periegeſin, & Oram Maritimam.

Index locorum, populorum &c.

Index Auctorum in Commentariis Euſtathii.

Index Auctorum in Paraphraſi.

Index Auctorum in R. Feſti Ora Maritima.

Quatuor Tabulæ Geographicæ de novo delineatæ & Dionyſio accommodatæ.

HENRICI DODWELLI

DISSERTATIO

DE

ÆTATE ET PATRIA

Dionyſii Periegetæ.

ROYAL ASIATIC SOCIETY · LIBRARY · OF THE BOMBAY BRANCH OF THE

* a

SUMMA DISSERTATIONIS.

ALIUS erat à *Dionyſio Pliniano* Auctor *hodiernæ*, quam habemus, *Periegeſeos*. §. I. Scripſit *noſter* poſt *Domitianum*, à quo deleti *Naſamones*: non autem à *Scipione*, vel *Cæſare*. §. II. *Deſolata* erat *aliquantiſper* patria *Naſamonum*. certe, cum ſcriberet *Ptolemæus*, qui tamen *Naſamonum* meminit *extra* patriam, in *Marmaricâ*. §. III. *Manſit* deſolata, uſque ad Imperium ſaltem *Gordiani* tertii. §. IV. Scripſit *noſter* antea quam *Parthos* ſub jugum redegiſſent *Perſæ*. quod factum ſub *Alexandro Severo*. §. V. *Victos* tamen agnoſcit *Dionyſius* ab *Imperatore* aliquo *Romano Parthos*. quod verum eſſe vix potuit ante Imperium *Trajani*. §. VI. *Romam matrem omnium* Imperii Romani *urbium* agnoſcit *Dionyſius*. Loca Auctorum huc ſpectantia, *ante Caracallam*, explicantur. §. VII. *Singulorum* in *Imperio Romano Civium*, *Civitatumque Metropolim Romam* agnoſcit *Dionyſius*. quod vere dici non potuit ante *Caracallam*. §. VIII. Si *plures* fuerint, *Dionyſii* ætate, *Imperatores*; non tamen obſtabit illa *Temporis* nota, quo minus fuerit junior *Caracallâ*. §. IX. Urbs *Byzantina mœnibus* mulctata, cum ſcriberet *Dionyſius*. quod factum à *Septimio Severo*. §. X. Ad *finem* uſque *Alexandri Severi*, ne quidem Urbs illa nomen habebat *Byzantii*, ſed *Antoninæ*, poſt *excidium* ſub *Septimio Severo*. §. XI. Sub *Gallieno* vetus receperat, cum *muro*, etiam *nomen Byzantii*. proinde *ante Gallienum* ſcripſit noſter *Dionyſius*. §. XII. *Dionyſius Byzantius* non ſcripſit *Periegeſin*, ſed *Boſpori* tantummodo *Thracii* Ἀνάπλουν. Et ne quidem illum *Carmine Epico*, ſed *Oratione ſoluta*. §. XIII. *Dionyſius Mitylenæus Scutobrachion* alius erat à noſtro. *Ætas* illius. §. XIV. Scripſit Περιήγησιν Οἰκουμένης *Dionyſius Mileſius Hiſtoricus*, alius à *noſtro*, multoque *antiquior*. §. XV. Scripſit Οἰκουμένης Περιήγησιν *Dionyſius Muſonii* filius, ſi *Samius*, à noſtio *alius*, nec cum eo conferendus. §. XVI. *Orbis* Περιήγησιν *Epicam unicus* ſcripſiſſe fertur *Dionyſius Corinthius*. idem proinde cum *noſtro*. §. XVII. Nec *pluſquam unici* Periegetæ *Epici* meminerunt *juniores*, qui *Dionyſii Periegetæ* teſtimonia advocant. nec *alterius* quam *noſtri*. §. XVIII. Loca nonnulla è *Dionyſio Periegeta* prolata, à *noſtro* Textu nonnihil *variantia*. Sic tamen ut *alterius Dionyſii Periegetæ Poëtæ* ſuſpicionem nullam moveant. §. XIX. Habet *Stephanus* locum, ex *altero Dionyſio*, fortaſſe Periegetâ; non tamen *Poëtâ Epico*. §. XX. Teſtimonium *Diony-*

ſii apud *Tzetzem* de *Amazonibus* non erat *alterius*, à noſtro, *Dionyſii*, ut credebat Cl. *Joannes Gerardus Voſſius*. §. XXI. *Verborum* illa, quæ apud *Tzetzem* reperitur, exigua *mutatio*, non ipſi *Auctori* tribuenda eſt; ſed *Tzetzi memoriam* venditanti, vel verſus *ſui Dionyſii Heroicos* ſuis *Politicis* accommodanti. §. XXII Verba *Stephani* de Urbe *Emiſenâ* deſunt quidem in *hodiernis* Dionyſii *noſtri* Codicibus; non autem in illis *vetuſtioribus* quibus uſus eſt *Rufus Feſtus Avienus*. §. XXIII. Ex hac *Dionyſii*, quam debemus *Avieno*, interpolatione, Poëtam noſtrum ſub *Elagabalo* ſcripſiſſe colligimus. §. XXIV. Magnâ quidem *licentiâ* uſi ſunt *Dionyſii Paraphraſtæ* veteres. Hoc tamen in loco probabile eſt, ea quæ *addidit* in *coævo* ſibi Poëtæ *Textu* reperiſſe *Avienum*. §. XXV. *Hoc* certè in loco *Textus mutilati* indicia habemus, niſi ſuppleatur additamentis *Avieni*. §. XXVI. Non recte Poëtam *Alexandrinum* fuiſſe colligitur ex eo quòd à *Lybia* Periegeſeôs *exordium* duxerit. §. XXVII. Non potuit autem à *Charace Spaſinis* (unde *ortum* habuit *Dionyſius Plinianus*) cognomen habere *Alexandrini*. §. XXVIII. *Rhebam* fluvium, non ſuorum *Natalium* cauſsâ, ſed *Regionis Gentiſque* à fluvio cognominatæ, laudat *Dionyſius*. §. XXIX. Quòd ὑπὲρ particulæ uſum de plaga *Auſtrali* in *Dionyſio* obſervârit *Euſtathius*, ad vetuſtiſſimorum *Poëtarum* uſum de *Hyperboreis* réferendum. qui tamen *Veteres* eandem *particulam* de partibus *Orientalibus*, aut *Occidentalibus*, minime uſurpabant. §. XXX. *Hyperboreorum* nomine gentes *Scythiâ Borealiores* intelligebant *Veteres*. Non ita particulam ὑπὲρ in ὑπερνοτίοις ſuis intellexit *Dionyſius*, erravitque ita interpretatus *Euſtathius*. § XXXI. *Patriæ* ſuæ rationem in uſu particulæ ὑπὲρ *non* habuit *Dionyſius*, ſed *lineæ* Περιηγήσεως. §. XXXII. Sed nec etiam *Strabo* ſuæ *Amaſeæ*. §. XXXIII. *Corintho* conveniunt ſatis *commode*, quæcunque in hoc Poëmate occurrunt, *Patriæ* notæ. §. XXXIV. Concluſio. §. XXXV.

DE

DE

ÆTATE ET PATRIA

DIONYSII PERIEGETÆ.

I. PLINII, quo loco de *Spaſinis Charace* agit, verba illa ſunt: *Hoc in loco genitum eſſe Dionyſium, terrarum Orbis ſitûs recentiſſimum Auctorem, conſtat; quem ad commendanda omnia in Orientem præmiſit D. Auguſtus, ituro in Armeniam ad Parthicas Arabicaſque res majore filio.* Nat. Hiſt. VI.27. Fefellit hic locus viros Eruditos, qui (ſi de *Dionyſio Periegeſeos* Auctore intelligendus eſſet) locus eſſet plane nullus cur de *Poëtæ noſtri* ſeu *ætate* ſeu *Patriâ* amplius dubitaretur. Ideone *Characenus* noſter fuerit *Dionyſius*? Cur ergo *Patriæ* nuſpiam meminit, tot alioqui *Urbium* inſignium eximius *Encomiaſtes*? Ipſâ *Plinii* ætate celebrior erat Urbs *Characena*, quam ut *Patriæ* ſuæ *noſtrum* pœnituiſſe veriſimile ſit. Sed nec inter *Suidæ Dionyſios*, etiam *Poëtas*, ullum reperimus qui fuerit *Characenus*. Noſter certe *Characenus* eſſe ne quidem potuit, qui & Urbem *Romanam Urbium* omnium *matrem* & ſuorum *Principum ſedem* agnoſcit; qui *Parthos* à *Romanis domitos* gratulatur. *Romani* certe *Imperii* civem notæ illæ indicant, cum tamen *Romani* Imperii limes his temporibus receptiſſimus fuerit *Euphrates*, ut alibi in noſtrâ de Ripa *Striga* Diſſertatione ad *Lactantium* oſtendimus. Proinde *Iſidorum Characenum Externis*, non *Romanis*, Auctoribus accenſet ipſe *Plinius*. *Parthis* enim parebat patria illa *Charax Iſidori Pliniani*. *Romani* autem *Imperii* civem produnt notæ

Alius erat à *Dionyſio Pliniano* Auctor *hodiernæ*, quam habemus, *Periegeſeos*.

tæ omnes, quæ ad *Patriam* referendæ videntur, à viris doctiſſimis in hac *noſtrâ Periegeſi* obſervatæ. *Patriæ* autem ſuæ *Characenæ* res à *Dionyſio Plinii Characeno* relatas ex ipſo *Plinio* facile colligimus,& quidem accurate. Sic enim ſequitur: *non me præterit, nec ſum oblitus, ſui quemque ſitus diligentiſſimum Auctorem viſum nobis in introitu hujus Operis. In hâc tamen parte arma Romana ſequi placet nobis, Jubamque Regem, ad eundem Cajum Cæſarem ſcriptis voluminibus de eadem Expeditione Arabica.* Verba nimirum ſua in memoriam revocat quæ in Libri III. Præfatione legimus; in margine tamen, quam in Textu, emaculatiora: *Commune ferme omnibus fuit, ut eos quiſque diligentiſſime ſitus diſceret, è quibus ipſe prodibat.* Quæ eò ſpectant ut de Patria ſua Auctorem quempiam magis audiendum deceat quàm *alienigenam.* Eò ſpectabant verba: *ſui quemque ſitûs diligentiſſimum Auctorem.* Reddit ergo rationem, cur, præter *morem* ſibi præſcriptum, *Jubæ* potius fidem de rebus ſequeretur *Characenis*, quam *Dionyſii* patria *Characeni.* ſupponens utique *Dionyſii* manifeſta de rebus *patriis* teſtimonia, quæ tamen nulla ſunt in hodierno *Dionyſio.* Recte parte ea *arma* ſe *Romana* ſecutum cenſet *Plinius*, dum *Jubæ* Regis fidem fidei *Dionyſii Characeni* anteferret: quod tamen *perperam* feciſſet, ſi *noſtro Jubam* oppoſuiſſet *Dionyſio.* Scripſit enim, ut noſter, *Juba* ipſe *Græce.* Nec gentem Rex *Maurus* cum *Romanis* communem habuit magis quàm *noſter* gente *Græcus*: *Romanorum* ergo *armorum* nomine complectitur *Populi Romani ſocios*, *Romanæque* ditionis *incolas quacunque* demum *lingua* ſcribentes, aut quacunque *Romanæ* ditionis *gente* oriundos. Sic ad *alia* à *Romanis arma* ſpectârit *Dionyſius* (qui in *Parthorum Romanis* infenſorum ditione egerit) *Characenus.* Non ita *Poëta* noſter *hodiernus*; qui & *Romanos* Imperatores Dominos agnoſcit, *Romanorum* proinde *armorum ſocius*, pariter ac ipſe *Jubâ.* Alius ergo fuerit oportet *Plinianus* ille *Dionyſius Characenus* à Poëta Περιηγήσεως *hodiernæ* Scriptore.

Imo

II. Imo etiam *antiquior*, ut ex ipſius Poëmatis notis colligimus. Obſervavit *Scaliger* v. 209. mentionem eſſe *Naſamonum* jam antea à *Domitiano* deletorum, in *ſecundis* ad *Chron. Euſebianum* cogitationibus num. *Euſeb.* 2102. è *Zonara*, qui *Dione* uſus eſt integriore quam quem hodie habemus, & ex *Ariſtidis Smyrnaïco*, ipſoque *Euſebio*. Inde certum eſt *Domitiano juniorem* eſſe noſtrum Poëtam. Sed ad *Scipionem* cladem illam *Naſamonum* eandem refert vetus ille, quem Cl. *Thwaiteſio* debemus, *Græcus Scholiaſtes*, ad. v. 209. Sic autem concidet Argumentum ab ἀνάκτων v. 355. mentione ductum: quo, non ſub *Conſulibus*, ſed ſub *Imperatoribus*, hanc *Periegeſin* à *Dionyſio* exaratam fuiſſe colligit *Euſtathius*. Sub *Conſulibus* enim periiſſe neceſſe eſt, ſi cladis Auctor fuerit *Scipionum Africanorum* alteruter: quod tamen nulla produnt, quod quidem ſciam, hodierna monumenta. Ideone *Scipionem* alium illum potius intelligemus, qui *Civili* cum *Cæſare* Bello ipſe periit? *Illo* enim ipſo *Bello* periiſſe credidit *Euſtathius* συναγωνιζομένους τῷ Κάτωνι κατὰ τοῦ Καίσαρος. Id ſi verum, *Scipio* cædis Auctor eſſe non potuit, qui communem habuit cum *Catone* cauſſam, ſed potius *Cæſar*: quod tamen ipſum idoneis rerum à *Cæſare* geſtarum Hiſtoricis teſtimoniis deſtitutum eſt. Sed vero certum eſt, *poſt* illam Epocham, adhuc ſalvos in ſua veteri patria perſtitiſſe *Naſamonas*. Meminit eorundem *Strabo* qui ſcripſit ſub *Tiberio*, lib. XIII. Meminit lib. IX. *Lucanus* ſub *Nerone*. Meminit ſub *Veſpaſiano Domitiani* patre *Plinius*, Nat. Hiſt. V. 5. VII. 2. Et *Flaccum Zonaræ*, qui *Naſamones* exciderit, eundem fuiſſe veriſimile eſt, cujus meminit *Ptolemæus* Geograph. lib. I. c. 8. Vera ergo hæc eſt de exciſis ſub *Domitiano Naſamonibus* Hiſtoria; quam è *Zonara* hauſit *Scaliger*, è *Dione* vero, ut videtur, uti alia multa boni commatis, ipſe *Zonaras*. Nam & *Naſamonum* mentionem à *Dione* factam docet ad hunc ipſum, in quo verſamur, Poëtæ noſtri locum *Euſtathius*: quæ tamen nulla prorſus occurrit in hodierno *Dione*. Potuit tamen

Scripſit *noſter* poſt *Domitianum*, à quo deleti *Naſamones*: non autem à *Scipione*, vel *Cæſare*.

ſatis

ſatis commode in rebus *Domitiani*, quo proinde *juniorem* eſſe neceſſe eſt *noſtrum*, quem hodie habemus, *Dionyſium*.

Deſolata erat *aliquantiſper* patria *Naſamonum*. certe, cum ſcriberet *Ptolemæus*; qui tamen *Naſamonum* meminit *extra* patriam, in *Marmarica*.

III. Hinc tamen colligit Cl. *Hillus* recenti ſaltem cladis *memoria* ſcripſiſſe, quod ἐρημωθέντα μάλαθρα memoraverit v. 208. Vereor autem ne ſolide. Exciſa enim *Naſamonum* gente, & terra poſſeſſoribus exinanita; *feras* deinde invaluiſſe conſentaneum eſt, quibus abundabat *Africa*, tot locis ſterilibus, & humano cultui incommodis, interpolata. Sic enim in *terra Sancta* cavebat Deus ne penitus *ſimul* exſcinderentur terræ promiſſæ veteres incolæ, ne terra in *ſolitudinem* redigeretur, & creſcerent contra illos *beſtiæ*. Exod. XXIII. 29. Propter *Arabiæ deſertæ feras* ſimiliter *impedituras* ne prorſus coleretur, ſi ad nimiam *paucitatem* homines redigerentur. Hæc erat *Terræ Sabbatiſmus*. Levit. XXVII. 34. 35. 3. Eſdr. I. 58. Cum nempe *annuas fruges* non præberet, annuis *Agricolarum* laboribus deſtituta propter *infrequentiam*. Inde in ſtatum priſtinum redire non potuit, niſi *deletis feris*, vel deductis inſigni aliqua *multitudine* colonis. Quorum neutrum penes *privatos* erat, niſi *Poteſtatum publicarum* patrocinio fruerentur. Ita fieri potuit ut *multorum annorum* eſſe potuerit *Naſamonum* illa *deſolatio*, qualis erat illa *Judææ* proprie ſic dictæ, quæ *Regni* fuerat *Judaici* quà *Regno* opponebatur decem tribuum *Iſraëlitico*, *exſtinctis* ab *Iſmaële Gedaliæ* colonis, *reliquis* autem in *Ægyptum* recedentibus. Imo ita rem fuiſſe veriſimillimum eſt. Scripſit ſub *Antonino Pio Ptolemæus*. Is autem quo loco *Africæ* proprie ſic dictæ limites deſcribit, Νυκτίυς ponit & Ἐλειῶνας, περὶ τὴν μεγάλην Σύρτιν, quibus ſubjungit Μακαίους, quos Συρτίτας appellat à *Syrti majori* finitima, tum deinde Λιβύην ἔρημον. Hæc certe *Libya deſerta* alia eſſe vix poteſt à ſede *Naſamonum*; tum proinde *vacua* habitatoribus, cum ſcriberet *Ptolemæus*. Situs idem plane eſt, cum eo quem *Naſamonibus* nondum deletis noſter aſſignavit *Dionyſius*, ultra *Neapolim* & *Troglodytas Ulyſſis*, proximumque *Marmaricæ* verſus *Ægyptum Orientemque* proficiſcentibus.

Sic

Sic Capella: *In ora Syrtis Naſamones.* lib. VI. p. 217. *Strabo*, de ſinu quem faciunt *Syrtes*: Ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους, τοῦ δὲ πλάτους παρήκοντες, καὶ μέχει τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες Λιβυκὸν ἔθνος. lib. XVI. p. 836. C. Iterum: Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αὐχμηράν· πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες, πρὸς ἕω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. p. 838. C. *Herodotus* de iiſdem: Τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυκὸν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἠῶ χώρην τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν. II. 32. Ita *Callimachus* Δέσποιναι Λιβύης ἡρωΐδες, αἳ Νασαμώνων Αὖλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε. Fragm. ap. Schol. *Apollonii Rhod.* lib. IV. n. 1323. Nec aliter *Herod.* l. IV. c. 172. &c. *Lucanus* IX. 438.

> *Hoc tam ſegne ſolum raras tamen exſerit herbas,*
> *Quas Naſamon gens dura legit, qui proxima Ponto*
> *Nudus rura tenet, quem Mundi barbara damnis*
> *Syrtis alit.*

Plinius: *Jam in ora Syrtis Naſamones, quos antea Meſammones Græci appellavere, ab argumento loci, medios inter arenas ſitos.* V. 5. *Medium ergo ſinus* tenuere *Naſamones*. Inde factum ut è *naufragiis Syrtis* univerſæ lucrarentur, & *commercia illa* naufragiorum cum *orbe* communia haberent, ut falſe *Lucianus*. quod nempe *ora ſinus* omnis *importuoſa* eſſet. Et quidem *Pſylli Regis in parte Syrtium majorum* agnoſcit alibi *Plinius* VII. 2. *à quo Pſyllorum genti nomen, in quorum locum ſucceſſiſſe Naſamonas apud veteres in confeſſo eſt.* Suffragatur *Scylax*. Trium dierum latitudinem huic *ſinui* tribuit ab *Heſperidibus* ad *Neapolim*. Ὑπεροικοῦσι δὲ, inquit, αὐτὴν Λιβύων ἔθνος Νασαμῶνες μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ. p. 46. 47. Edit. *Oxonienſis*. Et *Syrticam gentem Naſamonas* cenſet *Curtius*. IV. 7. Nec aliter *Solinus*. c. 27. Habet autem ſuos ipſe quoque *Ptolemæus Naſamonas*; ſed in *Marmarica* non in *Africa* proprie ſic dicta, quæ tamen *Syrtes ambas* complectebatur; non quidem *longe* ab *avita Naſamonum patria*, nec *in* ea tamen. Certe ultra *aras Philænorum*, qui tamen *Africæ* Provin-

ciæ *limes* erat, ut è gradibus *Longitudinis Africæ Marmaricæque* aſſignatis manifeſtum eſt, & *Ægypto* propiores. Quod nihilominus non obſtabat quo minus *gens* ipſa deleri cenſeretur, *patria deſolata*, paucis in Provinciam *finitimam* è Romanorum militum furore lapſis. Verum ergo erat illud *Zonaræ* teſtimonium de *deletis*, *Domitiani* juſſu, *Naſamonibus*. Illud quoque verum, multis *poſt Domitianum* annis, adhuc deſolatam deſertamque fuiſſe eorum patriam, uſque ad Imperium ſaltem *Antonini Pii*, ſub quo ſcripſit *Ptolemæus*. Ut proinde neceſſe non ſit, qui *patria* eorum *deſolata* ſcripſit, illum *mox* à gentis clade ſcripſiſſe noſtrum, de quo agimus, *Dionyſium*.

Manſit deſolata uſque ad Imperium ſaltem *Gordiani tertii*.

IV. Verum porro eſſe, quod è *Ptolemæo* didicimus, non ita *exciſos* fuiſſe à *Domitiano Naſamonas*, quin adhuc *reliquiæ* eorum ſuperſtites fuerint in *Marmarica*, quæ etiam *tandem* in *patriam* redierint, (multis tamen *poſt* ipſum *Ptolemæum annis*) aliunde colligimus. Hoc nos docet inſigne *Epigramma* à Cl. *Holſtenio* editum in Notis ad *Stephanum*, voce Νασαμῶνες. Nos autem recitabimus ex Amico Cl. *Berkelio*, qui mendis nonnullis illud purgavit. Sic ſe habet.

Εσχατιαὶ Λιβύων Νασαμώνιδες, οὐκέτι θηρῶν
Εθνεσιν ἠπείρου νῶτα βαρυνόμεναι.
Ηχοῖ ἐρημαίῃσιν ἐπιπτύοντεδε [leg. ἐπιπλήσσετε] λευκτοὺ
Ωρυγαῖς, ψαμάθους ἄχρις ὑπὲρ Νομάδων·
Φῦλον ἐπεὶ ἀνάριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν,
Ες μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς.
Αἱ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοίταδες ἀκρώρειαι
Θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

Titulum ediderat L. *Holſtenius*: Οτι Καῖσαρ ἐξεκάθηρε τὴν Λιβύην τῶν ἐνοικούντων θηρίων, καὶ ἐποίησεν οἰκεῖσθαι. Ipſo quoque *reſtitutæ* hujus *Hiſtoriæ* nomine luculentum hoc eſt, quod *Holſtenio* debemus, *Epigramma*. *Naſamonides* hoc in loco *Libycæ* eædem plane ſunt cum illis quas ad *Marmaricam Ægypto* contiguam retulit *Ptolemæus*. *Libyæ* enim nomine intelligitur *Libye* proprie ſic dicta, *Media* nimirum inter *Ægyptum* & *Africam* illam quæ *Romana lin-*

guâ

gua utebatur, ipſa *Græco* idiomate uſa tanquam patrio. Hæc *Africæ* opponebatur *proprie* itidem ſic dictæ, quæ *patriam* itidem linguam habebat *Romanam*. *Ultimi* ergo fuerint gentium *Libycarum* hi *Marmaricæ Naſamones*, in *confinio* ſiti *Romanæ* occidentem verſus *Africæ*, ipſi ad orientem ſiti lineæ per *aras Philænorum* erga *meridiem* ductæ, quæ quidem aræ *limes* erat illi *Libyæ* illique *Africæ* communis. Sic item *patriæ avitæ* propinqui, ut pone dorſum, quà ipſi ad *orientem* ſpectabant, *rugitibus leonum* terrerentur, patriam tum deſertam poſſidentium. Ψαμάθυς enim ipſos, non alios ſane quam *Syrtium* quos incoluerant veteres *Naſamones*, hic *Numidiæ* accenſeri videmus, quæ *ultima* erat *Africæ Romanæ* verſus *orientem* Provincia. Hæc ergo *ferarum* habitacula veteribus incolis *reſtituta* gratulatur Auctor *Epigrammatis*, *feris* ipſis *armatorum militum* ſtrepitu & terrore in *laqueos*, quibus ferarum *pedes* tenerentur adactis, & ad *internecionem* redactis. Ita factum ait, ut *montana* olim a *noctivagis belluis* occupata in *bovium ſtabula* converſa fuerint humanis uſibus congrua. De *montanis* loquitur, quod littus *Syrtium arenoſum* ita cultum humanum averſaretur, ut ne quidem *jumentis paſtum* præbere potuerit. *Cæſari* autem cuidam tribuit quod exſules *Naſamones* in patriam tamdiu deſolatam tandem redierint. Male autem *Libyæ* ipſi *Cæſaris* beneficium vendicat Auctor Argumenti quod regioni ultra *Libyas* ultimas ſitæ *Poëta* ipſe tribuit. Inde intelligimus, non *Auctoris*, ſed *Collectoris Anthologiæ*, in qua locum habuerit *Epigramma*, eſſe, *alienum* ab *Auctoris* ſententia, Argumentum. Itaque ad *tempus* illius, quicunque demum is fuerit, *Cæſaris*, non *Domitiano* tantummodo, verum etiam *Antonino Pio* recentioris, adhuc habitatoribus vacuam fuiſſe priſtinam *Naſamonum* infelicium patriam. Quis fuerit ille *Cæſar Afrorum* patronus divinari difficile eſt. Ego, poſt *Pium*, neminem reperio, cui attribui poſſit, præter ſecundum tertiumve *Gordianum*. Si quidem παῖδος nomine *filius* intelligatur, fieri potuit ut *ſecundus* fuerit, *primi* Gordiani *filius*, ipſe quoque *Gordianus*.

 Ægre

Ægre tamen crediderim ipſi, in Republica turbulentiſſima verſanti, *otium* fuiſſe, ut regioni deſertæ *belluis* purgandæ vacaret, priſtiniſque habitatoribus reſtituendæ. Melius *tertio* conveniet *Gordiano*, qui etiam propter *Afrorum* merita in familiam *Afris* multum debebat. Sub *eo* defecit in *Africa Sabinianus*, à conjuratis oppreſſus dedituſque. Inde nata occaſio αἰχμητῶν in hanc ipſam Provinciam *mittendorum*: & quidem ſub Principe, ætate *puero*, ut paſſim ab *Hiſtoricis* appellatur, ſub *anni* Æræ *Chriſtianæ* 240. Coſs. agnoſcente *trium Gordianorum* Auctore c. 23. Hunc *Gordianum*, cum *Imperio* admoveretur, παιδίον νήπιον appellat *Herodianus* lib. VIII. p. 356. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐχ' οἷόν τε προΐστασθαι τῶν πραγμάτων. *Adoleſcentem* Auctor trium Gordianorum c. 22. *Puerum* c. 23. Additque *poſt* Coſs. anni Ær. *Chr.* 241. poſt matrimonium cum filia *Miſithei*, tum demum non *Puerile* jam *& contemtibile viſum* illius *Imperium*. Poſt defectionem in Africa repreſſam. *Admodum puer* habetur *Eutropio*. Hic ſi vere *Cæſar* fuerit qui exſules in patriam revocaverit *Naſamonas*, ut *Domitiano* junior, ita hoc anno *Chriſti* antiquiorem fuiſſe oportet *noſtri Poëmatis* Auctorem. Sed aliæ adhuc quærendæ erunt notæ quibus hoc tam *laxum* ſpatium intra limites anguſtiores concludatur.

Scripſit *noſter* antea quam *Parthos* ſub jugum redegiſſent *Perſæ*. Quod factum ſub *Alexandro Severo*.

V. Ita certe de *Perſis*, ita de *Parthis* loquitur Poëta; ut facile intelligamus, nondum *Perſas* majorum ſuorum gloriam aſſecutos, ut *Parthos* ſibi etiam obnoxios haberent, cum ipſe ſcriberet. Hoc tamen, quaſi è poſtliminio, aſſecuti ſunt *ante Gordianos*, Imperante *Alexandro Severo*. Laudem autem *Perſis* aliam nullam tribuit quam *majorum* divitias atque magnificentiam; *victoriam* gratulatur nullam præterquam *Aſiæ* minoris & *Cræſi*, cujus præda illæ fuerint divitiæ. Nullam certe à *Parthis* reportatam quos aliis ἀμαιμακέτους facit, præterquam *Romanis*. Inde conſtat nondum *Parthorum* jugum è cervicibus ſuis depuliſſe *Perſas*. Proinde ante finem *Alexandri Severi* noſtrum ſcripſiſſe, vel ex hac nota colligitur.

VI. *Victos*

Victos tamen agnoſcit Dionyſius ab Imperatore aliquo Romano Parthos. quod verum eſſe vix potuit ante *Trajanum.*

VI. *Victos* autem à *Romanis Parthos* utcunque gloriatur. Hinc *ætatem* Scriptoris *Auguſto* coævam colligebat *Euſtathius*. Plane teſtimoniis Auctorum coævorum, quorum fidem ſequeretur, deſtitutus, & ſuis duntaxat *Ratiociniis* innixus. Inde ſequi credidit, non ſub *Conſulibus* ſcripſiſſe *Dionyſium*, quod ἄνακτας v.355. ſuos agnoverit Poëta, qui *Romæ* ſedem tenuerint: quod majus eſſe credidit Commentator, quam ut de *Conſulibus* vere dici poſſit. Oblitus eſt nimirum in *Regis unius* locum *binos* ſuffectos fuiſſe *Conſules*, ut *Majeſtatem* vere *Regiam* à prima eorum inſtitutione tenuerint, ſed *diviſam*. Inde facilius colligere licuit *ſub Conſulibus* ſcripſiſſe, quod *Plurali* numero ἄνακτας agnoverit. Utcunque tamen *Conſularem Poteſtatem* jam olim ita imminutam fuiſſe *Plebejorum* Plebejiſque *faventium Patritiorum* ſeditionibus conſtat, ut jamdiu longe *infra* Regiam Majeſtatem deciderit, nec *Regiam* Majeſtatem ſignificantibus Epithetis inſigniri ſoleret. Solidius hoc idem confecit *Euſtathius* è mentione Αὐσονίης βασιλῆος v.1052. Unius nimirum qui *Conſulum collegio* convenire non potuit. Sed quæ demum erat illa *Romanorum* in *Parthos* victoria, de qua intelligi potuerit *Dionyſius*? *Euſtathio* ne quidem in mentem venit *Ventidius Baſſus*, qui *primus Romanorum* de *Parthis* triumphavit. Non ſuis tamen, ſed *M. Antonii* auſpiciis, cum *Monarchiæ Regiæ* in *Triumvirali Poteſtate* veſtigium nondum haberet *Auguſtus* ipſe, nedum *damnatæ* memoriæ *Antonius*. Sed recepit *Auguſtus* à *Phraate Signa Militaria* & *captivos Craſſi* clade in *Parthorum* poteſtatem redactos. Atque huc *Poëtæ* verba refert *Euſtathius*. Perperam ille, cum *Auguſti reverentia* potius quam *armis*, *Parthos*, immo ne *coactos* quidem, ſed *ultro*, ſigna retuliſſe fateantur Hiſtorici. *Ovavit* tamen eo nomine, fateor, *Auguſtus*. Sed quantillo *ſanguine* conſtiterit à *Parthis* delatus honos, illa ipſa indicabat *ovatio*; quæ tum potiſſimùm locum in diſciplina *Romanorum* habebat, cum *nullo ſanguine* victoria conſtaret. De *Plinii Dionyſio* nihil prorſus cogitabat *Euſtathius*. Is

cum in *Auguſti* ætatem inciderit, rationem veriſimilem præbere potuit, cur ad *Auguſti* aliquam de *Parthis victoriam* Poëtæ noſtri verba viderentur eſſe referenda. Comitem illum *Cajo ad Parthicas Arabicaſque res ituro* datum ab *Auguſto* teſtatur *Plinius* VI. 27. Periit autem illa Expeditione *Cajus*, nec *res* geſſit tam magnifico Poëtæ *noſtri* præconio dignas. Poſtea ſub *Nerone* rem adverſus *Parthos* proſpere geſſit *Corbulo*. Et fuiſſe adeo qui ad *Neronem* hæc verba *Dionyſii* retulerint, indicat *Euſtathius*. quibus proinde nondum in mentem venerat *Dionyſius* ille *Plinianus*. Sed nec alia aliqua *temporis* nota, qua ſub *Auguſto* noſter ſcripſiſſe crederetur. Sed *Corbulonis* illa potius erat gloria, quam *Principis*; niſi quà Principum *auſpiciis* res geri cenſebatur, quæ geſta fuerat à Principis *legato*. Sed verba *Dionyſii*, Αὐσονίȣ βασιλῆος ἀκωκή, rem *geſtam* potius ab ipſo *Principe* deſignare videntur, vel ſaltem qua non adeo *longe* abfuerit, quin *juſſu* illius & *conſilio* geri potuerit. Ita ſi Auctorem intelligamus, vel *Trajanum*, vel *Lucium* forte *Antoninum*, vel *Septimium Severum* ob oculos habuerit. Nec quicquam habet Auctor, cur *unum* potius aliquem *horum* quam *alteros* deſignâſſe credatur. Sed ne quidem illud ſaltem monuit, *ſuorum* fuiſſe *temporum Romanorum* illam, de qua gloriatur, *victoriam*. Nobis tamen ſatis erit ad ſententiam receptam de *Pliniano Dionyſio* convellendam, nullam fuiſſe ante *Neronem* victoriam, quò reſpexiſſe potuerit noſter, de quo agimus, *Dionyſius*: & ne quidem adeo firmam illam eſſe ſententiam, ut Argumentis ex ipſo *Opere* petitis inde præſcribendum ſit. Quod ſi *plenam* victoriam hic voluerit Poëta, talem nullus unquam *Imperatorum Romanorum* de *Parthis* reportavit, præter *Trajanum*. In hujus *Numis captam* legimus *Parthiam*, cum figuris *captivis* ad *Tropæum* ſedentibus. Forma plane eadem, qua & *captam* legimus *Judæam* in *Numis Veſpaſiani*, & *Captam Daciam* in Numis ejuſdem *Trajani*. Quas *penitus* ſubactas fuiſſe nihil eſt cur dubitemus. In aliis *Regem Parthum*, & *Regem Parthis datum*, Regemque *ipſum* coram *Trajano*

jano humi procumbentem. Idemque teſtantur factum *Hiſtorici*. Eum tamen fateor à *Parthis*, poſt mortem *Trajani*, nec reſtitutum ab *Hadriano*. Præ *invidia* illa *Hadriani*, quæ ab *Hiſtoricis* obſervatur, in memoriam *Trajani*, quæ præclara *Trajani* facinora ſub finem geſta obſcuraverit, ut ipſi in Prælect. *Camdenianis* obſervavimus. Simile quid de *Auguſto* tradit *Euſtathius*, ne *Regem Parthi Romanorum* injuſſu facerent. Sed plane *gratis*, nec ulla *Hiſtorici coævi* fide, nec *rei* ipſius veriſimilitudine. *Arbitrium* tamen inter æmulos de Regno *Parthorum* agnoſcit *Suetonius Auguſto* delatum. A quo anſam acceperunt, ni fallor, *recentiores*. Proinde eo magis propendeo, ut de *Trajano* potius, quam de *alio* aliquo *Romanorum Imperatorum* verba *Dionyſii* intelligantur. Sic item lucrabimur, ne quidem ante *Trajani finem* hæc ſcribere potuiſſe *Dionyſium*. Ita etiam intelligi neceſſe erit, ſi de *victoria Romanorum* in *Parthos* tali fuerit locutus, qualem viciſſim *Parthi* in *Romanos non* potuerint vendicare. Talem autem intellexiſſe veriſimillimum eſt.

Romam matrem omnium Imperii Romani *Urbium* agnoſcit *Dionyſius*. Loca Auctorum *Caracalla antiquiorum* huc ſpectantia explicantur.

VII. Sed notam *temporis*, quo vixit Auctor, *proximam* exhibebant, ni fallor, verba illius v. 356. de *Roma*, quibus eam Μητέρα πασάων πολέων appellat. Hæc certe *poſtea* quam cives *Romani* Orbis *ingenuos univerſos* Civitate *Romana* donaverat *Caracalla*, Fiſco *Militari* conſulturus è *Romanorum Civium hereditatibus* augendo. Qua de re Exercitationes eruditiſſimas edidit illuſtris Baro *Spanhemius*, mihi ſummo cum honore nominandus. Colligit quidem præſtantiſſimus Auctor *veterum* Teſtimonia, *ante Caracallam*, quæ huc ſpectare videri poſſent, ni penitius ad examen revocentur. *Campanis Romaniſque communem* fuiſſe *patriam* Bello *Punico* 2^c^ indicat Conſul *Terentius Varro*, apud *Livium* XXIII. 5. Nempe propter *Civitatem* magnæ *Campanorum* parti jam olim datam, ut monet ibidem ipſe *Varro*, anni illius *Catoniani* 536. Conſul, *Cannenſis* cladis nomine infamis. Nempe ſub Coſs. anni *Catoniani* 434. teſte

teſte *Vellejo* I. 14. ipſoque obſervante Nobiliſſimo Barone, Exercit. I., c. 7. Eadem cauſa *Capuæ* erat, quæ *Civitas* erat *Campaniæ* primaria. *Senecæ* de *Roma* verba ſatis cauta ſunt. Nec enim *communem patriam Romam* appellat. Ita tantummodo dicit: *quæ velut communis patria poteſt dici.* Conſol. ad. *Helv.* c. 6. *Dici* magis quam *eſſe* innuens, quam verbis proxime præcedentibus negaverat *ſuam* illis eſſe urbem, qui *relictis ſedibus ſuis* in illam venerant. Nec *patriam* eam, ſed *velut patriam* dici poſſe aſſerit. De *Italia* Plinius, *omnium terrarum fuiſſe alumnam, eandem & parentem numine Deum electam.* III. 5. tam propter *colonias* ab *aliis* quibuſcunque *Romanæ* ditionis *gentibus* acceptas, quam propter *emiſſas* ab aliis, præter *Romam*, Italiæ Urbibus itidem alio *coloniis*: & propter *ſingularum Urbium legatos* ibidem, pro *officio* Patriis *debito*, morantes. Inde factum, ut Urbium ſingularum cives *concives* ſuos hic numero minime ſpernendo reperirent, ut ne *patriis* ſuis quidem tum abeſſe *videantur*, cum *rei publicæ cauſa abeſſent.* Inde factum ut ad *Eccleſiam Romanam, propter potentiorem Urbis principalitatem, omnem oportuerit convenire Eccleſiam*, ut olim obſervavit S. *Irenæus* III. adv. Hær. c. 3. *Urbium* enim *numero* reſpondebant illis temporibus *Eccleſiæ.* Addit *Plinius* verba à Cl. Barone recitata: *breviterque una cunctarum gentium in toto orbe Patria fieret.* Nempe propter *Imperii commercium, ſparſa congregari* cenſet *Imperia, ritus mollitos, & tot Populorum diſcordes feraſque linguas ſermonis commercio* [*Romani* ſcilicet] *contrahi ad colloquia, & humanitatem homini dari.* Eo ſpectant hæ rationes, non tam ut *una* omnium *eſſet patria* vel *Italia*, nedum *Roma*, quam ut propter *morum contagionem* ex *Imperio* ortam, *velut* una *patria* haberetur, ut loquebatur *Seneca*, *Parens* ipſa tot *coloniarum* à ſe in tot Provincias *emiſſarum*, & *alumna* tot *coloniarum* in *Magnam Græciam*, non ipſam *Romam*, à *Græcis* deductarum. Habebat certe ubique *ſuorum Civium* colonias (quæ *patriam* ſibi *Italiam* vere vendicare poſſent) in *ſingulis* Provinciis *primarias*, & *reliquas* Juris

Romani

Romani nec *participes*, ejuſdem tamen *obſervantiſſimas*. Sed & alia erat ratio, cur *patria communis civium* ex *Urbibus* Imperii *ſingulis Roma* haberetur; quod *Civibus* bene de *Imperio* meritis, quantocunque ſpatio ab *Urbe Romana* diſſitis, *Civitas Romana*, per *Principum* munificentiam, concedi ſoleret. Plane *contra* quam fuerat receptum apud *Græcos*, qui *Urbium* ſuarum *dignitatem* eo magis commendari cenſebant, ſi *alienigenis* concederetur quam pauciſſimis. Sed *Romanorum*, in hac ipſa cauſſa, conſuetudinem, quippe quæ ad *Civium numerum potentiamque* augendam faceret, *Græcorum* moroſiori parſimoniæ anteponit etiam *Dionyſius Halicarnaſſeus*. Anteponit etiam *Ariſtides* locis ab illuſtri *Barone* productis. Agnoſcit Rhetor *Romæ* πόλιν τοῖς ἁπάσης οἰκουμένης communem, uti etiam χώρας ἄστυ ſimiliter *commune*. Hoc nempe vult, non *ſolorum* ἐπιχωρείων fuiſſe *Civitatem*, ut in *Græcis* uſu venerat Civitatibus, nempe *Regionum Suburbicariarum*, infra *Urbis* cujuſque ὅρια ſitarum; ſed nullos fuiſſe *alios* ab *Imperii* limitibus certos ὅρους hujus *Civitatis* proprios, quibus *Civium* Jura concluderentur. Videbantur itaque περίοικοι ἅπαντες, qui ad *aliarum Urbium* ditiones pertinebant, hujus *Urbis* fuiſſe δῆμοι, alienarum licet χωρῶν incolæ. Voce uſus eſt *Attica*, qua Δήμων nomine *vicos* intelligebant urbi *Athenienſi* ſubjectos. Aliis nempe *Græcis* κώμας, ut monet *Ariſtoteles* de *Poët. Romanis Pagos*, qui *Jus* habebant *conventuum* ἐν ἄστει vel ἀκροπόλει. Hæc erat κοινὴ illa πολιτεία, μία *Romæ* πόλις quæ reliquas in *Orbe Romano* urbes univerſas in officio continebat p. 375. Ita factum dicit, ut οἱ ἑκασταχόθεν μέγιστοι καὶ δυνατώτατοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὑμῖν φυλάττουσι. Vel inde intelligimus *alias* fuiſſe illis *patrias* ab *Urbe Romana*, quas tamen in *Romanorum fide* cuſtodierint. Intelligimus præterea *propria* illis μεγίστοις καὶ δυνατωτάτοις *Romanæ Civitatis* Jura: quæ, ſi *communia* fuiſſent, alios *concives* fuiſſent pariter obligatura ut in *Romanorum* fide perſeverarent. Imo *propria* merentium fuiſſe idem ſupra ſignificaverat. Πρόκειται δ' ἐν μέσῳ πᾶσι πάντα· ξένος δ' οὐδεὶς ὅστις ἀρχῆς ἢ πίστεως ἄξιος. p. 313. Hoc tantum omnibus

in medio propoſitum oſtendit, ut neminem *Romani Imperii* incolam *gens* propria, aut *Civitas* quantumvis *diſſita*, à *Romani Civis Juribus* excluſerit; ſi ſe honore illo *dignum* Principi probâſſet, aut ſi κεφαλαίῳ fuiſſet, *mercatus*. Hanc *Civitatis Romanæ communitatem Caracalla* longe antiquiorem fuiſſe facile concedimus. Ut non minus *vere*, quam *Oratorie*, dici potuerit, *nullam* fuiſſe in *Romano orbe* univerſo *Civitatem*, quæ non potuerit habere *Cives* cum *Urbe Romana communes*, quibus, præter Urbem *natalitiam*, Urbs quoque Romana *patria* fuerit *adſcititia*.

Singulorum in Imperio Romano CiviumCivitatumque Metropolim Romam agnoſcit *Dionyſius*. quod vere dici non potuit ante *Caracallam*.

VIII. Non fuit autem hoc contentus *Caracalla*: volebat ille ut *Urbium omnium Cives ingenui oneri* ſubjicerentur, quod *proprium* fuerat antea *Civium* duntaxat *Romanorum*. Hoc ut aſſequeretur, neceſſe erat ut *Civitas Romana* daretur *ſingulis* Urbium omnium *Romani Imperii Civibus*. Ita nimirum ut quicunque fuiſſet *Urbis cujuſcunque*, in *Imperio Romano*, *Civis*, is, eo ipſo *nomine*, pro *Urbis Romanæ cive* haberetur, & *vigeſimis hereditatis* Fiſco Militari ſolvendis obnoxius. Ita rem fuiſſe, cum ſcriberet Poëta noſter, indicant illius verba: Μήτερα πασάων πολίων. *Metropolim* enim agnoſcit *Romam* ipſam aliarum omnium *Urbium Romanarum*. Eodem nempe ſenſu quo *villas Urbibus ſubjectas* בנות appellant *Ebræi*. Similem loquendi formam imitantur de ἀποικίαις *Græci*, de coloniis *Romani*. Proinde id ſignificare volebat *Dionyſius*, non *ſingulorum* duntaxat in *Unaquaque* Urbe πολιτῶν, ſed ipſarum quoque πόλεων, quà Membra *omnia* Corporum ſuorum *Politicorum* complectebantur, *Metropolim* fuiſſe *Romam*. Ita *civem* nullum habere potuit Urbs aliqua *Imperii Romani*, qui non idem *Civis* fuerit *Urbis* quoque *Romanæ*. *Coloniarum* enim vicem induebant *reliquæ Orbis Romani Civitates* per Edictum illud *Caracallæ*, ut *filiorum* vicem induebant quos *Paterfamilias* in ſuam *familiam* per *Adoptionem* adſciviſſet. Nec enim *Patriæ* primævæ *Jura* amittebant qui à *Patria* mittebantur in *colonias*. Sed nec eorum *filii*. Ut

ergo

ergo *domi nati* fuiſſent *filii*, patribus minime in coloniam miſſis, ſic & in *Patria primæva* naſci cenſebantur cum in *Civium colonia* naſcerentur. Ita *Sacra Patria* celebrandi *Jus* retinebant non in ipſis tantummodo, in quibus naſcebantur *coloniis*, verumetiam in ipſa, cum liceret interesse, *Metropoli*. Manifeſtum hoc erat in *Judæorum coloniis Templo* communicantibus. Manifeſtum & in *Corcyræorum* cauſſa atque *Corinthiorum*, teſte *Thucydide*. Ita ſe quidem res habebat in *coloniis puris* atque ſimplicibus, quæ *unica* conſtarent *gente*. Corporis enim Politici *Jura* communia indicabat participatio communium *Sacrorum*, quibus *Corpora* in unam coaleſcebant. Alia autem erat & diverſa ratio in *Coloniis* μιγάδων ſeu ἐπιμίκτων, quæ *variarum* erant *gentium*. His enim nullæ erant *Urbium integrarum Metropoles* ſingulæ; ſed *variæ*, gentium, Urbiumque *unde* fuerant in colonias deductæ. Tales erant *Judæorum*, extra *Terram Sanctam*, coloniæ; nullæ, quod meminerim, *Judæorum propriæ*, ſed *Græcis*, *Romaniſque*, aliiſque præterea *gentibus Barbaris* cum *Judæis communes*. Sic tamen *Judæorum* Urbem *Hieroſolymitanam Metropolitanam* agnoſcit apud [1] *Philonem* Rex *Agrippa*. Et quidem *Judæorum Provincialium*, extra *Patriæ limites* agentium. Μητρόπολις δὲ οὐ μιᾶς χώρας Ἰουδαίας, ἀλλὰ καὶ τῶν πλείστων, (quas ibi etiam recenſet) διὰ τὰς ἀποικίας ἃς ἐξέπεμψεν ἐπὶ καιρῶν. Sic fuerit *Roma* ante *Caracallam*, *Metropolis*, non *Urbium* in Imperio *univerſarum*, ſed tantummodo *Coloniarum* juſſu Populi, vel Principis indulgentia, deductarum. In reliquis *Civium* potius *ſingulorum*, quam *Civitatum*; & χωρῶν potius quam πόλεων, ut loquamur cum *Philone*. Sed cum πόλεων μητέρα Romam appellârit *Dionyſius*; cives *Imperii Romani univerſi Romanos* ſupponit Poëta. Plane quales Edicto ſuo fecerat, recenti tum memoria, *Caracalla*.

IX. Sunt equidem, fateor, qui illud pro *temporis* nota habent, quod *Romam* ſuorum ἀνάκτων οἶκον agnoverit Poëta. Quaſi nimirum *plures* fuiſſent, cum ipſe ſcriberet, in Republica *Principes*. Qui *Dionyſium Plinianum*

Si *plures* fuerint, *Dionyſii* ætate, *Imperatores*; non tamen obſtabit illa *Temporis* nota, quo minus fuerit *junior Caracalla*.

1 Leg. ad *Cai.* p. 1031. E.

nianum eſſe volebant, ad *Cajum* hæc *Luciumque* referre conſentaneum erat, quos *Imperii* gubernaculis tum nuper admoverat *Auguſtus*. Poterant etiam ad *Tiberium*, jam olim *Tribunitia Poteſtate* donatum, tum tamen *exſulantem Rhodi*. Nec dubito quin *hæc* cauſſa fuerit, cur ad *Severi filiorumque Severi Auguſtorum* tempora retulerit *Scaliger* in Notis *Euſebianis*. Cum tamen *plures* fuerint in *Imperio* collegæ *multi* ante *Severum*, & tamen *juniores Domitiano*. Tales erant proximi *Domitiano Nerva* & *Trajanus*. Tales *Hadrianus* & *Ælius Verus Cæſar*, &, poſt illius mortem, *Antoninus Pius*. Talis cum *Pio Auguſto Marcus*. Talis cum *Marco Verus* Cæſaris filius, *Marci* per Adoptionem *frater*. Talis poſtea cum *Marco* filius Marci *Commodus*. Cur ad *Severi* tempora diſtulerit *Scaliger*, qui notam *Naſamonum* mentione *recentiorem* nullam obſervavit, plane non video. Nobis tamen *Severo* junior fuerit oportet, qui *Romam* ipſam *Urbium Imperii omnium matrem* appellârit. Potuit autem *Dionyſius* vocem *Pluralem* adhibere, de *ſtirpis Imperatoriæ* διαδοχῇ, qui ſedem Imperatoriam *Romam* habuerint, *ſuo* quiſque Succeſſionis *ordine*, ut *nulli* fuiſſent unquam in *ſumma* dignitate, ſeu *Auguſtea* ſeu *Cæſarea*, collegæ. Si tamen neceſſe eſſet ut *plures* agnoſceremus; ſic etiam habemus proximos *Caracallæ* ſucceſſores collegas *Macrinum* cum filio *Diadumeniano*: rurſuſque illorum ſucceſſores *Elagabalum* cum *Alexandro* tum duntaxat *Cæſare*. Nec multum intererit ſub horum alterutris ſcripſerit *Dionyſius*. Poterat enim utrobivis, & *Orbis Romani liberi* meminiſſe; nec tamen *Parthos* in *Perſarum*, quos tamdiu ſubditos tenuerant, poteſtatem iterum *redactos*.

Urbs Byzantina mœnibus multata cum ſcriberet *Dionyſius*. quod factum à *Septimio Severo*.

X. Sed & aliam habemus notam *ætatis*, qua vixit Auctor, è mentione *Byzantii*. Celebrium Urbium mentione delectatur, & ſtyli ſui pigmentis ornat. Ab *hujus* tamen Urbis mentione prorſus abſtinet, etiam data occaſione, imo pene exigente. *Boſporum Thracium* deſcribit v. 140. in cujus *faucibus* ſita erat *urbs* ipſa *Byzantina*,

Urbis

Urbis tamen vel *nomine* altiſſimo ſilentio prætermiſſo. Etiam *gentem* memorat *Thracum* v. 322. 323. Nec tamen *urbem* non *Thracum* modo, verumetiam *regionum Thraciæ finitimarum* omnium nobiliſſimam. Sed & in ora *Aſiæ* oppoſita, à *Chalcedenſibus* poſſeſſa, notam illuſtriorem nullam habuit, quæ in ora *Europæa* reſponderit. Sed ne quidem ita *Urbis nomen* proferendum cenſuit, quaſi malo omini futurum. Sic enim habet: v. 803.

Χελκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὖδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.

Male *Mœnia Byzantis* vertit *Priſcianus* v. 771. Οὖδας enim, vox *Poëtica*, idem valet quod Οὖδος. Et γῆ ſeu ἔδαφος vertitur à Grammaticis. Sic οὖδας Ερέμβων in ipſo hoc Poëta. v. 180. 963. ἡ γῆ Μαύρων in Gloſſario *Oxonienſi*, ἡ τῶν Ερέμβων γῆ, in *Scholiaſte*, editis à Cl. *Thwaiteſio*. Et λυπρὸν οὖδας in poſteriori loco eſt ἡ λυπρὰ καὶ ἀνιαρὰ σχετλία γῆ, eidem Anonymo *Scholiaſtæ*, terra *Erembûm* ipſi *Priſciano* v. 170. Sic Ἀττικὸν οὖδας v. 423. Gloſſario ἔδαφος eſt. *Ager* certe *Atticus*, qui *Peloponneſo* finitimus eſt, non *urbs Athenæ*, ἡ κατ' Ἀθήνας χώρα *Euſtathio*, quà *Urbi* ipſi *Regio Urbis* opponitur. Sic etiam *Heſychio*: Οὖδας, Γῆ, ἢ τὸ ἔδαφος. Plane hic agnoſcimus Virgilianum: *& campos ubi Troja fuit*: Urbis nimirum *ſitum*, urbe ipſa *vacuum*. Nec enim tanto intervallo diſtabat *Urbs* à *Boſporo*, ut Urbis *agro*, potius quam *Urbe ipſa*, fuerit deſignandus. Contra faciunt qui *Urbe* ipſa *florente* vixerunt ſcripſeruntque Veteres. *Strabo* κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον τὰ στενὰ, ἃ νῦν Θρᾴκιος Βόσπορος καλεῖται. XII. p. 566. Mela in *Boſporo Byzantium*. II. 2. 49. Tacitus: *arctiſſimo inter Europam Aſiamque divortio Byzantium in extrema Europa poſuere Græci*. Annal. XII. 63. Cum fuerit in *arctiſſimo divortio*, non opus erat ut *agro* tantummodo *Byzantino Boſporus* ipſe deſignaretur. Sic item πορθμὸν *Boſpori* μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Χαλχηδόνος ponit *Zoſimus* lib. I. p. 12. Ed. Ox. Et *clauſtrum Ponticum* eadem *Byzantina Civitas Trebellio Pollioni* in *duob. Gallien*: c. 6. Sed Urbem *trienni* obſidione tandem expugnatam *mœnibus* nudaverat *Severus*, & in κώμης formam redactam

1 *Dio Xiphilin.* in *Sept. Severo.*

Perintho

ſubjecerat, tum ne quidem *Urbium* numero cenſendam. *Urbis* ergo *rudera*, verius quam *Urbem*, mœnibus *deſolata*, ἔδας Βυζάντιον rectius, quam Βυζάντιον, appellandum cenſuit. Et quæ *villæ* modum induerat, *Perintho* parere juſſa, eam ne quidem *Urbis*, quantumvis *ignobilis*, dignitatem tueri conſtabat. Satius ergo habuit infelicis Urbis *nomen* tegi, quam cum *ignominia* commemorari. Et ne quidem *tutum* erat *Urbem*, tot nominibus illuſtrem, seu *laudare*, ſeu *lugere*, in *recenti* Principis, qui cladis *Auctor* fuerat, *memoria*. Proinde poſt Legem *Caracallæ* quæ *cives* Imperii *Romani* omnes *Civitate* donaverat Romana, *memoria* Excidii aliquatenus *inveterata*, ſcripſerit oportet hic noſter, quicunque demum is fuerit *Dionyſius*. Ita ſe rem habuiſſe neceſſe erat, ſi *ſtirpis*, quæ tunc rerum potiebatur, *Imperatoriæ* ſeu *metu*, ſeu *reverentia*, ab *Urbis* tam celebris *mentione* ſibi abſtinendum cenſuerit, ne recentis ignominiæ *invidiam* reſuſcitare videretur.

Ad *finem* uſque *Alexandri Severi*, ne quidem *nomen* habebat Urbs illa *Byzantii*, ſed *Antonina*, poſt *excidium* ſub *Septimio Severo*.

XI. Non me tamen fugit *placatiorem* poſtea fuiſſe *Severum*, tantumque abfuiſſe ut *Urbis* melius exploratæ *gloriæ* invideret, ut nova *Urbis ornamenta* ipſe addiderit, παυσάμενος τῆς κατὰ Βυζαντίων ὀργῆς, ut ait *Zoſimus* lib. II. ne juniores addam Hiſtoriæ *Byzantinæ* Auctores. Immo novo *Antoniæ* (niſi forte potius *Antoninæ*) nomine auctam exiſtimat *Euſtathius*. Ὠνομάσθηναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν, inquit, ἕως περιῆν Σεβῆρος, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος. ad v. 804. Utinam *Auctorem* edidiſſet, ſi quem tamen habuerit fide dignum. Habuiſſe autem inde ſuſpicio eſt, quod numos *Caracallæ* & *Alexandri Severi* qui *Antoneiniam Byzantium Sebaſtam* exhibuerint, memoravit Ortelius. Ex *Alexandri* numo conſtabat hoc *Urbis nomen* ad ultimum gentis *Septimiæ* ſucceſſorem pertigiſſe. Hæc ratio erat ſatis veriſimilis cur ἔδας Βυζάντιον tantummodo *ſolum* appellaretur, in quo ſita fuerat *Civitas* olim *Byzantina*; quæ tamen *Civitas* nomen *vetus* exuerat *Byzantii*, & nomen induerat *novum Antoninæ* à *Caracalla*, cui Pater cognomen dederat *Antonini*, quo

quo civium reverentiam & amorem *filio* conciliarēt. Tenuit ergo hæc ratio ad tempora *Alexandri*. Ultra, ne quidem veriſimile eſt *Civitati ipſi* placuiſſe *novum* nomen *Antoninæ*, cum cognomen *Antonini* à *Senatu* delatum repudiaſſet *Alexander* propter *ſcelera* ſupremi *Antonini Elagabali*, & cum ne quidem *Antonini Caracallæ* nomen in *honore* haberetur: nec *metus* immineret à cujuſcunque *Antonini* ſucceſſore, ſi Principis ſceleratiſſimi *memoria* aboleretur. Monumentum erat *ignominiæ* ſervitutiſque, qua *Perinthiis* addicti fuerant, ipſum illud *nomen* à cladis Auctore deductum. Nec *diu* manſiſſe legimus nomina à *damnatæ memoriæ* Principibus.

XII. Sub *Gallieno* certe jam *veterem*, cum vetuſto *nomine*, gloriam acceperat aliquatenus *Byzantium*. Hoc nos docet in *Gallienis duobus Trebellius Pollio*: *Ac ne quid*, inquit, *deeſſet Gallieni temporibus*, *Byzantiorum civitas*, *clara navalibus bellis*, *clauſtrum Ponticum*, *per ejuſdem Gallieni milites*, *ita omnis vaſtata eſt*, *ut prorſus nemo ſupereſſet*: *denique nulla vetus familia apud Byzantios inveniatur*, *niſi ſiquis*, *peregrinatione vel militia occupatus*, *evaſit*, *qui antiquitatem generis*, *nobilitatemque repræſentet*. c.6. Spectant hæc ad *gloriam*, quam, *mediis* inter *Severum Gallienumque* temporibus, *Urbs* adepta erat, quæ ſuæ in *navalibus* Bellis *peritiæ* in ipſa illa *Severi* obſidione inſignia ediderat monumenta. Fuerant ergo *medio* illo ſpatio *multi* nobileſque *cives*, per *neglectam* militum *diſciplinam*, ad *paucitatem paupertatemque* redacti, ut videtur. Plures ſane quam quæ *vico* convenirent *Perinthiis* addicto. Quanquam eam *ſervitutem Perinthiorum* cum novo *Antoninæ* nomine ſublatam fuiſſe veriſimile ſit. Imo *murum* tum *redintegratum* fuiſſe docent verba illa Pollionis de Gallieno: *Denique ad vindictam Byzantiorum proceſſit*: *& cum non putaret recipi ſe poſſe Muris*; *receptus alio die*, *omnes milites inermes*, *armatorum corona circumdatos*, *interemit*, *fracto fœdere quod promiſerat*. c. 7. Erant ergo tum *Byzantio mœnia* quibus

Sub *Gallieno* vetus receperat, cum *muro* etiam, *nomen Byzantii*. Proinde *ante Gallienum* ſcripſit noſter *Dionyſius*.

bus *Gallienum* ad deditionis *leges* adegerant milites *præſidiarii* hujus, de qua loquitur *Pollio*, *vaſtationis* auctores. Nec improbabile eſt, cum *Antoninæ* nomine *Byzantium* dignarentur *Severus Auguſtus* cum filio *Caracalla* itidem *Auguſto*, *nondum* autem *Auguſto Geta*, & cum ædificiis *publicis* ornarent; tum *Urbis* dignitatem *Byzantinis* reſtitutam à *Perinthiorum* jugo liberis; tum quoque *mœniorum* reſtaurandorum gratiam ab iiſdem *Auguſtis* indultam, quæ fuerint à militibus *præſidiariis* propugnanda. Fruſtra enim fuiſſent ſine *mœnibus præſidia.* Nec novi *nominis* honori, nec *Principum* novi nominis *Auctorum* dignitati congruum erat, ſi vico *Perinthiis* obnoxio *ſupremi tum* omnium *honoris* nomen impoſuiſſent. Sic ergo fiet ut Urbis hujus à *Dionyſio* prætermittendæ ratio illa eſſe non potuerit, quod mœnibus caruerit, ad *vici* ignobilis conditionem redacta, *murorumque* propugnaculis ſpoliata. Non certe cum *ſui juris* factus *Caracalla* cives Romani Orbis *ingenuos univerſos* civitate donaverat *Romana.* Melior ergo veriſimiliorque erit *poſterior* illa ratio, quod *alio*, tunc quam *Byzantii*, *nomine* Urbs fuerit appellata, quæ ἔδος tantummodo commune haberet cum veteri celeberrimoque *Byzantio.* Proinde, ſi verum illud ſit, de *redintegrata*, in *Byzantios*, gratia *Severi*: potius ante *exciſam* Severi *familiam* ſcripſiſſe crediderim noſtrum Poëtam, cum nondum *vetus* Urbs ipſa nomen *Byzantii* fuiſſet conſecuta, nec *Perſæ Parthorum* jugum excuſſiſſent. *Medio* nimirum aliquo tempore inter affectum Imperium *Caracallæ* & Imperium *Alexandri Severi* ſimiliter affectum, antea quam antiquaretur in Urbe *Byzantina* novum nomen *Antoninæ.* Diu certe non obtinuiſſe vel inde ſuſpicio eſt, quod tam rari occurrant, qui illius meminerint, *Nummi*, vel alia cujuſcunque generis *monumenta.* Nec in *hac* duntaxat *Urbe* rari, ſed in alia aliqua quæ ab *Antonino* quocunque nomen acceperit. Ita nimirum primorum *Antoninorum* gloriam obſcurârant poſtrema cognominis *Antoniniani* propudia. Præſertim *proxima* propudiorum *memoria*, ut ex *Alexandri* cognomen nuper acceptiſſimum repudiantis

repudiantis exemplo conſtabat. Et in *damnatæ memoriæ Principibus* receptiſſimum erat ut *imagines*, ut *ſigna*, ut *vaſa*, & alia quævis *monumenta* abolerentur. Præſertim in *Corporibus* & *Sodalitiis* Humanis; quorum intereſſe videbatur, ut nomina haberent feliciſſima *ominiſque* auſpicatiſſimi.

XIII. Cæterum de hujus Poëmatis *Auctore* pariter apud ejus *Interpretes* incertum eſt; quis fuerit, ac qua *ætate* vixerit. Hac enim ipſa *ætate* longe *recentiores* ſunt illius ſeu *Paraphraſtæ*, ſeu *Commentatores*, nec Sæculo *Christiano quarto*, ut exiſtimo, antiquiores. Sed nec in illis Auctores exploratos habemus noſtro *Dionyſio coævos*, qui *Dionyſii* noſtri tanquam ſibi *coævi* meminerint; ſed ne quidem huic, cui illum aſſignavimus, ſæculo coævos; qui compertum habuerint *Poëtam* hoc *nomine* qui Orbis Περιήγησιν deſcripſerit. Proinde *conjecturis* omnia debent ex ipſo *Opere* petitis, quæ de hoc noſtro *Opere* tradunt; non autem diſertis vetuſtiorum *Dionyſioque* coævorum *teſtimoniis*. Ne quidem *vetuſtiores* ſe *commentatores* præfert *Euſtathius*, quales *Tzetzi* ſuppetebant in *Lycophronem*. Nobis itaque *Ratiociniis* res agenda erit; nec *juniorum* Teſtimoniis plus tribuendum erit, quam mereri videbuntur eorum *Ratiocinia*. Illud certe conſtat titulum huic Operi eſſe Περιήγησιν, & quidem inſigniſſimum fuiſſe veri Auctoris Opus, qui inde cognomen acceperit Περιηγητοῦ. Sic enim appellatur à *Stephano* quoque *Byzantino*, ſive *Hermolao*, ne *minorum* gentium Scriptores hic commemorem qui eum ita appellârint. Proinde inter Scriptores Περιηγήσεων præcipue quærendus eſt, quos varios recenſet *Suidas*. Primus antiquiſſimuſque eſt *Dionyſius Byzantius*, de quo ita ſcribit: Διονύσιος Βυζάντιος, ἐποποιός· Περιήγησιν τοῦ ἐν Βοσπόρῳ ἀνάπλου. Hunc certe credebat *Suidas* noſtræ Περιηγήσεως Auctorem, quo loco agit de *Dionyſio Muſonii* filio, propter fluvii *Rhebæ* laudes ab eo memoratas, non alium aliquem *Bithynum*, ut volebat Cl. *Voſſius* pater, quod *Bithyniæ* fluvius eſſet *Rhebas*. Sed

Dionyſius Byzantius non ſcripſit Περιήγησιν, ſed Boſpori tantummodo Thracii Ἀνάπλουν: & ne quidem illum Carmine Epico, ſed Oratione ſoluta.

Megarenſium colonos fuiſſe *Bithynos*, ut fuit *Byzantium*, docet *Strabo*, ut proinde à *Bithyniæ Chalcedone* ad *Byzantium* deductos veriſimillimum ſit. Nec *Dionyſium Bithynum* Περιηγήσεως Auctorem legimus apud veteres, quod quidem ſciam. Fieri poteſt ut *Dionyſius* hic *Byzantius* idem fuerit cum *Dionyſio Thrace Grammatico* celeberrimo, cum *Thraciæ* civitas fuerit *Byzantium*, & à *Civitatibus* potius quam *Regionibus*, in quibus *ſitæ* fuerint Civitates, *cives* cenſeri ſoleant. Favebat ergo *Suidæ*, quod & ἐποποιὸς fuerit *Dionyſius* ille *Byzantius*, & quod *Boſpori Thraciæ* Περιήγησιν ſcripſerit. Sed *Boſpori* tantummodo illius Περιήγησις erat, quam deſcripſit ille *Dionyſius*. Et ne quidem *titulum* habebat Περιηγήσεως, ſed Ἀνάπλου, quà Περίπλοις opponebatur Ἀνάπλους, cum tamen *Periplis* magis commode quadraret titulus Περιηγήσεως. Περίπλοι erant qui, uno excepto oſtio, litoribus *concludebantur*. Sic enim erant Maris *Euxini* & *Erythræi* Peripli. Sed ab uno *Mari* ad aliud *Mare* tranſitum deſignat Ἀνάπλους. Hoc tamen nomine Περιήγησις habenda, quod loca litoris utriuſque, imo totum *Boſpori* circuitum Auctor in illo ſuo *Anaplo* explicârit. Fallit præterea aliud Argumentum, à voce ἐποποιοῦ *Dionyſio* attributa, unde collegerit *Suidas*, *verſibus* conceptum fuiſſe *Dionyſii Byzantii* Ἀνάπλουν. Ex aliis ejuſdem Operibus Auctor ille ἐποποιοῦ titulum referre potuit, Oratione *ligata* conſcriptis, & quidem *Carmine Heroico*, quod *Epici* proprie ſic dicti *nomine* veniebat. Ἀνάπλουν autem Oratione fuiſſe *ſoluta* verba inde à *Stephano* voce Χρυσόπολις prolata evincunt. Nec *carmina* ulla inde recenſet P. *Gyllius* qui ipſo illo Ἀνάπλῳ uſus eſt in *Boſporo* ſuo *Thracio*. Sed nec *ætas* patitur à nobis noſtro Περιηγητῇ aſſignata, ut idem fuerit cum *noſtro*, quem multo *juniorem* probavimus, *Dionyſio*.

Dionyſius Mitylenæus Scytobrachion alius erat à noſtro. *Ætas* illius.

XIV. *Dionyſium* præterea *Mitylenæum* (qui idem Σκυτοβραχίων & Σκυτεὺς fuerit cognominatus) ἐποποιοῖς accenſet *Suidas*. Sed quæ fuerint illius Scripta *Epica* non recenſet, nec Περιηγήσεως ab illo ſcriptæ mentionem fecit. Hæc

certe,

certe, quam habemus, Περιήγησις illius fuiſſe ne quidem potuit. Meminit illius in *Libro* de *Grammaticis Suetonius*, cum tamen *Suetonio* ipſo *noſtrum* juniorem comprobaverim. *Suetonio* autem ipſo aliquando antiquior fuerit oportuit *Dionyſius* ille quem *Scythobrachionem* male appellant *Codices* Suetonii hodierni. Hujus contùbernalem *M. Antonium Gniphonem* Grammaticum *Romanum* fuiſſe à nonnullis traditum refert *Suetonius*, quibus tamen ipſe refragatur. *Quod equidem* (inquit) *non temere crediderim, quum temporum ratio vix congruat.* Non equidem aperte indicat utrum *antiquiorem* ipſe crediderit, *Gniphonem* an *Scytobrachionem*. Supponit tamen *non* admodum *ætate* diſcrepâſſe, quos alii pro *coætaneis* habebant: nec adeo manifeſtum *ætatis* fuiſſe *diſcrimen*, ut inde *certo* redargui poſſit, quam tamen *improbabat* ipſe, *traditio*. *Contubernii* nomine intellexit, ni fallor, quæ in *Scholarum* διαδοχαῖς ἑταιρεία appellabatur, ſub eodem ſtudiorum *præſide*, & in eadem *Schola*, condiſcipulatum. Ut ſcilicet ambo *eadem* fuerint *ætate*, quæ ſtudiis *Grammaticis*, pro ſæculi *more*, addici ſolebat. Poterant ergo *ſimul* ætate fuiſſe *Puerili*, ſive *Juvenili*. Sic tamen, ut alter altero ad *novæ* ætatis limites *propius* acceſſerit. *Paucorum* ergo *annorum* numerus ſatis erat, pro ſententia *Suetonii*, ne alter fuerit alterius *condiſcipulus*, quem tamen *ſolito majorem* non obſtare videmus in *hodiernis* quoque *condiſcipulatibus*, præſertim in ὀψιμαθέσι. Imo *multorum annorum* exceſſum in *alterutro* ne quidem *patitur*, ſi temporum ratio vel *vix* congruerit, quod agnoſcere videntur verba ipſa *Suetonii*. Proinde, ipſo quoque teſte, ſi ex ætate *Gniphonis* de ætate *Dionyſii Scytobrachionis* conjecturam facimus, non longe aberrabimus. Qua autem fuerit ætate *Gnipho*, notam hanc dedit ipſe Suetonius: *Docuit primum in Divi Julii domo, pueri adhuc.* Proinde *prætextati*. Proinde antea quam annum *ætatis* XIV. *Cæſar* expleviſſet, quem tamen explevit IV. Id. *Quinctil. anni Varroniani* 668. Anno enim XVI. *Coſſutiam* dimiſit, quæ *prætextato* deſponſata fuerat. Jul. c. 1. *Deſponſata*, inquam, non *nupta*. Et

 proinde

proinde intra *biennium*, quod, pro *more* ſæculi, intercedere ſolebat inter *deſponſationem* atque *nuptias*. Proinde circa annum 668. *ſcholæ Grammaticæ* curam ſuſcepit *Gniphon*. Scholam ejuſdem in *Prætura* ſua *Ciceronem frequentâſſe* tradit idem *Suetonius*. Nempe anno *Varron.* 688. Spatium *medium* erat XXX. *annorum*. Sic annum egerit XX. cum primum profiteretur *Gnipho*, qui annum *ætatis* Lm. non exceſſit, eodem teſte *Suetonio*. Si nempe hoc ipſo *anno* deceſſerit, quo *Prætor* erat *Cicero*, quem certe *ultimum* fuiſſe *Gniphonis* veriſimillimum eſt. Nec enim credibile eſt, quem *Præturæ* negotiis obrutus audivit *Orator*, eundem *deſeruiſſe*, cum, *acto* Magiſtratu, ſui compos, otio ſuo ſtudiiſque redderetur. Sic *natus* fuerit *Gnipho* anno *Varroniano* 648. Nec ſane *vicenario minorem* fuiſſe credibile eſt, cum *docendi* munus aggrederetur. Nam XVIIIo. ætatis anno *Adoleſcentes* rei *Oratoriæ* ſe addixiſſe probavimus in *Annalibus Quinctilianeis*. In quo ſtudio poſito ad minimum *biennio*, tum demum *foro* operam dabant, & *Scholæ* adeo qui *Rhetorices* profeſſione *victum* quærebant. *Profeſſionem* enim *Rhetorices* cum *Grammaticæ* profeſſione veteres conjunxiſſe agnoſcit idem *Suetonius*. Nec ſane *multo* juniorem fuiſſe credibile eſt *coævum* illi *Dionyſium Scutobrachionem*, quem pro antiquiſſimæ Hiſtoriæ *Lydiacæ* Auctore, quæ ſub *Xanthi Lydii* nomine ferebatur, *Herodoto* ipſo antiquioris, accepit *Artemon Caſſandrienſis*, ipſe etiam antiquior *Athenæo*, ut nos docet ipſe *Athenæus* lib. XII. Proinde *antiquior* eſt quam ut Auctor haberi poſſit noſtræ, de qua agimus, hodiernæ *Periegeſeos*.

Scripſit Περιήγησιν Οἰκουμένης *Dionyſius Mileſius Hiſtoricus*, alius à *noſtro*, multoque *antiquior*.

XV. *Propius* accedit ad *noſtri* Auctoris *conſilium* titulus Περιηγήσεως Οἰκουμένης. Referunturque à *Suida* plures *Dionyſii* qui illum *titulum* ſcriptis à ſe poëmatibus præfixerint. In his itaque noſter inveſtigandus erit. Scripſit ergo, teſte *Suida*, Περιήγησιν Οἰκουμένης *Dionyſius Mileſius* Hiſtoricus. *Dionyſium* quendam ex *eadem civitate Mileſium* advocat Scholiaſtes doctiſſimus *Apollonii* ad Ἀργο-

ναυτικῶν

ναυτικῶν lib.I. 256.1116. II.207.1147. III.200.212. IV.119. 223. 1153. *Poëtam*, ut videtur, qui *Poëma* ſcripſerit de eodem, quo & *Apollonius*, Argumento Ἀργοναυτικῶν, ut ex eodem colligitur *Scholiaſte*. Nec tamen *Argonautica* inter ſui *Dionyſii Mileſii* ſcripta recenſet *Suidas*. Alius ergo fuiſſe videtur *Dionyſius* ille *Mileſius*, quem, hac *Hiſtorici* appellatione, ab *alio* aliquo *Dionyſio Mileſio* ſecernit *Suidas*. qui proinde *non* fuerit *Hiſtoricus*. Ab hoc, ni fallor *Scholiaſtæ Dionyſio Mileſio*, *Poëta*, non *Hiſtorico*, ἐποποιῷ utique non λογοποιῷ, ut *veterum* Criticorum ſermone utar. Et quidem ſi *Poëtæ* opponatur ipſum nomen *Hiſtorici*: ſic oratione *ſoluta*, non, *ligata*, conceptam fuiſſe veriſimillimum erit illam Οἰκουμένης Περιήγησιν, quæ huic *Mileſio Dionyſio* tribuitur *Hiſtorico*: aliamque adeo fuiſſe ab *ea* de qua agimus. Talis fuiſſe videtur, quem teſtem advocavit *Scholiaſtes Apollonii* de *Amazonibus* in *Africa* pariter atque *Aſia*. Διονύσιος δὲ, inquit, ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ᾠκηκέναι φησί, ad *Apollonii* II. v. 967. Alia fuerit oportet ab hac noſtra Περιήγησις illa quæ 2m. complectebatur *Librum*, quæque *ſecundo* poſt *Europam Libro* de *Libya* agebat, à qua noſter incipit. *Argonauticorum* autem Auctorem *Scytobrachionem* facit *Suidas*, quem quidem *Scytobrachionem* noſtro *antiquiorem* fuiſſe jam probavimus, qui tamen fuerit *Mileſius*, quem *Mitylenæum* facit *Suidas*. Sed & alium *Dionyſium Mileſium Scytobrachione* ipſo *antiquiorem* fuiſſe docet ipſe *Suidas* in voce Ἑκαταῖος, quem ibi *Dario Hyſtaſpidæ* & *Hecatæo* (quem excerpſit *Herodotus*) parem facit, atque *Olympiadi* tribuit LXV. *Hiſtoricum* tamen etiam ipſum agnoſcit, qualis erat Auctor Περιηγήσεως. Et quidem *ſummam antiquitatem* ſapiunt Argumenta Librorum ei à *Suida* attributorum. Scripſiſſe fertur, τὰ μετὰ Δαρεῖον L. V. Ea *antiquiſſima* Hiſtoriæ *Græcæ* Epocha eſt, *Græcis* fatentibus, ut alibi oſtendimus. Item Περσικὰ, & quidem *eadem*, qua etiam *Herodotus*, Dialecto *Ionica*. *Troicorum* etiam Libros tres, & *Mythicorum* alia. Et Κύκλον Ἱστορικὸν Libris ſex pro exemplo *Poëtarum Cyclicorum*, quos etiam *antiquiſſimos* fuiſſe conſtat. Idem prætereа ſupponitur

nitur, cum teſtis adhibetur de *Amazonum* origine, quæ in Hiſtoria *Græcorum* Mythica antiquiſſima locum habebant. *Diodoro* certe *antiquiorem* fuiſſe conſtat, qui ad illius *teſtimonium* provocat lib. II. de *Troicis*, de *Argonautis*, atque etiam *Amazonibus*. Inde *Argonautica* illius potius fuiſſe probabile eſt quam *Scytobrachionis*. Quanquam & in *ſenioris* hujus *Dionyſii Mileſii Mythicis* locum habere potuerint *Argonautica*. De *Argonauticis*, inter cætera, in *Dionyſio Mitylenæo Suidas*: Ταῦτα δέ ἐστι πεζὰ Μυθικά. Unde intelligimus ſermone *pedeſtri* hæc ſcripta fuiſſe *Argonautica*. Eodemque ſtylo illam fuiſſe Περιήγησιν omnino probabile eſt. Certe *Dionyſius* ille, qui ſcripſit *Perſica*, *Cicerone* etiam antiquior eſt, qui eum de *Cyri* rebus teſtem advocat L. II. de *Divinatione*, cui tamen Οἰκουμένης Περιήγησιν tribuit *Suidas*. Noſtro ergo *Dionyſio* antiquiores ſunt harum Περιηγήσεων Auctores, utcunque *nomen* cum illo commune habuerint *Dionyſiorum*. Antiquiſſimum hunc *Dionyſium Mileſium* teſtem advocat *Clem. Alex.* Protrept. p. 14. l. 11. ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ κύκλου. *Hiſtorici* ſcilicet κύκλου, cujus βιβλία ζ'. recenſet *Suidas*. Nec alium, ni fallor, intelligit *Marcianus Heracleotes* p. 6. cum *Diogenis* filium appellat, & ἀναμετρήσεως Auctorem agnoſcit. Hæc terræ univerſæ ἀναμέτρησις è *Periegeſi* hauſta eſt, quæ tamen ei *communis* fuiſſe ſupponitur cum juniore *Eratoſthene*. Cum enim *Ptolemæum Eratoſthene* juniorem fuiſſe obſervat *Marcianus*, antiquiorem *Eratoſthene Dionyſium* ſupponit. Inde quoque manifeſtum eſt aliam illam fuiſſe à *noſtra* Periegeſin, in qua nulla eſt ἀναμέτρησις.

Scripſit Οἰκουμένης Περιήγησιν *Dionyſius Muſonii* filius, ſi *Samius*, à noſtro *alius*, nec cum eo conferendus.

XVI. *Alium* præterea recenſet *Suidas* Auctorem *Dionyſium* qui Οἰκουμένης Περιήγησιν deſcripſerit. Verum illum non *Diogenis* filium, ſed *Muſonii*. Inde *alius* fuiſſe evincitur. Certius enim, *his* præſertim *temporibus*, à *patre*, quam à *patria*, Argumentum, quibus unum eundemque *hominem* diverſarum tamen *Urbium* jura habuiſſe frequentiſſimum erat. *Patrum* ergo *nominibus*, ut *alios* multos, ita *Dionyſios* ab invicem ſecernunt Scriptores.

Sic

Sic *Dionyſium Alexandrinum Teri filium* appellat, quod *Glauci* filium alium recenſet *Suidas*, quamvis uterque *patria* fuerit ſimiliter *Alexandrinus*. Sic item *Dionyſius Halicarnaſſeus* patris *Alexandri* nomine ab aliis diſtinguitur *Dionyſiis*. Et *Dionyſium Tryphonis* memorat *Stephanus* Ethnicographus. *Rhodius* ergo fuerit, an *Samius*, non multum refert, cum è *Patre* conſtet unum eundemque fuiſſe *hominem* qui ab aliis *Rhodius*, ab aliis *Samius* appellabatur. Potuit ab *alterutra*, vel *utravis* patria cenſeri, ſi *patriam* alteram *natalem* habuerit, alteram *legitimam*; vel *Paternam* aliam, aliam *Avitam* à *majoribus*. Sed quicunque demum is fuerit *Muſonius*, certe *Philoſophus* ille, qui ſub *Nerone* floruit & gentis *Flaviæ* Principibus, fuiſſe non potuit; quem & *Romanum* fuiſſe conſtat, & *ordinis* apud *Romanos* ſummi, *Senatorii*. Hujus filius *Samium* ſe ſeu *Rhodium* appellari dedignatus fuiſſet. Saltem *majoris dignitatis* civitatem non tacuiſſet. Imo *Romanam* originem prodit *Philoſophi Senatorii* nomen *Muſonius Rufus*, nullo vel *cognomine non Romano* inſignitum: quod tamen apud illos receptum, qui *Civitatis Romanæ* jura à *coloniis Romanis* arceſſebant. Erat & alius *Muſonius Philoſophus*, cujus multa legimus, ni fallor, apud *Stobæum* fragmenta, *antiquior* tamen quam ut *noſtri Pater* eſſe potuerit. Sub *Hadriano* vixit, ut videtur. meminêrunt enim illius S. *Juſtinus* Martyr & *A. Gellius*, qui *Pio* Imperante ſcripſerunt. Utcunque tamen nomen Patris *Muſonii Romanum Romani* Juris eum aliquatenus participem fuiſſe, ni fallor, oſtendit. Non *ſtirpe* quidem, ſed modo aliquo Juris acquirendi *adſcititio*. Si tamen è *Patris Filiique* nominibus conjecturam facere liceat; *ætati* illi, qua Orbis *Romanus* univerſus *civitate Romana* donatus eſt, illa ſatis apte conveniunt. Ut ſcilicet *Pater* civitatem *Romanam* tum fuerit aſſecutus, cum *nomen Romanum* cum *civitate* accipiendum eſſet; *Filius* autem à *Patre* tunc arceſſiverit, cum *Civitatis Romanæ* Jura acciperet, qui *Romani Imperii* civis fuiſſet *ingenuus* ſine *nomine Romano*. Sed nec aliunde de illius *ætate* quippiam

exploratum

exploratum habemus. Mihi autem non facile perſuadeo *Samii Dionyſii*, qui cum *Rhodio Solis* apud *Rhodios* celeberrimo *Sacerdote* idem fuerit, hanc fuiſſe quam habemus hodieque *Periegeſim*. *Styli* diſcrimen tantum obſervabant; ut quæ *Dionyſio noſtro* indigna cenſuiſſent, *Dionyſio Samio* proinde aſſignarent; & quæ viciſſim *elegantiora* crederent, ea, quanquam *Dionyſii* alterius *nomen* præ ſe ferentia, noſtræ *Periegeſeos* Auctori aſſeruerint. Ita *Euſtathius*: Τὰ μὲν Λιθιακὰ ἐκρίθησαν ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτά, διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ Βασσαρικά, διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον ἀνηνέχθησαν Διονύσιον. Ita *Critici*, qui *Samii* pariter ac *noſtri Dionyſii* ſcripta oculis ſuis uſurpabant. E quo intelligimus *imparem* noſtro *Dionyſio* Dionyſium fuiſſe *Samium*. Quà nempe judicare licuit è *Scriptis Samii* ſine dubio genuinis. Nec illud modò, prò ſententia *Euſtathii*, ſed *vetuſtiorum Criticorum*, qui utriuſque *Scripta* viderant atque invicem contulerant: quod tamen *incertum* eſt an fecerit *Euſtathius*.

Orbis Periegeſin Epicam unicus ſcripſiſſe fertur *Dionyſius Corinthius*. Idem proinde cum *noſtro*.

XVII. Sed vero inter tot *Dionyſios*, qui *Orbis univerſi Periegeſes* deſcripſerint, unicus eſt tantummodo qui *Carmine*, & Carminis genere *Epico* idem, quod noſter, fecerit, *Dionyſius Corinthius*. De eo ita *Suidas*: Οἰκουμένης Περιήγησιν δι' ἐπῶν. Nihil tale legimus in *aliis* illius *Dionyſiis*. Vel inde intelligimus *ſoluta* Oratione conceptas alias fuiſſe Οἰκουμένης *Periegeſes*. Addit poſtea: Ταῦτα δὲ εὗρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ Λιθιακὰ γράψαντι. Monet nimirum hanc ipſam, quam habemus, *Periegeſim* alteri *Dionyſio* fuiſſe attributam, qui Auctor fuerit Λιθιακῶν. *Samio* nimirum vel *Rhodio*, qui *Hiſtoricis* fuerit accenſitus, ut obſervavit è *Veteribus* tam *Suidas* quam *Euſtathius*. *Corinthium* tamen *Dionyſium*, quamvis *ſoluta* Oratione quædam ſcripſiſſe dictus fuerit, non tamen *Hiſtoricis*, ſed ἐποποιοῖς accenſuit idem *Suidas*. Proinde perperam *Euſtathius* explicare conatus eſt, ad quam *Hiſtoriæ* partem ſpectet noſtra *Periegeſis*, cum non alia ratione *Hiſtorico* attributa fuerit quam qua *Dionyſio Corinthio* abjudicata eſt,

quem

quem *Epice* ſcripſiſſe agnoſcebant *Critici*, ex profeſſo ἐποποιῶν. Cur tamen Λιθιακὰ noſtro *Corinthio Dionyſio* aſſignarentur, ſola fecit *ſtyli* elegantia *noſtræ Periegeſi* ſimilis; cum alioqui locum inter Scripta *Dionyſii Hiſtorici* haberent, ut modo didicimus ex *Euſtathio*. Sed *unicam* tantummodo ſupponebant, veteres etiam illi Critici, *Periegeſin Epicam*, quam etiam pro *norma* habebant, non quidem *aliarum Periegeſeôn metro* ligatarum, ſed *aliorum* de aliis Argumentis *Poëmatum*. Ut ſcilicet ea Auctori *noſtro* abjudicanda cenſerent, quæ *hujus* elegantiam non aſſequerentur; ea autem *admitterent*, quæ *ſtyli* nitorem præferrent, *hujus Operis* ſtylo non *indignum*, neque *degenerem*.

XVIII. Nec plures unquam fuiſſe innuunt *mediæ ætatis* Scriptores *Periegetas*, ſeu *metro* etiam conceptas *Periegeſes*. Mitto *juniores*. Hanc *ſolam Romanis* commendabant veteres *Paraphraſtæ*. Noſtræ *Periegeſeos* verba qualia *hodieque* leguntur v. 508. ſub nomine *Dionyſii Periegetæ* advocat *Conſtantinus Porphyrogeneta* lib. I. *Them.* XV. p. 45. Editionis *Meurſianæ*. V. 69. *Stephanus* voce Ἰβηρίαι, è *Dionyſio* ſine *Operis* nomine. V. 140. Auctor *Etym. Magn.* ſub ejuſdem nomine *Dionyſii*. V. 202. 203. è *Dionyſio Periegete* ejuſdem *Etym. Magn.* Auctor v. Αμπωτις. V. 219. partem idem Auctor v. Τέμπη, è *Dionyſio Periegete*. V. 239. ſimiliter partem v. Ολίζων. è *Dionyſio* rurſus *Periegete*. V. 282. *Stephanus* v. Ἰβηρίαι è *Dionyſio*. Similiter ſe habet v. 295. apud *Dionyſium* & *Etym. Magn.* v. Αλπος. V. 303. 304. *Steph.* v. Βαστάρναι è *Dionyſii Periegeſi*. V. 422. Auctor. *Etym. Magn.* v. Σαρωνίς. V. 430. *Steph.* v. Δωδώνη, è *Dionyſio*. V. 472. Auct. *Etym. Magn.* v. Πελωρίς, è *Dionyſio Periegete*. V. 496. *Stephanus* v. Χαλκὶς, è *Dionyſio Periegete*. V. 523. Auctor *Etym. Magn.* v. Ωγυγος, è *Dionyſio*. V. 500. 501. *Stephan.* v. Κάρπαθος, è *Dionyſio*. V. 289. 290. 291. 292. 293. Auctor *Etym. Magn.* v. Ηλιάδες, è *Dionyſio* in *Periegeſi*. V. 875. *Steph.* v. Ἀγχιάλη. V. 923. 924. 925. *Steph.* v. Ἀραβία, è *Dionyſio Periegete*. V. 1086. *Steph.* v. Γεδρωσία, è

Nec *pluſquam unici* Periegetæ *Epici* meminerunt *juniores*, qui *Dionyſii Periegetæ* teſtimonia advocant: nec *alterius* quam *noſtri*.

Dionyſio Periegete. In his locis tantus eſt locorum ab eis prolatorum cum *hodiernis Dionyſii* noſtri *Codicibus* conſenſus; ut dubitari vix poſſit, quin *noſtrum* habuerint omnes ob oculos *Dionyſium*, noſtramque quam habemus illius *Metricam Periegeſin*. Sic enim, ſub communi Περιηγήσεως nomine, *noſtram* deſignant *Periegeſin*, ut aliam aliquam Metricam, qualis noſtra eſt, Periegeſin ſibi nondum exploratam fuiſſe unà ſignificent, cum in *noſtrâ* loca ab illis prolata ipſiſſimis *verbis* comperiuntur. Inde, inter *tot* cognomines *Dionyſios certum* deſignant *Dionyſium*, qui *unius Operis* Auctor pluſquam *unicus* eſſe non potuit. quæ tamen Argumentatio feſelliſſet, ſi, ut *plures* erant *Poëtæ Dionyſii*, ſic *plura* fuiſſent *Poëmata Periegeſeôn* nominibus inſcripta, à *diverſis* invicem *Dionyſiis* exarata.

Loca nonnulla è *Dionyſio Periegeta* prolata, à *noſtro* Textu nonnihil *Variantia*. Sic tamen ut *alterius Dionyſii Periegetæ Poetæ* ſuſpicionem nullam moveant.

XIX. Sunt quidem fateor *alia* loca è *Dionyſii Periegeſi* petita, nonnihil ab *hodiernorum* noſtri Codicum *lectionibus* diſcrepantia. Sic tamen *diſcrepantia* ut *Originalium aliorum* ſuſpicionem nullam præbeant vel leviſſimam; *Codicibus* potius, vel *memoriæ* advocantium, ut videtur, imputanda. V. 215 *Nigretes* ἀγχίγυοι in hodiernis *Dionyſii* Codicibus appellantur, qui ἀγχίμαχοι in exemplaribus *Stephani* univerſis, teſte Cl. *Stephani* Editore, v. Νίγρητες. *Rem* vero magis, quam *verbum Dionyſii*, in animo habebat doctiſſimus *Nicandri Scholiaſtes*, cum *Nili* attributum Ἑπταπόρου v. 264. in Ἑπταστόμου mutat Schol. in *Theriac.* fol. 33. b. *Memoria* nempe lapſus, cum *verba* ipſa conſulere pigeret, vel carminis *partem* in medium adducere. Meliuſque in *hodierno* Textu *Dionyſii* legimus, Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο, quam in prædicto *Nicandri Scholiaſte*, Κεῖθ' ὡς ib. fol. 48. *Reliqua* carminis pars utrobique eadem eſt. Manifeſtus præterea error eſt *Etymologici Magni* cum nomen Promontorii Siculi *Pelori* tam per ὁ μικρὸν quam per ὦ μέγα à noſtro ſcribi probat *Dionyſio*. Longæ vocalis uſum in ea voce recte probat, reſpondetque exemplum è v. 472. noſtri Auctoris accuratiſſime. Sed in brevioris vo-

calis

calis uſu non ita convenit. Sic enim *Dionyſii* verba repræſentat: Ἄκρα δὲ οἱ Παχυνὸς, Πελωρίς τε Λιβύη τε, quæ in *noſtri* Poëtæ Codicibus *rectius* habent, hunc in modum: Ἄκρα δὲ οἱ Παχυνός τε, Πελωρίς τε Λιλύβη τε v. 469. nec ullam *corripiendæ vocalis* vel *ſpeciem* exhibent. Verba *Stephani* v. Χρύση. ἔστι καὶ ἄλλη παρεσπασμένως λεγομένη νῆσος, ἣν οὕτω καλεῖ Διονύσιος διὰ τὸ χρυσοῦ ἔχειν μέταλλα, ſatis illa quidem apte cum *noſtri Dionyſii* ſententia conveniunt v. 589. Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος. Sed cum *Periegeſeos nullius* ibi meminerit, nedum *Metricæ*, poterat *Grammaticum Dionyſium Tryphonis* filium *Stephanus* in animo habere; vel, ſi *Poëtæ* ea debuerit, Βασσαρικῶν Auctorem, qui de rebus à *Baccho* geſtis multa habuit *Geographica*, in quibus *hujus Inſulæ* mentio locum ſatis opportunum habere potuit.

Habet *Stephanus* locum ex *altero Dionyſio*, fortaſſe *Periegeta*; non tamen *Poeta Epico*.

XX. Eſt & alius locus è *Dionyſio* quodam *Geographo* à *Stephano* Ethnicographo prolatus, qui *alterius* cujuſdam, à noſtro, *Dionyſii* ſuſpicionem movere poſſit. Sic enim voce Ἰόπη *Stephanus* hodiernus; Ἰόπη πόλις Φοινίκης, πλησίον Ἰαμνίας, ὡς Φίλων· ὡς δὲ ὁ Διονύσιος, Παλαιστίνης. Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ Παλαιστίνη. *Philo* ille vetus Auctor eſt qui ſcripſit de *Urbibus*, cujus Opus in *Epitomen* redegit *Serenus* quidam, neſcio an *Sammonicus*, noſtro fere *Dionyſio* coævus. Ut proinde *Dionyſio antiquiorem* fuiſſe oportet illum, quicunque demum is fuerit, cujus ſententiam à *Dionyſii* ſententia admodum diverſam refert hoc in loco *Stephanus*. Noſtri autem *Dionyſii* ſententia plane eadem eſt quæ *Philonis*. Civitates enim *mediterraneas Syriæ* tribuit, *maritimas* autem omnes *Phœniciæ*. Sic enim habet verbis diſertiſſimis, v. 905. Οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες. In his v. 910. Ἰόπης nomen legimus. *Palæſtinæ* autem ne *meminit* quidem. Hæc ergò *Stephani* verba (ſi modo recte ſe habeant) de *alio* aliquo *Dionyſio* intelligi manifeſtum eſt, qui alios fecerit, quam noſter, *Provinciarum limites*. *Ligata* autem oratione ſcripſiſſe nihil eſt quo probetur; cum nec *verſum*, nec ſaltem *hemiſtichium*, illius protulerit *Stephanus*: qui mos illius eſt tam in noſtro, quam in *Baſſari-*

corum Auctore alio *Dionyſio*. Inde potius ſuſpicio eſt, *Proſaïcum* fuiſſe Auctorem, cujus non *verba* profert *Stephanus*, ſed tantummodo *ſententiam*. Proinde credibile eſt ex *alio* aliquo, qui *Orbis* Περιήγησιν ſcripſerit, *Dionyſio*, hæc à *Stephano* fuiſſe deſumpta, qui *ſoluta* oratione ſcripſerit. Fieri tamen poteſt ut ex *antiquiſſimo* emanârint *Dionyſio*, cujus quinque περὶ κτίσεων Libros memorat[1] *Scymnus Chius*, aliique. De *illis* nimirum *Urbibus*, quæ *coloniæ* vel *ipſæ* fuiſſent, vel in *alias Urbes* colonias *emiſiſſent*. Potuit enim in harum Urbium claſſe locum non incommode ſibi vendicare *Joppe*. Nondum ergo vel ex *hoc* exemplo colligere poſſumus plures *uno* fuiſſe, qui *Epicas* ſcripſerint *Periegeſes Orbis* univerſi, *Dionyſios*.

Teſtimonium *Dionyſii* apud *Tzetzem* de *Amazonibus* non erat *alterius* à noſtro *Dionyſii*, ut credebat Cl. *Joan. Gerardus Voſſius*.

XXI. Cæterum *Joanni Tzetzi* alium fuiſſe à noſtro *Dionyſium*, & quidem, qualis noſter eſt, *Poëtam*, credidit Cl. *Joannes Gerardus Voſſius*. Sic enim *noſter* de *Amazonibus*:

——— ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ιφθίμης φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο
Τὼ ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν.

De hoc eodem *Argumento*, & quidem ex eodem nomine *Dionyſii*, ita *Tzetzes*. imo è *Poëmate* ſimiliter inſcripto, titulo Περιηγήσεως·

Καὶ τῶν Σαυρομάτων νόει μοι τὰς γυναῖκας,
Σκυθῶν καὶ Αμαζόνων δὲ γονῆς ἐκπεφυκυίας,
Ὥσπερ καὶ Διονύσιος φησὶ Περιηγήσει
Τῆς γάρ τοι φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο
Τὼ ποτε δὴ μίχθησαν ἐπ' ἀνδράσι Σαυρομάτῃσι.

Hîc *alium* ſe à noſtro *Dionyſium Periegetem*, & quidem *Metricum*, deprehendiſſe arbitratus eſt Vir doctiſſimus, quem etiam *Samium* fuiſſe credidit. Sed vero *Dionyſii Samii* Scripta minime ambigua à *noſtra* elegantia ita deficiebant, ut *proximis* ætati *Dionyſii noſtri Criticis* indigna plane viderentur, quæ *noſtro* Periegetæ tribuerentur, ut nos docet *Euſtathius*. Nec tamen eſt profecto cur *alium* à *noſtro* credamus fuiſſe *Dionyſium* illum *Tzetzianum Pe-*

1 *Scymn. Chius.* v. 115. 116.

riegetem. *Sententia* plane eadem eſt *utriuſque Dionyſii*: & *verba* quoque *pleraque* eadem, ut in veterum Ὁμηρόκέντροις & Παρωδίαις. Ita ſcilicet, ut, ſi alius aliuſque fuerint, eorum *alium* ex *alio* ſua deſcripſiſſe veriſimillimum ſit. Cur igitur dedita opera nonnulla mutaret, qui tot utrobique communia retinenda cenſuit?

XXII. Ego hujus *mutationis Auctorem* nullum fuiſſe credo *Dionyſium*, ſed ipſum *Tzetzem*, locum è *memoria* recitantem, vel *Politicis* ſuis verſibus carmina Auctoris ſui *Heroica* accommodantem, ne *Politicis* Carmina *Heroica mutila* immiſcerentur. Hoc ut vitaret, non erat ſane abſonum ſi *duos Dionyſii* noſtri cum *dimidio* verſus ipſe *duobus integris* complecteretur, *verbis* pleriſque *iiſdem*, & *ſententia* prorſus *eadem*, & verſus *genere Heroico* utrobique ſervato, ne *hiatum* aliquem admitterent *verſus* illius *Politici*. Paſſim ille Auctorum *Metricorum* verba *ſuis* interpolavit *Chiliadibus*. Vix tamen aliorum, quam qui Carmine ſcripſiſſent *Heroico*. *Memoriam* autem ſuam hoc Opere magna oſtentatione venditat, quo nomine ſe *omnibus*, quicunque fuiſſent, hominibus anteponit. Sic enim habet:

Verborum illa, quæ apud *Tzetzem* reperitur, exigua *mutatio*, non ipſi *Auctori* tribuenda eſt; ſed *Tzetzi memoriam* venditanti, vel verſus *ſui Dionyſii Heroicos* ſuis *Politicis* accommodanti.

[1] Οὐδὲ γὰρ μνημονέστερον τοῦ Τζέτζου θεὸς ἄλλον
Ἄνδρα τῶν πρίν τε, καὶ τῶν νῦν, ἐξέφηνεν ἐν βίῳ.

Hæc, ut puto, oſtentatio *memoriæ* his verſuum *Politicorum Chiliadibus* occaſionem dedit. Quo ſcilicet *Libros omnigenos* ſe legiſſe, & *memoria* tenuiſſe, Lectori ſuo demonſtraret:

[2] Οἶδας δὲ πάντως ἀκριβῶς πῶς πᾶσαν οἶδα βίβλον.

Proinde *Hiſtoriis* à ſe prolatis *Auctores* ſubjungit, quorum fidem ipſe fuiſſet ſecutus. *Verba* tamen Auctorum vix *aliorum* recenſet, præterquam eorum qui *Carminibus* ſua concepiſſent, præſertim *Heroicis*. *Memoriter* etiam, ut videtur, pleraque, nec conſultis *Libris*, quo *memoriæ* ſpecimen eſſet luculentius. Ἀβίβλον enim ſe fuiſſe, dum *Chi-*

1 Chil. I. Hiſt. 11. v. 277. 2 v. 275.

liades effunderet, aliquoties profitetur. Ita *Chiliad.* V. Hiſt. 50. v. 407. Hiſt. 53. v. 476. *Chil.* XI. Hiſt. 397. v. 13. *Chil.* VIII. Hiſt. 176. *Chil.* IX. Hiſt. 329. Manifeſtum eſt quò ſpectârit illa toties repetita profeſſio de penuria *Librorum*: nempe ad *memoriæ* vim, de qua tantopere gloriabatur, commendandam. *Carminum* vero *fragmenta* non adeo *memoriæ* ſuæ favere fatetur tantus memoriæ oſtentator: ut ne quidem *Lyricorum* breve variumque & abruptum dicendi genus facile in *memoriam* revocaret. Ita ſe excuſat à *Pindari Lyricis* Carminibus recitandis, *Chil.* III. Hiſt. 48.

Ὡς πȣ φησὶ Πίνδαρος, ἅπερ ȣ̓κ οἶδα λέγειν·
Τμήματα γὰρ ἐπῶν, καὶ φεύγει μȣ τὴν μνήμην.

Habet tamen ille, fateor, etiam è *Pindaro* fragmenta. Sed verbis *ſuis*, non ipſius *Pindari*: imo *alienioribus* à *dictione Pindari*, quam ſint illa quibus *Poëtæ noſtri* ſententiam expreſſit. Conferantur verba *Pindari* Olympionic. I. cum *Tzetzæ* verbis *Pindari* ſententiam referentibus *Chil.* VI. Hiſt. 86. quo loco agit de *Pelopis* humero à *Cerere* eſuriente devorato. Similiter etiam de *Centauris* ab *Ixione* è *nube* procreatis, *ſuis* ipſe *verbis* extulit, quæ *Pindarus* λυρικῷ πολυσυνθέτῳ μέτρῳ. *Pindari* locus eſt in *Pyth.* II. de quo *Tzetzes*, *Chil.* VII. Hiſt. 99. v. 20. Proinde non eſt cur miremur, ſi *Hemiſtichium* vitârit *Tzetzes*, ſenſu tamen Auctoris *ſalvo*, ipſiſque etiam, quà licuit, *verbis* in duo *integra Carmina* redáctis. Potuit hoc, *memoriæ* vitio, feciſſe, pro hac ipſius confeſſione. Nec enim deſunt apud eum, de *memoria* tantopere venditata, ingenuæ *querelæ*. vid. *Chil*, IX. Hiſt. 329. v. 362. Hiſt. 332. v. 415. Potuit *conſulto* deditaque opera feciſſe tantus oſtentator, quo promptitudinem ſuam, in *novis verſibus Heroicis* compingendis, è *verbis* etiam *Dionyſianis*, pro re *nata*, venditaret, qui tamen *heterogenei* verſus verſuum ſuorum *Politicorum ſeriem* minime perturbarent. *Conſulto* certe verba *Heſiodi* πλέον ἥμισυ παντὸς, à ſe quoque in *titulo* recitata, ipſe tamen, pro *Politici* carminis modo, ita mutavit, Τὸ ἥμισυ ἐστὶ τȣ̃ ὁλοκλήρȣ πλέον. Chil. VII. Hiſt. 124. v. 237. Et *alia*

quoque

quoque *Heſiodi* verba in verſus *Politicos* tranſlata legimus *Chil.* IX. Hiſt. 282. *Conſulto* item *Homeri* verba mutat *Chil.* VIII. Hiſt. 175. Retenta nihilominus ea ipſa, quam repræſentaverat *Homerus* ipſe, *Perſona*. *Mutilati* certe *carminis* rationem, ſi quidem fuiſſet *ſola*, ſatis facile concoquere ipſe potuit. Sic enim *Staſini* vetuſtiſſimi Poëtæ *Epici* carmen *mutilum* cum ſuis conjunxit Carminis *Politici* modis, *Chil.* II. v. 711. ſi quidem fides *hodiernis* illius *Codicibus* :

Ηρωϊκοῖς ἐν ἔπεσι λέγων· Αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς.
Ακρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντάλιδου Πέλοπος· τάχα δ' εἴσιδεν ὄβριμος ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν, ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
Κάστορα δ' ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Sed, quò verſus *primi* metri *Heroici* numeri melius conſtarent, ita potius arbitrarer ſcripſiſſe *Tzetzen*, ſecunda tamen ſyllaba, *metri* cauſa, *correpta* : Ηρωϊκοῖς ἐν ἔπεσι [vel ἐπέεσσι] λέγων· Αἰψηρὰ δὲ Λυγκεὺς &c. Idem enim valet Αἰψηρὰ quod Αἶψα. *Heſychius* : Αἰψηρὰ, ταχέα, κοῦφα. Vox *Ionica* eſt pro Λαιψηρὰ, uti monent *Grammatici*. Ita ſuum quoque *Hemiſtichium Epicum* fecerit, non, pro *more* ſuo, *Politicum*; quò melius cum *Staſini*, cum quo committitur, *Hemiſtichio* conveniret, ſimiliter *Epico*. Incommodum enim erat, ſi *Hemiſtichiorum* cauſſa, ſuis *Politicis* carminibus *immiſſorum*, ſua quoque mutanda eſſent *Hemiſtichia*. Et vice verſa *monſtroſum*, ſi *unus* idemque verſus, pro *diverſorum* verſuum *legibus*, pedes haberet uni eidemque *Carminis generi* minime convenientes. Noluit ergo ut *frequenter* occurrerent, cum levi mutatione *Hemiſtichia* mutari poſſent, redacta ad *verſus integros* Auctoris *ſententia*. Nulla ergo prorſus eſt ratio, cur, è tam levi *verborum Dionyſianorum* mutatione, *alium* fuiſſe *Tzetzi* ob oculos *Dionyſium*, cum viro admodum docto colligamus, ab *eo* de quo loquimur *Poëta Dionyſio*. Credi certe vix poteſt, quin, ſi *alium* ipſe obſervâſſet *vetuſtioribus* incognitum *Poëtam*

1 *Euſtath.* in *Homerum*.

Periegetem

Periegetem eodem nomine *Dionyſium*, hoc nomine gloriaturus fuerit *Chiliadum* Scriptor, tam avidus *ſuorum præconiorum* ebuccinator. Nec viciſſim veriſimile eſt *noſtrum Dionyſium Joanni Tzetzi* non *innotuiſſe*; quem, è locis modo memoratis, probavimus, non modo apud *coævos Tzetzæ* Auctores, ſed apud *alios* quoque *Tzetze* multis Sæculis *antiquiores*, fuiſſe celebratiſſimum. Contra vero *Periegetæ Dionyſii Epici* Poëtæ, pluſquam *unius* ſibi explorati, nulla eſt apud *Tzetzem* vel leviſſima *ſuſpicio*. Imo *noſtrum* certe in animo habebat *Dionyſium*, cum *Cadmi Harmoniæque tumulos* invicem *collidere* fabulatur hic ipſe *Tzetzes*, in malorum *Illyriis* impendentium *præſagium*: Ταύτην, inquit, ὁ Διονύσιος γράφει τὴν ἱστορίαν. *Chil.* IV. Hiſt. 139. v. 399. Sic enim *noſter* v. 395. quanquam *verba* ejus recitare non libuerit, quod in aliis, etiam Poëtis, ſæpe neglexit. Qui *verba* hoc in loco penitus *neglexit*, non eſt ſane cur miremur, ſi *verba* alio, quam *Dionyſius*, ordine *diſpoſuerit*.

Verba *Stephani* de Urbe *Emiſena* deſunt quidem in *hodiernis* Dionyſii *noſtri* Codicibus; non autem in illis *vetuſtioribus*, quibus uſus eſt *Rufus Feſtus Avienus*.

XXIII. Supereſt jam locus *Stephani* Ethnicographi è *Dionyſio*, quem tamen non Περιηγητὴν, ſed Ποιητὴν, appellant *Stephani* Codices *hodierni*. Sic autem habet: Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Ἐμίσων πόλις. *Verba* quidem *prima* in *noſtro* legimus *Dionyſio* v. 919. Deeſt autem *Emiſorum* mentio in Codicibus *hodiernis*, ut opinor, *omnibus*: imo in Codicibus *vetuſtioribus*, non *Euſtathii* tantummodo, verum etiam *Priſciani*. Si quidem hinc colligere liceret alium fuiſſe, qui *Stephano* innotuerit, *Dionyſium Poëtam* à *noſtro Periegeta*, de *Dionyſio Boſporicorum* Auctore facile intelligi potuiſſe cenſerem, non de *Poëta alio cognomine Dionyſio* minime *Periegeta*. Scripſit Auctor ille *Baſſaricorum Bacchi* in Orientem Expeditionem, in qua locum habere potuit Urbs *Emiſena*. Sed vox Ποιητὴς hoc in loco *Stephani* admodum ſuſpecta eſt, quæ nunquam *alibi* occurrit in *Stephano*, quod quidem ſciam: ne quidem cum de *Baſſaricorum* Auctore ſermo eſt, vere *Poëta*. Crediderim potius è *Librarii*

è *Librarii* compendio natam, ſcribentis Πτῆς; non tamen Ποιητῆς intelligentis, ſed Περιηγητῆς. quæ forma apud *Stephanum* frequentiſſima eſt, cum *noſtrum* intelligit *Dionyſium*. Nec tamen *Periegetas Poëtas* uno *plures* unquam fuiſſe innuit, ut de *alio* intelligi poſſit, præterquam de *noſtro Dionyſio*. Recte ergo *eam* quoque lectionem ex antiquis [1] *noſtri Dionyſii* Codicibus emanâſſe putavit Cl. *Salmaſius*: ſuffragante nimirum vetuſtiſſimo *noſtri Dionyſii* Paraphraſte *Feſto Avieno*. Ex illo enim intelligimus, magnam hoc in loco *lacunam* eſſe, cujus tamen veſtigia *nulla* in *hodiernis* comparent *Dionyſii* codicibus; & in ea *lacuna* Urbis *Emiſenæ* mentionem fuiſſe, cum aliis quoque obſervatu digniſſimis. Sic ergo v. 919. legendum cenſuit:

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Εμίσων πόλιν ————
———— κατασύρεται ὑγρὸς Ορόντης.

Sic autem illam *multorum* verſuum *lacunam* ſupplet *Feſtus* [2] *Avienus*:

Et qua Phœbeam procul incunabula lucem
Prima fovent, [[3] *Emeſæ faſtigia, celſa* [4] *renident.*
Nam diffuſa ſolo latus explicat, ac ſubit auras
Turribus in cœlum nitentibus. Incola claris
Cor ſtudiis acuit. * [5] *amplius imbuit ordo.*
Denique flammicomo devoti pectora Soli
Vitam agitant. Libanus frondoſa cacumina turget.
Et tamen his certant celſi faſtigia Templi.]
Hic ſe indit juxta tellurem glaucus Orontes.

Convenit porro accuratiſſime cum conſilio *Stephani* hæc hujus loci *interpolatio*: ex qua intelligimus *noſtrum* Poëtam *Stephano* in *eo* quoque *Auctorem* fuiſſe, cur civitatem *Emiſenam Phœniciæ Libaneſiæ* tribuerit Ethnicographus. Proinde *Poëtam noſtrum* ita *interpolatum* uſurpavit ipſe *Stephanus*. Certo autem, ut videtur, *conſilio* ad hujus Urbis mentionem delapſus eſt *Auctor*, ut *Templum* ibi in ho-

1 Ad Vopiſc. Aurelian. c. 25. 2. Ex Edit. *Pithœi*, ſed emendat. 3 *Emeſus* Pith. 4 *Renidet*. Pith. cod. 5 *Ampliſſimus imbuit ordo* fortaſſe. Si quidem *Senatorii ordinis* viros *cives* habuerit; vel *Præfectum*, ſub patrono *Elagabalo*.

norem *Solis* encomio celebraret. Hoc *Templum* idem fuit quod *Elagabalo*, qui idem erat cum *Sole* numen, dicatum, ſummo in honore habebat impurus *Imperator Elagabalus*, à quo etiam ipſe *nomen* accepit *Elagabali*, ut numinis illius *Sacerdos*, ejuſque *Perſonam* repræſentans. Sic enim *Jovis Perſonam* egiſſe cenſebatur *Diocletianus*, cum etiam *Sacerdotem Jovis* ageret apud *Antiochenos*, ut ex his *Orientalium* Traditionibus refert *Malela*. Et *Dei* veri *Perſonam* repræſentaſſe fertur *Jaddus* Summus *Judæorum* Pontifex *Alexandro* Magno, ſi quidem *Joſepho* fides. Idem enim de ſuo quoque Pontifice Summo *Ezekia Schiſmatico* tradunt *Samaritani*. Non certe alibi quam *Emeſæ* quærendum illud fuiſſe Templum docent verba *Vopiſci* in *Aureliano*: *Emeſam* (inquit) *victor ingreſſus eſt, ac ſtatim ad Templum Heliogabali tetendit, quaſi communi officio vota ſoluturus*. c. 25. Et *Soli* Templum illud ſacrum fuiſſe indicant verba *ſequentia*, oſtenduntque omnes qui de *Deo* agunt *Imperatoris Elagabali*. Inde ipſe *Antoninus* ἐξ Ἐμίσων εἰς τὴν Συρίαν ἀφικόμενος *Porphyrio* dicitur in Fragmento de *Styge*, ut ab aliis internoſceretur *Antoninis*. Inde etiam conſobrinus *Alexander*, & utriuſque matres, & avia etiam *Mæſa Juliæ Auguſtæ ſoror*, à quibus cultus *Elagabali* ad *Romanos* emanaſſe videtur, ut ex Inſcriptionibus ſub *Severo* colligitur, cui nupſit *Julia*. Hæc obſervavit ad prædictum *Vopiſci* locum Cl. *Salmaſius*.

Ex hac *Dionyſii*, quam debemus *Avieno*, interpolatione, Poëtam noſtrum ſub *Elagabalo* ſcripſiſſe colligimus.

XXIV. Non item illud, hinc aliam nos lucrare notam *Temporis* quo vixerit ſcripſeritque *Poëta* noſter, noſtris, quas modo dedimus, rationibus plane conſentaneam. Hinc enim certe colligimus, *poſtea* ſcripſiſſe *Dionyſium* quam *Templum* illud celebre reddiderat *Elagabalus*. Nec tamen ante *exitum* illius Imperatoris, cujus gratiam captabat, illa ipſa *Templi*, cujus Princeps ipſe ſtudioſiſſimus erat, *mentione*. Nec enim veriſimile eſt, poſt *damnatam Elagabali memoriam*, tituliſque ignominioſiſſimis *Tiberini*, *Trajectitii*, *Aſſyrii*, *Sardanapali*, & *Impuri* oneratam, ita noſtrum ei *gratificaturum*. Revixit

vixit quidem, poſtea Templi illius honor ſub *Aureliano*, qui *alia* quoque Templa in ejuſdem *numinis* honorem ſtruxit, tam *ibi*, quam etiam *Romæ*. Sed unicum memorat *Solis* Templum *noſter*, quem *Aureliani* Imperium non attigiſſe *aliæ* quoque notæ vincunt. Nec ſane ad ætatem Paraphraſtæ *Avieni*, (qui ſub *Chriſtianis* vixit ſcripſitque *Principibus*) ſed *Poëtæ* potius ipſius, ſpectat hæc obſervatio. Non me tamen fugit, ipſo quoque *illo* tempore magno in honore apud Gentiles fuiſſe *Solem*. Encomio illum celebravit ex profeſſo *Chriſtiani* cultus deſertor *Julianus* Imperator. Ad *illum* Deos pleroſque retulit, præſertim *maſculos*, *Macrobius*: & quidem in Perſona hujus *Avieni*. Tum quoque *Templum* etiamnum ſuperfuiſſe veriſimile eſt, cui *ſuum* quoque patrocinium addiderat *Aurelianus*: necdum *dirutis* Gentilium Templis. quod factum poſtea à Præfecto Prætorii *Cynegio*, Imperante *Theodoſio*. Erant autem & *gentes* aliæ cultu eodem *Solis* infames. Eum colebant *Arabes*, teſte *Strabone* lib. XVI. Nec *alium* quemque *præter* eum *Deum* agnoſcebant *Maſſagetæ*, eodem teſte lib. XI. Nec deerant eidem Numini addictæ *Urbes*, ab eodem cultu *Heliopoleôn* cognomine inſignitæ: duæ vero præſertim præ cæteris illuſtres; in *Ægypto* alia, alia in ipſa *Syria*, nec adeo longo *ſpatio* ab *Emeſa* diſſita. Cur non *illam* potius, quæ *Solis* cultum in ipſo nomine venditabat, hoc nomine celebraret Auctor, niſi *Principis Sacerdotis* cauſſa, qui illi laudem addiderat *ſingularem*, nec cum *aliis* communem? Erat præterea *Jovis Olympii* cultus *Antiochiæ*: & quidem talis, ut illius *Sacerdotem* ſe profeſſus fuerit, *Perſonamque* ejus egerit, cum *purpuram* deponeret *Diocletianus* Imperator, ſi quidem fides *Malelæ*. Erat & in *Antiochiæ* Suburbio *Daphnetico* ædes *Apollinis* celeberrima, *Juliani* Principis Apoſtatæ Superſtitione inſignis; *Avieno* potius laudanda, ſi quidem *Juliani* cauſâ hæc Auctori ſuo interpolâſſet, cum & *Elagabalum* alii cum *Jove*, cum *Sole* alii, qui idem erat cum *Apolline*, eundem facerent. *Utrovis* ergo *nomine* Numen *Principis*, ſub quo *ipſe* vixit, gratius fuiſſet *Avieno* in ipſa ſaltem *di-*

tione Urbis *Antiochenæ*. Proinde *Elagabalo* potius Auctorem *Periegeſeos* noſtræ *Elagabalo* coævum adulatum, in hac hujus *Templi* mentione, veriſimilius eſt. Conveniunt & aliæ quoque notæ. Suppetebant Poëtæ noſtro, ſub hoc *Elagabali* Imperio, plures uno ἄνακτες· Ipſe nimirum *Elagabalus* cum *Alexandro Severo*. Nec abſurde convenit, ſi quidem idem fuerit cum *Dionyſio Corinthio Dionyſius Rhodius Muſonii* filius, quem etiam *Periegeſin* οἰκουμένης ſcripſiſſe teſtatur *Suidas*. Erat enim *Solis*, apud ſuos cives *Rhodios* culti, *Sacerdos* ille *Dionyſius*. Ut non ſit proinde quod miremur, ſi *Numinis* ſui in *Templo Emiſſeno* culti laudandi anſam avidius captârit: præſertim *Principi* novi Templi *Sacerdoti* rem gratiſſimam eo encomio facturus. Nec tamen eſt cur propterea à *Corinthio*, ſi quidem *alius* fuerit, *Dionyſio* diſcedamus. Patria enim illius civitas *Corinthus* vetuſtiſſimo nomine Ἡλιούπολις appellabatur. Ita *Stephanus*: Καὶ ἡ Κόρινθος Ἡλιούπολις ἐλέγετο. voce Ἡλιούπολις. Propterea, ut videtur, quod fuerit olim cultui *Solis* addictiſſima. Videmus porro, tot *mediæ* ætatis teſtimoniis, quanta fuerit Poëtæ noſtri Auctoritas apud *juniores* ſeſe, tam *Geographos*, quam *Criticos*. Nec tamen ulla illius *mentio* occurrit in Auctoribus hac *Elagabali* Epocha *antiquioribus*. Non in *Strabone* qui ſcripſit ſub *Tiberio*, poſt *Dionyſium Plinianum*. Non in *Mela*, ſub *Claudio*. Non in ipſo *Plinio*, ſub *Veſpaſiano*. Perperam, ni fallor, locum *Plinii* N. Hiſt. IV. 12. de noſtro intellexit *Dionyſio* Cl. *Cellarius*. *Eubœæ* nomen antiquum *Macridem* fuiſſe teſtatur ibi *Plinius*: ut *Dionyſius* (inquit) & *Ephorus* tradunt. Quæ *noſtro* quoque *Dionyſio Macris* eſt v. 520. Non tamen *Macris* tantummodo, ſed *Abantias*. Atqui *Abantiadis* appellationis, de ea *Inſula* uſurpatæ, *alium* teſtem advocat ibidem *Plinius Menechmum*, *Euſtratius Callimachum*. Inde facile intelligimus *Abantiadis* nomen à *Pliniano Dionyſio* non fuiſſe uſurpatum. Vix ergo eſt cur dubitemus quin ille, quem cum *Ephoro* conjungit *Plinius*, imo illi *anteponit*, antiquiſſimus fuerit *Dionyſius*, vel *Mileſius* vel *Chalcidenſis*, à *noſtro* plane *alius*. Sed nec in

Pauſania

Pauſania noſtrum legimus *Dionyſium*, nec in *Athenæo*, nec in *Martiano Capella*, nec *Solino*; nec in *minoribus Geographis Græcis*, quorum *ætas* hac *Elagabali* ætate *multo* antiquior eſſe ne quidem *potuit*. Si tamen recte noſtra hæc procedat Argumentatio, in annum Æræ noſtræ *Chriſtianæ* CCXXI. vel. CCXXII. incidet noſtrum hoc Poëma. Anno enim CCXXI°. *exeunte*, ut videtur, *collegam* ſibi in *Imperio* conſanguineum ſuum *Alexandrum* coactus à militibus adſcivit *Elagabalus*, uti etiam in *ſequentis* anni *Conſulatu*. Sic tamen ut *mox* illum facti *pænituerit*, & menſe anni ſequentis *Martio* ipſe perierit. Nomen certe *Hunnorum* in hoc noſtro Auctore primò occurrit, ut opinor, v. 730. Sed in *priſcis* ad mare *Caſpium* ſedibus: quo loco *Vintios* vel *Vitios* ponebat *Strabo*, nondum notiori, apud poſteros, *Hunnorum* nomine inſignitos, proximo tamen, à *Dionyſio*, Seculo, hoc ipſo *nomine* notiſſimos. Ut proinde mirum ſit, *Hunnorum* mentionem ab utroque *Paraphraſte*, illo Poëtæ noſtri loco, fuiſſe prætermiſſam.

XXV. Non me quidem fugit, magna uſos *licentia* Paraphraſtas hoſce in *ſententia* Auctoris ſui repræſentanda. *Priſcianus* illum Hiſtoriis è *Solino* petitis interpolavit. Rebus nimirum ad *Hiſtoriam* regionis cujuſque *Naturalibus* pertinentibus. Nec tamen ſine Poëtæ ipſius *exemplo*, qui rariores Provinciarum *mercimonias* etiam ipſe obſervavit. Ideone hæc in ſuis *Dionyſii* Codicibus reperiſſe credemus *Priſcianum*? Sed *Solini* nuſpiam meminit *Dionyſius*, qui tamen *Solino*, pro his noſtris rationibus, paulo *ſenior*, ex iiſdem haurire potuit *Auctoribus* è quibus ipſe *Solinus*, quem Nos *Alexandri* Imperatoris in *Perſas* victoriis juniorem alibi [1] probavimus. Sed nonnulla ex induſtria ſcientem prudentemque mutaviſſe certiſſimum eſt. Ita quæ *Poëta Ethnicus* de *Muſis* aliquoties advocandis immiſcet, ad verum *Deum* tranſtulit *Priſcianus* Grammaticus *Chriſtianus*. Deſunt præterea horum exemplorum pleraque apud

Magna quidem *licentia* uſi ſunt *Dionyſii Paraphraſta* veteres. Hoc tamen in loco probabile eſt, ea quæ *addidit* in *coævo* ſibi Poëtæ *Textu* reperiſſe *Avienum*.

1 Diſſ. II. de *Iſidor. Charac.* Vol. II. Geograph. *Hudſonianorum*.

Feſtum

Feſtum quoque *Avienum*, *Gentilem* licet, pariter ac ipſe fuit *Dionyſius*, qui etiam ipſe ſæpe ſua aliunde hauſta Poëtæ ſuo inſeruit. Ita factum ut quæ ipſi in *coævis* legerint *Dionyſii* Codicibus, quæque ipſi propriis ſuis Paraphraſibus inſperſerint, non facile internoſca[illegible] Nec enim *addunt* tantummodo, *Textumque* Auctoris qui *locupletiorem* faciunt, propriis ſuis *aliunde* arceſſitis appendicibus; ſed *mutilant* etiam truncatumque repræſentant, *prætermiſſis* quæ in *Græco* Auctoris ſui Textu *hodieque* reperiuntur. Paſſim *utriuſque* generis exempla reperiet, qui utrumque *Paraphraſtem* cum Poëtæ *verbis* conferre dignabitur. Cum tamen alteri *Græca* hodierna favent, non erit ut propterea pro *Suſpectis* habeamus, quod ab altero *prætermittantur*. V.197. de *Byrſa Carthaginis*, à *corio bovis* dimenſa, deeſt apud *Avienum* integer. In *Priſciano* legitur *auctior*, quam in ipſo Auctoris *Textu* hodierno:

Quà regnans felix Dido per ſæcula vixit,
Atque pudicitiam non perdit carmine falſo.

Perſtringitur hic *Virgilius* de imminuta *Didonis pudicitia*: quod ſatis apte locum habere potuit apud ipſum *Dionyſium*, *Virgilio* certe *juniorem*. De *Templo Serapidis* quæ v.255. obſervavit *Dionyſius*, neglexit *Priſcianus*, non tamen omiſit *Avienus*. Contra v. 263. &c. *Dionyſii* ſententiam ſervavit *Priſcianus*, non item *Avienus*. Similiter factum in v. 269. & v. 869. 870. &c. de *Pegaſi* ταρσῷ, unde *Tarſus*, Apoſtoli patria, nomen traxerit, ſervavit *Avienus*, quæ in *Priſciano* deſiderantur. His certe aliiſque hujuſmodi in locis pro eo *Paraphraſte* ſententia ferenda eſt, cui patrocinium adhibent *Græca* Auctoris *Originalia*. Et habemus, in hac ipſa *Emiſæ* mentione, & loco quo occurrit, ſuffragantes *Codices*, ſi minus *hodiernos*, at ſaltem *antiquiores* illos quos vidit *Ethnicographus*. Codicibus ſane minime imputandas eſſe *pleraſque* horum *Paraphraſtarum* ab Auctore *diverſitates* facile colligimus. *Græci* Auctoris non *verba* tantummodo, verumetiam *ſententiam*, ſæpe prætermittunt, & in ea prætermiſſione ſibi invicem *conſentiunt*, cum tamen *Græci* Textus integritas ad *Nos* uſque dimanârit,

nârit, ne quidem locis ab utroque *neglectis mutilati.* Videl. v. 341. & 346. *conſentientibus* in hac *Græci* Textus integritate, qui ad noſtra tempora permanârunt, *Codicibus.* Et la[illegible] *perſonam Gentilem* in *Chriſtianam* mutavit, pro ſuo pla[illegible] arbitratu, *Priſcianus.* Eo ſpectat, quod, quæ ad *Syro-Phœnices Arabia* oriundos retulerat Poëta, *Priſcianus ad Chaldæos* retulerit, à quibus ortum duxerat *Abrahamus.* Sic enim ille v. 846.

Chaldæo nimium decoratam ſanguine gentem:
Arcaniſque Dei celebratam Legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem:
Et primi ſtellis numeros nomenque dedere,
Atque oculis (mirum) voces ſentire figuris.

Quod ſcilicet *Aſtrologiæ* nomine, etiam apud *Ethnicos*, celebre fuerit nomen *Patriarchæ.* Quanquam enim *utrumque* Poëtæ *noſtro* ſua debuiſſe manifeſtum ſit, neuter tamen *illum* Auctorem agnoſcit. *Priſciani* titulus ſibi *Periegeſin* ipſam vendicat. *Avienus*, *Græcæ* vocis *δύναμιν* per *Deſcriptionem Orbis Terræ* interpretatus, *ſuo* tamen *nomine*, non *Dionyſii*, inſcripſit. In *Ora Maritima* Auctores recenſet unde ſua hauſerit, *Poëta* noſtro *vetuſtiores.* Noſtrum ſcilicet indignum, *ætatis* cauſſa, cenſens, qui *vetuſtiſſimis* accenſeretur. *Obiter* enim *aliudque agens* memorat, & quidem merito; quippe per quem, in *hoc* etiam *Opere*, profecerat. Ita *Dionyſio* fraudem nullam fieri exiſtimare poterant, ſi congeriem, ex illo, maxima quidem ex parte, collectam, *novis* ſuis atque *aliunde* hauſtis obſervationibus locupletarent. Sic tamen *Stephanus* fidem faciet, *non* alienam eſſe à *ſententia Dionyſii* hanc, quam debemus *Feſto Avieno*, interpolationem.

XXVI. Sunt autem certe, hoc in loco, *Argumenta* quæ ſuſpicionem moveant de Poëtæ noſtri *Textu luxato*, imo etiam *mutilato.* Sic hodie legitur: v. 916.

Hoc certè in loco *Textus mutilati* indicia habemus, niſi ſuppleatur additamentis *Avieni.*

—————— ἱερὰ Τέμπεα Δάφνης,
Ἤχι περ Ἀντιόχοιο ὁμώνυμος Ἀντιόχεια.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν Ἀπαμείης πτολίεθρον.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης,
Ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.

V. 918. *Aſteriſco* ſignatum obſervavit in MS. *Oxonienſi Baroccian.* n. 78. Cl. *Hearnius.* In MS. *Laudenſi*, C. 3. non ſolum v. 918. verumetiam quinque ſequentes ad *marginem* adſcriptos, *eadem* quidem *manu*, ſed characteribus *minuſculis* idem obſervavit. In MS. NE. E. 2. 16. v. etiam 917. in *margine* quidem ſcriptum haberi, ſed *manu recentiori*. Hæc prædictus noſter Amicus. Quæ certe in tam *paucis* verſibus *tanta diverſitas* fieri vix poteſt quin è *Codicum* diverſitate emanârit. *Syriam* hoc in loco deſcripſit Poëta, quæ & *Cava* & *Syro-Phœnicia* appellabatur, cujus *Metropolis* erat hæc *Antiochia*, quæ ἐπὶ Δάφνης audire ſolebat, ut ab *aliis*, *Antiochiæ* nomine eodem, Urbibus internoſceretur. Et in ea ipſa Provincia *Septentrionalem* plagam hic deſcribit, quà deſinebat *Syro-Phœnicia*, & ad oram etiam *maritimam* ipſa *Syria* porrigebatur, quæ *Cavæ* nomine cenſebatur, non jam amplius in *maritimis Phœnicia*, *Syria* autem in partibus tantummodo *Mediterraneis*. Hanc *Syriæ Cavæ* partem *Septentrionalem* per fluvii *Orontis* ductum arceſſit ab *oſtio* fluvii, quà in *mare* decurrebat, ad *ortum* fluvii ejuſdem ad *Emiſam*, quæ à *Solis* cultu *Heliopolis* fuerit etiam appellata. Hæc ſi meminerimus, longe melius cohærebunt prædicta carmina ſi hunc in modum tranſponantur, origine paulo altius repetita: v. 915.

Λαοδίκην θ' ἣ κεῖται ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης,
Καὶ Ποσιδήϊα ἔργα, καὶ ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Ἐμίσων πόλιν . . . . . .
. . . .
. . . . κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης
Ἧχι περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια,
Ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.
Αὐτὰρ, ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον.

Sic fuerit *maritima Laodice*, nec tamen in *Phœnicia* ſita, ſed in *Syria Cava*, cujus *Metropolis* hæc fuerit *Antiochia*. Proxima illi *continentem* verſus Urbs *Poſidium*. Tum interior

terior *Daphne* hujus *Antiochiæ ſuburbana*, quinque milliarium intervallo ab ea diſſita. Hæc fluvii *finem* verſus *Occidentem* ſpectabant. Inde ad *ortum* fluvii progreditur ad *Emiſam*, quam & *Heliopolin* appellatam diximus. Sic enim Plinius: *At in ora* [Caſii Montis] *amnis Orontes, natus inter Libanum & Antilibanum, juxta Heliopolim.* Nat. Hiſt. V. 22. Hæc *Syriæ Cavæ* propriiſſime ſic dictæ fuerit, *media* inter montes *Libanum* & *Antilibanum* & *Caſium Septentrionalem*. Nomen tamen *Cavæ* ad montem *Caſium Meridionalem* in finibus *Ægypti* profert Poëta noſter, idque rectius. Meliuſque noſtræ conveniet *Emiſæ* ſitus hic, quam eandem *Heliopolim* appellatam cenſemus, quam *Emiſæ Plinianæ* V. 26. ultra *Palmyram* ſitæ, vel etiam *longius* diſſitæ *Heliopoli Ptolemaïcæ*. Convenit autem deſcriptio *Heliopoleos*, quam tamen *Phœniciæ* tribuit *Theodoretus* Eccl. Hiſt. lib. IV. c. 22. cum noſtra hac *Feſti Avieni Emiſa*. Ὄρη κύκλῳ πανταχόθεν οὐρανῶν προσπελάζοντα memorat *Theodoretus*. Et *Libani frondoſa cacumina* habet, cum quibus *celſi faſtigia Templi* certare narrat *Avienus*. Tenemus ergo *intervalli*, quà hic decurrit fluvius, *extrema*. Ut ſcilicet *Emisâ* oriundus per *mediam* decurrerit *Antiochiam*, μέσην διὰ γαῖαν ὀείζων. *Tmeſi* eleganti pro μέσην γαῖαν διοείζων. Sic item Plinius: *Intus ipſa Antiochia libera, Epidaphnes cognominata, Oronte amne dividitur.* lib. V. c. 21. Et quidem ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ *Emiſam* ſuam ponit *Ptolemæus*, quam Ἀπαμήνης Urbibus accenſet. Recte ergo *Apamia* ipſa *media* ſtatuitur à *Dionyſio* inter *Antiochiam* & *Emiſam*; ita ut plagam *Orientalem*, *Antiochiæ Epidaphnes* reſpectu, tenuerit *Emiſa*. Et per *Apamenam* regionem fluvium hunc decurriſſe agnoſcit hunc ipſum in locum *Euſtathius*, & ante *Euſtathium* melior *Euſtathio* Auctor *Strabo*. Agnovit etiam *Rufus Feſtus Avienus*. Et quidem eo quo debebat loco, poſt *Orontis* mentionem. His nimirum verbis: v. 1092.

Nec procul Antiochi vagus interlabitur urbem
Præſtringitque undis Apamenæ jugera glebæ.

Sic *Daphnes* vel *Antiochiæ Orientem* tenuerit Urbs *Emiſena*,

ſena, inter quam Urbemque *Antiochenam media* fuerit Civitas *Apamena*: quæ ſane omnia veriſſima ſunt. Nec tamen diffiteor, *ſuperiori* etiam loco minus opportuno Urbis *Apamenæ* meminiſſe non *Feſtum* tantummodo *Avienum*, verumetiam *Priſcianum*: non alia, ut videtur, de cauſſa, quam quod illum illius ſitum in *coævis* ſibi *Codicibus* repererint. Sed *duplicis* profectò mentionis nullum eſt, ſeu in *antiquis*, ſeu in hodiernis *Dionyſii Codicibus*, veſtigium. *Hunc* ergo *locum* aptiorem credidit *Avienus* ipſe, ut tum demum Urbs *media* memoraretur, cum *Extremarum* Urbium mentio in *præcedentibus* occurriſſet. Sic enim fore, ut *quarum* Urbium reſpectu *mediam* appellaſſet *Dionyſius*, *Lector* exploratum haberet. Eadem prorſus, quà & Nos, ſententia. Uti etiam in eo, quod *mediam* illam fecerit inter *Daphnem* & *Emiſam*. Lectio autem *recepta* inter *Daphnem* vel *Antiochiam* & *Orontem* fluvium (non *urbem* aliquam in *Oronte* ſitam) *mediam* ſtatuit *Apamiam*. Et quidem ita *mediam*, ut nec *dividere* eam cenſeretur *Orontes*, nec alia quam *Orientali* Apamiæ plaga *Urbem*. ipſam *Apamenam* flumen attigerit. Sed *Cherroneſus* erat *Apamia*, & quidem ita, ut talem eam fecerit, non *lacus* tantummodo magnus, verumetiam *fluvius*. In colle ſita, ὃν ποιεῖ χεῤῥονησίζοντα ὁ Ὀρόντης, καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη. Sic de *Urbe*, [1] Geographorum princeps. De *regione Apamena* ita: δι᾽ ἧς ὁ Ὀρόντης ῥεῖ, καὶ περιπολεῖ συχνὰ ἐν ταύτῃ. *Ambiebat* ergo urbem, regionemque *diviſit*; non tamen ex *Oriente* terminabat *Orontes*. De *Antiochia* autem ipſa verius erat, *prope* illam decurriſſe *fluvium*, non autem ipſam *ambiiſſe*. Sic idem [2] *Strabo*: Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμὸς . . . . . . ἐκ τῆς κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων. Et poſtea: διὰ τῆς Ἀπαμέων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει. Nec *longe* ab *Apamea* diſſitam fuiſſe *Emiſam* agnoſcit idem Auctor accuratiſſimus, cum *Dolabellæ* in *Apamia* à *Caſſio* Cæſaris percuſſore obſeſſo ſocios fuiſſe narrat τοὺς πλησίον φυλάρχους, qui loca munita in *proximo* tenebant, in quorum numero ponit τοὺς φυλάρχους τῶν Ἐμισηνῶν ἔθνους. [3] Addit præterea:

1 *Strab.* lib. XVI. p. 752. 2 ib. p. 750. 3 p. 753.

Οὐ

Οὐ πόῤῥω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις. Ut proinde recte ejuſdem fluminis *ortus* ab aliis *Emiſæ* aſſignari poterit, ab aliis *Heliopoli.* Sic enim idem *Alexandri* cum *Dario* prælium ab aliis *Arbelæ* tribuitur, ab aliis *Gaugamelæ.* In locis admodum *vicinis* facilis eſt iſtiuſmodi, etiam ſine alterutrius partis errore, *diverſitas.* Potuit enim ab *utravis* urbe fluvii *ortus* cenſeri, ſi & *ipſæ* invicem *vicinæ* fuerint, & *medio* aliquo, *inter* Urbes, ſpatio *fontem* habuerit utrivis *urbi*, quam fuerint ipſæ *invicem*, viciniorem. Nos tamen jam rationem dedimus, cur etiam *Emiſa* appellari potuerit *Heliopolis*, à *Solis* cultu *Emiſenorum*, *Elagabali* temporibus antiquiori. Inde de Urbis incolis *univerſis* ita *Avienus*:

——— *flammicomo devota pectora Soli.*

Idem de *Heliopoli* aſſerit *Theodoretus*, omnes *Gentiles* fuiſſe, nec *Chriſti* cultum ibi receptum, etiam ſub *Chriſtianis Imperatoribus.* Eſt autem ſane manifeſtum, *deeſſe* hodierno *Dionyſii* Textui urbium *alteram*, inter quas *mediam* ſtatuerit *Apamiam*, quam tamen in Codicibus ſibi coævis repererit *Stephanus.* & parum *congrue* ponitur in iiſdem Urbs *media*, nondum aſſignatis urbibus *extremis* inter *quas* mediam ſupponit *Dionyſius.* Nec vere *Apameæ* ad *Orientem* ſtatuitur *Orontes*, quà *mediam Antiochiæ ditionem* interſecat. Multo adhuc minus, ſi ad illam fluvii *partem* hæc retulerit Poëta, qua *abſorptus* à *terra* rurſus erumpit. Hanc enim voraginem *medio* loco ponit *Strabo* inter *Antiochiam* & *Apamiam*, & proinde *contrario* prorſus *Cœli* cardine, *occidentem* verſus ſi cum *Apamia* conferatur. Noſtra autem diſpoſitione, quam è *Feſto Avieno* hauſimus, recte omnia reſpondent, non pro *Avieni mente* tantummodo, verumetiam ipſius *Dionyſii.* Et *Libani* mentionem in ſuo quoque *Dionyſio* reperit, uti vidimus, *Stephanus Byzantius.* Quacunque ergo *licentia* uſus fuerit in ſuo *Dionyſio* *Avienus*: hoc ſaltem in loco, *ſententiam* Auctoris, ſi minus *verba*, fide optima repræſentaſſe veriſimillimum eſt.

XXVII. Hæc de *Ætate* Poëtæ noſtri. Sequitur ut de ejuſdem *Patria* diſquiramus. Eſtque ſane hic quod mire-

Non recte Poëtam *Alexandrinum* fuiſſe colligitur ex eo, quod à *Lybia* Periegeſeos *exordium* duxerit.

mur, illi ſententiæ favere pleroſque juniores, quæ eum fecerit *Alexandrinum*; cum tamen è *Dionyſiis Alexandrinis* neminem reperiamus qui Οἰκουμένης Περιήγησιν ſcripſerit, qui ſaltem illis, quos habemus, Scriptoribus *Antiquitate* venerabilibus innotuerit. Huic tamen ſententiæ favere videtur è recentiori Antiquitate etiam *Euſtathius* in v. 1. Nec aliter Περὶ γένους Διονυσίου & *Euſtrat.* in v. 1. Eo nempe fretus Argumento, quod *Libyam* primo loco recenſuerit. Οὐ κατά τινα Περιηγητικὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ οἷα Λίβυς (inquit) φιλῶν τὰ οἰκεῖα. Nempe propter *patriam*, ut ipſe credidit, *Alexandriam Ægypti.* Idem tamen Argumenti ſui infirmitatem agnoſcit, quod *Strabo Amaſenus* non ab *Aſia*, ſed ab *Europa*, Geographiæ ſuæ ordinem auſpicatus fuerit, & in *Libyam* deſierit. Similiter & *Scylax Caryandenſis*, & *Scymnus Chius*, ipſi *Aſiani*, ab *Europa* nihilominus incipiunt, *Mela* ab *Aſia*, ipſe viciſſim *Europæus*. Nihil ergo eſt, cur *Patriam* Auctoris noſtri ex hoc illius *ordine* colligamus, plane *arbitrario.* Illa potiſſimum de cauſſa, quod Auctoris *alterius* fidem ſecutus fuerit Poëta noſter in ſua *compendiaria Periegeſi*, quæ *Diſputationibus* locum nullum reliquum fecit cum res occurrerent, nulla certa conſentientique Auctorum fide ſuffultæ, ſed *ambiguæ*. Juſtiſſimum conſultiſſimumque fuit, ſi *certam* aliquam Auctoris *Hypotheſim* ſequeretur, eo Lectorem relegaturus, qui Aſſertionum Argumenta quæreret. Sic *Eudoxi* ſphæram imitatus eſt in *Phænomenis Aratus*, rei *Aſtronomicæ* ipſe rudis, & de *ſtyli* concinnitate & jucunditate in Poëmate tantummodo ſolicitus. Idem ſi fecerit *Dionyſius*, *Auctoris* ſui, potius quam ſuam, in hoc ordine, *Patriam* fuiſſet proditurus. Idque ſane veriſimile eſt, ſi quidem de *Auctoris Patria, Alexandria*, certæ aliquæ occurriſſent, in hoc ipſo Opere, notæ. *Eratoſthenem Dionyſio* ducem in pleriſque fuiſſe ipſe agnoſcit *Euſtathius*. Sic ille v. 1. quo loco loquitur de Oceano οἰκουμένην ambiente: καθὰ καὶ Ἐρατοσθένης δοξάζει· οὗ ζηλωτής ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τοῦτο συνταγμάτιον ποιησάμενος. *Libycum* autem Patria *Eratoſthenem* fuiſſe conſtat, utravis civitate cenſeatur: ſeu Natali, *Cyrenaica*;

renaica; ſeu illa potius ubi docuit honoreſque eſt adeptus, *Alexandrina*. Erat quidem & alius, *Diogenis* filius, *Dionyſius*, qui *Eratoſthenem* in *Terræ dimenſione* ſecutus eſt, teſte [1] *Marciano Heracleota*. Illum Nos è *Proſaicis Dionyſiis* alterum fuiſſe ſupra opinati ſumus. Sed *noſtrum* certe, in quem ſcribebat, in animo habebat *Euſtathius*. Et ex *Eratoſthenis*, quæ tum exſtabant, *Scriptis* cum noſtro collatis, hoc illum obſervaſſe veriſimile eſt. Sed ἐν πολλοῖς hoc verum agnoſcit, fateor, *Euſtathius*. Ego potius in *univerſis*, ſi quidem illa excipiamus, quæ *ſui temporis* propria erant. Mos enim erat, etiam in *Poëtis Geographicis*, eorum *nomina* recenſere, è quibus ſua depromſiſſent, cum *non unum* aliquem compilarent Auctorem, ſuo uſi judicio in *Anthologiis* undequaque colligendis. Ita certe *Scymnus Chius*. Ita & in *Ora Maritima*, qua plures, præter *Dionyſium*, excerpſit Auctores, *Catalogum* dedit *Avienus*, ut Lector moneretur, ne ab uno aliquo Scriptore, quantumvis celebri, ea exſpectaret, quæ ipſe monuiſſet è pluribus in unam congeriem à ſe coacervata. Similiter in *Deſcriptione Orbis Terræ* facturus, ut videtur, in qua ipſa *Dionyſii* veſtigia preſſit, ſi quidem res *Geographicas* aliunde collegiſſet quam è *Dionyſio*. Nec aliter ipſum *Dionyſium* feciſſe veriſimile eſt. Nihil tamen illud obſtabat, quo minus *Ætatis ſuæ* notas inſereret à nobis obſervatas. *Patriæ* autem edendæ *conſilium* fuiſſe, nihil eſt quod certo probet. Inde quoque probabile eſt, tum ſcripſiſſe, cum *communis* Imperio *Romano* univerſo *Patria* eſſet *Urbs Romana*. Ita cum ſe res haberet, nihil erat cur de *Patria* quiſpiam gloriaretur, quam *communem* habebat cum *pauperrimis*, qui quidem *Natalibus* oriundi eſſent *honeſtis* & *ingenuis*. *Antea* manifeſtum erat quam frequens & ſolenne fuerit *Patriam* venditare.

XXVIII. Cæterum, & illud quoque mirum eſt, quod, cum Argumento tam infirmo Poëtam noſtrum viri alioqui Maximi *Alexandrinum* probaſſent; *vim* rurſus novam fecerint, ut, cum eundem ſtatuiſſent cum *Dionyſio*

Non potuit autem à *CharaceSpaſinis*, (unde *ortum* habuit *Dionyſius Plinianus*) cognomen habere *Alexandrini*.

1 *Marcian. Heracl.* p. 6. Editionis *Hudſoniana*.

nyſio Pliniano, quem *Charace Spaſinis* ortum tradiderat ipſe *Plinius*, eum ab illa ipſa *Charace Alexandrinum* appellandum eſſe crederent. quod ſcilicet olim *Alexandriæ* nomen habuerat Urbs eadem illa *Characene*. Atqui *Alexandriæ* nomen diu antea *exuerat* Patria illa *Dionyſii Pliniani*, quam *naſceretur* ipſe *ille Dionyſius*; quem ſupremis *Auguſti* temporibus vixiſſe teſtatur ipſe ille Naturalis Hiſtoriæ Pater. *Exſtinᵭo* veteri nomine *Alexandriæ*, Urbs illa, reſtaurata à *quinto Regum Antiocho*, novum ab eo *nomen* acceperat *Antiochiæ*. Non eſt neceſſe ut quæramus, hoc in loco; quomodo *Plinii* verba intelligenda ſint; & quis ille fuerit *Regum*, poſt *Alexandri* mortem, *primus* à quo *quintum Plinius* numerârit. Potuit *Philippus* fuiſſe *Arrhidæus*, *Alexandri Magni* frater, quem, cum *nepotibus* Alexandri *filiis*, *Regem* aliquantiſper agnoſcebant *Macedones*, à quo novam *Epocham* inchoant *Canones* Regum *Aſtronomici*. Potuit *Antigonus* fuiſſe *Magnus*, qui *primus* Διαδόχων *Regium* ſibi, cum *Regio Diademate*, *nomen* aſſumpſit. Potuit *Seleucus* fuiſſe *Nicator*, à quo proceſſit *ſtirps*, pariter ac *Æra Seleucidarum*. Potuit & *primus* fuiſſe ex illa *Seleucidarum* ſtirpe *Antiochus*, ipſius *Seleuci* filius. Ut *quintus* adeo intelligeretur eorum Regum,qui commune nomen habuerint *Antiochi*. Sed ab illo *Urbis* nomine non *Alexandrinus* erat appellandus *Dionyſius*, ſed *Antiochenus*. Imo *Characenus* potius, cum & nomen *Antiochiæ* exoleviſſet, & *novum* Urbs à *novo inſtauratore Spaſine* nomen accepiſſet, quo etiam ab ipſo *Plinio* inſignitur, *Characis Spaſinis*, cum nempe *Principem* haberet perpetuo eodemque nomine *Spaſinis*. Falſo quidem *Spaſinem primum Antiochi Satrapen Sogdonaci* filium fuiſſe creditum tradit ibi *Plinius*: &, proinde hallucinatum fuiſſe, qui id aſſeruerit, *Regem Jubam*. Cæterum, vel inde intelligimus, Rege *Juba* (qui tamen *Dionyſio Pliniano* coævus erat) *antiquiorem* primum illum fuiſſe *Spaſinem*, à quo *Characis Spaſinis* Urbs ipſa nomen traxerat *noviſſimum*. Antiquior certe non *paucis annis ultimo Seleucidarum Antiocho* ille erat *Antiochus Spaſini* coævus, cum, *ante* ultimum

Antiochum

Antiochum Seleucidarum, nomen illud *Antiochiæ* in hac Urbe defeciſſe veriſimillimum ſit. Tum ſcilicet cum *Arſaces Parthis* auctor eſſet, ut etiam *ipſi* à *Seleucidis* deficerent. Tum *Regum* Jura titulumque induebant Provinciarum *Parthicarum* Satrapæ, in quibus locum habebat *Suſiana*: & ne quidem refragantibus ſupremis omnium Dominis *Arſacidis*. *Regis* enim *Regum* titulum ambiebat *Parthus*, quem ſe ita conſecuturum ſperabat, ſi Provinciarum *Satrapis* ipſe viciſſim *Regum* titulum concederet, ut alibi oſtendimus, cum de *Iſidoro* ageremus *Characeno*. Et, ne *nominum* luſus videretur, ſi nihil magis poſſent novi *Parthorum Reges*, quam *Perſarum Macedonumque Satrapæ*; *Jura* quoque nova, *Regio* nomine non indigna, cum *Satrapis* communicanda cenſebant. Id enim ad honorem ſuum pertinere, ſi *reliquis* Principibus pene *pares* ipſi in *obſequio* haberent. Illud autem *Jus* imprimis, ut heredes *Regiæ* dignitatis omnes *communi* nomine appellarentur, ut *Arſacis nomen*, pariter ac *Arſacidarum*, commune erat omnibus *Arſacidis*. Sic enim receptum in *Muſicanis*, *Taxilibus*, *Agbaris*, aliiſque *Orientis* Regnis. Quo etiam, ni fallor, exemplo, tot legimus in *Seleucidarum* familia *Antiochos*, tot in *Herodis Magni* ſtirpe ſimiliter *Herodes*, & in *Ægypti Lagidis* omnes *Ptolemæos*, ut apud *veteres Ægyptios* omnes *Pharaones*. Sic itaque *Spaſinis* nomen in illa *Suſianæ* Satrapia fuerit *hereditarium*. Et Jus illud *Regium Spaſini* familiæ *Regiæ* conditori conceſſum eſt, ut reſtitutæ à ſe *Urbi nomen* ipſe daret *ſuum*, perpetuum utique futurum, cum & *poſteri* ejus omnes in *Regia* dignitate *Spaſines* etiam ipſi in *perpetuum* appellandi eſſent. Solenne hoc in *Orientis* integris, ut vidimus, erat regionibus. Et ne quidem in *Toparchiis* inuſitatum fuiſſe, oſtendit exemplum *Edeſſæ*, in qua perpetuum erat nomen *Agbari*, *officii dignitatiſque* potius, ut videtur, quam *hominis*. Quidni itaque ita ſe res haberet in hoc *Suſianæ* caſtro? Sic *Dionyſii* etiam *Pliniani* natalibus *antiquius* fuerit *poſtremum* quoque hoc *Urbis* hujus apud *Plinium* nomen: ut proinde non *Alexandrinus* ille, ſed *Characenus*, ab ea fuerit appellandus.

XXIX.

Rhebam fluvium, non ſuorum *Natalium* cauſſâ, ſed *Regionis Gentiſque* à fluvio cognominatæ, laudat *Dionyſius*.

XXIX. Sed *Rhebæ fluvii* in *Bithynia repetitam* aliquoties in Carminum *initiis* mentionem pro Argumento habet *Suidas*, *Bithynum Patria* noſtrum fuiſſe *Poëtam Periegeten*. Ὑπολαμβάνω, inquit, ὅτι Διονύσιος ὁ Περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ῥήβαν. Habet etiam alibi tales *Anaphoras*, de *Roma*, de *Tiberi* fluvio, de *Ilio* &c. quæ proprio quodam Poëtici afflatus ornatu cenſuit eſſe digniſſima. Eoque hanc *Rhebæ* repetitionem retulit *Euſtathius*; ὡς εἴπερ καὶ αὐτὸς ἄξιος ἦν λόγου πολλοῦ. Sed, præterquam in *Mythologia* de Expeditione *Argonautica*, hujus *fluvii* rara eſt in *veriori Hiſtoria* mentio. Nec *res geſta* aliqua ad hunc *fluvium* memorabilis refertur, quæ illum *inſignem* fecerit, ſeu in *vera*, ſeu in hac quoque *Mythologica*, etiam *Argonautarum* Hiſtoria. Inde ſuſpicio erat *ſui* potius cauſſà *Poëtam*, quam *fluvii* alioqui *obſcuri*, hæc *fluvii* encomia addidiſſe, quod eum *ortu ſuo* ipſe ornârit. Sed verba nulla ſunt quæ illud innuunt. Nec veriſimile eſt in ipſo *fluvio* natum eſſe, ſeu *navi* aliqua *fluviali* in uſum *habitationis* compacta, quales in *China*, & *fœderato* fortaſſe *Belgio* reperiri dicuntur, *veteribus* prorſus, ut opinor, incognitæ. *Currus* tamen *natales* habere poterant *Scythæ Hamaxobii*: & loca *deſerta* & incerta *Arabes Scenitæ*. Sed nullus locus eſt iſtiuſmodi conjecturis in hac *Aſiæ* parte admodum exculta & villis oppidiſque frequentata. Ut *villa* aliqua aut *caſtello* editum ſupponamus quantumvis *ignobili*: *urbem* tamen, cujus *ditione* natus fuiſſet, & cujus in *matricula* cenſebatur, ſibi *Patriam* vendicare potuit, pro illius Sæculi diſciplina. *Ea* ergo encomiis ornanda erat, ſi *Natalium* ſuorum rationem in his encomiis habuiſſet; non *fluvius*, in quo naſci non potuit, & qui *Tabulas* publicas *Natalium* nullas habebat, quibus infantum natorum *nomina* inſcribenda eſſent. Cum ergo *Urbis* ad *Rhebam* ſitæ nullius meminerit, quæ *Patria* illi, pro more tum recepto, eſſe potuerit; *alia* quærenda ratio eſt, cur *fluvium*, nec *rebus* ad illum *geſtis* nec *curſus* longitudine nobilem, ſuis tamen in tam brevi Opere laudibus

dignum

dignum exiſtimârit.* Ea hæc eſſe potuit. *Regionem* terminabat hic ipſe *fluvius*, & *nomen* dabat *Rhebantiæ*, incolaſque *Rhebæos* à ſe cognominabat. Ῥηβαντίας meminit *Arrianus*, teſte in hunc locum *Euſtathio*. nempe, ut videtur, in *Bithynicis*, quo loco de hac re agebat ex profeſſo *Arrianus*, ipſe *Bithynus*. *Incolas* autem ab eo Ῥηβαίους appellatos, Auctorem habemus *Stephanum* v. Ῥῆβας & v. Ἀθύρας. Merito *Rhebantem* cum *Athyrante* contulit *Stephanus*; cum *fluvius* etiam fuerit *Athyras*, & *accolis* nomen dederit ſimiliter ac *Rhebas*. Meminit hujus *Athyrantis* eodem, quo & *Stephanus*, ſitu *Joannes Cinnamus* lib. 2. p. 78. Terminos hujus ditionis à *Rheba* ad alium fluvium *Pſillium* profert ex eodem etiam *Arriano Euſtathius*. Nec adeo *temnendam* fuiſſe docet in *Euxini* Ponti *Periplo* idem [1] *Arrianus*. A *Rheba* ad Ἄκραν Μέλαιναν *ſtadia* numerat CL. Ab Ἄκρᾳ illa, ſeu *Promontorio*, ad *Artanem fluvium*, *ſtad.* CL. Ab *Artane* ad *Pſilim ſtad.* CL. Sic *milliaribus Romanis* potuerit pluſquam LVI. Paulo ampliorem fecit *Marcianus* [2] *Heracleota*, qui intervalli ſuperioris ſpatium *ultimum ſtadiorum* cenſet CCXC. Et quidem eâ cauſâ *illuſtris* haberi potuit, quod *fluvius* tantillus (*parvum* enim agnoſcit qui eum *oculis* luſtravit Cl. [3] *Gyllius*) tantæ tamen regioni nomen impoſuerit. Sed *Thynorum* potius quam *Bithynorum*, *Rhebantiam* fecit *Arrianus*. Sic enim ex eo *Euſtathius*: Λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν, ἕως ἐπὶ Ῥήβαντα, Βιθυνοί ποτε κατέσχον· τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ ἔσχον, ἄχει ποταμοῦ Κάλητος. Sic *Thynus* potius quam *Bithynus* cenſendus fuiſſet Poëta *Rhebantia* oriundus, cum longe ultra *Rhebantiæ* fines *Orientem* verſus diſtaret *Cales*. Non *Byzantius* certe, ut volebat *Suidas*, quod è *Thracia* in *Aſiam* trajecerant *Bithyni*, niſi *Thynos* idem feciſſe conſtaret. Ita quidem *Arrianus*, qui ambos *Odryſæ Thracis* filios fecit, tam *Thynum*, quam *Bithynum*. Neglecta tamen eſt à *veteribus* pleriſque *Geographis* tantillæ ditionis mentio. Quæ cauſſa erat, cur non *Rhebantiam* ſolam verum etiam *Thyno-*

1 P. 13. Editionis *Hudſonianæ*. 2 P. 69. Editionis *Hudſonianæ*. 3 P. *Gyll.* Boſp. Thr. lib. I. c. 1.

rum Patriam ampliorem communi *Bithyniæ* nomine complecterentur, non *vetuſtiores* tantummodo, verum etiam ipſe *Dionyſius*. Sic tamen ratio ſatis veriſimilis Poëtæ conſtabat, ut *aliis* etiam Geographis, *fluvii* commemorandi, qui *Regioni* nomen dederat; licet *regionem* à *fluvio* cognominatam indignam judicarent, quæ in *Orbis breviario Periegetico* ſeorſim commemoretur. Satis erat in *Compendio* ſolius *fluvii* meminiſſe ad *gentem regionemque* deſignandam, quæ non aliunde quam è *fluvio* nomen accepiſſent.

Quod ὑπὲρ particulæ uſum de plaga *Auſtrali* in *Dionyſio* obſervârit *Euſtathius*, ad vetuſtiſſimorum *Poëtarum* uſum de *Hyperboreis* referendum. qui tamen *Veteres* eandem *particulam* de partibus *Orientalibus*, aut *Occidentalibus*, minime uſurpabant.

XXX. Habet & aliud Cl. *Hillus* Argumentum, quo de Poëtæ noſtri *Patria* conjecturam fulcit. *Infirmum* illud quidem, ſed non propterea *negligendum*. maximè vero propter inſignem proponentis *modeſtiam*. Particulam ὑπὲρ apud *Geographos* ad *Patriam* cujuſque reſpectum habere credidit. idque pro *quatuor* Cœli *cardinibus*. Ut ſcilicet *Septentrionem* verſus ea ὑπὲρ cenſuerint *Geographi*, quæ ſua *Patria* propius ad *Septentrionem* acceſſerunt: ea ad *Meridiem* ὑπὲρ quæ *Patriæ* ſuæ reſpectu magis ad *Meridiem* declinârunt. Similiter in *Orientali Occidentalique* plaga rem ſe habere credidit. Nullo tamen id veteris *diſerto* Teſtiſtimonio confirmat. Hoc unum ex *Euſtathio* obſervavit *Poëtam* noſtrum ea particula uſum tam in *Meridionali* plaga quam in *Septentrionali*. Ita ad v. 103. *Euſtathius*: Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ Περιηγητὴς τῇ ὑπὲρ προθέσει ἐπὶ τῶν νοτίων ἐχρήσατο. additque: ποιήσει δὲ τοῦτο πλειςάκις καὶ ἐν τοῖς εἰσέπειτα. Intelligit v. 138. quo loco eadem eſt *Euſtathii* obſervatio, qua ſe tuetur Cl. *Hillus*. Sic βορειοτέρη ὑπὲρ v. 103. v. 152. & ὑπερνοτίη v. 151. Nulla autem ſimilis eſt de hujus vocis ὑπὲρ uſu in *aliis* Cœli cardinibus, *Orientem* verſus vel *Occidentem*, obſervatio, quæ Viro Cl. faveat. Nec vidit Vir Optimus *cauſam* cur in his potius, quam in *aliis*, cardinibus ea fieret à *Geographis* obſervatio. *Hyperboreorum* primus meminerat *Poëta* vetuſtiſſimus & *Geographis* omnibus

bus antiquior, *Ariſteas Proconneſius*, teſte *Herodoto* Muſ. IV. c. 13. Addit idem *Heſiodum* c. 32. & *Homerum*, in *Epigonis*, ſi tamen illius Operis verus Auctor fuerit *Homerus*. *Abaridis*, qui & *Hyperboreus* ipſe, & *Apollinis Hyperborei ſacerdos* ferebatur, & *Pythagoræ* Philoſopho coævus, *minorem* rationem habet *Herodotus* ib. c. 36. Sed *Hyperboreorum* meminit & *Olen Lycius*, antiquiſſimus *Hymnorum* apud *Græcos* Scriptor in *Pauſaniæ Eliacis*, pag. 154. Huc *Hyperboreorum* & *Hypernotiorum* anſam ipſe refert *Euſtathius*, qui *Herodotum* in eo ducem agnoſcit ad v. 31. Hinc natæ juniorum *Hiſtoricorum Geographorumque* diſputationes, ulli ne unquam fuerint in rerum natura *Hyperborei*, *antiquiſſimis* tantummodo *Poëtis* memorati, qui nullos ſibi *coævos* habebant, quibus tuto *fides* adhiberi poſſit, quique rem *compertam* haberent, *Hiſtoricos*. Suſpectos hos *Hyperboreos* fecit nomen ipſum *Hyperboreorum*. quaſi vero ulli eſſe poſſent *Borea* ipſo *Borealiores*. Suſpectum item quod nulli apud vetuſtiſſimos illos *Poëtas* occurriſſent ſimili forma *Hypernotii*. *Herodotus*: Εἰ δὲ εἰσί τινες Ὑπερβόρεοι ἄνθρωποι, εἰσὶ καὶ Ὑπερνότιοι ἄλλοι. ib. c. 36. Nempe pro *abſurdo* habens tales aliquos fuiſſe homines Ὑπερνοτίους, quòrum tamen nulla fuerit apud ipſos illos *antiquiſſimos Poëtas* mentio. Non equidem probat hanc *Herodoti* Argumentationem *Strabo*. Sic enim ait: Τοῦ γὰρ Ἡροδότου μηδένας Ὑπερβορέους εἶναι φήσαντος· μηδὲ Ὑπερνοτίους λέγοι ἄν, φησὶν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν. Inde manifeſtum eſt, quo ſpectârit hæc *Euſtathii* obſervatio, de agnitis à *Poëta* noſtro Ὑπερνοτίοις. Ad refellendum ſcilicet *Herodoti* Argumentum, quo[1] illud pro abſurdo habuerat *Hiſtoriæ Pater*, quod tamen *verum* agnoviſſet noſter *Dionyſius*. Nullæ tamen erant de *Hypereuriis* vel *Hyperzephyriis*, ſeu *Poëtarum*, ſeu *Hiſtoricorum*, ſeu *Geographorum*, diſceptationes. Nec adeo *rationes* ullæ, cur in *conſequentiam* traherentur ſimiles loquendi *formæ* de *aliis* Cœli plagis *Cardinalibus*; plane tamen *neceſſariis*, ſi ſuam *Geographus* quiſque *Patriam* pro *norma* habuiſſet, ad quam exigendi eſſent reliquorum

1 *Strab.* Geogr. lib. I. p. 61.

omnium in *Orbe* locorum *ſitus.* Pariter enim *neceſſarii* erant *alii* Cœli *cardines* ac *Septentrionalis* & *Meridionalis.*

Hyperboreorum nomine gentes *Scythiæ Borealiores* intelligebant *Veteres.* Non ita particulam ὑπὲρ in ὑπερνοτίοις ſuis intellexit *Dionyſius,* erravitque ita interpretatus *Euſtathius.*

XXXI. Sed nec recte *Herodoti* ſententiam de hujus vocis uſu accepit *Euſtathius.* Nec ea, utcunque recte intellecta, quicquam facit ad cauſſam viri eruditi. Ὑπερβορέων nomine illos intellexere *veteres* qui ὑπὲρ τὸν ἄνεμον οἰκοῦσι τὸν Βορέαν. Ita ex *Olene Lycio Pauſanias* Eliac. I. p. 154. Παρ' οἷς ὁ Βορέας οὐ πνεῖ. Ita *Herodotum* interpretatur *Strabo.* ex eorum proculdubio *Poëtarum* ſententia, quorum fidem, hoc in loco, ſecutus eſt *Herodotus.* Et recte quidem, pro rudibus *Antiquitatis remotiſſimæ* ratiociniis. *Quatuor* enim illi, teſte *Plinio* N. H. II. agnoſcebant tantummodo *ventos,* pro *quatuor* Cœli punctis *Cardinalibus,* quæ etiam *Græcis* innoteſcere non poterant, ante excultam aliquatenus *Aſtronomiam,* poſt *Epocham* ſaltem *Nabonaſſaream.* Plurium certe non meminit *Homerus.* Et *quatuor* hoſce ventos *Populis* ad ventorum cardines ſitis deſignabant antiquiſſimi *Geographi*: Boream *Scythis,* Eurum *Indis,* Notum *Æthiopibus,* Zephyrum *Celtis.* Fragmentum *Ephori,* qui *Iſocratem* audivit, in hanc ſententiam edidit *Jacobus Gronovius,* cujus *Auctoris* etiam ſæpe meminit *Strabo.* Ita *Scythis* ſuperiores, *Borea* etiam ipſo, ſi ita loqui liceat, *Borealiores,* agnoſcere conſentaneum erat, in illa *Geographiæ,* apud *Græcos,* ruditate. Nec enim orbem *rotundum* agnoſcebant, nec *longe* petitas *ventorum,* apud ſe, *origines.* Et ſane *Thrax* fuiſſe videtur *Boreas* ille, qui à *Poëtis* rapuiſſe fertur *Orithyiam,* & ex ea liberos ſuſtuliſſe. Proximus proinde *Scythis,* à quibus *Boreas* flare credebatur, pro his *Veterum* rationibus. *Iſtrum* enim, *Thraciæ* finitimum, accolebant *Scythæ.* Et ad *Iſtri fontes Hyperboreos* ponit *Pindarus,* Iſthmion. VI. quos pro *ultimis* Οἰκουμένης primo cognitæ *terminis* habebat, ut *fontes Nili* pro ultimis ejuſdem ad *Meridiem* limitibus habebantur. Ita, ſi quæ ultra *Nili fontes* Barbaræ *gentes* innotuiſſent, hæ ὑπερνότιοι pro iiſdem *ratiociniis,* fuiſſent appellandæ. Sed

Inſulæ,

Inſulæ, extra Οἰκουμένην noſtram, *Septentrionalis* incolas *Hyperboreos* fecit *Hecatæus*, teſte [1] *Diodoro*, ἀπὸ τῆς πορρωτέρω κεῖσθαι τῆς βορείου πνοῆς. Ita facere neceſſe erat poſtquam innotuiſſet ora *Septentrionalis*, & *Mare Cronium* ſeu *Glaciale*. His enim nominibus apud Veteres audiebat. Antea autem *remotiſſimæ* à reliquis verſus *Septentrionem* gentes *Boreales* habebantur. Nec antea de *Hyperboreis* cogitatum, quam aliæ Septentrioni *propiores* reperirentur illis, quas in eo ordine *proximas* crediderant imperiti *Geographi veteres*. Dum ergo *Scythas* in ipſa *Boreali* plaga poſitos exiſtimarent, quos ulterioris *Iſtri* ripæ incolas fuiſſe, & moleſtos admodum *vicinos*, exploratum habebant; tandem, commentitiis *Herculis* Peregrinationibus, novam ad *Iſtri fontes* gentem *Poëtæ* finxerunt, qui *primi* adeo fuerint *Hyperborei*. Sed veros *Iſtri fontes* penitus ignorabant, qui *duo* Iſtri *brachia*, potius quam *fontes*, commenti ſunt: aliud quod in *Mare Cronium* exitum habebat; aliud quod in *Mare Adriaticum*, ut ex vetuſtiſſimis conſtat *Mythologiis Argonauticis*. Sed *Boreale* illud *oſtium* erat cui ſuos aſſignabant *Hyperboreos*. Satis enim erat ut *Hyperboreorum* nomen induerent, qui ſitos ad *Boream Scythas Septentrionem* verſus prætergrederentur. Poſtea *novæ* vel *inventæ* ſunt vel *excogitatæ* gentes, gentibus antea cognitis *ulteriores* & *Septentrioni* viciniores; non tamen in eadem *linea*, quam *Longitudinis* appellabant *Poſteri*. Inde factum ut *Hyperboreorum* nomen (dum in hac noſtra ſaltem ἠπείρῳ contineretur) latius emanaret, genteſque omnes *Mare Glaciale* accolentes complecteretur. Sic enim factum in *aliis* quoque *gentibus*, quibus venti *Cardinales* fuerunt aſſignati. *Celtarum* nomine communi veniunt omnes in *Occidente* gentes: ut *Indi* pariter qui ſedem in *Oriente* habebant, appellabantur, & *Æthiopes* omnes qui ad *Meridiem* incolebant. Pro eodem ergo ſimiliter exemplo *Scythæ* omnes ad *Boream* vergentes appellabantur, dum aliæ *nullæ* præter *Scythas* ad *Boream* ſitæ innotuiſſent. Et viciſſim *ulteriores* in *eadem* plaga gentes omnes *Hyper-*

[1] *Diodor.* Biblioth. lib. II.

boreæ

boreæ fuerint. Sed novas *ultra Scythas* gentes obſervavit *Ariſteas*, quarum tamen nulli præterquam illi, quæ ad *Oceanum* uſque *Glacialem* porrigebatur, *Hyperboreorum* nomen impoſuit. Sic in *Oceanum* ipſum *inſulamque* in eo ſitam transferendi erant *Hyperborei* ab *Hecatæo*, qui paucis annis *Herodotum* ſuperabat, cum tamen *ducentis* annis *Ariſteam* ſe antiquiorem agnoſcat *Herodotus*. Sed in omni hac de *Hyperboreis* vel *Hypernotiis* Diſputatione perpetua illa eſt harum vocum ſignificatio, ut illi ſoli *Hyperboreorum* vel *Hypernotiorum* nominibus intelligerentur, qui *proximas Boreæ* vel *Noto* ſedes incoluiſſent, *Borea* tamen ipſo vel *Noto ulteriores*. Alia apud *Poëtam* noſtrum utriuſque ſententia eſt, non ut loca deſignet *ultra Boream* aut *Notum*; ſed ut etiam complectatur, quæ in locis *Meridionalibus propius* accedant ad *Boream*, & viciſſim in locis *Borealibus* quæ ad alios locos collata *Meridionali cardini* vel *vento* propiora ſunt. Ita *Ponti Euxini* Promontorium *Carambin* ὑπερνοτίην appellat v. 151. quamvis à *Noto* remotiſſimam, & in *Boreali Latitudine*, quà quidem cum *Æquinoctiali* linea comparatur; quod ad *Ponti Euxini* partem Νοτίην & plagam ejus *Meridionalem* attigiſſet, ut pars nulla *Ponti* illius *Noto* propior adjaceret. quà ſcilicet *parti* ejuſdem Maris non ὑπερβορέα, ſed βορειοτέρῃ v. 132. opponitur: quæ ſi ad *Carambin* conferretur, in *Boreali*, non *Mundi*, ſed *Maris* illius, latere ſitum haberet. Male ergo *Herodotum* vetereſque *alios* de hujus *particulæ* uſu interpretatus eſt *Euſtathius*. Et male rurſus eo ſpectare credidit *Dionyſium* noſtrum, cum *Poëtæ* fuerint tantummodo *vetuſtiſſimi*, noſtrique *Dionyſii* ætate longe *ſuperiores*, qui prædicto illius ſenſu *Hyperboreorum* meminerant, non *Hypernotiorum*. Nec enim eo Argumento *Hyperboreos* refutaſſet *Herodotus*. Quod ſi ulli fuiſſent, quales illi volebant, *Hyperborei*, & *Hypernotios*, pari *Conſequentiæ* neceſſitate, ſimiliter fore concedendos. Pro *abſurdo* nimirum habens, ſi qui concederentur *Hypernotii*. Abſurdus ipſe, ſi apud illos, qui *Hyperboreorum* meminerant, & *Hypernotiorum* pariter mentionem obſervaviſſet. Noſter

ſter contra *Dionyſius*, qui Υπερνοτίῃ vocem uſurpavit, *Veterum* tamen *Fabulas* de *Hyperboreis* ne quidem *obiter* attigit. Dedita nimirum opera, certoque conſilio. Μῦθοι enim, qui frequenter apud *veteres Geographos* occurrebant, ipſe *averſabatur*. Id verba ejus illa nos docent v.895.

——— ἐδ' ἂν ἔμοιγε
Μῦθοι ἅτε φθιθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.

Proinde alienior ab eorum mentione, quos ne *veteres* quidem *Fabulatores* concedebant, Υπερνοτίων.

XXXII. Alia ergo præpoſitionis illius ſignificatio eſt apud veteres *Hyperboreorum* patronos. Noſtro Carambis propterea ὑπερνοτίῃ appellatur, non quod *ultra Notum* ſita eſſet, ſed quod *Borealis* Ponti *Euxini* Promontorii reſpectu, quod Κριοῦ μέτωπον appellabatur, *Notum* verſus eminuiſſet, ultra Κριοῦ μέτωπον, quà quidem à *Septentrione* Periegeſis hoc in loco procedebat. Hæc recepta particulæ ſignificatio, eſt, qua tantundem valet quod *ultra*, nec propria *Geographis*. nedum illa, quam volebat doctiſſimus *Hillus*. Reſpicit quidem certum locum, *Boreale* nempe *Ponti* Promontorium, cui *Notum* verſus *Carambis* adjacebat. Non autem toto hoc Poëmate, *unum* aliquem *certumve locum*, ſed *alium* atque *alium*, ut ferebat occaſio. nedum *Dionyſii Patriam*, quam ex hujus particulæ vi colligit Vir doctus, *Byzantium*. Illi enim ne quidem νοτίῃ erat *Carambis* nedum ὑπερνοτίῃ; ſed *ventum* potius ortus Æquinoctialis, *Eurum*, eadem fere *Latitudine* qua & *Byzantium*. Sic & in voce compoſita ὑπειράλιος, *ad Mare*, non ad *Byzantium*, refertur præpoſitio ὑπὲρ v. 851. ὑπεράνω τῆς θαλάσσης interpretatur *Euſtratius Thwaiteſianus*, *Vicina profundo* Priſcianus v. 803. & v. 1085. ὑπειράλιοι eſt πλησίον τῆς ἁλὸς, in Scholio *Thwaiteſiano*, *Litora* Priſciano v. 995. *glauci contingat gurgitis æſtum*, Avieno v. 1283. & ἠπειρώταις opponitur ab ipſo *Dionyſio*. Ita *exigua* quoque ſpatii intercapedo ſatis erit, ut hæc particula adhibeatur. Sic ὑπεὶρ ἅλα v. 34. & ὑπεὶρ ἅλος v. 897. Sic Ισθμοὶ ὑπέρτατος v. 20. non cum *Byzantio*, nec *Bithynia*, ſed cum *Aſia*

Patriæ ſuæ rationem in uſu particulæ ὑπὲρ non habuit *Dionyſius*, ſed *lineæ* Περιηγήσεως.

Aſia confertur à Poëta noſtro. Et de *Sicilia* uſurpatur v. 103. de *Propontide* v. 138. quo loco hæc obſervavit eruditus *Hillus*; de *Byzantio* non aliter quam quà ipſa ſitum habebat in *Propontide*, cum *Byzantinæ Urbis* nulla hoc in loco occurrat mentio. De *Europa* v. 152. de *Libyæ Neapoli* v. 205. de *Taurorum* gente v. 308. Nec ſane video cur *proprium* aliquem *Geographis* hujus vocis *ſenſum* admitteret Vir eruditiſſimus. Is autem duplex eſt Significat enim tam *ſupra* quam *ultra*, ut etiam ipſe agnoſcit. Sed non reſpectu alicujus certæ *Urbis Patriæ*: ſed *illius* potius loci, qui *ultimus* occurrerat in *ſerie Periegeſeos*. Cum illo conferendæ ſunt notæ omnes *ventorum Cardinalium*, ut Lector intelligeret loco *præcedenti* quam in plagam ſecuturus obverſaretur. Sic *Aſiæ* collatus ἰσθμὸς ὑπέρτατος limes memoratur *Borealis* v. 20. non quod vox ipſa ὑπὲρ *Borealem* limitem, potius quam quemvis *alium*, per ſe denotaret; ſed quod *hanc* in partem *Aſiæ* vergeret; & quod gradus *Superlativus* extremum, quo nihil *ulterius* eſſe poſſet, indicaret. Non foret alioqui neceſſe, ut cum *Oceano Atlantico Oceanum glacialem* ὕπερθεν feciſſet Poëta v. 30. poſtea v. 31. adderet Πρὸς βορέω, ſi hoc idem voce ὕπερθεν ſignificaſſet, ut volebat *Hillus*. Nec enim Poli *Septentrionalis* in ea, quæ tum explorata erat, Οἰκουμένη rationem videtur habuiſſe *Dionyſius*. Hoc exinde certum eſt, quod in *Latitudine* eadem *Septentrionali* (quà quidem ex linea *Æquinoctiali* judicatur) voce ὑπὲρ cum additamento, quo ad *Notum* ſpectare ſignificetur, uſus noſter eſt Poëta, ut ex exemplis conſtat jam prolatis, aliiſque quæ ne quidem ipſe inficiatur ita intelligenda eſſe Dominus *Hillus*. Sic *Dodone* ὑπὲρ, εἰς Νότον tamen, *Aracynthi* ſpeculam agnoſcit in *Ætolia* Poëta noſter v. 431. Sic *Trinacria*, ſive *Sicilia*, ὑπὲρ πέδον Αὐσονικῶν, v. 467. Quo loco ὑπὲρ ſimpliciter de *Byzantii Noto* uſurpatur, *Maris* tamen *Mediterranei* latere *Boreali*. Similiter de *Syniade* Promontorio ἐφύπερθεν Ἀβάντων, v. 511. Hic ἐφύπερθεν per ἔνερθεν interpretatur *Euſtathius*. rectiſſime. Pro ea nimirum voculæ ſignificatione, qua *ultra* denotat potius quam *ſupra*. Eſt enim *infra Eu-*

bœam,

bœam, quæ *Abantias* erat, illud *Atticæ* Promontorium. Multo adhuc magis ſi de ſequentibus, *Salami* ſcilicet & *Ægina*, intelligatur, quod fuerint ἐφύπερθεν Ἀβάντων. *Abantias* enim *Eubœa* erat. Nec ὑπὲρ, hoc in loco, de plaga *Boreali* intelligi potuit, nec ad *Byzantium* referri, ſi ita intelligeretur. Nec tamen alio aliquo *additamento* ſignificatio ejus limitatur, ut ad *alium*, quam *ſolebat*, cardinem determinaretur. Uſurpatur porro eadem particula ὑπὲρ v. 308. de *Alanis*, quà cum *Tauris* conferebantur, non cum *Byzantio*. Nec vim, fateor, particulæ *ultra* in eo loco habet, ſed *ſupra* potius; & ad plagam refertur *Septentrionalem*. Sed *propria* quædam erat ratio, cur hoc in loco adhiberetur, quæ nec ipſa quicquam habet commune cum ſitu *Byzantii*. In *ſerie* narrationis mentio *Alanorum* v. 305. præceſſerat mentionem *Taurorum* v. 306. Inde proclive erat Lectori ut colligeret, in linea Περιηγήσεως, quæ ab *Occidente* verſus *Orientem* progrediebatur, primo occurrere *Alanos*, tum deinde *Tauros*, & ad Alanorum *Orientem* ſitos fuiſſe *Tauros*. Hoc ab errore ut ſibi caveret Lector, monendum cenſuit Poëta, nec *anteriores Tauris* in *linea* Περιηγήσεως fuiſſe *Alanos*, priori licèt loco memoratos, nec *medios* inter *Tauros* & (qui proxime ſequuntur v. 309.) *Melanchlænos*. quorum alterum fieri neceſſe erat, ſi Περιηγήσεως *ordo* in hac gentium harum ſerie fuiſſet obſervatus. Hoc ergo innuitur particula ὑπὲρ, in *Alanorum* mentione, à *recepta* Περιηγήσεως linea *deflexiſſe* Poëtam, & ὑπέρβασιν feciſſe. Sic enim in *lineis* curſuum *Agoniſticis* ὑπερβασίαι appellabantur, ſiquis *extra* metas *legitimas* curſui præſcriptas devium curſum tenuiſſet. Sic, & in *Maris Mediterranei* Periplo cum antea lineam ſecutus eſſet, quæ ad *lævam* habebat *Italiam* v. 98. mox ad *dextram Libyæ* oram deflexurus in qua erant *Syrtes*, v. 104. &c. eam ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ponit v. 103. Mox ad ordinem *antea* obſervatum redit, quo mare *Siculum* proxime excipiebat mare illud quod *Creticum* appellabatur, v. 109. Sed in eo maxime præſidium ſe habere credidit Vir doctus, quod poſt *Ilium* in Poëta noſtro ſequitur

 Æolis:

Æolis: Αἰγαίε περὶ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον. v. 821. Hæc *Byzantii* reſpectu melius intelligi arbitrabatur, quam *Africæ*, *Corinthi*, *Sami*, *Rhodi*, aut *Mileti*, aut alterius cujuſvis *Dionyſii Patriæ*. Atqui nihil erat neceſſe ut quamvis harum *Patriarum* hoc loco in animo habuerit Poëta: ſed *Ilium* tantummodo proxime ſuperiori loco memoratum. De *ea Urbe* veriſſimum erat, in *Helleſponti Ægæique* Maris *confinio* ſita, ultra *Helleſpontum*, initio autem *Maris Ægæi*: pro *lineâ* ſcilicet Περιηγήσεως (quæ à *Septentrione Auſtrum* verſus progrediebatur) hoc loco à Poëta obſervatæ. Erat quidem *Byzantii* reſpectu in ulteriori *Helleſponti* ripa *Æolis*. Sed nec minus reſpectu *Corinthi*. Nihil tamen de eo Poëta, itane, an aliter, ſe res habuerit. Nec magis validum Argumentum eſt à v. 138. ductum, in quem hæc commentabatur, de Populis *Aſiæ* ὑπὲρ Προποντίδος πρὸς Νότον v. 139. Verè enim *Aſia* illa, *Propontidi* collata, *Notum* verſus adjacet. *Aſia* nempe *Lydiaca*, ſeu *Proconſularis*, uſque ad ſinum *Lyciæ*, ἀπείτων φύλων nomine à Poëta noſtro celebrata, *Populorum* ſcilicet CCLXXXII. teſte *Plinio* Nat. Hiſt. lib. V. c. 32. Eſt illa quidem *Byzantio* etiam *ulterior* & πρὸς νότον. Sed Domini *Hilli* hæc erat, non *Dionyſii* obſervatio, quæque proinde nihil faciet ad explorandam *patriam Dionyſii*, de quo loquimur, *Periegetæ*. Qua tamen ὑπὲρ *adverſam Byzantio* oram *Aſiæ* deſignat; ſic tam ὑπὲρ Κορίνθε dici potuit pars illa *Aſiæ Populorum* frequentia celebris, quam ὑπὲρ Βυζαντίε. Sed nec *Amaſeam* patriam ſuam habuit pro *Geographiæ* ſuæ norma *Strabo*, ut volebat vir Eruditus.

Sed nec etiam *Strabo* ſuæ *Amaſea*.

XXXIII. At nimirum, in locis *Amaſea Auſtralioribus*, ea ὑπὲρ *Auſtralia* cenſeri quæ ab *Amaſea* verſus *Auſtrum* remotiora ſunt. Huc refert quod ait doctiſſimus Geographus *Heliopolitem Ægypti Nomum* ὑπὲρ *Bubaſticum* fuiſſe l. XVII. p. 805. & ὑπὲρ τ Συρίας ſimiliter conſtitutos *Nabatæos*. lib. XVI. p. 779. C. Contra ait rem ſe in *Borealibus* habere. Hîc nempe ſedem *Amazonum* in quam è *Themiſcyra* & *Thermodonte* pulſæ ſeceſſerunt, ἐν τοῖς ὑπὲρ τ Ἀλβανίας ὄρεσι ponit,

lib.

lib. XI. p. 503. cujus teſtem profert *Theophanem Pompeji* in *Albanos* militantis ſocium. Hîc ergo locum *Septentrioni* propiorem fuiſſe quam fuerit *Albaniæ*, particula illa deſignatur. Sic & in plaga *Orientali Albanos* & *Iberos* ὑπερκειμένους τῆς Κολχίδος fuiſſe docet *Strabo* lib. VI. pag. 288. *Orienti propiores* quàm fuerint, non *Colchi* tantummodo, verum etiam *Amaſeni Strabonis* cives. Similiter in *Occidente Hiſpania Pyrenæo* monti ὑπερκειμένη dicitur eidem *Auctori*, quæ monti ad *Occidentem* adverſa eſt. Recte ſcilicet, quod montem à *Septentrione* ad *Auſtrum* pertingere ſtatuat idem Geographus. Eſtque certe *Amaſeæ* reſpectu ſimiliter *Occidentalis*, & ab *Amaſea* verſus *Occidentem* remotior quam ſit mons ipſe *Pyrenæus*. Sed quem *ſitum* loca illa omnia obtineant, ſi ad Patriam ſuam *Amaſeam* conferrentur, nunquam obſervavit ipſe *Strabo*. Hæc Domino *Hillo* debemus, non *Straboni*. Sed *verba* ſunt *Strabonis* quæ huc referri oportere cenſuit Vir literatus: Ἐκ δὲ Ἀμισοῦ πρὸς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν φερομένῳ, πρῶτον μὲν ἡ Κολχίς ἐστιν, ἔπειτα ἡ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν ὑπέρθεσις. lib. II. p. 68. C. Nihil tamen habet locus hic affine cum locis aliis ex eodem *Strabone* prolatis. Nec *Amaſeam* hîc nominat, ſed *Amiſum*: urbem etiam ipſam inſignem, quæque ditionem *Amiſenam aliam* habuerit, *Strabone* ipſo teſte, à ſua patria *Amaſena*. Sed *Ponticam* ſaltem regionem pro norma hîc haberi cenſuit vir præclarus, in qua erat *Amaſea*. Quaſi vero per *totam Ponticam* regionem *lineam* illam ὑπερθέσεως deſignâſſet; aut ſi regionem *univerſam* una aliqua Regionis *urbe* deſignare voluiſſet, non fuerit *Amaſeam* potius quam *Amiſum* deſignaturus ipſe *Strabo*. Nec interim advertit Vir Eruditus, hæc *Strabonis* quidem eſſe *verba*; quibus tamen *ſententiam* non ipſe ſuam expoſuit, ſed *Eratoſthenis*, qui non fuerit *Amaſenus*, ſed *Cyrenæus*. Atqui certe ſi quam iſtiuſmodi *univerſæ* ſuæ Geographiæ *normam* ſibi in *Patria* ſua præſtituiſſet; vel in duobus primis (qui *Præfationis* vicem ſupplent) Libris, illud monuiſſet vel ſaltem ubi de *Patria* ſua agebat ex profeſſo, & quidem accurate. Quod cum *neutro* in loco fecerit; inde quoque

 colligere

colligere licebit, ut *Teſtimonio nullo* idoneo *probatum*, ita *alienum* à *Strabonis* mente eſſe, quod ſuſpicatur Vir doctus, *Strabonis conſilium*. Ego in exemplis è *Strabone* prolatis nihil video, quod non ſatis commode explicari poſſit è *linea* illa *Periegeſeos*, quam ſibi præſcripſit Geographus. Incipit illa à freti *Herculei* latere *Europæo*. Pergit autem per *Maris Mediterranei oram* univerſam, præterquam cum in regionibus verſatur quæ *Oceano* ipſo circumſcribuntur. In *Europæ* autem fine *Septentrionem* verſus aſcendit ad lacum uſque *Mæotida*: inde viceverſa ad *Meridiem*, ut univerſam abſolvat *Aſiam*. Tum denique ad *Libyam* redit ad *fretum* uſque, unde fuerat exorſus, *Herculeum*. *Multas* præterea *lineas* his immiſcet *lineis*: dum à Regione *una* ad *aliam* tranſit regionem, dum Regionum *ambitum* deſcribit, eoque abſoluto, loca denique recenſet *mediterranea*, pro eo *ordine* qui ſibi commodior videbatur. Ita factum ut pro *vario* περιηγῦντος, locorumque proxime deſcriptorum, *ſitu*, ad varios adverſoſque invicem *Cœli* cardines fiat progreſſio, nullo interim loci *unius* cujuſcunque per *univerſam* Περιήγησιν habito reſpectu. Ita ſcilicet ex *Aſiæ Syriâ* verſus *Libyam* tertiam Οἰκυμένης partem progredienti *ulterior* erat *Nabathæa*, verſus *Auſtrum*. Dum nempe oram περιηγήσεως legeret *maritimam*. Sic *Lybiam* ingreſſo ulterior Nomo *Bubaſtico* Nomus erat *Heliopoliticus*. Qua ſcilicet remotior erat *Heliopoliticus* ab *ora*, quam tum legebat, *Maris Mediterranei*: nec in *alio* cœli *cardine*, quam in eo, in quo ipſe Περιηγητὴς tum ſupponebatur, *Auſtrali*. Et *Iſthmum* obeunti, qui *medius* erat inter *Pontum Euxinum* & *Caſpium*, quique à nonnullis pro *Boreali Aſiæ limite* habebatur, ad *Boream* objacebant *ultra* Boreales *Albaniæ* montes ſitæ *Amazones*. *Albani* autem & *Iberes* erant *ultra Colchos*, & quidem ad *Orientem*. Quà quidem via Περιηγήσεως per *Euxini* Maris oram *Maritimam* verſus *Meridiem* incedebat. Sic item ad *Pyrenæi* montis *Occidentem* ſita erat *Hiſpania*. Illi nimirum, qui ſic loquitur, quaſi *medius* inter *ſe* & *Hiſpaniam* eſſet mons ille, de quo loquitur, *Pyrenæus*. Quod fieri non potuit

niſi

niſi ſe, qui ita loquebatur, in *Gallia* verſari ſuppoſuiſſet. Non itaque vel *unum* habebat *exemplum* Vir Doctus *Geographi veteris*, qui *ſitus* omnium in Orbe Urbium ad *Patriam* ſuam exegerit. Imo *incommoda* fuiſſet in *Geographia Univerſali* illa methodus; quæ nec *una Periegeſeos linea* abſolvi potuit, & *reliquorum Geographorum* omnium rationibus invicem *confundendis* occaſionem dediſſet.

Corintho conveniunt ſatis *commode*, quæcunque in hoc Poëmate occurrunt *Patriæ* notæ.

XXXIV. In noſtra autem ſententia omnia facilia ſunt. *Unicus* memoratur à veteribus *Dionyſius Corinthius* qui *Orbis Periegeſin* ἐπικῶς deſcripſerit. Nec *plures* apud *Veteres* uno *Poëtæ* Περιηγητῶν *nomine* advocantur. Nec aliunde quam ex *uno hujus Periegeſeos* Auctore celeberrimo *Carmina Periegetica* in teſtimonium adducuntur. Nec *ſuam* ipſe *Patriam* neglexit. Sed ſub Ἐφύρης antiquo nomine celebravit, v. 421. Et quidem eo *bimaris* portus elogio, v. 420. quo etiam apud alios celebratur. *Patriam* tamen agnoſcit *Romam*, cui Patria *alia* conferri non potuit; cum *communis* illa eſſet Orbis *Romani univerſi* Patria. Hoc certe nomine *Romanos Imperatores* ἐμὰς ἄνακτας appellat, v. 355. Quod *eadem*, qua & ipſe, *Patria*, cenſerentur etiam *Romani* Imperii *Principes*. In qua tamen *Patria* ſibi vendicanda *potiorem* ipſe quam *aliarum* plerarumque Urbium cives rationem habebat. Reſtaurata enim à *Julio Cæſare Corinthus colonia* erat *Romana*. Fecit id ut *natus* in ea *Dionyſius* hoc ipſo Jure *Romanus* fuerit *civis*, etiamſi *nulla* fuiſſet indulgentia *Caracallæ*. Ita S. *Paulus Tarſi* editus, ſtirpe *Judæus*, *civis* erat *Romanus*, & quidem à *natalibus*. Similiter & *Græcus* gente & lingua *Dionyſius Principes* tamen *Romanos concives* habuit, ipſo illo *Natalium* Jure *ſibi* proprio cum *aliis Romanorum coloniis*; quod in ea *civitate* ortum habuit, quæ, *nova* ſua ſub *Julio* reſtauratione, *colonia* erat *Romana*. Idque, ni fallor, innuit forma qua uſus eſt, ἐμὰς Imperatores appellans, non ἡμετέρους. *Proprio* nimirum quodam *Jure ſuos* fuiſſe *Romanorum Principes*, non eodem illo, quo Urbes *aliæ Romani Imperii univerſi Romanos rerum Dominos*

minos

minos agnoſcebant. Retinebant enim alio tranſlati *colo*, *Primævæ* tamen & *Metropoliticæ* civitatis *Jura*. Et *Romani* erant *revera* qui primi ex *Italia* in *colonias* exteras deducebantur. Sic tamen ut *coloniæ* deducendæ cauſa conſtituti *Triumviri* alios quoque *non Romanos* adſciſcere poſſent, qui hac ipſa *admiſſione* in *Civitatis Romanæ* Jura adſciſcerentur, nec alia ratione *coloniæ* adſcribi poſſent, quam qua ipſi etiam in *Urbis Romanæ* matriculam emigraſſent. Ita factum, ut, ſiqui ſupereſſent, poſt annum *exciſæ* Patriæ à *Mummio Achaïco centeſimum*, è *veteri* Urbis *Corinthiacæ* ſtirpe oriundi *Corinthii*, in hac tamen *novæ Corinthi colonia* locum haberent, non pro ſtirpis *avitæ* Jure, ſed *novæ*, qua non *Corinthii* (quod ad *ſtirpem* attinebat) cenſebantur, ſed *Romani*. Sic nulla erat ratio cur *veteris Corinthi* dignitate ſe efferrent, qui *propterea* in *novam coloniam* adſcribebantur, quod illius *Urbis* rationem in *novæ Urbis* incolis habendam cenſuiſſent *Triumviri*. Nempe intelligentes, non *Veteris Corinthi* Jure ſe in *novæ Corinthi* Jura poſſeſſioneſque ſucceſſiſſe, ſi *Romanæ* Civitatis *expertes* fuiſſent; quamvis *avitæ* ſtirpis rationem habuerint *Triumviri*, qui *Romanam* Civitatem illis conceſſerant, hoc ipſo conſilio, ut ita *nova Civitate* donati locum ſibi in *Romana colonia* vendicarent. Ita *Romanus* potius *civis* cenſendus erat *natus* in *colonia Romana Dionyſius*, quam *Corinthius*; quod *natalis* in *Corintho* non aliter illum *civem Corinthium* effeciſſet, quam quà *civem Romanum* eundem effecit *idem* in *colonia Romana* natalis. Fuit tamen *utriuſque civitatis* civis, tam *Corinthiæ* quam *Romanæ*, quamvis *civitatem Corinthiam Romanæ* acceptam retulerit. Nullum autem *antiquæ* Civitatis *damnum* ſenſit, cum *novo* nobilioris Civitatis *Romanæ* Jure *Jus* etiam *novæ Civitatis* in *veteris Corinthi* ruderibus reſtauratæ conſequeretur. Hæc tamen cauſſa eſſe potuit, cur *loci*, in quo *natus* fuiſſet, *civitatem* minime *vendicaret*, cum *nobilioris* Civitatis *lucro damnum* illud, ſiquod fuiſſet, abunde compenſaretur, quo *parem* conſequebatur *civitatem* cum *Principibus*, qui tum rerum potiebantur, & *paria* etiam in *ſolo*

Corinthio jura cum *veteribus*, qui ante *excidium* vixerant, *Corinthiis*. Sic ipſa illa, quæ alioqui mira videri poſſet, *omiſſio*, Argumento erit ita ſe rem, uti dixi, habuiſſe: Poëtam *Græcum*, ut *Civitatis Græcæ*, ita etiam *coloniæ Romanæ*, *civem* fuiſſe, qualem *Dionyſium Poëtam Periegeſeos Epicæ* Auctorem fuiſſe tradit *Suidas*. Idque fortaſſe innuunt verba illa, Μητέρα πασσάων πολέων, v.366. verbis proxime ſequentibus. Nempe cum antea, *proprio* quodam *ſuæ* Civitatis *Corinthiacæ* Jure *Imperatores concives* ſibi vendicare poſſet, propter *coloniam Romanam* à *Romana* ipſa *Urbe*, tanquam è *Metropoli* deductam; Principis nuperi *Caracallæ*, qui *Elagabali* Pater erat, indulgentia effectum eſſe, ut *propriam* illam *gloriam* ſibi ſuiſque civibus vendicare non liceret. Jam enim & *aliis* per orbem *Romanum* univerſum *Civitatibus* decus illud *commune*, ut etiam ipſæ *Romam Metropolim* haberent, *æquo* deinceps cum *coloniis* antiquitus à *Roma* ipſa deductis Jure fruituræ, & de *Principibus concivibus* gloriaturæ. Sic item *Elagabalo* de *Patris* munificentia gratulatus fuerit. Et notam præbebit locus hic Poëtæ noſtri ita explicatus, qua de *Patria* ejus judicare liceat, cum *Patria Epici Periegetæ* plane conſentaneam; non item cum *aliis* aliorum Dionyſiorum *variis*, quæ feruntur, *Patriis*. Minime vero omnium cum *Dionyſii Pliniani* patria *Characena*, quæ *Romanos Imperatores ſuos* ἄνακτας minime agnoſcebat. Et ne quidem cum illis *Romani Imperii* Urbibus, quæ *non* fuiſſent *coloniæ Romanæ*.

XXXV. Ita Quæſtiones, modeſtiſſimo *Hillo* Judice, difficillimas expedire conati ſumus. Eo faciliorem & ipſi veniam ab Orbe Literario ſperamus, ſi in via tam lubrica, virorumque doctiorum ſagaciorumque lapſibus infami, etiam ipſi ceſpitaverimus. *Concluſio*

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO;

Cum *Euſtathii* Commentariis,

PARAPHRASI GRÆCA,

ET

ANTIQUIS

PRISCIANI & *R. FESTI AVIENI*

VERSIONIBUS.

SCRIPTORES ANTIQUI
qui Dionyſii noſtri diſertim meminerunt.

Stephanus Byzant. p. 14. Edit Berkel.

Ἄβυδοι, τρεῖς πόλεις. ἡ καθ' Ἑλλήσποντον τῶν Μιλησίων ἄποικος, ὡς Διονύσιος· Σηστὸς ὅπῃ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο. alibi etiam: *ſc. p.* 32. 144. 151. 169. 178. 212. 222. 244. 265. 297. 344. 352. 409. 417. 418. 451. 587. 590. 752.

Conſtantinus Porphyrogenneta, l. 1. Them. xv.

Η μὲν Κύπρος νῆσός ἐστι μεγάλη, κειμένη ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, καθὼς φησιν ὁ περιηγητὴς Διονύσιος· Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου. necnon & *Them.* XVI. & *lib.* 2. *Them.* VI.

Euſtathius in Homerum, p. 192. Edit. Rom.

Πόντος δ' Ἰκάριος μέρος τι τοῦ Αἰγαίου, εὖρος καὶ νότῳ μάλιστα κυμαινόμενος. ἔνθα, ὡς ὁ περιηγητὴς ἱστορεῖ, μεγάλα ἐγείρονται κύματα. ſic & alibi, p. 262. 272. 273. 277. 279. 307. 310. 362. 366. 429. 585. 623. 626. 725. 816. 900. 905. 975. 994. 1059. 1133. 1144. 1148. 1387. 1390. 1478. 1491. 1545. 1561. 1659.

Scholiaſtes Nicandri, p. 13. Edit Pariſ. *per* Morelium.

Ἑπτάστομος ὁ Νεῖλός ἐστι κατὰ τὸν περιηγητὴν Διονύσιον.

Joannes Tzetzes in Var. Hiſt. Chil. IV. Hiſt. 139.

Ἰλλυριοῖς οἱ τάφοι δὲ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας,
Κακοῦ τινος Ἰλλυριοῖς καὶ βλάβης γινομένης,
Ἀλλήλοις κυλινδούμενοι πάταγον συνεκρότουν,
Ὥσπερ ἐπαλγυνόμενοι ταῖς συμφοραῖς καὶ βλάβαις.
Ταύτην ὁ Διονύσιος γράφει τὴν ἱστορίαν.

Vide & *Chil.* VIII. *Hiſt.* 218. & *Chil.* XIII. *Hiſt.* 450.

Idem in Scholiis ad Lycophronis Caſſandram, v. 188.

Τὴν Λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ Διονύσιον περιηγητὴν ὅτι λευκὰ πολλὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ. præterea & ad v. 695. 847. 925. 1206. 1288.

Scho-

Scholiaſtes Ariſtophanis, p. 62. Edit. Genev.

Ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου κοτίνου, τοῦ φυτοῦ δηλαδὴ, καὶ νῆσος Κοτινοῦσσα τὰ Γάδειρα, διὰ τὸ τοιούτοις ἐνευθηνεῖσθαι φυτοῖς, ὡς ὁ περιηγητὴς δηλεῖ.

Scholiaſtes Thucydidis, p. 124. Edit. Oxon.

Φασηλὶς πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής.

Etymologicon Magnum, p. 706. Edit. Sylb.

Ῥυσμὸς, εἰκὼν, ἰδέα, σχῆμα. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ξυσμὸς πέλει. itidemque p. 70. 86. 205. 427. 622. 659. 706. 708. 751. 820.

SCHOLIA ſua in Dionyſium memorat idem Euſtathius ad Homerum, p. 2. Edit. Rom.

Καὶ οὕτως ὁ διὰ συγγράμματος τούτου ἐρχόμενος συχνὰ οἷον καταλύων ἀναπαύεται, ὁποῖόν τι καὶ ἐν τοῖς εἰς τὸν περιηγητὴν ἡμῖν γέγονε. ſicut & p. 12. 27. 30. 35. 86. 102. 110. 128. 158. 193. 262. 264. 269. 270. 273. 274. 276. 284. 285. 286. 287. 300. 301. 306. 312. 313. 314. 319. 331. 336. 351. 356. 357. 359. 363. 364. 366. 368. 382. 402. 405. 732. 758. 782. 815. 843. 889. 916. 917. 1395. 1462. 1468. 1484. 1510. 1521. 1538. 1545. 1668. 1711. 1716. 1720. 1760. 1821. 1861. 1913. 1923.

Dionyſii ELOGIUM ex Oratione Adr. Turnebi.

Dionyſius luculento poëmate orbem terrarum oceanumque complexus perſtrinxit, & ex illa infinita amplitudine & vaſtitate in anguſtum contraxit; eaque fide ac diligentia omnia deſcribit, ut qui ejus librum didicerit, non magis in toto orbe terrarum, quam in ſua urbe errare poſſit.

Euſtathii ENCOMIUM ex Niceta Choniate, p. 197. Edit. Pariſ.

Ἦν δὲ οὗτος [ὁ τῶν Θεσσαλονικέων ἀρχιερεὺς] ὁ πολὺς ἐν λόγῳ καὶ ἀρετῇ διαβεβοημένος ἀπανταχῇ Εὐστάθιος. ᾧ καὶ τὸ ἀπὸ συνέσεως ἐπιπρεπὲς ἀξιέπαινον, καὶ ἡ πολυπειρία θαυμαστή τις καὶ ἀξιάγαστος, τὸ δὲ παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων ἐν λόγοις, καὶ σοφίας πάσης, ὁπόση τε ἡμετέρα καὶ ὅση τῶν θύραθεν, κρατῆρα εἶναι περιχειλῆ, τὸ οἰκειότατον ἐκείνου καὶ ἐξαίρετον ἦν χαρακτήρισμα.

Πρὸς τὸν πανσέβαστον δοῦκαν κύριον ΙΩΑΝΝΗΝ, τὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δεήσεων, τὸν υἱὸν τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ, καὶ μεγάλου δρουγγαρίου, κυρίου ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ τοῦ ΚΑΜΑΤΟΡΟΣ, ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ διακόνου ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ μαΐστωρος τῶν ῥητόρων, τοῦ καὶ ὕστερον γεγονότος ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἐπιστολὴ ἐπὶ ταῖς ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ περιηγητοῦ παρεκβολαῖς. μεθ᾽ ἣν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα· καὶ μετὰ τὸ προοίμιον, αὐταὶ αἱ παρεκβολαί.

ΠΙΝΔΑΡΩ μὲν τοῦ σοφοῦ πρὸς λύραν εἰπεῖν, ᾠδῆς ὀφειλέτῃ γενομένῳ, καὶ τὴν ὀφειλὴν ἐπὶ μακρὸν ἀναβαλομένῳ, ἤρεσε γραφὴν λήθης ἐνστήσασθαι καθ᾽ ἑαυτοῦ· καὶ τοίνυν ὅτι τε γλυκὺ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθεν, ἐκεῖνος λέγει, καὶ τὴν καρδίαν ἀναπτύσσειν ἐθέλει, ὡς ἂν ἔχοι ἀναγνῶναι ποῖ τῆς ἐκείνου φρενὸς ὁ ἄνθρωπος γέγραπται, ᾧ τὰ τῆς ὀφειλῆς ὑπερέθετο. ἐμοὶ δὲ, ὦ πανσέβαστε, κάλλιστε καὶ σοφώτατε, εἰ καὶ ὄφλειν ἐπῆλθε τὸν ἐν ὑποσχέσει λόγον, καὶ εἰς ἱκανὸν ἀναβάλλεσθαι τὰ τοῦ ὀφειλήματος, ἀλλ᾽ οὔ τι κατὰ πάθος λήθης. οὐχ οὕτως ἐγὼ κάρον πάσχω, οὐδ᾽ ἀπονυστάζω πρὸς ἅπερ ἔχειν ἐχρῆν πολὺ τὸ νηφάλιον. ἢ τίνος ἂν ἐπιστραφείην ἔτι, τὴν σὴν ἐν οὐδενὶ θέμενος βούλησιν; ὃς ὅλην ἐκτέθεικάς μοι τὴν ψυχὴν, καὶ μηδὲν εἶναι ὅπερ ἂν ἐμοὶ βουλητὸν, ὃ μὴ καί σοι θελητόν; οὐ τοίνυν ἔπαθον λήθην ἐφ᾽ οἷσπερ κατένευσα, οὐδὲ τὸ τῆς Λητοῦς χρῆμα καὶ τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἔχειν Ἑρμοῦ τούτου καυχήσασθαι, καὶ τὴν κατ᾽ αὐτοῦ μάχην κρατῆσαι, καὶ τρόπαιον στήσασθαι. πάθος δέ τι κατασκηπτὸν ἕτερον ἔξω τοῦ ὑπεσχημένου ἔῤῥιψέ με, καὶ τὴν κατάνευσιν ἀνεσκέδασεν. ἐλογιζόμην γὰρ ὡς ἐν μικρῷ κείσεταί σοι τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἂν ἐμμερίμνως διατεθείης ἐφ᾽ οἷς ὁ λόγος ἦν ἐν ἡμῖν. ἐνενόουν γὰρ τὴν σὴν ἐν λόγοις ἐπίδοσιν, ἐλογιζόμην τὸ μεγαλοφυὲς, τὰς τῆς καρδίας ἀναβάσεις εἰς νοῦν ἀνῆγον. καὶ τοίνυν τὸ οὕτως ἐπὶ τὰ μείζω ἐπέκτασιν συννοούμενος, οὐκ εἶχον ἐμαυτὸν πείθειν ὡς ἄρα μέλον ἔτι σοι ἔσται τοῦ λαληθέντος· οὐδέ

σὺ τῶν ἐν λόγοις ἤδη μάλα πλουτεῖν ἀπαρξάμενον, καὶ χρέως ἐνόμιζον τούτου σμικροτάτου μεμνῆσθαι. οὕτω λιχνεύεσθαι τὰ εἰς λόγους μεμάθηκας, ὡς μηδὲ τὰ βραχύτατα περιορᾶν κάτω που πίπτοντα· καὶ οὕτω σοι τοῦ τῆς σοφίας πλούτου ἔπεισι γλίχεσθαι, ὡς μηδὲ τὰ ἐν λόγοις οἷον ψήγματα παρατρέχειν, ὅσα μὴ πάνυ τιμᾶται πολλοῦ. ἀμέλει καὶ ἡμῖν οὐ θέλεις ἀφιέναι, εἰ μὴ τὸ ὀφειλόμενον ἀποδώσομεν, οὐδὲ χρεοκοπίαν ἡμῖν ψηφίζῃ. ἀνελίξας δέ σοι τὸ τῆς ψυχῆς λογοθέσιον, καὶ ἡμᾶς ἐγγράπτους ὀφειλέτας ἐφευρηκώς, βαρὺς ἐμπίπτεις, καὶ μικροῦ καὶ ἄγχεις, καὶ οὐκ ἀνήσειν φῄς, εἰ μὴ τὸ δέον ἀποτίσομεν· καίτοι βραχὺ ἐκεῖνο καὶ μικροῦ τινος τιμώμενον, καὶ ὅπερ ἂν ἀφεθὲν, οὐ πάνυ τι τὸν μὴ λαβόντα λελύπηκε. σὺ δὲ καὶ τόκου ζήτησιν ἡμῖν ἐπιγράφεις, καὶ οὕτω γίνῃ τοῦ πλείονος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ γλυκὺς Λυσικὸς εἶχε ποιεῖν, ὃς ἐν λόγοις παμπλούσιος ὤν, εἶτα δὴ καὶ ὀφειλέτης εἶναι μαθὼν, ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ τόκον ἡδέως προσκατετίθετο, καὶ τὸν ὀφειλόμενον λόγον ἀποδιδοὺς, προσαπεδίδου καί τινα ἐπιθήκην, καὶ ταύτην τόκον ὠνόμαζεν. ἡμῖν δὲ οὐ πάνυ ἐν εὐχερεῖ τὸ τοιοῦτον ἐστί. οὐ γὰρ κατ' ἐκεῖνό μοι τοῦ λόγου, χρυσῖτις καὶ ἡμῖν τὰς φλέβας εἰς δαψίλειαν ὑπήνοιξεν μεταλλείας ῥητορικῆς, ἀλλὰ πάνυ τὰ ἐς λόγους πενόμεθα. ἀγαπητὸν οὖν εἰ καὶ τὸ ἀρχαῖον τοῦ ὀφειλῆς ἀποτίσαι ἡμῖν ἐξαρκέσεται. τοίνυν ἔχεις ἰδοὺ σοφωτάτη καὶ σεβασμία μοι κεφαλὴ, εἰ μὲν τὸ σοι ποθούμενον οὐκ ἔχω εἰπεῖν (ὅτι μηδὲ περιαυτολογεῖν) τὸ χρέος δ' οὖν ὅπερ αὐτὸς μὲν ἤδη πολλάκις ἀπήτησας, ἡμεῖς δὲ ἄρτι καταβαλλόμεθα. καὶ οἶδα μὲν ὅτι πολλοῖς τισι τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ μὴ μεγαλεῖον εἶναί τι, οὐ πάντη δόξει εὐέντευκτον. οὐκ ὀλίγοι γὰρ οἱ τὰ τοιαῦτα γαῦροι καὶ στρυφνοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς. ἀλλ' ἐμοὶ τὰ τῆς ψήφου ἑτέρως πίπτουσι. κρίνω γὰρ εἶναι δέον, ἕκαστον ἐπιταχθέντα πρᾶγμά τι, καλῶς ἐκεῖνο διαχειρίζεσθαι· καὶ ὡς οὐκ ἂν ἔχοι ῥαδίως ψέγεσθαι, κἂν μέγα τυγχάνῃ, κἂν μικρὸν εἴη. καὶ τὸν τυχόντα τοῦ τοιούτου καλοῦ, καὶ τὸ ταχθὲν δεόντως ἐπιτελέσαντα, τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ δεινὸν αὐτὸν καὶ σπουδαῖον καὶ δεξιὸν καλέσαιμι, παίζων τε, ὅ φασι, καὶ σπουδάζων. οἶδας οὖν καὶ αὐτὸς ὅπως ἐπιτάξας ἔχεις τὰ κάλλιστα τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἀπανθίσαι σοι, ὅσα συντελεῖν ἔχει πρός τε ἄλλην γνῶσιν, καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν δέουσαν, καὶ πρὸς ῥητορείαν γραφῆς, καὶ πρὸς ἐμπειρίας συναγωγήν. προσερανίσασθαι δὲ τοῖς ἐκείνου καὶ εἴ τι που ἄλλο προσεπιτεθῆναι χρεὼν, διὰ τὸ τοῦ Διονυσίου πάνυ ἐπελλειπτικὸν, καὶ ἐν στενῷ περιηγήσεως κείμενον. τοῦτο δὲ καὶ πεποιήκαμεν κατὰ τὸ σοι θυμῆρες· πᾶν μὲν ὅσον οὐκ αὐτόθεν χρηστὸν

προχει-

προχειρίζεσθαι, ἀφέντες παρὰ τοῦ Διονυσίου βιβλίῳ κεῖσθαι ἀργὸν καὶ ἀπόθετον· ἅπαν δὲ καὶ οἷον ἀγαθὸν εἰς χρῆσιν εἶναι τοῖς καταλογάδην ἐπιβάλλουσι τῇ γραφῇ, ἢ καὶ ἄλλως τοῖς τοῦ Διονυσίου ζηλωταῖς, ἀνακινήσαντες, καὶ φιλοκάλως ἐπιλεξάμενοι· καὶ οὕτω σοφίας ἐκεῖθέν σοι κρατῆρα κερασάμενοι, κατηρτισμένον οἴνῳ γυμνῷ στεμφύλων τε καὶ λύμματος καὶ γιγάρτων τραχύτητος· ἤδη δὲ καὶ μυελὸν ὥσπερ σοφιστικόν σοι τοῦτον παρατεθείκαμεν, ὀστώδες ἅπαν ποιητικῆς σκληρότητος ὀστρακίσαντες· ὡς ἂν τοῦτόν γε τὸν τρόπον τοῦ ποιητικοῦ ἐνάμιλλοι φαινοίμεθα Χείρωνι, ὃς μυελοῖς ἐξέτρεφε τὸν τῆς Θέτιδος. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ πολλῷ βέλτιον ἐκείνου πράττοιμεν ἄν, οὔτε θηρίων ἀναλεγόμενοι μυελούς, καὶ οὐδὲ Ἀχιλλεῖ παρατιθέντες αὐτούς, μειρακίῳ Θετταλῷ, πολλῷ τὴν ὠκύτητα τῶν ποδῶν, ὃ δὴ κἂν ὁ τυχὼν καὶ πολὺς ἔχοι ἄνθρωπος· ἀνδρὶ δὲ τὰ πάντα καλῷ, καὶ ὡς ὄντως ὀλβίῳ, βασιλικῷ τὴν τοῦ γένους φυήν, μεγαλοφυεῖ τὴν ψυχήν, λογίῳ τὴν ἐπιτήδευσιν, λαμπρῷ τὴν σωματικὴν ἀναδρομήν· καὶ ἰδεῖν μέν, Χαρίτων ἄγαλμά τι, τὸ δ' ἐντός, ὁποῖον ἄν τις τὸν ἀληθῆ καταγράψειεν ἄνθρωπον. τοῦτό τε οὖν οὕτω ποιοῦντες καθάπερ ἐπὶ βουλομένῳ σοι, πᾶν εἴ τι νόστιμον τῆς τοῦ Διονυσίου ποιήσεως, εἰς φιλοτήσιον βρῶμα συσκευάζομεν. προσεπιτεθείκαμεν δέ τι καὶ ἥδυσμα ἑτέρωθεν διακονησάμενοι, καὶ εἰς ὅσον ἦν δυνατὸν ἐπιλεξάμενοι πρός τε συμμετρίαν, καὶ ὡς ἦν εὔκαιρον. καὶ ἔτι τὴν βρῶσιν ταύτην ἐπιπλέον ἀγλαΐζομεν, ἀρτύοντες, καὶ ταῖς πολλαχόθεν καρυκείαις ἐπικοσμοῦντες· ὡς ἂν μὴ πάντη γλισχρὸν ἡμῖν εἴη τὸ τῆς δεξιώσεως, οὐδὲν προστιθέντες ἀπηρτημένον, καὶ οἷον μὴ τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἐχόμενον· (ἦν γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα περίεργον, καὶ φιλοτιμία κενή, καὶ φαύλη δοξοσοφία, καὶ μακρᾶς τινος γεωγραφίας ὑπόκεισίς τε καὶ νόθευσις) αὐτοῖς δὲ τοῖς τοῦ Διονυσίου ἐμμένοντες· καὶ τὰ μὲν ὡς ἐν παραφράσεως λόγῳ μεταποιοῦντες, καὶ οὕτως ἀναπτύσσοντες, τὰ δὲ καὶ αὐτοῖς ἔπεσιν ἐξαγγέλλοντες· εἰ που δέ τι καὶ προσεπιτεθεῖσθαι χρῆν, ἐπιτιθέντες καὶ αὐτό, καὶ οὕτω τὸ λεπτὸν τῆς ἱστορίας ὡς οἷον εἰπεῖν συμμέτρως παχύνοντες, καὶ τὸ μικρὸν ὑποκείμενον ἠρέμα μεγεθύνοντες. οὐκοῦν περιφρονητέον πάντη τὸ καταπραχθέν, εἴπερ ἐντελῶς τὸ ἐπιταχθὲν πεπεράτωται. ἀλλά τοι τοῦτο θαρρεῖν ἔπεισί μοι ὡς οὐκ ἂν ἀπορόλιον τῇ πανσεβάστῳ σου ὄψει τουτὶ τὸ πρᾶγμα πεσεῖται, ὅτι τε κατὰ τὸ ποθούμενόν σοι τετέλεσται, καὶ ὅτι ὁ τὸν Διονύσιον φιλῶν, ἔχοι ἂν ὁμοίως καὶ περὶ αὐτὸ διατεθείς. καλὸς μὲν γὰρ ὁ Διονύσιος, καὶ γλυκὺς ᾄδειν, καὶ φράζειν γοργός, καὶ παντοῖος τὴν ἱστορίαν, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἄστεα, καὶ νόον γνοὺς ὀφθαλμῷ καὶ διδασκάλῳ μουσῶν. οὗτος δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς ὑπομνηματισμὸς

…μὸς τῷ τοιούτῳ Διονυσίῳ συμπέπτει πρὸς ἅπερ ἀκροατὰς φιλολόγους ἀκούειν γλίχεται. εἴτε γὰρ πλουσιωτέροις ὁ Διονύσιος ὁμιληταῖς ἐπιτροχάδην ἐλάλησέν ποτε, πρὸς ἀνάμνησιν ὁ λόγος οὗτος ἐπεξεργάζεται, πλατύνων τὰ καίρια, διὰ τὴν ἄρτι τῶν εἰσαγομένων ἁπλότητα· εἴτε καὶ ἄλλως ἐκεῖνος πρὸς εἰσαγομένους λέγει, ἀλλὰ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, διὰ τοὺς φιλακροάμονας, πλείω λαλεῖ· καὶ οὐκ ἀναπληροῖ μὲν ὡς ἀτελῆ εἰπόντα τὸν Διονύσιον, οἷς δὲ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, πλατυκώτερον ἐπεξέρχεται, ὡς πρέπει λόγῳ πεζῷ, καὶ, ὡς οἷον εἰπεῖν, ἐκμυζῶν τῆς ἐκείνου ἱστορίας ἅπαν εἴ τι νόσιμον, προσεπιλιπαίνει ἄλλως αὐτήν, καὶ τὸ λεχθὲν ἰσχνῶς, ἐξάγει περιπλότερον, καὶ τὸ τοῦ ἀκροατοῦ λίχνον ἐκθεραπεύει. καὶ τὸ πολὺ δὲ τοῦ πόνου παραιρεῖται, ὡς ἂν ἅπερ ἑτέρωθέν ποθεν ἔμελλεν ἀναλέγεσθαι ἀκροώμενος, ἀπονητὶ ἐντεῦθεν ἔχοι κτᾶσθαι, κατά τινα ὑπομνηματισμὸν, ὅσα γε ἥκει πρὸς τὸ μέτριον. ἤδη δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον τοῦ πράγματος. Διονυσίῳ γὰρ ἐμέλησεν ὁλικῆς τινος περιηγήσεως γῆς, καὶ ἐθνῶν ἐπιλεύσεως. πόθεν δὲ ἢ τοῖς τόποις αἱ κλήσεις, ἢ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ τίνα ἐπ᾽ αὐτοῖς συμπτώματα, οὐ πάνυ τι ἑκασταχοῦ ἐκεῖνος ἐν λόγῳ θέσθαι ἠθέλησεν. ἡμῖν δὲ εἰς ὅσον ἐπιβάλλει, συγγενῶς τοῖς τοῦ Διονυσίου τὸ τοιοῦτον φυλαχθήσεται. καὶ τοῦτο πραγματευόμενοι, οὐ διορθούμεθα τὸν περιηγητήν, οὔτε τι τῶν δῆθεν ἐλλειφθέντων οὐ δεόντως ἀναπληροῦμεν, ὡς καὶ ἀνόπιν ἔφαμεν, ἀλλὰ τὴν τῆς μετρικῆς ἐπελεύσεως ἀνάγκην παραμυθούμεθα, διὰ τὸ λίχνον τῆς ἀκροάσεως. εἰ γάρ τις φιλομαθεῖν εἰδὼς, εἶτα δὴ ἀκούσας τοῦ Διονυσίου γῆς Βοιωτῶν, καὶ Λοκρῶν, καὶ Θεσσαλῶν, καὶ Μακεδόνων ἐν δυσὶν ἔπεσι μνησαμένου πρὸς μόνον ὄνομα, καὶ μηδέν τι πλέον ἐξιστορήσαντος περὶ αὐτῶν, οὐκ ἂν εἰς δέον λιχνεύσηται πλατύτερον μαθεῖν τι περὶ αὐτῶν; ποθήσοι δ᾽ ἂν ὁ φιλομαθὴς, οἶμαι, καί τι περὶ Μυσῶν ἀκοῦσαι, ὡς δ᾽ οὕτως καὶ περὶ Βεβρύκων. οὐκ ἀναπαύσει δ᾽ αὐτὸν οὐδὲ τὸ τῆς Λιβύης, οὐδὲ μὴν τὸ τῆς Ἀσίας, οὔτ᾽ οὖν Εὐρώπης ὄνομα ψιλὸν, εἰ μή τι καὶ περὶ τούτων αἰτιολογούμενον γνώσεται. τὸ δ᾽ ὅμοιον καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητήσει χωρῶν· καὶ μέντοι καὶ περὶ πόλεων. τοῦτον δὴ τὸν πόθον τοῖς ἀκροαταῖς ἀναπιμπλῶντες ἡμεῖς, βραχύ τι περὶ ἑκάστου ὅπῃ δέον εἰπόντες, ἀπαλλαγησόμεθα, οὐχ ὅσον εἰς φιλοτιμίαν, ἀλλ᾽ εἰς τὸ καίριον. καὶ Διονύσιος μὲν δρακὶ τῆς ὅλης, ὥσπερ ἐπιλαμβάνεται γῆς, ὡς ἐντεῦθεν αὐτὴν στενοῦσθαι, καὶ μηδὲ ἀμφιλαφῶς τὰ πολλὰ ἔχειν· τὸ δὲ γράμμα τοῦτο εὐρυτέραν αὐτὴν ὑπανοίγει, καὶ οἵαν ἀμφοτέραις ἔχειν τινὰ λαβέσθαι αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει τάχα πλέον τι γλαφυρότητος. καὶ ἔστιν οὕτω διπλοῦν οἷον ἡμῖν τὸ καλόν. πᾶν τε γὰρ ἐντεῦθεν ἠφάνισται

εἰ

εἴ τι τῆς τοῦ Διονυσίου κάλλιστον, καὶ ὁπωσοῦν ἀγαθὸν εἰς χρῆσιν, εἴτε καὶ γνῶσιν· προσεπεξείργασαι δὲ μετρίως καὶ εἴ τι τούτοις ἑτέρωθέν ποθεν σύμφωνον εἴη, καὶ κατὰ συγγένειαν σύντροφον. εἰ τοίνυν τὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου συμπράττει τῷ Διονυσίῳ, εἰκότως ἂν ἔχοι καὶ τὸ τῆς εὐνοίας κοινόν. οὕτω γὰρ σοφὸς μὲν Ὅμηρος, ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ τὰ εἰς ἐκεῖνον καλῶν· καὶ ἀμφοῖν κοινὸν, τὸ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ τέλους καλόν. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων σοφῶν. εἴη ἂν οὖν ἡμῖν τουτὶ τὸ δῶρον, ᾧ δεξιούμεθα τὴν σὴν ἀξιοσέβαστον κορυφὴν, ὁ Διονύσιος οὐκέτι ποιητὴς, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον, καί σοι καταλογάδην τὰ πλείω λαλῶν· οὐ στενολεσχῶν, ἀλλὰ πλατύτερον ἑαυτὸν ἀνακαλύπτων οἷός ἐστι, καὶ ἐκ μετρικῆς συνθήκης εἰς πεζολογίαν ἀναλυόμενος τὰ πολλά· οὐ μόνον ᾄδων, ἀλλὰ καὶ λέγων, ὅπου τὰ τῆς ᾠδῆς ἡμῖν οὐκ ἔχει καιρόν· καὶ οὕτως ἀντὶ ἁπλοῦ γενόμενος οἷον δίγλωσσος· οὐ πάντως μετέωρος, οὐδ' ἐκ μετρικοῦ τὰ πάντα λαλεῖται σχήματος, ἀλλ' ἔστιν ὅπου καὶ βάδην προϊών· οὐδ' ἀπὸ σκηνῆς μετρικῆς τὸ σύμπαν φθεγγόμενος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ προσωπείου δίχα ποιητικοῦ ὁμιλῶν· οὐκ εἰς τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζων, εἴποι ἂν ἡ Θηβαία λύρα, ἔχων δὲ ἤδη αὐτόθεν ἐν τοῖς καιρίοις τὸ σαφὲς, ὑποβολέως ἀνενδεές. καί σοι ὡς ἐξ ἀγαθοῦ λειμῶνος ἄνθη κομίζεται ταῦτα καλὰ, ἢ καὶ ὡς ἐκ φυταλιᾶς ποικίλης τε καὶ καλῆς καρπὸς ἤδη τρόφιμος εὐγενής. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ἐπί τινος μεταλλείας τὴν παρ' ἑαυτῷ χρυσῖτιν χύδην ὁ Διονύσιος παραβάλλεται εἰς κατεργασίαν ἐπίπονον, σοὶ δὲ αὐτὸν χορηγεῖ τὸν χρυσὸν ἀκίβδηλον, καὶ χοὸς μηδὲν ἐπισυρόμενον, ἐπικεκοσμημένον δὲ ἄλλως καὶ πειστότερον ἔχοντα. ὁ γοῦν φιλῶν τὸν Διονύσιον, φιλοίη ἂν καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπομνηματισμάτων σωρείαν, καὶ εἰς κεστὸν ἂν ἐγγράφοιτο αὐτὸν, καί τι καλὸν λογίζοιτο πολυσύνθετον. εἴπερ οὖν καὶ σὺ μὲν φιλεῖς τὸν Διονύσιον, οὐκ ἀποστέργεις δὲ οὐδὲ τὴν ἡμετέραν λαλιὰν, ἀμφοτέρως ἂν εἴη σοι τὸ δῶρον φιλητὸν, διά τε τὸν Διονύσιον, διά τε τὸν Εὐστάθιον· ἤδη καὶ ὅτι τὸ ἐπιταχθὲν πεποίηται. καὶ τοιαῦτα μὲν ἡμῖν τὰ ἐν ἔργῳ. περὶ δέ γε τοῦ ἔργου ὀλίγα σοι προθετέον τινὰ, δι' ὧν τήν τε τοῦ Διονυσίου διάθεσιν παραδείξομέν σοι, καὶ τὸ τῆς περιηγήσεως πρᾶγμα σεμνυνοῦμεν· καὶ τί μὲν αὕτη δύναται παραστησόμεθα, τίς δὲ ἡ τῆς γεωγραφίας πρόθεσις.

Τίς δ' οὖν ἡ τῆς χωρογραφίας βούλησις, καὶ εἴποι δ' ἄν τις οὕτω τὰ σεμνὰ τῆς περιηγήσεως ὡς ἐν λόγῳ βραχεῖ ἐντορικώτερον. τὸ τὴν [illegible] οὐρανὸν ἐμπεριγράφειν, τοῖς μὲν ἐν παροιμίαις λαλήσασιν, ὡς ἀδύνατον καταπραχθῆναι, πέπηκται· τοῖς δέ γε σοφισαμένοις τὴν περιήγη[σιν], εἰς πρᾶγμα τετόλμηται, [illegible]

ὡς οὐκ ἀδύνατον ἀπελήλεγκται, βιασαμένοις τὴν παροιμίαν, καὶ τεχνασαμένοις τοῦ ἀδυνάτου δύναμιν. ἢ γὰρ οὕτω μικροῦ πεποιήκασιν ὅσοι τὴν τῆς οἰκουμένης πινακογραφίαν μεμελετήκασιν, ὀνυχιαίῳ που τάχα τινὶ διαστήματι τὴν ἀπείρονα περικλείσαντες, καὶ τὸ τοῦ κατὰ γῆν πληρώματος ἀπερίληπτον ἐπιπέδῳ βραχυτάτῳ, καὶ οὕτω μικρῷ διαστάτῳ ἐμπεριγράψαντες. οὗ δὴ τολμήματος κατάρξαι μὲν ἱστόρηται Ἀναξίμανδρος, Ἑκαταῖος δὲ μετ' αὐτὸν τῇ αὐτῇ τόλμῃ ἐπιβαλεῖν· μετὰ δὲ, Δημόκριτος μαθητευσάμενος Θάλητι· καὶ τέταρτος, Εὔδοξος. εἰ δὲ Καρχηδόνα ὑπὸ βοῒ μετρηθεῖσαν διὰ θαύματος ὁ Διονύσιος ἄγει, ὡς καινόν τι δήπουθεν ὂν εἰ τηλικαύτης πόλεως διάστημα καταμετρηθείη, περιγραφὲν ὑπὸ βύρσης τμήματι, τὸ τὴν ἀμέτρητον οἰκουμένην τομαρίῳ βραχυτάτῳ στενοχωρεῖν, ἡλίκου ἂν εἴη πλείονος θαύματος; οὕτως ἐν δέοντι τολμηρὸν ἡ φιλοσοφία, οὕτω μικροῖς ἐμφαντάζει τὰ μέγιστα, ἥτις οὐ τῆς γῆς μόνον τὴν συναλοιφὴν κατανεανιεύεται ταύτην, εἴτε συναίρεσιν, εἰς βραχὺ κομιδῇ συμπέσασα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν συναγαγοῦσα καταμικρύνει, καί, ὡς οἷον εἰπεῖν, κέγχρῳ παραβύει τὸν τηλικοῦτον. ἄλλη τις αὕτη παροιμία κατὰ τὴν ἄνω τεθεῖσαν, ἀδυναμίαν ἐμφαίνουσα πράγματος, προαχθεῖσα δ' ὅμως εἰς δύναμιν καὶ αὐτὴ τεχνικῶς. καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτόν τι ποιοῦσιν οἱ τὸν τοσοῦτον οὐρανὸν, τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν, ἣ ἔσω τὰ πάντα σφίγγουσα, εἰς μικρὸν σφαιρικὸν ὄγκον, καί, ὡς ἂν εἴποι τις, κεγχριαῖον, συστρέφουσι, καὶ εἰς δίσκου στρογγυλίσαντες, καὶ συστείλαντες, τοῖς βουλομένοις ἀνὰ χεῖρα τιθέασι· καὶ ὅπερ ὁ μῦθος τοῖς Θετταλοῖς γυναικάς φησι μαγγανεύειν, ἐπιβουλεύσας τῇ σελήνῃ, καὶ ἄνωθεν κατασπώσας εἰς γῆν, ταὐτὸ κατεπιχειροῦσιν αὐτοί, οὐχ ἑνὸς ἢ δευτέρου τῶν ἄνω πλανητῶν, ἀλλ' αὐτοῦ ὅλου τοῦ κατ' οὐρανὸν ἀπειρίτου σφαιρώματος, αὐτοῖς ἄστροις, αὐταῖς ζώναις, καὶ πᾶσι τοῖς οὐρανίοις κύκλοις καὶ τμήμασιν, ἡμῖν ἐκεῖνον καθέλκοντες. καὶ Ζεὺς μὲν ὁ παρ' Ὁμήρῳ, τοῖς περὶ Ὄλυμπον θώκοις ἐμπρέπων αἰθέριος, αὐτῇ γαίῃ, αὐτῇ θαλάσσῃ τὰ κάτω μεταστοιχειοῦσθαι βρενθύεται, αὐτὸς δὲ μὴ ἂν ἑλκυσθῆναι κάτω ἀλαζονεύεται. ὁ μέντοι φιλόσοφος βιαιότερον ἀντιπαλαμᾶται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἐλέγχει σεμνόν· καὶ αὐτῷ οὐρανῷ καθελκύσας ἐκεῖνον, οὐχ ὑποταρτάρειον τὸν αἰθέριον τίθησιν (ὡς ἐκεῖνος πατέρα Κρόνον κάτω βαλὼν) ἀλλ' ἐπὶ χεῖρα τίθησι τοῖς ἀστροθεάμοσι, καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα σοφοῖς· καὶ οὐρανὸν τοῦτον τεχνασάμενος, ὡς εἰπεῖν ὑπουράνιον, ἐν αὐτῷ οἷά τινι κατόπτρῳ φαντάζει τοῖς βουλομένοις τὰ τῶν ἄνω κάτω κινήσεων· καὶ ἐπεὶ μὴ ἐξὸν ἐκ τῶν κάτω ἄνω περιφέρεσθαι τὸν φιλοσοφεῖν τὰ οὐράνια θέλοντα, βιάζεταί πως

τέχνῃ τὸν οὐρανόν· καὶ κατασπάσας καὶ ταπεινώσας, οὕτω περαίνει τὰ τῆς προθέσεως. ἢ καὶ ἄλλως μὴ ἔχων ἐν οὐρανῷ θέσθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐράνιον μὲν φυτὸν ὄντα τε καὶ λεγόμενον, περὶ γῆν δὲ ὅμως εἰλούμενον, κατάγει τὸν οὐρανὸν, καὶ περίγειον τίθησιν, ὡς ἂν ὁ περὶ γῆν ἐκεῖνος οὕτω τὰ οὐράνια ἔχοι καλλιτεχνεῖν. καὶ γίνεταί τις οἷον κάθοδος οὐρανοῦ πρὸς τοὺς κάτω, προσφυέστερον ἤπερ ὁ τοῦ Ἡσιόδου μῦθος αὐτὸν κατάγει πρὸς φιλότητα γῆς· ναὶ μὴν καὶ σεμνότερον, τά τε ἄλλα γὰρ, καὶ ὅτι ἐκεῖνον μὲν νύκτα ἐπάγειν Ἡσίοδος λέγει, ἐπειδὰν κατέλθοι· ὁ δὲ οὐρανὸς οὗτος, ὃν ἡ τῆς μαθήσεως θεωρία πρὸς τῇ γῇ ποιεῖ, οὐ σκότος ἐπάγειν οἶδεν, ἀλλὰ γνῶσιν τεχνικὴν φωσφορεῖ. οὐδ' ἂν εἴποι τις ἐνταῦθα, --ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ, τὸ Ὁμηρικόν· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ μάλιστα, ὡς ἄρα οὐρανόθεν ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. λαμπρὸν γὰρ ἐντεῦθεν ἀπαυθριάζει μαθήσεως φῶς. οὐρανὸν μὲν οὖν τοιόνδε Ἄρατος ἔχοι ἂν περιφέρειν, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον ποιητικῶς ἢ καὶ ἄλλως καταλογάδην τοὺς τοιούτους κυκλοῦσιν οὐρανοὺς, μουσικοί τινες οἷον, κατὰ τὰς ᾀδομένας, προσκαθήμενοι, καὶ πρὸς ἐναρμόνιον ῥυθμίζοντες κίνησιν. Διονύσιος δὲ ὁ νῦν ἡμῖν ὁμιλῶν, τὰ περὶ τὴν γῆν κατεργάζεται, καὶ περὶ ταύτην ὡς μέτρῳ πρέπον ἔχει πονούμενος, πτερῷ λόγου κοῦφος φερόμενος· καὶ τάχιον σύμπασαν τὴν οἰκουμένην περιϊὼν, ἤπερ οἱ θρυλλούμενοι ἀετοὶ, δι' ὧν ὁ τοῦ μύθου Ζεὺς τὴν ὑφ' ἥλιον κατεμέτρησε· καὶ τὸν ἀκροατὴν ἑαυτῷ συμμετάγων, ἢ συνανάγων, καὶ ποιῶν συμπτερύσσεσθαι, Δαίδαλος οἷα συμπεριπτάμενον Ἴκαρον· πλὴν ὅσον ἐνταῦθα τὰ τῆς πλώσεως ἀσφαλῆ, καὶ πάντῃ πάντως ἀμφοῖν ἀκίνδυνα, καὶ ἡλίῳ ἀνεπιβούλευτα. μή τι δὲ ἄρα καὶ ἡ τοῦ χθονίου Ἑρμοῦ πορεία, καὶ ἡ χρυσῆ ῥάβδος, ἣν καθ' Ὅμηρον ἔχων ἐκεῖνος πτεροῖς περικινεῖται τήν τε τραφερὰν τήν τε ὑγρὰν, ἡ τῆς περιηγήσεως αὕτη ἐστὶν ὁδός τε καὶ μέθοδος, καὶ ἡ ἀνὰ χεῖρα τοῦ τεχνίτου γραφὶς, ἡ διατυποῦσα τὸν περίγειον πίνακα· ὑφ' ὧν ὁ μανθάνων προοδηγεῖται ὡσπερεὶ καὶ χειραγωγεῖται, καὶ πᾶσαν ἀμογητὶ τὴν οἰκουμένην, ὡς τάχος πτεροῦ περιοδεύσας περίεισι, τοῦ νῷ ταύτην περιδραμὼν, καὶ λόγῳ χειραγωγοῦντι καταμαθών. καὶ οὕτω μὲν ἐνταῦθα τὸν χθόνιον ἄν τις Ἑρμῆν φαντάσηται. ὅτε μέντοι τῶν κάτω ἀπαναστὰς ὁ περιηγούμενος τὸν οὐρανὸν περιοδεύει, καὶ γραμμὰς ἄγει, καὶ πόλους στρέφει, καὶ ἀστέρας μετρεῖ, μονονουχὶ ψαύων τῶν ἄνω χειρὶ, καὶ δακτύλῳ καθυποδεικνὺς τὰ ἐκεῖ, καὶ οὕτω γῆς μὲν ὑπανιπτάμενος, τὰ δὲ οὐράνια περιηγούμενος· τότε δὲ οὐ χθόνιος οὗτος Ἑρμῆς, ἀλλὰ (κατὰ τὸν Ποιητὴν εἰπεῖν) τὴν αὐτὴν ἐν χερσὶν ἔχων ῥάβδον πέτεται, κρατὺς, ἀργειφόντης, χρυσόρραπις. καί τις ἂν εἴποι διὰ ταῦτα κομψότερον τὴν τῆς περιηγητικῆς μεθόδου δύναμιν, οἰκειότερον

ἤπερ

ὥσπερ ἐπὶ τῆς καθ' Ὅμηρον Ἔριδος, ἣ μὲν πρῶτα ὀλίγη κορύσσεται, ὑπεραθρῶσαν πάντως τὰ κάτω ποῦ καὶ περὶ γῆν, αὐτὰρ ἔπειτα ἐπὶ χθονὶ βαίνουσαν οὐρανῷ κάρη στηρίζειν, ὁπηνίκα τὰ κατ' οὐρανὸν ἐπιβάλλει θεωρεῖν ὁ περιηγούμενος. καὶ οὕτω μὲν ἂν ὡς ἐν ἐπιτόμῳ σεμνολογήσῃ τις τὸ τῆς περιηγήσεως ἀγαθὸν, δίχα τε τῶν μετ' ὀλίγον ῥηθησομένων. ἃ δὲ καὶ εἰσέτι χρὴ τοῦ λόγου προλαβεῖν, ταῦτά εἰσιν· ὅτι οὐρανοβάμονος μὲν Ἑρμοῦ Ἄρατος ἐντελὴς ὑποφήτης ὡς ἐν μέτρῳ τοῖς εἰσαγομένοις ἐμπεριλέλειπται, καλλιγραφῶν τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα· τοῦ δὲ περὶ γῆν ταχὺ τὸ πτερὸν λύοντος Ἑρμοῦ ὑποδρηστὴρ πρός γε τὸ παρὸν Διονύσιος, ὃν ὁ νοῦς τῶν μουσῶν ἄγων, ὡς αὐτὸς κομπάσει προϊὼν, πᾶσαν τὴν γῆν ποιεῖ περιπολεῖν ἀπλανῶς. εἴληχε δὲ τὴν περιηγητοῦ κλῆσιν, παρὰ τὸ περιηγεῖσθαι, ὅπερ τὴν κατὰ λεπτὸν δηλοῦν ἀφήγησιν βούλεται· καθὸ καὶ τῶν ῥητόρων τινὲς, ὁ μὲν, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου, φησίν· ὅ ἐστιν, ἔκθου πρὸς λεπτὸν ἀφηγούμενος· ὁ δὲ περιήγησιν ὕβρεως τὴν ὁμοίαν λέγει ἀφήγησιν. τὸ δὲ περιηγεῖσθαι, καὶ περιοδεύειν λέγεται, ὡς ὅτε τις περιοδεῦσαι λέγει τὴν Πελοπόννησον. τὸ δ' αὐτό ἐστιν εἰπεῖν, καὶ καταγράφεσθαι, καὶ μετρεῖσθαι. οὕτω γάρ που καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος θάλασσάν τινα ἐρεῖ καταγράψεσθαι καὶ ἀναμετρήσεσθαι. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι πολλὰ τῶν παλαιῶν περὶ τὴν ἀληθῆ γεωγραφίαν ἐσπουδακότων, ἣν μάλιστα τῶν ἄλλων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς τῶν ἐμπειροτάτων, ὡς λέγεται, γραφῆς ἠκριβώσατο, δοθείσης αὐτῷ ὑπὸ Ξενοκλέους τοῦ γαζοφύλακος, πάντοθεν ὁ Διονύσιος τὸ καλὸν ἠρανίσατο, καὶ τὰ μακρὰ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἐπιτεμὼν, συντομωτάτην ταύτην καὶ ἀκριβεστάτην γεωγραφίαν ἐξέθετο, εἰς ἐγχειρίδιον τοῖς βουλομένοις εὐσύνοπτον, οὐδέν τι τῶν τοῖς γεωγράφοις καταλιπὼν ὀφειλομένων. ἱστορίαις τε γὰρ παραρτύει τὸ ποίημα, φράζει δέ που καὶ τόπων ἢ ἐθνῶν ἰδιότητας· χειραγωγεῖ δὲ καὶ τῷ τῆς ἱστορίας ἀληθεῖ, ὅπερ ἐστὶ γεωγραφίας ἀρετή. παρενσπείρει δέ που καί τινα μαθηματικώτερον. καὶ ὅλως οὐδέν τι τῶν γεωγραφικῶν ἀγαθῶν ἀφῆκεν, οὗ μὴ γεῦμά τι τῇ αὐτοῦ ποιήσει ταύτῃ ἐντέθεικεν· ὀλιγόστιχον μὲν τὸ ποίημα ἐκτιθέμενος, ἀκροθιγῶς δὲ πάντων ἁψάμενος τῶν καλῶν, καὶ σπερματικῶς πᾶν ἐν αὐτῷ τὸ τῆς γεωγραφίας καλὸν ἐνθέμενος. τοιοῦτος δὲ ὢν οὐκ ἐνστερνίζεται τὴν τοῦ γεωγράφου πρόσρησιν, οὐ μόνον διὰ τὴν σμικρότητα τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔργα τινὰ καὶ ἄλλα γεωγράφου εἰσὶν, ὧν οὐ πάνυ τι θιγγάνει αὐτός. πρὸς τοίνυν τὸ καθολικώτερον τῆς κλήσεως καὶ γενικώτερον ἀνάγει ἑαυτόν· ὅπερ ἐστὶν ἡ περιήγησις. ἰστέον γὰρ ὅτι περίοδος γῆς καὶ περιήγησις ταυτὸν νοοῦσι, καὶ εἰς μίαν ἔννοιαν ἔρχονται. διὸ καὶ ὁ Αμαζεὺς γεωγράφος συχνὰ περὶ τὰς τοιαύτας λέξεις εἰλεῖται, οὐ μόνον γεωγραφίαν τὴν ἑαυτοῦ

ἐπιτίμιον ἀξιῶν καλεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ περιήγησιν καὶ περίοδον λέγεσθαι ἀπαξιῶν. καὶ οὕτω μὲν περίοδος γῆς, καὶ περιήγησις, εἰς ἕνα κατὰ πολυωνυμίαν συνάγονται νοῦν· καί εἰσιν ὀνόματα γενικά, ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὰ τήν τε γεωγραφίαν καὶ τὴν χωρογραφίαν, ἤτοι τοπογραφίαν. ὧν ἡ μὲν γεωγραφία τῆς καθόλου θεωρίας ἔχεται, καθά φασιν οἱ παλαιοί, ὡς ἐάν τις ὅλον τι ἀναγράψηται σῶμα. καί ἐστι γεωγραφία, κατ' ἐκείνους, μίμησις διαγραφῆς τοῦ κατειλημμένου ὅλου μέρους τῆς γῆς, μετὰ τῶν ὡς ἐπίπαν συνημμένων αὐτῇ. ἴδιον δέ φασιν αὐτῆς, τὸ μίαν καὶ συνεχῆ δεικνύειν τὴν ἐγνωσμένην γῆν, ὡς ἔχει φύσεώς τε καὶ θέσεως, μέχρι μόνον τῶν ἐν ὅλαις περιγραφαῖς αὐτῇ συνημμένων. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ γεωγραφία, ἔργον ἔχουσα περὶ τὴν τῆς γῆς ἁπάσης ὁλότητα καταγίνεσθαι ὁλοσχερέστερον, καὶ οὐ πρὸς λεπτὴν διεξόδευσιν. ἡ μέντοι χωρογραφία, περιήγησις μέν ἐστι καὶ αὐτὴ καὶ περίοδος γῆς, καθὰ καὶ ἡ γεωγραφία, πλὴν οὐχὶ τῆς ὅλης, ἀλλὰ μέρους τινὸς αὐτῆς, καὶ, ὡς εἰπεῖν, χώρας, ἢ χωρῶν, ἢ χωρίων τινῶν. διό περ οὐδὲ γεωγραφία λέγεται, ἤτοι τῆς γῆς ἁπάσης καταγραφή· ἀλλὰ χωρογραφία, τουτέστι διαγραφὴ χώρας τινός. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ περὶ τῆς χωρογραφίας, καὶ ὅτι τὸ χωρογραφικὸν τέλος τῆς ἐπὶ μέρους ἔχεται προσβολῆς, τουτέστι τοῖς μερικοῖς ἐπιβάλλει, ἀπεναντίας τῇ γεωγραφίᾳ. ἡ μὲν γὰρ ὥσπερ ὁλότητι σώματος τῇ ὅλῃ γῇ ἐπιβάλλει, ἡ δὲ χωρογραφία μέρει τινὶ τῆς γῆς ἐπιχειρεῖ, ὡς εἴ τις ἐξ ὅλου σώματος τι ἀποτεμόμενος, τὸ ὠτίον μόνον ἢ ὀφθαλμόν, διαγράφει αὐτό. [illegible] γὰρ ἡ μὲν γεωγραφία ὅλον τὸ τῆς γῆς ἐκτίθεται σῶμα, ἡ καταγινομένη περὶ τὰ σμικρότατα· χωρογραφία δὲ ἡ τῶν λεπτῶν σωμάτων γινομένη συναπογράφει καὶ τὰ βραχύτατα, οἷον λιμένας, κώμας ἁπάσας, δήμους, κρήνας, πόλιν πᾶσαν, ποταμὸν ἅπαντα, ὁδῶν ἐκτροπάς, καὶ τοιαῦτα πολλά. οὐχ ὅτι οὐ καταγίνεται περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἡ τῆς γεωγραφίας τέχνη, ἀλλ' ὅτι σπανίως, καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷα τέλος ἔχουσα τὸ καθόλου εἰπεῖν ἐν ὁλικαῖς περιγραφαῖς. χωρογραφία δὲ εἰ μὴ καὶ τοῖς βραχυτάτοις ἐπεξίουσα, οὐκ ἂν οὐδὲ χωρογραφία λέγοιτο. τῆς τοίνυν γεωγραφίας καὶ χωρογραφίας ταύτας διαφορὰς ἐχουσῶν, ὁ Διονύσιος χωρογράφῳ μὲν οὐδὲν ἔχει κοινόν, ἐγγίζει δὲ τῷ γεωγράφῳ, περιγράφων ὁλοσχερῶς τὰ περὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιιὼν ἐπελευστικῶς κατά τινα περιγραφὴν ὁλικήν· καὶ, ὡς εἰπεῖν, γεωγράφος ὢν συγκλειστικός, οὐ χώραν ἢ χώρας περιηγεῖσθαι προθέμενος, ἀλλ' ἐν ἐπαγγελίᾳ γεωγραφίας τὸ ποιημάτιον ἐπιτόμως τὸ ἀνὰ χεῖρας ἐκθέμενος, καθάπερ ἐκ προοιμίων αὐτὸς ἀνεκφώνησε σκοπὸν προγράψας μέγαν τῆς αὐτοῦ εὐσυνόπτου ποιήσεως, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τό, γαῖαν καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν· καὶ οὕτω "Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον

"ἀμφὶ ξυνιώσας ἀγοςῷ", τοῦτο δὴ τὸ περὶ Τυφῶνος τερατείως λογοποιηθέν. Ἔστι δὲ ὁ Διονύσιος οὗτος κατὰ τὴν παλαιῶν θεωρίαν τοῖς πλάσμασι γλαφυρὸς, μεταδιώκων τὸ ἀνθηρὸν, οἷά τις γραφεὺς ἄριστος, καὶ ἀναλεγόμενος ἀντὶ μὲν συμμετρίας, φασὶ, γραφικῆς τὰ τῶν ὀνομάτων εὐσυνθετα· ἀντὶ χρωμάτων δὲ, τὰς ἀνθηροτέρας τῶν λέξεων. πυκνὸς δέ ἐστι καὶ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν, συχνὰ καὶ τοιούτοις διὰ σαφήνειαν ἐναγλαϊζόμενος ῥήμασι. καὶ δειμείαις δὲ, ὡς φανήσεται, πολλαχοῦ χρῆται ταῖς λέξεσι, καὶ μὴν καὶ ἀναπτύξεσιν ἐτυμολογικαῖς. ἔστι δὲ οὗ καὶ ἐνδιάθετα λαλεῖ· ὃ δὴ ποιεῖν δυσχερὲς ἐν περιηγήσει. παρενσπείρει δέ που καὶ βασιλικὰ εὐφυῶς ἐγκώμια. καὶ γνωμολογικῇ δὲ φιλοσοφίᾳ σπανίως μὲν, διὰ τὴν τῆς περιηγήσεως ἀνάγκην, εὑρίσκεται δ' οὖν ὅμως χρώμενος· πρὸς μέτρον τε ᾄδων, καὶ διαλέκτοις ποικιλλόμενος, καὶ μύθῳ χρῆσθαι συμμέτρως οὐ κατοκνῶν, καὶ πλασμάτων χρώμενος πιθανότητι· ὅπη τε παρείκοι ἐμπλατυνόμενος καὶ ἐκφράσεσιν, ἐπιπλέκων δέ γε καὶ ἱστορίας. καὶ διὰ πάντων ὅλως ἔχει καλῶν, καὶ, ὡς προγέγραπται, χαραγωγῶν οὕτω νόμῳ γεωγραφικῷ πρὸς ἀλήθειαν· φιλοσοφῶν δὲ καὶ πρὸς μάθημα, ἐν οἷς περὶ τοῦ Κρονίου ὠκεανοῦ διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὑμνουμένης νήσου τῆς Θούλης, καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ἄρκτον κλίματος· καί τι καὶ εἰς φύσιν προκύπτων, ὡς ὅτε τῆς τῶν Τρωγλοδυτῶν γῆς τὸ πολύχρυσον αἰτιολογεῖ· ἤδη δὲ καὶ εἰς θεολογίαν ἀναβαίνων, πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου, ὁπηνίκα τὰς τῶν περὶ γῆν διαφορὰς θεωρεῖ. μούσας δὲ καλεῖ μὲν, ὡς ποιηταῖς ἔθος, οἷα δὲ φιλόσοφος, σύγγραμμα μετιών. τάχα δὲ καὶ διὰ τὸ καινοπρεπέστερον, οὐ προσώπους αὐταῖς Ὁμηρικῶς ἐντυγχάνει, οὐδ' εἰς αὐτὰς αὐτίκα τρέχει, ἀναρρήξας τὴν βαλβῖδα τοῦ λόγου· ἀλλ' ὅτε πρὸς ταῖς ἀκμαῖς τῆς περιηγήσεως γένηται, τότε δὴ αὐτὰς προσφωνεῖ. ἐπαινετικὸς δὲ καὶ τῆς ἐν καταρχῇ εὐκρινείας ἐστί. τὸν γὰρ σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἐκτίθεται τοῦ συγγράμματος, ἐν ὀλίγοις ἐπιτεμών· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τῆς περιηγήσεως ἐκτίθεται, γνῶσιν αὐτὸ εἶναι λέγων τοῦ ἀκροατοῦ, καὶ διδασκαλίαν αὖθις ἐκ τοῦ μαθόντος εἰς ἄλλους οὐκ εἰδότας, καὶ τιμὴν ἥτις ἐντεῦθεν τῷ διδάσκοντι περιγίνεται. ὅτι δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλεῖα καὶ ἀναγκαιότατα χρήσιμα τὰ τῶν περιηγήσεων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, λέγοντες ὅτι τε βιωφελὴς ἡ περιήγησις, καὶ ὅτι νοῦν συνάγει τῷ ταύτης ἐμπείρῳ, καὶ ὅτι στρατηγοῖς μάλιστα καὶ βασιλεῦσι σύμφορός ἐστι· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἱστοροῦσι δὲ καὶ ὅτι διὰ τὸ ταύτης χρήσιμον, Ἡρακλῆς καὶ Διονύσιος ἐξετόπιζον ἑαυτοὺς, τὴν τῶν κλιμάτων γνῶσιν σπουδάζοντες· καὶ ὅτι καὶ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐφιλοτιμήσατο τὸν ἑῷον ἱστορῆσαι ὠκεανόν.

καὶ Σέσωστρις δέ, φασίν, ὁ Αἰγύπτιος πολλὴν περιεληλυθὼς γῆν, πίνακί τε δέδωκε τὴν περίοδον, καὶ τὴν τῶν πινάκων ἀναγραφὴν οὐκ Αἰγυπτίοις μόνον ἀλλὰ καὶ Σκύθαις εἰς θαῦμα μεταδοῦναι ἠξίωσεν. καὶ Πλάτων δέ, φασί, τοῦ πράγματος ἐρῶν, οὐ μόνον ἐπὶ Σικελίαν ἀλλὰ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ἀποδεδήμηκε. σεμνύνει δὲ καὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα οὐχ ἧττον τῶν ἄλλων, τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα. καὶ νόον γνῶναι. καὶ οὕτω συνάγουσιν οἱ παλαιοὶ ἐκ πολλῶν, τὴν περιήγησιν, φιλόσοφον εἶναί τι χρῆμα καὶ βασιλικόν. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ χρηστὰ τῆς περιηγήσεως.

Περὶ τοῦ γένους ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, καὶ τοῦ παρόντος αὐτοῦ ποιήματος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ δέ, Λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος· συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, Λιθιακά τε καὶ Ὀρνιθιακά, καὶ Βασσαρικά· ὧν τὰ μὲν Λιθιακὰ ἐκλήθησαν ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτά, διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ Βασσαρικά, διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον ἀνηνέχθησαν Διονύσιον· τὰ δὲ Ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδελφέα Διονύσιον, ὅν, διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλουν διάκενον. τὸ δὲ παρὸν ποίημα, ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοί, συγκείμενον ἐκ τοπικοῦ, καὶ πραγματικοῦ, καὶ χρονικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ· εἰς ἃ διαιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασί. ἐκ μὲν τοπικοῦ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐνταῦθα τοῦ βιβλίου σκοπός, τόπων γῆς ἐστι περιήγησις· πραγματικοῦ δέ, ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ, καὶ ἐθνῶν ἤθη ἐκτίθεται· χρονικοῦ δέ, ὡς ὅτε καιροῦ μέμνηται καθ' ὃν αὐτὸς περιῄει, ὅτι δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνάκτων· γενεαλογικοῦ δέ, οἷον ὅτι τοὺς Σαυρομάτας ἐξ Ἀμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ δούλων τοὺς Ἐπιζεφυρίους Λοκρούς. οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ προοίμιον τοῦ παρόντος βιβλίου, ὡς τὰς ἐπιβαλλούσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰρ ὅτι ἀρεταὶ προοιμίων, περιοχή, προσοχή, καὶ συμπάθεια. ὧν ἡ μὲν περιοχὴ τέλος ἔχει τοῦ προεκτίθεσθαι τὸν τοῦ ἑξῆς λόγου σκοπόν· ἡ δὲ προσοχὴ ἐπιστρέφει τὸν ἀκροατήν, καὶ ὅλον εἶναι τοῦ ἔργου ποιεῖ· ἡ δὲ συμπάθεια καὶ πρὸς ἐπιείκειαν καὶ πρὸς συγγνώμην τοῦ λέγοντος προκαλεῖται τοὺς ἀκροατάς. καὶ Διονύσιος οὖν (φασὶ) σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἐν προοιμίῳ εἰπών, τὸ μέλλειν γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, προσοχήν τε ἐποίησε, κινήσας τὸν τοῦ ἀκροατοῦ νοῦν, ὡς ἐπὶ μεγάλῃ τῇ ὑποσχέσει· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ περιοχὴν κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξέθετο. ἐν δὲ τῷ, ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο καὶ ἐφειλκύσατο, οἷα

συγγνώμην

συγγνώμης τευξόμενος, εἴπου φανείη ἀσθενὴς περὶ τὴν οὕτω πολλῶν καὶ ἀκρείτων ὑφήγησιν. πολὺ δὲ τὸ σαφὲς ἡ παροῦσα ποίησις ἔχει, καὶ μάλιστα καὶ τὸ εὐκρινὲς, ὡς προείρηται, οὐ μόνον διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, καθάπερ ἔφαμεν, καὶ τῶν συχνῶν συμπληρώσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πυκνῶν προεκθέσεων. ὅπου γε καὶ τρόπους διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐκτίθεται δι' εὐκρίνειαν· προλέγων ὅτι τοιῶσδε τὸ διδασκάλιον προχειρίσεται. πολλαχοῦ δὲ καὶ προσέχειν προκαλεῖται τὸν ἀκροατὴν, ὡς ἂν μὴ ἐξυπτιάζων αὐτὸς νομίζῃ περιηγεῖσθαι τοῦτον ἀδιακρίνηται. πολὺ δὲ καὶ τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, καὶ οὐδενὸς ὅλως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποιητικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς ποιήσεως τοῦτο σωμάτιον. εἰ δέ τινας ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας, καθά που σῶμα καλὸν δοθιῆνάς τινας οὐ προφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἢ λειχῆνας παρεμπεφυκότας οὐκ ἐν καιρῷ, ἀφ' ὧν ἥκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχρειοῦται, σκεπτέσθωσαν οἱ περίεργοι, καὶ οὐ πάνυ φιλόκαλοι. ἡμεῖς γὰρ, οὐ μυῖαι τοῖς ἕλκεσιν ἐφιζάνουσαι, μέλισσαι δὲ, τοῦ τῶν μουσῶν λειμῶνος τὸ κάλλιστον ἀπανθίζουσαι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἀρχόμενος[1] γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
Καὶ ποταμοὺς, πόλιάς τε, καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
Μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
Πᾶσα χθὼν,[2] ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται.
Οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος· ἀλλὰ διαμφὶς
Εὐρυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους,
Σφενδόνῃ[3] εἰοικυῖα.[4] μίαν δέ ἑ καίπερ ἐοῦσαν

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀρχιεπισκόπου ὑπομνήματα εἰς Διονύσιον τὸν περιηγητήν.

Ἀρχὴ τῶν ἐκ τοῦ κειμένου παρεκβολῶν, καὶ λοιπῶν ἐπιβολῶν.

1. Ὅτι τὸ τοῦ περιηγητοῦ ἐνταῦθα προοίμιον ἐκ Πινδαρικῆς ᾠδῆς παρείληπται. Πίνδαρος μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπαινεῖν ἀθλοφόρον τινὰ Κορίνθιον, προοιμιάζεται ὅτι, "Ὀλυμπιονίκην ἐπαινῶν "οἶκον, γνώσομαι ὀλβίαν Κόρινθον". ὑφ' ἧς δηλαδὴ ὁ οἶκος περιέχεται, ὡς μέρος αὐτῆς. ὁ Διονύσιος δὲ, μιμησάμενος ἐκεῖνον, ἐνταῦθά φησιν, Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, καὶ ποταμοὺς, καὶ πόλεις, καὶ ἀνδρῶν φῦλα, μνήσομαι ὠκεανοῦ βαθυρρόου· τοῦ τὴν γῆν δηλονότι καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιειληφότος, καὶ ἐν ᾧ πᾶσά ἐστιν ἡ γῆ. ὁμοίως οὖν ἄμφω ἐσχηματίσαντο τὰ προοίμια. τὸ δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ τὴν χθόνα πᾶσαν εἶναι, παρακατιὼν ἄλλως φράζει, λέγων, Πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο, καὶ ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. τοῦτο δὲ σύμφωνόν ἐστι τῷ Ὁμηρικῷ τῷ, ἀψορρόου ὠκεανοῦ. πάντως γὰρ ὠκεανὸς ἀψόρροος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀρούων, ἤγουν ἐπανιὼν, καὶ εἰς κύκλου σχῆμα περιαγόμενος, καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν· καθὰ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶ, λέγων,

Κύκλος ἀκαμάτου καλλιρρόου ὠκεανοῖο,
Ὃς γαῖαν δίνῃσι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.

ὡς τοῦ ὠκεανοῦ περιειληφότος τὴν γῆν, καθὰ καὶ Ἐρατοσθένης δοξάζει· οὗ ζηλωτής ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τουτὶ συνταγμάτιον ποιησάμενος. διὸ καὶ ἐστεφανῶσθαι τὴν γῆν φησιν, ἤτοι κύκλῳ περιειλῆφθαι, τῷ ὠκεανῷ, ἅτε νῆσον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐστεφανῶσθαι, ὑπεμφαίνει τὸ κατὰ κύκλου περιαγωγὴν ἀκριβῆ καὶ περιφέρειαν ἰσοδιάστατον τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περιέχεσθαι (ὅπερ οὐκ ἀληθές ἐστι, καθάπερ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, λέγοντι, μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λέγοντας κυκλοτερῆ τὴν γῆν ὡς ἀπὸ τόρνου) ἐπάγει πρὸς διόρθωσιν τὸ, οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ, ἤτοι διόλου περίδρομος, ἀλλὰ δηλαδὴ προμήκης, ὡς ῥηθήσεται, δίκην σφενδόνης. τοιαύτη γὰρ τὸ σχῆμα ἡ οἰκουμένη γῆ, καθὰ καὶ Ποσειδωνίῳ δοκεῖ. διὸ καὶ εἰς δύο κα[illegible] τέμνεται ἡ οἰκουμένη, ὡς ἐν τοῖς με[illegible] ταῦτα ἐρεῖ ὁ Διονύσιος· ὧν ὁ εἰς μὲν [illegible]

ἀπὸ τ[illegible]

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO.

INCIPIENS terram & latum mare canere,
Et fluvios, urbeſque, & hominum nationes indiſcretas,
Mentionem faciam oceani profunde-fluentis: illo enim
Tota tellus, tanquam inſula immenſa & interminata, eſt cincta.
Non tamen tota prorſus rotundum circuitum habet: ſed utrinq;
Latior (*magis extenſa*) vergens ad ſolis vias,
Fundæ ſimilis. una autem ipſa quamvis ſit,

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ἀρχιεπισκόπου ὑπομνήματα εἰς Διονύσιον τὸν περιηγητήν.

Ἀρχὴ τῶν ἐκ τοῦ κειμένου παρεκβολῶν, καὶ λοιπῶν ἐπιβολῶν.

ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν· εἰς δὲ, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. τῆς δὲ τοιαύτης οἰκουμενικῆς σφενδόνης τὰ ὀξύτερα μὲν πρός τε τῇ ἀνατολῇ εἰσι καὶ πρὸς τῇ δύσει, ἃ δὴ κελεύθους ἡλίου καλεῖ· τὰ εὐρύτερα δὲ πρός τε τῷ ἀρκτῴῳ κεῖται μέρει, καὶ τῷ νοτίῳ. ὥστε τῶν δύο κώνων ὁμοῦ κατὰ τὰς βάσεις ὄντων, τὸ μὲν τὰς κορυφὰς ὀξὺ, πρὸς ἕω κεῖσθαι καὶ δυσμάς· τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις εὐρὺ, πρὸς νότον καὶ βορρᾶν.

2. Ὅρα δὲ ὅτι νῆσον εἰπὼν τὴν ἀπείρονα γῆν, εὐτελῶς καὶ σμικροπρεπέστερον, ἀνέστησεν ἄλλως τὸ τῆς κλήσεως ταπεινὸν, διὰ προσθήκης ἐπιθέτου σεμνοῦ, καὶ ἐπῆρεν εἰς ὕψος τὸ πρᾶγμα, οὐχ ἁπλῶς νῆσον αὐτὴν εἰπὼν, ἀλλὰ προσονομάσας ἀπείριτον, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀπείρονα· καὶ οὕτως ἀντιδιαστείλας αὐτὴν πρὸς τὰς ἄλλας νήσους, αἵτινες, διὰ τὸ μὴ ἄπειρον, [illegible] λέγονται, τουτέστιν εὔδηλοι, εὐ- [illegible] φησὶ γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῳ πᾶσα [illegible] νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται. [illegible] δὲ εἰδέναι ὅτι καὶ εὐρύτερα τὰ τῆς οἰκουμένης βόρεια, καὶ τὰ νότια, καθὰ προείρηται, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ πινακογράφοι τῆς Εὐρώπης μὲν τὴν καταγραφὴν εὐρύνειν λέγονται πλέον πρὸς βορρᾶν, ὡς ἂν ἔχοιεν ἐγγράφειν εὐκρινῶς τὰ ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔθνη· τὴν δὲ Λιβύην ἀποστενοῦν, ὡς ὑπερβάλλουσαν τῷ μεγέθει τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἐθνῶν, διὰ τὸ πολὺ τῆς ἐκεῖ ἀοίκητον· ἵνα μὴ ἔγκειται, φασὶ, τῷ πίνακι χωρίον διάκενον.

3. Σφενδόνῃ δὲ τὴν οἰκουμένην εἰκάζει ὁ Διονύσιος, ἢ τῷ λιθοβόλῳ ὀργάνῳ, ἢ καὶ αὐτῇ τῇ σφενδόνῃ τοῦ δακτυλίου. εἰ δέ τις ὀκνεῖ τοῦτο παραδέξασθαι, ἀφαιρείσθω καὶ τὸ τοῦ δακτυλίου σφενδόνης καὶ τὸ ὄνομα. ἔοικε γὰρ καὶ αὐτὴ τοιαύτη πάλαι ποτὲ οὖσα κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ἐφ' ἑκάτερα μὲν εὐρύνεσθαι, ἐπὶ θάτερα δὲ, καθ' ὁμοιότητα τῆς ὁμωνύμου πετροβόλου σφενδόνης, συνάγεσθαι εἰς ὀξύτερον. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ κόσμον τινὰ γυναικεῖον σφενδόνην καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ τηλεβόλῳ σφενδόνῃ ὄντα, πλατὺν μὲν καὶ αὐτὸν τὰ μέσα, καὶ πρὸς τῷ μετώπῳ πίπτοντα,

Ἄνθρωποι τριοσῆσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο·
Πρώτην μὲν οὖν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.
Ἀλλ' ἤτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει οὖρον
Λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι, [1] Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου·
Ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτοιο,
Καὶ [2] τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου.
Εὐρώπην [3] δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει·

ἐκ λεπτοτέρων δὲ καὶ ὀξυτέρων τῶν ἄκρων ὀπίσω δεσμούμενον. ἣν δὲ, φασὶ, καὶ ὀπισθοσφενδόνη παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ τοιαύτῃ σφενδόνῃ, διὰ τὸ γελοιότερον περιτιθεμένη τῇ κεφαλῇ. καὶ ὀπίσω μὲν ἔχουσα τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ ὀξύτερα καὶ τὸν δεσμὸν, περὶ τὸ ἔμπροσθεν.

4. Ὅτι τὴν ὅλην γῆν, καίπερ μίαν οὖσαν φύσει καὶ συνεχῆ, οἱ ἄνθρωποι τριοσσῶς ἐπ' ἠπείροις ἐδάσαντο. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ Ἡροδότου παραπέφρασται, εἰπόντος, ὅτι τῇ γῇ μιᾷ οὔσῃ τριφάσια κεῖνται ὀνόματα, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. εἶτα ὁ Διονύσιος, φιλοτιμούμενος ἑνὶ ἔπει περιλαβεῖν τὰ τοιαῦτα τρία τμήματα τῆς γῆς, φησί,

Πρῶτον μὲν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

Ἰστέον δὲ ὅτι προτάττει τῶν ἄλλων τὴν Λιβύην καὶ νῦν καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, οὐ κατά τινα περιηγητικὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ, οἷα Λίβυς, φιλῶν τὰ οἰκεῖα, καὶ οὕτω τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος τῶν λοιπῶν προτιθέμενος. ὁ τοίνυν Ἀμαστοῦς γεωγράφος, οὐχ οὕτω προσπαθῶς ἔχων, ἄλλως μετεχειρίσατο τὴν περιήγησιν, καὶ τῆς Εὐρώπης ἀρξάμενος, εἰς τὴν Λιβύην κατέληξεν.

1. Ὅτι πέρατα Λιβύης, ἑσπέριον μὲν, τὰ Γάδειρα, περὶ ὧν ἐν οἰκείῳ ῥηθήσεται· ἑῷον δὲ, τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου, περὶ οὗ μικρὸν ὕστερον εἰρήσεται. ὅτι μετὰ θάνατον Φρόντιδος (κυβερνήτης δὲ ἄριστος Μενελάου ὁ Φρόντις, υἱὸς Ὀνήτορος) ἐξωσθέντες ἀνέμῳ βορρᾷ οἱ περὶ Μενέλαον, προσίσχουσι τῇ Ῥόδῳ, ὑπὸ κυβερνήτῃ ὄντες τῷ Ἀμυκλαίῳ Κανώβῳ. τῶν δὲ Ῥοδίων τῆς Ἑλένης καταδραμόντων (περιῆλθε γὰρ αὐτοὺς μνήμη ὧν ἐν τῇ Τροίᾳ κακῶν ἔπαθον δι' αὐτήν) φεύγουσι μὲν ἐκ τῆς Ῥόδου οἱ ἀμφὶ τὸν Μενέλαον, καταίρονται δὲ εἰς Φοινίκην, ὅθεν εἰς Αἴγυπτον. οὗ δὴ ἀκεστούμενοι τὰ σκάφη καμόντα τῇ δυσχερείᾳ τοῦ πλοῦ, διετέλουν χρόνον τινὰ, ἐν ᾧ Κάνωβος ἀποθνήσκει· ὃν θάψας ἐντίμως ὁ Μενέλαος συνοικίζει πόλιν ἐπὶ τῷ μνήματι, τοὺς ἀχρειοτάτους τοῦ στόλου ἀφεὶς μένειν ἐκεῖ, καὶ τὴν πόλιν ἐπ' αὐτῷ Κάνωβον ὀνομάζει· ἔνθα που καὶ νῆσος τὸ Ἑλένιον, τῇ Ἑλένῃ παρώνυμος. Φασὶ δὲ τὴν Κάνωβον ταύτην Ἀλεξανδρείας ἀπέχειν στάδια ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, πεζῇ ὁδεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ Κανώβου ἐκείνου τοῦ κυβερνήτου καὶ ἀστὴρ, ἐκεῖ που φαινόμενος, Κάνωβος ἐπωνόμασται, ἀφανὴς μὲν τοῖς ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ κλίματι, ἀπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι· ὃς ἐν τῷ μεσουρανεῖν, τρίτον λέγεται ζωδίου μέρος ἀπέχειν. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησὶν, ὅτι ἔδει μὲν Κάνωπον γράφειν τὴν πόλιν διὰ τοῦ π, γράφεται δὲ ὅμως διὰ τοῦ β. ἀπὸ δὲ τοῦ Κανώβου ἀνδρὸς, ἢ τῆς Κανώβου πόλεως, καὶ τὸ στόμα Νείλου, ὡς εἰκὸς, Κανωβικὸν ἐπωνόμασται, ὅπου, κατὰ τὸν Διονύσιον, ὁ βορειότατός ἐστι τῆς Αἰγύπτου μυχός· ὡς πρὸς τῇ ἐκεῖ θαλάσσῃ περατουμένων τῶν τῆς Αἰγύπτου βορείων μερῶν. τοῦτο δὲ τινες τὸ Κανωβικὸν στόμα Νείλου καὶ Ἡράκλειον καλεῖσθαί φασι· λέγοντες ὅτι Ἡρακλῆς φέρων ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως τὰ χρύσεα μῆλα, καὶ θέλων

Λιβύ

Homines tres in continentes partiti ſunt:
Primum quidem Libyam, deinde vero Europam, Aſiamque.
Sed certe Libya quidem ab Europa habet terminum
Obliquum in lineis, Gades & os [*oſtia*] Nili:
Ubi maxime borealis eſt receſſus Ægypti,
Et ſinum perceleore Amyclæi Canobi.
Europam autem ab Aſia Tanaïs in medio diſterminat:

Λιβύην πᾶσαν ἐξιστορῆσαι, ἦλθε καὶ εἰς τὰ τοῦ Νείλου στόματα. καὶ δὴ καλεῖται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἓν τῶν στομάτων, Ἡράκλειον τὸ Κανωβικόν. ἠλευθέρωσε δὲ καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἁπάσης βίας· διαβὰς δὲ καὶ εἰς Ἄμμωνος, ἔθυσε μεγαλοπρεπῶς. καὶ οὕτω μέν τινες. ὁ δὲ Γεωγράφος διϊστᾷ, τὸ μὲν Ἡράκλειον στόμα ἱστορῶν καὶ Ἡρακλέους ἔχειν ἱερόν· τὸ δὲ Κανωβικόν, ἀρχὴν εἶναι λέγων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Δέλτα. ἐμφαίνει δὲ ἐκεῖνος καὶ τρυφῶν τοὺς Κανωβίτας, ἐν οἷς λέγει τὸν Κανωβισμὸν καὶ τὴν ἐκεῖ λαμυρίαν. ἔστι δέ, ὡς ἱστοροῦσί τινες, καὶ νῆσός τις Κάνωβος. περὶ δὲ τοῦ κυβερνήτου Κανώβου καὶ τοιοῦτος φέρεται λόγος· ὅτι κοιμώμενος ὁ Κάνωβος κατὰ τὸν αἰγιαλὸν περιπέπτωκεν αἱμοῤῥοΐδι (ὄφεως δὲ εἶδος ἡ αἱμοῤῥοΐς, οὐκ ἔχουσα ἰθυτενῆ τὴν τὸν ὁλκὸν συνέχουσαν ὀστώδη ἄκανθαν) ἥτις αἱμοῤῥοῒς τῇ ἐπιπτώσει, φασί, τοῦ Κανώβου θλιβεῖσα, τὸν αὐχένα δάκνει ἐκεῖνον. ὡς δὲ ἦν τοῦ λοιποῦ ἄφυκτα τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἔθνησκεν ἐκ τοῦ δήγματος, ἡ Ἑλένη περιπαθῶς ἔχουσα, καὶ τὸ θηρίον τὴν αἱμοῤῥοΐδα συσχοῦσα, ἔθλασε τὴν αὐτῆς ἄκανθαν, ἰθυτενῶς ἔχουσαν ἔτι τότε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς περὶ τὴν ῥάχιν σπονδύλους, ἀμυνομένη οὕτω τὸ θηρίον. καὶ τὸ ἐντεῦθεν κεκλασμέναι τὰς ῥάχεις αἱμοῤῥοΐδες εἰσί. καὶ οὕτω μὲν ὁ μῦθος αἰτιολογεῖ τὸ περὶ τὴν αἱμοῤῥοΐδα φυσικὸν σύμπτωμα. ὁ δὲ λόγος πέσοι ἄν ποτε καὶ εἰς ἀνθρώπου σκῶμμα, ἐάν τις ὀφιώδης ὢν τὴν κακίαν, ἔχει τι καὶ περὶ τὸ κατὰ τὴν ῥάχιν κακόν.

2. Ὅτι τὴν Κάνωβον πόλιν περιφράζων, οὕτω φησί, τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου. τουτέστιν, αὐτὴ ἡ πόλις ἡ Κάνωβος. οὕτω καὶ κατωτέρω θέλων εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, ὠκεανός, φησὶ περιφραστικῶς, ἀκαμάτου ῥόον ὠκεανοῖο, ἤγουν αὐτὸς ὁ ὠκεανός. τέμενος δὲ Κανώβου, οἱονεὶ ἱερόν, ἢ τόπος τοῦ Κανώβου ἰδιόκτιστος.

3. Ὅτι Εὐρώπης καὶ Ἀσίας νότιον μὲν μεσόβριον ὁ Ἑλλήσποντος, νοτιώτατον δὲ ὁ Νεῖλος. πρὸς βοῤῥᾶν δὲ τὴν Εὐρώπην ὁρίζει τῆς Ἀσίας ὁ Τάναϊς, ὃς ἑλισσόμενος διὰ τῆς τῶν Σαυροματῶν καὶ Σκυθῶν γῆς, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην κατασύρεται. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ ἁπλῶς τὰ πρὸς βοῤῥᾶν τοῦ Ταναΐδος τῇ Εὐρώπῃ προσνέμεται, ἀλλὰ μόνα ὅσα πρὸς δύσιν ἀπ' αὐτοῦ ἀφορίζονται. τὰ δέ γε πρὸς αὐγὰς τοῦ Ταναΐδος, τῇ Ἀσίᾳ προσλογίζονται. φησὶν οὖν προϊών, ὅτι ὁ Τάναϊς ἀποτέμνεται

Εἰς δύσιν, Εὐρώπην, εἰς δ' αὐγάς,
Ἀσίδα γαῖαν.

οὐ μὴν λέγει ὅτι ἀποτέμνεται εἰς βοῤῥᾶν μέν, τὴν Εὐρώπην, ἐς δὲ νότον, τὴν Ἀσίαν· ὅθεν καὶ αὐτοὺς τοὺς Μαιώτας καὶ τοὺς Σαυρομάτας Ἀσιανοὺς ἱστορεῖ, διότι οὐ πρὸς δύσιν αὐτοὺς ἀφορίζει ὁ Τάναϊς. ἔτι δὲ ὡς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν σύρεται βορείαν οὖσαν· καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησι, Σκυθικοῖς ἐπιτρέχει πεδίοις. οἱ δὲ Σκύθαι Ἀσιανοί εἰσι, κατὰ τὸν Διονύσιον. οὐκοῦν ἁπλῶς Εὐρωπαῖα πάντα τὰ βόρεια τοῦ Ταναΐδος, ἀλλ' ὅσα πρὸς δύσιν ἀπ' αὐτοῦ ὁρίζονται. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ποταμὸς οὗτος,

Ὅς ῥά θ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων,
Σύρεται [1] ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσσήριον Ἑλλήσποντος·
Σῆμα δ' ὑπερτέταται) νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου.
Ἄλλοι [2] δ' ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
Ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·
Κεῖνον δ' Εὐρώπης Ἀσίης θ' ὅρον ηὐδάξαντο.
Ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει,
Ἀῤῥαβικοῦ κόλποιο καὶ Αἰγυπτίοιο μεσηγύ·
Ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' οὔροισι βροτοὶ διεφημίξαντο.
Πάντη δ' [3] ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο,
Εἷς [4] μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
Ἤτοι ὁ μὲν [5] Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,

οὗτος, διὰ τὸ τεταμένως ῥεῖν, Τάναϊς Ἑλληνιστὶ καλούμενος, Σίλις, ὥς φασί τινες, παρὰ τοῖς παροικοῦσι βαρβάροις ὀνόμασται. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἐν βαρβάροις ῥέοντες ὅμως ἐξελληνίζονται τῇ κλήσει, δῆλον. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ὁ Θερμώδων, καὶ ὁ Ἀράξης, καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ ὁ Ἠριδανὸς δὲ οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἀλλὰ Ἑλληνικὸν, ποιηθὲν, φησὶν, ὑπό τινος ποιητοῦ. τοῦ δὲ Ταναΐδος ἄλλοι μὲν φασὶ μὴ γνωρίζεσθαι τὰς πηγάς. Ἡρόδοτος δὲ, ἐκ λίμνης μεγάλης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἔτι μείζονα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν· λέγων ὅτι καὶ ἡ Μαιῶτις οὐ πολὺ ἐλάττων τοῦ Πόντου ἐστὶ, λεγομένη, φησὶ, καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου. κἀκεῖνο δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι Ἀῤῥιανὸς καὶ ἄλλον Τάναϊν ἱστορεῖ Σκυθικὸν, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπικινδύνως διεπέρασεν.

1. Ὅτι τὸ, σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὸ, συρόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐπὶ ὄφεων εἴρηται τροπικῶς, οἷα τῶν ποταμῶν ὀφιοειδῶς πως ἑλισσομένων. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, πόντος ὁλκὸν ἑλίσσων. κυρίως γὰρ ὁλκὸς τὸ σῶμα τοῦ ὄφεως.

2. Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν τὰς τρεῖς ἠπείρους, τὴν Λιβύην, τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης τμήματα, ὕδασιν ἀλλήλων νοσφίζει, τουτέστι χωρίζει καὶ διαιρεῖ· καὶ τοὺς αὐτῶν ὅρους ἐξ ὑδάτων μεσολαβέντων γνωρίμους ποιεῖ, διὰ τὸ σημειωδέστερόν τε καὶ εὐκρινέστερον. ἄλλοι δὲ (οἷς οὐδὲ ἀρέσκεσθαι αὐτὸς φαίνεται, διὰ τὸ δυσόριστον, καὶ οὐκ εὐκρινὲς) τὰς τοιαύτας τρεῖς μεγίστας ἠπείρους ἀπ' ἀλλήλων ἠπείροις ἑτέραις σμικροτέραις διαχωρίζουσι· λέγοντες, Ἀσίας μὲν καὶ Εὐρώπης ὅρον εἶναι τὸν μέγιστον καὶ πλατύτατον ἰσθμὸν, τὸν μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου. περὶ ὃν ἰσθμὸν σὺν πολλοῖς ἄλλοις τόποις, καὶ ὁ θρυλλούμενός ἐστι τοῦ Προμηθέως Καύκασος, καὶ ἡ ἑῴα γῆ τῶν Ἰβήρων, ἡ μεταξὺ Κόλχων καὶ Ἀλβανίας. ἄλλον δὲ αὖ ἰσθμὸν μέγαν τὸν μεταξὺ Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου καὶ Αἰγύπτου, ὅρον εἶναί φασι Λιβύης καὶ Ἀσίας. καὶ ὅρα ὅπως (ἰσθμοῦ λ

(Qui quidem volvens ſe per terram Sauromatarum,
Trahitur in Scythiam & in Mæotidem paludem)
Verſus boream. auſtralis autem terminus medius Helleſpontus:
Sed limes eſt ultra porrectus maxime auſtralis uſque ad os Nili.
Alii autem continentibus terram ſeparant.
Iſthmus ſurſum porrectus eſt quidam ſupramus Aſiaticæ terræ,
Caſpium inter & Euxinum mare:
Illum autem Europæ Aſiæque terminum dixerunt.
Alius vero longus & immenſus in auſtrum ſerpit,
Arabicum ſinum & Ægyptum inter;
Qui quidem ſeparat Libyam ab Aſiatica terra.
Talia ſane de terminis mortales vulgarunt.
Circumquaque porro infatigati fertur fluxus Oceani,
Unus quidem, ſed multis cognominibus inſtructus.
Nempe qui eſt ad Locri extremitatem zephyri,

μένου συνήθως καὶ κοινότερον τοῦ μεταξὺ δύο θαλασσῶν στενοῦ τόπου) αὐτὸς, τῇ λέξει παραχρησάμενος, ἰσθμοὺς εἶναι ἐτόλμησεν εἰπεῖν τὰς οὕτω πλατυτάτας καὶ πολυτενεῖς ἠπείρους· ὡς δηλοῖ τὸ, ἰσθμὸς τέτανταί τις· καὶ τὸ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ἠπείρου πλατὺν ἰσθμὸν λέγει τὸν μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Ἰωνικοῦ κόλπου· οὗ ἐντὸς ἄσπετα, φησὶ, φῦλα τετάνυνται· ἐν τούτοις δὲ ἐκθεραπεύει τὴν τόλμαν, καὶ δοκεῖ ἀνθομολογεῖσθαι, διὰ τοῦ, τέτανται, καὶ διὰ τοῦ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος καὶ πλατὺς, ὡς καὶ οἶδε μὲν τὸν κυρίως ἰσθμὸν, τίθησι δὲ ὅμως γενικώτερον τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ πάσης ἠπείρου ἁπλῶς, ἣν μέσην ἀπειλήφειν ἡ ἑκατέρωθεν θάλασσα.

3. Ὅτι ἀκάματον τὸ τοῦ ὠκεανοῦ σθένος λέγει, διὰ τὸ τοῦ στοιχείου ἀνέκλειπτον. οὕτω δὲ καὶ πῦρ ἀκάματον, τὸ ἀεὶ ἐνεργοῦν καὶ ἄπαυστον, λέγεται.

4. Ὅτι ὥσπερ ἡ γῆ, μία οὖσα, εἰς τρεῖς ἠπείρους μερίζεται, οὕτω καὶ ὠκεανὸς, εἷς ὢν, πολλαῖς ἐπωνυμίαις ἥρμοσται. κύκλῳ γὰρ περιειληφὼς τὴν γῆν, τετραχῶς τέμνεται ὁλοσχερῶς, κατὰ τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου. ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς, Ἄτλας ἑσπέριος λέγεται, ἤγουν ἑσπέριον πέλαγος καὶ Ἀτλαντικόν. ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν, πεπηγὼς λέγεται πόντος, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρὸς, ὡς μετ᾽ ὀλίγα ῥηθήσεται. ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς, Ἠῷος καλεῖται καὶ Ἰνδικός. ὁ δὲ πρὸς νότον, Ἐρυθραῖός τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθίοπος. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον, καὶ αὖθις, Ἰνδικὸν κῦμα θαλάσσης, καὶ ἔν τισι, οἵ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλὸς, καὶ, σκιδνάμενος ἐκ Κρονίας ἁλός· οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν, κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν. τὸ γὰρ, πόντος, καὶ τὸ, κῦμα θαλάσσης, καὶ τὸ, ἅλς, οὐδὲν προσήκουσι ποταμοῖς. ἀκόλουθα οὖν ὁ Διονύσιος νοεῖ τοῖς σοφοῖς, οἳ ἔξω θάλασσαν καλοῦσι τὸν ὠκεανόν.

5. Ὅτι ἐν οἷς παρὰ τῷ Διονυσίῳ ζέφυρος καλεῖται Λοκρὸς, καὶ αὖθις Λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, ἀντίδοσις γίνεται κλήσεων, τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀνόματος διαβαίνοντος

Ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται. αὐτὰρ ὕπερθεν
Πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων [1] Ἀριμασπῶν,
Πόντον μιν καλέουσι [2] πεπηγότα τε, Κρόνιόν τε·
Ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀφαυροῦ
Ἠελίου· [3] βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει,
Αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
Αὐτὰρ [4] ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
Ἠῷον καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
Ἄγχι [5] δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθιόπιον καλέουσι,

νοντος πρὸς τὸν ζέφυρον ἄνεμον, τοῦ δὲ ζεφύρου αὖ πάλιν ἐπιτιθεμένου τῷ τῶν Λοκρῶν ἔθνει. Λοκρὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς Λοκροὺς καλεῖται ὁ ζέφυρος, ὅ ἐστι Λοκρικός· καθάπερ καὶ Ἰσμαρικὸς ὁ βορρᾶς ἐν τοῖς ἑξῆς, ἀπὸ Ἰσμάρου πόλεως Θρακικῆς, ἔνθα μάλιστα βορρᾶς καταρρήγνυται. Λοκροὶ δ' αὖθις ἐπιζεφύριοι λέγονται, ὡς πρὸς ἀνέμῳ ζεφύρῳ κείμενοι, ὃς πνέει δι' αὐτῶν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλῳ λόγῳ ἐπιζεφυρίους καλοῦσί τινες τοὺς τοιούτους Λοκρούς, ἐν δέοντι τόπῳ ῥηθήσεται.

1. Ὅτι ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἀριμασποί· καὶ τούτους οὗτος μὲν ἀρειμανέας ἢ ἀρειμανίους λέγει. Αἰσχύλος δὲ μονώπα στρατὸν ὀνομάζει, διότι τοξικώτατοι ὄντες ἐπιμύουσι τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν, διὰ τὸ πρὸς τὴν βολὴν εὔστοχον. καὶ τάχα διὰ τὴν ἄγαν ἐκ παίδων εἰς τοῦτο συνάσκησιν, ὡς καὶ παλαιοὶ λέγουσιν, εἰς βραχύτερον αὐτοῖς ὁ ἕτερος συνέσταλται τῶν ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ ὅτι τοιοῦτοι, ὡς εἰκός, ἐκ προϋπαρξάντων ὁμοίων γεννῶνται πατέρων, καὶ τούτου γινομένου εἰσαεὶ περιέστη τὸ πάθος εἰς ἐθνικὴν ἰδιότητα. οὐ γὰρ δή που, φασίν, ἄλλως ἡ φύσις οὕτω τερατῶδες γένος ἔθνους ἐξήνεγκε. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο Ἀριμασποί, καθὰ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοιούτου πάθους καλοῦνται, ὡς οἷον εἰπεῖν μονόφθαλμοι. ἀρὶ μὲν γὰρ τὸ ἕν, Σκυθιστί, μασπὸς δέ, ὁ ὀφθαλμός. ἱστορεῖ δὲ Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας Γρῦπας ἀνωτέρω τῶν Ἀριμασπῶν οἰκεῖν, τοὺς δὲ ὑπερβορέους ἐπ' ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν. λέγων καὶ ὅτι ὥσπερ εἰσί τινες ὑπερβόρεοι, οὕτω καὶ ὑπερνότιοι· καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ μυθευόμενος, ὑπερβόρειος ἦν, ὃς οὐδὲν γε σιτεῖσθαι λέγεται, καὶ τὸν ὀϊστὸν περιφέρειν κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

2. Ὅτι ὁ πρὸς Ἀριμασποῖς ὠκεανὸς πεπηγώς τε καλεῖται, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρός. καὶ ἡ τούτου ἀπολογία, ἕνεκα, φησίν, ἀφαυροῦ ἡλίου, μὴ δυναμένου λεπτῦναι καὶ λῦσαι καὶ ἐξαερῶσαι τὸ ἀναγόμενον ὑγρόν. βράδιον γάρ, φησίν, ὑπὲρ ἅλα τήνδε φαείνει, αἰεὶ δὲ σκιεραῖς παχύνεται νεφέλαις ὁ ἥλιος, διὰ τὴν τῶν νεφῶν πύκνωσιν. ψυχρὸς οὖν ὡς ἀληθῶς ὁ τόπος, καὶ διὰ τοῦτο κλήσεις αὐτῇ συγγενεῖς τῇ ἄγαν ψυχρότητι. Κρόνιος δὲ καλεῖται, διὰ τὸ λέγεσθαι τῶν ἐκεῖ τόπων ἄρχειν τὸν ἀστέρα Κρόνου, ὃς εἰς ψύξιν τίθεται, ψυχρὸς ἀπὸ τῶν ἀποτελεσματικῶν ἐκλαμβανόμενος. διὸ καὶ τὸ ψυχρὸν αὐτῷ ἀνάκειται. ὁ δὲ μῦθος καὶ τὰ τοῦ Κρόνου ἐκτεμὼν αἰδοῖα ἐκεῖ ῥίπτει. παρὰ δέ γε Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ εὕρηται Κρονία λεγομένη θάλασσα, καὶ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰονίου κόλπου, ἀπὸ νήσου τινὸς Κρονίας καλουμένης τὴν τοιαύτην κλῆσιν λαχών· ὡς καὶ ἀπὸ Ἰκάρου τινὸς νήσου, κατά τινας, τὸ Ἰκάριον λεγόμενον πέλαγος.

Atlas [*Atlanticus*] & occiduus nuncupatur: verum deſuper
Ad boream, ubi pubes Marte furentium Arimaſporum,
Pontum ipſum vocant congelatumque Saturniumque:
Sed alii mortuum quoque dixerunt, propter debilem
Solem. tardus enim ſuper mare hoc lucet,
Semper autem tenebricoſis craſſeſcit in nubibus.
At ubi primum apparet hominibus,
Eoum vocant atque Indicum fluctum maris.
Prope autem Rubrumque ac Æthiopium appellant,

3. Ὅτι δὲ οἱ τοιοῦτοι παρωκεάνιοι τόποι πολὺ τὸ ψῦχος ἔχουσι, δηλοῖ καὶ τὰ ἄνω τῶν Ἀριμασπῶν Ῥιπαῖα ὄρη, ἐξ ὧν ὁ ψυχρὸς βορρᾶς πνεῖ· ἔνθα χιὼν οὐδέποτε ἐπιλείπει.

4. Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρώτιστα φαίνεται ἀνθρώποις ἥλιος· ἤτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή. ἔνθα καὶ τὸν ἠῷον καὶ τὸν Ἰνδικὸν εἶναί φησιν ὠκεανόν· ἠῷον μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνατέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι· ἢ καὶ, ὡς ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἠῷον ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν. ἠὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή. Ἰνδικὸν δὲ διὰ τοὺς παροικοῦντας Ἰνδούς. ἰστέον γὰρ ὅτι πολλοὶ κόλποι φαίνονται ἀπὸ ἐθνῶν, ἢ πόλεων, καὶ ὅλως ἐκ τῶν παροικούντων ἐπονομαζόμενοι· ὡς ὁ Ὑρκάνιος, ὡς ὁ Ἰωνικὸς, ὡς ὁ Αἰθιοπικὸς, καὶ ἄλλοι πολλοί.

5. Ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος πόντος, καὶ ὁ Αἰθιόπιος ἕτερός ἐστι τοῦ Ἀρραβικοῦ κόλπου, ὃς τῆς νοτίας θαλάσσης ἐστὶν ἀποχέτευμα, καθὰ καὶ ὁ Περσικὸς, ὡς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν κατὰ τὸν Διονύσιον. ἕτεροι δὲ, τὸν Ἀρραβικὸν κόλπον καὶ τὸν Ἐρυθραῖον ταυτίζοντες, ἱστοροῦσιν ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρὸς, ἐπὶ πολλοὺς πάνυ σταδίους, μέχρι τοῦ στόματος, στενοῦ καὶ αὐτοῦ παντάπασιν ὄντος. καλεῖται δὲ Ἐρυθραῖος, ἢ ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης τῷ ὕδατι μιλτώδους ἐρυθρᾶς γῆς, ἢ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων ψαμμοχρόων ὀρέων· οἷς ἔσωθεν προσβάλλων ὁ ἥλιος ἐρυθρὰν φαντάζει τῇ θαλάσσῃ τὴν ἐπιφάνειαν, ἀνακλωμένης τῆς ὄψεως. φησὶν οὖν ὁ παρὰ τῷ γράψαντι τὰ ἐθνικὰ, Οὐράνιος οὕτως ὀνομαζόμενος, ὅτι "τὰ παρακείμενα ὄρη "δεινῶς ἐρυθρά εἰσι καὶ πορφυρᾶ· καὶ ἐπὰν "βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος, καταπέμπει "εἰς τὴν θάλασσαν ἡ αὐγὴ σκιὰν ἐρυθρὰν· "καὶ ὄμβρων δὲ καταπλυσθέντων τῶν ὀρέων "εἰς θάλασσαν συῤῥέοντι, τοιαύτη, φησὶ, "γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροιάν". τινὲς δὲ Ἐρυθρὰν εἶπον, διὰ τὸ πυροῦσθαι μάλιστα τῷ ἡλίῳ τὸ ἐκεῖ κλίμα. διὸ, φασὶ καὶ Αἰθίοπες οἱ κατοικοῦντες λέγονται, ὡς κεκαυμένοι τὴν ὄψιν. ὁ δὲ Γεωγράφος, τὰ τῶν πολλῶν ἐπιτέμνων, ταῦτα γράφει περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς· "Ἐρυθρὰ θάλασσα λέγεται ἀπὸ χροιᾶς ἐμφαινομένης "κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ "κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυ"θραινομένων ὑπὸ τῆς καύσεως. οἱ δὲ, "ἀπὸ πηγῆς τινος ὕδωρ εἰς τὴν θάλασ"σαν εἰσχεούσης ἐρυθρὲς καὶ μιλτῶδες. "οἱ δὲ, ἀπὸ Ἐρύθρα τινὸς, πρώτου πε"ραιωθέντος ἐπὶ σχεδίας εἰς τινα ἐκεῖ "νῆσον, διὰ ἱπποφόρβιον οἰστρηθὲν ὑπὸ "λεαίνης· καὶ οἰκήσαντος ἐκεῖ, καὶ ἡγησα"μένου τῶν τόπων. τινὲς δὲ καὶ Περσέως εἶ"πον υἱὸν εἶναι τοῦτον τὸν Ἐρύθραν". Διονύσιος μέντοι ποιόν ἐμφαίνει ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως τὸν τόπον κληθῆναι·

Πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου [1] χθονὸς αὐλὼν
Ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν.
Οὕτως [2] ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
Τόσσος ἐὼν, καὶ πόσα μετ' ἀνδράσιν οὔνομαθ' ἕλκων.
Κόλπους δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται, ἔνδοθι βάλλων
Εἰς ἅλα· τυτθοὺς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους.
Ἤτοι [3] μὲν πρώτιστος, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει,
Συρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἴης.
Δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων,
Ὅς [4] ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέαο,
Κασπίη αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ,
Ἥν τε καὶ Ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.

ναι· οὗ καὶ τάφον ἐκεῖ εἶναι λέγει. ὅτι δὲ τὸ μιλτῶδες χρῶμα, ἐρυθρές ἐστιν, ὡς ἀνωτέρω γέγραπται, δῆλον τῇ αἰσθήσει. ὅθεν καὶ ὁ Ποιητὴς ἐμβάπτων ταῖς ναυσὶ τὰ πρόσωπα, μιλτοπαρῄους αὐτὰς καλεῖ.

1. Ὅτι πρὸς νότον πολὺς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν, ἢ ἀγκὼν, ἐκτέταται, θερμοῖς κεκαυμένος ἡλίοις· ὃς καλεῖται διακεκαυμένη ζώνη, ἔρημος οἰκούντων οὖσα, διὰ τὴν ἐκεῖ ἄγαν θερμότητα. Ἰστέον δὲ ὅτι οὕτω νοητέον καὶ πρὸς τῷ βορείῳ ὠκεανῷ ἀοίκητον ὁμοίως εἶναι τόπον, διὰ τὴν λίαν ψυχρότητα. διὸ καὶ περιμήκης ἡ οἰκουμένη, ὡς εἴρηται, παρατέταται δίκην σφενδόνης, καὶ οὐκ ἀκριβῶς ἐσφαίρωται, ὡς ὑπεραιρομένων τῶν ἑκατέρωθεν ἀοικήτων. ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν πολλή ἐστι γῆ Νομάδων ἀοίκητος, ὡς εἴρηται, διὰ ψυχρότητα, δῆλον ἔσται ἐν τοῖς ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς οἰκουμένης ἄκρα, τὰ παρακείμενα τῇ διὰ καῦμα ἢ διὰ ψῦχος δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ, δοκεῖ τοῖς σοφοῖς ἀποτεύγματος, ἤγουν ἀποτυχίας εἶναι τοῦ εὐκράτου, καὶ ἐκπτώσεις τινὰς, καὶ ἐλαττώματα. καὶ δῆλον φασὶ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν βίων. κακόβιοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις ἄκροις οἰκοῦντες, καὶ γυμνοὶ τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες. καὶ τὰ βοσκήματα δὲ αὐτοῖς μικρὰ, καὶ οἱ κύνες. τάχα δὲ, φασὶ, καὶ οἱ νοπάζετοι Πυγμαῖοι ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας ὑπενοήθησαν καὶ ἀνεπλάσθησαν. οὐδεὶς γὰρ αὐτοὺς ἱστορικῶς ἐξηγεῖται πίστεως ἄξιος. σημειῶσαι δὲ ὅτι οὐ παρὰ Λιβανίῳ μόνον καὶ Αἰλιανῷ πληθυντικῶς οἱ ἥλιοι· ἰδοὺ γὰρ καὶ παρὰ Διονυσίῳ, ἐν τῷ, μαλεροῖς κεκαυμένος ἡλίοις. ἀλλ' ὁ μὲν Λιβάνιος ἐπὶ ἡμερῶν τοὺς ἡλίους τίθησιν, ὅτε που λέγει, "τὴν μὲν ἐπὶ πολλοῖς "ἡλίοις διαφυλαχθῆναι." οἱ δὲ ἄλλοι τὰς ὁσημέραι τοῦ ἡλίου λάμψεις ἡλίους φασίν. ἄλλως γὰρ μοναδικός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θέλει, ἐν τῷ κλίνεσθαι, πληθύνεσθαι. ὥσπερ οὔτε ἡ γῆ, κἂν αἱ χῶραι, γαῖαι λέγονται, ὡς μετὰ ταῦτα φανήσεται. οὔτε ἡ ἅλς, κἂν τὰ πελάγη θαλάσσας ὁμοίως λεγομένας ἀκούσωμεν.

2. Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἑσπέριον, Ἀτλαντικόν· καὶ τὸ ἀρκτῷον, Κρόνιον· καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕω, Ἰνδικόν· καὶ τὸ νότιον, Αἰθιόπιον· καὶ οὕτω τοῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθὼν, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι Οὕτως ὠ-

Ad auſtrum: ubi certe multus non habitatæ terræ tractus
Extenſus eſt, fervidis uſtus ſolibus.
Sic oceanus circumcurrit terram univerſam,
Tantus, & talia inter homines nomina trahens.
Sinus autem hinc inde eructat, introrſum mittens
In mare: parvos quidem plures, quatuor vero maximos.
Scilicet primus, qui occiduum mare gignit,
Tractus è Libya intra Pamphylicam terram.
Secundus autem, exiguus quidem, ſed potiſſimus aliorum,
Qui ſeparatus à Cronio [*Saturnio*] mari à borea,
Caſpio profundum fluentum intromittit mari;
Quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt.

κεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὡς προείρηκεν. εἰ καί τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος· ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

3. Ὅτι τὸν ὠκεανὸν εἰς τέσσαρα διελὼν, ὡς προείρηται, ἱστορεῖ καὶ τέσσαρας αὐτοῦ κόλπους μεγίστους εἰς τὴν γῆν ἔσω ἐρεύγεσθαι. ἕνα μὲν, τὸν τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν τίκτοντα, τὴν ἀπὸ Γαδείρων διήκουσαν ἕως εἰς Παμφυλίαν, ὅπου καὶ ἡ Κύπρος· ἕτερον δὲ, τὴν ἐκ τοῦ βορρᾶ Κασπίαν θάλασσαν, τὴν καὶ Ὑρκανίαν· τρίτον δὲ, ἀπὸ νοτίας θαλάσσης, ἤτοι νοτίου ὠκεανοῦ, τὸν Περσικὸν κόλπον τὸν ἀντικρὺ κείμενον τῆς Κασπίας· καὶ τέταρτον, τὸν Ἀραβικὸν, ἀντικείμενον τῷ Εὐξείνῳ, ἐκ νότου καὶ αὐτόν· καλούμενον Ἀραβικὸν, διὰ τοὺς αὐτόθι Ἄραβας· ὡς καὶ ἡ Περσὶς τοῖς Πέρσαις παρονομάζεται, καὶ τοῖς Ὑρκανίοις καὶ Κασπίοις ἡ αὐτῶν παρώνυμος θάλασσα. τὸν δὲ Ὑρκάνιον κόλπον, τὸν καὶ Κάσπιον, ὀλίγον μετὰ λέγει, ὡς πρὸς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν, τὴν συρομένην ἀπὸ Γαδείρων, ἕως καὶ εἰς Παμφυλίαν· τῶν ἄλλων δὲ περιφερέστερον ἱστορεῖ, τοῦ Περσικοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ Ἐρυθραίου. λέγει δὲ καὶ ὅτι μικροὺς μὲν κόλπους ὁ ὠκεανὸς πλέονας, ὡς δὲ προϊὼν ἐρεῖ, καὶ ἀπειρεσίους ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται εἰς ἅλα ἔνδοθι βάλλων· (ἤγουν θαλάσσας ἔσω τῆς οἰκουμένης ἀποτελῶν) μεγίστους δὲ τέσσαρας, οὓς καὶ πρὸς ὄνομα ἐξέθετο, καθὰ προείρηται.

4. Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν Πτολεμαῖος μὲν λιμνοειδῶς περιγράφων, περιοδεύεσθαι λέγει πεζῇ βαδίζουσι. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς λέγει ὅτι "ἡ Κασπία ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς οὐ συμμίσγουσα τῇ ἑκατέρᾳ θαλάσσῃ". Διονυσίῳ μέντοι δοκεῖ τῆς Κρονίας ἁλὸς αὐτὴν ἀποσκίδνασθαι ἐκ βορέαο. λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅτι ὀξὺ ἐπ' ἄρκτους ἑλισσομένη προχοαῖς ἐπιμίσγεται τῷ ὠκεανῷ, καὶ οὕτω μὲν διαφωνοῦσιν αὐτοί· οἱ δὲ παλαιοί, συμφωνίαν τῇ τοιαύτῃ τῶν περιηγητῶν διαφωνίᾳ τεχνώμενοι, φασὶν ὅτι τάχα διὰ τόπων ἀδήλων ὁ Κρόνιος ὠκεανὸς ἑαυτὸν ἐκπέμπων, ἀναδίδωσι τὸν Ὑρκάνιον κόλπον. καὶ οὕτω σωθήσεται καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὴν Κασπίαν κύκλῳ περιοδεύεσθαι, καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ τῆς Κρονίας θαλάσσης γίνεσθαι αὐτήν.

Τῶν δ' ἄλλων, οἵτ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
Εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
Ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης·
Ἄλλος δ' Ἀρράβικος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,
Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονες ὠκεανοῖο
Οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.
Νῦν[1] δ' ἁλὸς ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἥτ' ἐπὶ πάσαις
Ἠπείροις λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν·
Ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
Ὑμεῖς[2] δ', ὦ Μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,
Ἀρξάμεναι στιχηδὸν ἀφ' ἑσπέρου ὠκεανοῖο·
Ἔνθα[3] τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος
Ἑστᾶσιν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
Μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα[4] πολυσπερέων Ἀτλάντων·

1. Ὅτι ἡ ἑσπερία θάλασσα οὕτως ἐστὶ μεγάλη, καὶ, ὡς αὐτός που ἐρεῖ, ἀπείριτος, ὥστε ἐπὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους τῆς οἰκουμένης λοξοῖς ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν, ἄλλοτε μὲν νήσοις περίδρομος, ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων πέζαν ὑποξύουσα, ἢ πόλεων. καὶ ὅρα τὸ ὑποξύουσα, ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ὑποτρίβουσα ἐν τῷ παραῤῥεῖν. καὶ ἔστιν ἀστεία ἡ τῆς λέξεως τροπὴ, ὡς ἐπὶ ξυομένων ποδῶν.

2. Ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸν τῆς περιηγήσεως σκοπὸν ἐπειγόμενος ὁ Διονύσιος, ὡς προείρηται, καὶ ἅμα ἵνα καὶ φιλοσοφώτερος δόξῃ, καὶ τὸ κοινὸν ποιητικὸν ἐκκλίνῃ ἔθος, καινοπρεπέστερον παρῆκε τὰς Μούσας, ὡς ποιητῇ πρέπον ἐπικαλέσασθαι. καὶ οὕτω μὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς περιηγήσεως. πρὸς μέντοι αὐτῷ τῷ ἔργῳ γινόμενος, καὶ ὅτι ποιητής ἐστιν αἰσθόμενος, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ Μουσῶν, ἤτοι γνώσεως μυθωδικῆς, περιοδεύτεα τὰ τῆς γῆς αὐτῷ, ἐννοησάμενος, προφανῶς αὐτὰς τῆς περιηγήσεως ἡγεμόνας καλεῖ· ὡς ἂν ἀρξάμεναι, φησὶ, στιχηδὸν ἐνέποιεν τὰς σκολιὰς κελεύθους. καὶ σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τὸ ἐννέπειν διπλασιάζει τὸ ν, ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ φύσιν δι' ἑνὸς ἐκφέρεται ν, καθὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.

3. Ὅτι περὶ τὰ Γάδειρα Ἡρακλέους ἑστᾶσι στῆλαι πρὸς τοῖς τέρμασι τῆς γῆς, μέγα θαῦμα. φασὶ δὲ αὐτὰς ἢ ἀνδριάντας εἶναι Ἡρακλέους, ἢ πόλεις ἐπωνύμους ἐκείνῳ, ἢ καὶ λόφους ἐπονομαζομένους αὐτῷ. ἔστι δὲ αὐτῶν, ἡ μὲν Εὐρωπαία, Κάλπη καλουμένη βαρβαρικῶς, Ἀλύβη δὲ καθ' Ἕλληνας· ἡ δὲ Λιβυκὴ, κατὰ βαρβάρους μὲν Ἀβέννα καλουμένη, Ἑλληνικῶς δὲ Κυνηγετική. μέγα δὲ θαῦμα ὁ Διονύσιός φησιν αὐτὰς, ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν· ὄρη γάρ εἰσιν, ὧν τὸ ὕψος οὐ μεῖον ἑκατὸν, ὥς φασιν, ὀργυιῶν· ἢ διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς ἄχρι ἐκεῖ τοῦ Ἡρακλέους ἐλεύσεως. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Κρόνου στῆλαι, εἶτα καὶ στῆλαι Βριάρεω, διὰ τὸ μέχρι τῆς τῇδε ὅρων διήκειν

At aliorum [*ſinuum*,] qui ſunt ab auſtrali mari ambo,
Unus quidem ſuperior eſt, Perſicum fluctum profundens,
Contra Caſpium verſus mare:
Alter vero Arabicus fluctuat juxta ſinus,
Euxino ponto magis auſtralem ſulcum volvens.
Tot quidem ſinus procelloſi oceani,
Majores: verum alii etiam innumeri ſunt.
Nunc autem maris occidui referam meatum, quod ad omnes
Continentes tortuoſis convertitur pelagis:
Alias quidem inſulis circumfluum, alias vero
Aut montium aut oram ſubradens urbium.
Vos vero, ô Muſæ, difficiles referte vias,
Auſpicatæ ordine ab occiduo oceano:
Ubi etiam columnæ in finibus Herculis
Stant (ingens miraculum) ad extremas Gades,
Alto ſub monte longe lateque diſperſorum Atlantum;

διήκειν τὰ κατ' ἐκείνους. τὰ Γάδειρα δὲ, νῆσος πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ, περιμήκης, κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς οἷα ταινία, τουτέστι καθάπερ ὑφάσματος τμῆμα στενὸν καὶ μεμηκισμένον· ὅπερ ἡμεῖς φασκίαν φαμέν. λέγεται δὲ καὶ Γάδειρα θηλυκῶς. καλεῖται δὲ οὕτως οἱονεὶ γῆς δειρὰ, ὅ ἐστι τράχηλος, διὰ τὸ τῆς ἠπείρου στενὸν, τῆς ἑκατέρωθεν σφιγγούσης τὸν ἐκεῖ ὀλιγοστάδιον πορθμόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐκεῖ Γάδειρα. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι "τὰς Ἰταλικὰς παρ' Ὁμήρῳ πλαγκτὰς πέτρας, καὶ τὰς Ποντικὰς συμπληγάδας τινὲς τῇ μυθικῇ αὐτονομίᾳ μετήγαγον εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμόν· καὶ ταύτας εἶναι στήλας ἐνόμισαν, ἃς ὁ Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, διὰ τὴν τοῦ πορθμοῦ στενότητα, εἰς ταύτας ὑστάτας ἐλθεῖν φάσκων τὸν Ἡρακλέα." ἄλλοι δὲ, ὡς αὐτὸς ὁ Γεωγράφος λέγει, "στήλας Ἡρακλέους, φασὶ, λέγεσθαι τὰς ἐν τῷ κατὰ Γάδειρα Ἡρακλείῳ, τουτέστι τὰς ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέος τεμένει ὀκταπήχεις στήλας, ἐν αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ. ἐφ' ἃς ἐλθόντες οἱ πλέοντες ἐποίησαν διαβοηθῆναι, ἐνταῦθα εἶναι τὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης πέρας. ἕτεροι δὲ στήλας, φησὶν, ὑπέλαβον τὴν Εὐρωπαίαν Κάλπην, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ ὄρος ἐκ Λιβύης, τὴν Ἀβύλην ἢ Ἀβύλικα. ἄλλοι δὲ στήλας ὠνόμασαν, τὰς πλησίον ἐκεῖ ἑκατέρωθεν νησίδας, ὧν τὴν ἑτέραν Ἥρας ὀνομάζουσι νῆσον. καὶ οὐ φαύλως, φησὶ, τὰ τοιαῦτα νησίδια, διὰ τὸ εὐπερίγραπτον, καὶ σημειώδες, καὶ εὐόριστον, στήλαις εἰκάζονται. ἐξοχὴν γάρ τινα ἐμφαίνουσι καὶ αὐτὰ οἵαν καὶ αἱ στῆλαι καὶ αἱ στηλίδες· καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα στῆλαι ἂν λέγοιντο.

4. Ὅτι ὁ Ἄτλας, ὁ κατὰ βαρβάρους Δύρις, ὄρος μέγιστον περὶ τὰ τῆς Λιβύης πρὸς δύσιν ἔσχατα· ἀφ' οὗ καὶ πέλαγος ὠκεάνιον

Ἠχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
Ἠλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
Πόντος [1] μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
Ἐγκέχυται, ὅς πέρ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχὴ,
Καὶ Λιβύης· μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτεράων.
Στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται·
Ἡ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἡ δ' ἐς Λιβύην ὁρόωσα.
Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος· ἔνθα τε γαῖα
Μασσαλίη [2] τετάνυσται, ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι [3] Λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη·

ὠκεάνιον τὸ Ἀτλαντικόν. διὰ δὲ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους μέγεθος, Ἄτλαντας αὐτὸ πολυαστερέας ὁ Διονύσιος καλεῖ ποιητικῷ τρόπῳ· ὡς καὶ ὁ Ποιητὴς Μάλειαν καὶ Μαλείας φησὶ, καὶ Κρήτην καὶ Κρήτας, καὶ Ἀθήνην καὶ Ἀθήνας. καὶ τὸ πρόσωπον δέ που πληθύνει δι' ἔμφασιν, πρόσωπα λέγων· καὶ τὸ τόξον, τόξα· καὶ τὸ ἅρμα, ὁμοίως ἅρματα. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἔθνος Λιβυκὸν λέγει τοὺς Ἄτλαντας. καὶ Ἀῤῥιανὸς δὲ, ὥς φησιν, "Ἀτάραντας ἱστορεῖ, καὶ μετ' ἐκείνους λέγει κεῖσθαι τοὺς Ἄτλαντας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρους". ὠνόμασται δὲ τὸ ὄρος ἀπ' ἀνδρὸς ἐγχωρίου Ἄτλαντος, περὶ οὗ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν κάλλιον γέγραπται. ἐνταῦθα δὲ, ὥς φησιν ὁ Διονύσιος, καὶ χάλκεος εἰς οὐρανὸν ἔδραμε κίων, Ἠλίβατος, πυκνοῖς καλυπτόμενος νεφέεσσι. καὶ τάχα ὁ Διονύσιος ἐν τούτοις ἱστορικήν τινα θεραπείαν παρακαλεῖ τῆς μυθικῆς κιονοφορίας τοῦ Ἄτλαντος. ὁ γάρ τοι κίων οὗτος, οὗ περ, ὡς αὐτὸς λέγει, κορυφὴν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, διὰ τὰ καλύπτοντα νέφη, δόξοι ἂν τῷ πολλῷ τοῦ ὕψους ἕως εἰς τὸν αἰθέρα ἀνήκειν· καὶ οὕτως λέγοιτ' ἂν ἔχειν τὸν οὐρανόν· ὡς εἶναι τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν Ἄτλαντα τὸ ὄρος, οἷόν τινα κιονοφόρον, εἴτε καὶ αὐτόχρημα κίονα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. τινὲς δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χάλκεος κίων χάλκεος ἄξων γράφουσιν· ὡς ἐκεῖ που τάχα διήκοντος τοῦ κοσμικοῦ ἄξονος, ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἄλφα τῆς Ὀδυσσείας γέγραπται. Ἡρόδοτος δὲ τοιαῦτα περὶ τούτων λέγει, "μετὰ τοὺς Γαράμαντας ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ, Ἄτλαντες, ἄνθρωποι ἀνώνυμοι· τουτέστι κοινῶς μὲν λεγόμενοι Ἄτλαντες, ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα". λέγει δὲ καὶ ὅτι "καταρῶνται ὑπερβαλλόντως τῷ ἡλίῳ οἱ Ἄτλαντες, διότι κατακαίων ἐπιτρίβει αὐτούς. καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερὲς τὸ [illegible] ὄρος ὁ Ἄτλας, καὶ ὑψηλότατον, ὡς μὴ εἶναι δυνατὸν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφάς, καὶ μηδὲ νέφη αὐτάς ποτε ἐπιλείπειν. ὅθεν καὶ κίονα οὐρανοῦ φασιν οἱ ἐπιχώριοι, ὅτι αὐτὸ καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ τὸ ἔθνος οἱ Ἄτλαντες, οὔτε ἔμψυχον οὐδὲν σιτούμενοι, οὔτε ἐνύπνια ὁρῶντες." Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸν Ἄτλαντα κίονα εἴπομεν οὐρανοῦ λέγεσθαι, οὕτω καὶ τὴν Αἴτνην οὐρανίαν κίονα εἶπεν ὁ Πίνδαρος.

1. Ὅτι ὁ Ἰβηρικὸς κόλπος Εὐρώπης ἐστὶν ἀρχὴ καὶ Λιβύης. μέσος γὰρ σφίσιν ἑλίσσεται ἀμφοτέρων, οὗ παρὰ πλευραῖς καὶ αἱ τοῦ Ἡρακλέους κεῖνται στῆλαι. τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥοῦς, ἤτοι τὸ Γαλατικὸν πέλαγος. ἀντὶ κτητικοῦ γὰρ εἴρηται· ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος Σκύθην οἶμον λέγει τὸν Σκυθικόν. ὅρα δὲ ὅπως ἐν ὅλῳ τῷ παρόντι χωρίῳ εὐφυῶς καὶ ἐπικαίρως

Ubi etiam æenea in cœlum excurrit columna,
Excelſa, denſis operta nubibus.
Pontus quidem primus Ibericus incipientibus
Infunditur, qui & Europæ eſt initium
Et Libyæ: nam medius volvitur ambarum.
Columnæ autem hîc & illic ad latera ſitæ ſunt:
Una quidem ad Europam, altera vero ad Libyam ſpectans.
Illum autem excipit Galaticus gurges: ibique terra
Maſſilia extenſa eſt, rotundum [*curvum*] portum habens.
Deinceps poſt hos Liguſticum trahitur ſalum;

πικαίροις τοῖς παρίσοις, ἤτοι τοῖς ἰσοκαταλήκτοις ῥήμασι συχνῶς χρῆται ὁ Διονύσιος, τὴν ὑπτιότητα καὶ ἀνάπτωσιν τῆς περιηγητικῆς ἀφηγήσεως ἀνιστῶν τῷ κάλλει καὶ τῇ γοργότητι, ἐν τῷ λέγειν, πόντος Ἰβηρικὸς ἐγκέχυται, καὶ, μέσσος ἑλίσσεται, καὶ, Λιγυστὰς ἕλκεται ἅλμη, καὶ, ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ, καὶ, Σαρδόνιος μορμύρεται πόντος, καὶ, ὠρύεται Τυρσηνὶς θάλασσα, καὶ, κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐπίχυσιν καὶ ποριμότητα τοῦ ποιητοῦ, ἐν τῷ, πόντος Ἰβηρικὸς, καὶ, Γαλάτης ῥόος, καὶ, Λιγυστὰς ἅλμη, καὶ, Κύρνιον ἁλμυρὸν ὕδωρ, καὶ, Τυρσηνὶς οἶδμα θαλάσσης. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν ἀπὸ τῶν Γαλατῶν ὀνομαζόμενον Γαλάτην ῥοῦν, ἤτοι τὴν Γαλατικὴν θάλασσαν, Κελτογαλάται παροικοῦσιν· καὶ ὅτι λέγονται ἥττονες ἀκράτου οἱ Γαλάται εἶναι. λέγεται δὲ οὕτω καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλάτου τινὸς υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

2. Ὅτι καὶ ἡ Μασσαλία Γαλατική ἐστι, Φωκεῖς δὲ ᾤκησαν αὐτὴν, φυγόντες τὴν τοῦ Κύρου δουλείαν. καὶ ὅτι ὅρμον ἔχει ἡ Μασσαλία ἐπίστροφον, ὅ ἐστι περιφερῆ καὶ περίδρομον, καμπύλον· ἢ οὗ ἐπιστρέφονται οἱ ναυτιλλόμενοι. ἀγαθὸς γὰρ τοῖς Μασσαλιώταις λιμὴν ὁ Λακύδων. τὸ δὲ ἐπίστροφος, καὶ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, ὅπου λέγει ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. φασὶ δὲ τοὺς Μασσαλιώτας εὐδαιμονῆσαί ποτε περί τε ὀργανοποιΐαν, καὶ ναυτικὴν παρασκευήν. ἔστι δὲ οὐ μόνον χώρα Μασσαλία, ἀλλὰ καὶ πόλις Λιγύων περί που τὴν Κελτικὴν, ἐτυμολογουμένη ἀπὸ τοῦ μάσσαι, ὅ ἐστιν ἐκδῆσαι, Αἰολικῶς, καὶ ἀπό τινος ἁλιέως. παραπλέων γὰρ, φασὶν, ὁ τῶν ἀποίκων Φωκέων κυβερνήτης, καὶ ἰδὼν ἐκεῖ ἁλιέα, ἐκέλευσε μάσσαι, ὅ ἐστι δῆσαι τὸ ἀπόγειον πεῖσμα· ὅθεν καὶ ἡ πόλις Μασσαλία, παρὰ τὸ μάσσειν, καὶ τὸν ἁλιέα.

3. Ὅτι μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστίνους ὁ Λυκόφρων καλεῖ. ὀνομάζονται δὲ οὕτως ἀπὸ Λίγυος ἀνδρὸς, ὃς τὸν Ἡρακλέα ἐκώλυσεν εἰς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα. ὅτι καί φασιν οἱ μῦθοι ὡς ἐπέλιπε μὲν τὸν Ἡρακλέα πᾶν ἀμυντήριον βέλος· ὁ δὲ ηὔξατο τῷ Διῒ, ἐπαμῦναι· κἀκεῖνος ἀναγαγὼν νεφέλην, λίθους ἄνωθεν ὗσεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ λίθινον πέδον, μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Ῥηγίνης, μεστὸν χειροπληθῶν λίθων, οὓς ὑπὸ κεραυνῶν συνεχῶν, ἢ τυφωνικῶν ἀναθυμιάσεων διαρραγῆναί φασιν οἱ σοφοὶ, καὶ ἐκ πλακώδους συνεχείας κατακερματισθῆναι εἰς μικρά· τὸν μῦθον ἀφέντες ληρεῖν ᾧ θέλει. ζῶσι δὲ ἀπὸ θρεμμάτων οἱ Λίγυες τὸ πλέον, καὶ γάλακτος, καὶ κριθίνων

Ενθ' Ιταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
Εκ Διὸς [1] Αὐσονιῆες, ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες,
Αρξάμενοι Βορέηθεν ἔσω Λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
Η ῥά τε [2] Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται,
Εξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Τῇ δ' ἔπι [3] Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος.
Τόνδε μέτ' ὠρύεται [4] Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
Πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
Κυρτὸς ἀποστρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν
Εγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχυνοῦ,
Καὶ [5] Κρήσσης ἄκρης (ἥτ' εἰς ἅλα πουλὺ νένευκε,

κελαδεινῶν πομάτων. οὕτω δὲ σφενδονῶσιν (ὡς ἱστορία λέγει) ὥστε ὀρνέων ἐπιφανέντων, διορίζονται εἰς ποῖον ἕκαστος βαλεῖ, ὡς πάντες τευξόμενοι. οἱ μέντοι παρὰ Τυρσηνοῖς Λίγυες ἀπό τινος ποταμοῦ Λίγυος ὀνομάζονται. Ιστέον δ' ὅτι ἐοίκασι καὶ Κολχικοί τινες Λίγυες εἶναι ἄποικοι τῶν Εὐρωπαίων. καὶ δηλοῖ ὁ Λυκόφρων, ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Λιγυστικὴν πόλιν. Αριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ τῶν Λιγύων τινὰς ἑπταπλεύρους πρός τινων λέγεσθαι (οὐ πιστεύων αὐτὸς τῷ τοιούτῳ λόγῳ) διὰ τὸ τοῖς ἀνθρώποις ἀνὰ ὀκτὼ ἑκατέρωθεν εἶναι πλευράς.

1. Οτι τοὺς Ιταλοὺς, ὡς τότε μοναρχοῦντας, μέγα κοιρανέειν λέγει, καὶ Αὐσονιῆας, ἤτοι Αὔσονας, ὀνομάζει. καὶ σημείωσαι ὅτι τοὺς αὐτοὺς εἶναι λέγει Αὔσονας καὶ Ιταλούς. λέγονται δὲ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρῶτος μὲν τῆς κατὰ Ῥώμην βασιλεῦσαι πρός τινων ἱστορεῖται, Οδυσσεῖ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης· ἤ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ατλαντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτέ. λέγει δὲ αὐτοὺς παρὰ τὸν Λιγυστικὸν εἶναι κόλπον, ἀρξαμένους ἀπὸ βορέου, καὶ διήκοντας ἕως τῆς Λευκῆς πέτρας, ἧς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μεμνήσεται. ἄκρα δὲ ἐστὶν αὕτη, περὶ ἧς οὕτως ἱστορεῖται· ἄκρα Λευκὴ πέτρα καλουμένη ἀπὸ χροιᾶς, εἰς ἣν τελευτᾷ τὸ Απέννιον ὄρος. ἀπὸ Ιταλοῦ δέ τινος ὀνομάζονται Ιταλοὶ, ὡς καὶ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος. Ιστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Αὔσονος παράγωγον Αὐσονεὺς, ὡς καὶ Αἰθιοπεὺς, ἡγεμονεὺς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διὰ δακτύλου συγκρότησιν, Αὐσονιεὺς, ἐξ οὗ τὸ Αὐσονιῆες.

2. Οτι τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, καθ' ὑποκορισμὸν ἢ παρωνυμίαν πορθμίδα καλεῖ, λέγων ὅτι ἡ Σικελικὴ πέτρα Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται. ἄλλως δέ γε πορθμίδα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὴν ἁλιάδα, ὅ ἐστι τὸ ἁλιευτικὸν πλοιάριον· ἢ καὶ τὸ ἁπλῶς μικρὸν πλοῖον, ὡς δηλοῖ Εὐριπίδης, ἔνθα Κρησίαν πορθμίδα καλεῖ, ἤγουν πλοῖον Κρητικόν. καὶ τὴν Ασίαν δὲ, Ασιάδα παρωνύμως καλέσει ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ Διονύσιος, εὐτελέστερον μὲν οὕτω ποιῶν διὰ τὸ ὑποκοριστικὸν σχῆμα, τὴν δὲ τοῦ μέτρου ἀνάγκην οὕτως ἀποπληρῶν.

3. Οτι οὐ μόνον Σαρδὼ, ἡ νῆσος, ὡς τὸ Σαπφὼ, ἀλλὰ καὶ Σαρδὼν Σαρδόνος, ὡς τρυγὼν τρυγόνος· ἐξ ἧς Σαρδόνιος κόλπος, ὁ μετὰ τὴν Κύρνον. περὶ δὲ Σαρδόνος καὶ Κύρνου ἐν ἰδίῳ τόπῳ ῥηθήσεται. φαίνεται δὲ μετὰ τὸ Λιγυστικὸν, εἶναι καὶ Κύρνιον πέλαγος,

Ubi Italorum filii in continente habitant,
A Jove Auſonii ſemper longe lateque dominantes,
Orſi à borea introrſum uſque ad Leucopetram,
Quæ quidem Siciliæ in freto fixa eſt,
Deinceps vero in Corſicam eructat ſalſam aquam.
Poſt hanc autem Sardonium murmurat intus mare.
Hoc vero excipit Tyrrheni [*Thuſci*] unda maris,
Verſus auſtrum: at deinceps ad ortum ſolis,
Obliquus obvertitur Siculus pontus: ceterum infra
Infuſus eſt, etiam uſq; ad Pachynum qui multis undis abluitur,
Atq; Cretæum promontorium (quod in mare valde prominet,

πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Κύρνον νῆσον· ἐν δευτέρῳ δὲ τούτου τὸ Σαρδόνιον.

4. Ὅτι μετὰ τὸν Σαρδόνιον κόλπον, θάλασσα πρὸς νότον ἡ Τυῤῥηνὶς, καλουμένη οὕτως, διότι παράκεινται αὐτῇ πρὸς βοῤῥᾶν οἱ Τυῤῥηνοὶ, καθάπερ οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, καὶ οἱ Λίγυες τῇ Λιγυστικῇ· καὶ διὰ τὸ τοὺς Τυῤῥηνοὺς, πειρατὰς ποτὲ γενομένους, αὐτόθι συνιστᾶν τὰ λῃστήρια· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἠλίου, φησὶν, αὐγὰς κυρτὸς ἐπιστρέφεται ὁ Σικελικὸς ῥόος, μέχρι τοῦ τε Παχυνοῦ, ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου Σικελικοῦ, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην Κριοῦ μετώπου. ἐξήπλωται δὲ, φησὶ, καὶ μέχρι τοῦ Ἰονίου κόλπου ἐπιστρεφόμενος καὶ κυρτούμενος, ἕως καὶ ἐκεῖ. διὸ καὶ κυρτὸν αὐτὸν ὠνόμασεν, ὡς μὴ κατ' εὐθυωρίαν προϊόντα μέχρι τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἰόνιον παρεκδύοντα. Σημείωσαι δὲ ὅτι νῦν μὲν ἕως τοῦ Κρητικοῦ μετώπου τοῦ Κριοῦ περαίνει τὸ Σικελικὸν πέλαγος· προϊὼν δὲ, ἄχρι καὶ Σαλμωνίδος αὐτὸ τῆς Κρητικῆς ἑῴας ἄκρας προάγει· ἔνθα τις ἐπιστατικώτερον τῷ λόγῳ διδοὺς ἑαυτὸν, εὕροι ἂν διώνυμον τὸ Σικελικὸν πέλαγος, αὐτό τε τοῦτο Σικελικὸν καλούμενον, ἀλλὰ δῆτα καὶ Κρητικόν. Φησὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα μακρὸν, Σαλμωνίδος ἄχρι κορυφῆς· οὐ λέγων ὅτι ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ Κριοῦ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Σικελικῶν πέπταται. καὶ ἴσως δυοῖν ὄντων προσώπων τῷ πελάγει τούτῳ, ἑνὸς μὲν Σικελικοῦ, ἑνὸς δὲ Κρητικοῦ, ποτὲ μὲν Σικελικὸν ἐκ τοῦδε καλεῖται, ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, Κρητικόν. εἰ δέ τις ἴσως τὸ, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, νοήσει ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὰ ὄρη τὰ Σικελικὰ, τότε δύνανται δύο εἶναι πελάγη, ἰδίᾳ μὲν τὸ Σικελικὸν, ἕως τοῦ μετώπου τοῦ Κριοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐκεῖθεν τὸ Κρητικὸν, ἕως Σαλμωνίδος.

5. Ὅτι ἡ τῆς Κρήτης ἄκρα, ἥτις εἰς ἅλα πολὺ νένευκεν, ἡ περὶ τὴν Γόρτυνα, παραυγάζει (τουτέστι παρεμφαίνει καὶ φαντάζει) μέτωπον Κριοῦ τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσι· καὶ ἐντεῦθεν ἔχει τὴν κλῆσιν, ὀνομαζομένη Κριοῦ μέτωπον. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐστὶ καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον ἕτερον μέτωπον Κριοῦ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται, ἀρκτικὸν ὄρος, διὰ τὴν αὐτὴν κἀκεῖνο αἰτίαν οὕτω καλούμενον. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἐκ τινῶν τόπων πόῤῥωθεν ὁρωμένων ζωϊκή τις φαντασία πέμπεται καθ' ὁμοιότητα, δι' ἀπάτην ὄψεως· καὶ ὅτι τοιοῦτόν τι πάσχων ὁ ὀφθαλ-

Πὰρ δ' ἱερὴν [1] Γόρτυνα, καὶ ἠπειρῶτιδα [2] Φαιστὸν,
Προπρηνὴς, κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον·
Τοὔνεκά μιν καὶ Κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον)
Ναὶ μὴν καὶ τετάνυσται Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
Κεῖθεν [3] δ' εὐρυνθεῖσα πιαίνεται Ἀδριὰς ἅλμη
Πρὸς βορέην· αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
Ἥντε καὶ Ἰονίην προναιέται ηὐδάξαντο.
Διοσὰς δ' ἠπείρους ἀπερεύγεται. [4] ἐς μὲν ἰόντι
Δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται Ἰλλυρὶς αἶα,
Δαλματίη [5] δ' ἐφύπερθεν, ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν.
Σκαιῇ δ' Αὐσονίων παρατέταται ἄπετος ἰσθμὸς,
Πουλυτενὴς, τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις,
Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε, καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ.
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη·

ὀφθαλμὸς καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον καὶ περὶ τὴν Κρήτην, μέτωπα φαντάζεται Κριοῦ. ἔστι ὁ κατὰ τὴν Νιόβην δὲ μῦθος οὕτω πως θεραπεύεται· φασὶ μέν τινων ἀκρωτήριον εἶναι Φρύγιον, ἐοικὸς γυναικείῳ προσώπῳ τοῖς πόῤῥω ἀφεστηκόσιν, ἐξ οὗ ὕδωρ ἀέναον καταῤῥεῖ, ὅπερ ὁ μῦθος εἰς δάκρυον αὐτοματίζει τῇ Νιόβῃ. ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὴν γραφικὴν τέχνην δεινοὺς, εἰς λεόντων μιμήματα, ἢ τοιούτων τινῶν θηρίων προτομὰς, τὰς τῶν ὀρέων ἐκτυποῦντας κορυφὰς, ὡς τῆς ὄψεως τοιαῦτά τινα φανταζομένης καὶ πόῤῥωθεν.

1. Ὅτι ἡ Γόρτυν ἔστι Γόρτυνα λέγεται τελουσυλλάβως, ἔστι τὸ μὲν κλίνεται Γόρτυνος, ὡς Φόρκυνος· τὸ δὲ, Γορτύνης, ὡς λεαίνης. ἱερὰν δὲ αὐτὴν λέγει, ἢ ἁπλῶς διὰ τὸ ἔνδοξον· ἢ Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς καὶ Ὁμήρου τὰς πόλεις οὕτω καλοῦντος, διὰ τὸ φυλακτικὸν τῶν ἐν αὐταῖς. κτίσμα δὲ ἡ Γόρτυν Ταύρου ἐκείνου τοῦ τὴν Φοίνισσαν Εὐρώπην ἁρπάσαντος, ὃς Κρήτης ἦν βασιλεύς. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ πόλις, κατὰ τὸν Γεωγράφον, εἰπόντα, "πόλεις "Κρήτης μέγισται, Γόρτυνα, Κυδωνία, ἔστι "Κνωσσός". λέγει δὲ ὁ αὐτὸς ἔστι ὅτι "Γορ"τύνη δευτερεύει μετὰ Κνωσσὸν κατὰ δύ"ναμιν", ἔστι ὅτι "συμπράττουσαι ποτὲ "ἀλλήλαις, πάντας εἶχον ὑπηκόους τοὺς "ἐκεῖ.

2. Ὅτι ἡ Φαιστὸς, ἣν ὁ Διονύσιος ἠπειρῶτιν λέγει, διεῖχε θαλάσσης μὲν σταδίους κ', Γόρτυνος δὲ, ἑξήκοντα· κατεσκάφη δὲ ὑπὸ Γορτυνίων. ἐξ αὐτῆς ἦν Ἐπιμενίδης ὁ ποιήσας δι' ἐπῶν καθαρμούς.

3. Ὅτι ὁ Ἰόνιος κόλπος μετὰ τὸν Σικελικὸν εὐρυνόμενος πρὸς βοῤῥᾶν, αὖθις δὲ κάμπτων, πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει, ἀφορῶν πρὸς τὸν εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν παρεκβαλλόμενον ὠκεανόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον Ἰόνιος κόλπος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ Ἀδρίας ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ Ἀδριὰς, καὶ Ἀδριανὴ θάλασσα. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τὸν Ἰόνιον μέρος τοῦ Ἀδρίου φασί. λέγεται δὲ Ἰόνιος, ὡς ἔστι τῷ Λυκόφρονι δοκεῖ καὶ τῷ Αἰσχύλῳ, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. διενήξατο γὰρ ἐκείνη, βοῦς γενομένη, κἀνταῦθα. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ Ἰάονος ἀνδρὸς Ἰταλοῦ, ἢ ἀπὸ Ἰονίου ἀνδρὸς Ἰλλυρικοῦ. λέγουσι δὲ τινὲς καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πέλαγος, Ἰόνιον λέγεσθαι ὁμοίως,

Et juxta ſacram Gortynam, ac mediterraneam Phæſtum,
Pronum, arietis aſſimilans caput :
Eoque ipſum etiam Arietis vulgo dixerunt frontem)
Quinetiam expanſus eſt Iapygiam ad terram.
Inde vero dilatatum protenditur Adrium ſalum
Ad boream : ſed rurſum ad occiduum receſſum ſerpit,
Quod etiam Ionium accolæ dixerunt.
Duas vero continentes eructat. intranti quidem
Dextram ad manum cernitur Illyris terra,
Dalmatia vero ſupra [*ultra*] Martiorum ſolum virorum.
Ad lævam vero Auſoniorum expanditur immenſus iſthmus,
Longe porrectus, tribus circumfluus maribus,
Tyrrheno, [*Thuſco,*] Siculo, atque Adrio adventante.
Unumquodque autem in ventum dirigit tractum :

μοίως, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. καὶ τὴν ἐκεῖ δὲ Γάζαν, Ἰόνην καλοῦσί τινες· ἔνθα βοῦς ἦν ἐν ἀγάλματι τῆς Ἰοῦς, ἤτοι τῆς σελήνης. Ἰὼ γὰρ ἡ σελήνη, κατὰ τὴν τῶν Ἀργείων διάλεκτον. τοῦ δὲ ἀνωτέρω ῥηθέντος Ἰόνιος μυχὸς Ἀδρίας ἱστόρηται, ἀφ' οὗ τὸ αὐτὸ πέλαγος καὶ Ἀδριατικὸν λέγεται. ἄλλοι δὲ οὕτω φασίν· ἔστιν Ἀδρία πόλις ἐπιφανής, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας, καὶ ποταμὸς ὁμοίως. ἀγαθὴ δὲ, φασὶ, βοσκήμασιν ἡ ἐκεῖ γῆ, ὥστε καὶ δὶς τίκτειν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ διδυμοτοκεῖν.

4. Ὅτι εἰσιόντι τὴν Ἰονίαν θάλασσαν, κατὰ μὲν τὰ σκαιὰ ἡ τῶν Αὐσόνων κεῖται χώρα, δεξιτερὴν δὲ κατὰ χεῖρα ἡ Ἰλλυρὶς ἐστὶ γῆ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἰλλυριοῦ υἱοῦ Κάδμου. Δαλματία δ' ἐφύπερθεν, ἣν καὶ λέγει ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, διὰ τὸ μαχίμους εἶναι τοὺς ἐκεῖ. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Δαλματεῖς δι' ὀκταετηρίδος ποιεῖσθαι τῆς χώρας ἀναδασμὸν κατά τινα ἀναγραφήν· καὶ οὐδὲ νομίσμασι χρῆσθαι, πολλὴν ταύτην ἀφελομένους τοῦ βίου κιβδηλίαν. διχῶς δὲ τὸ ἔθνος λέγεται, καὶ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν, Δάλμιον, ἢ Δελμίνιον, ἢ Δέλμινον.

5. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὐ κατὰ κοινὴν κυριολεξίαν ἰσθμὸν εἶπε τὸν περὶ τοὺς Αὔσονας τὸν πλατύτατον. οὐ γὰρ ἐστένωται οὐδὲ ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. διὸ ἐπάγει, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ τούτου, θεραπείαν, λέγων, παραπέπταται ἄσπετος, πουλυπενής, τρισσαῖς θαλάσσαις περίδρομος. καὶ εὐθὺς ἐπάγει ποίαις θαλάσσαις περιείληπται ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. λέγων πάνυ γοργῶς, ὅτι Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ. εἶτα εἰπὼν, ὅτι ἑκάστη τῶν τοιούτων τριῶν θαλασσῶν πρός τινα ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκὸν, σχηματίζει πάλιν κατὰ γοργότητα οὕτω, Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον· φιλοτιμησάμενος ἐνὶ στίχῳ ἐνθεῖναι τάς τε τρεῖς θαλάσσας, καὶ τοὺς τρεῖς ἀνέμους, εἰς οὓς ἑκάστη τὸ ἑαυτῆς παρασύρεται ῥεῦμα. ὁποῖόν τι πεποίηκε περὶ τούτου, ὡς προγέγραπται, καὶ ἐν τῷ, Πρῶτον μὲν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε, τὰς τρεῖς ἠπείρους ἐκεῖ ἐνὶ ἔπει συμπεριλαβών. Σημείωσαι δ' ὅτι ἐνταῦθα μὲν Τυρρηνὴν ἀμφιτρίτην, ἀνωτέρω δὲ, Τυρρηνίδα θάλασσαν εἶπεν, ἐν διαφόροις καταλήξεσιν.

Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον.
Αὐτὰρ [1] ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων
Πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίην ἐπὶ Σύρτιν ἑλίσσων
Τὴν ἑτέρην, ἥνπέρ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν·
Ἄλλη δ᾽, ἥτις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,
Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου.
Ὡς [2] οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
Ἐκ δ᾽ ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
Μακρὸν ἐπ᾽ ἀντολίην, [3] Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
Ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
Δοιαὶ δ᾽ ἑξείης προτέρω [4] φρίσσουσι θάλασσαι,
Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι Βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
Ναῦται δὲ πρώτην, Φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν,
Ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην Κασίοιο·
Σιδονίην [5] δ᾽ ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
Ἰσσοῦ ἄχρις πόλιος, Κιλίκων χώραν παραμείβων,
Ἰσσικὸς [6] ἑλκόμενος Βορέην ἔπι κόλπος ἀπείρων.

1. Ὅτι πρὸς τὰ νότια τῆς Σικελικῆς χθονὸς ἕλκεται κόλπος ἔσω Λιβύης, νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσων, τὴν ἑτέραν τὴν εὐρυτέραν· ἐνδοτέρω δὲ ταύτης δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ ἑτέρα Σύρτις, ἀφαυρὸν ἔχουσα πόρον, ὅ ἐστι, μικροτέρα οὖσα. ἥτις, φησί, τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης πλημμυρίδος ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ περιηγητὴς τῇ ὑπὲρ προθέσει ἐπὶ τῶν νοτίων ἐχρήσατο, εἰπὼν ὑπὲρ Σικελικῆς χθονὸς τὴν νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσεσθαι. ποιήσει δὲ τοῦτο πλειστάκις καὶ ἐν τοῖς ἐσέπειτα. ὥστε οὐκ ἐπὶ βορείων μόνον ἡ ὑπὲρ πρόθεσις τίθεται, διὰ τὸ ἔξαρμα τὸ ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν νοτίων. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ἐκεῖνα ἐστέρηνται τοῦ εἰς ὕψος ἐξῆρθαι, εἰ καὶ ἡμῖν δοκεῖ ταπεινά. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ βορείων τίθησι τὴν ὑπέρ, δηλότατόν ἐστιν. ἐρεῖ οὖν ἐν τοῖς ἑξῆς, βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ Εὐρωπείης, τουτέστι πρὸς τὰ βόρεια τῆς Εὐρώπης.

2. Ὅτι μέλλων ἀπὸ τῶν δύο Σύρτεων μεταβῆναι εἰς τὴν ἑξῆς περιήγησιν, σχήματι τοιούτῳ χρῆται συμπληρωτικῷ, γοργῷ τε καὶ σεμνῷ, Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ πολλαχοῦ διὰ σαφήνειαν χρῆται συχναῖς ταῖς συμπληρώσεσιν, ἤτοι ἀποθέσεσιν.

3. Ὅτι ἡ Σαλμωνίς, ἑῴα ἐστὶν ἄκρα τῆς Κρήτης· ὥσπερ αὖ πάλιν δυτικὸν ἄκρον αὐτῆς, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον. περὶ τοῦτο τὸ τῆς Σαλμωνίδος, ὥς αὐτός φησι, κάρηνον, ἤτοι ἀκρωτήριον, ἀναπέπταται τὸ Κρητικὸν πέλαγος. μᾶλλον δὲ ἄχρι καὶ αὐτοῦ περαίνεται τὸ εἴτε Σικελικὸν, εἴτε καὶ Κρητικὸν, καθὰ πρὸ μικροῦ εἴρηται, πέλαγος· οὗ κατεξῆς ἡ Φαρία θάλασσα· μεθ᾽ ἣν, ἡ Σιδωνία· καὶ

ἐπὶ

Tyrrhenum in zephyrum, Siculum notum, Adrium eurum.
Porro ſupra Siculam terram trahitur undam attollens
Pontus intra Libyam, auſtralem in Syrtim volvens
Alteram, quam quidem & latiorem vocant:
Altera vero, parvum habens ſinum, quæ intus eſt,
Eminus advenientem ſuſcipit æſtum maris.
Ita quidem reboant vorticoſi hi duo ſinus.
E montibus autem Siculis Cretæ expanditur [*porrigitur*] unda
Longe in ortum, Salmonium uſque ad promontorium,
Quod dicunt orientale Cretæ eſſe promontorium.
At deinceps duo ulterius intumeſcunt maria,
Iſmarici flatibus agitata boreæ,
Recta ſpirantis, quandoquidem è regione ſita ſunt.
Nautæ autem primum, Pharium mare appellant,
Quod in ultimum jugum porrigitur Caſii:
Sidonium vero alterum, ubi extenditur in ſeceſſum terræ,
Iſſum aduſque urbem, Cilicum regionem præteriens,
Iſſicus, qui trahitur boream verſus, ſinus immenſus.

ἐπὶ ταύτῃ τελευταῖος ὁ περὶ Κύπρον κόλπος, ἤγουν ὁ Ἰσσικός. περὶ οὗ καὶ μετ' ὀλίγον λελέξεται.

4. Ὅτι τὸ φρίσσειν κυρίως ἐπὶ θαλάσσης λέγεται. φησὶν οὖν ὅτι φρίσσουσιν ἥτε Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐλαυνόμεναι πνοαῖς Ἰσμαρικοῦ βορρᾶ, ὀρθὸν φυσήσαντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖνται τοῦ Βορρᾶ. εἶπε δὲ τὸ φρίσσουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦνται, καὶ εἰς ὕψος αἴρονται τοῖς κύμασιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φρὶξ, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς, ἤτοι τῇ ἐπαναστάσει τοῦ κύματος. ὅτι δὲ θαλασσία λέξις τὸ φρίσσειν, ἐν τοῖς τοῦ Ὁμήρου κάλλιον γέγραπται. τὸν δὲ βορρᾶν Ἰσμαρικὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θρακικοῦ, ἀπὸ Ἰσμάρου πόλεως Θρᾴκης. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Φαρίαν ταύτην θάλασσαν, ἥτις μετὰ τὸ Κρητικόν ἐστιν, ὡς εἴρηται, πέλαγος, καὶ Παρθένιον κόλπον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι ὥσπερ Σιδωνία καὶ Ἰσσικὸς ἀπὸ Ἰσσοῦ πόλεως καὶ Σιδῶνος, οὕτω καὶ Φαρία διὰ τὴν Ἀλεξανδρεινὴν Φάρον, ἥτις ἐστὶ νῆσος ἐν δεξιᾷ κειμένη Ἀλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκπυρσεύοντα τοῖς καταπλέουσι. περὶ δὲ ταύτης τῆς Φάρου εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν· ῥηθήσεται δὲ καὶ ὅτε τῷ λόγῳ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθωμεν.

5. Ὅτι ὁ Διονύσιος τὴν Σιδῶνα κλίνων, ἀκολούθως Ὁμήρῳ, ἐν τῷ, Σιδονία θάλασσα, ἐκτείνει μὲν τὸ τῆς ἀρχούσης δίχρονον, συστέλλει δὲ τὸ ο τὸ μετὰ τὴν ἄρχουσαν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ,

Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν.

εἰ δὲ ὕστερον τὰς ὅλας πλαγίας τῆς Σιδῶνος, τῷ ω μεγάλῳ παραληφθείσας ἐκφέρουσιν.

6. Ὅτι ἡ περὶ τὴν Παμφυλίαν χώραν θάλασσα,

Οὐ μὲν πολλὸν ἄνωθεν ἰσόδρομος· ἄγχι γὰρ ἤδη
Ὑσπληγγι[1] δνοφερῇ Κιλίκων ἀποπαύεται αἴης,
Τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἅλμην.
Ὡς δὲ[2] δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων,
Νωθὴς, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
Ἐρχομένῳ· τῶς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
Νήχυτος,[3] ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
Ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων ἐπὶ νήσων·
Σῆμα[4] δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηΐδα τηλόθεν ἄκρην.
Φράζεο δ' ἐκ κείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ' ἄρκτους,
Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον· ἔνθα τε κῦμα

θάλασσα, περὶ ἣν ἡ Κύπρος, οὐ μόνον Παμφύλιος κόλπος λέγεται, κατὰ ἐθνικὴν τοπικὴν κλῆσιν, ἀπὸ τοῦ τῶν Παμφύλων ἔθνους· ἀλλὰ καὶ Ἰσσικὸς, ἀπὸ Ἰσσοῦ πόλεως κειμένης μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας. φησὶ γοῦν καὶ ὁ Διονύσιος ὅτι ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ἕλκεται ἐπὶ βορρᾶν, Ἰσσοῦ ἄχρι πόλεως, Κιλίκων χώραν παραμείβων. ταύτην δὲ τὴν πόλιν Ἀλέξανδρος ὀνομαστὴν ποιήσας, ὡς τὸν Δαρεῖον ἐκεῖ νικήσας, ἐκάλεσε Νικόπολιν. οὗτος ὁ κόλπος, ὡς ὁ Διονύσιος λέγει, ἄγχι τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἐλθὼν εὐθύτερος, κατὰ ἰσοδρομίαν τινὰ, κἀκεῖ ἀποπαυσάμενος, ἐκεῖθεν ὡς ἐν ὑσπληγγι γνοφερῇ, τουτέστιν ὡς ἐν καμπτῆρι, στρεπτὴν ἐπὶ ζέφυρον ἐπερεύγεται ἅλμην, ἠρέμα ἐπὶ δύσιν κάμπτων, καὶ στρεφόμενος, καὶ ἀφορῶν εἰς τὸν ζέφυρον.

1. Σημειῶσαι δὲ ὅτι ὕσπληγξ οὐ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ καμπτῆρος λέγεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ ἀφετηρίας, ὅ ἐστι καγκέλου. ὀνομάζεται δὲ οὕτω καὶ ἡ ὑστριχὶς, οὐ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τὸ πληκτικὸν ὄργανον· λεγόμενον οὕτω διὰ τὸ ἐκ τριχῶν ὑείων εἰς πληγὴν συγκροτεῖσθαι. δέρμα γὰρ ὑὸς στενὸν καὶ ἐπίμηκες ἐντεμόμενοί τινες αὐταῖς θριξὶ, καὶ τὰς μήκους τῶν τριχῶν κείραντες, ὡς ἂν ἔχοιεν αὐταὶ οὕτω κεντεῖν στερρότερον, ἔτυπτον τοὺς μαστιγίας· καὶ ἐκαλεῖτο ὕσπληγξ τὸ τοιοῦτο τῆς μάστιγος ἐργαλεῖον. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοιαύτη ὕσπληγξ, πλέγμα ἦν ἀπὸ ὑείων τριχῶν. Ἱστέον δὲ ὅτι παρὰ Θεοκρίτῳ ἡ ὕσπληγξ εἴρηται, καὶ ἐπὶ παγίδος ὀρνέου τεθειμένη, διὰ τὸ συγκροτεῖσθαι, ὡς εἰκὸς, ἀπὸ ὑστριχίδος πλέγματος. Ἱστέον δὲ καὶ ὅτι πρώτως μὲν ὑστριχὶς ἐλέχθη τὸ τῆς πληγῆς ὄργανον, ὁποῖον ἂν καὶ ἦν· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ καμπτὴρ τοῦ ἀγῶνος ὕσπληγξ ὠνόμασται, διὰ τὸ τοὺς ἵππους ἐκεῖ προσεκτικώτερον καὶ πλήσσεσθαι καὶ νύσσεσθαι. ὅθεν καὶ νύσσα ὁ τοιοῦτος τόπος λέγεται. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ πρώτου δρόμου οἱ ἵπποι ταῦτα πάσχουσι, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀφετηρία ὕσπληγξ, ἔτι δὲ καὶ νύσσα ἐλέγετο.

2. Οὐκ εἰ καὶ εὐτελῶς καὶ μικροπρεπῶς, ὅμως ὡς ἐξὸν ἦν ἐν παραβολαῖς, δράκοντι τὸν τοιοῦτον Ἰσσικὸν εἰκάζει κόλπον· λέγων ὅτι ἐκεῖνος ἐν ἁλὶ κόλπος ἑλίσσεται, ὡς δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων, νωθὴς, ὑφ' ᾧ πᾶσα βαρύνεται ὄρεος ἄκρα ἐρχομένῳ. τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενον

ταῖς

Non tamen multum procul æqualem curſum habet: jam enim
Cilicum terram ceſſat, flexu atro; [prope
Tum ad zephyrum converſam eructat undam.
Ut autem draco horrendus viſu volutatur flexuoſus repens,
Tardus, ſub hoc autem totum gravatur montis jugum
Incedente: ſic ille volvitur in mari ſinus
Diffuſus, hinc & illinc gravatus gurgitibus.
Hujus quidem ad gurgitem Pamphylii habitant,
Quantum progreditur Chelidonias ad inſulas: [torium.
Terminum autem habet zephyri Patareum eminus promon-
Conſidera vero, ex illo [*ſinu*] converſus rurſus ad ſeptentriones,
Ægæi ponti vaſtum gurgitem: ubi etiam fluctus

ταῖς περιχοαῖς ἑλίσσεται δυσπόρευτον κεχυμένον, καὶ πολὺ τὸ κεκλασμένον, καὶ κατὰ τοὺς ὄφεις καμπύλον ἔχοντα. Σημείωσαι οὖν ὅτι διὰ μόνας τὰς καμπὰς τοῦ Ιωνικοῦ, ἡ τοῦ ὄφεως εἴληπται παραβολή· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀσφαλῶς. ἄλλως γὰρ πολὺ ἔχει τὸ ταπεινόν, εἰ ὁ τοσοῦτος κόλπος ὁλκῷ παραβέβληται ὄφεως. δράκοντι μὲν γὰρ προσαρμόσαι παραβολὴν ἐκ πελάγους, ὑψοποιόν ἐστι· πέλαγος δὲ τηλικοῦτον παραβάλλειν ἁπλῶς δράκοντι, καταβάλλει τὸ τοῦ κόλπου μέγεθος. ὅρα δὲ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ βλοσυρωπὸς δι' ἑνὸς σ ἐκφέρεται, δηλοῦν τὸ ἄγριον καὶ ὑποσεσυρμένον τοῦ βλέμματος.

3. Οὐκ ὥσπερ τὸ α ποτὲ μὲν στερεῖ, ποτὲ δὲ ἐπιτείνει, οὕτω καὶ τὸ νη. τὸ μὲν γὰρ νηλεής, ἐλέου δηλοῖ στέρησιν· τὸ δὲ νήχυτος κόλπος, δαψιλείαν κύματος.

4. Ὅτι ὁ Ιωνικὸς κόλπος, ὁ κατὰ Κύπρον, ὡς [illegible] διὰ τῆς γῆς τῆς Παμφυλίων ἔρχεται, διὸ καὶ Παμφύλιος λέγεται. [illegible] νήσων, [illegible] χει δὲ [illegible] τὴν τῆς Πατάρου [illegible] Λυκίαν [illegible]

μεῖον, ἤτοι τὸ πέρας, λέγει, κατὰ λόγον φιλόσοφον. τὸ γὰρ σημεῖον, τουτέστιν ἡ στιγμή, πέρας ἐστὶ γραμμῆς, ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς περιόδου τοῦ πελάγους τούτου δυτικὸν σημεῖόν ἐστι τὰ Πάταρα. Ιστέον δὲ ὅτι Πάταρα καλεῖται ὁ τοιοῦτος τόπος, ἢ ἀπὸ Πατάρου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου· ἢ ἀπὸ τῆς πατάρας, ὃ δηλοῖ Ἑλληνιστὶ τὴν κίστην, ἤτοι κιβωτόν. φασὶ γὰρ ὅτι πατάραν ἀθύρματα τοῦ Ἀπόλλωνος περιέχουσαν, πέμματά τινα ἐν σχήματι λύρας καὶ τόξου καὶ βελῶν, ἄνεμος ἁρπάσας ἀπό τινος παιδίσκης, καὶ ὑπολαβὼν εἰς θάλασσαν ἔβαλε τὴν Λυκιακήν, καὶ τῇ ἐκεῖ Χεῤῥονήσῳ προσήγαγεν. ὅθεν καὶ ἡ Χεῤῥόνησος ἱερά τε ἀνεῖται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν κλῆσιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης πατάρας, ἤτοι κιβωτοῦ, ἐκέρδανε. κρατεῖ δὲ περὶ τούτου καὶ τοιαύτη τις ἱστορία· Πάταρος καὶ Ξάνθος λῃσταί, παῖδες Λαπιθῶνος, βίον ἐκ τοῦ πειρατεύειν [illegible] προελόμενοι, κατέλυσαν τὴν τοῦ λῃστεύειν πλάνην, καὶ τῇ Λυκίων γῇ προσχόντες, ᾤκησαν βεβαίως ἐκεῖ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου Ξάνθου [illegible] Ξάνθος ἐκλήθη, καὶ πό[illegible]· ἀπὸ δὲ τοῦ λοιποῦ ἐκλήθη [illegible].

1. Οτι

Ῥηστόμενον νήσοισι περιβρέμεται [1] Σποράδεσσιν.
Οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ᾽ ὀφέλλει
Ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος Ἀμφιτρίτης.
Οὖρον [2] δ᾽ ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωντα,
Ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν· ὅθεν στεινὸς ἔρχεται αὐλών,
Συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης·
Τῆς [3] δ᾽ ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται Ἀσίδος αἴης
Πρὸς νότον· ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμός.
Τῇ δ᾽ ἔπι, Θρηϊκίου [4] στόμα Βοσπόρου, ὃν πάρος Ἰὼ
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
Στεινότατος [5] δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς

1. Ὅτι αἱ Σποράδες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον κεῖνται πέλαγος· ᾧ οὐδεὶς ἕτερος, φησί, κόλπος θαλάσσης ὑψόθι μορμύρων ἐναλίγκια κύματ᾽ ὀφέλλει. αἴτιον δὲ τούτου φασὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτόθι νήσων, αἷς προσρησσόμενα συχνὰ τὰ κύματα ἐπαναστρέφει, καὶ τῇ συνδρομῇ βιαιότερον κορυφούμενα, πολλὼ ἐγείρει τὸν κλύδωνα. διὸ καὶ ὁ Διονύσιός φησιν, ἔνθα κῦμα ῥηστόμενον νήσοις περιβρέμεται Σποράδεσσιν. περὶ ὧν ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον πέλαγος Αἰγαῖον, ἀλλὰ καὶ πεδίον τι περὶ τὴν Φωκίδα γῆν ἱστορεῖται καλούμενον Αἰγαῖον ἐκεῖνο, παρὰ τὸν ἐκεῖ ῥέοντα Αἶγαν ποταμόν.

2. Ὅτι ὁ τοῦ Αἰγαίου πόντου πλατὺς πόρος, ἀπὸ Πατάρων ἀρχόμενος, εἰς Τένεδον καὶ Ἴμβρον περαίνεται. ἐκεῖθεν δὲ στενὸς ἔρχεται αὐλὼν συρόμενος πρὸς βορρᾶν, ἕως εἰς τὴν καθ᾽ ἡμᾶς ταύτην τὴν περὶ τοῦ πόντου Εὐξείνου· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὀνομάζεται Προποντίς. καλῶς δὲ εἶπε τό, αὐλὼν στενός, ὡς πρὸς διαστολὴν τοῦ Αἰγαίου πλατυτάτου ὄντος. στενὴ γάρ ἐστι καὶ οἱονεὶ αὐλωνοειδὴς ἔκτασις ὁ Ἑλλήσποντος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἡ Προποντὶς καὶ στόμα ἁπλῶς λέγεται, καὶ μετὰ προσθήκης δέ, στόμα Πόντου, δηλαδὴ τοῦ Εὐξείνου, ὃς κατ᾽ ἐξοχὴν Πόντος λέγεται, ὡς μετ᾽ ὀλίγον εἰρήσεται. Αἰγαῖον δὲ πέλαγος, ὡς τισὶ δοκεῖ, λέγεται, παρὰ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγάς, τόπον οὕτω καλούμενον, ἔνθα τοὺς τοῦ Ποσειδῶνος ἵππους ἀναπαύει ὁ ποιητής· οἱ δὲ παρὰ Αἰγαίωνα τὸν Ὁμηρικόν, ὡς ἐν τῇ Ἰλιάδι γέγραπται.

3. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἰσθμόν τινα πλατὺν ἱστορεῖ περιεχόμενον ὑπό τε τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ὅς, ἑῷος μὲν κείμενος, πρὸς νότον δὲ καθελκόμενος, ἄσπετα φῦλα τῆς Ἀσιάδος γῆς ἀγκαλίζεται· ἐν οἷς εἰσι καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες. Ὅτι τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν νοτίων τίθησιν, εἰπών, τῆς δ᾽ ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται πρὸς νότον. καὶ ἡ αἰτία προείρηται.

4. Ὅτι μετὰ τὴν Προποντίδα τὸ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου στόμα ἐστίν, ἤγουν ὁ Θρακικὸς Βόσπορος, ὁ καὶ Μύσιος· ὃν καὶ ζεύξας ὁ Δαρεῖος περί που τὸ ἱερὸν στόμα, εἰς Θρᾴκην διέβη. μεθ᾽ ὃ καὶ εἰς Σκύθας ἐπέρασε, γεφυρώσας καὶ τὸν Ἴστρον. τὸν δὲ Θρακικὸν τοῦτον Βόσπορον οἱ μέν φασιν εἶναι τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενά· (φησὶ γοῦν περί τινος ὁ Ἀρριανός, ὅτι "ἐλαύνει ἐπὶ Χρυσόπολιν, ἔνθα "ὑπὸ νύκτα περαιοῦται τὸν Βόσπορον", καὶ

τὰ

Fractus inſulas circumfremit Sporadas.
Neque enim aliquis illi ſimiles fluctus excitat
Profunde-murmurans alius gurges maris.
Limitem vero in Tenedum terminat extremum,
Imbrum habens altera ex parte, unde arctum exit fretum,
Quod trahitur boream verſus, Propontidem intra totam.
Hanc autem ſupra innumeræ gentes panduntur Aſiaticæ terræ
Ad auſtrum. continentis enim latus ſuccedit tractus.
Hanc item poſt, Thracii oſtium Boſpori; quem olim Io
Junonis impulſu tranavit, juvenca quum eſſet.
Anguſtiſſimum ſane illud omnium eſt fretum

τὰ ἑξῆς) οἱ δὲ μάλιστα τὰ ἄνω Πόντου τοῦ καλουμένου Ἀνάπλου. τοῦτον τὸν Βόσπορον ἐνήξατο, φησὶ, ποτὲ ἡ Ἰὼ βουλαῖς Ἥρας, δάμαλις οὖσα. διὸ καὶ Βόσπορος λέγεται, οἱονεὶ βοὸς πόρος ἐκείνης τῆς οἰστροπλῆγος, περὶ ἧς Ἀῤῥιανὸς οὕτω φησί· “πορθμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὁ ποτὲ Μύσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέραν ᾤκουν τῆς Θρᾴκης· ὕστερον δὲ, Βόσπορος, ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἣν κατὰ μῆνιν Ἥρας οἰστρωθεῖσαν, εἰς τοὺς χώρους τούτους ἀφικέσθαι, καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίησαν”. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι κατά τινας, “οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ' ἀπό τινος ἑτέρας ὠνόμασται· ἥτις, φησὶ, Φρυγῶν ἐπικειμένων, ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιοῦται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον Βόσπορον· καὶ οὕτω καθηγεμὼν ἐκείνου γίνεται, κατά τινα θεοφορίαν, ἤγουν μαντείαν, ἥτις διεκελεύετο βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι. ὃ καὶ ποιήσαντες ἐκεῖνοι διεπεραιώσαντο ἀσφαλῶς· καὶ μνῆμα, φησὶ, τοῦ πόρου τούτου ἕστηκε βοῦς χαλκοῦ, ὑστέρῳ ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Χαλκηδονίων ἱδρυθεῖσα. καὶ τάχα ἐκ ταύτης καί τις ἐκεῖ τόπος καλεῖται Δάμαλις, ἕως νῦν”. Θρᾴκιος δὲ Βόσπορος καλεῖται ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν αὐτοῦ οἰκούντων Θρᾳκῶν· ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἀντιπέραν ποτὲ Μυσῶν ἐκλήθη, ὡς εἴρηται, Μύσιος.

5. Ὁ δὲ Διονύσιος περὶ τούτου λέγει, καὶ ὅτι στενότατος δὴ ἐκεῖνος ἁπάντων ἐστὶ πορθμὸς τῶν ἄλλων, οἳ θαλάσσης εἰσὶ πολυκλύστου. τετραστάδιον γὰρ τὸ τοῦ τοιούτου Βυζαντικοῦ στόματος εἶναί φησι, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. λέγει δὲ ὁ γεωγράφος, ὅτι “τὸ Βυζαντινὸν στόμα, Θρᾴκιον Βόσπορον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τετραστάδιον. τοῦ μέντοι Ἑλλησπόντου τὸ στενότατον ἑπταστάδιόν ἐστι, περί που τὴν Θρᾳκίαν Χεῤῥόνησον, κατὰ Σηστόν”. ἑπταστάδιον δὲ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στενότατον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκκέκοπται κατά τινα διαφορὰν τοπικὴν ὁ Θρᾴκιος Βόσπορος τῆς Προποντίδος, καὶ ἔστι βορειότερος μὲν αὐτὸς, νοτιωτέρα δὲ ἡ Προποντίς. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἀκριβέστερόν φασιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ Χαλκηδόνα εἶναι τὸ στόμα τοῦ Πόντου· ἔνθα καὶ τὸ μάλιστα στενὸν, καὶ οὗ ἐγγὺς, κατὰ τὸν Διονύσιον, αἱ Κυάνεαι πέτραι· καὶ ὅθεν, ὡς αὐτός φησιν, οἰγόμενος παραπέπταται ὁ Πόντος. δεῖ δὲ σκοπῆσαι εἴτε τὸν Ἑλλήσποντον-

Τῶν ἄλλων, [1] οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης·
Κυανέας [2] ὅθι μῦθος ἀναιδέας ἐν ἁλὶ πέτρας
Πλαζομένας, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
Ἐκ δὲ τοῦ οἰγομένοιο παραπέπταται ἐγγύθι [3] Πόντος,
Πολλὸς [4] ἐών, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
Τοῦ δ' ἤτοι [5] λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι

τον καὶ τὴν Προποντίδα εἰς ἕν τι συναλειπτέον, ἢ μᾶλλον μετὰ τὸ πλατὺν Αἰγαῖον τρία ταῦτα βορειότερα ῥητέον. πρῶτον μὲν τὸν στενὸν αὐλῶνα τοῦ Ἑλλησπόντου· μετὰ δέ, τὴν Προποντίδα· εἶτα βορειότερον τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἔχει γὰρ ἀμφιβόλως ταῦτα, διὰ τοὺς παλαιούς· ὧν οἱ μὲν μόνα τὰ κατὰ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, Ἑλλήσποντον εἶπον· οἱ δὲ καὶ ὅλην τὴν Προποντίδα. οἱ δὲ μέρος τι αὐτῆς τὸ ἐντὸς Περίνθου, ἤτοι Ἡρακλείας, τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀπένειμαν. οἱ δὲ καί τι τοῦ Αἰγαίου πελάγους τῷ Ἑλλησπόντῳ προσέθεντο· καθά που τάχα καὶ Ὅμηρος, ὅπου καὶ πλατὺν ἐκεῖνος λέγει Ἑλλήσποντον. τούτοις δὲ μὴ φαινόμενος ἀκολουθεῖν ὁ Διονύσιος, εἰς τρία διαιρεῖ τὸ μεταξὺ Αἰγαίου καὶ Εὐξείνου ὕδωρ, εἰς τε τὸν Ἑλλησποντιακὸν στενὸν αὐλῶνα, τὸν ἕως Προποντίδος, καὶ ἀνωτέρω εἰς αὐτὴν τὴν Προποντίδα, καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτὴν Θρᾴκιον Βόσπορον. οὕτω δὲ νοεῖ καὶ Ἡρόδοτος, λέγων "τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς "τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι "εἰς τὸν Ἑλλήσποντον· μεθ' ὃν τὸ χάσμα "τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

1. Ὅρα δὲ ὅτι καλῶς προσέθηκεν ὁ Διονύσιος ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν πορθμῶν τό, οἵ θαλάσσης εἰσί, διὰ τοὺς ἴσως νομίζοντας δύνασθαι πορθμοὺς λέγεσθαι καὶ τοὺς ποταμούς. κατὰ γάρ τιν συνήθη χρῆσιν οὔ τι πορθμὸς καὶ ποταμός, καὶ ταῦτα στενὸς ὢν πόρος μεταξὺ δύο γαιῶν· ἀλλ' αὐτοὺς μὲν κεκλήρωται τὸ ποταμὸς λέγεσθαι· ὁ δὲ πορθμὸς ὁρίζεται θαλάσσης εἶναι πόρος στενός, ἑκατέρωθεν [illegible] μεσολαβούμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ Κιμμέριος Βόσπορος ὁ περὶ Χερσόνησον, ὁ καὶ Μαιωτικός· οὗ τὸ στενότατον, εἴκοσι στάδια, ἢ καὶ ὀλίγον τι πλέον. λέγεται δὲ Βόσπορος μὲν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ἐκεῖνος, ἐκ τῆς Ἰοῦς τῆς βοός· Κιμμέριος δέ, διὰ τὸ παροικοῦν ὁμώνυμον ἔθνος, οὗ πολὺς λόγος, ὡς τὴν Ἀσίαν ποτὲ ὅτε καταδραμόντος ἕως καὶ εἰς αὐτὴν Βιθυνίαν. ἔστι δὲ Βόσπορος καὶ Ἰνδικός. καὶ ὁ περὶ τὸ Βυζάντιον δὲ λιμὴν οὕτως ὕστερον ἐκλήθη, κατὰ παραγραμματισμόν, ἢ μάλιστα κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ῥήτορσι λεγομένην παραφθοράν· Φωσφόριον ὀφείλων καλεῖσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Φιλίππου γὰρ ἐν πολιορκίᾳ διορύξαντος εἴσοδον κρυπτήν, ὅθεν οἱ ὀρύσσοντες ἔμελλον ἀφανῶς ἐξαναδῦναι τοῦ ὀρύγματος, ἡ Ἑκάτη φωσφόρος οὖσα δᾷδας ἐκεῖθεν ἔφηνε τοῖς πολίταις. καὶ τὴν πολιορκίαν οὕτω φυγόντες, Φωσφόριον οἱ ἐγχώριοι τὸν τόπον ἐκάλεσαν.

2. Ὅτι περὶ τὸν Θρᾴκιον Βόσπορον αἱ Κυάνεαι πέτραι εἰσί, κατὰ κυκλωνυμίαν οὕτω καλούμεναι· ἐξ ὧν ἀνοιγόμενος ὁ Εὔξεινος παραπέπταται, πολὺς ὤν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνατολῆς μυχὸν ἕρπων. καὶ ὅρα τὸ ἀνοιγόμενος· προσφυῶς γὰρ εἴρηται, ὡς πρὸς τὸ στόμα τοῦ πόντου. τὰς δὲ πέτρας ταύτας καὶ ἀναιδέας λέγει Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς εἴπερ ἔμψυχοι ἦσαν, ἐξ Ὁμήρου λαβὼν τὸ ἐπίθετον. καὶ μῦθον εἶναί φησι, πλαζομένας ποτὲ αὐτάς, [illegible] καναχηδὸν ἐπ' [illegible] φέρεσθαι· εἰ μὴ ὕστερον, ἐπειδὴ ἡ Ἀργὼ [illegible] ἔστησαν ἐφ' ἑνός.

Aliorum quæ ſunt undoſi maris:
Cyaneas ubi fama eſt impudentes in mari cautes
Vagantes, cum ſtrepitu [*ſonitu*] in ſe mutuo incurrere.
Ex eo autem [*Boſpori ore*] apertus panditur prope Pontus,
Qui eſt vaſtus, & longe in orientis receſſum ſerpit.
Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ

ἑνός. φησὶ δὲ ὁ Γεωγράφος "αὐτὰς ἐκεῖ "πε ἔσω τοῦ Πόντου εἶναι δύο νησίδια· τὸ "μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχὲς, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ". Πίνδαρος δὲ διὰ τὴν μυθικὴν κίνησιν, καὶ ζῆν ταύτας τὰς πέτρας τολμᾷ λέγειν· καὶ ἐπιμύθιον τῇ σκληρᾷ ταύτῃ τροπῇ, τεθνάναι φησὶν αὐτὰς ὁπηνίκα διεξῆλθεν αὐτῶν ἡ Ἀργώ. γέγραπται δὲ περὶ τούτων καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ περὶ πλαγκτῶν λόγῳ. τὸ μέντοι πλαζομένας, ὅπερ ὁ Διονύσιος ἐνταῦθά φησι, δίδωσι νοεῖν ὅτι δύνανται καὶ αὗται κατὰ τὰς Ὁμηρικὰς, Πλαγκταὶ λέγεσθαι· καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων ὅτι "Πλαγκτὰς πρότερον οἱ Ἕλληνες ἔλεγον "εἶναι αὐτάς". εἰ καὶ ἐκληρώσαντο ἰδίως τὸ τοιοῦτον ὄνομα αἱ παρ' Ὁμήρῳ Σικελικαὶ Πλαγκταί.

3. Ὅτι τὸν Εὔξεινον, ἄπλουν τε ὄντα, καὶ Ἄξενον θάλασσαν ποτὲ καλούμενον, Εὔξεινον οἱ ὕστερον, κατὰ σχῆμα εὐφημισμοῦ, μετεκάλεσαν. Ἄξενος δὲ ἐλέγετο (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἀπόξενος, κατὰ τὸν Σοφοκλῆν) ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχειν νήσων καταγωγὰς, ἢ διὰ τοὺς περιοικοῦντας Σκύθας, ἀνεπιμίκτους βαρβάρους· οἳ καὶ ἐξενοθύτουν καὶ ἐσαρκοφάγουν, καὶ ἀνθρώπων κρανίοις ἐχρῶντο ἐκπώμασιν. ἕτεροι δέ φασιν Ἡρακλέα κεκαθαρκέναι τὰ τῇδε, καὶ εἰς Εὔξεινον μετασκευάσαι τὸν Ἄξεινον. ἄλλοι δὲ εἰς Ἴωνας ἀνάγουσι τὸ τοιοῦτον ἀρίστευμα, οἳ πόλεις πολλὰς ἐν τῇ παραλίᾳ ᾤκισαν.

4. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς παλαιοῖς ὁ Εὔξεινος πόντος μέγιστος τῶν καθ' ἡμᾶς δι' ἀπειρίαν ἐδόκει· καὶ οἱ πλέοντες ἐκεῖ, ἐκτοπίζειν ἐνομίζοντο, καθὰ καὶ οἱ ἔξω τῶν στηλῶν, καθ' ἡμᾶς· καὶ ἄλλος τις ὥσπερ ὠκεανὸς τοῖς τότε ὑπελαμβάνετο, καὶ εἰς αὐτὸν πλέειν, ἐξωκεανίζειν ἐνομίζετο. διὸ, καθὰ προερρέθη, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἰδίως Πόντος ἐλέγετο· καθὰ καὶ οὕτως ὁ ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ ἐν τῷ, δεξιὰ Πόντου. καὶ καλοῦσι δὲ μητέρα Πόντου· καὶ Πόντου τὸ μυρίον ὕδωρ. διὰ δὲ τὸ κακόξενον καὶ δύσπλοον αὐτοῦ, καὶ τὸ εἰς Πόντον ἀπελθεῖν, ὅμοιον ἦν τῷ, εἰς μέγα κακόν· ὡς καὶ οἱ παλαιοί φασιν. ὅπερ μέχρι καὶ εἰς ἄρτι κρατεῖ. Ἡρόδοτος δὲ ἀξιοθέατον πόντον τὸν Εὔξεινον λέγει, καὶ πελαγέων ἁπάντων θαυμασιώτατον, ἱστορῶν καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ τὸ πλάτος πόσων σταδίων ἐστίν.

5. Ὅτι αἱ τοῦ Εὐξείνου πόντου κέλευθοι λοξαὶ ἐπιτρέχουσιν ἀεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀνατολίην ὁρόωσαι. καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν δύο κολῶναι, ἤτοι ἄκραι καὶ ἐξοχαὶ, ἔνθα καὶ ἔνθα· ἡ μὲν νοτιωτέρα, ἡ Κάραμβις, περὶ τὴν Παφλαγόνων γῆν, φυλάττουσα μέχρι καὶ νῦν τὴν ἀρχαιογονίαν τῆς κλήσεως· ἡ δὲ βορειοτέρα, ἥτις ἐστὶ τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, τὸ ἤδη καὶ ἀνωτέρω ῥηθὲν, τὸ περί που τὰ Κιμμέρια. αἱ δὲ δύο αὗται ἄκραι οὕτως ἀλλήλαις ἀντικείμεναι ὕψος τε ἀνέχουσι, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης εἰσέχουσι· καὶ διέχουσι μὲν ἀλλήλων ὅσον ἂν ὁλκὰς πλοῦν ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσῃ· ὅμως δὲ καὶ ἄμφω συνίασιν ἐναντίαι, καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὗται τῶν πλαγκτῶν πετρῶν. ὡς ἐκ τούτων οἱονεὶ διθάλασσον τοῖς ἑκατέρωθεν πλέουσι δοκεῖν τὸν Εὔξεινον, κολουμένης ὡς ἐν

Αἰεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι,
Μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι·
Ἡ μὲν, ὑπερνοτίη, τήν τε κλείουσι Κάραμβιν·
Ἡ δὲ, βορειοτέρη, γαίης ὑπὲρ [1] Εὐρωπείης,
Τὴν ῥα περικτίονες Κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
Αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι· οὐ μὲν ἔουσαι
Ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ Πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
Τόρνῳ [2] εἰδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου·
Ἀλλ' ἔη νευρῆς σημήια, δεξιὰ Πόντου,
Ἰθὺ διαγραφθέντα· μέση δέ τοι ἐστὶ Κάραμβις
Γραμμῆς ἐκτὸς ἔουσα, καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
Σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅς τ' ἐπὶ διστὴν
Εἰλεῖται στροφάλιγγα, βίου κεράεσσιν ἐοικώς.
Τοῦ καὶ [3] πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης

τινι διατειχίσματι ταῖς δυσὶ ταύταις μακραῖς κολώναις τῆς ὁράσεως. ὥστε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ ἑσπέρια πλέοντας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὰ ἑῷα, δοκεῖν εἰς αὐτὰς συμπλεῖσθαι τὴν θάλασσαν· οἷα μὴ διϊκνουμένης τῆς ὁράσεως αὐτοῖς ὑπερέκεινα. ὁπηνίκα δὲ περὶ τὸ μέσον τῶν ἀκρωτηρίων γένοιντο οὗτοί τε καὶ ἐκεῖνοι, τότε δὴ τὴν λοιπὴν αὐτοῖς διαφαίνεσθαι θάλασσαν, ὥσπερ ἑτέραν δευτέραν ὑπανοιχθεῖσαν, μὴ βλεπομένην πρότερον. διὰ γὰρ τὴν τῶν ἀκρωτηρίων τοιαύτην ἀντίθεσιν διαιρεῖσθαί πως ὁ Εὔξεινος τοῖς πόρρωθεν βλέπουσιν εἰς πελάγη δύο δοκεῖ, τοῦ ἑκατέρωθεν γινομένου σφιγγομένου πορθμοῦ· καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ φαίνεται διδύμη θάλασσα, καθά που λέγει ὁ Σοφοκλῆς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ παλαιοὶ περὶ τούτων οὕτως φράζουσιν ἐπιτομώτερον καὶ γοργότερον· «ὁ Ἑλλήσποντος ἐκδίδωσι πρὸς ἄρκτον εἰς τὴν Προποντίδα· ἡ δὲ, εἰς τὸν Εὔξεινον, ὃς διθάλασσός ἐστι τρόπον τινὰ κατὰ μέσον· γὰρ ἄκραι δύο προσπίπτουσι, διεχοῦσαι ἀλλήλων περὶ δισχιλίους πεντακοσίους σταδίους, καὶ συνάγουσι τὸν μεταξὺ πόρον, καὶ ποιοῦσι δύο πελάγη μεγάλα.»

1. Ὅτι ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, ἐρήμη ἐρήμεια, κολώνη κολώνεια· οὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. καὶ τὴν Εἰδοθέαν δὲ, Εἰδοθέειαν αὐτὸς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ὁ δὲ σχηματισμὸς Ἰώνων.

2. Ὅτι τὸν Εὔξεινον, οὐ λοξὰς ἔφθασεν εἰπεῖν τὰς κελεύθους, τόξῳ ἀπεικάζει τεταμένῳ Σκυθικῷ· Σκυθικὰ δὲ τόξα, τὰ ἐκ κεράτων συγκείμενα. καὶ νευρᾶς μὲν εἶναι σημεῖα τίθησι τὰ τοῖς εἰσπλέουσι δεξιὰ τοῦ Πόντου, ἤτοι τὰ νότια, εὐθὺ διαγραφέντα, τουτέστι ταθέντα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ ὑπερβάντα τὴν Κάραμβιν, ἐκτὸς πεσοῦσαν τῆς γραμμῆς, πλὴν οὐ πρὸς νότον, ἀλλ' εἰς βορέαν ὁρῶσαν, ἵνα μὴ σκολιὰ [illegible] ἡ τοῦ τόξου νευρά, [illegible] καὶ τῆς καμπῆς τὰς Καράμβεως. τὰ δὲ [illegible] Βόρεια, τὰ

Semper, ad boream & orientem ſpectantes;
Media vero hinc & inde duo eminent promontoria:
Alterum quidem, ſuperauſtrale, quod vocant Carambin:
Alterum autem magis boreale, terram ſuper Européam,
Quod quidem accolæ Arietis vocant frontem.
Quæ ambo coëunt adverſa: quum tamen non ſint
Vicina, ſed quantum navis intra tertium diem conficeret.
Ex hoc vero & Pontum videas bimarem,
Ambitu [*ſuo*] ſimilem curvi nexui [*funi*] arcus.
Verum fuerint nervi ſimulacra dexteræ partes Ponti,
Recta linea delineatæ: at media eſt Carambis
Quæ extra lineam eſt, & in boream ſpectat. [duplicem
Simulacrum autem cornuum habet ſiniſtra pars alvei, quæ ad
Sinuatur flexum, [*curvaturam,*] arcus cornibus ſimilis.
Cujus etiam ad boream Mæotidis aquæ paludis

τὰ τοῖς ἐκ τῆς Προποντίδος εἰσπλέουσι σκαιὰ, ἤγουν ἀριστερὰ, σχῆμα ἔχειν φησὶ τῶν τοῦ τόξου δύο κεράτων· διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς τοῦ τόξου κέρασιν ἐπὶ δίοστὴν κυρτοῦσθαι στροφάλιγγα ἑκατέρωθεν τοῦ μετώπου τοῦ Κριοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ὁ Εὔξεινος πρὸς τόξον εἴκασται, οὕτω καὶ ἄλλοι τόποι πολλοὶ διαφόρως εἰκάζονται πρός τινας ὁμοιότητας. οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον, δελτωτὸν τρίγωνον ἡ ἱστορία φησίν. ἐντεῦθεν τὰ δύο τοῦ Κριοῦ ἐτυπώθησαν μέτωπα, τό, τε Κρητικὸν καὶ τὸ Ποντικόν. οὕτω τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰκάζουσι χλαμύδι στρατιωτικῇ· τὴν Ἰταλίαν, κισσῷ· τὴν Ἰβηρίαν, βύρσῃ βοός· τὴν Νάξον, ἀμπέλου φύλλῳ· τὴν τοῦ Πέλοπος, πλατάνου πετάλῳ· τὴν Σαρδὼ, ἴχνει ἀνθρώπου· τὴν Κύπρον, δορᾷ προβάτου· τὴν Λιβύην, τραπεζίῳ σχήματι. καὶ ἄλλα δὲ ἄλλως εἰκάζουσιν οἱ παλαιοί. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐοικέναι τόξῳ τὸν Εὔξεινον περιφράζων, οὕτω φησὶ, Τόρνῳ εἰδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου. λέγει δὲ τόρνον τὸ τορνοειδές· ὥσπερ Λυκόφρων, στρόβιλον τὸ στροβιλοειδές. ἅμμα δὲ τόξου, τὸν σύνδεσμον τοῦ Σκυθικοῦ τόξου. περιηγὲς δὲ, τὸ περιηγμένον, ἤτοι καμπύλον. τοῦτο δὲ τὸ ἐντεταμένον τόξον ἵνα λέγῃ ἐοικέναι τὸ τοῦ Εὐξείνου πέλαγος τόξῳ οὐ σκολιῷ, ἀλλὰ στρογγύλῳ γινομένῳ διὰ τὴν τάσιν τῆς νευρᾶς. περιάγει γὰρ ἡ τάσις τὰ κέρατα εἰς καμπήν· καὶ οὕτως ἀπὸ σκολιοῦ γίνεται περιφερὲς κατὰ τὰς ἀψῖδας τὸ τόξον. ὅτε δὲ καὶ εἰς βολὴν ἐπιταθῇ, τότε κυκλοτερὲς τὸ τόξον γίνεται, κατὰ τὸν ποιητήν. τὸ δὲ περιηγὲς καὶ ἐπὶ ἀγκίστρου λέγεται.

3. Ὅτι πρὸς βορρᾶν Εὐξείνου ἡ Μαιῶτις λίμνη, καὶ ὅτι Σκύθαι αὐτὴν ἀμφινέμονται, καὶ εἰς αὐτὴν τερματοῦνται. φησὶν οὖν ὁ Ἡρόδοτος, "Τάναϊν διαβάντι "οὐκέτι Σκυθίη". ἔθνος δὲ καὶ οἱ Μαιῶται Σκυθικὸν, πολυανθρωπότατόν τε καὶ ἄλκιμον, ἄνδρες γεωργοὶ καὶ πολεμισταί. τὴν δὲ τοιαύτην Μαιῶτιν, μητέρα τοῦ Πόντου καλοῦσιν. ὅθεν καὶ τούτου τινὲς φασὶ λαχεῖν αὐτὴν τοῦ ὀνόματος. μαῖα γὰρ ἡ

τροφὸς

Εγκέχυται· τῇ μέν τε πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
Ανδρες ἀπειρέσιοι, καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου.
Εκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μύριον ἕλκεται ὕδωρ,
Ορθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· ᾧ πάρα πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
Τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
Νῦν [1] δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης,
Οφρα καὶ οὐκ ἐσιδών περ ἔχοις εὔφραστον ὀπωπήν·
Εκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ [2] αἰδοιέστερος εἴης,
Ανδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Ητοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἕρπει,
Ες νότον ἀντολίην τε, [3] τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη.

τροφός. διὸ καὶ ὁ περιηγητής φησιν, ἐξ αὐτῆς Πόντου τὸ μύριον ἕλκεται ὕδωρ, Ορθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· παρ' ᾧ πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. φασὶ δέ τινες καὶ μὴ πολὺ ἐλάττονα εἶναι τοῦ Πόντου τὴν αὐτοῦ μητέρα ταύτην Μαιώτιδα. Ιστέον δὲ ὅτι καὶ Μαιῶτις λέγεται διὰ τοῦ ω, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ μαιῶ, μαιώσω· καὶ μαιῆτις διὰ τοῦ η, ὡς ἀπὸ τοῦ μαῖα. Ταῦρον δὲ λέγει ὄρος ἄλλο παρὰ τὸν μετὰ ταῦτα ῥηθησόμενον ἑῷον Ταῦρον· ἢ βόρειόν τι τμῆμα ἐκείνου τοῦ Ταύρου, ὑφ' ᾧ κεῖνται οἱ Κιμμέριοι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος. ἔνθα καὶ ἡ Ταυρικὴ Χερρόννησος μεγάλη οὖσα, καὶ ὥς φασί τινες, τῇ Πελοποννήσῳ ἐοικυῖα καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, παρακειμένη δυσμικὴ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. οἱ δὲ ἐνταῦθα Σκύθαι, Ταυροσκύθαι λέγονται, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Ταύρου ὄρους. ὅπερ οἶδε καὶ Ηρόδοτος, ἱστορῶν καὶ αὐτὸς ὄρη Ταυρικά, Σκυθικά. περὶ δὲ Κιμμερίων ζήτει ἐν τοῖς εἰς τὴν Οδύσσειαν. τὸ δέ, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου, [illegible] ἀστεῖον καὶ αἰνιγματῶδες, κατὰ [illegible]μωνυμίαν τῶν λέξεων.

1. Οτι τὸ τῆς περιηγήσ[illegible] χρήσιμον ἐκτιθέμενος λέγει, ἐρῶ σοι τὸ τῆς γῆς ἁπάσης εἶδος, ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν ἔχοις εὔφραστον ὀπωπήν, ἤγουν θεωρίαν· ἐκ δὲ τοῦδε, γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης, τοῖς ἀγνοοῦσι τάδε πάντα περιηγούμενος. ὡς εἶναι τῆς περιηγήσεως τέλος, τὴν τοῦ μαθητοῦ γνῶσιν, εἶτα καὶ τὴν πρὸς ἄλλους ἀγνοοῦντας ἀπ' αὐτοῦ διδασκαλίαν· τούτων δὲ τέλος αὖθις τὴν ἐκ τῶν διδασκομένων τιμήν.

2. Ορα δὲ τὸ αἰδοιέστερος, ποιητικώτερον ὄν, καὶ τῷ μέτρῳ χρήσιμον. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Πινδάρῳ. ἐκεῖνος δὲ καὶ ἀφθονέστερον λέγει, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

3. Οτι τὸ τῆς Λιβύης εἶδος ἄλλοι μὲν εἰς ὀρθογώνιόν τι καταγράφουσι τρίγωνον· ὁ δὲ Διονύσιός φησιν αὐτὸ τραπεζίῳ ἐοικέναι σχήματι γεωμετρικῷ τετραπλεύρῳ, ἔχοντι τὴν ἄνω πλευρὰν ἐλάττονα τῆς ὑποτεινούσης, ὡς ὑπόκειται. καὶ γὰρ τῆς Λιβύης στενοῦται μὲν ὀξυνόμενα τὰ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τουτέστι τὰ ἑσπέρια· εὐρύνεται δὲ τὰ πρὸς ἕω, καὶ Αἴγυπτον. καὶ [illegible] ἀκριβέστερον, οἱ καὶ [illegible] τὰ τοῦ Διονυσίου [illegible] ἐς μυχὸν [illegible] πρὸς τοῖς Γαδείροις, [illegible] εὐρύτερον Α-

ραβίης

LIBYÆ seu AFRICÆ Tabula DIONYSIO et EUSTATHIO Accommodata
Fl. fluvius
I. Insula
M. Mons
Pr. promontorium
Urbs
MARE ATLANTICUM
MARE HESPERIUM
Gades
Mare Ibericum
Erythia I
Maurusii seu Mauri
Masæsylii
Numidiæ
Nomades
Masylenses
Gætuli
Mazaces
Nigretes
Atlantes
Phaurusii
Sicilia I
Peloponesi
Creta I
Cyprus I
Laodicea
Phoenicia
Sidon
Tyrus
Judæa
Cercinna I
Syrtis Minor
Meninx I
Syrtis Major
MEDITERRANEUM
Mare Creticum
Mare Pharium
Pharus I
Babylon
Marmaridæ
Lotophagi
Asbystæ
Nasamones
ÆGYPTUS
ARABIA
Sinus Arabicus seu Mare Rubrum
Garamantes
Ataranter
ÆTHIOPIA
Meroe I
Erembi
Troglodytæ
Seu Saraceni
L I B Y A
ÆTHIOPIA
Æthiopes Hesperii
Blemmyes
MARE LIBYCUM seu MARE ÆTHIOPICUM
Siris fl.
Cinnamomifera Regio
Lunæ Montes
Regio Dionysio Incognita
Harris Sculp.

Infuſæ ſunt: hanc quidem circum Scythæ utrinque habitant,
Viri innumeri; vocant autem matrem Ponti.
Ex hac enim Ponti immenſa trahitur aqua,
Recta Cimmerium per Boſporum: apud quem multi
Cimmerii habitant, ſubter frigido pede Tauri.
Talis quidem forma [*eſt*] cærulei maris.
Nunc autem tibi continentis eloquar faciem univerſæ,
Ut, licet non conſpicatus, habeas ejus ſpeciem facilem intel- [lectu;
Ex hoc autem honorabilis & magis reverendus eſſe poſſis,
Homine coram imperito ediſſerens ſingula.
Nempe Libya quidem extenta ad auſtrum ſerpit,
Ad auſtrum & ortum, menſulæ forma ſimilis;

περιθοίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης. ἄλλοις δέ τισι δοκεῖ, πλατεῖαν μὲν εἶναι ὑποτείνουσαν γραμμὴν τὴν βορείαν παραιγιαλῖτιν, ἀπεναντίας δὲ αὐτῆς, στενοτέραν ὑπερτείνουσαν, τὴν πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ νοτίαν ὠκεανῖτιν πλευρὰν, ὡς εἶναι τὸ σχῆμα τοιοῦτον. οἷς οὐ πάνυ ἄν τις ἀρέσκοιτο, τῷ Διονυσίῳ προσέχειν θέλων καὶ τῇ φύσει τοῦ πράγματος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ τραπέζιον σχῆμα καὶ μετενεχθὲν ἀνάγκην ἐνταῦθα ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ δίχρονον. ἄλλως γὰρ διὰ διφθόγγου, φασὶν, ἐκφέρεται. οὐ γὰρ ὑποκορίζεται ἀπὸ τῆς τραπέζης, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ τραπεζοῦς γίνεται, ὡς τάχα τῶν πάλαι τραπεζίων τοιουσχήμασι χρωμένων τραπέζαις, διὰ τὸ στεῤῥὸν τῆς βάσεως. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἢ ἀπὸ γυναικὸς ὁμωνύμου Λιβύης, δηλαδὴ τῆς Ἐπάφου· ἢ διὰ τὸ τοῦ τόπου αὐχμηρὸν, κατὰ παραγραμματισμὸν ἵνα, οἱονεὶ λιφύη τις οὖσα, ὡς ἐλλιπὴς ὑετοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὸν ἄνεμον τὸν λίβα, ὡς ἐκεῖθεν πνέοντα. ὅπερ δοκεῖν ἔοικε καὶ τῷ Διονυσίῳ, καθάπερ ἐστὶ τεκμήρασθαι ἀπὸ τῆς παρηχήσεως αὐτοῦ τῆς τοιαύτης, ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ᾽ αὐγὰς, Ἀσίην. Νικίας δέ τις φησὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους ἀπό τινων κληθῆναι ἀνδρῶν, Εὐρώπου, Ἀσίου, καὶ Λίβυος· ὥσπερ καὶ ἄλλοι μυρίοι τόποι ἀπό τινων προσώπων ἀξίων λόγου ἐκλήθησαν· οἷον ἀπὸ Περσέως, ἡ Περσίς· καὶ Κρήτη, ἀπὸ Κρητός· καὶ Ἀφρικὴ, ἀπὸ Ἄφρα τινὸς συνεκδημήσαντος τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς. καὶ ἄλλοι ἀπ᾽ ἄλλων. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μέρος τι τῆς Λιβύης τῆς χώρας ἐστὶν ἰδίως οὕτω καλούμενον Λιβύη. παρὰ γοῦν τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκομεν τὸ, ἀμφοτέρας Λιβύας. τοῦτο δὲ τάχα ἐμφαίνει καὶ τριχῶς τὴν Λιβύην λέγεσθαι, τήν τε ὅλην χώραν, καὶ μέρος τι αὐτῆς, εἰς δύο Λιβύας ὑποδιαιρούμενον· ὥσπερ καὶ τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν εἰς πολλὰς Καππαδοκίας καὶ Ἀρμενίας οἱ παλαιοὶ κατατέμνουσι. τοιοῦτον δέ τι καὶ περὶ τῆς Ἀσίας ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. ἐπὶ μέντοι τῆς Εὐρώπης ἔμπαλιν γέγονεν. ἐκείνης γὰρ μέρος τι ἐξῃρέθη, ὃ λέγεται Εὐρώπη, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης λεχθήσεται. θηριοτρόφον δὲ τὴν Λιβύην ἱστοροῦσι, καὶ ἔρημον τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὗς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δοκεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ τετραόρου χρῆσις ἐκεῖθεν εὑρεθῆναι. φησὶν οὖν Ἡρόδοτος, ὅτι “ τέσσαρας ἵππους ζευγνύναι, παρὰ Λιβύων Ἕλληνες “ ἔμαθον,

Ἀρξαμένη πρώτιστα Γαδειρόθεν, ἧχί περ ἄκρη
Εἰς μυχὸν ὀξυνθεῖσα τιταίνεται Ὠκεανοῖο.
Οὖρον δ' Ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
Εὐρύτερον· τόθι γαῖα [1] κελαινῶν Αἰθιοπήων
Τῶν ἑτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὖδας [2] Ἐρεμβῶν.
Παρδαλέη δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην·
Ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,
Τῇ καὶ τῇ κυανῇσι κατάστικτος φολίδεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται
Ἀγχοῦ στηλάων, [3] Μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι δὴ, Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα,
Ἔνθα Μασαισύλιοί τε καὶ [4] ἀγρόνομοι Μασυλῆες
Βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἤπειρόν τε καὶ ὕλην,

"ἔμαθον. τοσοῦτον δὲ καὶ (φασὶν) ἡ Λιβύη ἀπολείπεται τοῦ τρίτον ἀκριβῶς εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης, κατὰ τὴν εἰς τρία ἴσα τομήν, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης, οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξῃ τῇ Ἀσίᾳ. πῶς ἂν οὖν εἴη τρίτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἥτις οὐδὲ εἰς τεταρτημόριον συλλογίζεται; ὃ καὶ ὁ Διονύσιος ἐμφαίνει ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀσίας λόγῳ. Ὅτι πρώτη ἐνταῦθα ἐπαναλήψει χρᾶται, ἐν τῷ, Λιβύη ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον, ἀντολίην τε. ἐπαναλαβὼν, διὰ κάλλος καὶ διὰ σαφήνειαν, καὶ δὶς εἰπὼν τὸ, ἐς νότον.

1. Ὅτι περὶ τὴν Ἀραβίαν ἡ γῆ τῶν ἑτέρων κελαινῶν Αἰθιόπων, ἤγουν τῶν ἀνατολικωτέρων, ἀντιδιαστελλομένων τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι. καὶ γὰρ καὶ καθ' Ὅμηρον, "οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονός εἰσιν, οἱ δὲ ἀνιόντος"· ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ὀδυσσείας γέγραπται.

2. Ὅτι ἄγχι τῶν ἑῴων Αἰθιόπων οἱ Ἐρεμβοὶ, οἳ κατὰ σαφεστέραν μετάληψιν, ἤγουν μεθερμηνεύουσιν, λέγονται καὶ Τρωγλοδύται· οὕτω καλούμενοι διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαίνειν, καὶ τρώγλας ὑποδεδυκέναι, διὰ τὴν ἄγαν ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότητα. λέγονται δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ Σαρακηνοί. τούτων τῶν Ἐρεμβῶν ἡ γῆ παρδαλέῃ ὁμοία ἐστὶ, τουτέστι δορᾷ παρδάλεως, ὡς διψηρὰ, φησὶν, οὖσα, καὶ αὐχμήεσσα, καὶ ὧδε καὶ ὧδε κυανέαις κατάστικτος φολίδεσσιν, καὶ οὕτω ποικίλη, κατὰ τὴν πάρδαλιν. διάφορος γὰρ ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γῆ τοῖς χρώμασι, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἔκκαυσιν. εἰσὶ δὲ Τρωγλοδύται καὶ ἐν Εὐρώπῃ, περί που τὴν Τριβαλλῶν γῆν, καὶ περὶ Καύκασον, καὶ τὸ βόρειον ὁμοίως· καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα δύονται ὑπὸ γῆν. καὶ οἱ Παρράσιοι δὲ Δυτίχθονες, τοιοῦτοί τινές εἰσι. περὶ δὲ Τρωγλοδυτῶν καὶ Ἐρεμβῶν γέγραπται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. ὅτι δὲ οἱ παρὰ τῷ Διονυσίῳ Ἐρεμβοὶ, καὶ Τρωγλοδύται λέγονται, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν ῥήτωρ, "Τρωγλοδύται, μοῖρα Αἰθιοπική, Νομαδική, καὶ Ἀράβων ὅμορος. λέγεται δὲ κατὰ ὀξύτητα δρόμου εὐτυχεῖν, καὶ ἀπὸ σφενδόνης ἀκροβολίζεσθαι ἄριστα". ὁ δ' αὐτὸς, καὶ ἐτυμολογῶν τὴν τοῦ ἔθνους κλῆσιν, φησὶν, ὅτι "ὅτε τοὺς ἀνθισταμένους διαδιδράσκουσιν, ἐπιτρεπόμενοι τῇ ποδωκείᾳ, εἰς ὀπάς τινας βραχυστόμους καὶ χηραμοὺς κρυφίους πετρῶν καταδύονται". Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοὺς Τρωγλοδύτας Αἰθιό-

Orſa primum à Gadibus, ubi quidem extrema
In receſſum acuminata porrigitur Oceani.
Limitem vero Arabicum terminat prope mare
Latiorem: ubi terra nigrorum Æthiopum
Alterorum, quos juxta porrigitur ſolum Eremborum.
Pelli pantherinæ autem ipſam homines perhibent ſimilem:
Arida enim atque ſqualida eſt,
Hinc & inde nigris diſtincta ſquamis.
Verum extremum quidem ad angulum habitant
Prope columnas [*Herculis*] Mauritanæ gentes terræ.
Poſt has autem, Nomadum diſperſæ ſunt infinitæ nationes,
Ubi Maſæſyliique & in agris degentes Maſylenſes
Paſcuntur cum liberis per continentem & ſylvam,

πως εἶναι ἱστορῶν φησὶν, ὅτι "οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶ πάντων· σιτεῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ σαύρας· τῇ δὲ διαλέκτῳ τετρίγασι, καθάπερ αἱ νυκτερίδες".

3. Ὅτι περὶ τὴν ἄκρην γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τοῦ ῥηθέντος Λιβυκοῦ τραπεζίου σχήματος, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν οἰκοῦσιν οἱ Μαυρούσιοι, οὓς καὶ Μαύρους οἱ Ῥωμαῖοι ἔλεγον. εὐδαίμονα δὲ γῆν ἔχουσιν οὗτοι, καὶ μεγαλόδενδρον καὶ πολύδενδρον· ἐξ ὧν καὶ μέγισται μονόξυλοι τράπεζαι. καίτοι δὲ Νομαδικῶς ζῶντες οἱ Μαυρούσιοι καλλωπίζεσθαι ἱστόρηνται κόμης τε ἐμπλοκῇ, καὶ χρυσοφορίᾳ, καὶ σμήξει ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ. ἐπὶ δὲ τοῖς Μαυρουσίοις, φησὶ, τὰ τῶν Νομάδων παρατέταται ἄπειρα φῦλα, οὓς φησιν Ἡρόδοτος Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐνταῦθα Νομαδικοί εἰσιν ἔθνη νότια, καθὰ καὶ ἀρκτῷα ἐν Σκύθαις· οὓς καὶ διὰ τὸ Νομαδικὸν, καὶ λίαν βοσκηματῶδες, βόσκεσθαί φησι σὺν παισὶν, ἀνὰ ἤπειρόν τε καὶ ὕλας πλανωμένους, καὶ θήραν βίου ζητοῦντας κακήν. οὐ γὰρ ἔμαθον, φησὶ, γῆς τομὴν δι' ἀρότρου, οὐδὲ βοῶν αὐτοῖς ἀκούεται αὐλιζομένων μυκηθμὸς, οὐδὲ τερπνὸς ὁλκὸς ἁμάξης· ἀλλ' οἷα θῆρες ἀνὰ τὰς ὕλας βουκολοῦνται, νήιδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο. καὶ ὅρα τὸ βουκολοῦνται, ληφθὲν εἰς ἐτυμολογικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κλήσεως τῶν Νομάδων, καθὰ καὶ τὸ βόσκεσθαι. Νομάδες γὰρ πάντως ἀπὸ τοῦ νέμεσθαι· τὸ δὲ νέμεσθαι, καὶ τὸ βουκολεῖσθαι, καὶ βόσκεσθαι, ταυτόν τι σημαίνουσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν, νήιδες, ἀνεπιστήμονες· παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ εἰδέναι. τὸ δὲ ἀπευθέες, ἀντὶ τοῦ ἀμαθεῖς, καὶ μὴ ἀκούσαντες. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ἀκουσθέντος τὴν λέξιν τίθησιν, ἐν οἷς ἀπευθέα λέγει τὸν ἀνήκουστον καὶ ἄγνωστον ὄλεθρον. τερπνὸν δὲ τὸν τῆς ἁμάξης λέγει ὁλκὸν, ὡς τὴν γεωργίαν καὶ τὸν ἥμερον βίον ἀποδεχόμενος· ἄλλως γὰρ δύσηχος καὶ οὐχ ἡδὺς ὁ τῆς ἁμάξης ὁλκός.

4. Ὅτι τὸ ἀγρονόμοι Μασυλῆες προπαροξύνεται, ὁμοίως τῷ, πρωτότοκοι παῖδες· ἐπεὶ οὐκ ἐνέργειαν, ἀλλὰ πάθος σημαίνει. τοὺς γὰρ ἐν ἀγροῖς νεμομένους, ἢ τοὺς κατὰ τὰ ἄγρια νεμομένους ἡ λέξις δηλοῖ. Πολύβιος δὲ Μασυλεῖς γράφει αὐτούς.

1. Ὅτι

Μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
Κείνοις δ᾽ οὔποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἁμάξης,
Οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων·
Ἀλλ᾽ αὔτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρύα βουκολέονται,
Νήιδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.
Τοῖς δ᾽ ἔπι ¹ Καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον,
Καρχηδὼν, Λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων·
Καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπαὶ βοῒ μετρηθῆναι.
Ἑξείης ² δ᾽ ἐπὶ Σύρτις ἀγχίρροον ὁλκὸν ἑλίσσει

1. Ὅτι Καρχηδὼν, μητρόπολίς ἐστι Λιβύης, Φοινίκων ἀποικία οὖσά ποτε, μετὰ τοὺς Νομάδας οὖσα. λέγει δὲ αὐτὴν εὔορμον· λιμένα γὰρ ἔχει εὐκαταγώγιον, ἱδρυμένη ἐπὶ Χερρονήσου. πολλὴ δὲ ἐστι παρὰ ταῖς ἱστορίαις ἡ πόλις, καὶ πλοῦτον ἔχε βαθὺν καὶ δύναμιν πολλήν. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐπὶ θαύματι ἐπαναλαμβάνει καὶ αὐτὴν, λέγων, Καρχηδὼν Λιβύων, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων· Καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπὸ βοῒ, τουτέστι βύρσῃ, μετρηθῆναι. καὶ ἔστιν αὕτη δευτέρα παρὰ τούτῳ ἐπανάληψις· τρεῖς γὰρ εἶπεν, ἐνταῦθα τὸ Καρχηδών. φασὶ δὲ ὅτι ἐρημωθεῖσα ἡ Καρχηδὼν, καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ ἡ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν, τουτέστιν ἀνωρθώθη, ὑπὸ Καίσαρος, τοῦ ἐπιλεγομένου θεοῦ, (οὗ υἱὸς ὁ Σεβαστὸς) πέμψαντος ἐκεῖ ἐποίκους Ῥωμαίους. ἱστόρηται δὲ καὶ ὅτι Ταρσεῖς ἡ θεία γραφὴ, οὐ τὴν Ταρσὸν, κατά τινας, ἀλλὰ τὴν Καρχηδόνα ταύτην καλεῖ, προκαθημένην τῆς Ἀφρικῆς. ἡ δὲ περὶ τῆς ῥηθείσης βοὸς ἱστορία τοιαύτη ἐστίν· Διδὼ ἡ τοῦ Πυγμαλίωνος ἀδελφὴ, Ἀγήνορος θυγάτηρ, ἢ Βήλου βασιλέως Τυρίων, ἡ καὶ Ἐλισσα καλουμένη, καὶ Ανα, Συγχαίῳ γενομένη γυνὴ, ἀνδρὶ Φοίνικι, Τύρον ᾤκει· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα ὁ Πυγμαλίων σὺν αὐτῷ ἀποδημοῦντά ποι δολοφονεῖ, ἔρωτι χρημάτων. ὁ δὲ δι᾽ ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ, κελεύει φεύγειν· οὐκέτι γὰρ εἶναι πιστὰ τὰ τοῦ Πυγμαλίωνος, ἐν δευτέρᾳ χρημάτων τὰ φυσικὰ τιθεμένου θεσμά. ἡ δὲ, προσλαβομένη τινὰς τῶν Τυρίων, συναραμένη δὲ καὶ τὰ χρήματα, ἔρχεται ἐπὶ Λιβύην. τοῦ δὲ Νομάδων καὶ Μαζίκων βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος αὐτὴν, ἠξίου ἡ γυνὴ χῶρον αὐτῇ τιμῆς ἀποδόσθαι ὅσον ἂν ῥινὸς, ἤγουν βύρσα, ἐπιλάβοι βοός. τυχοῦσα δὲ τοῦ ἀξιώματος, διὰ τὸ δόξαι μικρὰ αἰτῆσαι, λαμβάνει βύρσαν, καὶ κατατεμοῦσα εἰς λεπτὰ, καὶ τὰ λεπτοτομηθέντα ἱμάντα ἐπεκτείνασα, ἔσχε τὴν κύκλῳ ἐμπεριληφθεῖσαν γῆν τῷ ἱμάντι εἰς μῆκός τε καὶ εἰς πλάτος· πολλὴν ὅρον τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι περιγράψασα. καὶ οὕτως ἡ Καρχηδὼν, Φοινίκων ἀνέκαθεν οὖσα τῶν μετὰ τῆς Διδοῦς, νῦν Λιβύων ἐστί. Διδὼ δὲ ἐκάλεσαν οἱ πλεονεκτηθέντες τὴν τοιαύτην γυναῖκα ἐπιχωρίῳ φωνῇ, ὡς ἂν εἴποι τις ἀνδροφόνον· διαβάλλοντες ἐκείνην ὡς δῆθεν αἰτίαν ἔχουσαν τοῦ ἀνδροφονῆσαι, διὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ φόνον. ἡ δὲ τῆς πόλεως ἀκρόπολις διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἱστορίαν τῆς βοὸς, Βύρσα ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ἰάρβας, τὴν πόλιν μετὰ τὴν κτίσιν καθαίρας, ἐκάλεσε τῇ Λιβύων φωνῇ Καινὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδών. Ἄλλοι δὲ οὕτως ἱστοροῦσι Καρχηδὼν ἡ πόλις ἀπὸ

Quærentes victus miſeram & fœdam venationem.
Non enim terram findentis ſulcationem noverunt aratri,
Illis item nunquam jucundus auditur tractus plauſtri,
Neque boum mugitus ad ſtabulum redeuntium:
Sed paſſim, more ferarum, per ſylvas paſcuntur,
Inſcii ſpicarum, atque ignari meſſis.
Poſt hos autem Carthago perjucundum continet portum,
Carthago, Afrorum quidem, prius vero Phœnicum:
Carthago, quam fama eſt ſub bove dimenſam fuiſſe.
Deinceps autem Syrtis rapide-fluentem tractum volvit

Καρχηδόνος τινὸς ἀνδρὸς Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καινὴ πόλις, καὶ Καδμεία, καὶ Κακκάβη, ὅπερ τῇ ἐγχωρίῳ διαλέκτῳ ἵππου δηλοῖ κεφαλήν. ἐξ αὐτῆς, φασὶ, Κλειτόμαχον εἶναι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν φιλόσοφον, τὸν καὶ Ἀσδρούβαν καλούμενον· ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου κη΄. ἐτῶν, ἄνθρωπος ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος (φασὶ) καὶ τῶν πρώτων στοιχείων, καὶ ὅμως ὀξύτητι φύσεως καὶ ἄκρᾳ μελέτῃ εἰς πολὺ σοφίας ἐληλακώς. Οἱ δὲ καὶ τοῦτο περὶ Καρχηδόνος φασὶν, ὡς ἄρα οἱ περὶ τὴν Ἔλισσαν, ἤγουν οἱ μετὰ τῆς Διδοῦς ὀρύσσοντες εἰς πόλεως κτίσιν, καὶ βοὸς εὑρόντες κεφαλὴν, ἀπέσχοντο τοῦ ὀρύσσειν, οἷα ὀπτευσάμενοι μόχθους, καὶ δουλείαν συνεχῆ, ὃ καὶ οἱ βόες πάσχουσιν. ὀρύξαντες δὲ περί που φοίνικα πεφυτευμένον, εὗρον κεφαλὴν ἵππου, καὶ συμβαλόντες σημαίνεσθαι σχολὴν αὐτοῖς, καὶ παρ' ἄλλων δόσιν τροφῆς, καθὰ καὶ τοῖς ἵπποις, ἔκτισαν ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταῦτα πότιμον ὕδωρ μὴ ἔχοντι· καὶ τάχα διὰ τοῦτο καὶ Κακκάβη ἐκλήθη, ὡς ἀνωτέρω ἔκκειται.

2. Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδόνα Σύρτις ἡ μικροτέρα, ἡ καὶ Λωτοφαγῖτις, μεθ' ἣν πρὸς αὐγὰς ἡλίου ἡ ἑτέρα ἔρχεται ἄσσετος, εὐρυτέραις βαρυνομένη προχοαῖς. πολλὴ δὲ ἡ τῶν Σύρτεων χαλεπότης, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, διὰ τὸ τεναγῶδες τοῦ βυθοῦ· καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀμπώτιάς τε καὶ πλημμυρίδας συμβαίνει, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἐμπίπτειν τοὺς παρατυχόντας εἰς τὰ βράχια, καὶ καθίζειν, καὶ εἶναι σπάνιον τὸ σωζόμενον σκάφος. τοῦτο δὲ καὶ Διονύσιος ἐμφαίνων φησὶν, ἔνθα ἄλλοτε μὲν κορυσσομένης Τυρσηνίδος θαλάσσης πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δὲ ἄμπωτις ξηραῖς ἐπιτρέχει ψαμάθοις· εἰρηνοῦντος δηλονότι τοῦ πόντου, καὶ μὴ κορυσσομένου τοῖς κύμασιν. καὶ ἀνωτέρω δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη περὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου. τεναγώδης δὲ ὁ τόπος, ὡς ἐῤῥέθη, καὶ οὐκ ἀεὶ βαθεῖα θάλασσα, ἀλλὰ κατὰ καιρούς τινας πολὺ τοῦ ὕδατος ἐπισυρομένη· ὅθεν καὶ Σύρτις καλεῖται. ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐλάττων Σύρτις, χιλίων ἑξακοσίων σταδίων, ὡς οἱ παλαιοί φασι, τὴν περίμετρον· τῆς δὲ μεγάλης ὁ κύκλος, πεντακισχιλίων σταδίων. τὸ δὲ περὶ αὐτῶν πέλαγος, Λιβυκὸν καλεῖται, ἀποτελευτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ἄμπωτις δέ ἐστι ξηρασία καὶ ἀνάπαυσις ὕδατος περιοδική, ἀνάπωτις οὖσά τις, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμπωτις. πάθος δέ ἐστι γινόμενον πολλαχοῦ, οἷα τοῦ ἐπιπολάζοντος ὕδατος ἀπονοστοῦντος, καὶ ἐν τῷ οἷον ἀναπίνεσθαι, ὑπὸ γῆν δυομένου κατὰ χρονικὰς περιόδους τινάς. αἴτιον δέ φασι τοῦ πάθους τούτου πνεύματα ὑπόγεια, ποτὲ

Βαιοτέρη. μετὰ τὴν δὲ πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
Ἄσπετος, εὐρυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσιν·
Ἔνθα, κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσσάτη πόλις ἐστήρικται,
Ἥν ῥά τε κικλήσκουσι [1] Νέην πόλιν· ἧς ὑπὲρ αἶαν
Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεινοι γεγαῶτες·
Ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἤλυθεν Ὀδυσσεύς.
Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
Ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων [2] Νασαμώνων,
Οὓς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή.
Ἀσβύσται [3] δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι,
Καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
Κυρήνη τ' [4] εὔιππος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.

μὲν ἐπιὸν, ποτὲ δὲ ἀπιὸν καὶ ὑποιοσοῦν· ὅτε τὸ ὕδωρ ἀναθέμενον, εἶτα συγκαταδῦνον ποιεῖ τὴν ἄμπωτιν, ἥτις, ὡς ἐρρέθη, ἐκ τῆς ἀναπώσεως κέκληται. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ πλημμύρα ὠνόμασται, ὡς ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήσω, τὸ ἀναπληρῶ, ἐξ οὗ καὶ ἡ πλήμμη παρὰ τῷ Γεωγράφῳ· ἀφ' ἧς ἡ πλημμύρα παρῆχθαι δοκεῖ, κατὰ παρωνυμίαν τινά. τάχα δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πλήμμης καὶ τὸ πλημμελεῖν ἐπί τε πλαδῶντος στομάχου λέγεται, καὶ ἑτέρων σημασιῶν μεταφορικῶς.

1. Ὅτι μέση τῶν Σύρτεων ἡ Νέα πόλις, ἡ καὶ μικρὰ Λέπτις, ἧς ὑπὲρ αἶαν Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξενοι ὄντες· περὶ ὧν ἐν Ὀδυσσείᾳ γέγραπται· ἔνθα ποτὲ, φησὶ, καὶ Ὀδυσσεὺς ἦλθε πλανώμενος. ἔστι δὲ καὶ περὶ Καμπανίαν Νέα πόλις διάσημος, ὡς ῥηθήσεται.

2. Ὅτι οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἔκ τινος βασιλεύσαντος τὴν ὁμωνυμίαν ἔχον, ὃς Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο· εἰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος. τούτους, φησὶ, Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμὴ, ἀδίκων χειρῶν κατάρξαντας· ἀνεῖλον γὰρ δόλῳ στρατηγόν τινα Ῥωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον, διὸ καὶ ἠνδραποδίσθησαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οἱ δέ φασιν αὐτοὺς καταπολεμηθῆναι, ὅτε ὁ λεγόμενος ἐμφύλιος ἀνῆπτο πόλεμος, συναγωνιζομένους τῷ Κάτωνι κατὰ τοῦ Καίσαρος. τὸν δὲ Νασάμωνα, οὗ τὸ ἔθνος ἐπώνυμον, Γαράμαντός τινος γενεαλογοῦσι, τοῦ καὶ Ἀμφιθέμιδος λεγομένου· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Λιβυκὸν ἔθνος οἱ Γαράμαντες ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Νασαμῶνες, ὅτε ἀποδημοῦσι, πτερὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ὀρθὰ ἔχουσιν, ὡς ὁ Δίων φησίν. ἄλλοι δὲ καὶ πολυγυναίκας τούτους ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους ἐπίκοινον. μαντεύονται δὲ, φασὶν, ἀπὸ ἐνυπνίων ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων μνήματα· τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ τεθνεῶτας ὀμνύουσιν αὐτοὺς, τῶν τύμβων ἁπτόμενοι. καθημένους δὲ, φασὶ, θάπτουσι τοὺς νεκρούς. ἐσθίουσι δὲ

ἀττε-

Minor. poſt hanc ad ortum venit alia
Immenſa, amplioribus onerata gurgitibus:
Ubi, intumeſcente Tyrrheno mari,
Interdum quidem inundatio excitatur, interdum vero rurſus
Reciprocatio [*receſſus æſtûs*] ſiccas currit ſuper arenas.
Harum autem ambarum in medio urbs ſtabilita eſt,
Quam appellant Novam urbem; cujus ultra terram
Lotophagi habitant, hoſpitales qui ſunt natura:
Quo olim variis inſtructus conſiliis errans venit Ulyſſes.
Illam autem rurſus circa regionem deſerta domicilia
Hominum videas interemptorum Naſamonum,
Quos Jovem non curantes perdidit Auſonia haſta.
Asbyſtæ autem poſt hos mediterranei ſunt,
Atque delubrum Libyci dei, arena ſub multa,
Cyreneque bonos habens equos, Amyclæorum genus hominum.

ἀττελάβους, πρὸς ἥλιον ξηράναντες. εἶδος δὲ ἀκρίδος ὁ ἀττέλαβος.

3. Ὅτι μεσήπειροι κατὰ Λιβύην οἱ Ἀσβύσται, τὸ ἔθνος· ἔνθα καὶ τὸ ὑμνούμενον Ἄμμωνος τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τέμενος, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ. καὶ τούτου τοῦ τόπου τὸ ἐθνικὸν, Ἀμμώνιοι, παρ' οἷς λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου εἶναι κρήνη, ἥτις ἐν ἑκάστῳ νυχθημέρῳ πολλὰς δέχεται τροπὰς, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, κατὰ τὸ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι περιοδικῶς. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὰς μαντείας διὰ συμβόλων ἐν Ἄμμωνος γίνεσθαι, ἤτοι διὰ σχημάτων τινῶν, καὶ καταδύσεων καὶ ἀναδύσεων. τὸ δὲ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ, ἐτυμολογίας ἐστὶν ἀφορμὴ, ὡς παρὰ τὴν ἄμμον ἐτυμολογουμένου τοῦ Ἄμμωνος, ἣν πάνυ πολλὴν ὁ νότος τοῖς ἐκεῖ ἐπιφορεῖ. οἱ δέ φασι τὸν ἐκεῖ Δία, Ἄμμωνα κληθῆναι ἀπό τινος ὁμωνύμου ποιμένος, προκατάρξαντος τῆς τοῦ ἱεροῦ ἱδρύσεως. εὕρηται δέ τι περὶ Ἄμμωνος καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου. Ἡρόδοτος δὲ, ταυτὸν οἰόμενος εἰπεῖν Ἄμμωνα καὶ Δία, λέγει ὅτι “κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐτόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος, Ἀμμώνιοι· Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι”. τινὲς δὲ τῶν μεγάλων φιλοσόφων, Ἀμοῦν καὶ πατέρα εἰπεῖν, ταυτὸν εἶναι ἱστορεῖ. τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίαν γυναῖκα συστήσασθαι, ἱέρειαν τοῦ Θηβαίου Διός. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἀκούσας Περσέα καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἄμμωνος ἀναβῆναι, ἐφιλοδόξησεν ἀνελθεῖν καὶ αὐτός. καὶ ἐποίησεν οὕτω, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ εὐτυχῶς τῆς ὁδοῦ, καίτοι ἄλλως ἠφανισμένης τὰ σημεῖα τῇ ἐπιχύσει τῆς ἄμμου. ὅτε, φασὶ, καὶ ὁ τοῦ Ἄμμωνος ἱερεὺς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παιδίον, παιδίος καλέσας βαρβαρικῶς τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδοξεν ὡς ἐν χρησμοῦ λοξότητι, ὦ παῖ Διὸς, αὐτὸν προσειπεῖν· οὕτω τῶν ἐπιτρεχόντων κολάκων ἐκλαβομένων τὸ βάρβαρον τῆς φωνῆς.

4. Ὅτι τὴν Κυρήνην εὔιππον λέγει, ἢ εὔπυργον, κατὰ ἑτέραν γραφήν. καὶ, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν, ἤγουν Λακώνων· ὡς ἀπὸ μέρους. μέρος γὰρ Λακώνων αἱ Ἀμύκλαι. ἀποικία δέ ἐστιν ἡ Κυρήνη

νησιωτῶν

Ἀγχι δὲ, [1] Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Γαίτουλοί τ' ἐφύπερθε, [2] καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖς, Φαυρούσιοι· ὧν ὕπερ αἶαν
Ναίουσιν [3] Γαράμαντες ἀπείριτοι. ἐν δὲ μυχοῖσι
Βόσκοντ' ἠπείροιο [4] πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
Τῶν πέρας αἰθαλέων [5] Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
Ἔνθεν ποτάτοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου·
Ὅς δή τοι, [6] Λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἕρπων,

νησιωτῶν Θηραίων τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἀνέκαθεν μετοικησάντων. ὁ Θήρας γὰρ ἐκεῖνος, ὁ στείλας εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, Λάκων ἄνωθεν ἦν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ, ὁ καὶ εὔιππον εἶναι τὴν Κυρήνην μαρτυρῶν, καὶ πολλαχοῦ ἐγκωμιάζων αὐτήν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πεντάπολις ἡ Κυρήνη, ἐξ ἧς καὶ ὁ ῥήτωρ Συνέσιος. λέγεται δὲ ὅτι καὶ αὕτη, καθαιρεθείσης τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀνεκτίσθη. ἐκλήθη δὲ Κυρήνη, ἢ ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως θυγατρὸς, κατὰ Πίνδαρον, ἢ ἀπὸ Κυρήνης πηγῆς ἐγχωρίου. λέγονται δέ ποτε οἱ Κυρηναῖοι καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐτυχῆσαι, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὕτω δὲ εὐφορωτάτη ἐστὶν ἡ Κυρήνη, ὥστε ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἡ ὀπώρα. ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος· καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι ὅτι ἐνταῦθα ὁ οὐρανὸς τέτρηται.

1. Ὅτι τὸ ἔθνος οἱ Μαρμαρίδαι προνενεύκασιν Αἰγύπτου ἤτοι πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τέτανται. καλοῦνται δὲ οὕτως ἀπὸ Μαρμαρίδου τινὸς υἱοῦ Ἀράβου. καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Μαρμαρική.

2. Ὅτι οἱ Γαράμαντες ἐπώνυμοί εἰσιν, ὡς προείρηται, Γαράμαντός τινος. οὗτοι πάντα ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται· καὶ οὔτε ὅπλα ἔχουσι πολεμιστήρια, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, οὔτε ἀμύνεσθαι οἴδασιν. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ θηριώδει, μετὰ τοὺς Νασαμῶνας, πρὸς νότον ἄνεμον.

3. Ὅτι Γαίτουλοι, μέγιστον ἔθνος Λιβυκόν. τούτους Ἀθηνόδωρος Γαιτουλίους λέγει. Ἡρωδιανὸς δὲ προπαροξύνει, λέγων ὅτι τὰ εἰς λος παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ου προπαροξύνεται. ἱστορεῖ δὲ μεγίστους ἀσπαράγους φύεσθαι παρ' αὐτοῖς.

4. Ὅτι ἐν μυχοῖς τῆς Λιβυκῆς ἠπείρου πρὸς νότον βόσκονται πανύστατοι Αἰθίοπες, αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, ἔνθα τέμπεα, τουτέστι δάση καὶ ὕλη, πυμάτης Κέρνης. ταύτην δὲ τὴν Κέρνην, οἱ μὲν νῆσον φασιν ἐν τῷ ὠκεανῷ, οἱ δὲ τοῦτο οὐ δέχονται. καὶ ἡ θέσις δὲ αὐτῆς διαφωνεῖται. οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἐμφαίνει· οἱ δὲ, δυτικήν. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλοι, νοτίαν ὅς, τέμπεα Κέρνης εἰπὼν, καὶ λιμνάδα αὐτὴν παραδηλοῖ· ἑλώδη γὰρ τὰ τέμπεα, ὡς καὶ τὰ Θετταλικὰ τέμπη, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Μηδικά. ὁ δὲ Γεωγράφος, παραδηλῶν ψεύδεσθαι τοὺς λέγοντας τὴν Κέρνην σώζεσθαι, οὕτω φησί, "Κέρνην Ἐρατοσθένης ὀνομάζει, καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γινωσκομένους". ὁ δὲ Λυκόφρων καὶ δυτικήν τινα Κέρνην παραδηλοῖ, ὑπὲρ Τυρσηνίαν, ἔνθα Κερνεάτιν ἱστορεῖ νῆσον, δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι. τῶν δὲ Αἰθιόπων Ἡρόδοτος

τος

Juxta autem Marmaridæ vergentes ad Ægyptum,
Gætuli item deſuper, & vicini Nigretes.
Deinceps vero poſt hos Phauruſii: quorum ſupra terram
Habitant Garamantes innumeri. in receſſibus autem
Paſcuntur continentis omnium extremi Æthiopes,
Ipſum ad Oceanum, ultimæ prope tempe Cernæ.
Quos ante peruſtorum Blemyum eminent juga,
Unde pinguiſſimi deſcendunt aquæ Nili;
Qui quidem, è Libya ortum verſus ſpatioſus ſerpens,

τος τοὺς Μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρέα ἑφθὰ, καὶ πίνειν γάλα, καὶ ζῆν ἔτη εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τινὲς δὲ, φησὶν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα. σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός. πολὺς δὲ ὁ χρυσός· καὶ οἱ δεσμῶται παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πέδαις δέδενται. φέρει δὲ, φασὶν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἔβενον. εἰσὶ δὲ κατ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι Αἰθίοπες, οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ἀλλὰ περὶ τῇ Αἰγύπτῳ, οὓς ὁ Καμβύσης κατεστρέψατο· δι' οὓς καὶ Αἰθιοπία ἐκλήθη ποτὲ ἡ Αἴγυπτος, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται.

5. Ὅτι Βλεμμύων κολώνας, ἤγουν ἐξοχὰς, λέγει τοὺς δύο καταῤῥάκτας, ἤτοι καταδούπους, καὶ κρημνοὺς, δι' ὧν ποταμοῦ κατέρχεται, φησὶν, ὕδατα Νείλου· τουτέστι, τοῦ πιαίνοντος τὴν ἐκεῖ γῆν. Αἰθιόπων δὲ ὑπακούουσιν οἱ Βλέμμυες, οὕτω καλούμενοι ἀπὸ Βλέμμυός τινος, ὃς ὑποστρατηγῶν τῷ βασιλεῖ Δηριάδῃ κατὰ Διονύσου συνεπολέμησε. καὶ εἰσὶ καὶ οἱ Βλέμμυες ἔθνος Αἰθιοπικόν· διὸ καὶ αἰθαλέους αὐτοὺς καλεῖ ὁ Διονύσιος, ἐκ τοῦ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ οἱ Αἰθίοπες. λέγει δὲ καὶ ἐγγὺς τῆς Κέρνης εἶναι αὐτοὺς, περὶ ἧς ἀνωτέρω εἴρηται. καταῤῥάκται δὲ ἐν τῷ καθόλου λέγονται οἱ πετρώδεις τόποι, οὓς, ἐν τῷ καθ' ὁδὸν βαίνειν, οἱ ποταμοὶ ἀναγκαζόμενοι, τὸν ῥοῦν εὑρόντες, ὑπερβαίνουσι, πολὺ συναγαγόντες ῥεῦμα, καὶ τῇ πλημμύρᾳ καταῤῥάσσοντες, ἤτοι ἄνωθεν βιαίως κατιόντες· ἐξ οὗ καὶ οὐρανοῦ καταῤῥάκτας φαμέν. καί τι ὄρνεον ἀετῶδες καταῤῥάκτης καλεῖται, ὡς ἄνωθεν καταῤῥάσσον ἐν τῷ θηρεύειν τὰ ὄρνεα.

6. Ὅτι ὁ Νεῖλος, Λιβύηθεν ἐπ' ἀνατολὴν πολὺς ἕρπων ἕως καὶ εἰς τὴν καλουμένην πόλιν Συήνην, Σῖρις ὑπὸ Αἰθιόπων κικλήσκεται· ἀφ' ὧν καὶ ἄρχεται ῥέειν. οἱ δὲ περὶ Συήνην στραφέντι, τουτέστιν ἐπὶ τὰ βόρεια κάμψαντι, Νεῖλον τὸ ὄνομα μετέθεντο. πολλὴ δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Συήνη, ἀπὸ Συήνου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. ἐν ᾗ καὶ φρέαρ εἶναί φασι, τὰς θερινὰς τοῖς ἐκεῖ διασημαῖνον τοῦ ἡλίου τροπάς· ὅπου καὶ ἄσκιοι κατὰ μεσημβρίαν εἰσὶν οἱ ὡρολογικοὶ γνώμονες, διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τοὺς τόπους τῷ τροπικῷ. τὸ δὲ Σῖρις, οἱ μὲν βάρβαρόν φασιν εἶναι ὄνομα, ἤτοι Αἰθιοπικὸν, κατὰ τὸν Διονύσιον· (διὸ οὐδὲ χρῆναι λέγουσι ζητεῖν Ἑλληνικὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, ὡς οὐδὲ τῆς Ἰταλικῆς Σίριδος· πόλις δὲ ἡ Σῖρις ἐκείνη) οἱ δὲ ἐπιχειροῦσιν ἀπὸ τοῦ σειρίου ἀστέρος ἀποδοῦναι τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον. ὑπὸ κύνα γὰρ, φασὶν, οὗ μέρος ὁ σείριος ἀστὴρ, πλημμύρει ὁ Νεῖλος, ἐν ἐπιτολῇ κυνὸς ἀναβαίνων· ὅτε ἀποτελοῦνται τὰ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν καθωμιλημένην γλῶτταν λεγόμενα κυνοκαύματα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐτυμολογοῦσι τὸ Σῖρις, ὃ δηλοῖ

Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται· οἱ δὲ Συήνης
Ἐνναέται στρεφθέντι μετ' οὔνομα Νεῖλον ἔθεντο.
Κεῖθεν δ' ἐς Βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος,
Ἑπτὰ [1] διὰ στομάτων εἰλιγμένος, εἰς ἅλα πίπτει,
Ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
Οὔτ' ἰλὺν [2] βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
Ὅς ῥά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης;
Ἐς Λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
Τῷ πέρα ναιετάουσιν [3] ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν.

τὸ συμπλέκω καὶ συναρμόττω· ἐπειδὴ εἱρμῷ τινι καὶ τάξει φέρεται, καὶ οὐ παρασυνθεσμεῖ τὴν ἀνάβασιν· διὸ καὶ τῇ αὐτοῦ ὑπερβάσει φασὶ μετρεῖσθαι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τὸν ἐνιαυτόν. καὶ τὸν Νεῖλον δὲ, ὀφείλοντα διὰ διχρόνου μόνου τοῦ ἰῶτα γράφεσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς ἰλύος, ὅμως διὰ τοῦτό φασι τὴν διὰ διφθόγγου γραφὴν ἀποφέρεσθαι, ὡς ἂν ἔχῃ πληροῦν καὶ τῇ ποσότητι τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων τὸν ἐνιαύσιον καιρόν. τὸ γὰρ Νεῖλος, κατὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων ποσούμενον, τὸν τξέ. ἀριθμὸν συντελεῖ, ὁπόσαι εἰσὶ καὶ αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραι. καὶ οὕτω δείκνυται ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ εἱρμόν τινα φέρεται· καίτοι καὶ ἄλλῳ τρόπῳ τὸ Νεῖλος ἐτυμολογεῖται, παρὰ τὸ νέαν, ἤτοι ἐνιαυσίαν, ἄγειν ἰλὺν, Νέϊλός τις ὤν. λέγει οὖν καὶ ὁ ποιητὴς οὕτως, ὅτι οὐ τὶς ποταμῶν ὅμοιος τῷ Νείλῳ, οὔτε ἰλὺν βαλεῖν, οὔτε χθονὸς ὄλβον αὔξειν. διὸ καὶ ἐργατικὸν ποταμὸν αὐτόν φησιν ὁ Ἡρόδοτος. ὅτι δὲ πολλὴν ὁ Νεῖλος ἰλὺν βάλλει, δηλοῖ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπίκτητον εἶναι τὴν Αἴγυπτον, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, διὰ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ἰλύος πρόσχωσιν. ἦν γὰρ ὅτε, φασὶ, πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ἕλος ἦν. τινὲς δὲ Νεῖλόν φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ Νείλου τινὸς ἀπογόνου Ἄτλαντος, βασιλεύσαντος τῆς ἐκεῖ. ἄλλοι δὲ, ὅτι Μέλας πρότερον καλούμενος, μετεκλήθη Νεῖλος ἀπό τινος Νείλου βασιλικοῦ παιδὸς, ἐκεῖ ῥίψαντος ἑαυτόν. τινὰς μέντοι, ἀπό τινος Νειλασίου κεκλῆσθαι οὕτως αὐτὸν εἰπόντας, οὐκ εὖ λέγοντας ἀπελέγχει ὁ Ἀρριανός.

1. Ὅτι ἑπτὰ διὰ στομάτων ἑλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἅλα βάλλει, ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτου. διὸ καὶ πιότατον αὐτὸν φθάσας ὠνόμασε. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, δίχα τῶν ἑπτὰ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα εἶναι ἄσημα ψευδοστόματα. Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα, ὡς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν καταδούπων ἀρξάμενος ῥέει, μέσην Αἴγυπτον σχίζων εἰς θάλασσαν. σχιζόμενος δὲ εἰς τρία, τὸ μὲν ἐῷον σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλούσιον στόμα· τὸ δὲ ἑσπέριον, Κανωβικὸν καλεῖται· τὸ δὲ μέσον, Σεβεννυτικὸν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαϊτικὸν καὶ τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικὸν, οὐκ ἰθαγενῆ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτά. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. εἰς τοσοῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥστε καὶ ποταμία νῆσος παρά τινων λέγεται. Ἱστέον δὲ ὅτι Ἡρόδοτος μὲν λέγει τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκεσθαι. διὸ οὐδ' αὐτὸς ἔχει φράσαι τούτου τὰς πηγάς. "δοκῶ δὲ, φησίν,

Siris ab Æthiopibus vocatur : at Syenes
Incolæ converſo mutarunt nomen *in* Nilum.
Illinc vero in boream extenſus alibi alius
Septem per oſtia volutus in mare delabitur,
Aquis pinguefaciens fertile ſolum Ægypti.
Non enim quiſquam fluviorum par eſt Nilo,
Neque ad limum projiciendum, neque ad ſoli felicitatem augendam :
Qui certe & Libyam dirimit Aſiatica ab ora,
In Libem quidem Libyam, in ortum vero Aſiaticam terram.
Hunc accolunt præclarorum genus hominum,

σιν, ὅτι οὐδὲ οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων". ἕτεροι δέ φασι τὸν Νεῖλον ἐκ τῶν τῆς Σελήνης, ἤτοι ἐκ τῶν Σεληναίων ὀρῶν ἄρχεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς κινναμωμοφόρου γῆς ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων, καὶ διεξιέναι πᾶσαν ἐπ' εὐθεῖαν τὴν Αἴγυπτον, κάμψαντα, καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταρράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἀρξάμενον τῆς καμπῆς, ἐμβάλλειν τε εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἕω δύο ποταμοὺς περιλαμβάνοντας νῆσον εὐμεγέθη καὶ ὀνομαστὴν τὴν Μερόην. ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας, ὁ δὲ Ἀστάπους καλεῖται. καίτοιγε ὁ Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι βούλεται· λέγων ὅτι "οὔτε κρήνη οὔτε ποταμὸς "οὐδεὶς εἰς αὐτὸν ἐσδίδωσιν". ὁ δὲ ῥηθεὶς μικρὸς καταρράκτης, ὀφρύς ἐστι, φησί, πετρώδης, ἐπίπεδος ἄνω, τουτέστι πλατύς. δέχεται δὲ τὸν ποταμὸν πλουτοῦντα εἴς τινα κρημνόν, καθ' οὗ τὸ ὕδωρ καταρρήγνυται. πληροῦσθαι δὲ ὑπὸ θερινῶν ὄμβρων τὸν Νεῖλόν φασι, καὶ ὑποκαταβαίνειν μετὰ μ'. ἡμέρας, δι' ὅσων καὶ ηὔξηται. πελαγίζειν δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ, ὥστε τὰς ἐπὶ λόφων ἢ χωμάτων οἰκήσεις νησίζειν οἷον τοῖς πόρρωθεν βλέπουσιν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ θερινῆς τροπῆς ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος πληθύνει, τουτέστι πλημμυρεῖ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατόν· εἶτα ἐκλιπὼν τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὀπίσω ἀπελθὼν, διατελεῖ βραχὺς τὸν ὅλον χειμῶνα· καὶ ὅτι λίθος ἐν τῷ Νείλῳ γεννᾶται κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἐὰν ἴδωσι κύνες οὐχ ὑλακτοῦσιν. τροφιμώτατον δέ φησι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ εἶναι, διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, καὶ μεγαλοφυεῖν, καὶ γόνιμον δὲ καὶ πολύγονον εἶναι· διὸ καὶ τὰς γυναῖκας ἐσθ' ὅτε τετράδυμα τίκτειν, ἤδη δὲ καὶ, κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους ἱστορίαν, ἑπτάδυμα.

2. Ὅτι τὸν Νεῖλον καὶ πάνυ πολλὴν ἰλὺν λέγει βάλλειν, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται, καὶ ὅλως χθονὸς εἶναι αὐξητικόν. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ τῆς Ἀσίας τὴν Λιβύην ἀποτέμνεσθαι, ἀφιέντα κεῖσθαι, ἐς Λίβα μὲν τὴν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς τὴν Ἀσίαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δέ που τὴν Ἀσίαν, Ἀσίδα φησί, κατὰ παρωνυμίαν, οὐ μὴν κατὰ ὑποκορισμόν· οὐ γὰρ εἰκὸς ὑποκορίσασθαι αὐτὸν τὴν τοσαύτην ἤπειρον. οὕτω δὲ καὶ αἱ Ἀμαζόνες παρωνύμως λέγονται Ἀμαζονίδες· καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ Μαιὰς, ἡ τοῦ Ἑρμοῦ μήτηρ Μαῖα· καὶ τὴν Τυρρηνὴν δὲ θάλασσαν οὕτω Τυρρηνίδα εἶπεν ὁ Διονύσιος.

3. Ὅτι τοὺς Αἰγυπτίους ἐγκωμιάζων, γένος αὐτοὺς ἀριπρεπῶν λέγει ἀνδρῶν, οἳ πρῶτοι, φησί, βίου κελεύθους, ὅ ἐστι τέχνας, ἐξευρόντες διεστήσαντο, ἤτοι διεῖλον, εἰς γεωργίαν τυχὸν καὶ στρατείαν, καὶ ἱερωσύνην, καὶ εἰς τοιαῦτά τινα· κρατεῖ

Οἱ πρῶτοι βιότοιο διεζήσαντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου,
Καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἁπλώσαντο·
Πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο,
Θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης,
Καὶ μορφήν· [1] οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει· ἀλλά τις ἄλλων
Εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
Σχῆμα [2] μὲν οὖν τελοσῆσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν,
Εὐρὺ μὲν [3] ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας, ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ,
Ελκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο Συήνης,
Οὔρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν,
Τῶν μέσσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν·

δὲ ἱμερόεντος, φησὶν, ἐπειράθησαν ἀρότρου, καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἡπλώσαντο· πρῶτοι δὲ γραμμαῖς πόλον διεμετρήσαντο, τὰς τοῦ ἡλίου δηλαδὴ ἐξευρόντες τροπάς· καὶ θυμῷ, τουτέστιν οἴκοθεν ἐκ ψυχῆς καὶ ἀδιδάκτως, φρασάμενοι λοξὸν δρόμον ἡλίου, ὡς αὐτόχρημα θυμόσοφοι. καὶ ὁ μὲν περιηγητὴς οὕτω σεμνολογεῖ αὐτούς. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἡλιουπολῖται λογιμώτατοι. ἄλλη δὲ ἱστορία καὶ πανούργους οἶδεν αὐτούς, ὡς καὶ Θεόκριτος ὑπεμφαίνει· ὅθεν καὶ αἰγυπτιάζειν λέγεται, τὸ ὕπουλα πράττειν. καὶ παροιμία κεῖται λέγουσα, "Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι". ἱστοροῦνται δὲ καὶ δουλωθῆναι ὑπὸ Περσῶν. ὁμώνυμος δὲ ἡ Αἴγυπτος Αἰγύπτῳ τῷ Βήλου, τῷ Δαναοῦ ἀδελφῷ. λέγονται δὲ καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὀστοῦν. διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασὶν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ φαλακροί.

1. Ὅτι καὶ ταῦτα Αἰγύπτου ἐγκώμια, κατὰ τὸν Διονύσιον, οὐκ ὀλίγης, φησὶν, ἔτυχε τιμῆς. οὐ μὴν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. ἄλλοι δὲ, καὶ φυσικῶς ὀχυρωτάτην ἱστοροῦντες αὐτὴν, φασὶ κατὰ γῆν τε δυσέμβολον εἶναι, καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν ἀλίμενον. καὶ τὸ, δολιχὴν δὲ ὁδὸν καὶ ἀργαλέην, ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου, διὰ τὸ ἄξενον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀλίμενον εἰρῆσθαι λέγουσιν. ἐκλήθη δέ ποτε, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἡ τοιαύτη χώρα, καὶ Ἀερία, καὶ Ποταμία, καὶ Αἰθιοπία, διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας, περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι· καὶ μὴν καὶ Ἀετία, ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου· καὶ Ὠγυγία δὲ, καὶ Μελάμβωλος, καὶ Ἡφαιστία.

2. Ὅτι τὸ τῆς ὅλης Αἰγύπτου σχῆμα τελοσαῖς ἐπὶ πλευραῖς βέβηκε. τρίγωνος γάρ ἐστι, προσεοικυῖα τῷ δέλτα στοιχείῳ. καὶ δὴ καὶ οὕτω καλεῖται Δέλτα τὸ κατ' Αἴγυπτον. φασὶ γὰρ ἐν τῷ νοτίῳ τῆς Αἰγύπτου μέρει δύο εἶναι ὄρη· ὧν ἐν τῷ δεξιῷ ἀνατολικὴν κεῖσθαι τὴν προειρη-

μένην

Qui primi vitæ diſtinxerunt vias,
Primi item optabile experti ſunt aratrum,
Atque ſemen ſuper rectiſſimum ſulcum poſuerunt:
Primi etiam lineis cœlum dimenſi ſunt,
Animo contemplati obliquum curſum ſolis.
Horum autem eloquar & ipſius fines terræ,
Et formam: ſi quidem non parvum adepta eſt honorem.
Neque etiam modica eſt magnitudine; quin & præ aliis
Bene paſcuis inſtructa & pratis,& eximia omnia producens.
Figura igitur tria ſuper latera fixa eſt,
Lata quidem ad littora borealia, acuta vero ad auroram,
Quæ trahitur uſque ad habentem alta præcipitia Syenem,
Montibus duobus undique tegentibus munita,
Quos inter pulchriflui deſcendunt aquæ Nili.
Atque hanc quidem multi & opulenti homines tenent:

μένην Συήνην. οὕτω δὲ ἐγγὺς εἶναι ἀλλήλων ταῦτα τὰ ὄρη, ὡς μηδὲ ἑπταστάδιον εἶναι τὸ μέσον αὐτῶν· κἀκ τούτου τοῦ στενοῦ ἀρχομένην τὴν ἐκεῖσε γῆν πλατύνεσθαι πρὸς τὰ κατὰ θάλασσαν βόρεια, ὡς δέλτα, ἤτοι τριγωνοειδῶς. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν ἑπταστάδιον, τὸ ὀξὺ τοῦ δέλτα, ἐξ οὗ ὁ Νεῖλος καταῤῥήγνυται, ὥς φησι καὶ Ἡρόδοτος. φασὶ δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἕτερον τρίγωνον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Νείλου ἀποτελεῖσθαι σχῆμα, Δέλτα λεγόμενον καὶ αὐτό· οὗ ἡ μὲν βάσις μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου στόματος τοῦ Νείλου· πλευραὶ δὲ, ἡ δεξιὰ μὲν, κατὰ Πηλούσιον· ἡ ἀριστερὰ δὲ, κατὰ Κάνωβον καὶ Ἡράκλειον. καλεῖται δὲ (φασὶ) Δέλτα καί τι χωρίον, καὶ κώμη τις ἐπὶ τῇ τοῦ Δέλτα κορυφῇ. Σημειῶσαι δὲ ὅτι ἔοικεν ἐκ τῶν ῥηθέντων τὸ δέλτα γράμμα τριγωνοειδῶς σχηματίζεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅθεν καὶ δέλτοι κυρίως μὲν οἱ τόμοι ὅτι τριγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο ἐν τῷ πτύσσεσθαι, καθὰ καὶ νῦν πιστοῦσί τινες· ὕστερον δὲ ἁπλῶς αἱ βίβλοι λέγονται, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως· καθὰ καὶ πυξία, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς ταῖς ἐκ πύξων πινακίσι τὰ γράμματα ἐντυποῦν. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τῆς Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

3. Ὅτι τοῦ κατ' Αἴγυπτον τριγώνου τὸ μὲν πλατὺ τὸ τῆς βάσεως πρὸς ἀκταῖς κεῖται βορεήτισιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται· τὸ δὲ ὀξὺ ἐπὶ ἠῶ ἕλκεται, μέχρι πολυκρήμνου Συήνης, ἐρυμνὸν ὄρεσιν ἀμφοτέροις, τοῖς καταῤῥάκταις λεγομένοις· ὧν μέσα (ὡς προεγράφη) καλλιῤῥόου κατέρχεται ὕδατα Νείλου. τὸ δὲ ἐπ' ἠῶ, φασὶν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ μὴ δηλοῦν τὴν ἀνατολήν. καλῶς λέγοντες· νότιον γὰρ πάντως καὶ μεσημβρινὸν, οὐ μὴν ἀνατολικὸν, τὸ τοῦ Δέλτα ὀξύ. διὰ τοῦτο τοίνυν ἠῶ σωματικώτερον τὴν τοῦ Μέμνονος νοοῦσι μητέρα, τὴν ἡμέραν τὴν θεὰν, τὴν πρὸς τοῖς Αἰθίοψιν, εἰς οὓς καὶ ἡ τοῦ Δέλτα ὀξύτης ἀφορᾷ· ἧς ἡμέρας ἐν ταῖς νοτίαις Θήβαις ἀνέστηκεν ἄγαλμα, ὡς ῥηθήσεται.

Ἠ μὲν ὅσοι [1] Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι,
Θήβην ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ·
Ὅσσοι θ᾽ [2] Ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν,
Ἠδ᾽ ὅσσοι νοτερῇσιν ἐπ᾽ ἠιόνεσσι θαλάσσης
Παῤῥαλίην ναίουσιν, ἔσω Σερβωνίδος ἅλμης.
Τῆς πρὸς μὲν [3] ζεφύροιο Μακηδόνιον πτολίεθρον,

1. Ὅτι τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἑνικῶς ἐκφέρει. καὶ ἐρικυδέα λέγει πόλιν, τὴν τοιαύτην Θήβην, καὶ ὠγυγίην, καὶ ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς, φησὶν, ὁ Μέμνων ἀνατέλλουσαν τὴν ἑαυτοῦ Ἠὼ, τουτέστι τὴν μητέρα ἡμέραν, ἀσπάζεται. ἀνδριὰς μὲν ὢν, διά τινος δὲ μηχανῆς ἅμα ἡμέρᾳ λαμπούσῃ φωνῶν, καὶ οὕτω πως ἐξ αὐτομάτου προσλαλῶν, οἷον καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἡμέραν· ἧς ἐλέγετο υἱὸς εἶναι, διὰ τὸ ἐν Αἰθίοψι τάχα κάλλιστος εἶναι, καὶ μόνος ὑπερλελευκάνθαι τὴν χροιὰν, πατρὸς ὢν Τιθωνοῦ ἀδελφοῦ Λαομέδοντος, ὃν πρὸς τῇ Κέρνῃ ἀφορίζει ὁ Λυκόφρων, περὶ ἧς ἀνωτέρω γέγραπται. φασὶ δὲ τὰς Θήβας ταύτας καὶ Διὸς πόλιν ποτὲ κληθῆναι. ἐξαίρει δὲ αὐτὰς τοῦ λόγου καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Ἰλιάδι. ἐννέα δὲ ἱστοροῦνται Θῆβαι, ὧν μία καὶ αὕτη ἡ περὶ Αἴγυπτον, μεγίστη μὲν ποτὲ οὖσα, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν πύλας ἀνοίγεσθαι, καὶ εἰς σταδίους κ΄. καὶ τετρακοσίους ἐκτείνεσθαι· νῦν δὲ ἐν ὀνόματι μόνον κειμένη, διὰ τὸ κατεσκάφθαι καὶ ἀνεστατῶσθαι τέλεον. φασὶ γὰρ ὅτι Καμβύσης αὐτὰς ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ἔδαφος κατέστρεψεν. ὅτι δὲ περὶ τοὺς τοιούτους τόπους ὑετὸς οὐ καταῤῥήγνυται, δηλοῖ ὁ θαυμάζων ὅτι ἐπὶ Ψαμμηνίτου τοῦ υἱοῦ Ἀμάσιος ἤσθησαν αἱ Θῆβαι ψεκάδι. Ὅτι πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες τὴν τῆς Αἰγύπτου ἔχουσι γῆν, οἷον οἱ ῥηθέντες Θηβαῖοι, καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ οἱ μεσήπειροι ἑπταπολῖται, καὶ οἱ περὶ τὴν παραλίαν τὴν πρὸς τῇ Σερβωνίδι. λίμνη δὲ αὕτη καὶ χώρα, περὶ ἣν φασι τὸν Τυφῶνα κεκρύφθαι, πλησίον οὖσαν τοῦ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ Κασίου ὄρους. οἱ μέντοι Πηλουσιῶται ἐκτὸς τούτων εἰσὶ τῶν κατ᾽ Αἴγυπτον. τὸ γὰρ Πηλούσιον ἤδη τῆς Ἀσίας ἐστίν.

2. Ὅτι ἡ κατ᾽ Αἴγυπτον Ἑπτάπολις καὶ Ἀρκαδία, ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου, ὕστερον ἐκλήθη· πρὸ δὲ τούτου καὶ Ἑπτάνομος ἢ καὶ Ἑπτανομία ὠνομάσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἑπτὰ ἔχειν νόμους, ὁποίους τοὺς Λιβυκοὺς ἡ συνήθης φράσις εἶναι βούλεται, ὡς ἄν τις εἴπῃ ἐνορίας. Ἑπτάπολις δὲ ἐλέγετο, ἀπὸ πόλεων παρακειμένων τῷ Νείλῳ, ἓξ μὲν ἐξ ἀριστερῶν· ἤγουν Μέμφεως, Διὸς πόλεως, Μεμνονίας, μικροῦ Καταῤῥάκτου καὶ μεγάλου, καὶ Συήνης· μιᾶς δὲ ἐκ δεξιῶν, τῆς Βαβυλῶνος. οἱ δὲ ἄλλως καταριθμοῦσι τὰς τοιαύτας ἑπτὰ πόλεις· τέσσαρας μὲν, τῆς Θηβαΐδος, αἵ εἰσιν, ἡ τοῦ Πανὸς, ἡ τοῦ Ἀντινόου, ἡ τῶν Λύκων καὶ ἡ Ἑρμοῦ πόλις· τρεῖς δὲ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Ἡρακλέους, τὴν Ὀξύρυχον καὶ τὴν Μέμφιν.

3. Ὅτι Αἰγύπτου πρὸς ζέφυρον, οὐ πάνυ πόῤῥω τοῦ Κανωβικοῦ Νειλῴου στόματος, τὸ Μακηδόνιον πτολίεθρον, ὅ ἐστιν, ἡ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου ὁμώνυμος πόλις, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη, Πτολεμαίου κομίσαντος, τεθεὶς ἐν πυέλῳ χρυσῇ. ἣν συλήσας ὕστερον Κόκκης ὁ ἐπικληθεὶς Παρείσακτος Πτολεμαῖος ἐν ὑαλίνῃ πυέλῳ τὸν νεκρὸν ἔθετο. ἀριθμοῦνται δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀλεξάνδρειαι ὑπὲρ τὰς ιη΄. τούτων μία καὶ αὕτη, πόλις Λίβυσσα,

ἤτοι

Et qui Thebas percelebres inhabitant,
Thebas priſcas, centum portas habentes; ubi reſonans
Memnon exorientem ſuam ſalutat Auroram:
Et qui ſeptem urbes habentem mediam continentem tenent,
Et qui uda ad littora maris
Maritimam incolunt, uſque ad Serbonium ſalum [*lacum.*]
Porro hujus à zephyro Macedonicum oppidum eſt,

ἤτοι Αἰγυπτία. ταύτην καὶ ἄλλοις μὲν ὀνόμασι διαφόροις κληθῆναί ποτέ φασι· ὀνομασθῆναι δὲ καὶ Λεοντόπολιν, διὰ τὸ τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρον, ἧς ἡ γαστὴρ ἐσφραγίσθαι λέοντος εἰκόνι λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτε τὴν ἀρχὴν ἡ πόλις ἐμελετᾶτο κτισθῆναι, καὶ διεγράφετο, γῆν μὲν μὴ εἶναι πρόχειρον λευκὴν, ἧς χρεία ἦν τῇ διαγραφῇ, κατὰ τὸ σύνηθες· ἀλφίτοις δὲ διαγραφῆναι αὐτὴν, καὶ ὄρνιθας καταπτάντας ἀφαρπάζειν τὰ ἄλφιτα. ὃ σύμβολον δόξαι τηνικαῦτα αἴσιον τοῖς περὶ τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι δηλαδὴ πολλῶν ἡ πόλις τροφὸς γενήσεται. λέγεται δὲ καὶ πόλις ποτὲ κληθῆναι κατ' ἐξοχὴν, ὡς νῦν ἡ Κωνσταντίνου πόλις· καὶ ὡς αἱ Ἀθῆναί ποτε, ἄστυ. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ Μακεδὼν ἐκτείνας οὗτος τὴν παραλήγουσαν, Μακηδὼν εἶπεν, ἐν τῷ, Μακηδόνιον πτολίεθρον. οὐκ ἔξω ἀναλογίας λέγων· οὕτω γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν κυρίων εἰς ων ὀξυτόνων ὀνομάτων, τῷ η παραλήγεται, ὡς καὶ ὁ Σαρπηδών. ἦν δὲ καὶ ὁ Μακεδὼν, ἡγεμών ποτε τῆς ὁμωνύμου χώρας, ἥτις καὶ Ἠμαθία πρότερον ἐκαλεῖτο. Ὅρα δὲ ὅτι παρέφρασε τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐκ αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν ὅπερ καλεῖται, ἀλλὰ Μακεδόνιον ὀνομάσας πτολίεθρον, ὡς ἂν εἰς μνήμην ἱστορίας ἀγάγῃ τὸν ἀκροατήν. οὕτω καὶ τὸ Πηλούσιον κατωτέρω, Πηλέως ὁμώνυμον πόλιν ἐρεῖ. ἐκεῖνο δὲ καὶ τρόπον ἔχει ποιητικὸν ἄλλον, τὴν ἐτυμολογίαν, συνήθη καὶ αὐτὴν οὖσαν τῷ Διονυσίῳ, οἷα ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι περὶ Ἀλεξάνδρειαν Σινωπίτου Διὸς μέλαθρον, χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. ὃ καὶ ἐξαίρων τοῦ λόγου, φησὶν, οὐκ ἂν ἐκείνου ναὸν ἐν ἀνθρώποις θεώτερον ἄλλον ἴδοις, ὅ ἐστι θειότερον· οὐδὲ ἀφνειὰν πόλιν ἑτέραν. τῷ ὄντι γὰρ πλουσιωτάτη πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια ἱστόρηται. περὶ ἧς καὶ τοιάδε τινὰ λέγεται· Ἀλεξάνδρου πόλις πολυάνθρωπος, ἧς ὁ λιμὴν ναυσὶ δυσπρόσιτος. στενός τε γὰρ ἐπ' αὐτὸν εἴσπλους, καὶ πέτραις ὑφάλοις τὸν ἐπ' εὐθὺ διακόπτεται δρόμον· καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν αὐτοῦ πέφρακται χειροκμήτοις σκέλεσιν· ἐν δεξιᾷ δὲ νησὶς ἡ Φάρος πρόκειται, πυρσεύουσα τοῖς πλέουσι, πρὸς τὴν δυσχέρειαν τοῦ κατάπλου. περὶ δὲ τὴν νῆσον μέγιστα καταβέβληνται χειροποίητα τείχη, οἷς καὶ προσαρασσόμενα τὰ κύματα, καὶ ἀμφαγνύμενα, ἐκτραχύνουσι τὸν πόρον, καὶ σφαλερὰν διὰ στενοῦ τὴν εἴσοδον ἀπεργάζονται. ὁ μέντοι λιμὴν ἐντὸς ἀσφαλὴς, καὶ τριάκοντα σταδίους ἔνδον ἔχει τὸ μέγεθος. ὁ δὲ Γεωγράφος περὶ Φάρου φησὶν οὕτως, " ἡ Φάρος, νησίον περιμηκες πρὸς ἐσχάτῃ τῇ ἠπείρῳ. ἀπὸ δὲ " τοῦ Κανωβικοῦ εἰς αὐτὴν στάδια ρν'". Σινωπίτης δὲ Ζεὺς, ἢ ὁ Μεμφίτης, Σινώπιον γὰρ ὄρος Μέμφιδος· ἢ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ποντικῆς. φέρεται καὶ τοιοῦτος λόγος, ὅτι βασιλεῖ τῆς Ἀλεξανδρείας Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου δαίμων τις ἐπιφανεὶς ἐκέλευσε, πέμψαντα ναῦν, κομίσαι αὐτόν· μὴ προσδηλώσας καὶ τόπον ὅθεν αὐτὸν ἀνακομίσεται. ὁ δὲ πέμπει φέρεσθαι τηνάλλως τὴν ναῦν ὅπη τύχῃ· καὶ ὡς προσέ-

Ἔνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν· ἧχί περ ἄκραι
Φαίνονται [1] σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθεείης.
Τὴν δὲ μετ' [2] ἀντολίηνδε παραὶ Κασιώτιδα πέτρην
Πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι
Ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. [3] οὐ μὲν ἐκεῖνοι
Ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἐναρίθμιοι· ἦ γὰρ ἐς αὐγὰς
Ἑπταπόρου Νείλοιο νενασμένον ἔλλαχον ἄστυ.
Ἄλλοι δὲ [4] πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
Οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας·
Οἱ δ' ἀμφ' [5] εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης,
Ἡ τε μέση Λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον.
Τοίη μὲν Λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.

προσώκειλεν ἡ ναῦς τῇ Φωκίδι, λαβόντες χρησμὸν οἱ ἐμπλέοντες ἀπελθεῖν εἰς Σινώπην, καὶ ἐνέγκαι τὸ προσταχθὲν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν τὸ τοῦ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπίτης Ζεὺς, ἤτοι Σάραπις, οὗ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς ὁρῶσιν ἄδηλον εἶναι οἵας φύσεως ἦν. οἱ δὲ ἀπὸ Σίνωπος ποταμοῦ τὸν Σινωπίτην τοῦτον Δία παράγουσι.

1. Ὅτι σκοπιὰς τῆς Εἰδοθέας λέγει τὴν κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φάρον, περὶ ἧς εἴρηται, ἢ τὸ Ἀντίφαρον ὑψηλὸν ὄρος καὶ αὐτὸν, ὃς λέγεται τάφος Ὀσίριδος, καὶ Εἰδοθέας τῆς τοῦ Πρωτέως, ὅστις Πρωτεὺς τῶν ξενοκτόνων παίδων ἐν τῇ Θρακικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλαγεὶς, ὡς ἱστορεῖ Λυκόφρων, ἀποκατέστη εἰς Φάρον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέας, καὶ δαίμων ἐνομίσθη θαλάσσιος. περὶ οὗ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται.

2. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς Αἰγύπτου περὶ τὴν Κασιώτιδα πέτραν, ἤτοι περὶ τὸ Κάσιον ὄρος, ἡ πόλις τὸ Πηλούσιον κεῖται, παρὰ τῷ ἐξ αὐτοῦ παρωνύμως Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι ἀνατολικῷ ὄντι. καὶ οὗτος μὲν τὸ Πηλούσιον πτολίεθρον ἐπώνυμον τοῦ Πηλέως φησὶν, ὡς στρατιωτῶν Φθιωτῶν ὑπὸ τῷ Πηλεῖ τεταγμένων, οἰκησάντων αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖ ἑλῶν καὶ τελμάτων, καλοῦσιν αὐτό. ναυτικωτάτους δὲ τοὺς Πηλουσιώτας καλεῖ, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς ἔξοχα ναυτιλίας δεδαημένους. τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος οἶδε τοὺς Φοίνικας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Κάσιον Ἡρόδοτος ὁρίζειν φησὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν· καὶ ὅτι τὰ νῦν ἰδιωτικῶς Κασιανὰ ὑφάσματα λεγόμενα, ἐκ τῶν περὶ τὸ ῥηθὲν Κάσιον ὄρος τὴν ἀρχὴν τῆς κλήσεως ἐοίκασι λαβεῖν, ὡς ὑπεμφαίνει ὁ γράψας τὰ ἐθνικὰ, ἐν λόγῳ τιθεὶς τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια.

3. Ὅτι οἱ Πηλουσιῶται οὐκ εἰσὶν ἀνδράσι Λιβύεσσιν ἐναρίθμιοι. καὶ γὰρ ἄστυ ἔλαχον, φησὶν, ἐς αὐγὰς Νείλου νενασμένον, ἤτοι κατοικούμενον. οἱ δὲ ἀστειότερον λελασμένον γράφουσιν, ὅ ἐστιν ἐπιλελησμένον τοῦ Νείλου, ὡς ἔξω τοῦ Δέλτα καὶ

πόρρω

Ubi Sinopitæ Jovis magni templum,
Auro pretioſo ornatum. haud facile illo
Templum inter homines divinius aliud videre queas,
Neque ſane æque opulentam aliam urbem : ubi ſummæ
Cernuntur ſpeculæ Pallenidis Idotheiæ.
Hanc vero poſt, orientem verſus, ad Caſium montem
Pelei oppidum cognomine omnes tenent
Egregie navigationis periti. non tamen illi
Homines inter Afros numerandi : ſiquidem ad orientem
Septem oſtia habentis Nili ſitam ſortiti ſunt urbem.
Alii item plurimi hanc terram incolunt :
Alii quidem ad Oceanum ; alii vero continentes per medias ?
At alii circum latæ Tritonidis aquas paludis,
Quæ quidem mediam Libyæ circumvolvit latum ſinum.
Talis certe Libyæ forma & figura eſt.

πόῤῥω αὐτοῦ κείμενον. καὶ ἡ Σερβωνὶς τοίνυν λίμνη τούτῳ τῷ λόγῳ κεχώρισται τῆς Λιβύης, ὡς ἀνατολικωτέρα τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος, ὅπερ, ὡς λέλεκται, τῆς Ἀσίας ἐστί. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐστὶν ἐνταῦθα ζητῆσαι τοιοῦτόν τι· ἐὰν τὸ μὲν Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου, πέρας τῆς Λιβύης εἴη, ὡς προείρηται· τὸ δὲ ἐπώνυμον τῷ Πηλουσίῳ Πηλουσιακὸν στόμα τῆς ἑῴας ἐστὶ, καὶ οὐ Λιβυκόν· τὴν ἐν μέσῳ τῶν ἄκρων δύο τούτων Αἰγυπτίαν γῆν, ὁποτέρᾳ προσνέμειν χρή· ἆρά γε τῇ Λιβύῃ, ἢ τῇ Ἀσίᾳ; πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ζήτησίν ἐστιν ἐπαγωνίσασθαι, ὅτι ὡς μεθόριον οὐδετέρᾳ τῶν δύο ἠπείρων ἀκριβῶς, ἡ διὰ μέσου γῆ, προσνενέμηται. Ἡρόδοτος δὲ φανερῶς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγυπτίους, ἔν τε ἄλλοις τόποις, καὶ ἔνθα λέγει ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιέστεροι πάντων ἀνθρώπων, διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν. ἡ δὲ λέγουσα ἱστορία ὅτι αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ οὐ γίνονται, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ εἰσὶν, Αἰγυπτίαν εἶναι πόλιν ἐμφαίνει τὸ Πηλούσιον.

4. Ὅτι παχυμερῶς ὁ Διονύσιος περιηγεῖσθαι ὁμολογεῖ, ἐν οἷς περὶ Λιβύης φησίν· ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν, οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δὲ ἀνὰ μέσσας ἠπείρους· καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο δὲ ποιήσει καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα πολλαχοῦ. τὰ δὲ τοιαῦτα νοήματα καὶ σαφήνειαν ἐργάζονται, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐννοιῶν. εἴρηται γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅτι πάνυ στοχαζόμενος σαφηνείας ὁ Διονύσιος πολλαῖς χρῆται καὶ συμπληρώσεσι, καὶ τοῖς ἄλλοις δι' ὧν σαφὴς ὁ λόγος γίνεται.

5. Ὅτι ἡ Τριτωνὶς εὐρεῖα λίμνη, μέση Λιβύης ἕλκεται· περὶ ἣν καί τι νησίδιον ἱστοροῦσιν εἶναι. ἀπὸ ταύτης ὁ μῦθος τὴν Τριτογένειαν Ἀθηνᾶν παρωνομάσθαι βούλεται, ὡς γεννηθεῖσαν περὶ αὐτήν. διὸ καὶ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὃς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρίτωνα καλούμενόν φησιν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος

λίμνης

Εἰ δὲ καὶ [1] Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, ὄφρα σε κεύσω,
Οὗτος μὲν [2] Λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ᾽ ἄρκτους
Ἔστραπται, καὶ τοῖος ἐπ᾽ ἀντολίην πάλιν ἕρπει,
Οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
Ἄμφω δ᾽ ἶσον [3] ἔχουσιν ἐπ᾽ Ἀσίδα νείατον ἴχνος·
Ἡ μὲν πρὸς Βορέην, ἡ δ᾽ ἐς νότον· εἰ δέ κε θείης
Ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἤ κεν ἐπιπρὸ
Σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἶσον ἀμφοτέρῃσιν·
Ὀξὺ μὲν ἑσπέριον, πλατὺ δ᾽ ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
Τοὔνεκά μοι τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι Εὐρωπείης.
Τῆς ἤτοι [4] πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται,

λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ὅτι μεμφθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι, ἐποιήθη εἰς θυγατέρα, τουτέστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ Διΐ.

1. Ὅτι Εὐρώπη ἡ χώρα ἐξ Εὐρώπης λέγεται, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν· ἀφ᾽ ἧς ὁ Σαρπηδὼν, ὡς ἱστορεῖ Εὐριπίδης ἐν Ῥήσῳ. Ἀγήνορος δὲ αὕτη θυγάτηρ, ἣν ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς Ταῦρος ἐληΐσατο, ναυμαχίᾳ τὴν Τύρον ἑλών. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος παρὰ τὸν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρπηδὼν μὲν γὰρ οὗτος ὁ τῆς ῥηθείσης Εὐρώπης, ἀδελφός ἐστι Μίνωος καὶ Αἰακοῦ, κατὰ τὸν Ἀῤῥιανόν. ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδὼν ὁ Ὁμηρικὸς οὐκ ἂν εἴη τούτῳ σύγχρονος. Ἱππίας δὲ καὶ ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τῶν ὠκεανίδων τὰς ἠπείρους καλεῖ. τισὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει ἐκ γυναικῶν ταῖς ἠπείροις τὰ ὀνόματα κεῖσθαι. Ἡρόδοτος δέ φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν, λέγων ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία ἀπὸ τῆς Προμηθέως μητρὸς ἐπονομάζεται. Λυκόφρων δὲ οὐχ᾽ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ Ἀσιέως τοῦ Ἄτυος καλεῖσθαί φησιν αὐτήν· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλή τις καλεῖται Ἀσία. ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαχεῖν τὸ ὄνομα. ὅτι δὲ βούλονταί τινες τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπό τινος Εὐρώπου ἀνδρὸς ὀνομάσθαι, προείρηται. διὸ καὶ βαρύνεται. βαρεῖαν γὰρ ἔχει τάσιν καὶ ὁ Εὔρωπος, τὸ κύριον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ εὐρωποῦ, ὅπερ δηλοῖ τὸν πλατὺν, ἢ σκοτεινόν. ἐξ οὗ καὶ σπήλαιον παρὰ τῷ Ὀππιανῷ εὐρωπόν. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι τὴν Εὐρώπην οἱ παλαιοὶ διαφέρειν φασὶ τῆς Ἀσίας, οὐ μόνον ἀνδρῶν ἀρετῇ, καὶ πλούτῳ, καὶ καρποῖς, ἀλλὰ καὶ σπάνει θηρίων. πολυχημονεστάτη δὲ ἤπειρος ἡ Εὐρώπη, ἀπλουστάτη δὲ τοὐναντίον ἡ Λιβύη. ἡ δὲ Ἀσία μέσην ἀμφοῖν ἔχει διάθεσιν. κἀκεῖνο δὲ γνωστέον, ὅτι Εὐρώπη μὲν πάντα τὰ κατὰ δύσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Ἑλλησπόντου· οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι Οὐατασιανὸς ἐχώρισε τὴν Θρᾴκην ἀπ᾽ αὐτῆς.

2. Οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι ῥυσμόν φησι τῇ Εὐρώπῃ, οἷός ἐστι καὶ ὁ τῆς Λιβύης. ῥυσμὸν δὲ τὴν ἔκτασιν λέγει, τὴν θέσιν, τὴν διάστασιν· ἤ, ὡς αὐτὸς εἶπε, τὸν τύπον. ἴσον γὰρ εἰπεῖν, Εὐρώπης τύπον, καὶ Λιβύης ῥυσμόν. καὶ πρεῖον δὲ τὴν τοιαύτην λέξιν εὑρεῖν ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ, σχῆμα δὲ Ἀσίας, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτέρων. ἔστι δὲ καὶ ἐκεῖ

ῥυσμὸς

EUROPÆ
Tabula antiqua
DIONYSIO et
EUSTATHIO
accommodata
Thule I.
INSULÆ BRITANNICÆ
HIBERNIA
ALBION
Hippopodes
Hyperborei
Grypes
Arimaſpi
Sarmatæ
Geloni
Budini
Nomades
Sarmatia
Agathyrſi
Mare Cronium seu Mortuum seu Glaciale
Cimbri
Nomades
Neuri
Agavi
Germani
Hercynia Silva
Alani
Scythia
Belgæ
Alamanni
Borysthenitæ seu Pontici
Urbes incognitæ poſitionis
OdyſseiaRhegena
Inſula incognitæ poſitionis
Cronia I.
Britanni
CEL TAE
Rhæti
Tauriſci
Noricum
Bastarnæ
Melanchlæni
Scythæ
Tauri
Daci
Getæ
Celtogalatæ
Ligures
Illyricum
Bulgari
Myſi
Macedonia
Pontus Euxinus
Thracia
Dalmatia
Mare Adriaticum
Roma
Mare Gallicum
Mare Sardinia I.
Mare Sardonium
IBERIA Seu HISPANIA
GRÆCIA
Dardani
Myſia
Paphlagones
ASIÆ Pars
Phrygia
Galatia
Meonia
Ionium Mare
Sicilia I.
Mare Siculum
MARE HESPERIUM
MEDITERRANEUM
Carthago
Gades
Atlas M.
LIBYA Pars
Cydonia
Creta I.
Mare Creticum
Mare Cyprium
Cyprus I.
Phœnicia
Mare Ægyptium
Mare Pamphylium
Harris Sculp.

Quod ſi etiam Europæ deſideres formam, non te celabo.
Idem ſane Libyæ ſitus eſt, verum ad ſeptentriones
Verſa eſt: & talis ad orientem rurſus ſerpit,
Qualis etiam auſtralis Libyæ ad limitem tendit.
Ambæ autem æquale habent ad Aſiam ultimum veſtigium;
Hæc quidem ad boream, illa vero ad auſtrum: quod ſi feceris
Ex his ambabus terram unam, certe in univerſum
Figura fuerit coni, lateribus æqualis ambobus;
Acuta quidem occidua, lata vero ortum ſub medium.
Idcirco mihi talem conſpicatus tractum ambarum
Continentium, facile fines invenies Europæ.
Cujus videlicet extremo ſub angulo habitant,

ῥυσμὸς τὸ σχῆμα, ὁ τύπος, ἡ θέσις. γίνεται δὲ ὁ ῥυσμὸς ἐκ τοῦ ῥύω, τὸ ἑλκύω· ἐξ οὗ καὶ τόξου ῥυτὴρ, ὁ τοξότης. καὶ ῥυτὴρ δὲ, ὁ χαλινός. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπὼν ῥυσμὸν, εἶτα, οἷον ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, ἐρεῖ, ἑλκόμενον κατὰ βαιόν· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, ῥυσμὸν καὶ ἑλκυσμόν.

3. Ὅτι Εὐρώπη καὶ Λιβύη τὸ νείατον ἴχνος, ἤγουν τὴν βάσιν καὶ τὸ ἑῷον πλατὺ τέρμα ἑαυτῶν, ἴσως ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἔχουσιν. ὑπόκειται γὰρ ἡ Ἀσία, ὥσπερ βάσις, αὐταῖς. κἂν θείης, φησὶν, ἀμφοτέρας ταύτας, γαῖαν μίαν, μὴ μεσολαβουμένην ὑπὸ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης, κώνου ἂν γένοιτο σχῆμα, πλευραῖς ἴσον ἀμφοτέραις· οὗ ὀξὺ μὲν τὸ ἑσπέριον, πλατὺ δὲ τὸ ἀνατολικὸν τὸ πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐπὶ κώνου πλευραὶ λέγονται. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Λιβύη καὶ ἡ Εὐρώπη ὁμοῦ συντεθεῖσαι κώνῳ εἰκάζονται παρὰ τῶν γεωμετρικῶν, οὕτω καὶ ἄλλα μέρη τῆς γῆς γεωμετρικοῖς εἰκάζονται σχήμασι παρὰ τῷ Διονυσίῳ· ὥσπερ ἡ Λιβύη μὲν τραπεζίῳ, τριγώνῳ δὲ ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Σικελία, καὶ ῥόμβῳ δὲ μέρος τι τῆς Ἀσίας, ὡς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται.

4. Ὅτι ὑπὸ τὴν ἐσχάτην γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τῆς Εὐρώπης, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν τῶν περὶ τὰ Γάδειρα, οἱ Ἴβηρές εἰσι τεταγμένοι, ἄχρι καὶ τοῦ βορείου ψυχροῦ ὠκεανοῦ. τούτους μεγαθύμους φησὶ δι' ἣν εἶχον ἀνδρείαν. ἄποικοι δὲ τούτων οἱ ἑῷοι Ἴβηρες, ὡς καὶ τῶν Εὐρωπαίων Γαλατῶν οἱ Ἀσιανοὶ, οἱ περὶ τὴν Ἄγκυραν. καλοῦνται δὲ Ἴβηρες ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ ἴδιον λέγεται τὸ πλημμύρειν καὶ δίχα χιόνων, ὅτε τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάζει. αἰτία δὲ τοῦ τοιούτου πάθους, φασὶν, ἡ λίμνη, δι' ἧς ὁ τοιοῦτος ποταμὸς ῥέει. συνεκβάλλουσι γὰρ τὸ λιμναῖον οἱ ἄνεμοι, καὶ οὕτω ποιοῦσι πλεονασμὸν τοῦ ὕδατος. κατὰ δέ τινας, ἀπό τινος βασιλέως ὁμωνύμου οἱ Ἴβηρες ἔλαχον τὸ οὕτω καλεῖσθαι. Κελτὸς γὰρ καὶ ὁ Ἴβηρ, παῖδες Ἡρακλέους ἀπὸ βαρβάρου γυναικός· ἐξ ὧν τὰ ἔθνη οἱ Κελτοὶ καὶ οἱ Ἴβηρες. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Ἰβηρία, οὐ πᾶσα μέντοι, ἀλλὰ μόνη ἡ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος Ἴβηρος ποταμοῦ, καὶ Ἱσπανία συνωνύμως ἢ πολυωνύμως ἐλέγετο. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὕτως ἐκάλεσαν ὕστερον· ὡς εἶναι διώνυμον, Ἰβηρίαν τε καὶ Ἱσπανίαν. λέγονται δὲ πλείους ἢ χίλιαι πόλεις Ἰβήρων εἶναι. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, καὶ τὰς μεγάλας κώμας πόλεις ὠνόμαζον. φασὶ δὲ ἐν Ἰβη-

Ἀγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
Μῆκος ἐπ' ἠπείροιο τεταμμένον, ἧχι Βορείου
Ὠκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα [1] Βρεττανοὶ,
Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων [2] Γερμανῶν,
Ἑρκυνίου δρυμοῖο, παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
Ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείῃ.
Τοῖς δ' ἔπι [3] Πυρρηναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
Ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο·
Οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
Δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
Τόνδε μεθ' ἑξείης [4] Τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.

ρίᾳ καὶ πόλιν εἶναι Ὀδύσσειαν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἴχνη τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. ὑδροποτεῖν δὲ λέγονται οἱ Ἴβηρες, καὶ μονοσιτεῖν, καὶ πολυτελεῖ ἐσθῆτι χρῆσθαι.

1. Ὅτι Βρεττανοὶ διὰ δύο τ ὡς ἐπιπολύ· ἐνταῦθα δὲ, ἐν τῷ, ἔνθα Βρετανοί, τοῦ μέτρου ἐπιτάξαντος, ἀπεχώρισε τὸ ἓν τ. οὕτω καὶ Σαρματῶν τινων λεγομένων μετὰ τοῦ ρ, ὅμως ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ, Γερμανοί, Σαμάται τε, ἡ τοῦ μέτρου βία ἐξώθησε τὸ ρ. Σαρμάτας γὰρ εἰπεῖν ἔδει, καὶ οὐ Σαμάτας. τῶν δὲ Βρεττανῶν τούτων παρώνυμοι αἱ ἀντιπέραν Βρεττανίδες νῆσοι, περὶ ὧν ῥηθήσεται.

2. Ὅτι τοὺς Γερμανοὺς, οἷς οἱ Ἀλαμανοὶ πρόσχωροι, λευκὰ λέγει φῦλα. τοιοῦτοι γὰρ τὴν χρόαν εἰσὶν, ἀπεναντίας τοῖς νοτιωτάτοις Αἰθίοψιν. ἐκεῖνοι γὰρ μελάντατοι. καλεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ἀρειμανεῖς, ἢ ἐρισθενέας. λέγει δὲ καὶ ὅτι παραθρώσκουσι τοὺς τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ ὀρόγκους, ἤγουν παράκεινται τοῖς Ἑρκυνίοις δρυμοῖς, πρὸς τῷ αὐτῷ Κρονίῳ ὠκεανῷ. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὴν ἐκεῖ που Ἰβηρικὴν ἤπειρον ὁμοίαν εἶναι βύρσῃ, οὐ τῷ χρώματι, οὐδὲ τῇ λειότητι, ἀλλὰ τῷ σχήματι. βύρσῃ γὰρ τεταμένῃ ἔοικεν ἡ Ἰβηρία· ἧς, φασὶ, τὰ οἷον τραχηλιμαῖα μέρη εἰς τὴν συνεχῆ Κελτικὴν πρὸς τὴν ἕω ὑπερεκπίπτουσι. γνήσιοι δὲ κατὰ Ῥωμαίων γλῶσσαν οἱ Γερμανοὶ ἑρμηνεύονται· ὡς ἂν γνήσιοι Γαλάται, οἷς ἐοίκασιν ἐν μορφαῖς, καὶ βίοις, καὶ ἤθεσι· πλεονάζοντες μόνον ἀγριότητι, μεγέθει τε καὶ ξανθότητι· πέραν τοῦ Ῥήνου κείμενοι πρὸς ἕω, μετὰ τοὺς Κελτούς. τινὲς δὲ τὸ Γερμανοὶ, εἰς τὸ ἀδελφοὶ μεταλαμβάνουσιν, ὅπερ τρόπον τινὰ ταὐτόν ἐστι τῷ γνήσιοι. Πλούταρχος δὲ λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ εὐμεγέθεις τοῖς σώμασι, καὶ χαροποὶ τοῖς ὄμμασιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἑρκύνιος δρυμὸς μέγας τέ ἐστι καὶ πολύδενδρος. τὸ δὲ ὄρογκος, ἰδιάζουσα λέξις ἐστὶν, ὁποῖαι πολλαὶ τοῖς ποιηταῖς ἐπιτηδεύονται, διὰ τὸ καινότροπον· δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ ὄρους ἐξόγκωσιν καὶ ἀνάτασιν.

3. Ὅτι περὶ τὴν Πυρήνην, ἤτοι τὸ Πυρηναῖον ὄρος, οἱ Κελτοὶ κατοικοῦσιν, ἀγχοῦ πηγῆς καλλιρρόου Ἠριδανοῦ. ὃν τινὲς εἶναί φασι τὸν νῦν λεγόμενον Πάδον. ὁ δὲ Γεωγράφος περὶ αὐτοῦ οὕτω φησὶν, « Ἠριδα-

Prope columnas, magnanimorum gens Iberorum,
In longitudinem continentis verſa; ubi borealis
Oceani diffuſum eſt frigidum fluentum: ubi Britanni,
Albæque gentes habitant martiorum Germanorum,
Hercyniæ ſylvæ præterſalientes montes [*montium juga.*]
Continentem illam ſimilem eſſe ferunt corio bubulo.
Poſt hos autem Pyrenæus mons & domicilia Celtarum,
Prope fontes pulchriflui Eridani:
Cujus olim juxta fluenta tacitam per noctem
Heliades fleverunt, lugentes Phaëthontem.
Illic item Celtarum filii ſedentes ſub alnis
Lacrimam colligunt aureo colore fulgentis electri.
At poſt hunc deinceps Etruſcæ ſedes terræ.

"Ἠριδανὸν τῆς μηδαμοῦ γῆς ὄντα, πλησίον δὲ τοῦ Πάδου λεγόμενον". ὃν Πάδον καὶ μέγιστον ἐκεῖνός φησι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν μετὰ τὸν Ἴστρον· καὶ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν αὐτὸν, λέγει, ἐκπίπτειν θάλασσαν. τοῦ Πάδου πέραν καὶ τὸ Μεδιολάνιον εἶναι λέγει, "πόλιν ἀξιόλογον, συνάπτουσάν πως ταῖς Ἄλπεσιν". Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Ἄρατος, ἐν οἷς λέγει λείψανον Ἠριδανοῦ, τὸ κατ' οὐρανὸν φαινόμενον αὐτοῦ ἀστροθέτημα ἐμφαίνει ἐκλελεῖφθαι τὸν κάτω ποταμὸν Ἠριδανόν. ὁ μέντοι Διονύσιος, ὡς ἔτι ὄντος τοῦ Ἠριδανοῦ, ἐκτίθεται καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ μυθευόμενα, δηλαδὴ τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα, ὃν ἐκπεσόντα τοῦ πατρῴου ἡλιακοῦ ἅρματος, καὶ τῷ Ἠριδανῷ ἐμπεσόντα, ἐκεῖ αἱ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες νυκτὸς ἐκώκυσαν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέστυξαν δάκρυον ἠλέκτρου. εἶτα αἴγειροι γενόμεναι ἀποστάζουσι, φησὶ, καὶ εἰσέτι τοιοῦτο δάκρυον. Κελτῶν δὲ παῖδες ὑφήμενοι ταῖς αἰγείροις, ἀμέλγονται δάκρυα χρυσαυγέος ἠλέκτρου, ὅ ἐστι, δρέπονται τὸ τοιοῦτον ἤλεκτρον. οἱ δὲ ἀμέργονται γράφουσι διὰ τοῦ ρ. ἤλεκτρος δὲ νῦν, οὐχὶ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κρᾶμα· λίθος δέ τις χρυσοειδὴς, ἐξ οὗ καὶ λαβαὶ μαχαίραις γίνονται, ἀχύρων ἐφελκυστικαὶ, ὡς ἡ μαγνῆτις σιδήρου. ὅτι δὲ οὐκ ἄντικρυς λίθος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος, ἀλλὰ δένδρου δάκρυον, πεπηγὸς εἰς σῶμα λιθοειδὲς, δεικνύουσί τινες τῶν παλαιῶν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὡς χρυσαυγὴς ὁ ῥηθεὶς ἤλεκτρος λέγεται τῶν Ἡλιάδων εἶναι δάκρυον· τὸ γὰρ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ τῷ ἡλίῳ ἀνάκειται. Σημείωσαι δὲ ὅτι περιϊὼν ὁ Διονύσιος λίθον παραποτάμιον λέγει τὸν ἤλεκτρον. Πυρήνη δὲ ὄρος μέγιστον, διαχωρίζον τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Κελτικήν. τὸ δὲ Κελτοὶ ὁ Γεωγράφος Κέλται φησὶν, ὡς οἱ Χρῦσαι. διήκειν δὲ λέγονται ἄχρι καὶ τοῦ Ῥήνου οἱ Κελτοί. ἀπὸ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν.

4. Ὅτι μετὰ τὸν Ἠριδανὸν οἱ Τυρρηνοὶ, περὶ ὧν κατωτέρω ῥηθήσεται· ὧν πρὸς ἀνατολὴν ἡ τῶν Ἄλπιος ἀρχὴ, δι' ἧς μέσης καταφέρεται ὁ Κελτικὸς Ῥῆνος, δίστομος εἰς τὸν βόρειον ἐκβάλλων ὠκεανὸν, ὀξὺς, καὶ δυσγεφύρωτος, καὶ σκολιός. οὗτός ἐστιν ὁ λεγόμενος τὰ νόθα τῶν γνη-

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχὴ,
Τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου,
Ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
Ῥήνῳ [1] δ' ἐξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς Ἴστρος,
Ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος, ἄγχι θαλάσσης
Εὐξείνου, τόθι πᾶσιν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
Πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην.
Τοῦ μὲν [2] πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα νέμονται
Πολλὰ μάλ' ἐξείης, Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης,
Γερμανοί [3], Σαμάται τε, [4] Γέται θ' ἅμα, Βαστέρναι τε·

σίων διορίζειν γνωρίσματα, οἷα τὰ μὲν ὑπανέχων τὰ γνήσια, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα οὐδοὺς βυθῷ λήθης καὶ ὕδατος. ἡ δὲ Ἄλπις μέγιστον ὄρος, διὸ καὶ πληθυντικῶς λέγονται αἱ Ἄλπεις. φασὶ δὲ τὴν λέξιν ταύτην, κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετάληψιν, ταυτὸν δύνασθαι τῇ κλεισούρᾳ. οὕτω δὲ ὑψηλὸν ἱστορεῖται τὸ ὄρος, "ὥστε οὐδ' ἂν πεμπταῖός τις ἀναβαίη αὐτό". ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων, ἀφ' ὧν καὶ τὰ ῥηθησόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς Ἀπέννια ὄρη, τὰ κατὰ τὴν Γένουαν, ἥτις ἐστὶ Λιγύων ἐμπόριον· ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ γένος οὐδέτερον, τὰ Ἄλπια· καὶ Ἄλβια δὲ, μετὰ τοῦ β.

1. Ὅτι τῷ Ῥήνῳ ἑξῆς ὁ Ἴστρος ἐπιτέλλεται, ἤγουν ἀνατέλλει κάτωθέν ποθεν. ὃν καὶ ἱερόν φησιν, καὶ σεμνύνει διὰ συνήθους ἐπαναλήψεως· λέγων καὶ ὅτι εἰς τὸν Εὔξεινον πᾶσιν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην, πενταπόροις προχοαῖς, ὅ ἐστι πέντε στόμασιν, ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην. νῆσος δὲ ἡ Πεύκη τρίγωνος, μεταξὺ κειμένη τῶν τοῦ Ἴστρου στομάτων. ὁ μέντοι Πτολεμαῖος ἑπτάστομον καὶ τὸν Ἴστρον λέγει, καθὰ καὶ τὸν Νεῖλον. ὡσαύτως καὶ ὁ Γεωγράφος, ὃς λέγει καὶ ὅτι μέγιστός ἐστι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν, διέχων τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ χιλίους σταδίους· καὶ ὅτι ἀρχόμενος ἀπὸ Γερμανῶν ῥέει πρὸς νότον, εἶτα ἐπιστρέφει πρὸς ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὸν Πόντον. ἔχει δὲ μέγιστον στόμα τὸ λεγόμενον ἱερὸν, ὅπερ ἔζευξέ ποτε Δαρεῖος, ὡς ὁ Ξέρξης τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου στενά. περιέχει δὲ καὶ ἄλλα νησίδια ὁ Ἴστρος τοῖς στόμασι, δίχα τῆς Πεύκης. Ἡρόδοτος δὲ Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ἴστρον, ἐν οἷς λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν, ἄρχεσθαι δὲ ἐκ Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης. καὶ αὐτὸς δὲ πυνθανόμενος τοῦτον ἱστορεῖ, καὶ ἴσον ἀεὶ σχεδὸν αὐτὸν ἑαυτῷ ῥέειν φησί· προσθεὶς καὶ αἰτίαν τὴν δοκοῦσαν αὐτῷ. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ, καὶ ἄλλον Ἴστρον, ἐκ τούτου τὰς ἀρχὰς ἔχοντα, ἐμβάλλειν εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον, κατά τινας· δι' οὗ καὶ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἡ Ἀργὼ ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου διεκπεσεῖν εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὅτε τὸ χρυσοῦν κῶας οἱ Ἀργοναῦται κλέψαντες ἐκ Κολχίδος ἔφυγον. τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης οἶδεν, ἐν οἷς λέγει ὅτι "αἱ τριχίαι μόνοι ἀναπλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου εἰς τὸν Ἴστρον· εἶτα, ὅπου σχίζεται, καταπλέουσιν εἰς τὸν Ἀδρίαν". καὶ αὐτὸς γὰρ ἐν τούτοις ὑπεμφαίνει τὸν παρὰ τῷ Γεωγράφῳ ἕτερον Ἴστρον. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς Γεωγράφος καὶ ὅτι ὁ Ἴστρος ποτὲ Ματόας ἐλέγετο, ὅ ἐστι καθ' Ἕλληνας Ἄσιος. καὶ ὅτι πολλάκις μὲν οἱ Σκύθαι δι' αὐτοῦ περαιούμενοι οὐδὲν ἔπαθον· συμφορᾶς δὲ ποτε αὐτοῖς ἐπεισπεσούσης, ἡρμηνεύθη Δανούβιος, ὥσπερ τὸ ἁμαρτεῖν ἐκείνους

αἰτίαν

Atque hujus ad orientem apparet Alpis principium,
Cujus per medium devolvuntur flumina Rheni,
Extremum ad fluentum borealis maris.
Poſt Rhenum autem exoritur immenſus Iſter,
Iſter in orientem converſus, prope mare
Euxinum, ubi omnem eructat undæ ſpumam,
Quinquefluis oſtiis labens circum Peucen.
Hujus quidem ad boream porrectæ gentes habitant
Multæ valde, ordine, Mæotidis uſque ad oſtium paludis,
Germani, Samatæque, Getæque ſimul, Baſtarnæque:

αἰτίαν ἔχων· τουτέστιν, αἰτιώμενος διὰ τοῦ τοιούτου ὀνόματος ὑπ' ἐκείνων, κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν, ὡς αἴτιος αὐτοῖς δυστυχίας γινόμενος. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ὅτι τῷ Ἴστρῳ παράλληλά εἰσιν ὄρη ἀπὸ Ἀδρίου, μέχρι Εὐξείνου πόντου, πρῶτον τὰ Ἰλλυρικά, εἶτα τὰ Παιονικά, μεθ' ἃ τὰ Θρᾴκια. ὧν καὶ ὁ Αἷμός ἐστι, πρὸς τῷ πόντῳ τῷ Εὐξείνῳ δηλαδὴ κείμενος. μέση οὖν τούτων ἡ Παιονία, ὑψηλὴ πᾶσα, ἧς πρὸς Θρᾴκην καὶ ἡ Ῥοδόπη κεῖται, ὅπου ἡ νῦν ὀνομαζομένη Κλοκοτνίτζα. τινὲς δὲ οὕτω συντομώτατα περὶ τοῦ Ἴστρου φασίν· « Ἴστρος, ὁ τοὺς Παίονας παραμείβων, ἐκ τῶν Ἑρκυνίων ὀρῶν ναυσίπορος ἐκ πηγῆς αἴρεται· καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς τὸν Πόντον ῥέει, τῇ δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν.

2. Ὅτι πρὸς βορέαν τοῦ Ἴστρου ἔθνη κεῖται ταῦτα, Γερμανοί, Σαρμάται, (ἤτοι Σαρμάται, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ρ ἀμεταβόλου, ὡς περιγέγραπται) καὶ Γέται, καὶ Βαστέρναι, Δακῶν τε ἄσπετος γῆ καὶ Ἀλανοί, καὶ Ταῦροι, οἳ ναίουσι περὶ τὸν Ἀχιλλέως δρόμον· καὶ Μελάγχλαινοι, καὶ Ἱππημολγοί, περὶ ὧν ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα γέγραπται· καὶ Νευροί, καὶ Ἱππόποδες, οἱ κατά τινας Ζάγαροι, καὶ Γελωνοί, καὶ Ἀγάθυρσοι. καὶ οὗτοι μὲν βόρειοι· πρὸς νότον δὲ τοῦ Ἴστρου, Γέρραι, καὶ Ὠρίκια ἐρυμνὰ ἄστεα, καὶ Παιονιοι, οἱ κατά τινας Βούλγαροι, καὶ Μυσοί, Θρᾳκῶν βορειότεροι, καὶ Θρᾷκες αὐτοὶ ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες. τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν, περὶ μὲν Γερμανῶν ἐρρέθη τὸ ἀρκοῦν· περὶ δὲ τῶν ἐφεξῆς εἰρήσεται, εἴ τι λόγου ἄξιον τῷ ἐπιτέμνοντι.

3. Ὅτι τὰ διὰ τοῦ ανος ἐθνικὰ ὀνόματα ἐκτείνει παρὰ τῷ Διονυσίῳ τὴν παραλήγουσαν, οἷον Βρεττανός, Γερμανός, Ἀλανός, Καρμανός, Ἀσυκανός. τὸ Ἠριδανὸς οὐκ ἔθνους ὄνομα· ποταμὸς γάρ. διὸ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ ὠκεανός.

4. Ὅτι τοὺς Γέτας Διονύσιος μὲν πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἴστρου οἶδεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· καθὰ καὶ τοὺς Σαρμάτας, οἳ ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν. Ἡρόδοτος δὲ μέρος οἴεται εἶναι τῶν Θρᾳκῶν τοὺς Γέτας· ὁ δὲ Γεωγράφος ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ αὐτοὺς οἰκεῖν ἱστορεῖ, ὡς καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Θρᾷκας. φιλογύναιοι δέ, φησίν, εἰσὶ καὶ περὶ τὸ θεῖον σπουδάζοντες. παρ' οἷς ἦν καὶ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρᾳ φοιτήσας, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις πολλὰ παρειπών, καὶ θεὸς αὐτοῖς νομισθείς, καὶ κληθεὶς διὰ τοῦτο, καὶ κοινωνῶν τῷ βασιλεῖ τῶν πραγμάτων. ἐγίνοντο δέ ποτε οἱ Γέται, φησί, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις φοβεροί, καὶ διαβαίνοντες τὸν Ἴστρον, καὶ λεηλατοῦντες τούς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Θρᾷκας, καὶ τοὺς Μακεδόνας. νόμος δὲ Γετικός, ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα

Δακῶν[1] τ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκήεντες[2] Ἀλανοὶ,
Ταῦροί θ' οἳ ναίουσιν[3] Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν,
Στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.
Τῶν δ' ὕπερ ἐκτέταται πολυΐππων φῦλον Ἀλανῶν.
Ἔνθα[4] Μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοὶ,
Νευροί θ'[5], Ἱππόποδές τε,[6] Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγάθυρσοι·

τῷ ἀνδρὶ θανόντι, καὶ κιθαρίζειν ὅταν ἐπικηρυκεύωνται. Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν καὶ τὴν ἀστραπὴν, ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ. ἔτι φησὶν ὁ Γεωγράφος διαβῆναι μέν ποτε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τοὺς πέραν Ἴστρου Γέτας, διὰ ταχέων δὲ ἀναστρέψαι λαβόντα δῶρα. λέγεται δὲ καὶ ὡς τοσοῦτον αὐτοί τε καὶ οἱ Δάκαι ηὐξήθησάν ποτε, ὥστε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐκπέμπειν στρατοῦ· ὕστερον δὲ συσταλέντες ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ὑπακούειν Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἔν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων γράφει, ὅτι τὸ τῶν Γετῶν ἔθνος, τὸ πώποτε μαχιμώτατον, διά τε τὴν ἀνδρείαν, καὶ διὰ τὸν Ζάμολξιν ὃν τιμῶσιν. οὐ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀλλὰ μετοικίζεσθαι νομίζοντες, ἑτοιμότερον θνήσκουσιν, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπομένουσι. καὶ Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν καὶ μαθητεῦσαι αὐτὸς τῷ Πυθαγόρᾳ φησίν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρειοτάτους Θρακῶν τοὺς Γέτας, καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἷλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε, σχεδίᾳ διαβὰς ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρᾴκης.

1. Ὅτι τοὺς Δάκας, Δάους ἐκάλουν τινές. φησὶ δὲ καὶ ὁ Γεωγράφος, ὅτι οἱ Δάκαι, Δάοι ποτὲ ὠνομάζοντο. ὁ δὲ Ἡρόδοτος Νομαδικὸν Περσικὸν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθὰ καὶ τοὺς Μάρδους, καὶ ἄλλους τινάς. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Βορυσθένους φησὶ τὴν Δακίαν διήκειν. περὶ οὗ Βορυσθένους κατωτέρω ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ τῶν Ἀττικῶν ὀνόματα δούλων, Δάοι καὶ Γέται. φέρεται δὲ ἱστορία, καὶ νοτιωτέρους τοῦ Ἴστρου τοὺς Δάκας εἶναι. φασὶ γὰρ ὅτι Αὐρηλιανὸς τοὺς περὶ τὴν Δακίαν ἀπαιχισθέντας Ῥωμαίους ἐκεῖθεν ἐξαγαγὼν, διὰ τοὺς ἐν περαίᾳ τοῦ Ἴστρου κινδύνους, ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν.

2. Ὅτι Ἀλανὸς ὄρος Σαρματίας, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλανοὶ ἔοικεν ὀνομάζεσθαι· οὓς καὶ ἀλκήεντας ὁ Διονύσιος καὶ πολυΐππους καλεῖ.

3. Ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναίουσιν, αὐλών τις ἐστὶ στενὸς ὁμοῦ καὶ δολιχὸς, καὶ κατὰ τὸν Γεωγράφον Χερρόνησος ἀλιτενὴς, οἷόν τις ταινία, ἤτοι φασκία, μῆκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἕω, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀχιλλεὺς περιῆλθε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς Σκυθίαν, ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Ἄρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεὺς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Λυκόφρονι, ἀφῆκε τῷ τόπῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλῆσιν. ὅτι δὲ προηγγυημένη ἦν τῷ Ἀχιλλεῖ ἡ Ἰφιγένεια, καθωμίληται. ἄλλοι δέ φασιν ἕτερον εἶναι τοῦτον τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις, βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων· ἐξ οὗ ὁ τόπος, Ἀχίλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον, λέγοντα, « Ἀχιλλεῦ ὃς τᾶς Σκυθι-

Et Dacorum immenſa tellus; & ſtrenui Alani,
Taurique qui habitant Achillis curſum aditu difficilem,
Anguſtum ſimul longumq;,atq;ipſius uſque ad oſtium paludis.
Super hos autem porrecta eſt equis abundantium gens Alano-
Ubi Melanchlæniq; & homines qui equos mulgent, [rum,
Neurique,Hippopodeſque, Gelonique, atque Agathyrſi:

Σκυθικᾶς μεδέεις". ἀπὸ δὲ Ἀχιλλέως, καὶ ἡ Λευκὴ νῆσος ἡ μετὰ ταῦτα ῥηθησομένη, Ἀχίλλειος ἐλέγετο νῆσος, περὶ τὸν Εὔξεινον. ἔνθα φασὶν οἱ Σκύθαι τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν διαπαίγνυσαν τὰ ἑαυτῆς ἀθύρειν. οἱ δὲ Ταῦροι τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ ζώου ταύρου, φασὶ, καλοῦνται, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Όσιριν ζεύξαντα βοῦν ἀρόσαι γῆν. περὶ τούτοις νῆσος ἡ Ταυρικὴ, ἡ καὶ Μαιωτικὴ, μεγάλη καὶ ἐπίσημος· ᾗ παράκειται καὶ ἡ Φαναγόρεια, καὶ ἡ Ἑρμώνασσα, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται. καὶ ἡ Ἄρτεμις δὲ, Ταυροπόλος, ἀπὸ τούτων δοκεῖ τῶν Ταύρων λέγεσθαι, οἷς ἔχαιρεν ὡς ξενοκτονοῦσιν ἐπ' αὐτῇ. οἱ μέντοι παρὰ τῷ Γεωγράφῳ Νώρικοι Ταυρίσκοι, ἕτερόν εἰσιν ἔθνος παρὰ τούτους τοὺς Ταύρους.

4. Ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται, διὰ τὸ ἐν ἔθει μέλαν καὶ ζοφερὸν τὸ ἐνδύμα‑τος, ὡς καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, ὃς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπὼν, λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίνων τὸ κατύπερθεν, λίμναι, καὶ γῆ ἔρημος ἀνθρώπων.

5. Ὅτι οἱ Νευροὶ ἐκλιπεῖν λέγονταί ποτε τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὸ ὄφεων, καὶ ὅτι γόητες ἐλέγοντο εἶναι. ἔτους γὰρ ἑκάστου, φησὶν, ἅπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας, καὶ αὖθις εἰς ἄνθρωπον ἀποκαθίσταται. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι νεβρὸς μὲν τὸ γέννημα τῆς ἐλάφου, διὰ τοῦ β γράφεται. Νευροὶ δὲ τὸ ἔθνικον, οἱ καὶ Νευρῖται, διὰ τῆς διφθόγγου.

6. Ὅτι Ἡρακλέους υἱοὶ Γελωνὸς καὶ Ἀγάθυρσος, ἐξ ὧν ἔθνη βορειότερα τοῦ Ἴστρου, οἱ Γελωνοὶ καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι. ὑπὸ μὲν οὖν ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις, ὡς ὁ Διονύσιός φησιν, ἀδάμας ἐστὶ παμφανόων. οἱ Γελωνοὶ δὲ, ὡς ἄλλοι φασὶ, γῆν τε ἐργάζονται, καὶ σιτοφαγοῦσι, καὶ κήπους ἔχουσιν. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας οὕτω φησί· Γελωνοὶ, πόλις Σαρματίας, ἀπὸ Γελωνοῦ, ὃς Ἀγαθύρσου μὲν ἦν ἀδελφὸς, Ἡρακλέους δὲ υἱός. ἔστι δὲ περὶ αὐτὴν πόλις ξυλίνη μεγάλη κατὰ Ἡρόδοτον, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ. παρὰ τούτοις ζῶον λέγεται θαυμάσιον γίνεσθαι, τὸ μέγεθος ὅσον βοὸς, ἐοικὸς τὸν τοῦ προσώπου τύπον ἐλάφῳ, καλούμενον Τάρανδος, δυσθήρατον, διὰ τὴν μεταβολήν· μεταβάλλει γὰρ τὰς χρόας τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον εἴη, καὶ ἀλλοιοῦται, καθὰ καὶ ὁ χαμαιλέων καὶ ὁ πολύπους. περὶ δὲ τῶν Ἀγαθύρσων ὁ αὐτὸς λέγει· ὅτι ἢ ἀπὸ Ἀγαθύρσου υἱοῦ Ἡρακλέους οὕτω λέγονται, ἢ ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. κλάδοι δέ εἰσιν οἱ θύρσοι, οὓς ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς φέρουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρσον υἱοὺς Ἡρακλέους λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκύθην νεώτατον καὶ γενναιότατον· οὓς ἐγέννησεν Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν γῆν, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, μιγεὶς, φησὶν, ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλουτῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω ὄφεως. λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθύρσους ὁ αὐτὸς ἀνδρῶν ἁβροτάτους, καὶ χρυσοφόρους, καὶ ἐπίκοινον τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους· τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἕλληνας τὸ ἀρχαῖον εἶναί φησι γῆς ἐργάτας.

1. Ὅτι

Ηχι [1] Βορυσθένεος ποταμοῦ πεπανυσμένον ὕδωρ
Μίσγεται Εὐξείνῳ, Κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
Ορθὸν ἐπὶ γραμμῇ, κατεναντία Κυανεάων.
Κεῖθι καὶ Αλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπαο
Ριπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
Τῶν δὲ παρὰ προχοῇσι, πεπηγότος ἐγγύθι πόντου,
Ηδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
Μήνης ἀρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
Εγγύθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς Αγαθύρσοις.
Ιστρου μὲν τοσσοίδε βορειότεροι γεγάασι.
Πρὸς δὲ νότον Γέρραι, καὶ [2] Νωρίκι' ἄστε' ἐρυμνά·
Παννόνιοι, [3] Μυσοί τε βορειότεροι [4] Θρηΐκων,

1. Οτι Βορυσθένης, ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς ᾀδόμενος, Εὐξείνῳ τὸ ὕδωρ μίσγεται κατὰ τὸ ἐκεῖ μέτωπον τοῦ κριοῦ· περὶ οὗ εἴρηται, ὀρθὸν οἷον ἐπὶ γραμμῇ, κατεναντία, ἤγουν καταντικρὺ, τῶν Κυανέων πετρῶν. ἐκεῖ δὲ ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄρεσι Σκυθικοῖς καὶ ὁ Αλδησκος, φησὶ, καὶ ὁ Παντικάπης οἱ ποταμοὶ μορμύρουσιν· ὧν παρὰ προχοαῖς ἡδυφαὴς ἤλεκτρος μήνης ἀρχομένης αὔξεται, οἷά τις αὐγή. καὶ ὅρα ὅπως συμπαθῶς ἔχει πρὸς τὴν σελήνην ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος. καὶ ὅτι τὸ ἤλεκτρον ἐνταῦθα λίθον τινὰ νοητέον, καὶ οὐ κατὰ τὸ λεγόμενον τῶν αἰγείρων δάκρυον, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ὅτι δὲ ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄρεσιν οὐδέποτε χιὼν ἐπιλείπει, προγέγραπται. ὑπὲρ δὲ ταῦτα τὰ ὄρη οἱ λεγόμενοι Υπερβόρειοι καθήκειν εἰς τὴν ἐκεῖ θάλασσαν λέγονται. ἀπὸ δὲ Παντικάπου τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ ἐκεῖ ὀνομάζεται Παντικάπαιον, πόλις μεγάλη, κτίσμα παιδὸς Αἰήτου, λόφος κύκλῳ περιοικούμενος, σταδίων εἴκοσι, μητρόπολις τῶν ἐκεῖ Βοσπορανῶν. Ηρόδοτος δὲ περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ μὲν Βορυσθένης, μέγιστος καὶ πολυαρκέστατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν, καὶ πίνεσθαι ἥδιστος, ῥέων καθαρὸς παρὰ θολεροῖς. πήγνυνται δὲ καὶ ἅλες παρὰ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι· καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν Αντακαίους. ὁ δὲ Παντικάπης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων, ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι. δέκα δὲ, φασὶν, ἡμερῶν ὁδὸς ἀπὸ Ιστρου ἐπὶ Βορυσθένην· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὴν Μαιῶτιν.

2. Οτι τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα Νωρίκια ἄστεα ἐρυμνὰ τινὲς δίχα τοῦ κατ' ἀρχὰς ν γράφουσι. τάχα δὲ ἀπὸ τούτων ὁ Ωρικὸς λιμήν. φησὶ γοῦν Εκαταῖος, "Μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μετὰ δὲ "Ωρικὸς λιμήν· καὶ Απολλώνιος, Ω"ρικὸν εἰσαφικέσθαι· καὶ Πολύβιος ἐν "ἑβδόμῳ, Οἱ δὲ τὸν Ωρικὸν κατοικοῦν"τες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὸν εἴσ"πλουν τὸν πρὸς τὸν Αδρίαν, ἐκ δε"ξιῶν εἰσπλέοντι". τινὲς δὲ καὶ Νωρίκια γράφουσι μετὰ τοῦ ν. τὸ δὲ ἐρυμνὰ τινὲς ἐρεμνὰ γράφουσιν, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάταλσα· ὅθεν καὶ φαίνονται μέλαινα, διὰ τὸ πολὺ τῆς σκιᾶς. διὸ καὶ παρ' Ομήρῳ ἐν τῷ, μέλαν δρυὸς ἀμφικιάσας, μέλαν δρυὸς τινὲς τὴν τῶν φύλλων εἶπον δασύτητα, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποτελουμένην μελανίαν τῆς σκιᾶς.

καὶ

Ubi Boryſthenis fluvii extenſa aqua
Miſcetur Euxino, Arietis ante frontem,
Recta ad lineam, è regione Cyanearum [*petrarum.*]
Illic quoque Aldeſci & Panticapæ aquæ
Riphæis in montibus ſeparatim murmurant.
Horum item juxta gurgites, glaciale prope mare,
Jucundo nitore lucens electrum naſcitur, velut quidam ſplendor
Lunæ ineuntis: adamantemque pellucentem
In propinquo videas ſub frigidis Agathyrſis.
Iſtri ſane tot [*populi*] magis boreales ſunt.
Ad auſtrum autem Gerræ, & Noriciæ urbes munitæ:
Pannonii, Myſique, magis boreales Thracibus,

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ὠρικίων ἀστέων. ὁ δὲ Γεωγράφος, ἔθνος τι συνάπτων τοῖς περὶ Ἀκυληΐαν χωρίοις, Νωρίκους γράφει μετὰ τοῦ ν, ἄλλα τε λέγων, καὶ ὅτι «ἐγγὺς τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν «κατὰ Ἀκυληΐαν τόπων, οἰκοῦσι Νωρίκων «τινές»· καὶ ὅτι «κατὰ Ἀκυληΐαν ἐν Ταυρί«σκοις τοῖς Νωρικίοις χρυσίον εὐφυές· «ὥστε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντα τὴν ἐ«πιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν χρυσίον εὑ«ρίσκειν». ἔχεις οὖν τάχα Νωρίκων τε καὶ Ὠρίκων διαφοράν· ὡς Ὠρίκων μὲν ὄντων, κατὰ Πολύβιον, τῶν περί που τὴν τοῦ Ἀδρίου εἰσβολήν, ὅπου καὶ ὁ Ὠρικὸς λιμὴν καὶ ὁ Βουθρωτός· Νωρικίων δὲ τῶν πρὸς τῷ μυχῷ τοῦ αὐτοῦ κόλπου, κατά τε τὸν Γεωγράφον, καὶ κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Διονυσίου. ἔοικε δὲ ὅτι καὶ ὁ Διονύσιος Ὠρίκους οἶδεν οὓς καὶ ὁ Πολύβιος. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ περὶ τὴν Ὠρικίαν γῆν εἶναι τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀρχήν, ζευγνυμένην τῇ τε Σικελικῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ Αἰγαίῃ. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. τινὲς δὲ ἱστοροῦσι, ὅτι Νώρικον οἱ Φρύγες τὸν ἀσκὸν καλοῦσι τῇ σφετέρᾳ διαλέκτῳ· καὶ ὅτι ὁπηνίκα Μαρσύας ἐκεῖνος ὁ μουσικὸς ἀπεδάρη τὸ σῶμα ὑπ' Ἀπόλλωνος, ὁ ἀσκὸς κρεμασθεὶς καὶ τῷ χρόνῳ κατενεχθεὶς ἔπεσεν εἰς τὴν Μίδου λεγομένην κρήνην· καὶ αὕτη μὲν μετεκλήθη Μαρσύας. ὁ δὲ ἀσκός, καταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἁλιεῖ περιεσχέθη· καὶ Πεισίστρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, κατὰ χρησμὸν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος πόλιν κτίσας, Νώρικον προσηγόρευσεν, ὡς ἂν εἴποι τις ἀσκόν. ἐὰν δὲ Φρυγίας οὖσα ἡ τοῦ Πεισιστράτου πόλις αὕτη οὐδὲν ἔχῃ κοινὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ῥηθέντας Νωρίκους, ἀλλ' οὖν ἡ ἱστορία πρὸς πολυπειρίαν οὐκ ἄχαρις.

3. Ὅτι οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι Μυσοί, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί. ὁ δὲ Ἀρριανὸς τῶν Εὐρωπαίων Μυσῶν ἀποίκους λέγει τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ὀλυμπηνοὺς Μυσούς· οἵτινες Μυσοὶ ὀνομάζονται ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τοῦ Διός, ἢ ἀπὸ ἑτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Ἀργανθώνης τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀρεσιβίου· ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς μυσῆς, ἢ τοῦ μυσοῦ· ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται· ὅπερ τὴν ὀξύην δηλοῖ, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος φησίν. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μυσούς, Λυδῶν ἀποίκους λέγει, Ὀλυμπηνοὺς καλουμένους, ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὀλύμπου τοῦ Ἀσιανοῦ.

4. Ὅτι Θρᾷκες οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν,

Αὐτοί τε [1] Θρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ πλευρῇσι Προποντίδος ἀμφιτρίτης,
Οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς [2] Παλλήνης
Φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ
Μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
Ἴστρον μὲν ποταμὸν πόσοι περιναιετάουσι.
Φράζεο δ' Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, [3] ὅστ' ἐπὶ τέρσην
Ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠῶ· τὴν μὲν Ἰβήρων,
Τὴν δὲ Πανελλήνων, τὴν δ' ἐσθλῶν Αὐσονιήων.

ρίαν, λέγοντος, ὥσπερ Φρύγας καὶ Μυσοὺς, οὕτω δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν, μετὰ Πατάρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον· οὓς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷκες ᾤκησαν αὐτοί· καὶ τάχα ἐκ τῶν τοιούτων Θρᾳκῶν πλατυνθέντων καὶ τὸ νῦν λεγόμενον Θρᾳκήσιον τὴν κλῆσιν εὕρηκεν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀῤῥιανὸς καὶ Θρᾴκην τινὰ ἱστορεῖ νύμφην σοφὴν ἀμφὶ ἐπῳδάς τε καὶ φάρμακα, οἵαν τὰ μὲν ἑλκῶσαι τῶν παθημάτων φαρμάκοις, τὰ δὲ ἐργάσασθαι. ὁποία τις καὶ ἡ Μήδεια ἱστόρηται, καὶ ἡ Ἀγαμήδη, καὶ ἡ θρυλλουμένη Κίρκη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Θρᾴκης δοκεῖ ὀνομάσθαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλουμένη. ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθος ἦν Θρᾳξὶ πολλὰς ἔχειν γυναῖκας, ὡς ἂν ἐκ πολλῶν πολλοὺς ἔχοιεν παῖδας· καὶ τὸ ἔθος αὐτοῖς γενέσθαι φησὶν ἀπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ᾧ παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυνοὺς, Βιθυνοὺς, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ Ξενοφῶν δὲ οἶδεν Ἀσιανήν τινα Θρᾴκην, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσ-
*

πλέοντι. ἱστορία δέ τις ἱερὰ καὶ περὶ τὰ τῆς Λιβύης που νότια ὑπὲρ Ἀλεξάνδρειαν Θρᾴκην τινὰ ὀρεινὴν φησὶν, ἐν ᾗ καὶ ἀσκητὴν ἱστορεῖ γενέσθαι περίπυστον. λέγεται δὲ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι Θρᾷκες στίζονται, κρίνοντες εὐγενὲς μὲν τὸ ἐστίχθαι, ἀγενὲς δὲ τὸ ἄστικτον· καὶ καλὸν μὲν τὸ ἀργεῖν, ἀτιμότατον δὲ τὸ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· κάλλιστον δὲ τὸ ληστεύειν, καὶ ἀπὸ πολέμου ζῆν. ὅτι δὲ τὸ Θρᾷξ περισπᾶται, καὶ ὅτι ὡς συναιρεθὲν ἔχει τὴν τοῦ τόνου περίκλασιν, περιδηλότατόν ἐστι. δηλοῖ δὲ τὴν τῆς λέξεως συναίρεσιν τό, τε Θρήϊκες, καὶ τὸ Θρηΐκιον στόμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὥστε συναιρεῖσθαι τὸ Θρᾷξ, ἀπὸ τοῦ Θρᾴιξ βαρυτόνου ὀνόματος.

1. Ὅτι τοὺς Θρᾷκας γαῖαν εἰπὼν ἔχειν ἀπείρονα, ἑρμηνεύει σαφῶς πως ἀπείρονα. καί φησιν, οἱ μὲν ἐπὶ πλευραῖς Προποντίδος εἰσὶ θαλάσσης, οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον, οἱ δὲ περὶ τὸ βαθὺ χεῦμα τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. διὸ καὶ Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾷκας ἐθνῶν μέγιστον, μετὰ τοὺς Ἰνδούς. ἦν δ' ἄν, φησὶ, καὶ ἄμαχον καὶ κράτιστον, ἐὰν [illegible] ἑνὶ ἐπετάττετο ἄρχοντι, ἢ ἐφρόνει κατὰ τὸ αὐτό. καὶ τάχα διὰ τὸ οὕτω πολυτελὲς τῆς χώρας καὶ περιφανὲς ἰδίασεν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης Οὐεσπασιανὸς, ὡς προείρηται.

καλούμενοι

Ipſique Thraces, immenſam terram habentes.
Hi quidem ad latera Propontici maris,
Illi vero ſuper Helleſpontum citifluum, reliqui autem ſuper [ipſius
Ægæi profundam undam multiſoni maris:
Ubi apes educantis in montibus [*ſcopulis*] Pallenæ
Naſcitur aſterius pulcher lapis, ceu quædam ſtella
Splendens, & lychnis flammæ ignis omnino ſimilis.
Iſtrum quidem fluvium tot [*populi*] circumaccolunt.
Conſidera autem Europæ reliquum tractum, qui in triplicem
Extentus eſt crepidinem ad orientem: unam quidẽ, Iberorum;
Alteram vero, Græcorum; aliam autem, fortium Auſoniorum.

καλούμενοι δέ ποτε Βρίγες, εἶτα μεταβάντες εἰς Ἀσίαν, μετέπεσον εἰς τὸ τῶν Φρυγῶν ὄνομα. ἀγάῤῥοον δὲ τὸν Ἑλλήσποντον λέγει, διὰ τὸ καταῤῥεῖν εἶναι σφόδρα· διὸ καὶ ποταμὸν αὐτὸν ἁλμυρὸν ὁ Ξέρξης ἐξυβρίζων ὠνόμασεν.

2. Ὅτι Παλλήνη καὶ ὄρος ἐστί, καὶ πόλις Θρακική. ταύτην μελισσόβοτον ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ, ἤτοι πολλὰς μελίσσας τρέφουσαν· περὶ ἣν φύεται, φησίν, ἀστέριος καλὸς λίθος, μαρμαίρων οἷά τις ἀστὴρ, καὶ λυχνὶς πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοία· διὸ καὶ λυχνίτης ὁ λίθος λέγεται. οἱ δὲ καὶ σεληνίτην καλοῦσι τὸν τοιοῦτον λίθον, ἐπειδὴ συμπαθῶς, φασίν, ἔχει πρὸς τὴν σελήνην· ὡς καὶ ὁ Βορυσθενίτης ἤλεκτρος, καθὰ καὶ προϊστόρηται, καὶ συμφθίνει τε αὐτῇ καὶ συναύξει. τὸ δὲ λυχνίς, τινὲς καὶ βαρύνουσι, καὶ ἀρσενικὸν εἶναι λέγουσιν ὄνομα, γράφοντες, λύχνις πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοῖος. ἄλλοι δὲ περὶ Παλλήνης οὕτω φασί· Παλλήνη πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Παλλήνης θυγατρὸς Τιθῶνος. ἔστι δὲ Παλλήνη καὶ χεῤῥόνησος τρίγωνος, οἰκουμένη ποτὲ ὑπὸ γι[illegible]των, οὓς Ἡρακλῆς μισανθρώπους [illegible]ρηκῶς κατεπολέμησεν· ὅτε καὶ βρονταί τινες καὶ πρηστῆρες συνέπεσον. διὸ καὶ θεοὶ ἔδοξαν τῆς μάχης ταύτης τῷ Ἡρακλεῖ συνάρασθαι, καὶ καταφλέξαι τοὺς κακούς· καὶ ἡ χώρα διὰ τοῦτο Φλέγρα ἐκλήθη. ἀπὸ τούτων τῶν τόπων Παλληνίδα τὴν Πρωτέως θυγατέρα ἐκάλεσεν ὁ Διονύσιος, ἔνθα περὶ Ἀλεξανδρείας ἔλεγεν. οἴονται δέ τινες Παλλήνην λέγεσθαι τὴν τῆς Κασσανδρείας χεῤῥόνησον, τῷ Αἰγαίῳ καὶ αὐτὴν παρακειμένην. ἔνθα πού καὶ τόπος τις κατὰ παραφθορὰν Τορώνη λεγόμενος, ὁμωνύμως, ὡς ἔοικε, Τορώνῃ τῇ τοῦ Θρακικοῦ Πρωτέως θυγατρί, κατὰ Λυκόφρονα.

3. Ὅτι τὰ κυρτότερα τῆς Εὐρώπης περιηγησάμενος, ἤγουν τοὺς ἕως καὶ εἰς τὸν βόρειον ὠκεανὸν διήκοντας Ἴβηρας, καὶ τοὺς Πυῤῥηναίους, καὶ τοὺς Βρεττανούς, καὶ τοὺς Γερμανούς, καὶ τοὺς ἑκατέρωθεν τοῦ Ἴστρου, καὶ αὐτοὺς τοὺς Θρᾷκας, ἀφῆκεν ἡμᾶς νοεῖν τὴν ἐπίλοιπον Εὐρώπην καταγεγραμμένην τριγωνοειδῶς, πλευραῖς τρισί· μιᾷ μὲν δυτικῇ, τῇ τῶν Ἰβήρων· ἑτέρᾳ δὲ ἀπ' ἐναντίας, τῇ τῶν Ἑλλήνων· τρίτῃ δέ, τῇ τῶν Αὐσόνων· ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν ἐνδοξοτάτων χαρακτηρίσας καὶ ὀνομάσας τὰς τοιαύτας πλευράς. καὶ ὅρα ὅπως εὐμεθόδως καὶ εὐπεριορίστως περιηγεῖται καὶ σαφῶς, καὶ οὐκ ἀφίησι συγχέεσθαι τὸν ἀκροατὴν πλανώμενον περὶ τὴν ἀπείρονα.

Αλλ' ἤτοι [1] πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστιν Ιβήρων,
Γείτων ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
Στηλάων Αλύβη κεῖται μία. τῆς δ' ὑπένερθε
Ταρτησσὸς [2] χαρίεσσα, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
Κέμψοί θ' οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα [3] Πυρρηναῖον.
Μέσση δ' ἀμφοτέρων περιπέπταται Αὐσονὶς αἶα
Πουλυτενής· [4] τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει
Ορθὸν, ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον, (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
Ιδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Αθήνης)
Ο ῥά τε κικλήσκουσιν Απέννιον· ἐκ δὲ Βορείης
Αλπιος ἐρχόμενον Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
Πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφί· τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,
Αρξάμενος πλευρῆς ζεφυρηΐδος ἐκ Βορέαο.
Τυρρηνοὶ μὲν [5] πρῶτ', [6] ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν,

1. Οτι ἡ Εσπερία, κρηπὶς τῆς γῆς τῶν Ιβήρων, γείτων ἐστὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ἔνθα καὶ μία τῶν Ηρακλείων στηλῶν ἡ Αλύβη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται. περὶ δὲ τῶν Ιβήρων προγέγραπται ὅσα ἔδει. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κρηπῖδας ἔφη τὰς προρρηθείσας τριγωνικὰς πλευρὰς, ὡς εἴ τις εἴποι βάσεις, διὰ τὸ ἑκάστην τῶν τριῶν εἰς βάσιν δύνασθαι λογισθῆναι. κρηπὶς γὰρ κυρίως μὲν, ἐπὶ ὑποδήματος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ βάσις, ἐπί τε θεμελίου καὶ ἑτέρων τινῶν. προϊὼν δὲ καὶ πέζαν ἐρεῖ τὴν τοῦ τριγώνου πλευρὰν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

2. Οτι κάτωθεν τῆς ῥηθείσης Αλύβης, πόλις ὀλβία Ιβηρικὴ ἡ Ταρτησσὸς, ἣν καὶ χαρίεσσαν λέγει, καὶ ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν, ἤγουν πλουσίων. φασὶ δὲ Βαῖτιν εἶναι ποταμὸν Ιβηρίας, δύο ἐκβολὰς ἔχοντα, ὧν μέσην ἱδρύσθαι ὡς ἐπὶ νήσου τὴν τοιαύτην Ταρτησσὸν, οὕτω κληθεῖσαν διὰ τὸ καὶ τὸν Βαῖτιν Ταρτησσὸν καλεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ταύτης καὶ ὁ Κωμικὸς μέμνηται ἐν Βατράχοις, ὅτε λέγει Ταρτησίαν μύραιναν, παίζων καὶ ἐκφοβῶν τὸν ἀκροατὴν τῷ ἐκτοπισμῷ. τὸν δὲ Ταρτησσὸν ποταμὸν κασσίτερον τοῖς ἐκεῖ καταφέρειν ἱστόρηται.

3. Οτι Πυρήνη μέγιστον ὄρος, οὗ ὑπὸ πόδα οἱ Κέμψοι τὸ ἔθνος. ἔχει δὲ ἡ Πυρήνη τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ, καὶ διήκει ἕως εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν, καὶ διορίζει Κελτούς τε καὶ Ιβηρας. ἡ δ' αὐτὴ οὐ μόνον Πυρρηναῖον, ὡς προείρηται, ὄρος, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς ὄρη Πυρρηναῖα λέγεται. οὕτω δὲ καὶ αἱ Αλπεις, καὶ τὸ Ερκύνιον διαφορεῖται τῷ ἀριθμῷ.

4. Οτι τὴν Αὐσονίδα πολυτενῆ γῆν μέσην τέμνει τὸ Απέννινον ἢ Απέννιον ὄρος, ἐξ Αλπεως ἐρχόμενον, καὶ τελευτῶν εἰς τὴν Σικελικὴν πορθμίδα, ὅ ἐστιν εἰς τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, περὶ τὴν Λευκοπέτραν τὴν ἐν τῇ Ρηγίνῃ χώρᾳ. ὄρθιον δὲ, φησὶν, ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος, οἷά τι ἐκ στάθμης ἰθυμμένον, ἤγουν τεταμένον εἰς εὐθύτητα, ὥσπερ διὰ στάθμης· ἥτις ἐστὶ σχοῖνος τεκτονικὴ ἀπευθύνουσα τὰ ξύλα. εἶτα ἐπιτείνει ποιητικῶς εἰς ὑπερβολὴν τὸ νόημα,

καὶ

Verum ultima quidem illuſtrium eſt Iberorum,
Vicina Oceano ab occaſu. in ea autem promontorium
Columnarum [*Herculis*] Alyba ſita eſt una. hanc vero ſubter
Tarteſſus amœna, divitiis affluentium ſolum hominum;
Cempſique, qui degunt ſub pede Pyrenæo.
Media autem ambarum panditur Auſonia tellus,
Longe extenta; quam quidem mediam mons bifariam ſecat
Rectus, velut ab amuſſi directus, (non illum
Peritus reprehendere poſſet doctæ miniſter Palladis)
Quem Apenninum vocant: è ſeptentrionali vero
Alpi incipiens, Siculo in freto deſinit.
Multæ autem illi gentes utrinque ſunt: quas tibi facile omnes [recenſebo,
Orſus à latere occidentali à borea.
Tyrrheni quidem primum, poſt hos autem gentes Pelaſgorum,

καὶ φησὶν οὕτως ἰθυτενὲς εἶναι τὸ ὄρος, ὡς οὐκ ἂν οὐδὲ τέκτων μωμήσηται σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης. δῆλον δὲ πάντως ὅτι Ἀθηνᾶς, ἤγουν φρονήσεως, ὑπουργοὺς ἡ ποίησις οἶδε τοὺς τέκτονας. ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ῥηγίνη χώρα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Ῥηγίου τῆς πόλεως λέγεται, κτίσματος Χαλκιδικοῦ. αὐτὸ δὲ τὸ Ῥήγιον οὕτω καλεῖται, ἢ παρὰ τὴν ῥῆξιν, ὡς ἀποῤῥαγείσης τῆς Σικελίας ἐκ τῆς ἐκεῖσε ἠπείρου ὑπὸ σεισμοῦ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται· καθὰ καὶ ἡ Προχύτη νῆσος, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι, καὶ αἱ λεγόμεναι Σειρῆνες νῆσοι τρεῖς, ἠπείρων ἀποσπάσματα λέγονται. ἢ Ῥήγιον εἴρηται, ὡς ἂν εἴποι τις βασίλειον· (Ῥῆγες γὰρ καὶ Ῥέγες, οἱ βασιλεῖς) τῶν Σαυνιτῶν οὕτω καλεσάντων αὐτὸ, δι᾽ ἐπιφάνειαν τῆς πόλεως. τούτου πρὸς ἕω ἄκρα τις Λευκοπέτρα, ὡς εἴρηται, λεγομένη ἀπὸ τῆς χροίας, ἐν πεντήκοντα σταδίοις· ὅπου λήγει τὸ Ἀπέννινον ὄρος, ὡς ἐῤῥέθη. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Ἄλπις πληθύνεται, οὕτω καὶ τὸ Ἀπέννινον, Ἀπέννινα ὄρη πληθυντικῶς λέγεται.

Ὅτι Τυῤῥηνοὶ, οἱ καὶ Τροῦσκοι λεγόμενοι καὶ Τοῦσκοι παρὰ Ῥωμαίοις, ἔθνος ληστρικὸν, καὶ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, βόρειοι κεῖνται ἐκ τῆς ζεφυρίτιδος τοῦ Ἀπεννίνου ὄρους πλευρᾶς. καλοῦνται δὲ Τυῤῥηνοὶ, ἀπὸ Τυῤῥηνοῦ Λυδοῦ, υἱοῦ Ἄτυος, ὃν πολὺν λαὸν ὁ πατὴρ συστήσας ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐξέστειλεν· ἀφ᾽ οὗ ἡ χώρα Τυῤῥηνία ἐκλήθη, ιβ΄. πόλεις κτίσαντος, αἷς οἰκιστὴν ἐπέστησε Τάρκωνα, οὗ καὶ Λυκόφρων μέμνηται· ὃν διὰ τὴν ἐκ παίδων σύνεσιν, πολιὸν γεγενῆσθαί φασιν, ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις Ταρκωνία. καὶ τὸν Τρωϊκὸν δὲ Κύκνον, διὰ τοιοῦτον λόγον τινὰ, ἐκ γενετῆς οἱ παλαιοὶ πολιὸν γενέσθαι φασὶ, καὶ οὐ μόνον διὰ λευκότητα σαρκῶν καὶ τριχῶν.

6. Ὅτι ἐπὶ Τυῤῥηνοῖς εἰσι Πελασγοὶ, οἱ διὰ πενίαν σποράδες μετοικοῦντες ἦλθόν ποτε καὶ ἐκεῖ, μακρὰν ἀπὸ τῆς κατὰ Ἀρκαδίαν Κυλλήνης, καὶ ᾤκησαν, Εὐάνδρου τινὸς ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας αὐτοῖς· ὃς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρκαδίας Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφαλίου, θεοφορήτῳ μητρὶ, φασὶ, πεισθεὶς, καὶ λαὸν ἀγείρας καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ, κατέπαυσε, τῷ Πανὶ νεὼν ἱδρύσας, καὶ λόφον ὀχυρωσάμενος, ὃν Παλλάντιον ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Πάλλαντος,

Οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
Αὐτόθι νήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἔπι [1] μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων,
Γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς διὰ μέσσης
Θύμβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει,
Θύμβρις ἐϋρρείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην,
Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἔπι [2] Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἧχι μέλαθρον
Ἁγνῆς [3] Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις·

λαντος, τοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου καὶ λόφου θάψαντος αὐτὸν θανόντα, καὶ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντος ἀπὸ τῶν τοῦ Γηρυόνου ἐπανιόντα βοῶν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βασιλεῦσι πρέποντας τόπους οὕτω καλοῦσι παλάτια, καθ' ὑφαίρεσιν ἀμετάβολον τοῦ τε λ καὶ τοῦ ν. ὅτι δέ, ὡς εἴρηται, σποράδες εἰσὶν οἱ Πελασγοὶ τεθρύλληνται, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν Τρωάδι Κίλικες, κατὰ τὸν Ποιητήν, ὁμόρους ἔχουσι Πελασγούς. ἐρρέθη δὲ καὶ ἡ Λέσβος ποτὲ Πελασγία. καὶ Δωδωναῖος δέ ἐστι Ζεὺς Πελασγικός, παρὰ τῷ Ποιητῇ. γεγόνασι δὲ καὶ Κρήτης ἔποικοι Πελασγοί, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς πρὸς Πηνελόπην λόγοις ἐμφαίνει. καὶ ἡ Λῆμνος δέ ποτε ᾤκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακά· διὰ τοὺς φόνους οὓς ἐποίησαν, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως, καὶ παῖδας οὓς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. καὶ περὶ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ δὲ Ἀχαΐαν ἦσαν Πελασγοί, καὶ Αἰολικοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. Εὐριπίδης δὲ καὶ τοὺς Ἀργείους Πελασγοὺς οἶδεν, εἰπών,

Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δεύτερον.

Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Λῆμνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν Ἴμβρον οἰκῆσαι λέγει Πελασγούς. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις τεῖχος Πελασγικόν, ἤτοι Πελαργικόν, ὡς ὁ Κωμικὸς δηλοῖ ἐν τοῖς Ὄρνισιν, οἷα τῶν Πελασγῶν, φησί, καλουμένων παρ' Ἀττικοῖς καὶ Πελαργῶν, διὰ τὸ πλανητικόν. πλάνητες γὰρ ἦσαν διὰ πενίαν, καὶ δίκην ὀρνέων ὅποι τύχοι ἐπεφοίτων. καὶ ἡ περὶ Πηνειὸν δὲ καὶ Θερμοπύλας Θετταλία, Πελασγικὸν Ἄργος ἐλέχθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἐκεῖ ἐπαρξάντων. φασὶ δὲ ἀνέκαθεν Ἀρκάδας γενέσθαι τοὺς Πελασγούς, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρέθη, στρατιωτικὸν ἑλομένους βίον, κἀντεῦθεν ἐπιφανεῖς γενομένους. λέγονται δέ τινες τῶν Πελασγῶν καὶ θαλασσοκρατῆσαι γενναίως ἔτη πε'.

1. Ὅτι μετὰ Τυρρηνοὺς καὶ Πελασγοὺς τὸ τῶν ἀγαυῶν Λατίνων μέρμερον ἔθνος, ὅ ἐστι φροντιστικόν, συνετόν, μεριμνητικόν· ἢ τοῦ πολλὰ μερμηρίζειν, ἤτοι φροντίζειν, τοῖς ὑπεναντίοις αἴτιον, δι' ἣν ἔχει ἀνδρείαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Λατίνων ἔθνος περιφραστικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ οἱ Λατῖνοι· διὸ καὶ ἐπάγει κατὰ σχῆμα καινοπρεπὲς πληθυντικὴν σύνταξιν, λέγων, γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον, δι' ἧς μέσης Θύμβρις ὁ ποταμὸς (ὁ καὶ Τίβερις) ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. ἐφ' οἷς ἐπαναλαβὼν συνήθως, καὶ εἰπών, Θύμβρις ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων, ὡς διὰ τῆς βασιλίδος ῥέων Ῥώμης, Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην· (διὰ μέσης γὰρ τῆς Ῥώμης ῥέει ὁ Θύμβρις, ὡς καὶ ὁ Κύδνος διὰ τῆς

Ταρ-

GRÆCIÆ
tabula Antiqua
DIONYSIO
et
EUSTATHIO
Accommodata
PONTUS EUXINUS
DACIÆ Pars
Mysia Superior
Mysia Inferior
Triballi
Thracia
Thyni
Bithynia
Damalis
Thracia
Galatia
Mysia
Phrygia major
ASIÆ MINORIS Pars
Seu ASIA PROPRIA
Æolia
Mæonia
Caria
Lycia
Rhodus I
Carpathus I
Creta I
Cythera I
SINUS ADRIATICUS
Liburnia
Beonia
MACEDONIA
GRÆCIA
Seu Thessalia
HELLAS
ÆGÆUM MARE
Peparethus I
Scyrus I
Chius I
Samus I
Andros I
Cyclades I
Melus I
Ionium Mare
Corcyra I
Cephalenia I
Achaia
PELOPONNESUS
Messenia
Arcadia
Mare Siculum
Sicilia
seu
Trinacria I
Æoliæ Ins.
Mare Tyrrhenum
Mare Tuscum
Tyrrheni
Pelasgi
Latini
Ausonia
Italia
Apulia Calabria
Iapygia
15
20
25
30

Qui quondam è Cyllene in occiduum mare profecti,
Illic habitarúnt cum viris Tyrrhenis.
Poſt hos autem ſagax gens illuſtrium eſt Latinorum,
Terram incolentes amabilem: quam per mediam
Thymbris tractus limpidum fluentum in mare mittit;
Thymbris pulchrifluus fluviorum maxime regalis aliorum,
Thymbris qui amabilem ſecat duas in partes Romam,
Romam honorabilem, meorum magnam domum principum,
Matrem omnium urbium, opulentam ſedem.
Poſt hanc autem Campanorum pingue ſolum: ubi domicilium
Caſtæ Parthenopes, ſpicarum onuſtum manipulis:

Ταρσοῦ, καὶ διὰ τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης) ἐπισυνάπτει καὶ ἑτέραν ἐπανάληψιν τὴν τῆς Ῥώμης, ἐπιμένων, καὶ ἐναγλαϊζόμενος διὰ τοὺς Ῥωμαίους τῷ ἐπαναληπτικῷ σχήματι· καὶ μετὰ τὸ, ἱμερτὴν Ῥώμην, φησὶ, Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων, μητέρα πασῶν πολίων, ἀγλαὸν, ἢ ἀφνειὸν ἔδεθλον, ἤτοι ἔδαφος. ἀνάκτων δὲ εἰπὼν, ἔδειξε, φασὶν, ἐναργῶς ὅτι οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων αὐτὸς ἦν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἤκμαζε, Νέρωνος, ἢ καὶ Αὐγούστου, κατά τινας· οὗ μεμνῆσθαι λέγεται καὶ ἐν τῷ, Αὐσονίου βασιλῆος ἐκπραΰνειν ἀκωκή. τοὺς γὰρ ὑπάτους οὐκ ἤθελον ἄνακτας. καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον, ἰδίως Λατῖνοι οἱ μετὰ τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ τοὺς Πελασγοὺς ἐκτίζοντο, ἐν οἷς καὶ οἱ περὶ τὴν Ῥώμην. ὅτι δὲ ἡ Ῥώμη τῆς Λατίνης χώρας ἐστὶ, καὶ ὅτι Λατίνου ὁμώνυμοί εἰσιν οἱ Λατῖνοι, ὃς Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης λέγεται· καὶ ὅτι ὁ Τίβερις, Ἀλβουλός ποτε καλούμενος, οὕτω μετεκλήθη, ὡς βασιλέως Τιβερίου ἐν αὐτῷ θανόντος, ἄλλη τε ἱστορία βοᾷ, καὶ ἡ τοῦ Δίωνος. Τιβέριον δὲ ἐνταῦθα ἡ ἱστορία φησὶν οὐ τὸν μετὰ τὸν Αὔγουστον, ἀλλ' ἕτερον ἀρχαιότερον. ὅν φασιν, ἐν μάχῃ τελευτήσας, καὶ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος παρενεχθεὶς, ἐπώνυμον ἑαυτῷ τὸν ποταμὸν ἀφῆκε. Σημείωσαι δὲ ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ φαίνεται ἔν τινι ἀμφιβαλλομένῃ γραφῇ, καὶ Σικελικός τις εἶναι Θύμβρις ποταμός.

2. Ὅτι οἱ Καμπανοὶ, ὧν τὸ πέδον λιπαρὸν διὰ τὴν εὐκαρπίαν λέγει, ἀπὸ τῶν ὑποκαθημένων ἐκεῖ καμπῶν ὠνομάσθησαν, ἢ ἀπὸ Κάμπου πόλεως. ζηλωτὴ δὲ ἡ τοιαύτη γῆ δι' ἀρετὴν, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος· ὥστε καὶ Φλεγραῖον ἱστορεῖται πεδίον εἶναι καὶ ἐκεῖ, καθὰ καὶ ἐν Θρᾴκῃ εἴρηται. καὶ τὰ περὶ τὴν γιγαντομαχίαν δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Θρᾴκην, ἀλλὰ καὶ αὐτόθι, διὰ τὸ ἐπίμαχον τῆς χώρας, μυθεύεται συμπεσεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἡ Σικελικὴ Φλεγραία, οὐ διὰ ὁμοίαν αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐκεῖ πλήρη πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων εἶναι. δώδεκα δὲ τοῖς Καμπανοῖς οὐσῶν πόλεων, ἐν μεσογείῳ ἐστὶν ἡ Καπύη, κεφαλὴ τῷ ὄντι, ὥς φησιν ὁ Γεωγράφος, κατὰ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος, γλώττῃ Λατίνων. καίτοι τινὲς ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωὸς αὐτὴν καλεῖσθαι ἠθέλησαν. ἱστοροῦνται δὲ τρυφῆσαι πολλὰ καὶ οἱ Καμπανοί.

3. Ὅτι κατὰ μὲν Ὅμηρον αἱ Σειρῆνες δύο, καὶ ἀνώνυμοι· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποιητὰς, τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐταῖς, Παρθενόπη, Λίγεια, καὶ Λευκωσία, αἳ, παραπλεύσαντος αὐτὰς τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ μὴ

Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάροιο.
Ἀγχι δὲ [1] Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
Τοσσάτιον ναίοντες ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
Κεῖθεν δ' ἐς βορέην [2] Ζεφύρου περιφαίνεται ἄκρη.
Τῇ δ' ὕπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
Ἦλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις·
Τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῇσιν Ἀληκος.
Τοὺς δὲ μέθ' ἑξείης [3] Μεταπόντιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν

μὴ θελχθέντος οἷς ἐμελῴδουν, νικηθεῖσαι τῇ ἀθυμίᾳ κατέρριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποπνιγεῖσαι ἄλλη ἀλλαχῇ ἐξεβράσθησαν. ὧν ἡ Παρθενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει τέθαπται, πόλει Καμπανῶν εὐδαίμονι, καὶ ἐκεῖ τετίμηται. ταύτην γὰρ πέτραν Σειρηνίδα καλεῖ, καὶ Παρθενόπης ἁγνῆς μέλαθρον, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις· ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν φησι, Παρθενόπης, ἣν πόντος ὑπεδέξατο κόλποις, ἀποπνιγεῖσαν δηλαδή. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα πρὸς νότον ὁ Σίλαρος ῥέει ποταμός. τοῦτον ὁ Γεωγράφος Σίλαριν γράφων, λέγει ἴδιον τοῦ Σιλάριδος, ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου, τὸ καθιέμενον φυτὸν ἀπολιθοῦται, φυλάττον τὴν μορφήν. μετὰ δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου στόμα, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶν, ἐν ν'. σταδίοις ἡ Ποσειδωνιὰς ἄκρα, ὅθεν ἐκπλέοντι νῆσος Λευκωσία ἐστὶν, ἠπείρου καὶ αὐτὴ ἀπόσπασμα, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων. ἄλλοι δὲ περὶ Παρθενόπης οὕτω λέγουσι· Παρθενόπη πολλοῖς ἀνδράσιν ἐπιβουλευθεῖσα, καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, εἶτα Μητιόχου Φρυγὸς ἐρασθεῖσα, τάς τε τρίχας ἔτεμεν, ἀκοσμίαν ἑαυτῆς καταψηφιζομένη, καὶ εἰς Καμπανοὺς ἐλθοῦσα ᾤκησε. καὶ τάχα διὰ τὴν τοιαύτην σωφροσύνην ἁγνὴν ὁ Διονύσιος τὴν Παρθενόπην ὠνόμασεν. Ἰστέον δὲ ὅτι εὐτελῶς εἰπεῖν δοκεῖ τὴν Νεάπολιν, μέλαθρον Παρθενόπης. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τὴν Κύπρον, ἄστυ Ἀφροδίτης ῥηθῆναι. τὸ δὲ, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις, ἀντὶ τοῦ, εὔσταχυ καὶ πολύφορον. τινὲς δὲ αἱ ἀμάλλαι, ἀλλαχοῦ εἴρηται, ὅπου καὶ περὶ ἀμαλλοδετήρων. τὸν δὲ Σίλαριν ὁ Διονύσιος Πευκεντῖνον ποταμὸν λέγει, τουτέστι περὶ τοὺς λεγομένους Πευκεντίνους ῥέοντα. ὅθεν καὶ σημειῶσαι ὅτι ἔοικε Πευκέντιον δεῖν αὐτὸν λεχθῆναι· πλεονάσαι δὲ τὸ ν ἐν τῇ παραληγούσῃ, διὰ μέτρου ἀνάγκην.

1. Οἱ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι, διὰ τοῦ ν, ἡ Βρέ[illegible] Λευκὴν [illegible] γράπτται. [illegible] κανοὺς τ[illegible] γάλη [illegible] τῶν Ἑλλ[illegible] ἀποικίας. ἡ δὲ τῶν Λ[illegible] βαρυτόνως ἐ[illegible] Βρέττιοι δὲ [illegible] Ἡρακλέους. [illegible] Λευκανοὶ [illegible] καλοῦσιν· [illegible] ποιμα[illegible] ἐλευθερ[illegible]

2. [illegible] ρας, τμῆμα [illegible] κρητέρας, πρὸς αὐγὰς τοῦ Ἀπηλιώ. τ[illegible] δὲ, Ζεφύρου ἄκραν φησὶ περιφραστικῶς

ὁ

Parthenopes, quam pontus ſuis ſuſcepit ſinibus.
Cæterum ad auſtrum, valde multum ultra Sireniam petram,
Apparent fluenta Peucentini Silari.
Prope vero Lucani & Brentii [*Brutii*] viri ſunt,
Tantum incolentes quantum ad Leucopetram.
Illinc vero ad boream Zephyrium apparet promontorium.
Sub hoc vero Locri ſunt, qui prioribus annis
Venerunt in Auſoniam, quum rem habuiſſent cum ſuis dominabus:
Quorum etiam hodie genus eſt ad fluenta Alecis.
Poſt hos autem deinceps Metapontii. prope autem ipſos

ὁ Διονύσιος, ὡς τοῦ τοιούτου ὄρους καὶ Ζεφύρου τελευταίοις καλουμένου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ δοκοῦσι κληθῆναι, ὡς περὶ αὐτὸ κείμενοι. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ καλεῖσθαι αὐτούς, πρὸς διαστολὴν ἄλλων Λοκρῶν· διὰ τὸ ἐκείνους μὲν ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, τούτους δὲ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, καθά που προγέγραπται. ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω φησίν, "Ἄκρα Λοκρίδος "τὸ Ζεφύριον, ἔχουσα ἑσπερίοις ἀνέμοις "λιμένα, ἐξ οὗ καὶ τοὔνομα τῇ ἄκρᾳ. "πρῶτοι δὲ οἱ ἐκεῖ νόμοις γραπτοῖς "πιστεύονται χρήσασθαι, καὶ πολὺν [illegible] ἰστέον δ' ὅτι ἡ δια- [illegible] ἐνταῦθα κεῖται [illegible] ὡς οὐκ δούλων [illegible] φασιν, ὄντες προ- [illegible] τοῖς Ὀζόλαις δηλαδὴ [illegible] Κροτωνια- [illegible] εἶτα τῶν [illegible] πόλεμον, ἐμίγησαν [illegible] ἐπανελ- [illegible] ὑποπτεύσαν- [illegible] συνέφυγον, [illegible] Τυρρηνίᾳ, ὧν γένος [illegible] Λοκροί, δοῦλοι ὄν- [illegible] γράφουσι, [illegible] ἢ πεισθέντες· [illegible] ὑφ' ἣν οἱ τοιοῦτοι Λοκροί, περὶ οὓς ποταμὸς ὁ Ἄληξ, διορίζων τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος.

ἴδιον δὲ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν τούτων περαίᾳ τέττιγες φθέγγονται, οἱ δὲ ἄλλοι ἄφωνοί εἰσιν. αἴτιον δὲ τοῦ συμπτώματος τούτου λέγεται, ὅτι ἐπὶ θάτερα μὲν ὁλόσκιον, φασί, τὸ χωρίον ἐστίν, ὥστε ψυχροὺς καὶ ἐνδρόσους ὄντας τοὺς τέττιγας μὴ ἔχειν διαστέλλειν τοὺς ὑμένας, καὶ ἦχον ποιεῖν· τοῖς δὲ ἐν τῇ περαίᾳ τέττιξι, διὰ τὸ ἡλιάζεσθαι, ξηροὺς καὶ κερατώδεις εἶναι τοὺς ὑμένας, ὥστε εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. ἐν τούτοις τοῖς Λοκροῖς ἀνδριὰς ἐστάθη ποτὲ τοῦ ὑμνουμένου κιθαρῳδοῦ Εὐνόμου, τέττιγα ἐπὶ τῇ κιθάρᾳ καθήμενον ἔχων· διότι τέττιξ, ἐν Πυθίοις ἀγωνιζομένου τοῦ Εὐνόμου, καὶ μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς ἀνεπλήρωσε τὸν φθόγγον, τῆς ᾠδῆς τὸν μίτον ὑποκρινάμενος· καὶ οὕτω τῆς νίκης τῷ Εὐνόμῳ συνεπελάβετο. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνοι οἱ Λοκροὶ οὗτοι δοῦλοι πράγματα τοῖς δεσπόταις παρέσχον, ἀλλὰ καὶ οἱ Σκύθαι ποτέ, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, δούλων πονηρῶν ἐπειράθησαν, ὅτε ὅπλοις μὴ πειθομένους αὐτοὺς μάστιξιν ὑπηγάγοντο. καὶ τὸ Ἄργος δέ ποτε χηρωθὲν ἀνδρῶν, τοὺς δούλους ἔσχε δεσπότας τῶν πραγμάτων, καὶ μόλις οἱ παῖδες τῶν τεθνεώτων περιγενέσθαι τούτων ἴσχυσαν.

3. Ὅτι μετὰ τοὺς Λοκροὺς ἔθνος οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις τὸ Μεταπόντιον,

Ιμερτὸν [1] πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
Ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῇσιν·
Ενθα κεν αἰπὺν ἴδοιο [2] Λακινιάδος δόμον Ἥρης.
Εστι δέ τοι κἀκεῖθι Διὸς μέγα χωσαμένοιο
Δειλαίη [3] Σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
Μηναμένους [4] ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσι.

ἡ ποτὲ λεγομένη Σῖρις. κληθῆναι δὲ οὕτω λέγεται ἀπὸ Μεταπόντου υἱοῦ Σισύφου, ὃν οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον. κτίσμα δὲ Πυλίων τὸ Μεταπόντιον. λέγονται δὲ πάνυ εὐτυχῆσαι ποτὲ ἀπὸ γεωργίας, διὸ καὶ ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι τὸ θρυλλούμενον χρυσοῦν θέρος.

1. Ὅτι μετὰ τοὺς Μεταποντίους οἱ Κροτωνιᾶται· καὶ ὅτι τὸν περὶ Κρότωνα ποταμὸν τὸν Αἴσαρον χαρίεντα λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Κρότωνα, ἱμερτὸν πτολίεθρον· ἀλλὰ καὶ εὐστέφανον, διὰ τὸ πολλοὺς Κροτωνιάτας ἐν τοῖς καθ' Ἑλλάδα ἱεροῖς ἀγῶσι νικῶντας στεφανοῦσθαι, καὶ οὕτω τὴν πατρίδα τιμᾶν, καὶ ποιεῖν εὐστέφανον. ἱστορεῖται γοῦν ὅτι ἔν τινι Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες Κροτωνιᾶται ἦσαν. ὅθεν καὶ εἰκότως, φασὶν, εἴρηται ὅτι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶτός ἐστι· δηλαδὴ κατὰ τὴν ῥωμαλεότητα. ἐκεῖθεν καὶ Μίλων, ὁ ἐπιφανέστατος καὶ ῥωμαλεώτατος ἀθλητής· ὃς καὶ ταῦρον ἄρας ἐν μέσῳ θεάτρῳ ποτὲ, ὕστερον τὸν αὐτὸν ἐθοινήσατο, κατὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα τοῦτό γε ἀνδριζόμενος. οὗ Μίλωνος τὰ μὲν τῆς ζωῆς εὐκλεῆ, τὰ δὲ περὶ θάνατον οἴκτιστα. ἀποσφηνωθεὶς γὰρ δένδρῳ τὰς χεῖρας, ἐν τῷ τῆς οἰκείας ῥώμης πειρᾶσθαι, σφιγκτῷ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξε. Μύσκελλον δέ φασί τινα οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ Κρότωνος, ὃς ἐν Δελφοῖς συγχρηστηριαζόμενος τῷ Ἀρχίᾳ τῷ τὰς Συρακούσας κτίσαντι, καὶ συνερωτηθεὶς πότερον αἱρεῖται, πλοῦτον, ἢ ὑγίειαν, εἵλετο ὑγίειαν, Ἀρχίου ἑλομένου πλοῦτον. ὅθεν, φασὶ, Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιαίνοντες, Συρακούσιοι δὲ παμπλούσιοι. ἀφ' ὧν καὶ ἡ τῶν Συρακουσίων δεκάτη παροιμιάζεται, ὡς πάνυ πολλὴ περιγινομένη τῷ ταμείῳ τῆς πόλεως. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει Γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἴληπται, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ ζωϋφίου, ὃν κυνοραϊστὴν λέγει ὁ Ὅμηρος, εἰπόντες ταύτην εἰλῆφθαι τὴν παροιμίαν, οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον. ὁ δὲ περὶ Κρότωνα ποταμὸς Αἴσαρος ἐπὶ κυνηγῷ Αἰσάρῳ καλεῖται, ὃς ἐλάφῳ διωκομένῃ αὐτόθι συγκαταπεσὼν ἀφῆκεν οὕτω καλεῖσθαι τὸν ποταμόν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Κροτωνιᾶται ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἐβοήθησαν τῇ Ἑλλάδι κινδυνευούσῃ, στείλαντες νῆα μίαν, ἧς ἦρχεν ἀνὴρ τρὶς νικήσας τὰ Πύθια, καλούμενος Φάϋλλος. λέγονται δὲ Ἀχαιοὶ εἶναι ἀνέκαθεν. ἔδοξαν δέ ποτε καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐδοκιμῆσαι, διά τινα Δημοκήδην Κροτωνιάτην ἔνδοξον ἰατρόν.

2. Ὅτι Λακίνιον, ἱερὸν ἦν Ἥρας, πλούσιον ὑπάρξαν ποτέ. ὄρος δὲ Κρότωνος ἦν Λακίνιον· ἐξ οὗ καὶ ἱερὸν Λακίνιον, καὶ Ἥρα Λακινία.

3. Ὅτι Σύβαρις ἀρχαῖον κτίσμα, μεταξὺ δύο ποταμῶν, τοῦ τε Κράθιδος καὶ τοῦ Συβάριδος· πέντε καὶ εἴκοσι πόλεις ποτὲ ὑπηκόους ἔχουσα, κατὰ τὸν Γεωγράφον, καὶ τριάκοντα μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας στρατεύσασα. ἀφῃρέθη δὲ, φασὶ, τὴν εὐδαιμονίαν ὑπὸ

τρυ-

Optabile oppidum bene coronatæ Crotonis,
Quod incolitur amœni apud Æſari fluenta:
Ubi excelſam videas Laciniæ ædem Junonis.
Eſt autem etiam ibi Jove valde irato
Infelix Sybaris incolas gemens interemptos,
Qui inſanierunt ſupra modum ob Alphei præmia.

τρυφῆς, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. ἑλόντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κροτωνιᾶται ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν αὐτήν. ὕστερον δὲ τῆς πόλεως μετατεθείσης καὶ συνοικισθείσης ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὁμωνύμου. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι τῶν μνημονευθέντων ποταμῶν ὁ Σύβαρις μὲν τῶν ἵππων τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτοῦ πταρμικοὺς ποιεῖ· ὁ Κρᾶθις δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ λουομένους ξανθοτριχεῖν ποιεῖ καὶ λευκοτριχεῖν. ὃ καὶ περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ Ξάνθου ὁ Ἀριστοτέλης ἱστόρησεν.

4. Ὅτι Συβαρῖται τὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀναθήματα συλήσαντες, αἰσχρῶς ἀπεχρήσαντο, διὸ θεομηνίαν ἐπεσπάσαντο· ἐπεὶ πρὸς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, ἤσκησαν καὶ τοὺς ἵππους εἰς εὐρυθμίαν, καὶ ἐδίδαξαν καταυλουμένους ὀρχεῖσθαί τι καὶ ὀρθοῦσθαι, γέγονεν αὐτοῖς τοῦτο πανωλεθρίας αἴτιον. ἐχρῆν δὲ τοὺς Συβαρίτας μὴ οὕτω ποιεῖν, ἀλλὰ πολεμιστὰς τοὺς ἵππους γυμνάζειν, καθάπερ Ἀρτύβιος Πέρσης ἀνὴρ στρατηγὸς ἵππον ἐδίδαξεν ὀρθὸν ἀνίστασθαι πρὸς ὁπλίτην, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ τὸν προσενεχθέντα κατεργάζεσθαι, ποσί τε πλήττοντα καὶ στόματι δάκνοντα. ἐκεῖνοι δὲ, παιγνήματα τοὺς ἵππους ἀσκήσαντες, ἀπεσφαιρίσθησαν εἰς πτῶμα θανάσιμον· πολέμου γὰρ κροτηθέντος αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Κροτωνιάταις, ῥίπτουσι μὲν τὰ ὅπλα οἱ τῆς Κρότωνος, τύμπανα δὲ ἀράσσουσι, καὶ κύμβαλα καὶ αὐλοὺς μεταχειρίζονται, καὶ κρόταλα, καὶ ὅσα ἐκμαίνειν εἶδε πρὸς ὄρχησιν. καὶ οἱ ἵπποι τοῦ φίλου βόμβου ἀκούσαντες, βακχεύονται πρὸς ὄρχησιν, καὶ ἀκρατεῖς ἑαυτῶν γενόμενοι ἀποσείονται τοὺς ἐπιβάτας, καὶ ὑποχειρίους ἐκτίθενται τοῖς πολεμίοις εἰς ὄλεθρον· καὶ οὕτως ἠρήμωται Σύβαρις, τρυφῆς γενομένη πάρεργον, διὰ ποινὴν, φασὶν, ἱεροσυλίας, ἣν ἐν τῷ κατὰ Πελοπόννησον βωμῷ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ ἐπλημμέλησαν. ὅθεν καὶ ὁ Διονύσιος, οἰκτιζόμενος αὐτὴν, φησὶ, δειλαίαν Σύβαριν τοὺς ναίοντας στενάχουσαν πεσόντας, ἐπεὶ ὑπὲρ αἶσαν τοῖς Ἀλφειοῦ γεράεσσιν ἐπεμήναντο, τουτέστιν ἐπεμάνησαν· μανίαν ὀνομάσας τὸν τῆς φιλοχρηματίας ἔρωτα. ἥτις μανία καλῶς ἐπιλέγεται παντὶ πράγματι παρὰ τὸ δέον πλεονάζοντι. οὕτω γὰρ καὶ ἐρωτομανία καλεῖται, καὶ ὀψομανία, καὶ οἰνομανὴς ἄνθρωπος, καὶ τοιαῦτα πολλά. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἀνάθημα, καὶ θεῖον γέρας λέγεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ Διονύσιος Ἀλφειοῦ γέρα εἶπε τὰ ἐν ναῷ κειμήλια. ἄλλοι δέ φασι τοὺς Συβαρίτας ἀπολωλέναι κατὰ χρησμὸν παλαιὸν, διότι πρὸ θεοῦ ἐτίμησαν ἄνθρωπον, ὅτε τῶν τις Συβαριτῶν οἰκέτην μαστίζων, φυγόντα μὲν ἐς θεοῦ ἐπέμενε τύπτων, ἐς μνῆμα δὲ πατρικὸν καταφυγόντα ᾐδέσθη· ὅτε καὶ ἀποστραφῆναί φασι τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, βαρυνθὲν ἐπὶ τῷ γενομένῳ. διὸ καὶ ἐξετρίβη, φασὶ, κατὰ τὸν χρησμὸν, ἡ πόλις γενομένη ἀνάστατος. ἔλεγε δὲ ὁ ῥηθεὶς χρησμὸς, τότε τοὺς Συβαρίτας ἐξολέσθαι, ὅτε πρὸ θεοῦ ἄνδρα σεβίσονται· ὕστερον μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποικίαν στείλαντες τὴν πόλιν συνῴκισαν, καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται,

Σαυνῖται [1] δ' ἐπὶ τοῖσι μέσην χθόνα ναιετάουσι,
Καὶ [2] Μαρσῶν θοὰ φῦλα. [3] Τάρας δ' ἁλὸς ἔγγυθι κεῖται,
Ἥν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι [4] Καλαβρεῖδος ἤθεα γαίης,

ται, μετωνόμασται. καὶ ἔστιν ἡ εἰς τὸ Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις· καί τινας Θουριομάντεις ὁ Κωμικὸς λέγει, ὡς εἰς αὐτὴν ὁδηγήσαντας. ἱστορεῖται δὲ καὶ χλιδανὸς ἀνὴρ καὶ πάνυ τρυφῶν Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης.

1. Ὅτι μετὰ τοὺς Συβαρίτας μέσην χθόνα οἰκοῦσιν οἱ Σαυνῖται, οὓς διὰ τοῦ μ Σαμνίτας οἱ Ῥωμαῖοι λέγουσιν, ὡς καὶ ἡ γραφὴ τοῦ Διοδώρου δηλοῖ.

2. Ὅτι Μαρσῶν θοὰ φῦλα εἰπὼν, ὠκύποδας εἶναι παρεμφαίνει τοὺς Μαρσούς. ἀπὸ τούτων ὁ ᾀδόμενος Μαρσικὸς Ῥωμαϊκὸς ὀνομάζεται πόλεμος, ἀρξάντων τῆς ἀποστάσεως. ἐκ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι πιστεύουσιν ἐχιδνολογεῖν τινας, εἰς κατασκευὴν θηριακῆς, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν Ῥώμῃ τὰς ἐχίδνας θηρεύουσιν, οὓς ὀνομάζουσι Μαρσούς.

3. Ὅτι ἡ Τάρας, ἡ καὶ Ταραντὸς, ἐγγὺς κεῖται ἁλός· ὅθεν Ἴκκος ἦν ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς, ὃς ἐπὶ βίου εὐτελείᾳ εἰς παροιμίαν κεῖται, τὴν λέγουσαν Ἴκκου δεῖπνον, ἐπὶ τῶν [illegible] δειπνούντων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ Ῥίνθων ἦν ὁ ἐπικαλούμενος Φλύαξ, ἤγουν Φλύαρος, ὑποκοριστικῶς. ὡς τὰ τραγικὰ εἰς γελοῖα μεταρρυθμίζων, καὶ παίζων ἐν οὐ παικτοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἄντικρυς. ἐλέγετο δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Τάρας, ἐξ ἀναλογίας. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ρας βαρύτονον θηλυκόν. ἐπιχωριάσαι δέ ποτε αὐτόθι ἡ ἐνόπλιος ἱππηλασία· ὅθεν ταραντινίζειν ἐλέγετο, τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς μάχας χρήσιμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπό τινος ἥρωος Τάραντος. ἔσχε δὲ καὶ Λακεδαιμονίων ἀποικίαν· διὸ καὶ λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι Ἀμυκλαίων αὐτὴν ἐπολίσατο κρατερὸς Ἄρης, τουτέστι Λακώνων, ὧν μέρος αἱ Ἀμύκλαι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ συνεχῶς ἀφισταμένοις τοῖς ὑπ' αὐτοὺς Μεσσηνίοις ἐπιστρατεύσαντες, ὡρκωμότησαν μὴ μὴν ὑποστρέψειν, πρὶν ἂν ἐκείνους κατὰ κράτος δουλώσωνται. ὅτε καὶ οἱ μὴ μετασχόντες τῆς στρατείας δοῦλοι ἐκρίθησαν, καὶ ἐκλήθησαν καὶ αὐτοὶ Εἵλωτες. ἐπεκτεινομένου δὲ καιροῦ πολλοῦ τοῦ πολέμου, πέμπουσιν αἱ πρεσβύτιδες διδάσκουσαι ὡς ἄτεκνοι τελευτῶσιν αἱ γυναῖκες, καὶ κίνδυνός ἐστι λειπανδρῆσαι τὴν πατρίδα, εἰ μὴ ποιήσονται πρόνοιαν τῆς τῶν γυναικῶν ἐπιγονῆς. οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι πεντήκοντα εὐρώστους καὶ νεανίας, καὶ οὓς παιδοποιεῖν (ὅσοι δηλαδὴ παῖδες συνεξελθόντες τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἤγουν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οὐ μετέσχον ἐκείνων τῶν ὅρκων) ἐπέταξαν συγγίνεσθαι ταῖς παρθένοις ἁπάσαις ἅπαντας, ὡς ἂν οὕτω πολυτεκνήσωσι. καὶ ἀπ' αὐ- [illegible]

ὡς

Saunitæ vero poſt hos mediterraneam terram occupant,
Et Marſorum veloces gentes. Tarentum vero prope mare jacet,
Quod olim Amyclæorum condidit fortis Mars.
At deinceps poſt hos Calabricæ ſedes terræ,

ὡς ἀλλήλων ἀδελφοὶ νομιζόμενοι· ὕστερον δὲ συμπεισθέντες ἐξῆλθον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀποικίαν. ἴσχυσαν δέ ποτε καθ' ὑπερβολὴν οἱ Ταραντῖνοι. ἐπέτριψε δὲ καὶ αὐτοὺς ἡ τρυφή, παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγεσθαι, ὡς ἡ ἱστορία φησί, σοφισαμένοις διὰ τρυφὴν καὶ ἀργίαν τὰς συνεχεῖς ἑορτάς· ὡς καὶ ἡ παροιμία φησίν, ἀργοῖς αἰὲν ἑορτή. τάχα δὲ τὸ λεπτὸν γυναικεῖον περίβλημα τὸ ταραντινίδιον παρ' αὐτοῖς διὰ τρυφὴν πρώτοις εὕρηται. κεῖται δέ, φασίν, ὁ Τάρας, ἢ κατὰ Διονύσιον θηλυκῶς ἡ Τάρας, ἐπὶ χερρονήσου, ὡς καὶ τὰ πλοῖα ὑπερνεολκεῖσθαι ῥαδίως ἑκατέρωθεν, στενοῦ ὄντος τοῦ αὐχένος τῆς χερρονήσου.

4. Ὅτι Καλαβροὶ καὶ Ἰάπυγες ἄρχονται μὲν ἀπὸ Τάραντος, καὶ οὐ τῶν Μαρ- [illegible] τῆς πα- [illegible] ἡ Α- [illegible] κόλπον, ἠ- [illegible] Ἀδριατικοῦ μυ- [illegible] χη- [illegible] Ἀκυληΐας. [illegible] λεγομένη [illegible] ὀνομα- [illegible] τῶν [illegible] μάλιστα [illegible] κόλπου, [illegible] καί, ὡς [illegible] κα- [illegible] ται δὲ [illegible] ται [illegible] Ἰλλυ- [illegible] Τροίας εἰ- [illegible] θως, [illegible] ἑτέρους [illegible] Κρητῶν δὲ κτίσμα

ἡ πόλις Ὑρία, κατὰ Ἡρόδοτον, κτισθεῖσα ὅτε οἱ Κρῆτες εἰς Σικελίαν ἀφικόμενοι ἐπὶ πολιορκίᾳ, καὶ μηδὲν ἰσχύσαντες, ἐξεβλήθησαν εἰς τὴν γῆν χειμῶνι μεγάλῳ. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὸν Γεωγράφον οἱ Ἰάπυγες καὶ Μεσσάπυγοι λέγονται· καὶ ὅτι ἀπό τινος Ἰάπυγος οὕτως ὀνομάζονται, ὃς ἐκ γυναικὸς Κρήσσης τοῦ Δαιδάλου ἐγένετο. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἐνετίαν (εἰ χρὴ τὸ παρεκβατικώτερον εἰπεῖν) νῦν μὲν Βενετίαν φασίν· καθὰ καὶ Ἀρριανὸς φησίν, ὅτι "Ἐνετοὶ πονήσαντες ἐν μάχῃ "τῇ κατὰ Ἀσυρίους, καὶ ἀποπεράσαν"τες εἰς Εὐρώπην, ᾠκίσθησαν περὶ "Πάδον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ "γλώττῃ Βενετοὶ ἐς τοῦτο ἔτι ἀντὶ Ἐνετῶν "κληΐζονται. καὶ Βενετία ἡ γῆ ἣν τινὰ "νέμονται". οἱ δὲ παλαιοὶ Οὐενετίαν τὴν χώραν πεντασυλλάβως ἐκάλουν, κατὰ γλῶσσαν οἰκείαν· ὡς καὶ τὸν Ὀκτάβιον, Ὀκταούϊον, καὶ τὸν Φλαβιανόν, Φλαουϊανόν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἐξ Ἐνετῶν τινῶν ἀνδρῶν Ἀσιανῶν καταγενέσθαι, οἳ πονήσαντες, ὡς ἐρρέθη, ἔν τινι πολέμῳ, εἰς τὴν Εὐρώπην ἔφυγον. ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν κατὰ Παφλαγονίαν Ἐνετῶν αὐτοὺς τὴν τοῦ γένους ῥίζαν ἕλκειν φασί, φύλου ἀξιολόγου πλανηθέντος μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὅτε τὸν ἡγεμόνα Πυλαιμένην ἀποβαλόντες ἦλθον εἰς Θρᾴκην, καὶ πλανώμενοι ἀφίκοντο εἰς τὴν νῦν Ἐνετικὴν περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν. τῆς τοιαύτης δὲ τῶν Ἐνετῶν ῥίζης τῆς Παφλαγονικῆς μέμνηται καὶ ὁ Ποιητής, λέγων,

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

καὶ γέγραπται εἰς τοῦτο ἐκεῖ τὰ καίρια. πολλοὶ δέ τινες τοὺς Ἐνετοὺς τούτους τοὺς περὶ Ἀκυληΐαν, ἀποίκους φασὶν

Φῦλά τ' Ἰηπύγων πεπυσμένα μέσφ' Ὑρίοιο
Παῤῥαλίας Ὑρίου, τόθι σύρεται Ἀδριὰς ἅλμη
Πόντον ἐς ἀγχίπορον Ἀκυληΐον· ἔνθα νένασται
Ἄστυ [1] Τεργεσταίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
Κεῖθεν [2] δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη,
Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ,
Βουλιμέων τ' ἀκτάς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται, ἄχρι κολώνης,
Οὐρέων τ' ἠλιβάτων, [3] τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
Τύμβον ὃν [4] Ἁρμονίης Καδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει.

φασὶν ὁμωνύμων καὶ παρωκεανιτῶν, οὐ μόνον Ἐνετῶν καλουμένων, ἀλλὰ καὶ Βελγῶν. ἔθνος δὲ Κελτικὸν οἱ Βέλγαι. καί φησιν ὁ Γεωγράφος τοὺς τοιούτους Οὐενετοὺς, δηλαδὴ τοὺς παρωκεανίτας, οἰκιστὰς εἶναι τῶν κατὰ τὴν Ἀδρίαν Οὐενετῶν, καὶ ἐκείνους ναυμαχῆσαι πρὸς Καίσαρα, κωλύοντας αὐτὸν τοῦ εἰς τὴν Βρεττανίαν πλοῦ. ἄλλοι δὲ, εἰπόντες καὶ αὐτοὶ Ἐνετοὺς Παφλαγονικοὺς ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου διασωθῆναι αὐτόθι μετὰ τοῦ Ἀντήνορος τοῦ Τρωϊκοῦ, φασὶν ὅτι μαρτύριον τούτου ἡ περὶ τὴν ἱπποτροφίαν σπουδὴ, ἣν εἶχον καὶ οἱ Παφλαγονικοὶ Ἐνετοί, καθ' Ὅμηρον· ὄνομα γὰρ ἡ Ἐνετικὴ πωλεία εἶχεν ἐν Ἕλλησιν. ἐθύετο δὲ παρ' αὐτῶν λευκὸς ἵππος τῷ Διομήδει. ὁμοιοπαθεῖ δὲ, φασὶ, τῷ ὠκεανῷ ἡ κατ' αὐτοὺς θάλασσα, ἀμπώτεις ὁμοίως ἐκείνῳ ποιοῦσα καὶ πλημμυρίδας, ὑφ' ὧν τὸ πεδίον λιμνοθαλάσσης μεστὸν γινόμενον, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, διώρυξι καὶ παραχώμασιν, ὡς τὰ τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται. κἀκεῖνο δὲ ἱστέον, ὅτι τινὲς πᾶσαν τὴν μετὰ τοὺς Καλαβροὺς, Ἀπουλίαν ἐκάλουν, καὶ τὸ ἔθνος Ἀπούλους· καὶ ὅτι Καλαβρία οὐ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ β γράφουσιν οἱ ἀκριβεῖς. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ὥσπερ Θρηΐκιος ἄνεμος λέγεται ὁ διὰ τῆς Θρᾴκης πνέων, καὶ Λοκρὸς ὁ διὰ τῆς Λοκρίδος, οὕτω καὶ Ἰάπυξ ὁ διὰ τῆς γῆς τῶν Ἰαπύγων.

1. Ὅτι τὸ Τεργεσταῖον Ἰλλυρικὸν ἄστυ, τουτέστι τὸ Τέργεστρον, παρὰ τοῖς μυχάτοις πέρασι τῆς Ἀδριάδος ἅλμης ἐστί. τοῦτο καὶ Τέργεστρον λέγεται ἀπὸ Τεργέστρου τινὸς, ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ δηλοῦται τῶν ἐθνικῶν.

2. Ὅτι περὶ τὰ ἔσω τοῦ Ἀδρίου νῆσοι Λίβυρναι, ἢ Λιβυρνίδες, αἵτινες, ὡς περιὼν ἐρεῖ, μετὰ τὰς Ἀψύρτου νήσους ἐῤῥίζωνται· ἔνθεν αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη, τουτέστιν, ὅπου πρὸς ἕω κυρτοῦται ὁ κόλπος. τοῦτο δὲ ἐδήλου καὶ ὅτε εἶπεν ὡς ἡ Ἀδριὰς εἰς εὖρον ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκόν. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, καὶ ἡ τῶν Ὑλλήων, ἤτοι Ὑλλέων, ἐρυμνὴ γῆ ὅση παράκειται τῷ Ἰσθμῷ. χεῤῥόνησον γάρ φασιν οἰκεῖν τοὺς Ὑλλεῖς, περὶ ὧν καὶ ταῦτα ἱστορεῖται. Ὑλλεῖς ἔθνος Ἰλλυρικὸν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ὕλλη. Ἀπολλόδωρος δὲ Ὕλλους τούτους γράφει, λέγων, " Μετὰ τοὺς Ὕλλους Λιβυρνοί, καί

" τινὲς

Genteſque Japygum extentæ uſque ad Hyrium
Maritimam: Hyrium, ubi trahitur Adrium ſalum
Mare in finitimum Aquileenſe: ubi condita eſt
Urbs Tegeſtræorum, intimis in finibus maris.
Tot quidem Auſoniam circum-depaſcuntur gentes terram.
Inde autem ad auroram converſum circumvolvitur ſalum,
Littora ſubradens Liburnica, circumque firmam
Hylleorum terram omnem quæcunque adjacet iſthmo,
Bulimeorumq; littora. Poſt vero immenſum tractum ducens
Illyricam circum terram volvitur, uſque ad jugum,
Monteſque excelſos, quos Ceraunios vocant.
Illum autem circa ſinum videas inſignem tumulum,
Tumulum quem Harmoniæ Cadmique fama dicit.

"τινὲς Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες". τούτων δὲ πρόσκειται χερρόνησος Ὑλλὶς, ἡλίκη μάλιστα Πελοπόννησος, ιε'. πόλεις οἰκουμένας ἔχουσα παμμεγέθεις. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. τὸ δὲ Ὑλλήων, τὸ παρὰ τῷ Διονυσίῳ, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφουσι, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. Ἰστέον γὰρ ὅτι τὰ εἰς ευς πενταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ εος, κοινῶς· διὰ τοῦ εως, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ [illegible] κατὰ τὴν νέαν Ἰάδα· κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν, καὶ διὰ τοῦ ειος, κατὰ παρέλκυσιν τῆς ει διφθόγγου· καὶ διὰ τοῦ ιος, ἐκπιεζομένου τοῦ ἰῶτα, ὡς καὶ Σώφρων λέγει. ἐκεῖ δὲ [illegible], καὶ οἱ Βουλιμεῖς, οὕς τινες διὰ τοῦ ν γράφουσι Βουλινεῖς, ἢ Βουλινούς. τὰς δὲ Λιβουρνίδας νήσους ἱστόρηται περὶ μ'. εἶναι τὸν ἀριθμόν. παρονομάζονται δὲ [illegible] Λιβουρνῶν. ἔθνος δὲ οἱ Λιβουρνοὶ ἐν τοῖς ἐνδοτέρω τοῦ Ἀδρίου, ἀπό τινος [illegible]νου ἀνδρὸς [illegible] τὰ Λιβουρνικὰ λεγόμενα σκάφη. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν Λατινικῷ λεξικῷ εὕρηται ὅτι Λιβουρνίδες νῆες αἱ μακραί.

3. Ὅτι τῆς Ἰλλυρικῆς χώρας πέρας αἱ ἠλίβατοι κολῶναι, τὰ Κεραύνια ὄρη. οὕτω καλούμενα διὰ τὸ συχνῶς ἐκεῖ πίπτειν κεραυνούς. περὶ ἃ κεῖται καὶ ἡ τῆς νέας Ἠπείρου μητρόπολις, ἡ ποτὲ καλουμένη Ἐπίδαμνος, ἤτοι τὸ Δυρράχιον, δηλοῦν ἐκ τῆς τοιαύτης κλήσεως τὴν τοῦ τόπου τραχύτητα. δυσράχιον γάρ ἐστιν, ὅ ἐστι δυσέξοχον. τρέψαν δὲ τὸ σ εἰς ρ, εὐφωνότερον καλεῖται Δυρράχιον· καθὰ καὶ τὸ Τυρσηνὸς, Τυρρηνός· θαρσὸς, θαρρὸς, ὁ καλαθίσκος· πυρσὸς, πυρρός· καὶ ἄλλα. ἀρχὴ δὲ τὰ Κεραύνια ὄρη τοῦ Ἀδρίου καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους· ὧν εἰ καὶ τὸ στόμα κοινὸν, ἀλλ' αὐτὰ διαφέρει τῇ θέσει. Ἰόνιος μὲν γὰρ κόλπος ὁ μετὰ τὸ στόμα εὐθὺς, ἀπό τινος ἡγησαμένου τῶν τόπων ἔχων τὴν κλῆσιν, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰοῦς· Ἀδρίας δὲ, ὁ ἐντὸς μέχρι τοῦ μυχοῦ, ἀπὸ Ἀδρίας, ὡς προερρέθη, πόλεως ἐπιφανοῦς, ἢ ἐξ ὁμωνύμου ποταμοῦ. ἐκεῖ δὲ ὥσπερ τρίτον τι τμῆμα, ὁ Ἀκυλήϊος κόλπος, ὡς ἀνωτέρω ἔφη ὁ Διονύσιος. εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς ἄρκτον τοῦ βορείου Καυκάσου ὄρη Κεραύνια. Ἰλλυριοὺς δέ φασι τὸ ἔθνος κληθῆναι ἀπὸ Ἰλλυριοῦ, παιδὸς Κάδμου καὶ Ἁρμονίας.

4. Ὅτι περὶ τὸν κόλπον τὸν μετὰ τὰ Κεραύνια ὄρη ἴδοις ἂν τὸν τοῦ Κάδμου καὶ τῆς γυναικὸς Ἁρμονίας τύμβον· ὃν καὶ ἀνα-

διπλοῖ

Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
Ὁππότ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
Ἔνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν
Κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
Αἵ τ' ἄμφω συνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ
Γίγνεται ἐνναέτηρι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς δὲ [1] νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρίβωλον,
Ὠρικίην θ' ὑπὲρ αἶαν, ἐρείδεται Ἑλλάδος ἀρχὴ,
Πολλὸν ἀνερχομένη, [2] διοσσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
Αἰγαίῃ, Σικελῇ τ'. ἄνεμον δέ τοι [3] ἄλλαχ' ἑκάστη·
Ἑσπέριον Σικελὴ, τόν τε ζέφυρον καλέουσιν,
Αἰγαίη δὲ εὖρον. [4] Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
Εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.

διπλοῖ δι' ἐπαναλήψεως, καὶ ἱερακυδέα καλεῖ. περὶ ὧν μῦθός ἐστι, φησὶν, ὡς ἄρα μετὰ λιπαρὸν γῆρας Θήβηθεν ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς ὄφεων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο· ἐπεὶ καὶ Κάδμος τὸν Ἄρεος ἀνεῖλέ ποτε ἐν Θήβαις δράκοντα, τὸν τῆς Δίρκης φύλακα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ὡς ἐξ Ἑλλάδος αὐτόθι ἐλθόντες ἐκεῖνοι μετέθεντο τὴν Ἑλληνικὴν χρηστοήθειαν, καὶ μετέπεσον ἐξ ἐπιεικείας πρεπούσης Ἕλλησιν εἰς σκολιὰ ἤθη, καὶ οἷον ὀφιώδη καὶ βάρβαρα, παρὰ τὸ γῆρας δυσπραγήσαντες εἰς ἤθους μεταβολήν. καὶ ἔστιν ἐναλλαγῆναι αὐτοὺς εἰς ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηριώδειαν μεταμορφωθῆναι. τὸν μέντοι Κέκροπα φασὶν οἱ μῦθοι τοὐναντίον ἀπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ τὸν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφεὶς, χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην γῆν δύο πέτραι ἀντικείμεναι ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται, καὶ αὗται, ὁπηνίκα τις ἀρχὴ γένηται τοῖς ἐκεῖ κυλινδουμένου κακοῦ, συνίασι, καὶ πρὸς ἑαυτὰς δονούμεναι προσαράσσονται, κατὰ τὰς μυθευομένας Πλαγκτάς. καὶ τοῦτό ἐστι τοῖς ἐγχωρίοις σημεῖον ἐσομένου πολέμου. τὸ δὲ ἐρηρέδαται δηλοῖ μὲν τὸ ἐρηρεισμέναι εἰσὶ, καὶ ἑδραίως ἐρρίζωνται· ἔστι δὲ Ἰωνικὸν, καὶ γίνεται ἀπὸ τρίτου ἑνικοῦ τοῦ ἐρήρεισται, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τῆς δα συλλαβῆς· ὁποῖον καὶ τὸ ὠνόμασται, ὠνομάδαται, πέφρασται, πεφράδαται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν μῦθος [illegible] Ἁρμονίαν, [illegible] θυγατέρα [illegible] Ἀφροδίτης γενεαλογεῖ [illegible] τὴν εἶδε, καὶ [illegible] γὰρ ὅτι "Κ[illegible] "ζήτησιν [illegible] "καὶ πλα[illegible] "Ἁρμονία[illegible] "ἁρπάσα[illegible] "προσσίχ[illegible] "βαίαν [illegible] "δοκιμῶν [illegible]

1. Ὅτι [illegible] τε Θρᾴκη[illegible] ἡ τῆς Ἑλλάδος [illegible] Ὠρικίαν [illegible] Θεσπρωτ[illegible] Ὤρικος, [illegible] Ὤρικος [illegible] καὶ Ἠπειρωτικός. ὡς πέρας δὲ τῆς Ἑλλάδος

Illic enim in ſerpentum flexuoſum genus mutati ſunt,
Quando ab Iſmeno opulentam poſt ſenectam migrarunt.
Ubi ipſis prodigium aliud dii fecerunt: circa namque terram
Illam utrinque ſita ſunt duo ſaxa;
Quæ ambo concurrunt agitata, quum aliquod principium
Eſt incolis mali quod advolvitur [*appropinquat ipſis.*]
Cæterum ad auſtrum, longe ſupra Thraciam feracem,
Oriciamque ſuper terram, ſitum eſt Græciæ initium,
Multum aſcendens, duplici cinctum mari,
Ægæo, Siculoque. ventum autem ſortitum eſt utrumque:
Siculum, occiduum, quem zephyrum appellant;
Ægæum vero, eurum. Pelopis autem inſula conſequitur,
Similis platani muris caudam imitanti folio.

δὺς ἔλαβε τὴν Θρᾴκην, καὶ τὴν Ωρικίαν· τὸ μὲν ἑῷον, τὴν Θρᾴκην· τὸ δὲ ἑσπέριον, τὴν Ωρικίαν δηλαδή.

2. Οτι ἡ Ελλὰς διοσῇ θαλάσσῃ ἔζωσται, τῇ Αἰγαίῃ τε καὶ τῇ Σικελικῇ· ὧν ἑκάστη ἄνεμον ἔλαχεν, εἰς ὃν ἀφορᾷ· τὸν ἑσπέριον μὲν ἡ Σικελική, Αἰγαίη δὲ τὸν [illegible] ἄνεμον καὶ ζέφυρον [illegible] ἣν οἷον ἡμᾶς εἰς [illegible] ζέφυρος γὰρ πρό- [illegible] ἑσπέριος ἄνεμος, [illegible] ἑσπέριος οὖρος, ἤ- [illegible]

3. [illegible] ἑκατέρα εἰπεῖν, [illegible] τὴν Σικελήν, [illegible] λέγεται τὸ ἑ- [illegible] ὅπερ ἐπὶ [illegible] ποιήσει δὲ τοῦτο [illegible] καὶ ἔστι τοιοῦτόν τι [illegible]

4. Οτι ἡ [illegible] νῆσός ἐστι μὲν [illegible] νῆσος μὲν [illegible] τοιαύτη οὖσα [illegible] τουτέστι τὸν ὀλιγο- [illegible] θαλασσίοις, κατὰ τὸν [illegible] ἔνθα καὶ ἔνθα· [illegible] ἀμφίκλος. καὶ ὅρα τὸ ἐστεμμένη, ἀντὶ τοῦ κυκλωμένη. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα κάλλιον οὕτως εἰπεῖν, παρόσον ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς Ελλάδος ἔφη, ἐζῶσθαι αὐτὴν διοσαῖς θαλάσσαις εἰπών· καὶ διὰ τοῦτο μὲν ὀνομάζεται νῆσος. Πέλοπος δὲ λέγεται, διὰ τὸ τὸν Φρύγα ἢ Λυδὸν Πέλοπα κυριεῦσαί ποτε αὐτόθι, ἐπιγαμβρεύσαντα Οἰνομάῳ. λέγεται δὲ οὐ μόνον συνθέτως Πελοπόννησος, διὰ τοῦ δύο ν, ὡς Εκατόννησοι, αἱ τοῦ Εκάτου, ἤγουν Απόλλωνος, νῆσοι· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς, ἤτοι ἀσυνθέτως, ποτὲ μὲν Πελοπία γῆ, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ εὕρηται· ποτὲ δὲ νῆσος, ὡς αὐτὸς ὁ Διονύσιος ποιεῖ ἐν τῷ περὶ Αρκάδων λόγῳ. ὥσπερ καὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου ὕδωρ, στόμα τε ἁπλῶς λέγει, καὶ στόμα Πόντου, συνθέτως· οὕτω δὲ καὶ τὰς Θερμοπύλας, πύλας ἁπλῶς λεγομένας εὑρίσκομεν. ἔστι δὲ κατὰ τὸν ἰσθμὸν ἡ Πελοπόννησος συνεχὴς τῇ τῆς Ελλάδος πέζῃ. συνάπτει γὰρ ὁ τόπος ἐκεῖνος τῇ Ελλάδι, καὶ ἔοικε πλατάνου πετάλῳ μυουρίζοντι· τουτέστι, κατὰ μυὸς οὐρὰν στενουμένῳ καὶ λεπτυνομένῳ, κατὰ τὸν ἄκρον μόσχον, ἤτοι κατὰ τὸν καυλόν, οὗ τὸ φύλλον ἐξήρτηται. καὶ ὁ μὲν ἰσθμός, φησί, τῆς Πελοποννήσου ὁ τεσσαρακονταστάδιος, εἰργόμενος στενὸς ἔοικε τῷ ἄ-

Ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργομένῳ στενὸς ἰσθμὸς
Πρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος [1] ἴχνος ἐρείδων·
Φύλλῳ δ' ἤπειρος περιδινήτῳ περίμετρος,
Κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς πρὸς μὲν [2] ζεφύροιο Τριφυλλίδος ἤθεα γαίης.
Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
Σχιζόμενος προχοῇσι Μεσηνίου Εὐρώταο·
Οἵτ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα,
Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
Καδδὲ [3] μέσην νῆσον, κοίλην χθόνα ναιετάουσιν

κρῳ μόσχῳ τοῦ φύλλου, βορείου ὄν, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων· (ὡς τῆς Ἑλλάδος κατὰ συνέχειαν εὐθὺς κειμένης, ὡς εἴρηται, μετὰ τὸν ἰσθμὸν) ἡ δὲ τῆς ἔσω ἠπείρου περίμετρος τῷ πολυδινήτῳ φύλλῳ παρέοικεν, ὡς πολλὰς ἐπικλάσεις ἔχουσα καὶ καμπάς, καὶ ἐγκολπώματα, κατ' ὁμοιότητα τοῦ τῆς πλατάνου φύλλου. διὸ καὶ ὁ Πίνδαρος πολύγναμπτον μυχὸν λέγει τὴν Πελοπόννησον. ἀκρόπολιν δὲ τῆς Ἑλλάδος οἱ παλαιοί φασι τὴν Πελοπόννησον.

1. Ὅρα δὲ τό, ἴχνος ἐρείδων, ῥηθὲν ὡς ἐπὶ βάσεως ποδός. εἴρηται δὲ ὡς πρὸς τό, Πέλοπος νῆσος ὀπηδεῖ. ἀκόλουθα γὰρ ἀλλήλοις τὸ ὀπηδεῖν, καὶ τὸ ἴχνος ἐρείσαι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἴση σχεδόν ἐστι κατά τε μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ὅσον χιλίων τετρακοσίων σταδίων. καὶ ὅτι κύκλῳ περίμετρος αὐτῆς μὴ κατακολπίζοντι μέν, τετρακισχιλίων σταδίων, ἢ καὶ πλεῖόν τι· κατακολπίζοντι δέ, ὑπὲρ τὰ πεντακισχίλια ἑξακόσια.

2. Ὅτι πρὸς ζέφυρον τῆς Πελοποννήσου ἡ Τριφυλὶς γῆ, μερὶς τῆς Ἤλιδος, ἔνθα ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, σχιζόμενος ἐκ τοῦ Μεσηνίου Εὐρώτα· ἄμφω δὲ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀναβλύζοντες σχίζονται, τῆς καλουμένης Ἀσίας. διὸ καὶ γράφουσι τινὲς τῶν ἀντιγράφων ὀρθότερα, Οἵτ' ἄμφω Ἀσίηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα, καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ Ἀλφειός· ὁ δὲ Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει, ὁ Εὐρώτας. καὶ ὁ Γεωγράφος δέ φησιν ὅτι Ἀσέα κώμη τῆς Μεγάλης πόλεως, ἔχουσα δύο πηγάς, ἐξ ὧν ῥέουσιν Εὐρώτας καὶ Ἀλφειός· οἳ, δύντες ὑπὸ γῆν, ἀνατέλλουσι μετὰ συχνὰ στάδια, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἀναδείξαντες, ὁ μὲν γίνεται Λακωνικός, ὁ δὲ εἰς τὴν Πισάτιν κατάγεται γῆν, ἤτοι εἰς τὴν ὑμνουμένην Πίσαν, ἥτις δι' ἑνὸς γράφεται σίγμα, καὶ ἀπὸ κρήνης ἔχει Πίσης τὸ ὄνομα. αὐτὴ δὲ ἡ κρήνη οὕτω λέγεται, οἱονεὶ πίστρα τις οὖσα, ὅ ἐστι ποτίστρα· παρὰ τὸ πίσιν μέλλοντα, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Πινδάρῳ. μεταξὺ δὲ ἡ τοιαύτη Πίσα Ὄσσης καὶ Ὀλύμπου, ὀρέων Πελοποννησιακῶν ὁμωνύμων τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Μακεδονικοῖς ἢ Θ[illegible]ικοῖς. ὕδωρ δέ φασι περί που τὸν Ἀλφειὸν εἶναι, δι' οὗ ἀλφὸς ἰᾶται· ὅθεν τάχα καὶ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη, πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφειός, καὶ τῶν ὁμοίων. ἀγαθὸν δέ ἐστι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ καὶ εἰς λεύκας καὶ λειχῆνας, Μελάμποδος χρησαμένου, φασί, τούτοις τοῖς ὕδασιν εἰς καθαρμὸν τῶν τοῦ Προίτου θυγατέρων, ὅτε ἐμάνησαν. ἐρατεινὸν δὲ ὁ Διονύσιος τὸν Ἀλφειὸν καλεῖ, διὰ τὸν μυθευόμενον τῆς Σικελικῆς Ἀρεθούσης ἔρωτα, ἧς, φασίν, ἐρῶν, ἕως εἰς ἐκείνην ἐκ Πελοποννήσου ἀναδίδωσι γλυκὺς ἐραστὴς ἀμιγὴς ἅλμῃ θαλάσσης

φυλάσ-

Summitati enim ſimilis eſt conſtrictus anguſtus iſthmus
Ad boream, atque commune in Græciam veſtigium figens:
Folio vero continens circumflexuoſo in ambitu,
Sinibus marinis circumdata hinc inde.
Cujus quidem ad zephyrum Triphyllidis ſedes terræ,
Ubi amœniſſimus fluviorum Alpheus iter facit,
Diviſus fluentis à Meſenio Eurota:
Qui ambo ab Aſea emittunt fluenta; [ſecat.
Atque hic quidem Eleorum, ille vero Amyclæorum terram
In media autem inſula, cavam terram inhabitant

φυλάσσων τὸ ῥεῖθρον. ὁ δὲ Γεωγράφος καὶ τὸν Ἄδην ἱκανῶς αὐτόθι ἐκτετιμῆσθαί φησιν. ἱστορεῖται δὲ κατὰ ζῆλον ἵνα καὶ παρὰ Νικαεῦσι ποταμόν τινα Ἀλφειὸν ὀνομάσωσι, καὶ ὄρη τινὰ Ὀλύμπια· καὶ ἀγῶνα δὲ Ὀλυμπιακὸν ἄγεσθαι, κατὰ μίμησιν τὴν ἐν Ἤλιδι. Τριφυλία δὲ καὶ Τριφυλὶς γῆ λέγεται ἡ κατὰ Ἦλιν, διὰ τὸ ὑπὸ τριῶν ἐκεῖ οἰκισθῆναι φύλων· (ἐν οἷς καὶ Πύλιοι ἰθαγενεῖς, καὶ ἐπήλυδες Μινυοί) ἢ ἀπὸ Τριφύλου τινὸς ἀνδρός. Μεσσήνη δὲ αὕτη χώρα ἐστὶ Λακωνική, ἧς ἄποικος ἡ Σικελικὴ Μεσσήνη, Ζάγκλη μὲν ποτε λεγομένη ἐκείνη, μεταβαλοῦσα δὲ τοὔνομα εἰς Μεσσήνην, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. γράφεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ δύο σσ, καὶ διὰ ταύτην λέγεται ὁ Εὐρώτας Μεσσήνιος. ἡ δὲ Ἦλις, ἀφ' ἧς οἱ Ἠλεῖοι, διαφορεῖται κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ δασύνεται γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ ἀθροίζω, διὰ τὸ πολλοὺς ἐκεῖ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων ἀθροίζεσθαι· καὶ ψιλοῦται μάλιστα διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦσθαι. φασὶ δὲ περὶ τὴν τοιαύτην Ἦλιν ἡμιόνους μὴ γίνεσθαι, δι' οὐδὲν φανερὸν αἴτιον, ἀλλ' ἔκ τινος κατάρας, ὡς φησιν Ἡρόδοτος.

3. Ὅτι Ἀρκάδες περὶ μέσην τὴν Πελοπόννησον κοίλην χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἐρύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος, ὃν ἔκτανεν ὁ Ἡρακλῆς· ἔνθα Μέλας, καὶ Κρᾶθις, καὶ Λάδων ῥέουσιν. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸς ποταμὸς Κρᾶθις· καὶ περὶ Σύβαριν δὲ, ὡς προγέγραπται, ἤτοι περὶ τὸ Θούριον, ὃς ξανθίζει τοὺς λουομένους. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Μέλας ποταμὸς οὐ μόνος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Θρᾳκικὸς, ἐξ οὗ Μέλας κόλπος ὀνομάζεται ὁ περὶ τὴν Αἶνον· καὶ Ἀσιανὸς δὲ ποταμὸς Μέλας ἐστί· καὶ περὶ τὴν Τραχῖνα δὲ, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. τοὺς δὲ Ἀρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν Ἀπιδανῆας καλεῖ· οἱ νεώτεροι δὲ Ἀπιδόνας, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἀπό τινος Ἄπιδος, οὗ ἡ γενικὴ καὶ Ἄπιως, ὡς ὄφις ὄφιως, Ἄμαστρις Ἀμάστριως, Ζάμολξις Ζαμόλξιως. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἆπις ὁ Φορωνέως ἐκ τῆς Ἠπείρου ἐλθὼν ἀπήλλαξε τὴν Πελοπόννησον ὄφεων ὀχλούντων, καὶ ᾤκησε περὶ τὴν Ἀρκαδίαν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πελοπόννησος ὅλη Ἀπία ἐκλήθη ποτέ· καὶ δι' αὐτὸν Ἀπιδανῆες ἐξαιρέτως οἱ Ἀρκάδες, παρ' οἷς ὁ Ἆπις ᾤκησεν· οὗ καὶ Αἰσχύλος μέμνηται, εἰπών,

Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας.

καὶ Ἀῤῥιανὸς δέ φησι,

——κλυτὸς Ἆπις,
Ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε, καὶ ἀνέρας Ἀπιδανῆας.

οἱ δέ φασιν Ἀπίαν καὶ Ἀπιδανεῖς κληθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ πιεῖν καὶ τῶν πιδάκων, ἐπεὶ μὴ εἶχεν ἡ χώρα πίδακας τὴν ἀρ-

Αρκάδες Απιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν Ερυμάνθου·
Ενθα [1] Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ιάων,
Ηχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
Αγχοῦ δ' Αργείων ἄροσις, καὶ γαῖα Λακώνων·
Η μὲν [2] ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα.
Δοιαὶ [3] δ' ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι·
Η τ' Εφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἥ τε πρὸς αὐγὰς
Ελκομένη, τὴν μέν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.
Νέρθε γεμὴν ἰσθμοῖο [4] πρὸς αὐγὰς Αττικὸν οὖδας,

χὴν, ἀλλ' ὡς λέγει Καλλίμαχος, ἔμελλεν εὔυδρος καλέεσθαι· ὡς δύνασθαι διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴν πολυδίψιον λέγεσθαι. ὅθεν καὶ Αζηνὶς ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν ἄζην, ὅ ἐστι διὰ τὴν ξηρασίαν. καὶ ἔθνος οἱ Αζᾶνες αὐτόθι μέχρι καὶ νῦν οὕτω λεγόμενοι. Ιστέον δὲ ὅτι ἀπὸ Αρκάδος ὀνόμασται ἡ Αρκαδία, υἱοῦ Διὸς καὶ Θεμιστοῦς. καὶ ὅτι καὶ Πελασγία ποτὲ ἐκλήθη, καὶ Παῤῥασία, καὶ Λυκαονία, καὶ Γιγαντὶς, καὶ Αζανία. ὅτι δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Αρκάδες, διὰ τὴν πάνυ τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ.

1. Ὅτι ἐν δυσὶ στίχοις μετέλαβε γοργῶς καὶ ποικίλως τέσσαρα τοπικὰ ἐπιῤ-[redacted] εἰπὼν, Ενθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, [redacted] ὑγρὸς Ιάων, ἦχι καὶ ὠγύγιος μη-[redacted] Λάδων. Ωγύγιον δὲ τὸν Λάδωνα [redacted] τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολο-[redacted] γὰρ βούλεται πρώτην ἀν-[redacted] αὐτοῦ καὶ γῆς γενέσθαι τὴν [redacted] γύγιος γὰρ, ἤτοι παλαιὸς, [redacted] γεννήσας ἄνθρωπον.

[redacted] Αργος μὲν εἰς ἀνατολὴν ὁρᾷ τῆς Πελοποννήσου, πρὸς δύσιν δὲ ἡ Λακεδαίμων. Εκατόμπολις δὲ ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιὸν, καθὰ καὶ ἡ Κρήτη, λέγεται· διὸ καὶ τὰ Εκατόμβαια ἐκεῖ ἐθύετο ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τοσούτων πόλεων. μία δὲ τῶν ἑκατὸν αἱ Αμύκλαι, ἃς ἔκτισεν υἱὸς Λακεδαίμονος ὁ Αμύκλας. Ιστέον δὲ ὅτι τὸ Αργος τοῦτο προεῖχε πολυ τῶν ἐν τῇ Ελλάδι χώρᾳ πόλεων, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐν αὐτῇ. κατὰ δὲ τὸν Ηρόδοτον, ἤκουσάν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι τῶν Ελλήνων. κἀκεῖνο δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι οὐχ ἓν Αργος ἐστὶν, ἀλλὰ διάφορα. τό,τε κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς καὶ Αργος Δωρικὸν λέγει, καὶ Απίαν γῆν. ἐκλήθη δὲ τὸ αὐτὸ καὶ Φορωνικὸν ἄστυ ποτὲ, ἀπὸ Φορωνέως. ὠνομάσθη δὲ καὶ Αἰγιάλεια, ἐκ τοῦ Αἰγιαλέως· καὶ Ιππόβοτον· καὶ μὴν καὶ Ιασον, ἀπὸ Ιάσου τινός· καὶ Δίψιον, διὰ τὸ [redacted] φασὶ, [redacted] ρισται· [redacted] εἰπεῖν [redacted] Αργος [redacted] σχεδὸν [redacted] ἐλέγετ[redacted] νεώτεροι [redacted] ζαλοι, [redacted] δὲ Πελο[redacted] λυοφθα[redacted] Γεωγρα[redacted] Αχαϊκὸ[redacted] λοποννησ[redacted] γοῦν παρ[redacted] λεχθὲν, [redacted] ἀντὶ τοῦ, [redacted] τεῦθεν δ[redacted] περιὼν [redacted] Πελοπόν[redacted]

κὸν,

Arcades Apidanenſes ſub celſo jugo Erymanthi:
Ubi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Iaon,
Ubi etiam priſcus porrigitur aquis Ladon.
Prope vero Argivorum aratio [*arva*] & terra Laconum:
Hæc quidem in orientem, illa vero in auſtrum ſpectans.
Duo autem iſthmium dorſum circumfremunt maria:
Quodque contra Ephyrem verſus occaſum, quodq; ad ortum
Extenditur; quod quidem & Saronicum vocant.
Infra autem iſthmum ad orientem Attica tellus eſt,

κὸν, καὶ Ἵππιον, καὶ Ἱππόβοτον. τὸ δὲ τοῦ Ἄργους ἐθνικὸν, οὐ μόνον Ἀργεῖος, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ καὶ Ἀργόλας, καὶ ἡ χώρα Ἀργολίς. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ Ἄργος ἰδίως οὕτως Ἀργολικόν.

3. Ὅτι τὰς πλευρὰς τοῦ ῥηθέντος ἰσθμοῦ τοῦ Πελοποννησιακοῦ περιδρομέναι κλύζουσι, πρὸς ζόφον μὲν, ἡ τῆς Ἐφύρης θάλασσα, ὅ ἐστιν, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, πρὸς αὐγὰς δὲ, ἡ Σαρωνὶς θάλασσα. ὅτι δὲ Ἔφυρα ἡ Κόρινθος λέγεται, καὶ ὅτι καὶ ἄλλαι εἰσὶ πόλεις τοιαύτης ὁμώνυμοι, ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται. Σαρωνικὸς δὲ κόλπος, ἢ ἀπὸ Σάρωνος [illegible] Τροιζηνίου [illegible] εἰς [illegible] ἐπειδὴ Σάρων τις [illegible], ἐπι[illegible] εἰς τὴν [illegible] θάλασσαν, καὶ ἀ[illegible] ὀνο[illegible] δὲ, ὡς [illegible], καὶ συν[illegible] Κρό[illegible] ἐνα[illegible] ἀπ' [illegible] Σαρωνικοῦ [illegible] φασὶν [illegible] Σκύλλης τῆς Νίσου θυγατρὸς [illegible] αὐτοῦ, καὶ [illegible] κεφαλὴν, [illegible] ῥᾳδίως φείδοιτο, καὶ διὰ τοῦτο προσδήσας τῷ πηδαλίῳ νηὸς τὴν πατροδότιν καὶ πατροφόντιν, ἀφῆκε σύρεσθαι διὰ θαλάσσης· καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄρνεον μετεβλήθη, ὥς φησι Παρθένιος ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψας λεγόμενος. ὁ δὲ κόλπος παραγραμματισθεὶς ἔσχε τὴν κλῆσιν ἀπὸ τοῦ σύρεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης Σκύλλης καὶ Σκύλλαιον ἔτι νῦν καλεῖται τόπος ἐν Ἑρμιόνῃ τῇ κατὰ Πελοπόννησον, ἔνθα ἡ γυνὴ ἐξεκυμάνθη μετὰ τὸ καταποντισθῆναι.

4. Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἰσθμοῦ τὸ Ἀττικόν ἐστιν οὖδας, ἔνθα ποταμὸς φέρεται Ἰλισσὸς, ὁ πολλοῦ ἄξιος λόγου, διὰ δὲ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας [illegible]λαλούμενος, καὶ θεσπέσιος καλούμενος. ὅθεν, φησὶν, ἥρπασέ ποτε Βορέας Ὠρείθυιαν τὴν τοῦ Ἐρεχθέως. Βορέας δὲ [illegible] βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης [illegible] τούτου γυναῖκα βασιλικοῦ· [illegible] ὁ μῦθος διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπ[illegible] τὸν ἄνθρωπον ἐξῳκείωσεν. [illegible] Αἰδωνεὺς βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἠπείρου τῆς ἐν Μολοσσοῖς (πρὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε, καὶ Θησεὺς, διὰ τὴν Περσεφόνην· ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλοῦ ἄξιον) ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ Αἰδωνεὺς δι' ὁμοιότητα κλήσεως εἰς τὸν Ἅδην μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν τοῖς μυθογράφοις μετατίθεται Πλούτωνα. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα τὴν Ὠ-

ρείθυιαν

Τοῦ διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ἰλισσοῖο,
Ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείθυιαν.
Τῷ [1] δ' ἐπὶ [2] Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ [3] Λοκρὶς ἄρουρα·
Θεσσαλίη [4] δ' ἐπὶ τοῖσι, [5] Μακηδονίης τε πόληες.
Ταῖς δ' ἐπιφαίνονται [6] κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου
Θρηϊκίου· τοῦ δ' ἄντα, ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,
Δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

ῥείθυιαν κατὰ κρημνοῦ ὑπονοεῖ ὠσθῆναι ἀνέμῳ βορρᾷ, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ λεχθῆναι ἁρπασθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ βορρᾶ. Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς· τοῦτο μὲν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κραναὴ λέγεται· ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ Ἀκταίωνος, ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος· ἀφ' οὗ καὶ παρὰ Λυκόφρονι Ἀκταῖοι οἱ Ἀττικοί. ἢ παρὰ τὴν ἀκτήν. τριγώνου γὰρ, φασὶν, οὔσης αὐτῆς, πολὺ μέρος καθικνεῖται εἰς τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ μία τῶν ἐπὶ Κέκροπος τεσσάρων φυλῶν Παραλία ἐκλήθη, καὶ ἄλλη Ἀκταία. ἐκλήθη δὲ πάλαι ποτὲ καὶ Ἀκτὴ, καὶ Ἀκτική· καὶ μὴν καὶ Ποσειδωνία, καὶ Ἀθῆναι, ἀπὸ ὁμωνύμων προσώπων· καὶ Ἰωνία δὲ ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, καὶ Μοψοπία ἀπὸ Μόψου, ἄλλου παρὰ τὸν μάντιν τὸν τοῦ Τειρεσίου. Κραναὴ μέντοι ἡ Ἀττικὴ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Κραναοῦ, ὡς ἐῤῥέθη, ἀλλὰ καὶ διότι τραχεῖα, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῆς ὄρεσιν ὑποπίπτουσα. τὴν δὴ ἀνωτέρω γραφεῖσαν Ἀτθίδα πρεσβυτέρῳ τῷ Κραναῷ γενέσθαι φασίν· ἣν, παρθένον οὖσαν καὶ ὡραίαν γάμου, θανοῦσαν θάψας λαμπρῶς ὁ πατὴρ, ἀπ' αὐτῆς τὴν χώραν ὠνόμασε. τὴν δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν, Κεκροπίαν ποτὲ κληθῆναί φασι, πόλιν οὖσαν μίαν τῶν ἐπὶ Κέκροπος ἐκτισμένων. Ὅτι δὲ καὶ Ἴωνες ἦν ὅτε οἱ Ἀττικοὶ ἐκαλοῦντο, ἱστορεῖ καὶ ὁ Γεωγράφος· λέγων ὅτι καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ, Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες, Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους φησί. καὶ ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴωνες, τούτων εἰσὶ καὶ ἄποικοι καὶ ὁμώνυμοι. καὶ ὅτι περ ἡ Ἰὰς (ἤτοι Ἰωνικὴ) διάλεκτος ἡ αὐτή ἐστι τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι. ὅτι δὲ ἄποικοι Ἀθηναίων οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἴωνες, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ Θεμιστοκλῆς, πατέρας τῶν Ἰώνων λέγων τοὺς Ἀθηναίους. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, Κραναοὶ καλούμενοι, ὅμως ἐπὶ Πελασγῶν ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα Πελασγοὶ ὠνομάζοντο· ἐπὶ δὲ Κέκροπος, ἐκλήθησαν Κεκροπίδαι. τὴν δὲ ἀρχὴν Ἐρεχθέως ἐκδεξαμένου, Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν· Ἴωνος δὲ τοῦ Ξούθου στρατάρχου γενομένου, ἐκλήθησαν ἀπ' αὐτοῦ Ἴωνες.

1. Ὅτι οὕτω πάνυ ἐπιδραμὼν ἐν τούτοις ἐπιλογικώτατα (ἤγουν συντομώτατα) ὁ περιηγητὴς, ὥστε τεσσάρων μεγάλων μνησθεὶς ἐθνῶν, Βοιωτῶν, Λοκρῶν, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, ἠρκέσθη μόνον ἀριθμῆσαι αὐτὰ πρὸς ὄνομα, μηδὲν τι πλέον εἰπὼν περὶ αὐτῶν. Φησὶ γὰρ, Βοιωτῶν πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα, Θεσσαλίη τε, Μακεδονίης τε πόληες. ἡ δὲ παρεκβολὴ ἐμὴ περὶ ἑκάστου τούτων ὅσα ἐνδέχεται.

2. Ὅτι Βοιωτοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τινος Βοιωτοῦ καλουμένου, ὃν ἡ μήτηρ Ἄρνη λάθρα τεκοῦσα, περὶ βοῶν ἔθετο [illegible]· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔχειν, ὡς ῥιφεὶς ἀμφὶ τοὺς βόας. ἢ ἀπὸ τοῦ βοὸς ἡ χώρα Βοιωτία, τοῦ καθηγησαμένου αὐτόθι τῷ Κάδμῳ. οἱ δὲ παρὰ τὸν βοῦν ὠνομάσθαι εἶπον τοὺς Βοιωτοὺς, ὡς μὴ ὄντας ταῖς διανοίαις ἄγαν εὐκινήτους. συμφωνεῖ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἡ Βοιωτία ὗς, ὅπερ ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοί, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Πίνδα-

Per quam divini fertur fluxus Iliſſi:
Unde etiam Boreas quondam rapuit Orithyiam.
Poſt hunc Bœotorumque ſolum, & Locris tellus:
Theſſalia vero poſt hos, Macedoniæque urbes.
Poſt has autem apparent vertices nivoſi Æmi
Thracii: hujus è regione, ad flatum zephyri,
Dodonæ regio immenſa extenta eſt.

Πίνδαρος. γυμναστικοὶ δὲ οἱ Βοιωτοί. διὸ καὶ λέγεται λόγος τοιοῦτος, ὡς Ἀθηναῖοι μὲν περὶ ναυτικὴν ἠσχόληνται τέχνην, Θετταλοὶ δὲ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν, Βοιωτοὶ δὲ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν διφρευτικὴν ἐπιστήμην.

3. Ὅτι ἐγγὺς τῶν Βοιωτῶν οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροί, ἀπὸ Κνημῖδος ὄρους τὴν κλῆσιν ἔχοντες· ὡς ἀπὸ Ζεφυρίου ὄρους, ἕτεροι Λοκροὶ οἱ Ζεφύριοι. ἱστορεῖ γὰρ ὁ Γεωγράφος ὅτι ὁ Παρνασὸς πρὸς δύσιν αὐτοῦ διαιρεῖ τούς τε ἑσπερίους Λοκροὺς, τοὺς καὶ Ὀζόλας καλουμένους, οἳ χαράσσουσιν ἐν σφραγῖδι τὸν ἕσπερον ἀστέρα· ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, οὕτω καλουμένους ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, κειμένου περὶ τὸ ὄρος τὴν Οἴτην. τῶν δὲ Ἐπικνημιδίων μέρος ἐκεῖνο τῆς Ὀπουντίας φησὶν, οὕτω λεγομένους ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, τῆς τοῦ Πατρόκλου πατρίδος, ἣν [illegible]λογεῖ ὁ Πίνδαρος. [illegible] ρων Λοκρῶν εἶναι [illegible], [illegible] τε, τοὺς Ὀπουντίους, καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, καὶ τοὺς Ὀζόλας [illegible] [illegible] τοὺς Ἐπιζεφυρίους. οἱ δὲ Ὀζόλαι [illegible], φασίν, ἐκλήθησαν [illegible] Κυζικηνῶν εὕρηται γὰρ παρ' αὐτοῖς Νέσσου τι μνῆμα καὶ [illegible] Κυζίκου.

4. Ὅτι ἀπὸ Θεσσαλοῦ τινος ἡ πρώην καλουμένη Πελασγία, Θεσσαλία ἐκλήθη. ἐν ταύτῃ, ὡς λόγος, οὐκ ἐξῆν πελαργοὺς κτείνειν, ἐπεὶ τὴν χώραν ὄφεων ἐξεκάθαιρον. ἀπὸ ταύτης ὑπόδημά τι ποιὸν ἐλέγετο Θετταλίς. καὶ πήδημα δὲ ἀπὸ ταύτης Θεσσαλὸν τὸ παροιμιαζόμενον. ᾄδονται δὲ βασιλεῖς Θεσσαλίας οἱ Ἀλευάδαι, εὐγενεῖς δὲ γένος ἐκεῖσε καὶ οἱ Σκοπάδαι, ἀπὸ ἀνδρῶν παλαιῶν γενεαλογούμενοι· ὧν ὁ μὲν, Ἀλεύας, ὁ δὲ, Σκόπας ἐκαλεῖτο.

5. Ὅτι Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διός. οἱ δὲ παῖδας Αἰόλου δέκα παραδιδόασιν, ὧν εἷς Μακεδὼν, φασὶν, ἐξ οὗ ἡ Μακεδονία. ἦν δὲ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέτα λεγομένη, ἐξ ἧς καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο. ὅτι δὲ ὁ Μακεδὼν καὶ Μακηδὼν λέγεται, ἤδη ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας προείρηται· ὅθεν καὶ Μακηδονίαν ἔφη τὴν χώραν ὁ Διονύσιος.

6. Ὅτι ὁ Αἷμος, ὃς καὶ οὐδετέρως τὸ Αἷμον λέγεται ἀπό τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν, Θρᾴκιόν ἐστιν ὄρος. φησὶ γὰρ, κορυφαὶ χιονώδεις Αἵμου Θρηϊκίου. ἀντία τοῦ πρὸς ζέφυρον Δωδώνη κεῖται, ἤπειρος ἀπείριτος. καὶ ἔστι σχῆμα ἐτυμολογίας ἢ παρηχήσεως, ἐν τῷ, ἤπειρος ἀπείριτος. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἐν ἐκείναις ἠπείροις εἷς πόντος ἀπείριτος. ἰστέον δὲ ὅτι Δωδώνη οὐ μόνον ἡ χώρα, ἀλλὰ καὶ πόλις ἦν Δωδώνη, ἀπὸ Δωδώνης τῆς Διὸς καὶ Εὐρώπης, ἢ ἐκ ποταμοῦ Δώδωνος. ἐλέγετο δὲ καὶ Δωδὼν δισυλλάβως. ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν πολυλόγων. ἐγένετο δέ ποτε Θεσπρωτὶς ἡ Δωδώνη, τουτέστιν ὑπὸ τοὺς Θεσπρωτούς. παρ' ἣν καὶ τὸ τοῦ Δωδωναίου Διὸς μαντεῖον διὰ τῆς δρυὸς, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

Τῆς δ᾽ ὕπερ [1] ἐς νότον εἰσὶν, ὑπὸ σκοπιὴν Ἀρακύνθου,
Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· τοῦ διὰ μέσσου
Σύρεται ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης,
Θρινακίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμενος, διὰ μέσσων
Νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας· ἧσιν ὁμούρων
Ἐσσέται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πτολίεθρα.
Τῷ δ᾽ ἔπι Φωκὶς ἄρουρα [2] πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ,

1. Ὅτι ἐς νότον Δωδώνης, ὑπὸ σκοπιὰν Ἀρακύνθου (Αἰτωλικὸν ὄρος ὁ Ἀράκυνθος) τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἐστι πέδον μέγα, δι᾽ οὗ μέσου ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης σύρεται ἐπὶ τὸν τῆς Θρινακίας πόντον, ἑλισσόμενος διὰ μέσων τῶν Ἐχινάδων· ὧν μία καὶ Ὁμηρικὴ Τάφος. ταύτας δὲ, φασὶν, οὐκ ἔστιν ἄρτι εὑρεῖν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος πολλὴν ἰλὺν ἐρευγόμενος προσέχωσεν αὐτάς. Ἡρόδοτος δὲ οὐ πάσας ἀφανισθῆναί φησιν, ἀλλά τινας. λέγει γὰρ ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι᾽ Ἀκαρνανίας, καὶ ἐξιὼν εἰς θάλασσαν, τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισέας ἤπειρον πεποίηκε. ταύταις δὲ ὅμοροι καὶ αἱ τῶν Κεφαλλήνων πόλεις. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἰτωλοὶ μὲν τὸ ἔθνος, ἀπὸ Αἰτωλοῦ υἱοῦ Ἐνδυμίωνος· νῆσοι δὲ Ἐχινάδες ἢ ἀπό τινος Ἐχίνος, ἢ διότι πολλοὶ ἐκεῖ ἐχῖνοι. ὁποίους δὲ λέγουσιν ἐχίνους, ζητητέον ἐν ἄλλοις, εἰ ἐν τῇ χέρσῳ φιληδοῦντες, εἴτε καὶ θαλάσσιοι. καὶ ἄλλως δὲ Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ τοῦ τόπου καὶ οἷον ἀκανθῶδες, κατὰ τοὺς ἐχίνους. τοὺς δὲ Κεφαλλῆνας καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ἐν δυσὶ λλ ἡ παλαιὰ χρῆσις ἅπασα ἔχει· ἡ δὲ κλῆσις, ἀπό τινος Κεφάλου, ὡς ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Ἀχελῷος προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, τῷ τύπῳ τῶν διὰ τοῦ ῳος προσπαροξυτονουμένων κτητικῶν, τοῦ πατρῷος, Μινῷος, καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ἔστιν οἷον κτητικόν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος ἐκφωνήσας τὸ ι, πεντασυλλάβως λέγει αὐτὸν Ἀχελώϊον. Θρινακίας δὲ πόντον, τὸν Σικελικὸν λέγει. διὰ τί δὲ Θρινακία ἡ Σικελία λέγεται, ῥηθήσεται ἐν τοῖς ἑξῆς. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Γεωγράφος τὸν Ἀχελῷον οὐκ εἰς τὸν τῆς Σικελίας κόλπον, ἀλλ᾽ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἐκβάλλειν φησίν· ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν κόλπον, Κορινθιακὸν μὲν κατὰ τὸν Γεωγράφον, Σικελικὸν δὲ κατὰ τὸν Διονύσιον. Ἀχελῷος δὲ οὗτός ἐστιν ὃς κλασθεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑφ᾽ Ἡρακλεῖ, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀντέδωκεν, δι᾽ οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τῷ χρήζοντι. τοῦτο δὲ οἱ τῶν μύθων θεραπευταὶ πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες, τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰωθὼς τοὺς ὁποίποτε γῆς, εἶτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθὼν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ ταῖς καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλικῆς παρατεμνόμενον, καὶ οὕτως ἀδικοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρυξι καὶ διοχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο· καὶ παρατρέψας, καὶ ῥεῖν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν γῆν, καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν εὐχρηστίαν μετήγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαριστερὸν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδὴ, τὴν ὡς εἰπεῖν ἀτέραμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν οἷον ἀντιπαρέστησε δεξιότητα καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελῴου, τό, τε βίαιον, τὸ καταπονηθὲν, καὶ τὸ πλουτοποιὸν, τὸ ἀντιδοθὲν, δι᾽ οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἐγνώσθη· τὰς γάρ τοι τῶν ποταμίων ῥεέθρων καμπὰς, κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπουν αὐτούς. καὶ οὕτω μέν τινες περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῷον. ἕτεροι δὲ

Hanc autem ſuper in auſtrum vergit, ſub ſpeculam Aracynthi,
Hominum Ætolorum planities magna: quam per mediam
Labitur tractum agens Achelôus argenteos vortices habens,
Trinaciæ [*Siciliæ*] in mare ſe evolvens, per medias
Inſulas, quas vocant Echinadas: quas vicinorum
Sequuntur alibi alia Cephallenum oppida.
Poſt hunc autem Phocæa tellus ad ortum & auroram,

δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαι ὅποι βούλοιτο ῥέειν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ εὔδαιμον ἐν λόγῳ ἔθεντο. καὶ τὸ αὐτόθι τοῦ μύθου νοσοῦν ἐκθεραπεύοντες, ἱστοροῦσι γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γενέσθαι κερδαλέαν, ἐμπορικήν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ πλῆρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος, καὶ χρησάμενος ἔζησε πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν· οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης τὸν αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' οὗπερ εὖ ἔχει τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρόν φασι τῆς διαίτης ἐκείνου, καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον αἰνίττεσθαι, ὁπηνίκα ἡμίγυμνος περιιών, καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν γῆν, οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φαύλοις προσεφέρετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἡ ἀμάλθακος πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος. ὅτι μέντοι ἐμελέτησεν οἰκουρεῖν, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ γυναικός, καὶ σκιατραφούμενος, καὶ ἱμάτια περιεβάλλετο θάλποντα, καὶ οὐκέτι πρὸς ψύχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη, καὶ ὑπεμαλάχθη, πρὸς τρυφὴν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρὰν αὐτῷ ὑπανάψας. ἄλλος δέ τις λόγος Λιβυκόν τι χωρίον πάμφορον, ἐοικὸς βοὸς κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκτίθεται, καὶ εἰς κτῆμα γυναικί τινι Ἀμαλθείᾳ δίδωσιν· ὅπερ, διὰ τὸ καρποῦ παντὸς εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι, ὁ μῦθος, εἰς βόειον κέρας μεταλαβών, τὰ θρυλλούμενα περὶ αὐτοῦ δίδωσιν. εἰ δέ τι παρεπήλαυσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κέρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν οὕτω μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιούτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος. καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον ἱκανῶς, ἡμᾶς τοῦ κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα οἷον παρασύραντος ῥεύματος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ Ἀσωποὶ πολλοί, ἔτι δὲ καὶ Κηφισσοί, οὕτω καὶ Ἀχελῷοι· ὧν εἷς καὶ ὁ ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Ἀχαϊκὴν Δύμην.

2. Ὅτι ἀνατολικωτέρα τοῦ Ἀχελῴου ἡ ἀπὸ Φώκου καλουμένη χώρα Φωκίς, ἐλκομένη πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν, Παρνασσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί, ἤγουν ὑποκειμένη τῷ Παρνασσῷ. ταύτης οἱ οἰκήτορες Φωκεῖς λέγονται δισυλλάβως· Φωκαεῖς μέντοι τρισυλλάβως, οἱ τῆς Φώκης Ἰωνικῆς πόλεως, ἥτις καὶ Φώκαια λέγεται, ὡς Νίκη Νίκαια. τούτων τῶν Θερμοπυλῶν πλησίον ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἐκδίδωσιν. ὁ δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι διὰ μέσης τῆς Φωκίδος ταύτης Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, ὡς τοῦ Κηφισσοῦ Φωκικοῦ ὄντος ποταμοῦ. σκόπησον δὲ εἰ τὸ κελαρύζει κυρίως κεῖται ἐπὶ μεγάλου ποταμοῦ χεύματος. ὅπῃ δὲ ὁ Γεωγράφος καταριθμεῖται Κηφισσούς. Θερμοπύλαι δὲ λέγονται συνθέτως, ἀπό τε θερμῶν

Ἑλκομένη Βορέηνδε, κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
Παρνησσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
Τῷ πάρα [1] Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἧχι δράκοντος
Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκὸς,
Ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν [2] ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
Νηῷ ἐν ἱμερτῷ· ὅθι πολλάκις αὐτὸς [3] Ἀπόλλων,
Ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
Ἱστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἱλήκοι· σὺ δέ μοι Διὸς ἔννεπε Μοῦσα
Νήσων πασσάων ἱερὸν πόρον, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀνδράσι ναίονται, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
Ἤτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφεσπερίων στηλάων
Ἐσχατόωντα [4] Γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι,
Νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο.

ὑδάτων ἐκεῖ ἀναβαλλομένων, καὶ διὰ τὸ ἐν στενότητι πυλῶν ὥσπερ συγκεκλεῖσθαι τὸν τόπον. ὁποῖόν τι καὶ περὶ τῶν Κασπίων πυλῶν λέγεται· ὡς καὶ κλεῖδας τῆς Ἀσιάδος γῆς καλέσει ὁ Διονύσιος, ὡς ταὐτὸν ὂν ἐπὶ τοιαύτης στενοχωρίας κλεῖδας ἢ πύλας εἰπεῖν. φησὶ δὲ καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Θερμοπυλῶν θερμὰ λουτρά, ἃ Χύτρας καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι· καὶ τεῖχος κατὰ τὰς εἰσβολάς, ὃ Φωκέες ποτὲ ἔδειμαν· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ πύλαι ἐπῆσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι ὁ τόπος ἐλέγετο· ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων, Πύλαι.

1. Ὅτι τὸν δράκοντα, ὃν Ἀπόλλων ἀνεῖλεν ἐν τῇ Πυθῶνι τῇ περὶ τὸν Παρνασσὸν, Δελφύνην ὁ Διονύσιος καλεῖ· οὗ τὸν ὁλκὸν ἀναδιπλώσας ἐν ἐπαναλήψεως σχήματι, φησὶν, ὅτι δράκοντος Δελφύνης παρακέκλιται ὁλκὸς τῷ Πυθίῳ τρίποδι, ὁλκὸς ἀπειρεσίαις ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν· ὡς τῆς δορᾶς τοῦ δράκοντος ἐκεῖ ἀνακειμένης· ἐξ οὗ καὶ ἡ Πυθὼν παρωνομάσθαι δοκεῖ, ὡς ῥηθήσεται. ὁλκὸν δὲ ἔφη τὴν δορὰν τοῦ δράκοντος, τῷ ὀνόματι τοῦ ὅλου ὀνομάσας τὸ μέρος· ὡς καὶ ἡ βύρσα βοῦς λέγεται, καὶ ἐλέφας τὸ ὀστοῦν τοῦ ἐλέφαντος. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Διονύσιος ἀντὶ ἀρσενικοῦ τοῦ ὁ Δελφύνης, θηλυκῶς εἶπεν ἡ Δελφύνη, τρόπῳ ποιητικῷ, κατὰ γένους κοινότητα.

2. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ φολὶς ἐπὶ ὄφεως εἶπεν, ὡς τῶν λεπίδων ἰχθύσιν ἀπονενεμημένων. καὶ ὅτι τὸ φρίσσειν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπανεστηκυιῶν φολίδων ἔφη, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἐνταῦθα τὴν λέξιν μεταγαγών. ὥσπερ γὰρ τὸ κυμαίνεσθαι, θαλασσία λέξις, οὕτω καὶ τὸ φρίσσειν κυρίως, καὶ ῥᾳδίως μετήνεγκται εἰς ἄλλα διάφορα.

3. Ὅτι θυόεν πέδον τὸ τῆς Πυθῶνος, διὰ τὰς ἐκεῖ πολλὰς θυσίας. καὶ ἱμερτὸν δὲ ἢ καὶ μέγαν λέγει τὸν αὐτόθι ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔνθα φησὶ τὸν Φοῖβον, ἀπὸ Μιλήτου ἢ Κλάρου ἐλθόντα, χρυσέης ἀναλύεσθαι ἄμμα φαρέτρης, ἤτοι λύειν τὸν τῆς φαρέτρας δεσμὸν, καὶ ἀποθέντα αὐτὴν,

Quæ porrigitur boream verſus, ad fauces Thermopylarum,
Parnaſſi nivoſi ſub clivo [*declivitate*:] quam per mediam
Cephiſſi vaſtum fluentum deſcendens reſonat.
Apud quem Pythonis nidoroſum ſolum, ubi draconis
Delphynes tripodibus dei adjacet ſpira,
Spira infinitis inhorreſcens ſquamis,
Templo in amabili: ubi ſæpe ipſe Apollo,
Aut è Mileto aut è Claro quum recens advenit,
Subſiſtens aureæ ſolvit vinculum pharetræ. [dic
Verum hic quidem propitius eſto: tu autem mihi Jovis Muſa
Inſularum omnium ſacram viam, quæ in mari
Ab hominibus habitantur, converſæ alio aliæ.
Nempe in medio occiduarum columnarum
Extremæ Gades apparent hominibus,
Inſula in circumflua, in finibus Oceani.

τεῖν, ἀναπαύεσθαι. ἱερὰ δὲ ἦν Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Μίλητος καὶ ἡ Κλάρος, καθὰ καὶ ἡ Δῆλος καὶ ἡ Πυθών· καθ' Ὅμηρον δὲ καὶ ἡ Κίλλα, καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τένεδος, καὶ ἡ Ἴσμαρος. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼν παρὰ τὸ πύθω, τὸ σήπω, λέγεται, ὡς ἐν αὐτῇ σαπέντος τοῦ ῥηθέντος δράκοντος· ἢ παρὰ τὸ πυθέσθαι, τὸ μαθεῖν, ὡς τῶν χρηστηριαζομένων ἐκεῖθεν μανθανόντων τὰ μέλλοντα, ἱκανῶς τεθρύλληται. ἡ δὲ Μίλητος, πόλις ἐστὶν [illegible] περὶ ἧς γραφήσεται τὰ δέοντα ἐν τοῖς ἑξῆς. ἡ δὲ Κλάρος λέγεται νεώριον εἶναι τοῦ Κολοφῶνος· κληθῆναι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κλήρου, ἤτοι τοῦ λάχους. πολλῶν γάρ, φασί, θεῶν κληρωσαμένων περὶ αὐτῆς, ἔλαχε τῷ Ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ καὶ Διὸς Κλαρίου μαντεῖον εἶναι αὐτόθι. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρονι ἡ Κασσάνδρα Κλάρου μιμαλλὼν λέγεται, τουτέστι Βάκχη καὶ μάντις Κλαρία.

4. Ὅτι νῆσος ἑσπεριωτάτη τὰ ἐσχατόωντα Γάδειρα, κατὰ μέσον τῶν πρὸς τῇ Ἡρακλείας πυλῶν· διὸ καὶ Ἡρακλείαν φησὶν ὁ Ἀρριανὸς αὐτά. ἔστι καὶ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὸν Γεωγράφον, οὐ πολὺ μείζων ἑκατὸν σταδίων, κατὰ τὸ μῆκος· πλάτος δ' ἔσθ' ὅπου καὶ σταδιαῖον. τὸ δὲ ἐθνικὸν αὐτῆς τετραχῶς λέγεται, Γαδειρίτης, καὶ Γαδειρεύς, καὶ Γαδειραῖος, καὶ Γαδειρανός, ὡς Βοσπορανός. ἔστι δὲ οὐ μόνον οὐδετέρως γένους τὰ Γάδειρα, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ἡ Γάδειρα. κεῖται δὲ ἐπὶ πέρασιν ὠκεανοῦ τοῖς πρὸς τῇ ἑσπερίᾳ, δηλονότι θαλάσσῃ, Κοτινοῦσα τὸ πρότερον ἀνθρώπων κληϊζομένη (ἤγουν κοτινόεσσα, ὡς πολλοὺς ἔχουσα κοτίνους, οἳ ἀγρίου ἐλαίας εἴδους εἰσί) μετονομασθεῖσα δὲ Γάδειρα. ἐνταῦθα Διὸς γόνον Ἡρακλέα ἱδρῦσθαί φησιν. ἢ ὁ Θηβαῖος δὲ οὗτος ἦν Ἡρακλῆς, ἢ ὁ Φοῖνιξ, κατά τινας, ἤτοι ὁ Τύριος. ἔχει δὲ Φοινικῶν ἀνδρῶν ἀποικίαν ἡ νῆσος. ἐμπορικοὶ γὰρ ὄντες οἱ Φοίνικες, καὶ πρηκτῆρες, καὶ τρῶκται, κατὰ τὸν Ποιητήν, καὶ πανταχοῦ πλανιζόμενοι, ᾤκησαν καὶ αὐτόθι, καὶ Γάδειρα με-

Ἐνθάδε [1] Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.
Καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
Κληϊζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
Νῆσοι δ' ἑξείης [2] Γυμνήσιαι. [3] ἄγχι δὲ Βοῦσσος,
Σαρδώ τ' [4] εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος,
Ἥν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.
Ὕλη δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον ἐκείνη.
Τὴν δὲ μετ', [5] Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,

πωνόμασαν αὐτήν, διὰ τὸ τοῦ τόπου στενὸν, οἱονεὶ γῆς δειρὰν, ὡς προγέγραπται.

1. Ὅτι δὲ καὶ αὐτόθι Φοίνικες ἀπῴκησαν, δηλοῖ καὶ ὁ Γεωγράφος, λέγων, ἀποικία γέγονε Φοίνιξιν ἕως Ἰβηρίας, τῆς τε ἄλλης, καὶ ἔξω στηλῶν. Ἀῤῥιανὸς δὲ καὶ τὴν Ταρτησσὸν, Φοινίκων κτίσμα φησίν. Αἰλιανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ προνοίας φησὶν ὅτι ἐν Γαδείροις βωμὸς Ἐνιαυτοῦ ἵδρυται, καὶ Μηνὶ ἄλλος, εἰς τιμὴν χρόνου βραχυτέρου τε καὶ μικροτέρου. ἔστι δὲ καὶ Γήρως, φησὶν, ἱερὸν τοῖς ἐκεῖ, τιμῶσι τὴν ἡλικίαν τὴν μαθοῦσαν πολλά· καὶ Θανάτου ἄλλο, εἰς γέρας τῇ κοινῇ ἀναπαύλῃ, εἶτα τῷ τελευταίῳ ὅρμῳ. καὶ βωμὸς δὲ, φησὶ, παρὰ τοῖς ἐκεῖ, Πενίας καὶ Τέχνης· τῆς μὲν, ἐξιλεουμένοις, τῆς δὲ, παραλαμβάνουσιν εἰς ἄκος ἐκείνης. ἀνδρεῖοι δὲ περὶ ναυπλίας οἱ Γαδειρῖται· διὸ καὶ ἐσχάτη οὖσα ἡ νῆσος ὅμως ὀνομαστοτάτη ἐγένετο. ὅτι δὲ πολλοὶ τόποι ἀπὸ φυτῶν ἔχον τὰς κλήσεις, ὡς καὶ ἡ ῥηθεῖσα αὕτη Κοτινοῦσα, δῆλον. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Μίλητος Πιτυοῦσά ποτε, διὰ τὰς πίτυς, ἐκλήθη. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ πολλοὶ τόποι ἐντεῦθεν ἐκλήθησαν, ὡς ἡ Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ῥάμνων· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασοῦς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κερασίων κέκληται· καὶ ἀπὸ τῶν μυῤῥινῶν, οἱ Μυῤῥινούσιοι.

2. Ὅτι μετὰ τὰ Γάδειρα αἱ Γυμνήσιαι νῆσοι, οὕτω κληθεῖσαι ἢ διὰ τὸ γυμνοὺς καὶ ἀχλαίνους, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, ἐκεῖ ἐξενεχθῆναι διὰ ναυαγίαν τινὰς τῶν Βοιωτῶν· ἢ ὅτι γυμνοὶ διάγουσιν οἱ ἐκεῖ. ἐκλήθησαν δέ ποτε καὶ Βαλιαρίδες αἱ τοιαῦται νῆσοι. ἄριστοι δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. διὸ καὶ Βαλιαρεῖς λέγονται, ὅ ἐστι σφενδονῆται, κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. ἐπεὶ δὲ εἰπόντων τινῶν εἶναι τὰς Γυμνησίας νήσους, ὁ Γεωγράφος δύο αὐτὰς ἱστορεῖ· ὧν ἡ μὲν, φησὶ, μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων. εὐδαίμονες ἄμφω· καὶ εὐλίμενοι μὲν, χοιραδώδεις δὲ, ἤτοι πετρώδεις, καὶ τραχεῖαι κατὰ τὰ στόματα τῶν λιμένων. οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ἄνθρωποι πρῶτοι πλατυσήμους χιτῶνας ἐφεῦρον. λέγεται δὲ καὶ ὅτι εἰς τούτους κομισθέντες πέραθέν ποθεν δύο λαγιδεῖς, ἄῤῥην καὶ θήλεια, οὕτως εἰς ἐπιγονὴν πολλὴν ηὐξήθησαν, ὥστε καὶ οἴκους ἀνατρέπειν ἐξ ὑπονομῆς, καὶ δένδρα. ὅθεν καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ ἐκεῖ πρεσβεῦσαι πρὸς Ῥωμαίους διὰ χώρας αἴτησιν. εἰσὶ δὲ γεωρύχοι καὶ ῥιζοφάγοι οἱ λαγιδεῖς, οὓς καὶ λεβηρίδας ἐκάλουν τινές.

3. Ὅτι ἐπὶ ταῖς Γυμνησίαις νήσοις ἡ Βουσσός ἐστιν, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει, Βουσσὸς ἀναγινώσκων. ταύτης ὁ κύκλος πεντηκοσίων σταδίων, ὡς ὁ Γεωγράφος φησίν.

4. Ὅτι τῶν ἐν τῷ Λιγυστικῷ πελάγει μέγισται νῆσοι μετὰ Σικελίαν, ἡ Σαρδὼ

καὶ

Ibi Phœnicum hominum genus inhabitant,
Venerantes magni Jovis filium Herculem.
Atque hanc quidem incolæ, ætate priorum hominum
Dictam Cotinuſam, vocarunt Gades.
Inſulæ autem deinceps Gymneſiæ: prope vero Buſus,
Sardiniaque latiſſima, & immenſa in mari Cyrnus,
Quam quidem Corſicam viri indigenæ appellant.
Nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa.
Hanc autem poſt, Æoli ſunt quæ circuiri poſſunt in mari inſulæ,

καὶ ἡ Κύρνος. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος εὐρυτάτην καλεῖ τὴν Σαρδώ. ἱστοροῦνται δὲ πολυχρονιώτατοι εἶναι οἱ Κύρνιοι. τὴν δὲ Κύρνον καὶ Κορσίδα, φησὶ, καλοῦσιν, ἢ, κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, Κορσίκαν. καὶ, ὡς μὲν ἄλλοι φασὶ, Κορσὶς καλεῖται, ἀπὸ Κόρσης γυναικός. λέγεται γὰρ ὅτι νῆσος ἐν τῷ Τυρσηνικῷ πελάγει Κορσὶς ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου· ὡς δὲ καὶ ὁ Διονύσιος βούλεται, Κερσὶς λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ κόρσας, ὅ ἐστι κορυφὰς τῶν ὀρέων. ἔστι γὰρ τῇ ὕλῃ, φησὶν, ἀμφιλαφὴς, ὅ ἐστι δασεῖα, οὔ τις τόσον ὅσον ἐκείνη. ἀμφιλαφὲς δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ δασὺ, οὗ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι· τραπέντος τοῦ β εἰς φ, Μακεδόνων ἔθει, οἳ καὶ τὸν Φίλιππον, Βίλιππόν φασι. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σοφὸς, ἐκ τοῦ σείω· καὶ τὸ στρεβλὸς, ἀπὸ τοῦ στρέφω. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ δασύτητος λέγεται τὸ ἀμφιλαφὲς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πλήθους, ἢ πυκνότητος· ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν βροντὰς ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἐλέφαντας περί τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. ἡ δὲ Σαρδὼ, καθὼς ἐν ἄλλοις περιεγράφη, ἐκφέρεται καὶ διὰ τοῦ ν Σαρδών. φησὶ γοῦν ὁ Γεωγράφος, “Διέχει Σαρδόνος ἡ Κύρνος, ἡ καὶ Κορσίκα ὑπὸ Ῥωμαίων λεγομένη, σταδίους ξ΄. τραχεῖα δέ ἐστι, φησὶ, καὶ οἰκεῖται φαύλως. καὶ οἱ κατέχοντες αὐτὴν θηρίων εἰσὶν ἀγριώτεροι, καὶ οὕτω βοσκηματώδεις, ὥστε καὶ ἀνδραποδισθέντες ἢ οὐκ ἀνέχονται ζῆν, ἢ ζῶντες ἀπειθείᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ τοὺς ἔχοντας ἐπιτελοῦσι· καὶ οἱ αὐτοὺς κτώμενοι δεσπόται, εἰ καὶ τὸ τυχὸν τίμημα καταβάλλουσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅμως μεταμέλει αὐτοῖς ὕστερον.” ἐκλήθη δὲ Σαρδὼν, ἀπὸ Σαρδόνος υἱοῦ Ἡρακλέος· ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Ἰχνοῦσα, ἐπεὶ ἴχνει ἀνθρώπου ἐστὶν ὁμοία τὸ σχῆμα. ᾠκίσθη δέ ποτε καὶ ὑπὸ Ἰβήρων, εἶτα ὑπὸ Ἡρακλειδῶν, μετοικίσαντος Ἡρακλέος ἐκεῖ τούς τε Θεσπιάδας καί τινας τῶν Καδμείων καὶ τῶν Λοκρῶν. εἶτα ᾠκίσθη καὶ ὑπὸ Καρχηδονίων. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς Σαρδόνος, καὶ ὁ παροιμιώδης λέγεται κατά τινας Σαρδόνιος ἢ Σαρδάνιος γέλως, περὶ οὗ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ γέγραπται.

5. Ὅτι τὸν Αἴολον (περὶ οὗ ζητητέον καὶ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν) φιλόξενον βασιλέα λέγει, καὶ Ἱπποτάδην, ἀκολούθως Ὁμήρῳ· καὶ χρησάμενος καὶ εἰς αὐτὸν ἐπαναλήψει, διὰ τὸν περὶ αὐτοῦ θρύλλον. λέγει δὲ θαυμαστὰ δῶρα λαχεῖν αὐτόν. τὰ δ' ἐστιν, ἀνέμων κοιρανία, ἤγουν κυριότης, κλονεόντων τε ἱσταμένων τε· καὶ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου περίδρομοι ἐν ἁλὶ νῆσοι ἑπτά εἰσιν, ἐπώνυμοι, φησὶν, ἀνδράσι Πλωταὶ, τουτέστι φερωνύμως καλούμεναι Πλωταὶ οὐχ ὅτι μετακινοῦνται, ὡς ἡ Δῆλός ποτε μυθεύεται, ἀλλὰ ὅτι, ὡς περίδρομοι, μέσον, φησὶν, ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον, τουτέστι περιπλέονται.

Αἰόλου Ἱπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
Αἰόλου, ὃς θνητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
Κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσταμένων τε.
Ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Πλωταὶ,
Οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη [1] δ' ἐπὶ τῇσιν, [2] ὑπὲρ πέδον Αὐσονιήων
Ἐκτέταται, πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἑστηκυῖα·
Ἄκρα δέ οἱ, Πάχυνός τε, Πελωρὶς τε, Λιλύβη τε.
Ἀλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲν ἐπὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Εἰσανέχει, Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγὰς, αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
Ἠνεμόεσσα Πελωρὶς, ἐς Αὐσονίην ὁρόωσα.
Τῆς μὲν [3] πρὸς βορέην ὀλοὴ ναύτῃσι κέλευθος,

ται· καί εἰσι γνώριμοι, καὶ οὐκ ἀνώνυμοι, οὐδὲ ἄπλοοι, διὰ μοχθηρίαν τινά. τοῦτο δὲ ἀρετὴ νήσων ἐστίν. εἶπε δὲ καὶ Ὅμηρος τὴν Αἰόλου νῆσον, Πλωτήν· καὶ τούτου ζήτει τὴν αἰτίαν ἐκεῖ. αἱ δ' αὗται νῆσοι, αἱ τοῦ Αἰόλου, λέγονται καὶ Λιπαρέων νῆσοι, διέχουσαι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στάδια σ'. ἐν ἀπόψει κείμεναι τοῖς ἐκ Σικελίας καὶ Ἠπείρου πλέουσιν. ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Στρογγύλῃ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν, ἥτις βίᾳ μὲν φλογὸς λείπεται τῶν ἄλλων ἓξ νήσων, φέγγει δὲ πλεονάζει. μεγίστη δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρου τινὸς κληθεῖσα υἱοῦ Αὔσονος, Κνιδίων ἄποικος· ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους περιέχοντος, αἱ πᾶσαι Λιπαρέων λέγονται νῆσοι. ὠνομάσθη δέ ποτε αὕτη καὶ Μελιγουνίς. ἐγγυτάτω δὲ αὐτῆς ἐστιν ἡ Σικελία. Σημείωσαι δὲ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι Αἰόλιαι λέγονται, οὐ μὴν καὶ Αἰολίδες (τοῦτο γὰρ αἱ τῶν Αἰολέων νῆσοι εἰς κλῆσιν εἰλήχασι) καὶ ὅτι περὶ τὸ Τυρσηνικὸν κεῖνται αὗται λέγονται πέλαγος. ὅθεν σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ Σικελία τῷ Τυρσηνικῷ πελάγει παράκειται.

1. Ὅτι τὴν παρ' Ὁμήρῳ Θρινακίαν Τρινακίαν οὗτός φησι, τουτέστι τὴν Σικελίαν. ἥτις ἐκτέταται, φησὶν, ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς ἑστηκυῖα, οἷα δηλονότι τρίγωνος οὖσα. καὶ ἔστιν οἷον ἐτυμολογία τοῦτο τῆς Τρινακίας, οἱονεὶ τριακρίας, ὅ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα. καὶ ὅρα τὸ ἑστηκυῖα ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς φθάσασι κρηπῖδάς που εἶπεν, ἤτοι βάσεις, τὰς τοῦ τριγώνου πλευράς, ὡς τοῦ ἱσταμένου, ἐπὶ κρηπῖδος ἱσταμένου, ἤτοι βάσεώς τινος. ἄκρα δέ οἱ, φησὶν, ἤτοι ἀκρωτήρια, καὶ γωνίαι τοῦ νησιωτικοῦ τούτου τριγώνου, Πάχυνός τε, Πελωρὶς τε, Λιλύβη τε. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐνταῦθα γοργῶς ἐν ἑνὶ στίχῳ τὰ τρία τῆς Σικελίας ἄκρα ἐμπεριέλαβεν. ὧν Λιλύβη μὲν πρὸς ζέφυρόν ἐστιν εἰσανέχουσα, (ἥτις καὶ ἑτέρως Λιλύβαιον λέγεται, ὡς κεφαλὴ, κεφάλαιον) Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς· ἐπ' ἄρκτον δὲ πρὸς Αὐσονίαν ὁρᾷ ἡ Πελωρὶς, ἧς ἐν τῷ κόλπῳ ἡ Μεσσήνη. καὶ ὅρα τὸ εἰσανέχουσα ὡς οὐ μάτην ἐστοίχασται ταῖς προθέσεσιν, ἀλλ' ἡ μὲν εἰς πρόθεσις τὸ ἐπὶ πολὺ τὴν ἄκραν ἐκτείνεσθαι εἴσω θαλάσσης ἐμφαίνει, ἡ δὲ ἀνὰ τὸ ὕψος τοῦ ἀκρωτηρίου παραδηλοῖ· ὅθεν καὶ ἠνεμόεσσαν ἔφη Πελωρίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι Πελωρὶς ἐνταῦθα μὲν Σικελίας ἄ-

κρα

Æoli Hippotadæ, hoſpitalis regis,
Æoli, qui miranda inter homines ſortitus eſt munera,
Imperium ventorum turbantium quieſcentiumque.
Septem autem ei illæ ſunt, cognominatæ ab hominibus Plotæ,
Eo quod mediam circumnavigationem habent circumflexam.
Trinacia [*Sicilia*] autem poſt has, ſuper ſolum Auſoniorum
Extenta eſt, latera ſuper tria ſtans:
Promontoria vero ei, Pachynuſque, Peloriſque, Lilybeque.
Sed enim Lilybe quidem ad flatum zephyri
Prominet, Pachynus vero ad orientem, ad urſas [*ſeptentrionem*]
Ventoſa Peloris, in Auſoniam ſpectans.
Hujus quidem ad boream pernicioſa nautis via,

κρα ἐστί. κεῖται δέ ποτε ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ὀστρέου. ἔστι γὰρ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, Πελωρὶς, ὀστρέου εἶδος, χήμης μεγαλώτερον· διὸ καὶ Πελωρὶς διὰ τὸ μέγεθος λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει ὅτι ἀπὸ Τρινακίας Θρινακία προσηγορεύθη, μεταποιηθεῖσα εὐφωνότερον. λέγει δὲ "καὶ διάρμα εἶναι ἀπὸ Παχύνου τοῦ "ἐπ' ἄκρου, πρὸς τὸ στόμα τοῦ ἐν Πε"λοποννήσῳ Ἀλφειοῦ, στάδια ͵δ'. ἀπὸ δὲ "τοῦ ἱππείου Λιλυβαίου ἐπὶ τὴν Λιβύην "καὶ Καρχηδόνα τοὐλάχιστον ͵αφ'. καὶ ὡς "τῶν ὀξυδερκούντων λέγεται ἀπὸ σκο"πιᾶς ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ "τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ Καρχηδόνος ἀναγο"μένων σκαφῶν". Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Διόδωρος οὐ μόνον ἀκρωτήριον Σικελίας οἶδε τὸ Λιλύβαιον, ἀλλὰ καὶ φρέαρ ἐνταῦθά που ἱστορεῖ οὕτω καλούμενον, καὶ πόλιν δὲ τῷ φρέατι τούτῳ ὁμώνυμον.

2. Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, Τρινακίη δ' ὑπὲρ πέδον Αὐσονίων, τῇ ὑπὲρ προθέσει συνήθως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ νοτίου ἐχρήσατο. νοτιωτέρα γὰρ ἡ Σικελία τῆς τῶν Αὐσόνων ἠπείρου· ἧς καὶ ἐκκέκοπται, ὡς ῥηθήσεται. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Θρινακία λέγεται, διὰ τὸ ἐοικέναι θρίδακι· ὅπερ ἀπᾴδει τῇ τῶν παλαιῶν δόξῃ. οὐ γὰρ δοκεῖ τοιούτου σχήματος εἶναι ἡ Σικελία. Σίβυλλα δέ φασιν ἀπὸ Τρίνακος βουκόλου κληθῆναι, εἰποῦσα,

—— ἣν ἔκτισε Τρίναξ ἥρως,
Υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδῶνος.

3. Ὅτι πρὸς βορέαν τῆς Σικελίας ὀλεθρία τοῖς ναύταις κέλευθος, στενή τε, σκολιά τε καὶ ἄσχετος· ὅπου ἡ θάλασσα, φησὶ, συρομένη κατὰ πάθος Εὐρίπου, μακραῖς περιβρέμεται σπιλάδεσσιν, ἤτοι παραθαλασσίαις πέτραις. ἐκφράζει δὲ τὸν Σικελικὸν ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις πορθμόν· ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδεως ὁ Ὁμηρικὸς μῦθος γίνεσθαι λέγει πάθος, καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κακόν. ἔστι δὲ ῥοώδης καὶ οὗτος ὁ πορθμός· καὶ αὐτὸς μὲν δὶς ἑκάστης ἡμέρας μεταβάλλει, ἑπτάκις δὲ τὸ ὅλον νυχθήμερον ὁ περὶ Εὔβοιαν Εὔριπος. περὶ ὃν φασὶ διατρίψαντα τὸν Ἀριστοτέλην καταλῦσαι τὸν βίον· ὅπου καὶ ἡ Εὐβοϊκὴ Ἀρέθουσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ Χαλκὶς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Εὐβοϊκὸς Εὔριπος, Χαλκιδικὸς λέγεται. ταύτης δὲ τῆς Χαλκίδος οἱ πολῖται ἀνδρεῖοι ἱστόρηνται· περὶ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσεν,

Ἵππον Θεσσαλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,

Ανδρας

Στεινή τε, σκολιή τε καὶ ἄσχετος· ἧχι θάλασσα
Συρομένη μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν,
Αονίῳ [1] τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
Πρὸς δὲ νότον Λιβυκές τε πόροι, καὶ Σύρτιδος ἀρχὴ
Τῆς ἑτέρης· [2] ἑτέρην δ᾽ ἂν ἴδοις, προτέρωσε περήσας,
Εσπερίην· τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι,
Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, Λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ Ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
Εἰσελάσεις ἐπὶ νηὸς, Ιηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
Δήεις ἰφθίμου [3] Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,

Ανδρας θ᾽ οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Αρεθούσης. τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὁ τοιοῦτος χρησμὸς Αρεθουσίους, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν παλαιῶν. ἐκεῖ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ τοιούτου χρησμοῦ Αρέθουσα. δεῖ γὰρ εἰδέναι ὅτι οὐ μία ἡ Σικελική, ἀλλὰ πολλαί εἰσιν Αρέθουσαι, ὥσπερ καὶ Χαλκίδες, καὶ Εὔβοιαι, καὶ μὴν καὶ πορθμοὶ ῥοώδεις κατὰ τὸν Σικελικόν. ὧν τινων πορθμῶν ὁ κατὰ τὸ Βυζάντιον ἔκρουν ἔχει μόνον, οὐ μὴν καὶ ἀνάκαμψιν. Ιππαρχος δὲ ἱστορεῖ καὶ μονάς ποτε ποιεῖσθαι αὐτὸν, ἤγουν ἵστασθαι. κἀκεῖνο δὲ ἱστέον, ὅτι τῶν δύο τῆς Σικελίας πορθμῶν ὁ μὲν πρὸς τῇ Ιταλίᾳ, ὁ βόρειος, περὶ οὗ κατὰ τὸ προσεχὲς ἐῤῥέθη, ἑπταστάδιος ἱστορεῖται. τοσοῦτον γὰρ τῆς γῆς διέχει τὸ στενότατον, καθὰ καὶ τὸ μέρος τοῦ Ελλησπόντου, ὡς προείρηται. ὁ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὁ νότιος, ὁ ἀπὸ Λιλυβαίου ἐπὶ Λιβύην, ὡς παρ᾽ ὀλίγου γέγραπται, σταδίων ͵αφ᾽. ὃν Λιβυκὸν πόρον καλεῖ Διονύσιος.

1. Ὅτι ἡ Σικελία χεῤῥόννησός ποτε ἦν συνεχὴς κατὰ τὸν ἰσθμὸν τῇ τῆς Αὐσόνων γῇ· σεισμοῦ δέ τινος, ὡς εἰκὸς, ἐξαισίου συμπεσόντος, καὶ τοῦ ἰσθμοῦ διαῤῥαγέντος, εἰσπεσεῖν φασὶ τὴν παρίσθμιον θάλασσαν, καὶ μεσολαβήσασαν θεῖναι νῆσον τὴν Σικελίαν, οὐ πολὺ διὰ τοῦτο τῆς χέρσου διέχουσαν. ὅθεν καὶ μῦθος φέρεται, τὸν Ποσειδῶνα, οἷα ἐπιστατοῦντα τοῖς σεισμοῖς, ἀποτεμεῖν τὸν ἰσθμὸν Αονίῳ πολυγλώχινι σιδήρῳ, καὶ παρεισαγαγεῖν τὴν ἑκατέρωθεν ζωννύουσαν αὐτὸν θάλασσαν· καὶ οὕτω νῆσον ποιῆσαι τὴν τέως χεῤῥόννησον, χαριζόμενον Λιπάρῳ τῷ τοῦ Αἰόλου παιδὶ, ὡς ἂν ἔχοι ταύτην οἰκεῖν ἀσφαλῶς. ἀπὸ δὲ τῆς ῥηθείσης ῥήξεως, ὡς προείρηται, καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται παρονομασθῆναι Ῥήγιον· καθά που καὶ τὸ παρ᾽ ἡμῖν, τὸ Θρᾴκιον. καὶ αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τοιᾷδε ῥήξει ὀνομασθῆναί τινες οἴονται· δι᾽ ἧς ῥήξεως ἡ λίμνη τῇ ἐγγὺς θαλάσσῃ ὁμιλῆσαι διεκρούσατο. τοιοῦτον δέ τι παθεῖν καὶ τὸν Ελλήσποντον ἱστοροῦσί τινες, ὡς προείρηται ῥηθήσεται. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι πιστεύεται τὴν Λέσβον ἀποῤῥωγέναι τῆς Ιδης, ὡς καὶ τὴν Σικελίαν τῆς Ῥηγίνης, καὶ τὴν Οσσαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ολύμπου· ὧν μέσον ἔκτοτε διεῤῥύη ὁ Πηνειός. καὶ τὴν Εὐβοίδα δὲ γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισε, καθά τις φησὶ ποιητής. πολυγλώχινα δὲ σίδηρον τὴν τοῦ Ποσειδῶνος καλεῖ τρίαιναν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τριγλώχινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχουσαν. ὥσπερ καὶ περὶ ἴων που ἐρεῖ ὅτι ἐν Ασίᾳ πολὺς ὠκεανός· ὅπερ αὐτὸς ἑρμηνεύων φησὶ, τρεῖς γὰρ κόλπους ἐσδύεται ἔνδο-

θα·

Anguſtaque, & obliqua & intractabilis: ubi mare
Tractum longos fremit circa ſcopulos,
Aonio ſciſſum multas cuſpides habente ferro.
Ad auſtrum autem & Libycus meatus, & Syrtidis initium eſt
Alterius: alteram vero videas, ulterius ubi trajeceris,
Occidentalem: quam ante duæ parvæ inſulæ ſunt,
Meninx & Cercinna, Libyſticum portum habentes.
Verum quum Adriatici ſiniſtrum alveum maris
Intraveris in navi, Iapygiam in terram,
Invenies fortis Diomedis confeſtim inſulam,

θι· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ τρισσοὶ ἐξ ὠκεανοῦ κόλποι. εἴ τι γὰρ τρία φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τρία. οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δὲ, φασὶν, ἡ τρίαινα τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἁλμυρὰν, οἵα ἐστὶν ἡ τῆς θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τῶν ποταμῶν· καὶ τὴν μέσην, τὴν τῶν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι που ἄλλο τοιοῦτον, οὐ προσλογιστέον, διὰ τὸ σπάνιον. Αόνιον δὲ σίδηρον λέγει, ὡς ἐὰν τις εἴποι Βοιώτιον. Ἄονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκοῦντες ποτε ἐν Βοιωτίᾳ· ἔνθα Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο, καὶ οὐ δήπου κάλλιστός ἐστιν ὁ Αόνιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμαρτύρηται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς εἰρήσεται.

2. Ὅτι περὶ τὴν ἑσπερίαν Σύρτιν, τὴν μακρὰν δηλαδὴ, δύο νῆσοι, Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα. Λωτοφάγων δὲ γῆ καὶ αὗται λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μῆνιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· περὶ οὗ φησιν ὁ Γεωγράφος, δένδρον τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπόν. περὶ οὗ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ Ἀθήναιος· γέγραπται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

3. Ὅτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν οὗτος ἰφθίμου Διομήδεος νῆσόν φησι, περιφραστικῶς αὐτὴν ἐτυμολογῶν) περὶ τὴν Ἀδριάδα ἐστὶ θάλασσαν, ἐπ' ἀριστερᾷ τῷ εἰσελαύνοντι πρὸς τῇ Ἰαπυγίᾳ· ἔνθα ᾤκησε Διομήδης, διωχθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος Ἀφροδίτης χόλῳ· οἷα τρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Τροίαν πολέμῳ, καθὰ φησὶ καὶ Ὅμηρος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Ποιητὴς σώφρονά τε οἶδε τὴν τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Αἰγιάλειαν, καὶ οὐδὲ διωχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστορεῖ. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ κακόφρονα οὗτος καλεῖ) μιχθῆναι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου· ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μετὰ τὸν νόστον ὁ Διομήδης, εἰς τρισσαλίστους ἢ τηλίστους Ἴβηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρισσαλίστους, ταυτὸν τῷ παρ' Ὁμήρῳ πολυλλίστους, ὅ ἐστι πολυλιτανεύτους· τοῦ τρία ἀντὶ τοῦ πολὺ ληφθέντος· ἀντιστροφῶς τῷ περὶ μικροῦ ῥηθέντι πολυγλώχινι. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ τρία ἔθετο ἀριθμοῦ, ὡς προείρηται. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ τρισσαλίστους. τὸ δὲ τηλίστους, τοὺς ὑπερορίους δηλοῖ· καὶ τῆλε, ὅ ἐστι πόρρω, πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἀπέχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἑσπερία Ἰβηρία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τοῦ Διομήδους νήσους, λέγοντες καὶ ὅτι τῆς περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην δυναστείας τοῦ Διομήδους καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μαρ-

Ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
Ὁππότε τελλίστων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
Ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.
Ἑξείης δὲ, πόροιο πρὸς αὐγὰς Ἰονίοιο,
Ἀψύρτου [1] νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκός·
Τάς ποτε Κόλχων υἷες ἐπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
Ἴχνια μαστεύοντες ἀλήτιδος Αἰητίνης.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
Πρὸς δὲ νότον [2] μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηῒ θεούσῃ
Νῆσοί κεν φαίνοιντο περαιόθεν Ἀμβρακιήων,
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
Τῇ δ' ἔπι, Νηρικίης Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται,
Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ [3] Χαλκίδος ἕρπων
Δίνης ἀργυρέης Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἑλίσσει.

τόρια, καὶ ὁ παρ' Ἐνετοῖς αὐτοῦ λευκὸς ἵππος, ὡς ἐρρέθη, θυόμενος. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἧς καὶ μεμνῆσθαι δοκεῖ ὁ Διονύσιος· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸν Διομήδην ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐκεῖ ἀπορνιθωθῆναι, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν.

1. Ὅτι πρὸς ἀνάπλοις τοῦ Ἀδρίου ὁ τῶν Ἀψύρτου νήσων ἄσπετος ὁλκὸς ἀναφαίνεται, ὅ ἐστιν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ἤτοι ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τῷ Ἰάσονι κατ' ἔρωτα ἠκολούθησεν· ἣν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκεῖνοι ἐξισχύσαντες, ἀλλ' εἰς κενὸν μογήσαντες, ᾤκησαν ὑπ' ἀμηχανίας ἐκεῖ. οὐ γὰρ ἦν αὐτοὺς εἰς Κολχίδα νοστῆσαι, εἰ μὴ καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσωνται. οὕτω γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλήσατο. ὠνομάσθησαν δὲ Ἀψυρτίδες αἱ νῆσοι, ἀπὸ Ἀψύρτου ἀδελφοῦ Μηδείας· ὃν συνδιώκοντα ἐλθόντα διέφθειρεν ἡ Μήδεια μελεϊστὶ τεμοῦσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασα τμήματα. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ἐπὶ διωκομένου καὶ ἰχνηλατουμένου θηρός. ἔτι δὲ οὕτω καὶ σεμνὸς ὁ λόγος. λεληθότως γὰρ ὡς θηριώδη σκώπτει αὐτὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὁλκὸς ἐπὶ νήσων λεχθέν. ὥστε οὐ μόνον ἐπὶ ὄφεων, οὐδὲ ἐπὶ ὕδατος μόνου κεῖται ἡ λέξις.

2. Ὅτι μετὰ τὰ Κεραύνια δρυμὰ πρὸς νότον αἱ τῶν Ἀμβρακιέων φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πέδον ἐστὶν Ἀλκινόου, τοῦ κατὰ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεγαλωνύμως βασιλεύσαντος· ἐφ' ᾗ, τουτέστι, μεθ' ἣν Κέρκυραν, τὸ τῆς Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται· ἣν καὶ Νηρικίην λέγει, οὐχ ὡς Νήρικον ἐχοῦσαν ὄρος κατά τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ Ποιητὴς Νήριτον λέγει διὰ τοῦ τ) ἀλλ' ὡς Ἠπειρωτικήν. τῆς Ἠπείρου γὰρ πόλις καὶ τὸ Νήρικον, ἡ λεγομένη Λευκάς, ὡς ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσείας ω εἴρηται, διὰ τοῦ κ γραφόμενον. εἰ καί τις Λούπερκος, ἀνὴρ παλαιὸς, ὥς οἱ Σχολιασταὶ λέγουσι, διὰ τοῦ τ γράφει καὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ἰθακησίῳ ὄρει. οἱ Ἀμβρακιεῖς δὲ, Ἠπειρωτικὸν μὲν καὶ

αὐτοὶ

Quo heros venit, infenſa Venere,
Quando peroptatorum adiit gentem Iberorum,
Suæ uxoris conſiliis malevolæ Ægialéæ.
Deinceps autem, maris ad ortum Ionii,
Apſyrti inſularum apparet immenſus tractus:
Quas olim Colchorum filii incurſarunt, quando defeſſi fuerunt
Veſtigia indagantes vagabundæ Æetines.
Deinceps autem poſt has Liburnicæ ſitæ ſunt.
Verum ad auſtrum poſt ſaltus Ceraunios navi currenti
Inſulæ appareant, ex ulteriori loco, Ambraciotarum,
Atque pinguis Corcyra, charum ſolum Alcinoi.
Poſt hanc autem, Nericiæ Ithacæ ſedes fixa eſt,
Inſularumque aliarum, quotquot è Chalcide labens
Vorticibus argenteis Achelôus circumdat.

αὐτοῖ ἔθνος. οὕτω δὲ λέγονται ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγατρὸς, ἢ ἀπὸ Ἄμβρακος υἱοῦ Θεσπρωτοῦ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ κόλπος Ἀμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Ἀμβρακία, ὡς ἀπὸ Θεσπρωτοῦ ἡ Θεσπρωτία χώρα. τὸ δὲ Ἄμβραξ εἰσὶν οἱ ἀρχαιότεροι διὰ τοῦ π γράφουσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν χώραν Ἀμπρακίαν, ὡς καὶ τὰς νήσους τὰς Βρεταννικὰς, Πρεταννικάς. πλείων δὲ ἡ διὰ τοῦ β γραφή. λιπαρὰν δὲ τὴν Κέρκυραν λέγει διὰ τὸ πολύκαρπόν τε καὶ εὔκαρπον· ὅπερ ἐμφαίνει καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ Ποιητής. τὰ δὲ παλαιὰ σχόλια, καὶ πολλὰ δὲ ἱστοριῶν ἀντίγραφα ἐμφαίνουσιν ἀμφιβόλως ἔχειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὴν τῆς νήσου ταύτης γραφήν· λέγεσθαι γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο Κόρκυραν. Κορινθίων δέ ἐστι κτίσμα ἡ Κέρκυρα, καὶ ηὐξήθη ποτὲ, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ νήσους ᾤκισε· καὶ ναυτικὸν ἔσχε πολὺ, ὥστε καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ οἱ Κερκυραῖοι ναῦς ξ'. ἐπλήρωσαν, ὅτε τὸ ἀμφίβολον τοῦ πολέμου εὐλαβούμενοι, οὔτε τῷ Ξέρξῃ, οὔτε τῇ Ἑλλάδι ἐβοήθησαν, ἀλλὰ τὴν βοήθειαν ἀνεβάλλοντο. ἠρημώθη δὲ αὖθις, ὡς καὶ εἰς τοιαύτην παροιμίαν πεσεῖν, Ἐλευθέρα Κέρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις. δύο δὲ Κέρκυραι· ἥ τε Φαιακὶς, παρὰ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ, περὶ ἧς καὶ τῷ Διονυσίῳ νῦν ὁ λόγος, ἡ καὶ Φαιακία καλουμένη, καὶ Σχερία, καὶ Δρέπανον, καὶ Ἄργος· καὶ αὕτη μὲν μία· ἑτέρα δὲ Κέρκυρα ἐντὸς τοῦ Ἰονίου, διὰ τοῦ ο, μάλιστα λεγομένη Κόρκυρα, ἡ καὶ Μέλαινα καλουμένη. δύο δὲ λιμένας ἡ Φαιακὶς ἔχει, [illegible] Ἀλκινόου λέγεται [illegible] οἱ Κ[illegible] παρ' [illegible] καὶ Κέρκυρες λέγονται, ὡς καὶ Ἰλλυριοὶ, οἱ Ἰλλυρικοί· καὶ οἱ Ἀσσύριοι Ἄσσυρες· καὶ οἱ θεράποντες, θέραπες. ὡς [illegible] Αἰλιανὸς λέγει. λέγουσι δὲ καὶ οἱ προφῆται, καὶ θέραπες τῶν θεῶν. εὕρηνται δὲ καὶ οἱ πολύποδες, λεγόμενοι πώλυπες.

3. Ὅτι Χαλκὶς ὄρος ἐστὶν Αἰτωλίας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀχελῷος ἕρπει δίναις ἀργυρέαις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Χαλκίδες, ὄρη δηλοῦσαι, ἢ πόλεις· οἷον καὶ ἡ κατὰ Εὔβοιαν, ὡς καὶ περὶ βραχέων ἐρρέθη πλατύτερον· καὶ ἡ Θρᾳκικὴ, ἣ καὶ μέχρι νῦν σώζει τὸ ὄνομα.

Πολλαὶ δ' Ἀμνισοῖο¹ βορειότεραι ὁρόωνται,
Αἴγυλά τ' ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύρειά τε τρηχεῖα·
Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι, ποτὶ ζόφον. ἐγγύθι δ' αὐτῆς
Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,
Πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος· ἧς ὕπερ Ἴδη,
Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα.
Καὶ τῆς τοι μέγεθος πελώσιον. ² ἄντα δὲ πέζης

1. Ὅτι βορειότεραι νῆσοι Κρήτης πρὸς ζόφον (οὕτω γὰρ ὁ τῆς ἱστορίας συντίθεται νοῦς) Αἴγυλα, Κύθηρα, Καλαύρειά τε τραχεῖα· Κάρπαθος δὲ ἑτέρωθεν, πρὸς ἀνατολὰς δηλαδή. ἐγγὺς δ' αὐτῆς ἡ Κρήτη. ἣν ἐγκωμιάζων φησί, Κρήτη τιμήεσσα, τιθήνη Διός· ἧς τὸ μέγεθος πελώσιον, ἤτοι μέγα· πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος. ὑπὲρ ἧς ἡ Ἴδη, ὄρος ἐγχώριον, ἀφ' ἧς ἡ Τρωϊκὴ Ἴδη ὠνόμασται, ὡς τῷ Γεωγράφῳ δοκεῖ. ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν ὁ Διονύσιος, ὡς ἀξίαν λόγου, φησίν, Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα. πολύδενδρον γὰρ τὸ ὄρος καὶ μεγαλόδενδρον. Κρήτη δὲ λέγεται, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ οἰκη[illegible] Κουρήτων, οἱονεὶ Κουρήτη· καὶ ἐν [illegible] Κρήτη [illegible] τικὸς [illegible] Διός. [illegible] « τῇ [illegible] « ὅ[illegible] « [illegible] « Κρη[illegible] « σι [illegible] « [illegible] να[illegible] τῇ Κρήτῃ [illegible] ρα[illegible] Αἴγυλα μὲν [illegible] πολλοῦ λόγου τοῖς παλαιοῖς. τὰ Κύθηρα δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῇ Κρήτῃ, φυλάττουσα καὶ εἰσέτι τὴν κλῆσιν· δοκοῦσα αἰτία εἶναι τοῦ τὴν Ἀφροδίτην καλεῖσθαι Κυθέρειαν, κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον, λέγοντος Κυθέρειαν τὴν Ἀφροδίτην λέγεσθαι, διότι προσεπέλασε Κυθήροις. ἐκαλεῖτο δέ, φασί, καὶ Πορφυροῦσσά ποτε, διὰ τὸ καλλίστας ἔχειν πορφύρας. ὠνόμασται δέ, φασίν, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. τὴν δὲ Καλαύρειαν νῆσον οἱ παλαιοὶ Σχολιασταὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τῶν Καλαυρῶν χώρας, τῆς τῷ κανόνι τῶν χωρῶν παροξυνομένης, προπαροξύνουσι, Καλαύρειαν ἀναγινώσκοντες· τὴν δὲ ἰῶτα μέντοι καὶ οὕτω φυλάσσοντες γραφήν. καὶ οὐδὲ διὰ τοῦ β γράφουσι ταύτην, ἀλλὰ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, ἐν τῇ παραληγούσῃ. λέγουσι δὲ κύκλον ἔχειν ταύτην τὴν νῆσον σταδίων λ΄. πορθμῷ τετρασταδίῳ διεστῶσαν τῆς ἠπείρου. εἶτά φασι μετ' αὐτὴν εἶναι τὸν ἀνωτέρω μνημονευθέντα Σαρωνικὸν κόλπον, οὗ πρόκειται ἡ Αἴγινα, τοῦ Μυρτώου ἤδη αὐτὴ πελάγους οὖσα, ὡς καὶ τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ Καλαύρεια, καὶ ἡ Σαλαμίν. [illegible] δέ φασι καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἄσυλον [illegible] ταύτην νῆσον· διὸ καὶ τὸν Δημοσθένην [illegible] ἐκεῖ φυγόντα σταλεὶς [illegible] Ἀντιπάτρου οὐκ ἐβιάσατο, [illegible] ἔπεσθαι· εἰ καὶ μὴ ἐπείσθη [illegible] ἑαυτὸν πα[illegible], φασίν, ὁ Ποσειδῶν [illegible] ταύτην πρὸς τὴν Λη[illegible] Δῆλον· ὥσπερ καὶ τὴν Πυθὼ [illegible] τὸ Ταίναρον. ὅθεν καὶ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἴσα ἀνθαιρουμένων καὶ ἀντικαταλλασσόντων ὡς αὐτοῖς βουλητόν,

Ἶσόν τοι Δῆλόν τε Καλαύρειάν τε νέμεσθαι,
Πυθώ τ' ἠγαθέην, καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα.

τῇ δὲ Καρπάθῳ λυμήνασθαί ποτέ φα-

Multæ vero Amniſi [*Cretæ*] magis boreales conſpiciuntur,
Ægylaque atque Cythera, Calauriaque aſpera:
Carpathus item alia in parte ad occaſum. prope autem ip[illegible]
Creta honorata, Jovis magni nutrix,
Magnaq; pinguiſque & bona paſcua habens: quam ſuper Id[illegible]
Ida pulchricomis ſub quercubus eminus vireſcens.
Atque hujus quidem magnitudo ingens. exadverſo autem or[illegible]

οι τὰς λαγὼς, κοινὸν γινομένους ἐπακτὸν ἔξωθεν· ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Κρήτης δὲ πόλεις μέγισται, καθὰ καὶ προγέγραπται, Γορτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσὸς, βασίλειον Μίνωος, ἥτις καὶ Κέρατος ἐκαλεῖτο, ὁμωνυμοῦσα ποταμῷ τινι παραῤῥέοντι. Μίνως δὲ πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πόλεων συνοικισμοῖς. εἴρηκε δὲ περὶ αὐτῆς καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ γέγραπται ἐκεῖ ὅσα ἔδει. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν βορειότεραι νῆσοι Κρήτης, βορειότεραι Ἀμνισοῦ εἶπεν ὁ περιηγητὴς, ἀπὸ μέρους δηλώσας τὸ ὅλον. μέρος γάρ τι Κρήτης ὁ Ἀμνισος, ἔνθα καὶ σπήλαιον Εἰλειθυίας, ὡς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ Ποιητὴς ἱστορεῖ.

2. Ὅτι ἀντικρὺ τοῦ Αἰγυ[illegible] (ἤγουν τοῦ τοῦ Δέλτα βορείας [illegible] στάσεως, οὐ βάσεως) ἡ Ῥόδος [illegible] ὁ κύκλος σταδίων ἐστὶν ἐνν[illegible] σι· περὶ ἣν πόλις Λίνδος, [illegible] νοῦ περιφερομένη, ἀφ' ἧς πλ[illegible] κοί. ἔτι δὲ καὶ Ἰηλυσσὸς, καὶ Κ[illegible] διὰ τοῦ ι γραφομένη, πρὸς ἀντ[illegible] τοῦ κυρίου. ὁ γὰρ Κάμειρος τὸ [illegible] διφθόγγου γράφεται. μεθ' ἣν [illegible] τολὰς, ἐν ἀρχῇ τοῦ τῆς Παμφυλ[illegible] ραλίας, ἔνδον τὸ τῶν Πατείρων μεγάλης ἄκρας, αἱ Χελιδόνιαι τρεῖς νῆσοι κεῖνται, πάρισοι τὸ μέγεθος, διέχουσαι ἀλλήλων ὅσον πέντε σταδίους, τῆς δὲ γῆς ἀφεστήκασι ὡς ἑξαστάδιον· ἀφ' ὧν οἴονταί τινες ἄρχεσθαι τὸ λεγόμενον ὄρος τοῦ Ταῦρον, ἀρχόμενον τῇ ἀληθε[illegible] τῶν Ῥοδίων περαίας. Ἰστέον [illegible] Διονύσιος ἐν τῇ καθόλου πε[illegible] δονται ἀναγινώσκει ὀξυτ[illegible] νικαί. Πάταρα δὲ, κτ[illegible] πόλις μεγάλη, περὶ ἣ[illegible] πλατύτερον. ἡ δὲ Ῥόδος [illegible] θαυμαστὸ, καὶ τοῦ ἡλί[illegible] Χάρητος ἔργον, ἀνδρὸς [illegible] ἑβδομήκοντα· καὶ ἣν καὶ α[illegible] θεαμάτων, ὃς ἔπεσε σ[illegible] ἀπὸ τῶν γονάτων. πολλὰ [illegible] ἡ Ῥόδος ἀγάλματα, [illegible] μικροῦ δεῖν ἔμψυχον αἰ[illegible] νι τῇ ἀλύσεσιν ἐδέσμ[illegible] θοιεν τάχα κινηθεῖσα με[illegible] χοῦ. ἐν δὲ χρὴ τὴν νῆσον [illegible] φασι, Ὀφιοῦσα [illegible] Τελχινίς, διὰ τοὺς ἐκ Κρήτης Τελχῖνας οἰκήσαντας ἐκεῖ, ἄνδρας γόητας καὶ βασκάνους. καίτοι τινὲς μάτην δυσφημηθῆναι τούτους φασί· βασκανθῆναι γὰρ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὁμοτέχνων αὐτοὺς, ἀρίστους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. ὁ δὲ Γεωγράφος

Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
Τὴν δὲ μετ', ἀντολίηνδε, Χελιδόνιαι γεγάασι
Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Πατταρίδος ἔνδοθεν ἄκρης.
Κύπρος [1] δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
Κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωναίης Ἀφροδίτης.
Ἀγχι δὲ Φοινίκης [2] Ἄραδος, μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
Πρόσθε δὲ [3] Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
Φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
…ητὸς δέ τις ἐστὶ [4] βαθὺς πόρος Αἰγαίοιο,

… καὶ ὅτι πλεύσαντες οἱ Ῥό-
…ηρίας, ἔκτισαν ἐκεῖ πό-

…ρὸς οὐδεμιᾶς νήσου λει-
…ῇ, τῷ Παμφυλίῳ καὶ τῷ
… κόλπῳ, ἧς οὐδεμία ἔπι
…σός ἐστι. λέγει δὲ αὐτὴν
…πήρατον, ὡς καὶ τὴν Σα-
…ὄντιον ἄστυ, μικροπρε-
…γαλόφωνον, τὸ τὴν το-
…ῖν ἄστυ) ἀκολούθως δ'
… τὴν ἐκεῖ τῆς Ἀφροδίτης
…ήν. ἀφόρμια γὰρ ἦν ἡ νῆ-
…ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις πα-
… δὲ, διὰ τὴν τῆς ἐκεῖ
… τὸ ἐπαφρόδιτον. τινὲς
… κληθῆναι αὐτὴν, ἀπὸ
… …ς ἐκεῖ
… …
…τον … κληθ… αὐτὴν λέγου-
…ι … κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης·
… καὶ … Δήλου μυθεύεται, καὶ περὶ
Ῥόδου δὲ, κατὰ Πίνδαρον. ὅτι δὲ καὶ Σφή-
κεια ἐκλήθη ποτὲ, καὶ Κεραστία, ὁ Λυ-
κόφρων δηλοῖ. ὀλβιώτατοι δὲ πάντων
οἱ Κύπριοι. λέγονται δὲ ποτε θαλαττο-
κρατῆσαι καιρόν τινα καὶ αὐτοί. κύκλος
δὲ ταύτης τῆς νήσου στάδια ͵γ υ' κ'. τοῖς
καταχολπίζουσι. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἰσθμοὺς
ποιεῖ, διὰ τὸ τοῦ σχήματος ἰσρόμηκες.

2. Ὅτι περὶ Φοινίκην νῆσος ἡ Ἄρα-
δος. λέγονται δὲ γενέσθαι ποτὲ ἔνδοξοι οἱ Ἀράδιοι, ὅτε στασιαζόντων τῶν ἀδελφῶν, Σελεύκου, τοῦ τε Καλλινίκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος, αὐτοὶ τῷ Καλλινίκῳ προσθέμενοι ἔλαβον ἐξουσίαν δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τοῦ βασιλέως παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδὲ ἐκπλεῖν ἐξ αὐτῶν τοὺς προσφυγὰς, ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι τὸν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα νῆσος Ἄραδος, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω.

3. Ὅτι πρόσθεν Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν ἢ ὑπένερθεν τῶν Ἀβάντων φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἴγινα. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ταυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ καὶ τὸ ἐφύπερθεν Ἀβάντων καὶ τὸ ὑπένερθεν, ἵνα λέγῃ δι' ἀμφοῖν τὸ νοτιώτερον· ὅπερ ἐστὶ καὶ ὑπένερθέν ἐστι, διὸ τὸ καθ' ἡμᾶς βόρειον ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ περιηγητοῦ συνήθειαν ὕπερθέν ἐστιν, ὡς εἰθισμένος ἐπὶ τῶν νοτίων τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν. ἀκρωτήριον δὲ φερόμενον Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας, τὸ Σούνιον. περὶ ἣν Εὐβοιάν εἰσιν οἱ Ἄβαντες, περὶ ὧν ἐροῦμεν μετ' ὀλίγα. ἡ δὲ Σαλαμὶς, πρώτη ἐν τῷ Σαρωνικῷ πελάγει, πρὸς ἀνατολὰς Κορίνθου· καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Αἴγινα, ἣν ἐν πολλοῖς καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξυμνεῖ. περὶ ἧς καὶ τοιαῦτα γράφονται, Νῆσος περὶ τῆς Ἐπιδαυρίας ἡ Αἴγινα, ἐνδοξοτάτη, κύκλον σταδίων ρ' π'. κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτῴῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀττικῆς· ἐν βάθει

μέν

Ægyptiæ Rhodus eſt, Ialyſiorum ſolum hominum.
Hanc autem poſt, orientem verſus, Chelidoniæ ſunt
Tres inſulæ, magnum Patareum intra promontorium.
Cyprus autem ortum verſus Pamphylium intra ſinum
Alluitur, amabilis urbs Dionææ Veneris.
Juxta vero Phœnicen Aradus, vaſto in mari. [tas,
At vero ante Sunium verticem [*promontorium*,] ſupra Aban-
Apparent Salamiſque & Æginæ oppidum.
Admirandus autem quidam eſt profundus gurges Ægæi,

μὲν γεώδης, ἐπιπολῆς δὲ πετρώδης· διὸ καὶ ὑψηλή ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς· Οἰνώνη ποτὲ ὀνομαζομένη. ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰακός. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πρῶτοι Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, οὐχ ὅτι, κατὰ τὸν μῦθον, λοιμοῦ τῇ νήσῳ συμπεσόντος, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκτελευτησάντων τῇ νόσῳ οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακοῦ εὐξαμένου· ἀλλ' ὅτι μυρμήκων δίκην, τὴν ἀγαθὴν γῆν κάτω οὖσαν ὑπορύττοντες ἐπέφερον ταῖς πέτραις, ἵνα τὴν μὲν ἔχωσι γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατοικεῖν, φειδόμενοι τοῦ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχωσι γῆν. Δωριεῖς δὲ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἐπιδαύρου, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. ἐκ ταύτης τῆς νήσου καὶ ὁ ᾀδόμενος Κριὸς, ἀνὴρ γενναῖος ἀθλητής· ὑφ' οὗ ἀπελαυνόμενος τῆς νήσου ὁ τῶν Λακώνων βασιλεὺς Κλεομένης, καὶ θέλων ἐκφοβῆσαι αὐτὸν, ἔφη ἀστείως τὸ ὑμνούμενον, Ἤδη νῦν καταχάλκου, ὦ Κριὲ, τὰ κέρατα· ὡς μεγάλῳ κακῷ συνοισόμενος. λέγεται δὲ καὶ Σώστρατός τις Αἰγινήτης ἔμπορος μεγάλα ἐκ φορτίων κερδῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Αἰγίνης. ἡ δὲ Σαλαμὶς ἑβδομήκοντα σταδίων ἔχει περίμετρον, ἢ ὀγδοήκοντα. ἐκαλεῖτο δέ ποτε Κυχρεία, ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων καὶ Ἀρριανὸς μεμνήνται, ὃς Ὄφις μὲν ἐπεκλήθη, διὰ τραχύτητα τρόπου, ἀπηλάθη δὲ τῆς νήσου ἀπὸ Εὐρυλόχου· ὠνομάσθη δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ Σκιρὰς, ἀπό τινος ἥρωος· ἀφ' οὗ καὶ Σκιρὰς Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιροφοριών· καὶ Σκίρα τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. εἶχε δὲ καὶ ποταμὸν Βώκαρον λεγόμενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις Βουκέφαλον· καθὰ καὶ πηγή τις παρὰ Θεοκρίτῳ Βουρίνα Ἰταλικὴ βοὸς ῥῖνα παρονομαζομένη. ὅτι δὲ περὶ Σαλαμῖνα κατεναυμαχήθη ὁ Ξέρξης, καὶ ὅτι ναυτικὸν ἀξιόλογον ἔσχεν ἡ νῆσός ποτε, οὐδεὶς τῶν περὶ λόγους ἠγνόηκε. τὸν δὲ περὶ Σαλαμῖνα πορθμὸν διστάδιον εἶναί φασιν, ὃν ἐπειρᾶτο μὲν ὁ Ξέρξης καταχῶσαι, καὶ οὕτως ἀποχερσῶσαι, (ἀντιπαντίως τι ποιῶν τοῖς περὶ τὸν Ἄθω νενησιωμένοις, οὗ τὸν αὐχένα διορύξας ἀπεπελάγωσεν) ἐκωλύθη δὲ φυγών.

4. Ὅτι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀπειρεσίως ἔχ[illegible] λέγ[illegible], καὶ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] καλεῖ. καὶ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον [illegible] παραφράζων, ἢ περιφράζων, ἢ ἐτυμολογῶν, στενὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης λέγει αὐτόν· ὡς ἐκεῖ καταπεσούσης τῆς Ἕλλης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος, καὶ λιπούσης τῷ τόπῳ τὸ ὄνομα· ἧς καὶ τάφον Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ τὴν Θρᾳκικὴν Χερρόνησον. ὁ δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι Σηστὸς ἐκεῖ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο. Σηστὸς μὲν, Λεσβίων ἄποικος, καθὰ καὶ ἡ Μάδυτος, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶ, Χερρονησία πόλις, Ἀβύδου διέχουσα σταδίους λ'. ἐκ λιμένος εἰς λιμένα. ἔνθα καὶ

ἡ

Ἐντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
Ὅσσον ἐπὶ στεινωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Σηστὸς ὅπη καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
Εὐρώπης [2] δ᾽ αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς,
Ὁρμῶνθ᾽ ἑξείης· Ἀσίης δ᾽ ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται,
Μῆκος ἐπ᾽ ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι Βορέαο.
Εὐρώπης δ᾽ ἤτοι μὲν [3] Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις,
Σκῦρός [4] τ᾽ ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος.

ἡ λεγομένη Ἀποβάθρα, ὅπου ἡ Ξερξικὴ σχεδία ἐπήγνυτο. περὶ Εὐρώπην δέ ἐστιν ἡ ῥηθεῖσα πόλις, λεγομένη Ἀττικῶς μὲν ἡ Σηστὸς, παρὰ δὲ Ἐφόρῳ ὁ Σηστός. εἶχε δέ ποτε τεῖχος ἰσχυρὸν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἄβυδος δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἀντιπαρήκουσα τῇ Σηστῷ, κτίσμα Μιλησίων, ἴσον διέχουσα Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, ὡς ὁ Γεωγράφος φησίν. ἔνθα τὸ ἑπταστάδιον τοῦ πορθμοῦ, ὅπερ ὁ Ξέρξης ἐζεύξεν. ἐνεπρήσθη δὲ ἡ Ἄβυδος αὕτη ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς Ξέρξου. εἶναι δὲ λέγεται ποτὲ καὶ Λυδικὴ Ἄβυδος Αἰγυπτία, ἔχουσα Μεμνόνειον βασίλεια, δευτερεύουσα μετὰ τὰς ἑκατομπύλους Θήβας. καὶ Ἰταλικὴ δὲ ἱστορεῖται Ἄβυδος. ὅτι δὲ περὶ [illegible] ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ διεβάλλοντο οἱ Μιλήσιοι Ἀβυδηνοὶ οὗτοι· ὅθεν καὶ παροιμία, Μηδ᾽ εἰκῇ τὴν Ἄβυδον πατεῖν, ἤγουν μὴ θαρρούντως αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία ἐπὶ τῶν ἀηδῶν, τὸ, Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. τὸ δὲ, ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ, καταντικρὺ κεῖνται ἀλλήλαις, καὶ ἀντίπορθμοί εἰσιν.

2. Ὅτι τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσων ὅσαι ὑπὸ νεύματι χειρὸς λαιᾶς κεῖνται τοῖς εἰσιοῦσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῆς Εὐρώπης εἰσίν. ὧν ἐστι καὶ ἡ Μάκρις, καὶ ἡ Σκῦρος, καὶ ἡ Πεπάρηθος, καὶ ἡ Λῆμνος, ἥτις Ἥφαιστον ἐτίμα· καὶ Ἴμβρος, καὶ Σάμος Θρακία, ἥτις Καβείρων εἶχεν ἱερὰ, οἱ καὶ Κορύβαντες ἐλέγοντο· καὶ Θάσος, ἥτις καὶ χρυσία εἶχέ ποτε, καὶ τὸ Δάτον συνῴκισε, πόλιν ἔνδοξον περὶ τὴν τοῦ Στρυμόνος παραλίαν. ἀφ᾽ οὗ παροιμίαν οἱ παλαιοί φασι, Δάτος ἀγαθῶν, ὡς τὸ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ σκόπει ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, τὸ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτὴν οἱ πολλοὶ ἐκλαμβάνονται, ἀλλ᾽ ἔοικε τοπικόν τι εἶναι ἡ Ἀγαθίς. διὸ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρετέθη τῷ, Δάτος ἀγαθῶν. ἵνα ὥσπερ λέγεται Δάτος ἀγαθῶν, οἷον τόπος καὶ πόλις, [illegible] λέγηται καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν. εἰ [illegible]το, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιό[illegible] τούτων παροιμιῶν; ἰστέον δὲ [illegible] κτίσμα ἡ Θάσος· τὸ Πά[illegible]πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἄλλως φησὶ, «Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς οἰκιστῇ». καὶ οὐ διαφωνεῖ ὁ Ἀρριανὸς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τάχα ταυτότητά τινα παραδηλοῖ, ὡς ἐν πολυωνυμίᾳ Προποντίδος τε καὶ Ἑλλησπόντου. ὃ καὶ ἑτέροις ἔδοξεν, ὡς ἤδη προγέγραπται. καὶ οὕτω μὲν Πάριοι κτίσαι τὴν Θάσον λέγονται. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν τὸ Πάριον ἀπὸ τῆς Θάσου εἶπον ἀποι-

Intus habens utrinque infinitarum ſeriem inſularum,
Uſque ad arctam undam Athamantidis Helles,
Seſtus ubi & Abydus oppoſitam ſtationem poſuerunt.
Europæ autem hæ quidem lævæ ſub flexu manus,
Ingredienti deinceps: Aſiæ vero ad dextram ſitæ ſunt,
In longitudinem ſeptentrionalis porrectæ boreæ.
Porro Europæ quidem Abantias eſt Macris,
Scyruſque ventoſa, & excelſa Peparethus.

ἀποικισθῆναι. Ἀρριανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται, Ποσειδῶνος υἱοῦ. καὶ ὅτι ἐκαλεῖτό ποτε καὶ Χρυσῆ νῆσος, διὰ τὰ χρυσᾶ μέταλλα, ὧν Ἡρόδοτος μέμνηται· λέγων ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ Θάσιοι, καὶ μέταλλα χρυσᾶ Σκαπτῆς ὕλης. ἀνεῦρον δὲ αὐτὰ Φοίνικες οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσου τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τοὔνομα. εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἡ Θάσος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἱδρυθέν, οἳ, πλεύσαντες κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, τὴν Θάσον ἔκτισαν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Θάσου.

3. Ὅρα δὲ ὅτι φιλοτιμότερον ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἀγλαϊζόμενος ἐφ' ἑκάστῃ τῶν νήσων, ἐπιθέτοις χρῆται· καὶ τὴν μὲν Μάκριν, ὅ ἐστι τὴν Εὔβοιαν, Ἀβαντιάδα λέγει, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔθνους τῶν Ἀβάντων· Θρᾳκικοῦ ἔθνους, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, κληθέντος οὕτω ἀπὸ τινος Ἀργείου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἄβαντος. τούτους ὁ Ὅμηρος κομῶντάς τε τὰ ὄπισθεν φησὶ τῷ Θρᾳκικῷ νόμῳ, καὶ μεγαθύμους ὀνομάζει. τὴν δὲ Σκῦρον ὁ Διονύσιος ἠνεμόεσσαν καλεῖ, τὴν Πεπάρηθον αἰπεινὴν, τὴν Λῆμνον κραναὸν πέδον Ἡφαίστου, ἀκολούθως Ὁμήρῳ, διὰ τοὺς ἐκεῖ ποτε τοῦ πυρὸς κρατῆρας. διὸ καὶ πόλεων περὶ αὐτὴν δύο οὐσῶν, ἡ μία Ἡφαιστία ἐλέγετο. λέγονται δὲ καὶ ταύτην Πελασγοί ποτε οἰκῆσαι, οἱ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελαθέντες, ὡς ἄδικοι καὶ ἅρπαγες· τὴν δὲ Θάσον ὠγυγίην λέγει, καὶ Δήμητρος δὲ ἀκτὴν, διὰ τὸ εὔδαιμον τῆς νήσου καὶ εὔκαρπον. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεσε, τὸ Θάσος ἀγαθῶν, ὡς εἴ τις εἴπῃ θησαυρός. καίτοι τινὲς, Δάτος ἀγαθῶν, τὴν τοιαύτην παροιμίαν γράφουσι, περὶ ἧς προ ὀλίγου γέγραπται. Ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ ὅπως τῶν ἄλλων ποιητῶν τὸ Δήμητρος ἀκτὴ λαμβανόντων ἀντὶ τοῦ δωρεὰ, οὗτος ἀντὶ τοῦ τόπος καὶ τέμενος ἔλαβεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνα περὶ τῶν εἰρημένων νήσων ἱστέον· ὅτι Εὔβοια νῆσος μία τῶν ἐμπεριειλημμένων ἑπτὰ, ἡ καὶ Μάκρις ὀνομασθεῖσα· Μάκρις, διὰ τὸ τῆς θέσεως ἐπίμηκες· οὕτω γάρ πως παραμήκης ἐκτέταται. διὸ καὶ δέδωκε τῷ Κωμικῷ λαβὴν σκώμματος ἐν τῷ,

Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρατέταται καὶ Περικλέους,

ὡς τῶν Ἀθηναίων ἐπιτειναντων ποτὲ τοὺς φόρους αὐτῇ. κλίνεται δὲ ἡ Μάκρις αὕτη [illegible] ο. διὸ καὶ ὁ Ἠπειρώτης [illegible]. ἦν δὲ καὶ αἰγιαλὸς οὕτω καλούμενος. κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ ο. ἐλέγετο δὲ Μάκρις καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἴκαρος, ἀφ' ἧς νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος.

4. Ἡ δὲ Σκῦρος τὴν κλῆσιν ταύτην ἔχει, διὰ τὸ τῆς νήσου ταύτης σκληρὸν, καὶ οἷον σκυρῶδες, ἤτοι λιθῶδες· σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη, ἤγουν τὰ ἐκπαλλόμενα λιθίδια ἐν τοῖς λαξεύμασι. πρόκειται δὲ τῆς τῶν Μαγνήτων γῆς ἡ Σκῦρος αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ Πεπάρηθος. θαυμασταὶ δὲ αἶγες αἱ Σκύριαι· καὶ μέταλλα δὲ

Ἔνθεν καὶ Λῆμνος, κραναὸν πέδον Ἡφαίστοιο,
Πέπταται, ὠγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτή·
Ἴμβρος, [1] Θρηϊκίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.
Αἱ [2] δ' Ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσαι
Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἰσί·

εἰσι ποικίλης λίθου, Σκυρίας λεγομένης, καθὰ καὶ Καρυστίας.

1. Ἡ δὲ Ἴμβρος Θρακικὴ μέν ἐστι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων καὶ αὐτή. ὄνομα δὲ δαιμόνων οἱ Κάβειροι· ἐτιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἰμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ἀναγράφεται· ὅθεν καὶ τάχα καὶ Ἴμβρος ἡ νῆσος παρονομάζεται. ἡ δὲ Θρακία Σάμος λέγεται μὲν καὶ Σαμοθράκη συνθέτως· καλεῖται δὲ οὕτω πρὸς διαστολὴν τῆς ἑτέρας Σάμου τῆς Ἰωνικῆς. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ὅμηρος. ἐλέγετο δέ ποτε Δαρδανία, διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωικοὺς τόπους. ῥηθήσεται δὲ περὶ τῆς Σάμου ταύτης καὶ κατωτέρω. καὶ τοιαῦται μὲν, ὡς εἴρηται, τὰ τῶν τοιούτων νήσων ἐπίθετα. [illegible] Κυρβάντ[illegible] τὰ ἐκεῖ [illegible] Λυκόφ[illegible] τιῶν, τ[illegible] τα ἐπι[illegible] σων [illegible] τῶν Ἑλλ[illegible] νέμοντ[illegible] ἡ περὶ [illegible] μένη· [illegible] Ἰλίου ἅλωσιν, ἡ καὶ περὶ τοῦτο, [illegible] ἡρπάγη.

2. Ὅτι αἱ περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος δεξιαὶ νῆσοι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῇ Ἀσίᾳ προσκεχωρήκασιν· ὧν πρώτην ἐπέχουσι μοῖραν τῷ ἀπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν διαβαίνοντι αἱ νῆσοι αἳ τὴν Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ δι' αὐτὸ τοὔνομα Κυκλάδες εἰσί. καὶ ἔστι τοῦτο ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος τῶν Κυκλάδων. ᾄδεται δὲ πάνυ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Δῆλος, ὡς Ἀπόλλωνος ἱερά· οὗ καὶ μαντεῖον ἦν ἐκεῖ περιφανές. ἐκαλεῖτο δέ ποτε καὶ Ὀρτυγία, ὡς ὁ Γεωγράφος φησί. καὶ ἡ μυθικὴ αἰτία κεῖται παρὰ Λυκόφρονι. οὐκ ἐξῆν δὲ, φασὶν, οὔτε θάπτειν αὐτόθι νεκρὸν, οὔτε κύνα τρέφειν. Ἀρριανὸς δὲ περὶ ταύτης φησὶν, ὅτι "Δῆλος, ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα, ἔστη ὅτε ἡ Λητὼ ἐπέβη αὐτῆς, διδύμους ἔχουσα παῖδας". καὶ ἄλλοι δὲ, συντερατευόμενοι αὐτῷ, φασὶ Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν, ἀνέσχεν ὕστερον καὶ ἐφάνη, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη στηριχθεῖσα. ταύτην δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε, [illegible] τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. [illegible] ἦν τι περὶ αὐτὴν ὁ Τρ[illegible] [illegible]θυον. ὁ μέντοι θρυλλούμενος [illegible]αντιοῦται τούτοις τοῖς λόγοις, [illegible]

[illegible] καὶ Δῆλον ἀκίνητόν περ ἐοῦ[illegible]

λέγεται γὰρ ὅτι ὁπηνίκα ὁ τοῦ Δαρείου [illegible] Δάτης τριακόσια τάλαντα λιβανωτοῦ ἐθυμίασεν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνέπλευσε, τότε ἡ Δῆλος ἐκινήθη πρῶτα καὶ ὕστατα, τὸ πρὶν οὖσα ἀκίνητος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς Κυκλάδας πλείους εἶναι τῶν ιβ'. ὧν εἰσιν, ἡ Κύθνος, ἀφ' ἧς ὁ Κύθνιος λέγεται τυρὸς, ἐξ ἧς καὶ ζωγράφος ὄνομα ἔχων ὁ Κυδίας. ἡ Πάρος, ἐξ ἧς παροιμία, τὸ ἀνεπαρίασεν, ἤγουν μετεμελήθησαν· ἐψεύσαντο γάρ ποτε ἐκ μεταμέλου

Unde & Lemnus, aſperum ſolum Vulcani,
Pateſcit; Priſcaque Thaſus, Cereris ſedes fertilis:
Imbrus, Thraciaque Samus, Corybantica civitas.
Quæ vero Aſiæ primam partem ſortitæ ſunt, circumeuntes
Delum circumdederunt, & nomine Cyclades ſunt:

μέλλει οἱ Πάριοι τὰς εἰρηνικὰς ὁμολογίας, ἃς ἔθεντο πρὸς τὸν Μιλτιάδην, ὡς ἐλπίσαντές ποθεν συμμαχίαν ἐν κενοῖς. ἡ Ἀμοργὸς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιὸς, Ἀμοργῖνος ἐντεῦθεν λεγόμενος προπερισπωμένως, τύπῳ ἐθνικῷ· τὸ δὲ Ἀμόργινος, προπαροξυτόνως, χιτῶνος ἐπίθετον, ἀπὸ χρώματος ἴσως ἐλαιοχρόου τινός. Ἀμόργη γὰρ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη, ὅ ἐστιν ὁ τρυγίας. Παυσανίας δὲ, οὐ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, ἄλλό τι ἐμφαίνει, λέγων, "Ἀμοργὸς ὅμοιον βύσσῳ· καὶ ὅτι ἀμοργὶς κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ Κωμικὸς ἐν Λυσιστράτῃ δηλοῖ". ἡ Δῆλος, οὕτω λεγομένη ἢ διὰ τὴν θρυλλουμένην μυθώδη αἰτίαν, ὅτι ὑπὸ θάλασσαν, ὡς ἐῤῥέθη, οὖσα πρώην, ὕστερον φανεῖσα ἐδηλώθη· ἢ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ μαντείας, ἐξ ὧν ἐδηλοῦτο τὰ δυσεύρετα. ἡ Τῆνος, ἀπό τινος οὕτω κληθεῖσα Τήνου ἀνδρός· ἦν δὲ σκοροδοφόρος γῆ αὕτη, ὡς καὶ ἡ κωμῳδία δηλοῖ, Τηνίων μεμνημένη σκορόδων· ὕδατι κατάῤῥυτος, διὸ καὶ Ὑδροῦσσα ἐκλήθη, κρήνην ἔχουσα ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ οὐ μίσγεται. καὶ φιάλιον δὲ λέγεταί ποτε ἐν αὐτῇ ἀνακεῖσθαι, σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πάνυ ῥᾳδίως πῦρ ἀνήπτετο. ἡ Ἴος, ἡ κατὰ χρησμὸν Ὁμήρου μητρὶς, ἤγουν ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ. καὶ ὅρα τὸ μητρὶς, ἐξ ὁμοιότητος τοῦ πατρίς. ἡ Σέριφος, ἥτις οὕτω πετρώδης ἐστὶν, ὥστε κωμῳδεῖται ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν, ὡς τοῦ Περσέως αὐτόθι τραφέντος, καὶ τὴν τῆς Γοργόνος δῆθεν ἐκεῖ κομίσαντος κεφαλὴν, δι' ἧς τοὺς ἐκεῖ ἀπελίθωσεν. Ἴωνες δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν οἱ Σερίφιοι, καθὰ καὶ οἱ Σίφνιοι, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἡ Μύκονος, ἐν ᾗ λέγονται κεῖσθαι οἱ τῶν γιγάντων ὑγιεινότατοι, ἀναιρεθέντες ὑφ' Ἡρακλέος. ὅθεν ἐπὶ τῶν οὐκ εὖ παθόντων μιᾷ ψήφῳ, ἤγουν ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων λέγεται τὸ, Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον· ἤγουν, πάντα ὁμοῦ ὑπὸ μίαν βλάβην, ἢ καταδίκην. ἐπιχωριάζει δὲ τοῖς Μυκονίοις φαλάκρωσις· διὸ καὶ οἱ φαλακροὶ, Μυκόνιοι λέγονται. ἡ Νίσυρος, ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται· οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ νέω καὶ τοῦ σύρω, διὰ τὸ ἀποκοπεῖσα τῆς νήσου τῆς Κῶ τῇ τοῦ Ποσειδῶνος τριαίνῃ, ἐπισύρῃ τῷ γίγαντι Πολυβώτῃ νέοντι, ὅ ἐστιν εἰχομένῳ. αὐτὴ δὲ τῶν Σποράδων νήσων οὖσα, κατά τινας, πετρώδης ἐπὶ λίθου μυλίου. γίνεται δὲ καὶ οἶνος χρηστὸς ὁ Νισύριος. ἡ Σῦρος, ἣν ὁ Ποιητὴς Συρίην καλεῖ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἥτις μηκύνει, κατὰ τοὺς Γεωγράφους, (ἤγουν ἐκτείνει) τὴν πρώτην συλλαβὴν, τουτέστι τὴν ἄρχουσαν. ἡ Σίφνος, περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος· ἀφ' ἧς ὁ Σίφνιος ἀστρα[illegible] εὐτέλειαν. λέγονται δέ ποτε ἀκμάζειν τοῖς πράγμασιν οἱ Σίφνιοι, [illegible] μάλιστα, διὰ τὸ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐν τῇ νήσῳ εἶναι μέταλλα. Κυκλὰς δὲ καὶ ἡ Ἄνδρος, ἀπὸ Ἄνδρου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. ἀλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη οὕτω ἀπὸ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος· ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι, διὰ τὰς θυσίας ἐξαιρέτους τινὰς ἐκεῖ γινομένας. Ἡρόδοτος δὲ καὶ περὶ Σικελίαν Ναξίους τινὰς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι "ἡ Κυκλὰς αὕτη Νάξος μεγέθει μὲν οὐ μεγάλη ἐστὶν, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθὴ, ἀγχοῦ τῆς Ἰωνίας, χρήματα ἔχουσα πολλά".

Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι [3] χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι,
Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογγος ἀηδών.
Νῆσοι δ' ἑξείης [2] Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα,
Ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου Βορέαο.
Ταῖς δ' ἔπι [3] νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἔνθα δὲ Καῦνος,

"πολλά". ἐγένετο δέ ποτε αὐτοῖς καὶ ὀκτακισχιλία ἀσπίς, καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά.

1. Ὅτι αἱ Κυκλάδες, ἔαρος γλυκεροῦ νέου ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου, ὅτε ἐν ὄρεσιν ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογγος ἀηδὼν, χοροὺς ἀνάγουσι τῷ Ἀπόλλωνι· οὓς καὶ ῥύσια λέγει, ὡς ῥύσεως χάριν καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ γινομένους. καίτοι κυρίως ῥύσια (ὡς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι φαίνεται) τὰ ἐξ ἐπιδρομῆς ὁπλιτικῆς καὶ ἑλκυσμοῦ λαμβανόμενα εἰς ἐνέχυρα· ἀπὸ τοῦ ῥύω τὸ ἑλκύω ἐτυμολογούμενα· καταχρηστικῶς δέ ποτε καὶ ἐπὶ ἁπλῶς ἐνεχύρου ἡ λέξις λαμβάνεται. ὁ μέντοι Διονύσιος, κατὰ δριμύτητα ῥητορικὴν συνήθη [illegible] ἐπὶ δώρων σωτηρίων τὴν λ[illegible] λον σῶστρα λεχ[illegible] λύτρα τὰ ὑπὲρ α[illegible]

2. Ὅτι ὥσπερ [illegible] αἱ Σποράδε[ς] ἐν Αἰ[illegible] ὡς ἡ τῆς περιη[illegible] ἔχει. ἔστι δὲ [illegible] πλησίον τῆς [illegible] κία Λακώνων εἰς [illegible] καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐν ταύτῃ [illegible] ἐτῶν ν'. θνήσκοντας ἐθρήνουν, οὔτε τοὺς ἑπταετεῖς, εἰ θάνοιεν. ἡ Μῆλος περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπό τινος ἀνδρὸς Μήλου κληθεῖσα, κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν. εἰς ταύτην Ἀθηναῖοί ποτε πέμψαντες ἡβηδὸν τοὺς ἐνοικοῦντας ἀπέσφαξαν. ἄλλοι δὲ Κυκλάδα τὴν Μῆλόν φασιν, ὁμώνυμον ἔχουσαν πόλιν, ὅθεν ἦν Διαγόρας ὁ Μήλιος ὁ ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδούμενος. τῶν Σποράδων ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος περὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος, καὶ ἡ περὶ τὸ Κάριον πέλαγος, καὶ ἡ περὶ τὸ Καρπάθιον Ἀστυπάλαια. καὶ μὴν καὶ ἡ Κίμωλος περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἡ Κιμωλία γῆ, ἐπιτηδεία εἰς νίτρου κατασκευὴν, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς λέγει. καὶ ἡ Λέρος δὲ μία τῶν Σποράδων ἐστὶ περὶ τὴν Καρίαν, ἧς οἱ ἄποικοι κακοήθεις, ὡς δηλοῖ ὁ Φωκυλίδης, λέγων, Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ· πάντες δὲ, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Λέριος. Σποράς δὲ καὶ ἡ πρὸς τῇ Ῥόδῳ Νυσία, ἥτις παραφθορὰν, φασὶν, ἔπαθεν· οἱονεὶ γὰρ Διονυσία τις ἐστίν· ἐπεὶ Διόνυσος τὴν Ἀριάδνην εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Νάξου ἤγαγε, Μίνωος τοῦ πατρὸς διώκοντος αὐ[illegible] εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Σποράδες, ἃς (ὡς [illegible]) ὁ τῆς κοσμογραφίας πίναξ ἐκ[illegible] τινες καὶ τὴν Τῆνόν φασιν, ἥτις [illegible]ω Κυκλὰς ἐλέγετο. ἐοίκασι δὲ ἀργιλώδεις αἱ Σποράδες εἶναι, ἤγουν λευκόγειοι. διὸ καί φησι Διονύσιος ὅτι [περι]παμφαίνουσιν, οἷον ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος τὰ ἄστρα φαίνονται, ὑγρὰ νέφη βιασαμένου ἀρκτῴου βορέου. τοῦτο δὲ μάλιστα εἶπε διὰ τὸ ἀργιλῶδες καὶ λευκὸν τῆς αὐτόθι γῆς, ὡς εἴρηται. Σποράδες δὲ λέγονται τάχα μὲν καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, μάλιστα δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Κυκλάδων. οὐ γὰρ κατ' αὐτὰς ὡρισμένον ἔχουσι τόπον, ἀλλ' οἷα διεσπαρμέναι εἰσὶ πολλαχοῦ· ὅπου γε Σποράδα τινὲς καὶ τὴν ἔνδον τοῦ Ἑλλησπόντου εἶπον Προικόννησον. κατὰ δὲ τινας, διὰ τὸ πολυπληθὲς καὶ πυκνὸν,

Gratulatoria vero ſacra Apollini choreas ducunt univerſæ,
Ineunte dulci recens [*primum*] vere, quando in montibus
Ab hominibus procul parit dulciſona luſcinia.
Inſulæ autem deinceps Sporades undique micant,
Ceu quando innubilem per aërem cernuntur ſidera,
Humidas nubes velox ubi diſpulit boreas.
Has autem poſt inſulæ ſunt Ionicæ: ubi Caunus,

πυκνὸν, Σποράδες νῆσοι καλοῦνται. εἴποις γὰρ ἂν, φασὶ, κατεσπάρθαι οἷον αὐτάς. εἰσὶ δὲ τῶν Σποράδων καὶ αἱ παρὰ τῷ Λυκόφρονι Καλύδναι, ὧν μία ἰδίως Καλύδνα καλεῖται· ἀφ᾽ ἧς καὶ λοιπαὶ παρακείμεναι τὴν αὐτὴν κλῆσιν ἔλαχον. ἔχει δὲ αὕτη μέλι τὸ Καλύδνιον ἀστεῖον, καὶ τῷ Ἀττικῷ ἐνάμιλλον. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας καὶ τὸ μέλι Καλύμνιον λέγει, καὶ τὰς νήσους ταύτας Καλύμνας, διὰ τοῦ μ. τὸ δὲ ὑγρὰ νέφη βιασαμένου βορέου. ἐξήγησις οἷον ἐστι τοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ αἰθρηγενέτου βορέαο. ὁ γὰρ τὰ νέφη βιαζόμενος αἰθρίαν ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο αἰθρηγενέτης ἐστί. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ ἐν Ἀραβίᾳ κόλπος τις εἶναι λέγεται, νήσους ἔχων Σποράδας.

3. Ὅτι μετὰ τὰς Σποράδας νήσους αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ, τουτέστιν αἱ ὑπὸ τοὺς Ἴωνας· οἷον ἡ Κῶος, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει. ἔτι δὲ καὶ ἡ Σάμος, ἣν ἱμερόεσσάν τε ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ Πελασγίδα δὲ, ὡς ἀπό τινων Πελασγῶν, ἀφ᾽ ὧν καὶ Ἥρα ἐκεῖ Πελασγία ἵδρυται. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ πόλις ἐστὶ Καρίας λεγομένη Καῦνος, ἀπό τινος Καύνου ἀνδρὸς, οὗ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ Βυβλὶς ἀπήγξατο· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῇ παροιμίᾳ Καύνιος ἔρως, ἐπὶ τῶν ἀθέσμως ἐρώντων, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν βλαβέντων ἐφ᾽ οἷς ἀθέσμως ἠράσθησαν. ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ, διὰ τὰ καύματα καὶ τὴν τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. ἔνθα τοὺς οἰκοῦντας χλωροὺς ἰδὼν Στρατόνικος, ὁ ὑμνούμενος ἀστεῖος κιθαρῳδὸς, ἔφη,

Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

αἰτιαθεὶς δὲ διότι σκώπτει τὴν πόλιν διὰ τοὺς νόσους, ἔτι πλέον ἀστειζόμενος ἔφη, “καὶ πῶς ἂν ἐγὼ νοσερὸν εἴποιμι “τόπον, ἔνθα καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν”; ἡ δὲ Σάμος αὕτη ἡ Ἰωνικὴ πάνυ εὐτυχής ποτε, ὡς καὶ παροιμιασθῆναι, Γάλα ὀρνίθων φέρειν αὐτήν. τυραννηθεῖσα δὲ, ἐπειράθη δυστυχίας ἄκρας· λειπανδρήσασα διὰ Συλοσῶντα τὸν τύραννον, ἄρξαντα πικρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία, Ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρία. ὁ μέντοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, οὐ φαύλως ἐτυράννησε· γενόμενος δὲ εὐτυχέστατος ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν. οὗτος ἦν ὁ τὸν δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος ἀπέλαβε. περὶ δὲ οἴνους, ὡς λέγεται, οὐ πάνυ εὐτυχὴς ἦν. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἀνθεμίς· καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ καὶ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιὰς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, πολυστάδιον, δι᾽ οὗ ὕδωρ, ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παρεγίνετο εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν· οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δὲ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοῖκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος· ὁ μέντοι τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμης πολίτης, Σαμαῖος· διότι ἐκείνη καὶ

Σάμη

79958

Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἕδρανον Ἥρης,
Καὶ Χίος, ἠλιβάτου Πελληναίου ὑπὸ πέζαν.
Κεῖθεν [1] δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων,
Λέσβου τ' εὐρυχόροιο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Κεῖθι [2] Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν,
Ἀφρὸν ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι,
Πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
Ἔστι δέ τις καὶ [3] σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο

Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' Ὁμήρῳ εὕρηται. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰωνικὴν τὴν ῥηθεῖσαν Σάμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀντιδιαστέλλοιτο τῇ τε Ὁμηρικῇ Κεφαλληνικῇ Σάμῳ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρᾳκίᾳ Σάμῳ, τῇ οὕτω κληθείσῃ διὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὕψη. ὅτι δὲ εἰς πολὺ ἐξῄρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν Ποιητὴν εἰπεῖν ἐξ αὐτῆς τήν τε Ἴδην φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν. οἱ δέ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρᾳκία, οἱονεὶ Σάος τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, Σάμος· ἀπὸ Σαΐων, ἔθνους παλαιοῦ οἰκήσαντος αὐτήν. οὗ μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄχραντον τὴν αὐτοῦ ἀσπίδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ῥίψαι παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χίος δὲ, τῶν Ἰώνων ἐστὶ νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π'. ναυσὶ, καὶ ἄλσος Φοινικῶν, οἷς ὁ περίπλους σταδίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τὸ Παλιναῖον. ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶνον γενέσθαι, καὶ πρώτους τοὺς ἐκεῖ θεράπουσι χρήσασθαι, οὕτω καλουμένοις κατὰ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δουλευτικὴν, ἢ δουλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἵλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσταις, καὶ Ἀργεῖοι Γυμνησίοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες Δμωήταις, καὶ Ἰταλιῶται Πελασγοῖς. ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην δουλικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα εἶναι τοὺς Εἵλωτας, τοὺς Πενέστας, τοὺς Γυμνησίους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμωήτας, τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς θεράποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τῶν θεραπόντων εἶπον εἶναι, ὡς τῶν Κρητῶν τὸν ὁπλοφόρον δοῦλον λεγόντων θεράποντα.

1. Ὅτι ἐκεῖθεν, ἤτοι μετὰ τὰς Ἰωνικὰς νήσους, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐρύχορος, καὶ Τένεδος ἱμερτή. μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, περίμετρον ἔχουσα χιλίων σταδίων, μεταποιουμένη τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι. τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, καὶ Πιττακὸς, καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι, φασὶ, γυναικὸς χρῆμα, πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐνάμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δὲ πεντάπολις ἡ Λέσβος, μίαν ἔχουσα τῶν πέντε τὴν Λέσβον· ἀφ' ἧς ἡ ὅλη νῆσος Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα· ὥσπερ καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν πέντε. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἴσσαν ἐκάλεσεν. μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς Πενταπόλεως. ἡ δὲ Τένεδος περίμετρον μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τῆς ἠπείρου δὲ ἀπέχει οὐ πλείους τῶν μ'. εἶχε δὲ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Ἀπόλλωνος. παράκεινται δὲ αὐτῇ αἱ ῥηθεῖσαι ἀνωτέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λεύκοφρυς.

Et Samus amœna, Pelaſgicæ ſedes Junonis,
Et Chios, altiſſimi Pellenæi ſub pede.
Inde Æolidum [*Æolicarum*] apparent montes inſularum,
Lesbique ſpatioſæ, & amœnæ Tenedi.
Illic Melaſque ſinus ad Helleſpontum vadit,
Spumam eructans: at in boream longe tendenti,
Expanditur hinc & inde Propontidis unda maris.
Eſt vero quædam ſiniſtrum ſuper meatum Euxini

κόφρυς. διὰ δὲ τὴν Τένην, οὗ γέγονεν ἕδος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπεκράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὅντινα Τένην διαβολὴ μὲν μητρυιᾶς Φυλονόμης, ἢ Πολυβοίας, συγκατέρριψε διὰ τοῦ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρνακι· ἡ δὲ δίκη περισωσαμένη, τῆς νήσου βασιλέα κατέστησεν. ἦν δὲ ἡ τῆς μητρυιᾶς διαβολὴ πρὸς τὸν Κύκνον ἐρωτική, ὅτι δηλαδὴ ὁ Τένης ἐβιάζετο αὐτήν· καίτοι αὐτὴ οὕτως εἰς τὸν Τένην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τῶν αὐστηρῶς ψηφιζομένων ᾄδεται παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ αὐτόθι δικαζομένοις πελεκηφόρον ἐφεστάναι ἄνδρα, ὃν ἔδει τῷ ἑαλωκότι τοῦ ἐγκλήματος πληγὴν εὐθὺς ἐπιθεῖναι θανάσιμον.

2. Ὅτι ἐκεῖ που περὶ τὴν Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν, ἀφρὸν ἐρευγόμενος· τὴν κλῆσιν ἔχων ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος, τοῦ καὶ ἄνω ῥηθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἢ καὶ διὰ τὸ τοῦ βάθους πολύ. συνάπτει γὰρ τῷ Αἰγαίῳ, ὃν βαθὺν πόρον φθάσας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ἐστὶν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι λέγουσιν, οἷς φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἐπακολουθῶν) περὶ ὃν καὶ ἡ Αἶνος κεῖται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος πρὸς τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ἕβρου. οἱ δὲ περὶ Κύζικον καὶ Προικόννησον τὸν Μέλανα κόλπον τιθέμενοι, δοκοῦσιν ἀμάρτυρα καλεῖν· εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρίου βοηθοῦνται, κειμένου ἐν τοῖς τοῦ Ὀππιανοῦ Ἁλιευτικοῖς, ὅπου περὶ τῆς τῶν πηλαμύδων ἄγρας ἐκεῖνός φησι. καὶ Ἡρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμός, ἐξ οὗ ὁ κόλπος ὁ πρὸς τῇ Αἴνῳ. λέγεται δὲ οὗτος μὴ ἐξαρκέσαι τῷ Περσικῷ στρατῷ, ὅτε ὁ Ξέρξης εἰς τὴν Εὐρώπην διέβη, ἀλλὰ ἐκλιπεῖν πινόμενος. οὕτω δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ· καὶ ὁ Λίσσος δὲ ποταμὸς Θρᾳκικὸς οὐκ ἀπέχρησεν, ἀλλὰ προδέδωκε τὸ ῥεῖθρον, ὡς φησιν ὁ γλυκὺς Ἡρόδοτος.

3. Ὅτι ἀντικρὺ τοῦ Βορείου ποταμοῦ Βορυσθένους, τοῦ περὶ τὰ στενὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκβάλλοντος, πελαγία ἐστὶ νῆσος ἡρώων πολυώνυμος, Ἀχιλλέως ἱερά, ὅπου ἀντιπέραν καὶ ὁ προρρηθεὶς αὐτοῦ παρώνυμος δρόμος Ἀχίλλειος. τὴν δὲ νῆσον ταύτην φησὶ Λευκὴν καλεῖσθαι κατ' ἐπωνυμίαν, ὅ ἐστι φερωνύμως· ἐπειδὴ τὰ ἐν αὐτῇ κνώδαλα, ἤγουν θηρία ὀρνέων, τουτέστιν ὄρνεα, λευκά εἰσι· τυχὸν μὲν λάροι, κατὰ δέ τινας πελαργοί. κινάπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέτεσθαι. ἀσυνήθης δὲ ἡ λέξις. ἐκεῖ δέ, φησί, φήμη ἐστὶν Ἀχιλλέως τε καὶ ἡρώων ἑλίσσεσθαι ψυχάς, ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας. ὥστε νῆσος ἡρώων λέγεται ἡ Λευκὴ αὕτη νῆσος, ὥσπερ νῆσοι μακάρων αἱ ἐν τῷ ἑσπερίῳ ὑμνούμεναι ὠκεανῷ. καὶ τοῦτο, φησί, δῶρον τοῖς ἀριστεύουσιν ἀντ' ἀρετῆς· ἤγουν, τοῦτο ἔλαχον οἱ ἥρωες γέρας ἀντὶ ἀρετῆς, τὸ ἀθύρειν μετὰ ῥαστώνης ἐν

τῇ

Αὐτὰρ Βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
Ἡρώων. Λευκήν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
Οὕνεκά οἱ τὰ πέρεσι κινώπετα λευκὰ τέτυκται.
Κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
Ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.
Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
Ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ [1] Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι
Ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ῥά τε λίμνης
Ἔνδοθι δεξιτερῇ Μαιώτιδος ἐστήρικται·
Ἧς ἔπι Φαναγόρη τε καὶ εὔκτιτος Ἑρμώνασσα,
Ἔνθα τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
Αἵδε μὲν ἀνθρώποισιν [2] ἀγακλέες εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παρὰ ῥόον ἐστεφάνωνται·
Τάων δ' ἂν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
Ὁπποτέρου τ' ἀνέμοιο [3] παρὰ σφυρόν ἐστιν ἑκάστη.
Ἤτοι [4] μὲν ναίουσι βουτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν,

τῇ ῥηθείσῃ νήσῳ. εἶτα ἐπιπλέκει γνωμικὸν προτρεπτικὸν εἰς ἀρετήν, καί φησιν, ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν· τουτέστιν ἀθάνατόν ἐστι καλὸν ἡ ἀρετή, καὶ οὐ συναπολήγει τῷ σώματι. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι σπανιώτατόν ἐστι τὸ τῆς γνώμης καλὸν παρὰ τῷ Διονυσίῳ. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι μὴ δίδωσιν αὐτῷ ἡ τῆς πραγματείας ὕλη συχνὰ γνωματεύεσθαι.

1. Ὅτι ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος νῆσος ἀπειρεσίη ἐστήρικται, ἣν καλοῦσι Ταυρικήν· ἐν ᾗ Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα Παιόνων ἄποικοι πόλεις, ὧν ἡγήσατο Φαναγόρας τις καὶ Ἕρμων, ἀφ' ὧν οἱ τόποι καλοῦνται. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησί, « Φαναγόρεια, ἣν ἔκτισε Φαναγόρας ὁ « Τήιος, φεύγων τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν. ἐπὶ δὲ Ἑρμωνάσσῃ τῇ γυναικὶ Σημάνδρου Μιτυληναίου τινός, οὗ τινας τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος, καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς πόλεως οἰκισμῷ, ἡ γυνὴ τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο, καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο. τὸ δὲ στόμα τῆς Μαιώτιδος, Κιμμερικὸς λέγεται Βόσπορος, περὶ οὗ προεγράφη, ἔνθα τὸ τοῦ πορθμοῦ στενότατον, στάδια κ'. πολεμισταὶ δέ εἰσιν οἱ περὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ γεωργικοί, καὶ, μετά γε τὸ Σκυθῶν ἔθνος, πάντων ἀλκιμώτατοι· καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ κλῆσίς ἐστι τῇ Μαιώτιδι, καθά τινες λέγουσι. φασὶ δὲ καὶ πάντας τοὺς ἐφεξῆς αὐτοῖς Σκύθας πάλαι ποτὲ σιτοφάγους εἶναι καὶ ἀροτῆρας· μεταβαλόντας δέ, γενέσθαι νομάδας, ἀλλοκότους τε καὶ ἀπόλιδας, διὰ τὴν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθησομένην αἰτίαν.

2. Ὅτι λέγων κατὰ σχῆμα συμπληρώσεως ὁ Διονύσιος, αἵδε μὲν ἀνθρώποις εὐκλεεῖς νῆσοι, ὁμολογεῖ πάλιν τὴν ταχυμερῆ περιήγησιν. καὶ καινὸν οὐδέν, ὅπου καὶ ὁ πλατύτατος Γεωγράφος ἑκὼν φησι παραλείπειν πολλά. τὸ γὰρ πάνυ λεπτο-

Ex adverſo Boryſthenis magni nominis in mari inſula
Heroum: Leucen [*Albam*] ipſam cognomine vocant,
Quoniam ei quæ inſunt animalia alba ſunt.
Illic item Achillis & heroum fama eſt aliorum
Animas verſari deſertas per valles.
Hoc vero optimates à Jove donum ſequitur,
Pro virtute: virtus enim immortalem ſortita eſt honorem,
Cimmerium vero tibi per Boſporum recta eunti
Alia immenſa inſula eſt, quæ quidem paludem
Intra (ad dexteram) Mæotidem ſita eſt:
Quam ſuper Phænagoraque & bene conſtructa Hermonaſſa,
Ubi habitant qui Ionica ſunt oriundi à terra.
Hæ quidem hominibus valde nobiles in mari inſulæ.
At aliæ oceani in fluento cinctæ ſunt:
Harum autem manifeſtum ego ſitum eloquar,
Et cujuſnam venti ad plantam [*pedem*] ſit quælibet.
Nempe habitant boum nutricem circum Erytheam,

λεπτολογεῖν, χωρογραφίας ἐστὶν ἴδιον, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴπομεν. ἐρεῖ δὲ ὅτι καὶ τῶν νήσων, αἳ περὶ ὠκεανὸν ἐστεφάνωνται, τὰς περισήμους παρεξηγήσεται. ἄρξεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἀπὸ Λιβύης, ἀρχὴν κἀνταῦθα ταύτην ποιούμενος, καὶ οὕτω περιοδεῦον οἷον ἡμᾶς τῷ ἑαυτοῦ ἔθει περιποιούμενος.

3. Ὅτι κατὰ μεταφορὰν τὴν λαμπροτέραν, καὶ ποιητῇ πρέπουσαν, σφυρὸν (ἤτοι πόδα) ἀνέμου λέγει τὴν βάσιν, ὅ ἐστι τὴν θέσιν, καὶ τὸν τόπον ὅθεν πνέει. τὸ δὲ κυρίως σφυρὸν διερμηνεύων Ἀριστοτέλης φησὶ, τῆς κνήμης δι' ὀστοῦ οὔσης, τὸ μὲν πρόσθιον, ἀντικνήμιον λέγεται· τὸ δὲ ὀπίσθιον, γαστροκνημία· τὸ δὲ ἔσχατον, ἀντικνημίου σφυρόν. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τῶν σφυρῶν ἑκάτερον ἐκ πλαγίου τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν κάμπτεται.

4. Ὅτι Ἐρύθεια ἡ τοῦ Γηρυόνου νῆσος περὶ τὸ χεῦμά ἐστι τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. καὶ ὅρα ὅτι τὸν τόπον, ἤτοι τὸ πέλαγος, Ἄτλαντα εἶπεν, ὁμωνύμως τῷ ἥρωϊ, ἐξ οὗ καὶ αὐτὸ παρωνόμασται. ταύτην τὴν νῆσον βουτρόφον ἐπωνόμασε, διὰ τὴν περιουσίαν τῶν βοῶν αἳ ἦσαν τῷ Γηρυόνῃ, ἐν ᾗ Αἰθίοπες μακρόβιοι εἰσὶ, περὶ ὧν προείρηται· οἳ μετὰ τὸν Γηρυόνου φησὶ, θάνατον ᾤκησαν τὴν νῆσον. αὐτοῦ γὰρ ζῶντος ἀοίκητος ἦν τοῖς ἄλλοις, διὰ τὸ ἐκείνου κακόξενον. ᾄδεται δὲ Ἡρακλῆς εἰς αὐτὴν πλεύσας χαλκῷ λέβητι, ὅτε καὶ τὰς Γηρυονείους ἀπήλασε βοῦς,

Χαλκείῃ ἀκάτῳ βουπληθέος ἐξ Ἐρυθείας,

ὡς ὁ Εὐφορίων λέγεται ἱστορεῖν. ὁμοίως καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος, εἰπὼν,

Χαλκείῳ δὲ λέβητι μέγαν διενήξατο πόντον.

τάχα δὲ ὁ μὲν ῥηθεὶς λέβης πλοίου εἶδος ἦν, ᾧ καὶ ὁ λῃστρικὸς λέμβος ἔοικε παρηχεῖσθαι,

Ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες,
Μακροβίων υἷες ἀμύμονες, οἵ ποθ' ἵκοντο
Γηρυόνος μετὰ πότμον ἀγήνορος. [1] αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην
Ἱρήν, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμμεν Εὐρωπείης,
Νήσους θ' Ἑσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παραὶ Βορεώτιδας ἀκτὰς
Δισσαὶ [2] νῆσοι ἔασι Βρεταννίδες, ἀντία Ῥήνου·

χεῖσθαι, κατὰ παρονομασίαν τινά. τὸ δὲ τούτου χάλκειον συγκρότησίν τινα χαλκοῦ δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ, ὡς εἴγε τυχὸν χαλκέμβολον ἦν, ἢ παράσημόν τινα, ὡς εἰκὸς, ἐκ τοιαύτης εἶχεν ὕλης περὶ τὰ κατὰ πρύμναν ἢ κατὰ πρῷραν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀρριανὸς, δοξάζων τὸν Τύριον Ἡρακλέα τοῖς περὶ τὰ Γάδειρα τόποις ἐπιφοιτῆσαι, λέγει ὅτι "κατὰ τὸν λογοποιὸν Ἑκαταῖον "ὁ Γηρυόνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς "ἐστάλη, οὐδέν τι προσήκει τῇ γῇ τῶν Ἰ"βήρων· ἤγουν, οὐκ ἦν ἐξ Ἰβηρίας, ἀλ"λὰ τῆς Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν βα"σιλεὺς ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύ"της ἀπήλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βόας, "οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἆθλον τιθέμενος. "οἶδα δὲ, φησὶν, ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο ἔτι τὴν "Ἤπειρον ταύτην εὔβοτον, καὶ βοῦς τρέφου"σαν καλλίστας." καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. τοὺς δὲ ἐν Ἐρυθείᾳ Αἰθίοπας μακροβίους μὲν ὁ Διονύσιος λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀκριδοφάγων Αἰθιόπων, οἳ βραχύβιοί εἰσι, σπανίως ὑπερτιθέντες ἔτη μ'. κατὰ τὸν Γεωγράφον, ὡς ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός. θεουδέας δὲ ἐπονομάζει καὶ ἀμύμονας, διὰ δικαιοσύνην, ὡς τῶν ἄλλων ἑσπερίων ἀδίκων ὄντων. Ἰστέον δὲ ὅτι μακροβίους καί τινας τῶν ὑπερβορείων ἱστοροῦσί τινες. ἄλλοι δὲ νῆσον Ἐρύθειαν εἶπον αὐτὰ τὰ Γάδειρα, τῷ Διονυσίῳ οὐ συντρέχοντες· οἱ δὲ νῆσόν τινα Ἐρύθειαν εἶπον παραβεβλημένην τοῖς Γαδείροις, πορθμῷ σταδιαίῳ διειργομένην· ὀνομάσαι δὲ τοῦτο οἷα τὸ εὔβοτον ὁρῶντες τῆς τοιαύτης νήσου, ἔνθα τὸ τῶν προβάτων γάλα ὀρρὸν οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τυροποιοῦσι πολλῷ ὕδατι μίξαντες, διὰ τὴν πιότητα. καὶ ἐν τριάκοντα δὲ, φασὶν, ἡμέραις αὐτόθι πνίγεται τὸ ζῶον, εἰ μή τις ἀποσχάζει τι τοῦ αἵματος. πλούσιος δὲ ὁ Γηρυόνης ὥσπερ κατὰ τὰς βόας, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεύς.

1. Ὅτι κατὰ τὴν ἱερὰν ἄκραν, τὴν κατὰ τοὺς ἀφνειοὺς Ἴβηρας, (ὅ ἐστι κατὰ τὸ οὕτω λεγόμενον ἱερὸν ἀκρωτήριον, ὃ καὶ κάραν Εὐρώπης ἄλλοι φασὶν) αἱ Κασσιτερίδες εἰσὶ δέκα νῆσοι ἐγγὺς ἀλλήλων, πρὸς ἄρκτον κείμεναι· ἃς ὁ Διονύσιος Ἑσπερίδας καλεῖ, διὰ τὸν τόπον τῆς θέσεως· δυτικαὶ γάρ εἰσιν. ὅθεν, φησὶ, κασσιτέροιο γενέθλη. διὸ καὶ Κασσιτερίδες λέγονται. οὐκ ἐπιπολῆς δὲ, φασὶν, αὐτόθι ὁ κασσίτερος, ἀλλ' ὀρυττόμενος εὑρίσκεται. τούτων τῶν δέκα νήσων μία ἔρημος, τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσι Μελάγχλαινοι, ἄνθρωποι ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς ποιναῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι, "οὐκ οἶδα νήσους "Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν "φοιτᾷ.

2. Ὅτι πρὸς βορρᾶν, ἔνθα Ῥῆνος ὑστατίαν εἰς ὠκεανὸν ἀπερεύγεται δίνην, αἱ Βρεταννίδες εἰσὶ δύο νῆσοι, Οὐερνία, καὶ Ἀλβίων· ἤτοι Βερνία καὶ Ἀλουίων. Βρεταννίδες δὲ ἑνὸς τῶν παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ γραφέ-

Atlantis circa undam pietatem in deos colentes Æthiopes,
Macrobiorum filii inculpati, qui olim advenerunt
Geryonis poſt mortem ſuperbi. at ſub promontorio
Sacro, quod perhibent caput eſſe Europæ,
Inſuliſque Heſperidibus [*occiduis,*] ubi ſtanni origo,
Divites habitant illuſtrium liberi Iberorum.
Aliæ autem oceani ad borealia littora
Duæ inſulæ ſunt Britannicæ, contra Rhenum:

παραφερόμεναι· ὧν μέγεθος παραλλάσσον (ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Κρήτης εἶπεν) οὐδέ τις ἄλλη νήσοις ἐν πείσαις ἰσοφαρίζει, ὅ ἐστιν, ἐξισοῦται αὐταῖς, καὶ τὸ ἴσον φέρεται. ὡς καὶ συγκρίνων τὰς ἐκεῖ νήσους τῶν Ἀμνιτῶν, νησιάδας ἐν ὑποκορισμῷ καλεῖ. ἔνθα, φησὶν, αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαυῶν Ἀμνιτῶν ἀντιπέρηθεν ἐρχόμεναι τελοῦσιν ἱερὰ τοῦ Βάκχου κατὰ νόμον ἐννύχιαι, στεψάμεναι κισσοῦ μελαμφύλλου κορύμβοις· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή. λέγει δὲ κισσὸν μελάμφυλλον, τὸν δασὺν, ὡς μελανίαν τοῖς φύλλοις παρέχοντα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, παρ' Ὁμήρῳ, δρυὸς μέλαν λέγει εἶπον τὴν τῶν φύλλων βελτιότητα, καὶ τὴν πύκνωσιν, ἀφ' ἧς τὸ τῆς σκιᾶς μέλαν γίνεται, ὡς καὶ περὶ τούτων γέγραπται. κόρυμβοι δὲ νῦν, οἱ βοτρυώδεις λεγόμενοι καρποὶ τοῦ κισσοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ ἐξοχῆς ἐρεμνῆς ἡ λέξις καλεῖται, δῆλον· φησὶ γὰρ Ἡρόδοτος, "οἱ μὲν ἔφυγον ἐπὶ τοὺς ὄρους τὸν κόρυμβον". τὸ δὲ παταγὴ, κοινότερον μὲν ὀξύνεται, ὡς τὸ ἀλαλαγή. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρύνει αὐτὸ, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ πατα— γίνεται (ὠξύνετο γὰρ ἂν, ὡς τὸ ἀλαλαγή) ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πάταγος· οὗ τὸ θηλυκὸν, φησὶν, ἡ πατάγη. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. φασὶ δὲ νῆσον ὠκεανίαν εἶναι μικρὰν, οὐ πάνυ πελαγίαν, ἣν οἰκοῦσι γυναῖκες Ἀμνιτῶν, Διονύσῳ κατεχόμεναι. οὐκ ἐπιβαίνει δὲ ἀνὴρ τῆς νήσου, ἀλλ' αὐταὶ πλέουσι πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κοινωνοῦσαι αὐτοῖς ἐπανέρχονται. εἶτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ περὶ· ἄλλα ὅμοια, φησὶν, οὐχ οὕτως οἱ Ἀψίνθιοι Θρᾷκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην, κῶμον, ἤγουν κωμαστικὴν ἑορτὴν, ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὡς αἱ νησιώτιδες αὗται γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὔιον Διόνυσον, Εὐοῖ Εὐὰν ἀνακράζουσαι. ταῦτα δὴ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα. λόγος γὰρ, τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς ἐξελαυνομένας χορεύειν, ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾷκας εἴκειν αὐταῖς, καὶ τοὺς Ἰνδοὺς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τοῦ Διονύσου, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ. ὁ δὲ Γεωγράφος καὶ ἱερὸν εἶναι λέγει ταῖς γυναιξὶ τῶν Ἀμνιτῶν, ὅπερ κατ' ἐνιαυτὸν ἀποστεγάζουσι, καὐθημερὸν πάλιν πρὸ δύσεως ἡλίου στεγάζουσιν, ἑκάστης φορτίον ἐπιφερούσης· ὅπερ ἐὰν ἐκπέσῃ, διασπῶσι μανιωδῶς τὴν φέρουσαν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐννύχια τοῦ Διονύσου ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια, περὶ αἴνιγμα τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ μὴ ἐς προὖπτον ἀσχημονεῖν κωμάζοντας· ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον, καὶ κρύπτεσθαι, ὡς εἰς παλαίωσιν. διὸ καὶ οἰκουρὸς Διόνυσος ἐλέγετο. τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀψίνθιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἐοίκασι κεκλῆσθαι Ἀψίνθου. φησὶ γὰρ ὁ Διονύσιος, Θρήϊκος ἐπ' ἠόσιν Ἀψίνθου. διχῇ δὲ γράφεται, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι· ὡς καὶ τὸ Ἀψίνθιον, τὸ φυτὸν, καθά φασιν οἱ παλαιοί. τὸ δὲ

Κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην.
Τάων τοι [1] μέγεθος περιώσιον· οὐδέ τις ἄλλη
Νήσοις ἐν πάσῃσι Βρεττανίσιν ἰσοφαρίζει.
Ἀγχοῦ δὲ, νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιταίων
Ὀρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ,
Στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
Ἐννύχιαι· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
Οὐχ οὕτω Θρήϊκες ἐπ' ἠόσιν Ἀψίνθοιο
Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην,
Οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην
Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτῃ Διονύσῳ,
Ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
Πολλὴν δὲ προτέρωσε τεμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
Νῆσον κεν [2] Θούλην εὐεργέϊ νηῒ περήσαις·

Εὐοῖ Εὐὰν, ἀναφωνήσεις ἦσαν, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν Διόνυσον ὑμνητήριοι, περὶ ὧν μετ' ὀλίγον ἐν τῷ περὶ Καμαριτῶν λόγῳ ῥηθήσεται. ὁ δὲ Διόνυσος, Εἰραφιώτης μὲν καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἔριν φαίνειν. πατὴρ γὰρ ἔριδος οἶνος ὑπὲρ μέτρον πινόμενος. ἐρίβρομος δὲ καὶ ἐριβρεμέτης, ἢ διὰ τὰς τῶν μεθυόντων κραυγὰς (διὸ καὶ Βάκχος ὡς ἀπὸ τοῦ βάζειν λέγεται, προσληφθέντος τοῦ κ στοιχείου διὰ πλείονα τραχύτητα φωνῆς) ἢ διὰ τὸν βρόμον, ὃν ὁ γλευκάζων οἶνος ποιεῖ πνευματούμενος καὶ ζέων. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. τὴν δὲ μεγίστην Βρεττανικὴν νῆσον οἱ παλαιοὶ τρίγωνον ἱστοροῦσιν εἶναι τῷ σχήματι, εἰς ἣν διαίρων, ἤγουν ἀποπλέων, Καῖσαρ ὁ ἐπιλεγόμενος θεὸς, νύκτωρ ἀνήχθη, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κατῆρε περὶ τετάρτην ὥραν, τριακοσίους σταδίους διάπλου τελέσας. δὶς δὲ, φασὶ, διαβὰς ἐκεῖ, ἐπανῆλθε διὰ ταχέων, οὐδὲν μέγα διαπραξάμενος, οὐδὲ προελθὼν ἐπὶ πολὺ τῆς νήσου, ἀλλὰ δύο μὲν ἢ τρεῖς νίκας νικήσας, ἀπολέσας δὲ πλοῖα πολλὰ, διὰ τὴν αὔξησιν τὴν ἐν τῷ ὠκεανῷ πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων.

1. Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων (ἃς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν) οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ Γεωγραφικῇ ὑφηγήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρεττανική, τρίτη ἡ χρυσῆ Χερρόνησος, τετάρτη ἑτέρα Βρεττανῶν ἡ Οὐερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἑβδόμη Σαρδὼ, ὀγδόη Κύπρος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος, ὥστε δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς. καὶ Πτολεμαῖος μὲν οὕτως εἰς δεκάδα κορυφοῖ τὰς μεγίστας νήσους, συναριθμῶν αὐταῖς καὶ δύο χερρονήσους, ὡς ἂν, οἶμαι, τὴν δεκάδα σημειώσῃ. ἕτεροι δὲ, ὡς καὶ ἄνω που ἐλαλήθη, εἰς ἑπτὰ συνάγουσιν αὐτὰς καὶ μόνας· γράφοντες οὕτως ἐμμέτρως,

Τῶν

Illic enim extremum eructat in mare vorticem.
Harum ſane magnitudo immenſa: neque ulla alia
Inſulas inter omnes Britannicis æquatur [*æqualis eſt.*]
Juxta autem, parvarum inſularum alius tractus, quo uxores
Hominum ex ulteriore ora illuſtrium Amnitarum
Profectæ peragunt juxta ritum ſacra Baccho,
Redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis,
Nocturnæ: ſtrepitus autem tinnulus excitatur ſonitus.
Non ſic Thracii juxta ripas Abſinthii
Biſtonides [*Threïſſæ*] inclamant multifremum Iraphioten,
Neq; ſic cum liberis nigros habentem vortices circa Gangem,
Indi commeſſationem agitant valde ſtrepero Dionyſo,
Sicut illo in loco evant [*clamant Evan*] mulieres.
Multam autem ulterius ubi ſecueris viam oceani,
In inſulam Thulen bene ædificata nave trajicies:

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς ἔδειξεν ἡ φύσις
Θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,
Πρώτη μεγίστη, δευτέρα Σαρδὼ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφὸς,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυὴς, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἐσχάτην λαχοῦσ' ἔχει.

2. Ὅτι μετὰ τὰς Βρεττανίδας, πολὺ πρὸς τὰ βόρεια ἡ Θούλη νῆσος, ἧς πολὺς ὁ ἐκτοπισμός. ἀρκτικωτάτη γὰρ τῶν ὀνομαζομένων τίθεται. ἔνθα, φησὶν, ἤματα ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ, ὁπηνίκα ἥλιος βεβήκοι ἐς πόλον ἀρκτῷον ἐν Καρκίνῳ γινόμενος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑπερβολικόν, τὸ ἀδιάδοχον ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκεῖ. ἐκεῖνο δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐκπίπτει ὑπερβολῆς, ὃ δή τινες ἱστορήκασιν, τὸ τὸν μὲν θερινὸν ὅλον ὑπὲρ γῆς εἶναι αὐτόθι, τὸν δὲ χειμερινὸν ὑπὸ γῆν. ὡς ἐντεῦθεν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἐκεῖ κλίματι μερίζεσθαι εἰς ἡμερονύκτιον ἕν, ἤγουν εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς μίαν νύκτα· καθὰ καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων, φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι, ἀνθρώπους εἶναι οἳ τὴν ἑξάμηνον νύκτα καθεύδουσιν. φασὶ δὲ ἄλλοι, ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐλθόντα τὸν ἥλιον ποιεῖν παρατείνειν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ εἰς κ΄. θερινὰς ὥρας, καὶ εἰς πλεῖόν τι, ὀλιγίστων ὡρῶν ποιοῦντα τὴν νύκτα· χειμῶνος δὲ τὸ ἀνάπαλιν. αἴτιον δὲ λέγει ὁ Διονύσιος τοῦ ἐκεῖ ἀειφανοῦς φωτὸς, τὸ, λοξοτέρας τηνικαῦτα τὸν ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι στροφάλιγγι· τουτέστι τὸ, λοξότερον ἀναφέρεσθαι τὸν ἥλιον, καὶ δι' αὐτὸ ἐμβραδύνειν τοῖς ἄνω. τὸ δὲ ἑξῆς ἐπαγόμενον, τὸ, ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομένων, ἀντὶ τοῦ, κατ' εὐθὺ τῆς νήσου φερομένου τοῦ ἡλίου, καὶ ἐς αὐτὴν οἷον ἀφορῶντος. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ῥητορικὸν ἀντίθετον, ἀντιτεθέντος τοῦ λοξοῦ τῇ εὐθύτητι· ὡς ἐὰν εἴπῃ ὅτι λοξοτέρου μὲν ἄλλως φύσει τοῦ ἡλίου, κατ' εὐθὺ δὲ ὅμως τηνικαῦτα ὄντος τῇ νήσῳ. ποιεῖ δὲ, φησὶ, τοῦτο ὁ ἥλιος, ἕως ἐπὶ κυανέους ἄνδρας νοτίαν ὁδὸν αὖθις ἐλάσῃ. τουτέστιν, ἐπιμήκης ἡ

ἡμέρα

Ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
Ἦμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
Λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
Ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων,
Μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
Ἀλλ' ὁπόταν Σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηῒ τάμῃς, προτέρω δὲ πρὸς ἠώην ἅλα κάμψῃς,
Χρυσείην τοι [1] νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα καὶ αὐτοῦ
Ἀντολίη καθαρεῖο φαείνεται ἠελίοιο.
Κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης [2] προπάροιθε κολώνης,
Αἶψά κε [3] Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο,
Μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων·
Ἧς ὕπερ οὐρανίῃσιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι
Δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίνος αἴθων.
Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη [4] μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντῃ

ἡμέρα γίνεται τοῖς περὶ τὸν βόρειον πόλον, ἕως εἰς τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον ἢ ἡμισφαίριον τράπῃ ὁ ἥλιος. τούτους γὰρ λέγεσθαί φασι κυανέους, δηλονότι τοὺς πρὸς τῷ νοτίῳ μέρει Αἰθίοπας· εἰς οὓς καὶ ὁ Ζεὺς ἥλιος ἀποδημεῖν ποτε παρὰ τῷ Ποιητῇ πλάττεται. τὸ δέ, ἐς πόλον ἄρκτων, ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν ἀρκτῷον πόλον, ἤγουν κύκλον τοῦ οὐρανοῦ, περὶ ὃν αἱ δύο ἄρκτοι εἱλοῦνται.

1. Ὅτι πρὸς τοῖς Ἑῴοις τοῦ ὠκεανοῦ ἐστιν ἡ Χρυσῆ νῆσος, λεγομένη οὕτως, ἢ διὰ τὸ χρυσὸν φέρειν, κατά τινας· ἤ, κατὰ τὸν Διονύσιον, διότι ἀνατολαὶ καθαροῦ φαίνονται ἠελίοιο. καὶ οὕτω διὰ τὸ καθαρὸν τῆς φαύσεως, χρυσοῦς εἶναί πως δοκεῖ ὁ ἥλιος, οὐ μὲν σκυθρωπός, καθὰ παρὰ Σκύθαις, διὰ τὴν τοῦ Κρονίου πόντου συννέφειαν. καὶ διὰ τοῦτο Χρυσῆ λέγεται καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ λαμπομένη αὕτη νῆσος.

2. Ὅτι ἡ Ταπροβάνη, ποτὲ Σαλικὴ ὀνομασθεῖσα, νῆσός ἐστι πελαγία, οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεττανικῆς, κατὰ τὴν ἱστορίαν, τετράπλευρος, θηροτρόφος, πεπληθυῖα εὐγενῶν ἐλεφάντων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος ἐπιλεγόμενος. ταύτην τὴν νῆσον ὁ Διονύσιος μητέρα φησὶν ἐλεφάντων Ἀσιηγενέων. λέγει δὲ αὐτὴν καὶ Κωλιάδος νῆσον μεγάλην. ὅ ἐστιν Ἀφροδίτης, ὁποία καὶ ἡ Κύπρος· διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ταπροβάνῃ ἀνθρώπους γυναικείῳ κόσμῳ φαιδρύνεσθαι, ἄλλως τε τὰ εἰς Ἀφροδίτην θρυπτομένους, ἔτι δὲ καὶ ἐμπλεκομένους τὰς τρίχας. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν Καρκίνον τὸ θερινὸν ζῴδιον ὑπὲρ αὐτῆς δινεῖσθαι τῆς νήσου, οὐρανίαις ἀειρόμενον στροφάδεσσιν, ὡς τοῦ ἐκεῖ κλίματος ὑπὸ τὸν Καρκίνον κειμένου. Πτολεμαῖος μέντοι τὸν Κριὸν τὸ ζῴδιον ὑπὲρ αὐτῆς εἱλεῖσθαί φησι. Σημείωσαι δὲ ὅτι κατὰ λόγον δριμύτητος, ἤτοι γλυκύτητος, στροφάδας οὗτος νῦν εἶπε τὰς τοῦ ἀστέρος τοῦ Καρκίνου κατ' οὐρανὸν στροφάλιγγας καὶ κινήσεις. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὄνομα νήσων ἔχει τὰς Στροφάδας περὶ τὸ Σικελικὸν κειμένας πέλαγος. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἢ ἀπὸ

τίνος

Ubi quidem ſole progreſſo ad polum urſarum,
Interdiu ſimulac noctu ſemper conſpicuum effunditur lumen,
Obliquiore namque tunc verſatur converſione,
Radiis directam ad inclinationem venientibus,
Donec ad atros auſtralem viam rurſus confecerit.
Verum quum Scythici profundum gurgitem oceani
Navi ſulcaveris, atque ulterius ad mare Eoum deflexeris,
Auream tibi inſulam adducit tractus [*via*,] ubi etiam ipſius
Ortus puri cernitur ſolis.
Inde autem converſus auſtrale ante promontorium,
Illico Coliadis [*Veneris*] magnam ad inſulam pervenies,
Matrem Taprobanam in Aſia genitorum elephantorum:
Quam ſupra cœleſtibus ſublatus converſionibus
Verſatur in orbem in æthere Cancer ardens. [tem undique
Ipſa autem ampliſſima, quoad magnitudinem: circa eam au-

τόπου Ἀττικοῦ, ὅπου τὰ Περσικὰ συνέπεσον ναυάγια, περὶ οὗ χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσε,

— Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖς φρύξουσιν. —

ὁ δὲ τοιοῦτος Ἀττικὸς τόπος ὅμοιός ἐστι, φασὶν, ἀνθρώπου κώλῳ δηλαδὴ τῷ κατὰ τοὺς πόδας, ἐκκείμενος εἰς θάλασσαν, ἔχων Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κωλιάδος καλουμένης ἐκ τῆς τοῦ τόπου ὁμοιότητος. ἕτεροι δὲ Κωλιάδα φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τοῦ εἰς ἐν ζώου κωλῆν ἀπέθετο ὄρνις, ἔκ τινος θυσίας ἁρπάσας. μηρὸς δὲ ποδὸς ἐμπροσθίου ἡ κωλῆ. καὶ περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως, ὥσπερ γαλέα, γαλῆ, οὕτω καὶ κωλέα κωλῆ. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀθηναίοις ἐλῃίσαντό ποτε οἱ Τυῤῥηνοὶ, μεγάλα συνιστῶντες πειρατήρια. γυνὴ δὲ Τυῤῥηνὶς, διαπαθοῦσα φιλίως περί τινα τῶν Ἀττικῶν αἰχμαλώτων, ἀφῆκε λύσασα. ὁ δὲ ἵδρυσε φυγὼν Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὡς δι᾽ αὐτὴν τὰ κῶλα λυθείς. αἴθωνα δὲ τὸν Καρκίνον προσεῖπεν, ἀντὶ τοῦ καυστικὸν, διὰ τὴν θερμότητα ἣν ὁ ἀὴρ πάσχει, ὄντος ἡλίου ἐν τῷ τοιούτῳ θερινῷ ζῳδίῳ.

3. Ὅτι κεῖται καὶ ἐνταῦθα παρήχησις καινοτέρα τις, ὁποῖαι πολλαὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν εἴρηνται. ἔστι δὲ τοιαύτη, στραφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης, αἶψά κε Κωλιάδος ἐπὶ νῆσον ἵκοιο. παρηχεῖται γάρ πως ἡ κολώνη καὶ ἡ Κωλιάς. τάχα δὲ οὐδὲ τοῦτο παρήχησις, ἀλλ᾽ οὕτω παρατυχὸν συνέπεσεν, οὐ περιεργασαμένου τοῦ ποιητοῦ.

4. Ὅτι εὐρυτάτη τὸ μέγεθος ἡ Ταπροβάνη. φησὶν οὖν καὶ ὁ Γεωγράφος, Ταπροβάνη, πελαγία νῆσος, μεγάλη, πολὺ τῆς ἠπείρου διέχουσα. ἔχει δὲ, κατὰ τὸν Διονύσιον, καὶ κήτη πολλὰ ὄρεσιν ἠλιβάτοις ἐοικότα, οἷς ὑπὲρ ἄκρων νώτων τέτρηχεν, ὅ ἐστι τετράχυνται, μήκιστος ὁλκὸς ἀκανθῶν· καὶ τὰ στόματα λυγρὰ λέγει, καὶ χάσμα οὕτω μέγα φησὶν αὐτοῖς εἶναι, ὡς πολλάκις καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν ὑφ᾽ ἓν καταβρῶξαι, ὅ ἐστι καταβροχθίσαι, καταπιεῖν. ὀνοματοπεποίηται δὲ τὸ καταβρῶξαι, ὡς ἀπὸ τοῦ βρόχου ῥήματος. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ

ἰσ-

Κήτεα θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
Τέτρηχεν [1] νώτων περιμήκετος [2] ὁλκὸς ἀκάνθης.
Δυσμενέων τοι παῖδες, ἑλισσόμενοι περὶ πόντον,
Κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
Λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν· ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
Πολλάκι δ' ἂν καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
Κεῖνα καταβρώξειε τεράατα. [3] τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.
Ἔστι δέ τοι προτέρω, [4] Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης,
Ὠγυρίς· ἔνθα τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος.
Ἐκ τῆς δ' ἂν προφέροιο ἐπὶ στόμα Περσίδος ἅλμης,
Ὁρμηθεὶς Βορέηνδε, [5] καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο·
Ἴκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισσήεντες ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
Τόσσας [6] μὲν νήσους ἐπιχεῖ ῥόος ὠκεανοῖο
Εὐρυτέρας· ἕτεραι δὲ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν.

ἔστι καὶ ὁ βρόχθος, καὶ τὸ καταβροχθίζω ῥῆμα. λέγει δὲ τὰ τοιαῦτα κήτη, καὶ τέρατα καὶ βοτὰ πόντου Ἐρυθραίου, ἐν ᾧ καὶ ἡ νῆσος κεῖται. μεγεθύνας δὲ αὐτὰ τῷ λόγῳ, ἐπάγει πάνυ ἐνδιαθέτως, ὡς οἷα φόβον παθὼν, ὅτι δυσμενέων παῖδες ἐκείνοις ἀντιάσειαν, ὅ ἐστιν, ἐχθροὶ ἄνδρες, πλανώμενοι περὶ θάλασσαν ἐντύχοιεν αὐτοῖς. τούτου δὲ τοῦ σχήματος τῷ ἀνάπαλιν χρήσεται, ὅτε περὶ τῶν Μασσαγετῶν εἴπῃ, ὅτι μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἑταῖρος αὐτοῖς ἐμπελάσει· μάλα γὰρ κακόξενοι. ἔμπαλιν γὰρ ἐσχημάτισται τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο. εἰ γὰρ καὶ ἄμφω ἐνδιαθέτως ἔχουσιν, ἀλλ' ὅμως διαφέρουσι· καθὸ ἐνταῦθα μὲν ἐχθροῖς ἐπαρώμενος ἀπώλειαν, κατεύχεται σιωπηρῶς εἰς τὸ ὑπὲρ φίλων ἀπεύχεσθαι· (φησὶ γὰρ, δυσμενεῖς ἐμπελάσειαν αὐτοῖς· φίλοι δὲ δηλαδὴ, οὔ.) ἐν δὲ τῷ περὶ Μασσαγετῶν, ἀνάπαλιν τὰ ὑπὲρ φίλων ἀπευξάμενος, εἰς ἐχθροὺς ἀφορμὴν κατεύχεται. λέγει γὰρ, μήτ' ἐγὼ, μήτε τις τῶν ἐμῶν ἐμπελάσοι τοῖς Μασσαγέταις, ἀλλ' ἐχθρὸς δηλονότι ἐμπελάσοι αὐτοῖς.

1. Σημειῶσαι δὲ ὅτι οὗτος μὲν τὸ τέτρηχεν, ἀντὶ τοῦ τετράχυνται, εἶπε· παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τεταράχθαι κεῖται, ἐν τῷ, Τετρήχει δ' ἀγορή.

2. Ὅρα δὲ ὅτι ὁλκὸν ἀκάνθης εἶπεν. ὥστε πολυσήμαντον ὁ ὁλκὸς, ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐφάνη. ἄκανθαν δὲ λέγει οὐ τὸ τοῦ κήτους ὀστοῦν, τὸ ἀναλογοῦν ῥάχει, ὃ κυριολεκτεῖται καὶ ἐπὶ ἰχθύων καὶ [illegible] ἀλλὰ νῦν ἀκάνθας ἐστὶ νοῆσαι τὰ ἐπιφαινόμενα ἔξω περὶ τὴν ῥάχιν κέντρα, καὶ ἐπανεστηκότα ὡς ἐν φραγμῷ αἱμασιᾶς.

3. Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς ἐν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο θεός· ἤγουν, πανταχοῦ κακὰ τοῖς κακοῖς. εἴπομεν δὲ καὶ ἀνωτέρω ὅτι πίνεται γνωμῶν οὗτος ὁ ποιητὴς, κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος· ὀλίγον

γὰρ

Cete littora habent, Erythræi [*rubri*] pecora maris,
Montibus altiſſimis ſimilia: ſuper horum autem ſumma
Inhorreſcit dorſa prælongus tractus ſpinæ.
Hoſtium utique filii, agitati per mare,
Illis occurrant errantes. non enim effugium
Exitioſis in faucibus: ſiquidem ingens rictus [*hiatus*] exiſtit.
Sæpenumero autem etiam navem cum ipſis hominibus navis
Illa abſorbuerint monſtra. etenim ſceleratis
In mari & terra mala infinita conſtituit deus.
Eſt autem tibi ulterius, Carmaniæ extra promontorium,
Ogyris: ubi tumulus Erythræi regis.
Ex hac autem trajicies ad fauces Perſici ſali,
Proficiſcens boream verſus, atque Icarum pervenies;
Icarum maritimam, ubi ſub Tauropolæ deæ [*Dianæ*]
Aræ nidore abundante acerbum fumum habent.
Tot quidem inſulas obtinet gurges oceani
Majores: aliæ autem innumeræ ſunt.

γὰρ αὐτῶν μέλει τοῖς τοπογράφοις.

4. Ὅτι ἐν τῇ Καρμανίδι ἄκρᾳ νῆσος ἡ Ὤγυρις, καὶ ὅτι περὶ αὐτὴν τύμβος Ἐρυθραίου βασιλέως· ὃν ἄλλοι Ἐρύθραν φασί, γράφοντες,

Ἀγχιβαθὴς δ' ἄρα νῆσος ἁλὸς κατὰ βένθος ἐρυθρῆς
Ὤγυρις· ἔνθα δὲ τύμβος ἁλὸς μεδέοντος Ἐρύθρα
Κέκλιται. ——

ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ θάλασσα κληθῆναι δοκεῖ, ὡς προεγράφη. οἱ δὲ, κατὰ ἐπίθετον ἐθνικὸν, Ἐρυθραῖον βασιλέα τὸν Δηριάδην νήσῳ αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ πρὸ τούτων ἐμνήσθημεν· ὃς Ἐρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γένει, χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν ἀντέστη λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ, στρατευσαμένῳ κατὰ τῶν Ἰνδῶν. ἡ δὲ Καρμανὶς Περσῶν ἐστιν ἐμπόριον.

5. Ὅτι περὶ τὴν Περσίδα θάλασσαν βορεία νῆσος ἡ Ἴκαρος, ὁμώνυμος τῇ περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει διὰ τὸ ἔνδοξον. ἵδρυται δὲ ἐν αὐτῇ πολυτελῶς Ταυροπόλος Ἀπόλλων, ἢ Ἄρτεμις. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ὁ Περσικὸς κόλπος μικρόν τι ἐλάττων Εὐξείνου ἐστὶν, ἐν ᾧ Ἴκαρός τε νῆσος καὶ Τύρος καὶ Ἄραδος, ὁμώνυμοι ταῖς Φοινικαῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ Γεωγράφος τετρασυλλάβως Ἰκαρίαν λέγει, δοξάζων ἀπὸ τοῦ τοιούτου νησίου καὶ τὸ Ἰκάριον καλεῖσθαι πέλαγος· λέγων ὅτι καὶ ἐρημόν ἐστιν αὐτὴ νησίον, νομὰς ἔχον αἷς χρῶνται οἱ Σάμιοι.

6. Ὅτι καὶ τὰς περὶ ὠκεανὸν νήσους, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας, καθὰ προείρηται, παχυμερῶς ἐπιτρέχει, τὰς ἐπιφανεστέρας μόνας λόγῳ διδούς. φησὶ γοῦν, τόσαι μὲν εὐρύτεραι, ἄλλαι δὲ ἀπειρέσιαι, αἱ μὲν ὧδε, αἱ δὲ ἐκεῖ, καὶ ἄλλαι ἄλλοθι, αἱ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν οἰκούμεναι, καὶ ἀγαθὸν ὅρμον ἔχουσαι, αἱ δὲ βαθύκρημνοι, καὶ οὐ

Αἱ μὲν ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης,
Αἱ δ' Ἀσίης, αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.
Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι· αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν
Ναιόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι·
Αἱ δὲ, βαθυκρημνοί τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἑτοῖμαι.
Τῶν οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασέων.
Σχῆμα δέ τοι [1] Ἀσίης, [2] ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου,
Ἑλκομένου κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὰ πάσης.
Ἔνθά τε καὶ [3] στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου
Ἑστᾶσιν, πυμάτοιο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο,
Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν· [4] ἔνθά τε Γάγγης

ναύταις ἑτοῖμαι· ὧν οὐδὲ ῥᾴδιόν φησιν αὐτῷ εἰπεῖν ὄνομα πασῶν.

1. Ὅτι Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυος, ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης λόγῳ εἴρηται· ἢ ἀπὸ Ἀσίας μητρὸς Προμηθέως, ὡς καὶ Λυκόφρων βούλεται· ἢ διότι πολλὰ ἐξ ὑδάτων τέλματα ἔχει, καὶ διὰ τοῦτο ἰλυώδης τυγχάνει. ἄσις γὰρ ἡ ἰλὺς, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. τινὲς δὲ καὶ τὴν Ἀττικὴν ἱστοροῦσιν Ἀσίδα κληθῆναί ποτε. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἄσιος φιλόσοφος τελεστὴς δέδωκε τῷ Τρωῒ πρὸς φυλακὴν τῆς Τροίας, Παλλάδιον ἀπὸ ξύλου τετελεσμένον, ἤτοι καταγεγοητευμένον. ὁ δὲ, εἰς τιμὴν ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν, Ἤπειρον καλουμένην τοπρὶν, Ἀσίαν μετωνόμασεν. ἐξ αὐτῆς δὲ, ὡς ἀξιολόγου μέρους, καὶ ἡ λοιπὴ χώρα μετέχει τῆς αὐτῆς κλήσεως. ἔχουσι δὲ αἱ ἱστορίαι ὥσπερ Λιβύην κόμμα τι τῆς Λιβύης χώρας, καθὰ προγέγραπται, οὕτω καὶ μέρος τι τῆς ὅλης Ἀσίας, οὕτως ἰδίως Ἀσίαν καλουμένην, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ. καλεῖται γὰρ, φασὶν, Ἀσία ἡ ἐντὸς τοῦ Ταύρου περιέχουσα Λυδοὺς, Κᾶρας, Λυκάονας, Παφλαγόνας, Ἴωνας, Αἰολεῖς, καὶ ἄλλους. οἱ δέ φασιν ὅτι ἐστὶν ἰσθμὸς ὁ ἐπὶ Ἀμισὸν καὶ Θεμισκύραν, καὶ ἡ ἐντὸς τῆς γραμμῆς ταύτης χώρα ἰδίως Ἀσία λέγεται. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀσία πόλις Λυδίας παρὰ Τμώλῳ τῷ ὄρει, ἐν ᾗ τρίχορδος κιθάρα εὑρέθη, καὶ ἀπὸ ταύτης ἡ χώρα καλεῖται. οὐ ἀπὸ Ἀσίου τινὸς Λυδοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἀσίας λειμὼν, ὡς τὸ κοχλίας· ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· οὐ κατὰ δοτικὴν, τῷ Ἀσιανῷ· ἀλλὰ κατὰ γενικὴν, Ἀσίου κοινῶς, ὡς κοχλίου· καὶ Ἰωνικῶς Ἀσίω (ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ εὕρηται) καὶ συγκοπῇ, Ἀσίω· ὡς Ἑρμείαο, Ἑρμείω, καὶ ἐϋμμελίω Πριάμου.

2. Ὅτι ὁ τῆς Λιβύης καὶ Εὐρώπης ὁμοῦ τῶν δύο ῥυσμὸς, ὅ ἐστιν ἑλκυσμὸς καὶ ἔκτασις, ὁ καὶ εἰς κῶνον, ὡς προείρηται, συντελούμενος, σχῆμά ἐστι τῆς Ἀσίας, κώνου δηλαδὴ κατὰ μόνας οὔσης καὶ αὐτῆς ἑτέρωθεν, οὐ τὸ πλατὺ προσήκοντι τῷ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἴχνει, τὴν μὲν βάσιν ἐκείνου τι καὶ τούτου τοῦ κώνου κοινὴν εἶναι, τὸ δὲ ὀξὺ τούτου πλωτᾶν ἐπὶ ἀνατολῆς μυχὸν πάσης, ὅ ἐστι πρὸς τὸν ἑῷον ὠκεανὸν καὶ τὰς ἐκεῖ τοῦ Διονυσίου στήλας· ὥσπερ τὸ τοῦ ἑτέρου κώνου ὁμοίως ἀποξυνόμενον περατοῦται πρὸς τὰ κατὰ δύσιν Γάδειρα, καὶ τὰς τοῦ Ἡρακλέους στήλας. διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐρρέθη σφιν-

TIC SOCIET

ASIÆ
TABULA ANTIQUA
DIONYSIO
et
EUSTATHIO
accommodata
MARE CASPIUM
Seu
HYRCANIUM
PONTUS EUXINUS
ASIA Minor
MARE MEDITERRANEUM
Mare Ægeum
Scythia
Scythæ
Tochari
Sogdiana
Phauri
Seres
Albani
Armenia
Media
ASIA MAJOR
PERSIA
Arachotæ
GEDROSI
Carmani
INDI
India extra Gangem
India intra Gangem
Gangetica Regio
LIBYÆ Seu AFRICÆ Pars
ÆGIPTUS
Nilus
SARACENI
ARABIA felix
Chatramitæ
Thurifera Regio
Myrrhifera Regio
SINUS ARABICUS
ERYTHRÆUM MARE
ERYTHRÆEM MARE
MARE EOUM Seu INDICUM
Taprobana I
Cletabeni
Troglodytæ
Tapyri
Gelæ
Hyrcanij
Atropateni
Sabæ
Arabia Deserta
Chaldæa
Ariana

Partim quidem in fluentis Libyci maris,
Partim vero Aſiæ, quædam etiam circa plagam Europæ.
Aliæ autem alibi inſulæ infinitæ; partim ab hominibus
Habitatæ, atque navibus optabilem ſtationem habentes;
Partim alta habentes præcipitia, & minime nautis opportunæ.
Quarum non facile mihi referre nomen omnium.
Porro figura Aſiæ, tractus eſt ambarum
Continentium, ab altera parte ſimilis imagini coni,
Quæ porrigitur paullatim ad orientis receſſum totius.
Ubi etiam columnæ Thebis geniti Dionyſi
Stant, extremi juxta gurgitem oceani,
Indorum ultimis in montibus: ubi Ganges

σφενδόνῃ ἐοικέναι τὴν γῆν, ἧς τὸ ὀξὺ ἀμφοτέρωσε περὶ τὰς τοῦ ἡλίου κελεύθους. διαφορὰν δὲ τοῖς τοιούτοις δυσὶ κώνοις ἐρεῖ, κατά τε τὸ ἐν μεγέθει ποσὸν (μείζων γὰρ κατὰ πολὺ ὁ τῆς Ἀσίας κῶνος) καὶ κατὰ τὸ εἶδος· ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν εἷς πόντος ἀπείργων τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Λιβύῃ μεσολαβεῖται, ὁ ἐκ τοῦ ἑσπερίου ὠκεανοῦ, ὃς καὶ τῆς Ἀσίας ἐφ' ἱκανὸν παρατέταται· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ πολύς, φησίν, ὠκεανός, καὶ οὐ μόνος εἷς πόντος. τρεῖς γάρ, φησί, κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων, Περσικόν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀράβιον βαθυδίνην. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ἐπαναλήψει χρᾶται, κατὰ τὸ σχῆμα τὸ λεγόμενον ἐπαναστροφή· λέγων οὕτως, τοὺς δύο νοτίους, τὸν δ' εἰς βορέην ἐρόωντα, ἐς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς Λίβα. λέγει δὲ τὸν Ὑρκάνιον· ὃν καί, ὡς βόρειον, γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου φησίν. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν σχῆμα τῆς ἀναστροφῆς ὅμοιον τῷ Ὁμηρικῷ, τῷ,

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

3. Ὅτι καὶ ἄλλο τι ἐστὶ κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ῥηθεῖσι κώνοις. ὥσπερ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἑσπέριον ὀξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἑστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ, πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῖο, Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὔρεσι, στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόντος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποιήσατο, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιηγήσεως. καὶ ὅρα ὅπως ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν, κατά τινας, οἱ τὴν γῆν περιεληλυθότες ἕως τερμόνων· ὁ Ἡρακλῆς τε δηλονότι, καὶ ὁ Διόνυσος. καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μόνον Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ Θηβῶν μάλιστα ἐγκώμιον. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ τοιοῦτος Διονυσός τε καὶ Ἡρακλῆς. καίτοι τινὲς ἄλλους τινὰς βούλονται τοῦτο ποιῆσαι, καὶ οὐ τοὺς Ἑλλαδικούς, Ἡρακλῆ τε καὶ Διόνυσον.

4. Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς ποταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸ πλαταμῶνα. κυρίως δὲ ὁ πλαταμὼν ἐπὶ θαλάσσης λέγεσθαι εἴωθεν, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. τάχα δὲ τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ τόπος δι' οὗ ῥέει ὁ Γάγγης. Νύσαι δέ, φασι, διάφοροι, Αἰθιοπική, Ἀραβική, Εὐβοϊκή, περὶ ἣν λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου τεράστιον, βότρυν ἐκφερούσης καθημέριον. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὡς οἱ τὰ ἐθνικὰ γράψαν-

Λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλατάμωνα κυλίνδει.
Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν τόσον μέγεθος πέλοι Ἀσίδος αἴης,
Οὐδ᾽ ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
Ἠπείροις εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει·
Ἐν δ᾽ Ἀσίῃ πολὺς ὠκεανός. τριοῦς γὰρ ἑλίσσων
Κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων,
Περσικὸν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀῤῥάβιον βαθυδίνην·
Τοὺς δύο μὲν, νοτίους· τὸν δ᾽ ἐς βορέην ὁρόωντα,
Ἐς βορέην ὁρόωντα, καὶ ἐς Λίβα γείτονα πόντου
Εὐξείνου· τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
Μέσσον [1] δ᾽ ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὁρίζει,
Τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
Μέσσα γε μὴν [2] πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,
Ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν·
Ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Ἴχνεσιν ὀρθότερον· Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει,
Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,
Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ᾽ ἐς νότον, οἱ δ᾽ ἐπὶ ῥιπὴν
Εὔρου καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ᾽ οὐνόματ᾽ εἴποι;
Οὐ μὲν [3] ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ

τις λέγουσι. φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσαίαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας, καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας, ἀνθρωποφάγους εἶναι. περὶ δὲ τῶν τῆς τῆς Νύσσης καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται.

1. Ὅτι τὸν ἤδη ῥηθέντα μέσον τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Ὑρκανίου πλατύτατον ἰσθμὸν, ἤτοι τὸν περὶ τὴν Ἰβηρίαν τὴν ἑῴαν, ἄσπετόν τε λέγει, καὶ μακροῖς ὧδε καὶ ὧδε τιταινόμενον πεδίοις. καὶ σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἰσθμὸς, ἁπλῶς μὲν καὶ οὕτω ῥηθεὶς, γῆν δηλοῖ στενοχωρουμένην μεταξὺ δύο θαλασσῶν· εἰ δὲ πρόσκειται τὸ μακρὸς, ἢ πλατὺς, ἢ ἀθέσφατος, ἤ τι τῶν τοιούτων ὁποῖα πολλὰ ἐπινοεῖται ὁ Διονύσιος, τότε διὰ τὰς τοιαύτας προσθήκας ἰσθμὸς νοηθήσεται καὶ ὁ μὴ στενός. τὸ δ᾽ αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ πορθμοῦ, εἴγε παρὰ τοῖς παλαιοῖς πορθμοὺς λέγεται ὁ περὶ Σικελίαν, οὐ μόνον ὁ βόρειος, ὁ ἑπταστάδιος, ἀλλὰ καὶ ὁ νότιος, ὁ χιλίοις καὶ πεντακοσίοις σταδίοις μετρούμενος, καὶ εἰς χάσμα τοσοῦτον ἀνοιγόμενος.

2. Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμφυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρήκει, διὰ πάσης ἥκων Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ ὡς ἐρεῖ κατωτέρω, πολλὰς

ἔχων

Candidam aquam Nyſſæam ad planitiem littoralem volvit.
Verum non tanta magnitudo fuerit Aſiæ terræ,
Neque tota ſpecies videtur ſimilis: quippe in illis
Continentibus unum mare immenſum dominatur;
At in Aſia vaſtus oceanus. tres enim volutans
Sinus fluctuantes eructat, introrſum mittens, [tices:
Perſicum, Hyrcanium, & Arabicum profundos habentem vor-
Duos quidem auſtrales: alium vero ad boream ſpectantem,
Ad boream ſpectantem, & ad Libem vicinum ponto
Euxino; ubi homines innumeri circumhabitant.
Medium vero amborum terræ immenſus iſthmus finit,
Hinc & inde longis porrectus campis.
Medium vero totius Aſiæ mons circuit,
Orſus à terra Pamphylia, ad Indos etiam uſque;
Interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rurſus
Veſtigiis [*inceſſu ſuo*] rectior: Taurum vero ipſum nominant,
Eo quod tauro ſimilis, & acutum caput habens incedit,
Montibus ſpatioſis multifidus hinc inde;
Ex quo innumeri amnes cum ſtrepitu fluunt, [impetum
Hi quidem ad boream, illi vero ad auſtrum, quidam item ad
Euri & zephyri. quis omnia nomina retulerit? [quoque
Nec certe cognomentum unicum adeptus eſt, verum in uno-

ἔχων στροφάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἴχνεσιν. εἶτα, ἀπολογῶν τὴν κλῆσιν τοῦ ὄρους, φησί, Ταῦρον δὲ αὐτὸν κικλήσκουσιν, ὅτι καὶ λοφούμενος ταυροφανὴς καὶ ὀξυκάρηνος ὁδεύει, οὔρεσιν ἐκταδίοις, ὅ ἐστι μακροῖς, πολυσχιδὴς ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ὀξυκάρηνος γράφεται καὶ ὀρθόκραιρος, καὶ ἔστι προσφυὲς τῇ κλήσει τοῦ Ταύρου. ἐπίθετον γὰρ ταύρου, καὶ ἁπλῶς βοὸς, τὸ ὀρθόκραιρος· ὡς δηλοῖ τὸ, βοῶν ὀρθοκραιράων. λέγει δὲ ὅτι ὁ Ταῦρος οὗτος οὐ μίαν ἐπωνυμίαν ἔλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ στροφάλιγγι ἴσχει ὄνομα. εἶτα, δεικνύων πάλιν τὸ παχυμερὲς τῆς περιηγήσεως, λέγει, τοιαῦτα ἐκείνοις ἂν μέλοιτο οἳ κατὰ χώραν οἰκοῦσιν. ὅμοιον δέ, φασί, τὸ σχῆμα τοῦτο τὸ τοῦ Ἡσιόδου, τὸ,

Οἱ δὲ ἕκαστα ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν.

καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου δὲ καναχηδὰ ῥέοντας ποταμοὺς, ἀπειρεσίους εἰπὼν, ἐπάγει, τίς ἂν πάντα ὀνόματα εἴποι; καὶ ἔθνη δὲ διεξιὼν λέγει οὐ πάντα, ἀλλ' ὅσα εἰσὶν ἀρίδηλα· εὐχόμενος τὰς Μούσας ἰθύντατον ἴχνος ἄγειν, καὶ μὴ σκολιὸν, εἰ καὶ πολλαὶ τοῖς περιηγουμένοις τόποις εἰσὶν αἱ στροφάλιγγες.

3. Ὅρα δὲ ὅτι κατὰ μίμησιν τοῦ Σα-

μία

Ουνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
Ανδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο.
Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
Ενναίει· Μούσῃ δ' ἰθύντατον ἴχνος ἄγοιεν.
Ητοι μὲν λίμνης [1] Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
Αὐτοὶ Μαιῶταί τε, καὶ [2] ἔθνεα Σαυροματάων,
Εσθλὸν ἐνυαλίου γένος Αρεος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ιφθίμης φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο,
Τήν ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
Πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, ἀπόπροθι Θερμώδοντος.
Τοὔνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
Υλην ναιετάοντες ἀπείρετον· ἧς διὰ μέσσης
Συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
Ος τε καὶ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Ασίδος αἴης,
Ες δύσιν Εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς Ασίδα γαῖαν.
Τοῦ δ' ἤτοι [3] πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι

μία μίᾳ ταῦς, εἶπε καὶ οὗτος τὸ, ἐπωνυμίαν μίαν ἔλαχεν. ἐξ Ομήρου δὲ ἄμφω εἴληπται, εἰπόντος ἐν Οδυσσείᾳ, Σαμία μία. ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησί, "Διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσην τὴν Ασίαν, ἀπὸ ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμμένος· οὗ τελευταῖον τὸ Ιμαιον τῇ Ινδικῇ θαλάσσῃ συνάπτον". ὅτι δὲ μέρος τι τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου καὶ Κράγος λέγεται, αὐτὸς ὁ Διονύσιος ἐρεῖ ἐν τοῖς ἐφεξῆς· ἔνθα καὶ ἄλλαι τῆς τοῦ τοιούτου Ταύρου κλήσεως αἰτίαι παρατεθήσονται, ἀρέσκουσαι τοῖς παλαιοῖς. Αρριανὸς δέ φησιν οὕτως, "ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀπείργει τὴν Ασίαν, ἀρχόμενος ἀπὸ Μυκάλης τοῦ καταντικρὺ Σάμου τῆς νήσου ὄρους· ἀποτεμνόμενος δὲ τὴν Παμφυλίων καὶ Κιλίκων γῆν, ἔνθεν μὲν ὡς εἰς Αρμενίους παρήκει, ἀπὸ δὲ Αρμενίων, ὡς ἐπὶ Μήδους". Οτι τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου ἐνταῦθα περιλαμβάνων συντομώτατα, κατὰ ἰδέαν γεωγράφητος, φησὶν ὡς οἱ ἐκ τοῦ Ταύρου ποταμοὶ ῥέουσιν, οἱ μὲν πρὸς βορέαν, οἱ δ' ἐπὶ νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν εὔρου καὶ ζεφύρου.

1. Οτι περὶ τὴν προϊστορηθεῖσαν Μαιῶτιν αὐτοί τε εἰσὶν οἱ Μαιῶται, οἱ τῆς Μαιώτιδος δηλονότι παρώνυμοι, ἢ καὶ τυχὸν ἐξ ὧν ἡ Μαιῶτις λίμνη κέκληται· καὶ οἱ Σαυρομάται δὲ πρὸς αὐτῇ κεῖνται, ὕλην ναίοντες ἀπείρετον, δι' ἧς μέσης ὁ Τάναϊς συρόμενος ἐς μέσα πίπτει τῆς Μεγώτιδος· ὃς Εὐρώπην Ασίας ἀποτέμνεται, εἰς δύσιν μὲν Εὐρώπην, εἰς δ' αὐγὰς τὴν Ασίαν. περὶ δὲ τούτων εἴρηται ὅσα ἔδει ἐν τοῖς φθάσασιν.

2. Οτι περὶ τοὺς Σαυρομάτας (φῦλον δὲ εἰσι Σκυθικὸν) ἐνυαλίου Αρεος ἐσθλὸν γένος, λέγει, ἢ διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι, ἢ διότι ἐξ Αμαζόνων γενεαλογοῦνται, αὐταὶ δὲ ἐξ Αρεος. φησὶ γὰρ ὅτι ἐκ φιλότητος ἰφθίμων Αμαζονίδων ἐγένοντο, ἣν ἐκεῖναί ποτε τοῖς Σαυρομά-

ταις

Nomen habet anfractu [*flexu.*] hæc autem illis curæ ſint
Hominibus, qui in loco illo vicinam domum poſuere.
Nunc quidem gentes omnes percurram, quotquot celebres
Incolunt: Muſæ vero rectiſſimum veſtigium ducant.
Nempe paludem Mæotidem prope habitant
Ipſi Mæotæque, & gentes Sauromatarum,
Strenuum bellicoſi genus Martis: nam ex illo
Forti concubitu Amazonidum geniti ſunt,
Quo olim Sauromatis cum viris mixtæ ſunt,
Vagatæ è patria, procul à Thermodonte.
Quare etiam liberi magnanimi nati ſunt,
Sylvam incolentes immenſam: quam per mediam
Volutus Tanaïs Mæotidis in ſinum labitur;
Qui etiamnum Europam abſcindit [*ſecernit*] ab Aſia terra,
Ad occaſum Europam, ad ortum autem Aſiam terram.
Hujus ſane fontes quidem in montibus Caucaſiis

ται· ἐμίγησαν, πλανηθεῖσαι πάτρηθεν ἐκ Θερμώδοντος ἐς Σκυθίαν· διὸ καὶ παῖδες μεγαλήτορες αὐτῶν ἐξεγένοντο. ἐπλανήθησαν δὲ, φασὶν, αἱ Ἀμαζόνες, ἢ ὅτι κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσαν περιοδεύουσαι τὰ βόρεια, καὶ διὰ τοῦ Ἴστρου περαιωσάμεναι, ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος καταγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν· ἢ ὅτι Ἡρακλῆς αὐτὰς ἐκ τῆς Ἀσίας ἐφυγάδευσεν ἐπιστρατευσάμενος, διὰ τὸν τῆς Ἱππολύτης ζωστῆρα. Ἡρόδοτος δὲ περὶ τούτων τοιαῦτά φησιν, "Ἕλληνας "νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ Θερμώδοντος, "καὶ ζωγρήσαντες ὅσας ἠδύναντο, "ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ "πελάγει ἐπιθέμεναι, κατέκοψαν τοὺς "ἄνδρας. εἶτα φερόμεναι κατὰ κῦμα "καὶ ἄνεμον, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαιῶ"τιν· καὶ ἐξελθοῦσαι, καὶ ληϊζόμεναι τὴν "Σκυθικὴν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν "ἄνδρες εἶναι, γνωσθεῖσαι δέ ποτε κα"τειργάσθησαν εἰρηνικῶς· καὶ ζευχθεῖ"σαι τοῖς ἐγχωρίοις νεανίαις, διέβησαν "τὸν Τάναϊν, καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὁδεύ"σασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, κατέμει"ναν ἐν τῇ νῦν χώρᾳ τῶν Σαυροματῶν". τὸ δὲ Ἀμαζονίδες, οὐχ ὑποκοριστικὸν (ἵνα μὴ τὰς ἰφθίμους τῷ ὑποκορισμῷ ταπεινοῖ) ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. τοιοῦτον δὲ ἐφάνη περὶ τούτων καὶ τὸ, Ἀσίδα γῆν· καὶ τὸ, Σικελικὴν πορθμίδα, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτο. τὸν δὲ Παφλαγονικὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, πάτραν τῶν Ἀμαζόνων εἶπε, διότι πάλαι ποτὲ περὶ τοὺς Παφλαγονικοὺς αὗται κατῴκουν τόπους, ὡς αἱ ἱστορίαι φασίν.

3. Ὅτι αἱ τοῦ ῥηθέντος Ταναΐδος πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις μορμύρουσιν ὄρεσιν. αὐτὸς δὲ πλατὺς ἐπιτρέχει ἔνθα καὶ ἔνθα τοῖς Σκυθικοῖς πεδίοις. νοητέον δὲ νῦν, φασὶ, Καύκασον τμῆμά τι τοῦ προειρημένου Ταύρου βορειότατον, περὶ τὴν Κεονίαν ἀνῆκον θάλασσαν, οὗ μέρη καὶ τὰ περὶ

τούτων

Τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
Εὐρυμενὴς Σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
Τοῦ δ' ἂν [1] κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ Βορέαο,
Πηγετὸν ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
Σχέτλιοι οἳ περὶ κεῖνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν·
Αἰεὶ σφιν [2] ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής.
Καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
Ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
Ἠὲ καὶ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι πελέθοιεν
Ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν·
Ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
Χώρην εἰς ἑτέρην· λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
Χειμερίοις, οἵ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
Γαῖάν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα πευκήεντα.

τούτων χωρισθέντα Ῥιπαῖα ὄρη. τὸν δὲ τοιοῦτον Καύκασον, περὶ ὃν καὶ ὁ τοῦ Προμηθέως πλάττεται ἀνασκολοπισμὸς, οἱ παλαιοὶ μὴ ἐγκεῖσθαί φασι τῷ τῆς περιηγήσεως πίνακι· ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν αὐτὸν διήκειν μέχρι τῶν Τιβαρηνῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος λέγει ἀπὸ τοιούτου Καυκάσου ἐκπίπτειν τὸν Τάναϊν· ὁ Γεωγράφος δὲ ἀδήλους λέγει καὶ τοῦ Ταναΐδος τὰς ἀρχὰς, καθὰ καὶ τὰς τοῦ Νείλου· λέγων καὶ πόλιν παρ' αὐτῷ εἶναι ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν ἐκ λίμνης ἰκνὸς, ὡς ἐξ ἀρχῆς, εἰς λίμνην τὴν Μαιῶτιν ῥέοντα δυσὶ στόμασιν εἰσβάλλειν εἰς αὐτήν.

1. Ὅτι περὶ τοὺς τόπους τοὺς κατὰ τὸν Τάναϊν, καὶ τὸν ἐκεῖ βόρειον Καύκασον, βορέου χειμαίνοντος, πηγετὸν ἂν ἴδοις ἀπὸ κρυμοῦ παγέντα. εἶτα ἐνδιαθέτως ὁ Διονύσιος οἷον οἰκτιζόμενος τοὺς ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ, διὰ τὸν ἀπείριτον παγετὸν, ἔτι δὲ καὶ αὐξητικῶς τὸν χειμῶνα ἐκφράζων, φησὶ, σχέτλιοι ἐκεῖνοι φῶτες· ἀεὶ γὰρ αὐτοῖς ψυχρά τε χιὼν καὶ κρυμοὶ δυσαεῖς. καὶ δὴ ὅταν ἐξ ἀνέμων πλεῖον κρύος ἔλθῃ, καὶ ἵππους ἄν τις θνήσκοντας ὀφθαλμοῖς ἴδοιτο καὶ ἡμιόνους· τὸ δὲ ὑπερβολικὸν, καὶ οἷς ἀγραύλους, ὤν, καθ' Ἡσίοδον, οὐδὲ τὸ κατὰ Ληναιῶνα ψύχος καθικνεῖται, διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν. οὐδὲ μὴν οὐδ' αὐτοὶ, φησὶν, οἱ αὐτόθι ἄνδρες ἀπὸ ψύχους ἀπήμαντοι μένουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὑποζεύξαντες ἀπήνας (ἁμαξόβιοι γάρ οἱ ἐκεῖ) πλανῶνται εἰς ἑτέραν χώραν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις. τοῦτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ἐρημωθείσης οἰκουμένης κεῖται· ὡς τό, Τὴν δεῖνα πόλιν ἐρήμην οἱ ἄνεμοι κατανέμουσι. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὴν χιόνα ἐριώδες ὕδωρ ἀστείως οἱ παλαιοί φασι, τοῦ σοφοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἀφορμὴν ἐνδόντος αὐτοῖς, ὅτε εἴπῃ,

Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον.

Ὅρα δὲ καὶ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ σχέτλιοι, οὐκ εἰς ὕβριν, ἀλλ' ἐπὶ οἴκτῳ εἴρηται.

2. Ὅτι δὲ ἡ τῶν πλανήτων τούτων

Νομά-

Procul murmurant: vaſtus autem hinc inde
Concitus [*rapide fluens*] Scythicos currit ſuper campos.
Hoc porro æſtuante immenſum in modum à borea,
Glaciem videres præ frigore concretam.
Miſeri qui circa illum domicilia homines habent:
Perpetuo illis frigida nix, geluque pernicioſe flans.
Et quum è ventis plurimum frigus venerit,
Aut equos morientes ante oculos cernas,
Aut etiam mulos, aut in agro ſtabulantium genus ovium.
Neque etiam ipſi illæſi eſſe poſſent
Homines, qui illis ſub flatibus manerent:
Verum fugiunt, junctis plauſtris,
Regionem in aliam: linquunt autem terram ventis
Hybernis, qui etiam improba furentes [*ruentes*] procella,
Terramque agitant & montes piniferos.

Νομάδων χώρα δυσχείμερός ἐστιν, ὁμολόγηται. διόπερ οὐδὲ ὄνους τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. ῥήγνυνται δὲ, κατὰ τὴν ἱστορίαν, καὶ χαλκεῖ ὑδρίαι χειμῶνος ἐκεῖ, καὶ διάπλοι τινὲς ἁμαξεύονται. καὶ τὰ καύματα δὲ σφοδρὰ θέρους ἐκεῖ φασί τινες γίνεσθαι. ὁ μέντοι Διονύσιος ἔοικε μὴ οὕτως δοξάζειν, ἀλλὰ διηνεκῶς τὴν χώραν ἐκείνην ψύχεσθαι. φησὶ γάρ.

Αἰεί σφι ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής.

οὕτω δὲ καὶ Ἡρόδοτος, δυσχείμερον εἰπὼν τὴν Σκυθικὴν, ἐπάγει, ὅτι "τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἐκεῖ ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός". ὅτι "ὕδωρ μὲν ἐκχέας, πηλὸν οὐκ ἂν ποιήσεις. πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος. τοὺς δὲ λοιποὺς, φησὶ, τέσσαρας μῆνας ψυχρὰ αὐτόθι ἐστί". τάχα οὖν ἡ μὲν ἐνδοτέρα Σκυθικὴ, ἡ πρὸς βορέαν, τοιαύτη ἐστὶν οἵαν φησὶν ὁ Ἡρόδοτος· ἡ δὲ λοιπὴ πάσχει, ὡς εἰκὸς, καὶ καύματα. Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πᾶσα γῆ, καθὰ ἂν ἱστορεῖ Ἀρριανὸς, ὅτι "σιτοφάγοι ποτὲ καὶ ἀροτῆρες ὄντες, καὶ οἰκίας οἰκοῦντες, καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρακῶν ἐπλήγησαν, μετέβαλον εἰς ἀγριώτερον ἤθη, καὶ ἀρχὰς ἐπηγγείλαντο μεγάλας, μήποτε οἰκίαι ἔτι δείμασθαι, μήτε ἀρότρῳ γῆν ἀναρρῆξαι, μήτε πόλεις δειμήσασθαι, μήτε κτῆμα κειμήλιον ἐπικτήσασθαι, ἀλλ' οἴκους μὲν ποιήσασθαι ἁμάξας, τροφὴν δὲ, κρέα θήρεια. πόμα δὲ ταυτὸ καὶ τροφὴν, τὸ γάλα· θρέμματα δὲ κεκτῆσθαι μόνα, ἅπερ ἄγειν αὐτοῖς ἔμελλεν ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης ἀμείβουσι· καὶ ἀπὸ τοῦ δὲ ἀντὶ γεωπόνων γενέσθαι Νομάδας". ἐλλόγιμον δὲ ἄνδρα ἡ τῶν Σκυθῶν ἤνεγκε γῆ τὸν Ἀνάχαρσιν, οὗ μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα· καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγεται, πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις. λέγονται δὲ οἱ Νομάδες οὗτοι Σκύθαι καὶ μέχρι τῆς Θρακικῆς Χερρονήσου ἐλάσαι ποτὲ, κατατρέχοντες τὴν Εὐρώπην, ὅτε ὁ Δαρεῖος ἐκεῖ στρατεύσας ἠρέθισεν αὐτούς.

Τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναϊν περιναιετάουσι.
Σαυρομάτας [1] δ' ἐπέχουσιν ἐπισσύτεροι γεγαῶτες
Σινδοί, Κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας Εὐξείνοιο
Κερκέτιοί τ' Ὀρέται τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί·
Τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
Πνοιαὶ νοσφίσαντο νότοιό τε καὶ βορέαο,
Ἑσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρηϊάδῃ βασιλῆϊ.
Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμούρον αἶαν ἔχοντες
Ἡνίοχοι, [2] Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
Πὰρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων,
Κόλχοι [3] ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο,

1. Ὅτι Σαυρομάτας ἐπέχουσιν οἱ Σινδοί, οἱ καὶ Ζικχοὶ λεγόμενοι, κατά τινας. λέγει δὲ τὸ ἐπέχουσιν, ἀντὶ τοῦ διαδέχονται, καὶ μετ' αὐτοὺς τὴν γῆν ἔχουσιν. Ὅμηρος δὲ τὸ ἐπέχειν λέγει, τὸ κατά τινος ἔχειν καὶ ἐπικεῖσθαι· καὶ δοτικῇ συντάσσει, οἷον, Δαιμονίη τί μοι ἐπέχεις; ὁμοίως μετὰ Σαυρομάτας εἰσὶ καὶ οἱ ἐν Ὀδυσσείᾳ πλατύτερον ἱστορηθέντες Κιμμέριοι, καὶ οἱ Ὀρέται, δίχα τοῦ σ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ σ Ὀρέσται ἔθνος εἰσὶν Εὐρωπαῖον, Μολοσσικόν· ἀπὸ τοῦ Ἀγαμεμνονίδου Ὀρέστου καλούμενοι. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, καὶ οἱ Κερκέτιοι, ὧν ἡ χώρα Κερκετὸς λέγεται, παρακειμένη τῷ προειρημένῳ Καυκάσῳ. ἐκεῖ καὶ οἱ ἀλκήεντες Ἀχαιοί, οὓς ἐκ Τροίας, φησὶ, νότου καὶ ζεφύρου πνοαὶ νοσφισάμεναι, ἤγουν νόσφι καὶ χωρὶς καὶ μακρὰν ἀπαγαγοῦσαι καὶ ἀφορίσασαι, ἤγαγον ἐκεῖ, ἑπομένους Ἀρηϊάδῃ βασιλεῖ, ἤγουν τῷ Πελοπίδῃ Ἀγαμέμνονι· ὃν Ἀρηϊάδην λέγει, τουτέστιν ἐξ Ἄρεως καταγόμενον, διὰ τὴν τοῦ Ἄρεως Ἱπποδάμειαν, ἣν ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος πρόγονος Πέλοψ εἰς γυναῖκα ἠγάγετο. οἱ δὲ ἐπιστεῦσαι τοὺς τοιούτους φασὶν Ἀχαιοὺς Ἀρηϊάδῃ βασιλεῖ, ἤτοι τῷ πολεμικῷ Ἀχιλλεῖ, συνεξελθόντας αὐτῷ πολεμαρχοῦντι. ἢ μᾶλλον Ἰαλμένῳ φασὶν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ υἱῷ Ἄρεως, Ἀσπληδονίων βασιλεῖ· ἦσαν δὲ Ὀρχομένιοι. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατείας τῆς εἰς Κόλχους οἱ μὲν Φθιῶται Ἀχαιοὶ τὴν ἐν Ἀσίᾳ Φθίαν ᾤκησαν· Λάκωνες δὲ, τὴν Ἡνιοχίαν χώραν, ὧν ἦρχε Ῥέκας τε καὶ Ἀμφίστρατος, ἡνίοχοι Διοσκούρων· ἀφ' ὧν τὸ ἐκεῖ ἔθνος οἱ Ἡνίοχοι, καὶ ἡ χώρα ἡ Ἡνιοχία. οἱ δὲ τῷ Πομπηΐῳ Ἀρηϊάδῃ βασιλεῖ ἐνίκησαν, ὃς ἔχων Σκύθας συμμάχους, μεθ' ὧν ἦσαν καὶ οἱ τοιοῦτοι Ἀχαιοί, ἐπολέμησε Καίσαρι, κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. τὸ δὲ Ἀρηϊάδης, ἀπὸ τοῦ Ἄρης Ἄρητος ἰαμβικοῦ γίνεται· πάσχει γὰρ καὶ τοιαύτην ἰαμβικὴν κλίσιν ὁ Ἄρης. τὸ δὲ νοσφισάμενοι, λέξις ἐστὶν Ὁμηρική· οἱ δὲ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι καὶ ἀποκερδαίνειν εἰθίκασι τὸ νοσφίζεσθαι.

2. Ὅτι μετὰ τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ προρρηθέντες Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔθνος ἀγριώτατον, ὡς ἡ ἱστορία φησὶν, Πελασγῶν ἔκγονοι. ἱστορεῖ δὲ Χάραξ τοὺς Ἀργοναύτας, οὐ μιᾷ νηὶ (κατὰ τὸν πολὺν περὶ τῆς Ἀργοῦς λόγον) ἀλλὰ πολλοῖς πλοίοις εἰσπλεῦσαι τὸν Εὔξεινον· καί τινας αὐτῶν ἀποπλανηθῆναι, καὶ ἐν μιᾷ τῶν νηῶν εἶναι τοὺς τῶν Τυνδαριδῶν ἡνιόχους, ἤτοι τοὺς τῶν Διοσκούρων· ἀφ' ὧν κληθῆναι τὰ ἔθνη τοὺς Ἡνιόχους, καὶ τοὺς Τυνδαρίδας.

Tot ſane fluvium Tanaïn accolunt.
Sauromatas vero excipiunt qui magis conferti ſunt [*denſi*]
Sindi, Cimmeriique, & qui prope Euxinum
Cercetiique Oretæque, & ſtrenui Achæi;
Quos olim à Xantho & Idæo Simoënte [*à Troja*]
Flatus abduxerunt auſtrique & aquilonis,
Sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum regem.
Poſt hos autem habitant vicinam terram tenentes
Heniochi, Zygiique è Pelaſgica oriundi terra.
Ad receſſum autem intimum Ponti, poſt terram Tyndaridarum,
Colchi habitant, advenæ Ægypti,

δαρίδας. καὶ μὴν καὶ τὴν Διοσκουρίδα χώραν, τὸν τοῦ Εὐξείνου μυχὸν, ἤγουν τὸν ἔσχατον πρὸς τῇ Κολχικῇ Τραπεζοῦντι πλοῦν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία,

Ἐς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος. τουτέστιν, εἰς αὐτὴν τὴν Κολχίδα γῆν, ἀπὸ μέρους, ἔνθα τὸ ἔσχατον τοῖς ἐκεῖ πλέουσιν. ἐπεὶ τοί γε ἄλλως πολλὰ στάδια, φασὶ, καὶ πολὺς πλοῦς ἐκ τοῦ Φάσιδος εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Εὐξείνου καὶ εἰς τὴν Διοσκουρίδα, ᾗ συνεχής ἐστιν ἡ Τραπεζοῦς, κτίσμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον, οὗ περὶ ἦν ἡ Τραπεζουσία χώρα. καὶ ἡ Τυνδαριδῶν δὲ χώρα πρὸς αὐτῷ ἐστι τῷ τοῦ Πόντου μυχῷ, ἤτοι τοῦ Εὐξείνου. ἐκεῖ δ' ἂν, καὶ διὰ τί Τυνδαρίδαι λέγονται, ἀνωτέρω εἴρηται.

3. Ὅτι ἀκολούθως τῷ Ἡροδότῳ γνωματεύει καὶ οὗτος, μετήλυδας εἶναι τῆς Αἰγύπτου τοὺς Κόλχους, ὅ ἐστιν ἀποίκους, ἢ μετοίκους. πίστις δὲ τοῦ λόγου τούτου, ὅτι οὐλόκρανοι, τουτέστιν οὐλότριχες, εἰσὶ, κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ μελάνες. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς Αἰγύπτια ἔθη· ὧν ἐν καὶ τὸ περιτέμνεσθαι, καὶ τὸ λινᾶς ἐσθῆτας ἀμπίσχεσθαι. καὶ ἡ ζωὴ δὲ, φασὶ, καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἦν τοῖς Κόλχοις καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ, "Κόλχοι μετὰ Ἡνιόχους, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις καὶ Μοσχικοῖς ὄρεσι". καλοῦνται δὲ Κόλχοι ἀπὸ Κόλχου υἱοῦ Φάσιδος. τούτων δὲ ὑποκεῖσθαι λέγονται οἱ Σοᾶνες, ἄνδρες οὐδὲν μὲν βελτίους τῶν προσοίκων Φθειροφάγων τὸν ῥύπον, πλουτοῦντες δὲ τὸν χρυσόν. χρυσὸν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χείμαρροι καταφέρουσιν, ὃν ὑποδέχονται οἱ ἐκεῖ μαλλωταῖς· ἀφ' ὧν τὸ χρυσόμαλλον ἐμυθεύθη δέρας, οὗ χάριν καὶ ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐγένετο πλοῦς. καίτοι ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν, ὡς λόγου ἀξίαν, τὸν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ὁ δὲ Διονύσιος, τοὺς Κόλχους τοπογραφῶν, κατοικεῖν φησιν αὐτοὺς περὶ τὸν ῥηθέντα μυχὸν τοῦ Εὐξείνου πόντου, μετὰ τοὺς εἰρημένους Τυνδαρίδας, ἐγγὺς τοῦ προειρημένου Καυκάσου, ὃς περὶ τὸν Ὑρκάνιον κόλπον οὔρεσιν ἠλιβάτοις αὔξεται. ἔνθα, φησὶ, καὶ ὁ Φᾶσις, Κιρκαίης κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο, Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην. εἰς γὰρ τὸν Εὔξεινον πόντον ἐκβάλλει καὶ ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ὃς ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ Φάσιδος, οὗ υἱὸς Κόλχος ἱστόρηται. καταρρεῖ δὲ εἰς τὴν Κολχίδα τραχὺς καὶ βίαιος, περατὸς ἑκατὸν γεφύραις, κατὰ τὸν Γεωγράφον, διὰ σκολιότητα.

Καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον περὶ πόντον
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἔνθα τε Φᾶσις,
Κιρκαίου [1] κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο,
Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἐπερεύγεται ἄχνην,
Ἀρξάμενος τοπρῶτον ἀπ' οὔρεος [2] Ἀρμενίοιο.
Τοῦ δὲ [3] πρὸς ἀντολίην Βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμός,
Ἰσθμὸς [4] Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
Τῷ δ' ἐπιναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,
Οἵ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
Ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
Καὶ [5] Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον

σηται. ἐμβάλλουσι δὲ εἰς αὐτὸν ποταμοὶ Γλαῦκος καὶ Ἵππος. ἐπίκειται δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. οἱ δὲ περὶ αὐτὸν τόποι, Φασιανὴ λέγεται χώρα ὑπό τε Διοδώρου καὶ ἄλλων. καὶ οἱ Φασιανοὶ δὲ τὸ ὄρνεον ἐκεῖθεν παρωνομασθῆναι δοκοῦσιν, ὡς αὐτόθι πλεονάσαντες. ὁ δὲ Καύκασος καὶ Κάσπιος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ καλεῖται, ὡς ὁ Γεωγράφος φησίν· ὃς λέγει καὶ ὅτι τὰ πρὸς θάλασσαν αὐτοῦ Κεραύνια ὄρη καλοῦνται ὁμωνύμως δηλονότι τοῖς Ἰλλυρικοῖς· καὶ ὅτι ὑπέρκειται ὁ Καύκασος οὗτος τοῦ Ποντικοῦ καὶ Κασπίου πελάγους, διατειχίζων τὸν αὐτόθι ἰσθμόν, καὶ ἀφορίζων πρὸς μὲν νότον Ἀλβανοὺς καὶ Ἴβηρας, πρὸς δὲ ἄρκτον Σαρμάτας.

1. Τὸ δὲ Κιρκαῖον πεδίον, διὰ τὴν τοῦ Κόλχου βασιλέως Αἰήτου ἀδελφὴν Κίρκην οὕτω καλεῖται, τὰς βοτάνας ἐκεῖθεν συλλέγουσαν. περὶ τούτου τοῦ πεδίου καὶ ὁ Γεωγράφος φησίν, ὅτι πρὸς τὴν Ἀλβανῶν γῆν Κίρκης ἱερόν, ἔνθα καὶ φιάλη τις Ὀδυσσέως δείκνυται· καὶ Κιρκαῖον ὄρος πολύρριζον, νησίζον θαλάσσῃ καὶ ἕλεσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, ἐστὶ Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ῥώμης ὅρια.

2. Ὅτι τὸ Ἀρμένιον ὄρος, ἀφ' οὗ ῥεῖν ὁ Φᾶσις ἄρχεται, ὁ μὲν τὰ ἐθνικὰ γράψας περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὑρκανίας εἶναι οἴεται. ἄλλοι δὲ τοῦ Ταύρου φασὶν ἀπόσπασμα εἶναι τὸ Ἀρμένιον, παρατεῖνον ἕως καὶ εἰς Ἀρμενίαν, τὴν οὕτω κληθεῖσαν ἢ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Ἀρμενίου ὄρους, ἢ ἀπό τινος Ἀρμένου, Ῥοδίου ἀνδρός. κατὰ δὲ ἄλλους Ἀρμενία ἡ χώρα λέγεται ἐπωνύμως Ἀρμένου ἥρωος, ἐξ Ἀρμενίου πόλεως Θετταλικῆς, συστρατεύσαντος ἐκεῖ τῷ Ἰάσονι. ὅτι δὲ καὶ εἰς τοὺς τοιούτους τόπους ἦλθεν ὁ Ἰάσων, ὅτε εἰς τὸ χρυσόμαλλον ἐπέπλευσε δέρμα, πολλὰ τεκμήρια παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ Ἀρμένιον ὄρος λέγεται καὶ πληθυντικῶς τὰ Ἀρμένια. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρμενίους Φρυγῶν ἀποίκους φησί, λέγων καὶ ὅτι πολυπρόβατοί εἰσι. καὶ Εὔδοξος δὲ ἐν γῆς περιόδῳ φησίν, "Ἀρμένιοι τὸ γένος ἐκ Φρυγίας, καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ καὶ λίθον τὴν γλύφουσαν καὶ τρυπῶσαν τὰς σφραγίδας". κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀρμενίαν χώραν εἰς τέσσαρα διελεῖν λέγεται Ἰουστῖνος ὁ βασιλεύς· καὶ πρώτην μέν, φασίν, ἔθετο τὴν ἐνδοξοτάτην Ἑπτάπολιν, ἧς μητρόπολις Βαζανίς, ἡ πρὶν Λεοντόπολις· ἐν ταύτῃ δέ ἐστι καὶ ἡ Θεοδοσίου πόλις, καὶ ἡ Κολώνεια· καὶ ἡ Τραπεζοῦς δὲ καὶ ἡ Κερασοῦς ἐκ τοῦ Πολεμωνιακοῦ κόλπου.

διαπίρων

Prope Caucaſum qui ſunt, qui Hyrcanium prope mare
Montibus altiſſimis excreſcit : ubi Phaſis
Circæi per dorſum [*planiciem*] ſe volvens campi,
Euxini ad undam rapidam eructat ſpumam,
Incipiens primum è monte Armenio.
Hujus autem verſus orientem boreamque adjacet iſthmus,
Iſthmus [*diſcrimen*] Caſpiique & Euxini maris.
In eo autem habitant orientalis gens Iberorum,
Qui olim è Pyrene ad orientem venerunt,
Cum hominibus Hyrcaniis implacabile bellum committentes.
Etiam Camaritarum natio magna, qui quondam Bacchum

δευτέραν δὲ ὁ αὐτὸς ἔταξεν Ἀρμενίαν ἐν πέντε πόλεσιν, ὧν καὶ ἡ Σεβάστεια. τρίτην δὲ Ἀρμενίαν κατέστησεν ἑξάπολιν, τὴν ποτε καλουμένην δευτέραν Ἀρμενίαν, ἧς ἡγεῖται ἡ Μελιτηνή· περὶ ταύτην τὴν Ἀρμενίαν καὶ ἡ Κόμανα, ἡ καὶ Χρυσῆ ὀνομαζομένη, καὶ ἡ Κουκουσός. ἐπέστησε δὲ καὶ τετάρτην Ἀρμενίαν ὑπὸ σατράπαις οὖσαν, συγκειμένην ἐκ διαφόρων, καὶ λεγομένην Τζοφαρηνὴν, καὶ Βαλαβιτηνὴν, καὶ τοιαῦτά τινα βάρβαρα ὀνόματα.

3. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς καὶ βορέαν τῆς Ἀρμενίας ὅρους ὁ ἰσθμός ἐστιν ὁ μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου θαλάσσης· περὶ ὃν οἱ ἰσθμηνοί εἰσιν Ἴβηρες, Ὑρκανίοις, ὡς εἰκὸς, πολέμιοι, οἱ ἐκ τῶν κατὰ Πυρήνην μετοικισθέντες ἑσπερίων Ἰβήρων. ἣν δὴ Πυρήνην, καὶ Πυρηναῖον οἴδαμεν ὄρος λέγεσθαι. ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμὸν, διὰ τὸ πολὺ τοῦ χάσματος, καὶ ἀξιόλογον. οὗτος γάρ ἐστιν ὃν καὶ ὅρον Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ἐνόμισαν τινές, ὡς προγέγραπται. τοὺς δὲ Ἴβηρας τούτους Ἀρμενιστὶ καὶ Μηδιστὶ ὁ Γεωγράφος ἐσκευάσθαι φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι τούτων οἱ ὀρεινοὶ μαχιμώτεροι.

4. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ τοῦ ἰσθμοῦ ἐνταῦθα ἐπανάληψις, ὁμοῦ ἐπανάληψις ἐστι καὶ ἐπαναστροφή. φησὶ γὰρ, ἐπικέκλιται ἰσθμὸς, ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο. τοῦτο μὲν γὰρ, καθὸ μὲν τοῦ πρώτου νοήματος λήγοντος εἰς τὸ ἰσθμὸς, ὁ δεύτερος στίχος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται λέξεως, ἐπαναστροφὴν ποιεῖ, σχῆμα ῥητορικόν· διότι δὲ χάριν σαφηνείας ἀναγκαίως ὁ ἰσθμὸς ἐδισσώθη, ἐπανάληψις γέγονεν.

5. Ὅτι περὶ τὸν ῥηθέντα ἰσθμὸν κεῖται καὶ τὸ μέγα φῦλον τῶν Καμαριτῶν, οἳ οὕτω λέγονται ἀπὸ πλοίων στρογγύλων λῃστρικῶν, οἷς ἐχρῶντο· ἃ ἐκαλοῦντο καμάραι παρ' Ἕλλησιν. ἦσαν δὲ ἀκάτια λεπτὰ στενὰ καὶ κοῦφα, ἀνθρώπους κε΄. δεχόμενα, σπάνια δὲ καὶ εἰς λ΄. οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησὶ, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς Λήναις, ὅ ἐστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, Εὐοῖ Βάκχε λέγοντες. ὑμνητικὸν δὲ ἦν τοῦτο τὸ λόγιον, τοῦ Διονύσου ἐπιφωνούμενον, ὥσπερ καὶ τὸ Εὐάν. ὅθεν καὶ τὸ εὐάζειν παρῆκται, καὶ ὁ Διόνυσος Εὔιος λέγεται. ταῦτα δὲ οἱ μὲν ἐδιΐσχυον, ὡς ἐνθουσιαστικὰ πρωτόθετα ἐπιῤῥήματα· οἱ δὲ ἐψέλλυν, ἀντὶ τοῦ εὖ οἱ, τουτέστιν αὐτῷ, ἐκλαμβανόμενοι τὴν τοῦ περιηγητοῦ ταύτην φωνὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ εὐὰν συνάγοντες,

εὔχα

Ινδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
Καὶ μετὰ Ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
Ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
Εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
Κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι Κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη·
Ῥεῖα [1] δέ τοι καὶ [2] τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,
Οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηῒ περήσας.
Οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην
Ἔρχομαι, (οἷά τε πολλοὶ Ἐρυθραίου διὰ πόντου,
Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται)
Οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδ' ἐρεείνω
Καυκασίας [3] κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀρειηνῶν·
Ἀλλά με Μουσάων φορέει νόος, αἵτε δύνανται
Νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι,
Οὔρεά τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
Ἀλλ' ἔτι τοι [4] σχῆμα περίδρομον ἀμφιέλικτον

στίχα μὲν ἐν μιᾷ λέξει, τάχα δὲ καὶ ὡς ἐκ δύο σύνθετον, τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἄν. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ Βάκχαι αἱ τοῦ Διονύσου ὀπαδοὶ εἰς ἀμπέλους ἀλληγοροῦνται. τροφοὶ γὰρ αὗται τοῦ εἰς οἶνον ἐκλαμβανομένου Διονύσου. αἱ δὲ Διονυσιακαὶ νεβρίδες τὴν τῶν σταφυλῶν ἐν χρόᾳ αἰνίττονται πολυείδειαν. πολύχροοι γὰρ καὶ αἱ νεβρίδες, καὶ ποικίλαι τοῖς στίγμασιν. ἢ καὶ τὸ τῶν μεθυόντων ὑπεμφαίνουσιν ἀγεννές· δῆλον γὰρ ὁ νεβρὸς, τὸ τῆς φυζακινῆς ἐλάφου νεογνὸν, οὗ δορὰ ἡ νεβρίς. ἢ καὶ διότι ποικίλοι τὰ εἰς νοῦν, διὰ τὸ εὐμετάβολον, οἱ μεθύοντες. ποικίλον δὲ καὶ ἡ νεβρὶς, διὰ τὸ πολύστικτον.

1. Ὅτι ὥσπερ Ἡσίοδος ἐν τοῖς περὶ τοῦ πλέειν λέγει, ὅτι

Λέξω —
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.

οὐ γάρ ποτε νηῒ ἔπλευσα, καὶ τὰ ἑξῆς. διδοὺς νοεῖν ὅτι ὡς Μουσῶν ὑποφήτης οἶδε πάντα· οὕτω καὶ οὗτος φησὶν, ὅτι ῥᾳδίως σοι καταγράψομαι καὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν, οὔτε ἰδὼν αὐτὴν, οὔτε νηῒ περήσας. εἶτα, πλατύνων θεατρικῶς τὸ νόημα, φησὶν, Οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν· οὐδέ μοι ἡ ἐμπορία πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην ἔρχομαι, οὐδὲ τὰ καὶ τὰ ποιῶ, οἷά περ οἱ ἄλλοι, ψυχῆς, φησὶν, οὐκ ἀλέγοντες, ἵνα πολὺν ὄλβον ἕλωνται. τοῦτο δὲ γνωμικῶς καὶ παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν τοῦ πλοῦ ἀφειδούντων λέγεται. ἀλλά με, φησὶ, Μουσῶν φέρει νόος· τουτέστιν αἱ ἐκ τῶν μαθήσεων γνώσεις, αἳ δύνανται δίχα πλάνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι, οὔρεά τε, ἤπειρόν τε, καὶ αἰθέριαν ὁδὸν ἀστέρων. Καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Διονύσιος, πιστὸν βουλόμενος ἱστᾶν καὶ τὸν αὐτοῦ ἀκροατὴν,

Indorum è bello recipientes hoſpitio exceperunt,
Atque cum Bacchidibus ſacram choream duxerunt,
Cingula [*balteos*] & hinnulorum pelles pectoribus injicientes,
Euœ Bacche clamantes: ipſe autem animo amplexatus eſt deus
Illorum hominum nationem & ſedes [*domicilia*] illius terræ.
Poſt hos vero Caſpium fluctuat mare:
Facile autem tibi & hoc deſcripſerim mare,
Qui tamen non vidi procul meatus, neque navi eo trajeci.
Non enim mihi vita eſt in atris [*atra pice oblitis*] navibus,
Neque mihi mercatura eſt paterna, neque ad Gangem
Proficiſcor, (ut multi Rubrum per mare,
De vita non ſolliciti, quo immenſas divitias conſequantur)
Nec cum Hyrcaniis commercium mihi eſt, neque veſtigo
Saltus qui in pede Caucaſi & rubeorum Arianorum:
Verum me Muſarum agitat mens, quæ quidem poſſunt
Abſque vagatione magnum mare metiri,
Monteſque & continentem & ætherium curſum ſiderum.
Verum fuerit ſane forma rotunda, undique ſinuoſa,

κροατὴν, τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἐνεστήσατο, ὑφ' ἧς καὶ ἐκεῖνος, ὡς οἷα ὑπὸ Μουσῶν φερόμενος, τῷ Διονυσίῳ τούτῳ ἐστὶν ὅμοιος. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ περιηγήσασθαι, ἐνταῦθα καταγράψασθαι εἶπε, καὶ μετρήσασθαι, εἰπὼν, καταγράψομαι θάλασσαν, καὶ πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι. τοῦτο δὲ πάντως ὅμοιον καὶ τὸ γῆν μετρήσασθαι, ἐξ οὗ τὸ γεωμετρεῖν συντέθειται. Ὁμηρικὴ δὲ ἡ λέξις, ληφθεῖσα ἐκ τοῦ,

Ὄφρα τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

2. Ὅτι ἔοικε καὶ Ἐρυθραῖός τις εἶναι Καύκασος. εἶγε, φησὶν ὁ Διονύσιος, Καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων Ἀριηνῶν. κάλλιον δὲ γράφειν, Καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν, ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐκ ἐρευνῶ τὸν βόρειον Καύκασον, καὶ τὴν Ἀριανὴν χώραν, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται. Καὶ ὅρα ὅπως τοὺς τῶν ὀρέων κνημοὺς, ἤτοι πόδας, κνημῖδας εἶπεν ὑποκοριστικῶς, ἢ μᾶλλον παρωνύμως, κατὰ ἰδίαν θερμότητα. ὥς που καὶ τὸν πορθμὸν πορθμίδα εἶπε, καὶ τὴν Κασπίαν δὲ θάλασσαν, Κασπίδα ὁμοίως ἐρεῖ.

3. Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν περίδρομον ἢ περίτροχον ἀμφιέλικτον τὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης σχῆμά φησιν, ὡς οἷα κυκλοτερές· καὶ τῷ ὠκεανῷ αὐτὴν συμμιγνύειν. φησὶ γὰρ, ὀξὺ δ' ἐπ' ἄρκτους εἰλυμένη ἐπιμίσγεται ὠκεανῷ. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος, ὅς γε καὶ στόμα ἔοικε παραδιδόναι, καθ' ὃ δηλαδὴ εἰς αὐτὴν ὁ ὠκεανὸς ἀπερεύγεται, ὡς καὶ ἐν ἀρχαῖς τοῦ βιβλίου φαίνεται. Πτολεμαῖος δὲ οὔτε στόμα αὐτῆς τοιοῦτον οἶδεν· ὅς γε καὶ περιοδεύεσθαί φησι κύκλῳ αὐτὴν τοῖς

περιζεύκ-

Πάσης Κασπίης μεγάλης ἁλός· οὐκ ἂν ἐκείνην
Νηῒ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
Τόσσος γὰρ [1] πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἂψ δὲ μετ' ἄρκτους
Ἑλκομένη, προχοῇς ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
Ἡ δὴ [2] πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
Φύει δὲ κρύσταλλον, ἴδ' ἠερόεσσαν [3] ἴασπιν,
Ἐχθρὴν Ἐμπούσῃσι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὅσα μὲν πέρι φῦλα νέμονται,
Ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρηΐτιδος ἐκ Βορέαο.
Πρῶτοι μὲν [4] Σκύθαι εἰσίν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι
Παρραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἅλμης.
Οὖννοι [5] δ' ἑξείης, ἐπὶ δ' αὐτοῖς [6] Κάσπιοι ἄνδρες·
Ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀρήϊοι, οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν

πιέζουσι. καὶ οὐδὲ κυκλοτερῆ αὐτὴν ἱστορεῖ, ἀλλὰ σφενδόνῃ ἐοικυῖαν ὑποτίθεται· ὁποῖον ὁ Διονύσιος τὸ τῆς οἰκουμένης ἔθετο σχῆμα. διχῆ τοίνυν οὕτω διαφερομένων τῶν σοφῶν, τὰ μὲν περὶ τοῦ σχήματος τῆς θαλάσσης ταύτης μεμενήκασιν ἴσως αὐτοῖς ἀκατάλλακτα· ἡ δὲ λοιπὴ διαφορά, ὡς ἐν ἀρχαῖς ἐῤῥέθη, συμβεβίβασται, παρὰ τῶν παλαιῶν διαιτηθεῖσα καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἀδήλων πηγῶν ὁ ὠκεανὸς τὸ Κάσπιον ἀναδίδωσι πέλαγος, σώζοιτο ἂν καὶ ὁ τοῦ Πτολεμαίου καὶ ὁ τοῦ Διονυσίου λόγος, ὡς ἐν τοῖς φθάσασι γέγραπται. καθ' ὃ μὲν γὰρ ἐξ ὠκεανοῦ τὸ Κάσπιον ὕδωρ, ἀληθεύει ὁ Διονύσιος, ἐρεύγεσθαι εἰπὼν αὐτόθι τὸν ὠκεανόν· εἰ δὲ ἄδηλοι αἱ πηγαί, καὶ οὐ φαίνεται τὸ στόμα, ἀληθεύει καὶ ὁ Πτολεμαῖος.

1. Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν ὁ Διονύσιος πόρον ἀμείλιχον λέγει, ἔτι δὲ καὶ μεγάλην θάλασσαν. διὰ τί δὲ μεγάλην; ὅτι οὐκ ἄν, φησιν, ἐκείνην νηῒ περάσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης, ὅ ἐστιν, ἐπὶ μῆνας τρεῖς· δηλονότι κατὰ τὴν κύκλῳ περίοδον. ἄλλως γὰρ ἀπέρατός ἐστι, μῆκος μὲν πλοῦν ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσιν ιε'. ἡμερῶν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν, ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτη ἑαυτῆς, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. ἐντεῦθεν δὲ σημείωσαι καὶ ὅτι οὐκ ἀκριβῶς ἐστι κυκλοτερὴς ἡ Κασπία θάλασσα, ὡς τάχα ὁ περιηγητὴς ὑποτίθεται, ἀλλὰ ἑτερομήκης, ὡς καὶ ὁ Πτολεμαῖος φησιν.

2. Ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα ἡ Κασπία ἐν ἀνδράσιν αὔξει, φύει δὲ καὶ κρυστάλλους λίθους, καὶ ἴασπιν ἠερόεσσαν, ὅ ἐστιν ἀεροειδῆ, σκοτεινήν, ἐχθρὰν Ἐμπούσαις, καὶ ἄλλοις εἰδώλοις. δοκεῖ γὰρ ἀλεξίκακος εἶναι ἡ λίθος αὕτη, καὶ ἀποτροπαστικὴ φασμάτων. ὧν ἕν ἐστι καὶ ἡ Ἔμπουσα, δαιμόνιόν τι περὶ τὴν Ἑκάτην, ἑνὶ ποδὶ δοκοῦν δὴ κινεῖσθαι· ὅθεν καὶ παρονομάζεται, ὡς εἴ τις εἴπῃ, μονόπους ποδὶ ζῶον· ὡς τοῦ ἑτέρου ποδὸς χαλκοῦ ὄντος, κατὰ τὸν μῦθον.

3. Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ καὶ ἑτέραν ἴασπιν ὑδατόεσσαν. ὅτι δὲ ἵνα δαιμόνια ὕλας πτοοῦνταί τινας, πολλοῖς δοκεῖ, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

4. Ὅτι Σκύθαι Κρονίας ἁλὸς ἄγχι εἰσί. περὶ ὧν, οἷοι τὸν βίον εἰσίν, ἤδη προγέγραπται.

Totius Caſpii magni maris: non illud
Navi trajeceris tertiæ ad orbes lunæ; [triones
Tantus namque trajectus eſt immanis. retro autem ad ſepten-
Protractus, gurgitibus commiſcetur oceani. [cit,
Quod certe multa quidem alia inter homines miracula produ-
Gignit autem cryſtallum, atque aërei coloris jaſpim,
Infeſtam Empuſis, & aliis ſpectris. [bitant,
Omnes autem tibi referam quotquot ipſum gentes circumha-
Orſus à latere occiduo à borea.
Primi quidem Scythæ ſunt, qui Saturnium prope mare
Maritimam oram incolunt ad oſtium Caſpii maris.
Unni autem deinceps; poſt ipſos autem Caſpii viri:
Albanique poſt hos Martii, quique ſuper terram

γέγραπται. καλεῖσθαι δὲ λέγονται Σκύθαι, ἢ παρὰ τὰ σκύτη ἃ περιεβάλλοντο· ἢ παρὰ τὸ σκύζεσθαι, ἤτοι ὀργίζεσθαι, ὀργίλοι γάρ εἰσιν· ἢ ἀπὸ Σκύθου τοῦ Ἡρακλέος, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ γέγραπται. ἦσαν δὲ Σκύθαι καὶ Θρᾳκικὸν ἔθνος, οἳ καὶ Νομαῖοι ἐλέγοντο.

5. Ὅτι Οὖννοι, ἢ Θοῦννοι, μετὰ τοῦ θ στοιχείου, Κάσπιον ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν. μάλιστα δὲ προστιθέασι τοῖς γράφουσι Οὖννοι, δίχα τοῦ θ. φέρεται γοῦν καὶ ἐν τῇ Σιμοκάττου οἰκουμενικῇ ἱστορίᾳ, Οὔννους τοὺς πρὸς τῷ Βορρᾷ τῆς ἕω, οὓς Τούρκους Πέρσαι καλοῦσιν, οὕτω ποτὲ πολυχρύσους γενέσθαι, ὡς καὶ κλίνην χρυσῆν σφυρηλατεῖν, καὶ τραπέζας, καὶ θρόνους, καὶ βήματα, εἰσπραττομένους ἐκ τῶν Μήδων, ἡμερησίας εἰσφοράς, τεσσαράκοντα χιλιάδας χρυσῶν. ὕστερον μέντοι φορολογηθῆναι τοὺς τοιούτους Οὔννους ὑπὸ Βαβυλωνίων ἱστοροῦσιν. οὐ μόνον δὲ ὁ Σιμόκαττος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τοὺς Οὔννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον.

6. Ὅτι ὥσπερ οἱ ῥηθέντες Οὖννοι Σκύθαι εἰσὶν, οὕτω καὶ οἱ Κάσπιοι μετ' αὐτοὺς ὄντες, ἔθνος λόγου ἄξιον· ἀφ' ὧν καὶ ἡ θάλασσα Κασπία καλεῖται, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν Ὑρκανίων, Ὑρκανία. περὶ οἷς καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖν μέλι ἡ ἱστορία φησὶ, καὶ ἡ ἄμπελος πολυφορεῖ· καὶ ἡ συκῆ δὲ οὕτω λέγεται πλουτεῖν τῷ καρπῷ, ὡς ἐνίας καὶ εἰς μεδίμνους ἑξήκοντα πληθύνειν τὸν καρπόν. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλβανοί, ποιμενικοί, καὶ μετρίως πολεμικοί, μεταξὺ Ἰβήρων καὶ Κασπίας· ὧν Κυκλώπειος, φασὶν, ὁ βίος, τουτέστιν εὐδαίμων καὶ ἄπονος· οἷς ἡ γῆ πολλαχῇ ἅπαξ σπαρεῖσα, τοῦ λοιποῦ δὶς καὶ τρὶς ἄσπαρτον φέρει καρπόν. ἁπλοῖ δέ εἰσι, καὶ οὐκ οἴδασι νόμους, οὐδὲ ἀριθμεῖν οἴδασι πλείω τῶν ἑκατόν. γλῶσσαι δὲ αὐτῶν, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἓξ καὶ εἴκοσιν. ἐκεῖ δὲ καὶ οἱ Καδούσιοι, κατὰ τὸν Διονύσιον, ὧν τραχεῖα ἡ γῆ· ἄνδρες δεινοὶ πεζομαχεῖν, καὶ ἀκοντισταὶ ἄριστοι, ὡς ὁ Γεωγράφος ἱστορεῖ, καὶ οἷοι ἐν τοῖς τραχέσι πεζοὶ ἀντὶ ἱππέων διαμάχεσθαι. τούτοις δὲ ἀγχιγείτονες Μάρδοι καὶ Ὑρκάνιοι, καὶ Ἄπυροι, οὓς Ταπύρους φησὶν ὁ Γεωγράφος, ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ τ. οἱ ἐκ γυναικὸς δύο ἢ τρία ἀνελόμενοι τέκνα, ἐκδιδόασι τοῦ λοιποῦ τὰς γυναῖκας ἑτέροις.

Τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι· ἄγχι δὲ Μάρδοι,
Ὑρκάνιοι, Τάπυροί τ'· ἐπὶ δέ σφισιν ὁλκὸν ἑλίσσει
Μάρδος[1], Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
Ἀμφοτέρων γὰρ μέσσος ἐς Ὑρκανίην ἅλα βάλλει.
Ἀλλ' ἤτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
Χώρην εὐρυτέρην, κνημοῖς ὑπὸ [2] Παρνησσοῖο·
Δερκέβιοι δ' ἑτέρωθεν, ἐφ' ὕδασι Κασπίοισι.
Τοὺς δὲ μετ', ἀντολίηνδε, [3] πέρην κελάδοντος Ἀράξου
Μασσαγέται ναίουσι, θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν·
Ἀνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μηθ' ὅς τις ἑταῖρος
Ἐμπελάσαι· μάλα γάρ τι κακοξεινότεροι ἄλλων.
Οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδὴ,
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
Αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
Τοῖς δ' ἔπι, πρὸς Βορέην, Χωράσμιοι· οἷς ἔπι γαῖα
Σουγδιὰς, ἧς διὰ μέσσον ἑλίσσεται [4] ἱερὸς Ὦξος,

1. Ὅτι Μάρδος ὁ ποταμὸς, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν Βάκτρων ἐστὶ πόμα, εἰς Ὑρκανίαν μὲν βάλλων θάλασσαν, μέσος δὲ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐθνῶν ἑλισσόμενος.

2. Ὅτι Παρνησσοῦ τινος ὄρους Βακτρίου ἐνταῦθα ὁ Διονύσιος μέμνηται· καὶ ζητητέον εἴτε οὕτω γραπτέον αὐτὸ, ὁμωνύμως τῷ Εὐρωπαίῳ Παρνασσῷ, εἴτε καὶ Παραπαμισσὸν ὀνομαστέον αὐτό· οὕτω γὰρ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι. μεμνήσεται δέ που καὶ ὁ περιηγητὴς ὄρους Παραπαμισσοῦ.

3. Ὅτι πέραν Ἀράξου πρὸς ἀνατολὰς οἱ Μασσαγέται, ἀξενώτατοι καὶ κακοξενέστατον ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον· παρ' οἷς Κῦρος ἐτελεύτησε, βασιλευούσης Τομυρίδος· ὧν ὑπογράφων τὴν ἀγελότητα, φησὶν, ὅτι αὐτοῖς οὐ σίτου ἐστὶ μελίφρονος ἐδωδὴ, οὐδὲ μὴν οὐδὲ οἶνος μεταδήμιος, ἤτοι ἐνδήμιος, ἀλλ' ἵππων αἵματι μιγνύντες λευκὸν γάλα, ζῶσι. διὸ καὶ εὔχεται ὁ Διονύσιος ἐνδιαθέτως, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ἐρρέθη σαφέστερον, ὅτι μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἐμοὶ ἑταῖρος ἐμπελάσαι αὐτοῖς· μάλα γάρ τι κακοξεινότεροι ἄλλων. καὶ ὅρα ὅτι τῶν ἄλλων μελίφρονα οἶνον λεγόντων, οὗτος σῖτον ἔφη μελίφρονα. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ οὗτος τοῦ κακοξεινότερος τὴν παραλήγουσαν ἀντὶ μακρᾶς ἐδέξατο· καθὰ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ἔνθα καὶ ἐρρέθη τὰ εἰκότα. Ἰστέον δὲ ὅτι ἠδύνατο μὲν ἐκφυγεῖν τὴν κακομετρίαν ὁ Διονύσιος, σχηματίσας, ὥσπερ καὶ πρὸ τούτου ἐκ τοῦ αἰδοῖος τὸ αἰδοιέστερος Ἰωνικῶς, οὕτω καὶ ὧδε ἐκ τοῦ κακόξεινος, τὸ κακοξεινέστερος· ἀλλ' ἔοικε θελῆσαι μᾶλλον συγχαλάσαι τὸ Ὁμηρικὸν μέτρον, ἤπερ ἄλλως ὀρθὸν παραγαγεῖν τὸ ἔπος, καὶ ἄσφαλτον. φασὶ δὲ ἄριστον εἶναι παρὰ τοῖς Μασσαγέταις θάνατον, ὅταν γηράσαντες συγκατακοπῶσι κρέασι προβάτων, καὶ βρωθῶσιν. ἀτιμάζονται δὲ φω-

κῶν

Aſperam habitant Caduſii. prope autem Mardi,
Hyrcaniique, Tapyrique: poſt autem ipſos tractum ſinuat
Mardus, Dercebiorumque & divitum potus Bactrorum;
Amborum namque medius in Hyrcanium mare effunditur.
Sed nimirum Bactri quidem in continente poſſident
Regionem latiorem, ſub jugis Parnaſſi:
Dercebii autem altera ex parte, ad undas Caſpias.
Hos vero poſt, orientem verſus, trans reſonantem Araxem
Maſſagetæ degunt, velocium emiſſores ſagittarum:
Viri quibus nec egomet, neque quiſquis eſt ſodalis
Appropinquet: multo namque inhoſpitaliores ſunt aliis.
Neque enim ipſis ſuavis frumenti eſt cibus,
Neque ſane vinum indigenum [*populare*:] ſed equorum
Sanguini miſcentes candidum lac, epulas apponunt.
Hos autem poſt, ad boream, Choraſmii: poſt quos terra
Sogdiana, cujus per medium volvitur ſacer Oxus,

κῶν δέρματα· καὶ Ἥλιον δεσπότην ἐπιγεραίροντες, καὶ ἵππον αὐτῷ θύουσιν, ὡς ταχίστῳ, φασί, τὸ πάντων τῶν θνητῶν τάχιστον. χρυσὸς δὲ αὐτοῖς καὶ χαλκὸς ἄπλετος. σιδήρῳ δὲ χρῶνται οὐδὲν, ὅτι μηδὲ ἔχουσιν. Ἀράξης δὲ καλεῖται ὁ ῥηθεὶς ποταμὸς, ὡς ἀπαράξας τὴν συνέχειαν τῶν ἐκεῖ ὀρῶν καὶ διικνοῦς· καθάπερ καὶ ὁ Πηνειὸς, ὁ νῦν Σαλαμβρίας καλούμενος, τὴν Ὄσσαν τοῦ Ὀλύμπου ἀπέρρηξε· διὸ καὶ, κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Γεωγράφου, Ἀράξης ἐκλήθη ποτὲ καὶ ὁ Πηνειὸς, ὡς καὶ αὐτὸς ἀπαράξας τὴν Ὄσσαν τοῦ Ὀλύμπου, ὅτε σεισμῷ τινὶ τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικὰ ῥαγέντα διέστησαν. τοῦ δὲ Μασσαγετικοῦ τούτου Ἀράξου μέμνηται καὶ Αἰσχύλος, καὶ εὑρίσκεται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἀράσσειν καλεῖσθαι αὐτόν. Ἡρόδοτος δέ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἴστρου, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν, καὶ νήσους ἔχειν μεγάλας συχνάς· στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδιδόναι εἰς ἕλη καὶ τενάγη· ἓν δὲ προσρέειν εἰς τὴν Κασπίαν.

4. Ὅτι Ὦξος ὁ ποταμὸς, ὃν καὶ ἱερὸν οὗτος καλεῖ, ἐκ τοῦ Ἠμωδοῦ ὄρους διὰ τῆς Σογδιάδος γῆς ἑλισσόμενος εἰς τὴν Κασπίδα βάλλει. καὶ ὅρα τὸ Κασπίδα, παρωνύμως καὶ αὐτὸ λεχθὲν, κατὰ τὴν τοῦ Διονυσίου συνήθειαν. ὄρος δὲ τὸ Ἠμωδὸν, Ἰνδικὸν, πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις· ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἤμωδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἴμαιον, ὅπερ ἐστὶ τμῆμα τοῦ Ταύρου. προϊὼν δὲ ὁ Διονύσιος πληθυντικῶς Ἠμωδὰ ὄρη ἐρεῖ τὸ αὐτό. ἡ δὲ Σογδιὰς γῆ, καὶ Σογδιανὴ λέγεται, ὅπου ἱστοροῦσι τὴν ἀνάλωτον εἶναι πέτραν, ἣν Ἀλέξανδρος εἷλε πολλῇ σπουδῇ τῶν Μακεδόνων· οὓς πτηνοῖς στρατιώταις εἴκαζον οἱ βάρβαροι σὺν γέλωτι, ὁπηνίκα τὴν ἀρχὴν τῇ ἁλώσει ἐπέβαλον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐνταῦθά που περὶ τὸν Ὦξον, ὡς ἡ ἱστορία φησὶ, στρατεύοντος Ἀλεξάνδρου, οὐ μακρὰν τῆς αὐτοῦ σκηνῆς, πηγὴ ὕδατος εὕρηται, καὶ ἄλλη ἐλαίου, πλη-

Ὅς τε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ Κασπίδα βάλλει.
Τὸν μέτ', ἐπὶ προχοῇσιν [1] Ἰαξάρταο νέμονται
Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μηκέτις ἄλλος ἐλέγχοι
Τοξευτής· οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν·
Καὶ Τόχαροι, [2] Φρουροί τε, καὶ ἔθνεα βάρβαρα [3] Σηρῶν,
Οἵτε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
Αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
Εἵματα τεύχουσιν πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
Εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης·
Κείνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵτε νέμονται
Ἐσχατιάς· [4] περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθών,
Χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη, ἠδὲ χαλάζαις.
Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασι.
Φράζεο [5] δ', ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
Εὐξείνου παρὰ χεῖλος, ἐπιλαδὸν ἔθνεα Πόντου,

σιον αὐτῆς. καὶ ὁ μάντις Ἀρίστανδρος ἔφη ὅτι πόνων τε ἐστὶ σημεῖον, τοῦ ἐλαίου ἡ πηγὴ (ἀθλοῦντων γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον) ἀλλὰ καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνει.

1. Ὅτι μετὰ τὸν Ὦξον ὁ Ἰαξάρτης ποταμός, ὅπου οἱ Σάκαι τόξα ἔχοντες, ἃ οὐκ ἄν τις ἄλλος ἐλέγχοι τοξευτής· οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν. τοῦτο δὲ παρῳδία ἐστὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἀνεμώλια βάζειν. καὶ τὸ ἐλέγχοι δὲ, ἐξ Ὁμήρου ὁ Διονύσιος εἴληφεν, εἰπόντος, μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς, ἀντὶ τοῦ, ἀργὸν καὶ ἄπρακτον ποιήσῃς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τοὺς Σάκας καὶ σακέων φασί τινες εὑρετάς, παρωνυμουμένων αὐτοῖς. ἡ δὲ ἱστορία φησὶ καὶ μεγάλα ἰσχῦσαι ποτὲ τοὺς Σάκας, καὶ μέχρις Εὐξείνου κατακτήσασθαι γῆν ἀρίστην· καὶ τινα γῆν Ἀρμενίαν ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι Σακασηνήν. ἀπολέσθαι δέ φασιν ἄρδην αὐτοὺς ὑπὸ Περσῶν πανηγυρίζοντας ἀπὸ λαφύρων. τινὲς δὲ οὕτως τοῦτο ἱστόρηνται, ὅτι τὸν Κῦρον οἱ Σάκαι νικήσαντες, εἶτα ἐξ ὑποστροφῆς ἐκείνου νικηθέντες, διὰ μέθην ἀπώλοντο. καὶ διὰ τοῦτο ἀπεδείχθη πανήγυρις ἱερὰ Περσικὴ τὰ Σάκαια. καὶ Κῦρος δὲ τὸν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκείνους κατέκοψεν, ἀνιερώσας πατρίῳ θεῷ, Σάκαιαν ἀνηγόρευσεν. Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλοῦσι Σάκας.

2. Ὅτι Φρουροὶ Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροί, ὅπερ ὀξυνόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας. τινὲς δὲ Φρῦνοι γράφουσιν, ὁμωνύμως τῶν ζώων· φρῦνοι γὰρ, (καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει) οἱ βάτραχοι. τὸ δὲ Τόχαροι (ἔθνος δὲ ὅμοιον καὶ αὐτό) τινὲς ὀξύνουσι, τελικὸν εἶναι λέγοντες.

3. Ὅτι Σῆρες ἔθνος βάρβαρον Σκυθικὸν, ἐξ ὧν τὰ Σηρικὰ ὑφάσματα λέγονται. οὗτοι βόας μὲν (φησὶν) ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα, αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γῆς, εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα, τιμήεντα, ἐοικότα τῇ χροιᾷ λειμω-

Qui linquens Emodum montem, in Caſpium labitur.
Quem poſt, ad fluenta Iaxartæ degunt
Arcus Sacæ geſtantes, quos nemo alius improbaverit
Sagittarius, (non enim ipſis fas eſt incaſſum jaculari)
Et Tochari, Phrurique, & gentes barbaræ Serum,
Qui boves quidem aſpernantur & pingues oves;
Varios autem depectentes deſertæ flores terræ,
Veſtes faciunt varii artificii, pretioſas,
Similes colore pratenſis floribus herbæ:
Illis nequaquam opus aranearum certaverit.
Alii item Scythæ ſunt numeroſi, qui poſſident [porrecta;
Extremitates: circum vero ipſos tellus, quam venti infeſtant, eſt
Hybernis ventis objecta, atque grandinibus.
Tot quidem gentes circum Caſpias undas ſunt:
Obſerva autem à Colchis & Phaſide ad occaſum jam,
Euxini juxta labrum [*littus*,] turmatim gentes Ponti,

λειμωνίδος ἄνθεσι ποίας· οὕτω λεπτὰ ὄντα οὐκ ἂν ἐκείνοις ἐρίσειεν ἔργα ἀραχνάων. φασὶ δὲ καὶ τὴν βύσσον ἀπὸ βοτάνης συνάγεσθαι. Σημείωσαι οὖν ὅτι ἐξ ἀνθῶν οἱ Σῆρες ποιοῦσι τὰ ὕφη· διὸ οὐδὲ τοὺς λειμῶνας ἐῶσι καταβόσκεσθαι. ὅτι δὲ ἀπροσμιγεῖς ἀνθρώποις εἰσὶ καὶ ἀνομίλητοι οἱ Σῆρες, δῆλον ἐκεῖθεν· τῶν πωλουμένων τὸ τίμημα σακκίοις ἐπιγράψαντες ὑποχωροῦσιν. εἶτα ἐλθόντες οἱ ἔμποροι, καὶ θέντες τὴν τιμὴν, ἀναχωροῦσιν· ἐφ' οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, καὶ, εἰ μὲν ἀρέσκονται, λαμβάνουσι τὴν τιμήν· εἰ δὲ μή γε, τὰ ἴδια. Φασὶ δὲ μακροβιωτάτους εἶναι τοὺς Σῆρας, παρατείνοντας πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁμοία τῇ ἐμπορείᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγονται τοῦ αἰγιαλοῦ, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ἐγγίσαντες, σκέπτονται τὸν φόρτον, καὶ τιθέασι χρυσὸν, καὶ ἀναχωροῦσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν νηῶν, λογίζονται τὴν ἀξίαν. καὶ καταλλάσσουσιν ἀπροσαύδητοι, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλασσόμενον, ἀπαλλάσσονται. δικαίως οὖν συναλλάσσειν αἱ ἱστορίαι καὶ τούτους καὶ τοὺς Σῆρας παραδιδόασιν.

4. Ὅτι ἐν Σκύθαις δυσήνεμος ἐκπέπταται χθὼν, χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη καὶ χαλάζαις, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται. παρέφρασε δὲ ὧδε τὸ ἀνωτέρω ῥηθὲν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις, ἐν τῷ εἰπεῖν, χθὼν χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη.

5. Ὅτι δυτικώτεροι Κόλχων καὶ Φάσιδος, Εὐξείνου περὶ χεῖλος, ἰλαδὸν, οἱ Βύζηρες, ἀφ' ὧν καὶ λιμὴν Βυζηρικός· καὶ οἱ Βέχειρες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθικόν· ἔτι δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μοσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ οἱ Χάλυβες, περὶ ὧν κάτω λελέξεται.

I. Ὅτι

Ἄχρι Θρηϊκίου στόματος, τόθι [1] Χαλκὶς ἄρουρα·
Βύζηρές τοι πρῶται, καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων·
Μάκρωνες [2], Φίλυρές τε, καὶ [3] οἳ μόσσυνας ἔχουσι
Δουρατέους. τῶν δ' ἄγχι [4] πολύρρηνες Τιβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, καὶ Χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου·
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
Τοῖς δὲ μέτ', [5] Ἀσσυρίης προχύσις χθονὸς ἐκτετάνυσται·

1. Ὅτι ἡ Χαλκὶς ἄρουρα κατὰ τὸ Θρᾴκιον τοῦ Πόντου κεῖται στόμα, ἤγουν ἡ γῆ τῶν Χαλκηδονίων· ἧς Χαλκιδεὺς τὸ ἐθνικὸν, οἱ Χαλκιδεῖς. ἐρεῖ οὖν αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, Χαλκιδέες περὶ στόμα γαῖαν ἔχουσιν, Οὖδας ἐς ἀντιπέραν Βυζάντιον εἰσορόωντες. τούτους τυφλοὺς ὁ χρησμὸς ἐκάλεσε, διότι οἱ τὴν Χαλκιδὰ κτίσαντες Μεγαρεῖς ἐνταῦθα πρῶτα πλεύσαντες, καὶ ἀφέντες κατασχεῖν τὴν περὶ τὸ Βυζάντιον γῆν, εἵλοντο τὴν λυπροτέραν περαίαν. καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων Χαλκηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον αὐτοὺς εἶναι. οὐ γὰρ ἄν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπου παρόντος, ἀνθείλοντο τὸν αἰσχίονα. ἔστι δὲ καὶ περὶ Εὔβοιαν, ὡς προερρέθη, Χαλκίς, ἡ πρότερον Εὔβοια καλουμένη· ὅθεν καὶ Χαλκιδικὰ ποτήρια, παρὰ τῷ Κωμικῷ. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελικῇ δὲ κώμῃ Χαλκιδεῖς τούτων ἄποικοι τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδέων. ἱστορεῖται δὲ καὶ σιδήρου καὶ χαλκοῦ μέταλλα εἶναι κατὰ τὴν Εὐβοϊκὴν Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐκεῖ πρῶτον ὤφθη χαλκεῖα, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο Κουρῆτες μετὰ Διός. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς προεγράφη, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Αἰτωλική, ἀφ' ἧς τὸν Ἀχελῷον ῥέειν εἶπεν ὁ Διονύσιος.

2. Ὅτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, Βεχείρων νοτιώτερον. τούτους νῦν Σάννους φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ Τζάνους· ὡς καὶ τὴν Κιλσηνὴν, Κελτζηνήν· καὶ τὴν χώραν δὲ τῶν Σάννων, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ τὴν φράσιν ἰδιωτεύοντες.

3. Ὅτι τοὺς Μοσσυνοίκους περιφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. οὗτοι δὲ ἀπὸ θηρείων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ ὁ Γεωγράφος, ἀπὸ μοσσυνῶν, ὅ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. Ξενοφῶν δὲ στέατι δελφίνων χρῆσθαι τοὺς Μοσσυνοίκους ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κάρυα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν (ἤτοι χισμὴν) οὐδεμίαν. καὶ παῖδας αὐτοῖς εἶναί φησι σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ πολλοῦ δέοντας ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι· καὶ οἶνον παρ' αὐτοῖς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μὲν ὀξὺς ἦν ὑπὸ αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ εὐώδης τε καὶ ἡδύς. λευκοὶ δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ ἔρημῳ μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. καὶ γὰρ (φησὶ) καὶ ἐγέλων καὶ ἑαυτοῖς διελέγοντο, καὶ ὠρχοῦντο, ἐφιστάμενοι ὅποι τύχοιεν.

4. Ὅτι οἱ Τιβαρηνοὶ (οὓς ἡμεῖς Τιβαρηνοὺς φαμὲν) πολύρρηνές εἰσιν, ὅ ἐστι πολυπρόβατοι, πολυθρέμμονες. οἰκοῦσι δὲ, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆς μι-

Uſque ad Thracium oſtium, ubi Chalcis tellus.
Byzeres tibi primum, ac prope [*illos*] gentes Bechirum;
Macrones, Philyreſque, & qui turres habent
Ligneas. hos vero juxta, pecore abundantes Tibareni.
Poſt hos autem, etiam Chalybes duram & ſævam terram
Habitant, laborioſi edocti fabricam ferri:
Qui quidem graviſonas [*graviſremas*] ad incudes ſtantes,
Nunquam ceſſant à labore & ærumna gravi.
Hos autem poſt, Aſſyriæ aggeſtio [*aggeratio*] terræ extenta [eſt:

κρᾶς Ἀρμενίας, καθὰ καὶ ὁ Γεωγράφος φησίν. ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι, στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γῆν οἰκοῦντες, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου· οἳ βαρυγδούποις, φησὶν, ἐπ' ἄκμοσιν ἑστῶτες, οὔποτε παύονται καμάτου. τούτους τοὺς Χάλυβας ἄλλοι Χαλδαίους ἐκάλεσαν (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ στόματα ἐπιγινόμενος, ἤτοι πρὸς τὰ στομώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησὶν, "Χάλυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αὐτίκα ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον". ἐξαίρει δὲ καὶ Αἰσχύλος τὸν τοιοῦτον σίδηρον. Ξενοφῶν δὲ ὀλίγους τε αὐτοὺς εἶναι λέγει, καὶ τῶν Μοσσυνοίκων ὑπηκόους. καὶ τὸν βίον αὐτῶν τοῖς πλείστοις ἀπὸ σιδηρείας εἶναι. οἱ δέ φασιν ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ παρὰ τῷ Ποιητῇ Ἀλίζωνοι ἢ Ἀλιζῶνες· ὧν ἦρχεν Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος, ὧν καὶ ἡ παραλία μέταλλα ἔχει πολλά, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ, ἔνθα ὑπεμφαίνει καὶ Ἀλύβας εἶναι αὐτοὺς, λέγων,

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης· (ἤ, Τηλόθεν ἐξ
Ἀλύβων) ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

ὡς ἢ μετατεθείσης τῆς γραφῆς ὕστερον ἐφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τοῦ ποτε Χαλύβης εἰς Ἀλύβην· ἢ ἀνάπαλιν τῶν πρότερον μὲν ἐπὶ Ὁμήρου Ἀλύβων λεγομένων, μεταπεσόντων δὲ εἰς Χάλυβας ὕστερον. ὥσπερ αὖ πάλιν οἱ τοιοῦτοι Χάλυβες ἐκ τῆς κλήσεως, φασὶ, ταύτης εἰς Χαλδαίους μεταπεσεῖν, κατά τινα λέξεως παραφθορὰν, ἢ παρεμποίησιν· ἀφ' ὧν καὶ τόπος Χαλδία ἐλέγετο. χώρα δὲ Ἀρμενίας ἡ Χαλδία, ἧς μέχρις ἡ Ποντικὴ βασιλεία. τοὺς δὲ ἐκεῖσε Χάλδους λέγεσθαι ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια δισυλλάβως, οὐ Χαλδαίους. Χαλδαίους γὰρ τρισυλλάβως, οἳ ποτὲ μὲν Κηφῆνες, ἀπὸ δὲ Περσέως, Πέρσαι· Χαλδαῖοι κληθέντες ἀπὸ τινος Χαλδαίου, ὅν φασι τέταρτον ἐπὶ δέκα (ἤγουν τεσσαρεσκαιδέκατον) βασιλέα μετὰ Νῖνον γενόμενον, τὴν Βαβυλῶνα οἰκίσαι, καὶ τοὺς συναχθέντας καλέσαι ἀφ' ἑαυτοῦ Χαλδαίους. λέγονται μέντοι παρά τισι καὶ οἱ περὶ Χαλκηδόνα Χάλδοι, Χαλδαῖοι τρισυλλάβως, κατὰ Δικαίαρχον. Ἱστέον δὲ ὅτι οἱ ἐξ Ἀλύβης, ἢ ἐξ Ἀλύβων, μετατεθῆναι τὴν γραφὴν εἰς Χάλυβας λέγοντες, ἢ ἀνάπαλιν μεταποιηθῆναι ἀπὸ Χαλύβης εἰς Ἀλύβην, παρατετήρηκασι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἀλλαγέντα κατὰ μεταγωγὴν κλήσεως. οἷον οἱ παρ' Ὁμήρῳ, φασὶ, Σίντιες Θρᾷκες, Σιντοὶ ἐκλήθησαν ὕστερον. εἶτα παρὰ Ἀρχιλόχῳ Ζαῖοι, καὶ πάλιν Σάπαι. ὥσπερ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀνόματα διαφόρως παρεποιήθησαν, οὕτω καὶ τὸ τῶν Φρυγῶν. Βρύγοι γὰρ, καὶ Βρύγες, καὶ Φρύγες, ἐκλήθησαν οἱ αὐτοί.

ς. Ὅτι μετὰ τοὺς Χάλυβας ἡ τῆς Ἀσσυρίας χθονὸς προχυσις ἐκτέταται· ἔνθα καὶ ὁ Θερμώδων, Σκυθικὸς κατά τινας ποταμὸς, ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ῥέων ὀρῶν,

Ενθ' Αμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος Αρμενίοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν Ενυάλιος Θερμώδων,
Ος ποτ' ἀλωομένην [1] Ασωπίδα δέκτο Σινώπην,
Καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρη παρενάσσατο χώρη,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν. ὁ γὰρ φιλότητος ἐραννῆς
Ιχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν.
Εκ τοῦ καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
Κείνου [2] δ' ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας

ρους, ταῖς Αμαζόσι λευκὸν ὕδωρ προΐησι. δι' ἃς καὶ Ενυάλιος ὁ Θερμώδων λέγεται· οὐχ ὅτι αὐτὸς τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι μάχιμοι αἱ τοῦτο πίνουσαι Αμαζόνες· περὶ ὧν εἴρηται μὲν καὶ ἀνωτέρω, καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Θερμώδων καὶ τὴν Ασωπίδα Σινώπην πλανωμένην ἐδέξατο, ἤγουν τὴν θυγατέρα τοῦ Ασωποῦ τὴν Διὸς ἐρωμένην, πλανηθεῖσα γὰρ Διὸς βουλῇ, οὐχ ἑκοῦσα παρῴκησεν ἐκεῖ. ἐξ ἧς καὶ πόλις διαφανεστάτη ὁμώνυμος αὐτῇ ἡ Σινώπη, ἡ λεγομένη καὶ Σινωπικὴ χερρόνησος, κτίσμα, κατά τινας, Κρητὸς, ἀνδρὸς Κώους, κατὰ Διόδωρον, ἄποικος ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ελληνὶς, πρὸς τῇ τῶν Κόλχων χώρᾳ κειμένη. ὁ δ' αὐτὸς Διόδωρος καὶ Μιλησίων ἄποικον τὴν Σινώπην λέγει, μεγίστην ἀξίωμα ἔχουσαν· ἐν ᾗ καὶ τὰ Μιθριδάτου βασίλεια τοῦ πρὸς Ρωμαίους διαπολεμήσαντος. Ξενοφῶν δὲ, ἱστορήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Σινωπεῖς οἰκεῖν μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δὲ ἀποίκους εἶναι, φησὶ καὶ ὅτι Κοτυωρῖται καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι δασμὸν ἔφερον τοῖς Σινωπεῦσι· λέγων καὶ ὅτι Κερασοῦς πόλις Ελληνὶς ἐπὶ θαλάσσῃ, Σινωπέων ἄποικος ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. Ηρόδοτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι "Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ασίαν τοὺς Σκύθας τὴν χερρόνησον ἔκτισαν, ὅπου νῦν Σινώπη πόλις Ελλὰς οἰκεῖται." ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι ἡ Σινωπῖτις χώρα καὶ σφενδάμνον ἔχει, καὶ ὀρεοκάρυον φύει, ἐξ ὧν αἱ τράπεζαι τέμνονται. περὶ δὲ τῆς τοῦ Ασωποῦ θυγατρὸς τῆς ῥηθείσης Σινώπης φασὶν, ὅτι αὕτη καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Απόλλωνα ἠπάτησε, τὴν παρθενίαν αἰτήσασα κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ συνουσίας, καὶ οὕτω κατασοφισαμένη τοὺς ἐραστὰς δεξιῶς πάνυ. οἱ γὰρ ὑποσχόμενοι παρθενίαν τῇ ἐρωμένῃ, πάντως ἑαυτοὺς τοῦ γάμου ἀπέκλεισαν. δόντες μὲν γὰρ, οὐ συνελεύσονται· συνελθόντες δὲ, ψεύσονται. ἢ καὶ ἑτέρως· οὔτε δόντες τὴν παρθενίαν, συνελεύσονται αὐτῇ· πῶς γὰρ ἔτι ἐὰν δέῃ παρθένον εἶναι; οὔτε αὖ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀφαιρούμενοι, συνέλθοιεν ἄν. οὐ γὰρ διδόασι τὸν μισθόν. Ιστέον δὲ ὅτι παρὰ τῷ Διονυσίῳ Συρία μὲν λέγεται, ἡ περὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ τὰ ἐκεῖνων ἀνώτερα, ἕως τῆς περὶ Σινώπην. Ασσυρία δὲ διὰ τοῦ α αὐτὴ λοιπὸν ἡ περὶ Σινώπην γῆ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φανήσεται. Ηρόδοτος δὲ οἶδε μὲν καὶ αὐτὸς Συρίαν τὴν παρὰ τῷ Διονυσίῳ· λέγει δὲ καὶ Αραβίων τὰ περὶ θάλασσαν Συρίους νέμεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ Παλαιστινοὺς εἶναι Σύρους, καὶ Συρίαν Παλαιστίνην. καὶ ἔθνη δέ τινα παρακείμενα τῷ Εὐξείνῳ αὐτὸς ὀνομάζει, λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερμώδοντα ποταμὸν, τὸν καὶ Παρθένιον, καὶ Μάκρωνες οἱ τούτων ἀστυγείτονες. ὁ Γεωγράφος δὲ Ασσυρίους μὲν οἶδε τοὺς περὶ Βαβυλῶνα καὶ τὴν κύκλῳ, ἐν ᾗ ἡ Νίνος πόλις, καὶ Νινοΐς· ὅπου καὶ ἡ κατ' ἀνατολὰς τῆς Μεσοποταμίας κειμένη, ἡ λεγομένη Αδιαβηνή, φησί. οὕτω καλεῖ

Ubi Amazonidibus è monte Armenio
Albam [*limpidam*] aquam immittit bellicoſus Thermodon,
Qui quondam errabundam Aſopi filiam excepit Sinopen,
Atque ipſam mœſtam ſua collocavit in regione,
Jovis imperio. hic enim concubitus jucundi
Cupidus, à patria abduxit invitam.
A qua etiam urbem cognominem homines habent.
Illius autem fluvii circa frigidas ripas

μένη διὰ τὸ δυσδιάγνωστον τῶν ἐκεῖσε ὑδάτων· Σύρους δὲ ἰδίως δίχα ταῦτα, τοὺς περὶ Κιλικίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην, καὶ τοὺς περὶ Εὔξεινον· ὧν μέρος οἴδαμεν καὶ τοὺς Σινωπεῖς. διετείνετο γάρ, φησὶ, τὸ τῶν Σύρων ὄνομα τὸ παλαιὸν, ἀπὸ Βαβυλωνίας, μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, κἀκεῖθεν ἕως τοῦ Εὐξείνου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, Λευκόσυροι, φησὶ, λέγονται, ὥς τινων καὶ ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν. καὶ Ἡρόδοτος δὲ οὕτω βούλεται, λέγων, Οἱ Σύροι ὑπὸ Περσῶν καλοῦνται Καππαδόκαι· καὶ πάλιν, Καππαδόκας, οὓς ἡμεῖς Συρίους καλοῦμεν. Ἀρριανὸς δὲ τοὺς περὶ Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίους λέγει· ἐν οἷς φησι τοὺς πρὸς Εὐφράτῃ ποταμῷ Ἀσσυρίους, ἔς τε ἐπὶ Νῖνον καὶ Βαβυλῶνα, καθ᾽ ὧν Ἀμαζόνες ἐστράτευσαν, Εὐρυπύλης ἡγουμένης αὐτῶν. καὶ τοὺς Καππάδοκας δὲ οὕτω ποτὲ ἱστορεῖ λέγεσθαι, ἐν οἷς φησι Καππάδοκα παῖδα Νινύου· ἐφ᾽ ὅτῳ Ἀσσύριοι, μεταβαλόντες τὸ ὄνομα, Καππάδοκαι ὠνομάσθησαν. Ὀππιανὸς δὲ καὶ τοὺς περὶ Τίγριν Ἀσσυρίους καλεῖ, οὓς καὶ πολυγυναικὰς ἱστορεῖ.

1. Ὅτι δὲ ἄλλοι παρὰ τοὺς Σύρους οἱ Ἀσσύριοι, δηλοῖ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. Ἡρόδοτος δὲ δοκεῖ ἄγειν αὐτοὺς εἰς ταὐτὸν, ἐν οἷς φησιν, ὅτι Ἀσσύριοι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ἐκαλοῦντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ Βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν· ὡς εἶναι τὸ μὲν Σύρος, καὶ τὸ Σύριος, λέξεις Ἑλληνικάς· βάρβαρον δὲ τὸ Ἀσσύριος. τοιοῦτον δέ τι βούλεται καὶ ὁ τὴν Σιδωνίαν θάλασσαν, ἤγουν τὴν ἐν τῇ Φοινικικῇ Συρίᾳ, ὀνομάσας Ἀσσυρίαν θάλασσαν. Πλούταρχος δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τῷ Γεωγράφῳ, ἐν παραλλήλῳ τινὶ, ἐν ᾧ τὰ περὶ Μιθριδάτου κεῖται, ἐμφαίνει τοὺς περὶ Σινώπην δύνασθαι Σύρους λέγεσθαι. φησὶ γὰρ ὅτι τὴν Σινώπην Σύροι κατεῖχον, ἀπὸ Σύρου γεγονότος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς λέγεται, καὶ Σινώπης τῆς Ἀσωπίδος. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει Ἄσσυρες οἱ Ἀσσύριοι λέγονται, ὡς καὶ περὶ τούτου ἐρρέθη, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ Ἄσσυρ· καὶ ὅτι πρόσχυσιν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ κυρίως, τὴν πρόσχωσιν ἢ πρόσχωσιν λεγομένην, ἔνθα δὴ ποταμὸς ἐπαγόμενος ἰλὺν ἀποτίθεται, ὡς καὶ ὁ Νεῖλος περὶ τὴν Αἴγυπτον. οἱ δ᾽ αὐτοὶ λέγουσι καὶ τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Σινωπαίαν Ἀσσυρίαν, τοιαύτην πρόσχυσιν εἶναι τοῦ Ἅλυος· καὶ δῶρον αὐτοῦ τὴν ἐκεῖ γῆν, ὡς καὶ τοῦ Νείλου τὴν Αἴγυπτον. οὕτω δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πεδία, κατὰ τὸν Ἀρριανὸν, ποταμῶν εἰσι ποιήματα· οἷον τὸ Ἕρμου πεδίον, καὶ τὸ τοῦ Καΰστρου τὸ Λύδιον, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικόν. καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδίᾳ προσέχωσεν· ὥστε κυριολεκτεῖ ὁ Διονύσιος, λέγων ὅτι ἐκπιαίνουσι μετὰ Χάλυβας Ἀσσυρίης χθονὸς πρόχυσις, τουτέστιν, ἡ τῆς ἐκεῖ γῆς ἐκ τοῦ Ἅλυος πρόσχωσις.

2. Ὅτι περὶ τὰς τοῦ Θερμώδοντος κρυμώδεις ὄχθας τίμοις ἂν κρύσταλλον λίθον καθαρὸν, οἷα πάχνην χειμερίαν

Τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
Χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
Ἶρις [1] δ' ἑξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι [2] ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο,
Ἑλκόμεναι βορέηνδε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
Ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Παφλαγόνες δ' [3] ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσι νέμονται,
Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν,
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα, χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν [4] σιαλώδεα χυλόν·

εὑρήσεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν, ἑτέραν οὖσαν τάχα παρὰ τὴν ἱστορηθεῖσαν περὶ μικροῦ ἠερόεσσαν. καὶ ὅρα ὅτι λίθου εἶδος ὁ μεταλλευτὸς κρύσταλλος, καθὰ καὶ ὁ μάργαρος. κρυμώδεις δὲ τὰς τοῦ Θερμώδοντος ὄχθας καλεῖ, διότι, ὡς οἱ παλαιοί φασι, καὶ θέρους πήσσεται, τῆς ὑποθεσίας τὴν τοιαύτην ἰδέαν διεξαγούσης. διό, φασί, καὶ Κρύσταλλός ποτε ὁ Θερμώδων οὗτος ἐκλήθη.

1. Ὅτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ἶρις ποταμὸς καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τούτου ὁ Ἀρριανὸς ταῦτά φησιν, "Αἶμος βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ἐρίδιος· ἀφ' οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἐρίδιος, ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἶρις". ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι "Θερμώδων ἐκ πολλῶν πληροῦται ποταμῶν, ὧν πλεῖστος ἐκ Φαναροίας ῥεῖ Ἶρις. ῥεῖ δέ, φησί, καὶ δι' Ἀμασείας ὁ Ἶρις, παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμούς, καὶ τὸν ἐξ Ἀρμενίας ῥέοντα Λύκον.

2. Ὅτι τῷ Ἴριδι ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῦ, ἑλκόμεναι πρὸς βορρᾶν, ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν, ἐγγὺς τῆς Καραμβίδος ἄκρας Παφλαγονικῆς, περὶ ἧς εἴρηται καὶ ἀλλαχοῦ. νομίζεται δὲ κληθῆναι Ἅλυς, ἀπὸ τόπου τοῦ κατὰ τὴν Ξιμηνήν, ἔνθα ὀρυκτοὶ ἅλες εὑρίσκονται. καὶ εἰ τοῦτο ἀληθές, σκεπτέον μή ποτε δασύνεσθαι ὁ Ἅλυς ὀφείλει, ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ἁλῶν. οἱ μέντοι ψιλοῦντες τὴν λέξιν, παρὰ τὴν ἄλην, ὅ ἐστι τὴν πλάνην, ἐτυμολογοῦσιν αὐτόν, ὡς περὶ πολλὴν γῆν ἀλώμενον. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ ῥέειν αὐτὸν μεταξὺ Παφλαγόνων καὶ Σύρων, ἤτοι Καππαδόκων. Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι ὁ Ἅλυς ὥριζε μέν ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν· ῥεῖ δὲ ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, διὰ τῆς γῆς τῶν Κιλίκων· παραμειβόμενος δὲ Ματιηνοὺς μὲν ἐν δεξιᾷ, ἑτέρωθεν δὲ Φρύγας, ῥεῖ πρὸς βορρᾶν· ἔνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀφείς, ἐξ εὐωνύμων δὲ Παφλαγόνας. λέγει δὲ καὶ ὅτι Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἔσχισέ ποτε τὸν Ἅλυν τῷ Κροίσῳ διὰ βαθείας διώρυχος εἰς εὐδιάβατον.

3. Ὅτι ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι ποταμοῖς οἱ Παφλαγόνες μὲν παράλιοι νέμονται, ἀπὸ Παφλαγόνος οὕτω κληθέντες υἱοῦ Φινέως· καὶ οἱ Μαριανδυνοί, ὅπου καὶ ἡ κατὰ τὸν Πόντον Ἡράκλεια, ἐπώνυμος μὲν Ἡρακλέους, Μιλησίων δὲ κτίσμα, κατὰ τὸν Γεωγράφον. Ξενοφῶν μέντοι φησὶν ὅτι ἡ ἐν τῷ Πόντῳ Ἡράκλεια, Μεγαρέων ἄποικος. ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ῥεῖ ποταμός, Λύκος ὄνομα, εὖρος δύο πλέθρων. οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ οὕτω καλοῦνται

ἀπὸ

Secabis cryſtalli nitidum lapidem, veluti glaciem
Hybernam: invenies vero & cæruleam jaſpim.
Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit.
Poſt hunc vero murmurant fluenta Halyis fluvii, [rium,
Quæ trahuntur boream verſus, Carambim prope promonto-
Exorta primum è monte Armenio.
Paphlagones autem poſt hos ad littora habitant,
Et Mariandynorum divinum ſolum: ubi perhibent,
TerreſtrisSaturni ingentem canem,æneam vocem habentem,
Manibus extractum magnanimi Herculis,
Tetrum è faucibus projeciſſe ſalivæ ſimilem ſuccum:

ἀπό τινος Αἰολέως Μαριανδυνοῦ καλουμένου. καὶ τὸ ἐθνικὸν δέ, Μαριανδυνός μὲν λέγεται προπαροξυτόνως, κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὥς φησιν ὁ γράψας τὰ ἐθνικά. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὀξύνει αὐτό, κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς νος ἐθνικῶν. οὐ παραλήγεται δὲ τῷ η, ὡς τὰ ὅμοια ἐθνικά, διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τῇ γραφῇ τοῦ ὁμωνύμου Αἰολικοῦ κυρίου ὀνόματος. περὶ δὲ τὴν τῶν Μαριανδυνῶν γῆν βοτάνη φύεται δηλητηριώδης τὸ ἀκόνιτον· περὶ οὗ ὁ μῦθός φησιν, ὅτι ὁ Κέρβερος ὁ χαλκεόφωνος ᾅδου κύων ἀνελκόμενος ἐξ ᾅδου ὑπὸ μεγαλόφρονος Ἡρακλέους, καὶ λυττήσας, δεινὸν ἐκεῖ ἀπὸ στόματος ἔβαλε σιαλώδη χυμόν, ἢ χολήν· ἣν δεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθι πῆμα ἐφύτευσε, τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ φαρμάκου τοῦτό ἐστι, παρὰ τὸ οὐκ ἔστι κονίσασθαι, καὶ οἷον παλαῖσαι καὶ ἀντιπαλαμήσασθαι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, οἱονεὶ ἀκαταπάλαιστον.

4. Σημείωσαι δὲ διὰ τοῦ σιαλώδεος, ὅτι οὐ μόνον σίελος λέγεται διὰ τοῦ ι, ἀλλὰ καὶ σίαλος διὰ τοῦ α, ὡς καὶ ὕελος καὶ ὕαλος. Διόδωρος δὲ οὕτω περὶ τούτου φησίν, „Ἡράκλεια Μεγαρέων ἄποικος, περὶ ἣν Ἀχερουσία χερρόνησος, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀνελκύσαι." Ἀρριανὸς δὲ οὕτω γράφει περὶ τῶν τοιούτων, „ἐπέκεινα Σαγγαρίου ὅμοροι Παφλαγόνων Μαριανδυνοί· ἔνθα πόλις Ἡράκλεια πεπόλισται, ὅπου Κιμμέριοι, πόαν φαγόντες ἀκόνιτον, ἐδυστύχησαν". ἦν γὰρ αὐτοῖς πάτριον τὸ ποηφαγεῖν. τὸ δ' ἀκόνιτον πάλαι μέν, φασίν, ἀσινὲς ἦν, ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον, διὰ τὸν ἰόν, ὃν τῶν ἐχιδνῶν ἀποστάξας, αἳ τῆς τοῦ Κερβέρου κεφαλῆς ἐκπεφύκασιν, ἔβλαψε τὴν πόαν. καὶ τάχα τις ἀστεϊζόμενος πρὸς τὸν μῦθον, καὶ τὸν Ἡράκλειον τοῦτον ἆθλον κάτω βάλλων, ἔτι δὲ καὶ τὸν μῦθον, ἐρεῖ μηδὲν ἀγαθὸν τὸν Ἡρακλῆ ἐνταῦθα καταπράξασθαι. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνθρώποις εἶναι πῆμα τὸν Κέρβερον κάτω μένοντα, ὅσον ἄνω γινόμενον. τότε μὲν γὰρ νεκροῖς ἐνεκάθητο, οἷς καὶ οὐκ ἔστι δὶς θανεῖν· ἄνω δὲ φανείς, καὶ τὸ ἀκόνιτον ἐκφήνας, κακὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγένετο. ὑποκάθηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ σκῶμμα κατὰ τῶν Ποντικῶν Ἡρακλεωτῶν. εἰ γὰρ ἐπαινετέα ἡ σιλφιοφόρος Κυρήνη, διὰ τὴν εὔχρηστον βοτάνην τὸ σίλφιον, μωμητέοι ἐκ τοῦ ἀνάπαλιν ἄνθρωποι παρ' οἷς τὸ θανάσιμον φύεται. εἴγε καὶ ὁ θύμος μηδὲν βλάπτων, ὅμως ψεκτέαν τὴν θυμοφόρον ποιεῖ γῆν. χαλκεόφωνον δὲ τὸν Κέρβερον παρατετηρημένως καλεῖ, ὡς τῆς

Τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
Ἄγχι δὲ [1] Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον·
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει·
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
Τόσσοι μὲν Πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι·
Κεῖνα δέ τοι Σκυθίης περιλελεγμένα φῦλα πελέσθαι.
Νῦν δ' αὖ πυῤῥαλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
Ὅς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν, ἐφ' Ἑλλήσποντον ὁδεύων,
Καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίοιο,
Μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
Χαλκιδέες [2] μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,

τῆς κυνῶν ἰδίας φωνῆς ἀπηχήσει παρεοικυίας χαλκοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπεχωρίαζον τοῖς Μαριανδυνοῖς θρήνων αὐληταί, ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ, Μαριανδυνοῦ μεμνημένη θρηνητῆρος. θρηνητικοὶ δὲ καὶ οἱ Κᾶρες, ἀφ' ὧν καὶ Καρικὰ θρηνῴδη αὐλήματα. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Φρύγες, ἔτι δὲ καὶ οἱ Μυσοί. διὸ καὶ Αἰσχύλος φησί, βόα τὸ Μύσιον, ἤγουν θρήνει. μυθεύεται δὲ παῖς Τιτύου ὁ Μαριανδυνός, ὃς τὴν ὀδυρτικὴν αὐλῳδίαν ηὔξησε, καὶ ἐδίδαξε τὸν Μάρσον τοῦ αὐλητοῦ πατέρα, ἐξ οὗ καὶ Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ ἐπιτήδειοι τοῖς θρηνοῦσιν. οὗτος κυνηγετῶν, φασίν, ἀπώλετο, καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ ἀκμῇ θέρους ἐθρήνουν αὐτόν.

1. Ὅτι μετὰ τοὺς Μαριανδυνοὺς ἡ τῶν Βιθυνῶν λιπαρὰ γῆ, ὅπου καὶ ὁ Ῥήβας ἐρατεινὸν προΐησι ῥέεθρον, ὁδεύων παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου στόμασιν, ἤτοι ἐγγὺς τοῦ Ποντικοῦ στόματος. οὕτω καὶ ἀνωτέρω τὸ στόμα τοῦ Κιμμερίου πληθυντικῶς στόματα εἶπεν· οὗπερ ποταμοῦ κάλλιστον, φησίν, ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ· ὃν καὶ ἐπαναλαμβάνει, ὡς εἴπερ καὶ αὐτὸς ἄξιος ἦν λόγου πολλοῦ. ῥέειν δέ φασι καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου, καθὰ καὶ τὸν Σαγγάριον. ὁ δὴ Σαγγάριος καὶ ναυσίπορός ἐστι, καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ποταμῶν, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον. τοὺς δὲ Βιθυνοὺς καὶ ναυτικωτάτους ἱστοροῦσι γενέσθαι ποτέ, καὶ τὴν αὐτῶν γῆν παμφόρον τε καὶ εὔδενδρον εἶναί φασι, καὶ λιθοτομίας ἔχουσαν, καὶ κρυστάλλους ἐν ὄρεσι φύουσαν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχουσαν ἀγαθά. Ἡρόδοτος δὲ λέγει Θρᾷκας διαβάντας εἰς Ἀσίαν, κληθῆναι Βιθυνούς, καὶ εἶναι παρ' αὐτοῖς χρηστήριον Ἄρεος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν, ἕως ἐπὶ Ῥήβαντα, Βιθυνοί ποτε κατεῖχον. τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ ἔσχον, ἄχρι ποταμοῦ Κάλητος· ὡς εἶναι ὁμόρους τούς τε Θυνοὺς καὶ τοὺς Βιθυνούς, οὕτω καλουμένους ἀπό τινων ἀδελφῶν ἐπιφανῶν Θυνοῦ καὶ Βιθυνοῦ, παίδων Φινέως κατὰ ποίησιν, ἤτοι ποιητῶν καὶ θετῶν, καθά φησιν Ἀῤῥιανός· ὃς καὶ γνήσιον παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παφλαγόνα, ἐξ οὗ χώρα Παφλαγονία. καὶ γῆν λέγει Ῥηβαντίαν τὴν πρὸς τῷ Ψιλλίῳ ποταμῷ, καὶ δημιουργόν τινα ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς, Δαίδαλον καλούμενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμαστὸν ἄγαλμα Στρατίου Διός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀῤῥιανὸς καὶ ὅτι ἄλλοι Ὀδρύσου παῖδάς φασι τὸν Θυνὸν καὶ τὸν Βιθυνόν, ὧν ἡ χώρα ὁμώνυμος. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ

μὲν

Quem quidem recepit terra, & hominibus noxam procreavit.
Prope autem Bithyni pinguem terram incolunt,
Rhebas quo amabile immittit fluentum;
Rhebas, qui Ponti [*Euxini*] juxta oſtia incedit;
Rhebas, cujus pulcherrima ſuper terram trahitur unda.
Tot quidem Ponti accolæ homines ſunt:
Illæ autem Scythiæ ante memoratæ gentes ſunto.
Nunc vero maritimæ Aſiæ tractum eloquar,
Qui quidem in auſtrum abit, ad Helleſpontum tendens,
Et ad longiſſimi auſtralem gurgitem Ægæi,
Uſque ad ipſam Syriamque & Arabiam amabilem.
Chalcidenſes quidem primùm prope oſtium terram tenent,

μὲν γῆν Ῥηβαντίαν παρὰ τοῦ Ἀρριανοῦ, ἀφορμὴν δίδωσι τοῖς φανεροῖς νοεῖν ὅτι περιττοσυλλάβως ὁ Ῥήβας κλίνεται, ὁμοίως τοῦ Αἴαντι· τὸ δὲ Ῥηβαῖος, ἐθνικὸν, κλίσιν ὑπεμφαίνει τινὰ ἰσοσύλλαβον, παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ αὐτὸ εὑρισκόμενον.

2. Ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς, ὅ ἐστιν, οἱ περὶ τὴν Χαλκηδόνα, ὡς προερρέθη (οἱ καὶ Δαβελεῖς ἱστορημένοι εἶναι ἀνέκαθεν) περὶ τὸ στόμα οἰκοῦσιν, ἤγουν περὶ τὴν Προποντίδα, ἥτις μετὰ προσθήκης μάλιστα Πόντου στόμα λέγεται. Καὶ ὅρα ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς οὗτοι παρώνυμοί εἰσι τῆς ἐνταῦθά που Χαλκίδος, ἀφ' ἧς ἄρχουσιν ἀντίπερα Χαλκίδα εἶπε τὴν περὶ Χαλκηδόνα. κατὰ δὲ τὴν Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδονίων πόλις τοῦ Κρόνου υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρῶτον μὲν ὁ ἐκεῖ που ῥέων ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών· ἔπειτα ἡ πόλις, Δαρείων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις, ὁμώνυμος γίνεται τοῦ ποταμοῦ. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις ἀποφρὰς νομίζεται παντὸς μηνὸς φθίνοντος ἐνάτη, ἤγουν, ὡς τοῖς Ἀττικοῖς ἀρέσκει, εἰκοστὴ πρώτη τῶν ὅλων μηνῶν, ἀπαίσιοι αὐτοῖς κρίνονται· διότι ἐν ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας αὐτοὶ ἔπαθον, καὶ Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμὼν, εἰς τὸν Δαρεῖον ἀνέπεμψε. κατασκῆψαι δέ φησιν αὐτοῖς καὶ νόσον ἐκ θεομηνίας, τὸ αὐτοὺς τὰ σφῶν αὐτῶν ἀποτέμνειν αἰδοῖα, διότι θυσιῶν τινων κατημέλησαν. ἱστορεῖται δὲ καὶ τὴν ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐξείνου πόντου μεσημβρίαν, Χαλκηδονίων εἶναι κτίσμα καὶ Βυζαντίων, ἡττηθέντων ἔν τινι μάχῃ, καὶ φυγόντων ἐκεῖ. οἰκοῦσι δὲ οἱ Χαλκιδεῖς οὗτοι, καθὰ καὶ προεγράφη, ἐς ἀντιπέραν Βυζαντίου, κληθέντος οὕτω ἀπὸ Βύζαντος υἱοῦ Κεροέσσης, ἥτις ἦν θυγάτηρ Ἰοῦς. ἢ διότι Βύζης ἡγεῖτο τοῦ τῶν Μεγαρέων στόλου, οἳ καὶ ἔκτισαν τὸ Βυζάντιον, κατὰ χρησμὸν τοιοῦτον,

Ὄλβιοι οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
Ἀκτῆς Θρηϊκίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου,
Ἔνθ' ἰχθῦς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν.

τὸν δὲ Βύζαντα, οὗ ἐπώνυμον τὸ Βυζάντιον ἄστυ, δικαιότατόν φασιν ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ἐπάρξαι τῆς παραλίας ἁπάσης Θρᾴκης, ἕως καὶ εἰς Αἷμον τὸ ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ Λίβυες, Βύζαντες, καὶ πόλις ἐκεῖ

Βυζαν-

Οὖδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Βέβρυκες [1] δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ [2] οὔρεα Μυσίδος αἴης,
Ἧχί περ ἱμερόεντα Κίου προχέησι ῥέεθρα·
Τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν Ὕλαν ἡρπάξατο νύμφη,
Ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
Ἔνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει [3] ἄσπετος ἀγκὼν

Βυζάντιον. τινὲς δὲ Γύζαντας ἐκείνους καλοῦσιν. ἐν δὲ τῷ Θρᾳκικῷ Βυζαντίῳ ἱστορεῖται φυλάσσεσθαί ποτε τὸν πλοῦτον τοῖς Ἀθηναίοις, διὰ τὴν ὀχυρότητα τῆς πολίχνης. ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν, ἕως περιῆν Σευῆρος, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος· παρὰ δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κληθῆναι αὐτὸ Ἀνθοῦσαν. κωμῳδοῦνται δὲ εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι. πολέμου γοῦν ἐπικειμένου ποτὲ οὐκ ἄλλως ἔχειν ὁ στρατηγὸς ῥᾷον ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν αὐτοὺς, εἰ μὴ τὰ καπηλεῖα ἐγγὺς τῶν τειχέων ἤγαγεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Βυζάντιον ἄστυ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου ὤφειλεν ἔχειν, ὥς τινές φασι, τὴν παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῶν κτητικῶν. ἀλλ' ὁ Διονύσιος, ἀποβαλὼν τὸ ε ψιλὸν, διὰ μόνου τοῦ διχρόνου ἐκφέρει αὐτὸ, τῷ λόγῳ τῶν τοπικῶν· ὡς καὶ περὶ τούτου τὸ Κυρβάντιον ἄστυ, ἐπὶ Σαμοθρᾴκης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὀνόματα τὸ τοιοῦτον ἔπαθον πάθος· ὥσπερ καὶ τὸ τραπέζιον σχῆμα, καθὰ προγέγραπται, καὶ τὸ Ποσειδήϊον, καὶ τὸ Ἱκόνιον, καὶ τὸ ἀλγινόεις παρὰ τῷ Ὀππιανῷ, καὶ ἄλλα παρ' ἄλλοις. καὶ γὰρ καὶ τὸ τραπέζιον, ὡς προερρέθη, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν· καὶ τὸ Ποσειδήϊον δὲ καὶ τὸ ἀλγινόεις οὐκ ὤφειλον διὰ διφθόγγου μόνου ἔχειν τὴν δευτέραν κατὰ τὴν ἄρχουσαν· καὶ τὸ Ἱκόνιον ἀπαιτεῖ διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ εἰκόνος, τὴν ἄρχουσαν γεγράφθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸ Βυζάντιον δοκεῖ παραλόγως διὰ τοῦ ι γεγράφθαι, οὕτω καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τὸ Ὑάντιος Ὀγχηστὸς, ἡ τοῦ Ὕαντος πόλις. οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἄβας Ἄβαντος, Ἀβάντιον, ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἀβαντιὰς Μάκρις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχει ἀπολογίαν τὸ τοπικόν· ἀληθῶς δὲ παράλογα, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, καὶ τὸν Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. ταῦτα γὰρ, κτητικὰ ὄντα κυρίων ὀνομάτων τοῦ Αἰπύτου καὶ τοῦ Ποίαντος, καὶ ὀφείλοντα δίφθογγον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ὅμως διὰ μέτρου ἀνάγκην μονοφθόγγῳ παραλήγεται. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι λέγονται μεγάλως ἰσχῦσαι καὶ οἱ Βυζάντιοι. * πτηθῆναι δέ ποτε τοὺς Φοίνικας ἐπιπλέοντας, καὶ ἀποφυγεῖν τὴν σφετέραν· φυγόντας δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον μετὰ τῶν Χαλκηδονίων, οἰκῆσαι τὴν μεσημβρίαν πόλιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται.

1. Ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκηδονίους Χαλκιδέας, οἱ Βέβρυκες ἱστοροῦνται μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπων, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκεῖνος Ἀρχόντας, οὗ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὖρος δὲ, ὡς Ἀρριανός φησιν, ὅσον τοσῷδε μήκει ἐς κυφότητα ξύμμετρον ἦγεν, ὅσον ἦν σύμμετρον πρὸς τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους, εἰς τὸ κύφως βρίθειν τὸν ἄνθρωπον. κατὰ δὲ τοῦ τοσούτου ἀνδρὸς νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστὰς νεανίας ἐτῶν ιζ'. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Βεβρυκίαν φασὶ κληθῆναι ἀπὸ Βεβρύκης Αἰγύπτου μὲν ἀδελφόπαιδος, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἀδελφὴν τῆς Ὑπερμνήστρας. φείσασθαι δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἱππολύτου τοῦ αὐτανεψιοῦ νυμφίου, ὡς καὶ τὴν Ὑπερμνήστραν τοῦ Λυγκέως, καὶ φυγεῖν σὺν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ δυνηθῆναι, διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βεβρύκην ἢ Βεβρυκίαν ἀπ'

αὐτῆς

Solum in tranſverſum Byzantium ſpectantes.
Bebryces autem poſt hos, & montes Myſiæ terræ,
Qua amœnas Cius projicit undas;
Cujus olim juxta fluenta Hylam rapuit nympha,
Strenuum famulum ingentis Herculis.
Inde in Helleſpontum procurrit immenſus flexus

αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε. Πίνδαρος οὖν διὰ τοῦτο μή. ἱστορεῖ τὰς Δαναΐδας, ὡς τὰς δύο μὴ συνεπελθοῦσιν τῶν λοιπῶν θέλων, οἷον μὴ πεισθείσας τῷ πατρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολειφθῆναι τῆς ἐκείνου πατρότητος. Ἰστέον γὰρ ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, πεντήκοντα παίδων τῶν τοῦ Αἰγύπτου πεντήκοντα νεανίσιν αὐτανεψιαῖς συνοικισθέντων θυγατράσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρύκη μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν συνευνέτων ἐφείσαντο, αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχρήσαντο.

2. Ὅτι μετὰ τοὺς Βεβρύκας ἡ Μυσία, καὶ τὰ τῆς Μυσίδος γῆς ὄρη· ἔνθα Μύσιος ποταμὸς ὁ Κίος προΐεις ἱμερόεντα ῥέεθρα, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κίος. περὶ δὲ τὸν Κίον ποταμὸν ἡ θρυλλουμένη ἁρπαγὴ τοῦ Ὕλα συνέπεσεν. ἑταῖρος δὲ Ἡρακλέους ὁ Ὕλας. νύμφη γὰρ, φησὶν, ἐκεῖ ὑδρευόμενον τὸν Ὕλαν καθήρπασεν· ὃν καὶ ἀνακαλούμενος ὁ πελώριος Ἡρακλῆς οὐδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μακρὰ καὶ κενὰ βοήσας ἀπηλλάγη, ὡς καὶ Θεόκριτος ἱστορεῖ. ὅθεν καὶ παροιμία φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τοὺς μὴ ἀκούοντας, Ὕλαν καλεῖν. φασὶ δὲ καὶ τὴν Προυσιάδα πρότερον Κίον καλεῖσθαι, ἣν ὕστερον Δημήτριος κατέσκαψεν. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει ὅτι ὑπὲρ τὴν Προυσιάδα Κίος πόλις, ἣν ἔκτισε Κίος Ἡρακλέους ἑταῖρος καὶ συμπλοῦς, ἐπανελθὼν ἐκ Κολχίδος, ἵνα τὰ κατὰ τὸν Ὕλαν γενέσθαι φασί. περὶ δὲ Μυσῶν καὶ προείρηται μὲν ἤδη, καὶ εὐθὺς δὲ κατωτέρω πάλιν εἰρήσεται.

3. Ὅτι μετὰ τὴν Ἀσίαν ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας ἄπειρος ἀγκὼν (ἤγουν ἀγκάλη) ἐπιτρέχων πρὸς Ἑλλήσποντον εἰς ἑσπέραν, ὑπὸ τοὺς τῆς Ἴδης πόδας· ἐνδοτέρω δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἡ εὐφυεστέρα Φρυγία, ὅ ἐστιν ἡ μεγάλη, ἧς Μίδας ἐβασίλευσε, παρὰ τῷ προειρημένῳ Σαγγαρίῳ ποταμῷ, οὗ περὶ αἱ πηγαὶ περί που λέγονται εἶναι κώμην Σαγγίαν καλουμένην. ταύτην δὲ τὴν μεγάλην Φρυγίαν καὶ ἱππόβοτον λέγει καὶ λιπαράν. ὁλοιωτάτους δὲ τοὺς Φρύγας κατὰ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι "λέγονται Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ὅτι μαίνονται τῇ Ῥέᾳ, καὶ πρὸς Κορυβάντων κατέχονται, ἤγουν κορυβαντιῶσι δαιμονῶντες. ὅταν δὲ κατάσχῃ αὐτοὺς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι, καὶ μέγα βοῶντες, καὶ ὀρχούμενοι, προθεσπίζουσι τὰ μέλλοντα, καὶ θεοφορούμενοι καὶ μαινόμενοι. ἔστι δὲ, φασὶ, Φρυγία, καὶ τις τόπος Εὐρωπαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα καυθέντα". τὸ δὲ, πόδας Ἴδης, ἐξ Ὁμήρου ληφθὲν, Πινδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν σφυρὰ ὄρους εἰπεῖν· τῷ δὲ Λυκόφρονι, πτέρναν πύργου· καὶ ἄλλοις, κνημοὺς ὄρους. Ἰστέον δὲ ὅτι Διονύσιος μὲν Ἀσιανῶν ἐνταῦθα Φρυγῶν μέμνηται· ἄλλοι δέ φασι καὶ ἑτέρους Εὐρωπαίους εἶναί ποτε Φρύγας, ἐξ ὧν περαιωθέντων ἡ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγένετο· ὥσπερ καὶ Μυσοὶ, οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, οἵ γε καὶ πέραν Ἴστρου ᾤκουν, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοὶ, ὧν μέρος καὶ οἱ Ὀλυμπηνοὶ Μυσοὶ, λεγόμενοι οὕτως, ὡς προείρηται, παρὰ τὴν μυσὸν, ὅς τις ἐστὶν ἡ ὀξύη, κατὰ τὴν Μυσῶν ἢ Λυδῶν γλῶσσαν· πολὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον φυτὸν περὶ

τοὺς

Βαιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται,
Εὐρυτέρη γεγαυῖα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοιο.
Ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Ιππόβοτος, λιπαρή τε· πρὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
Τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέης πόδας Ιδης,
Ιλιον [1] ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα·
Ιλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων·
Ιλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ιλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ηρη,
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ Ιδαίῳ Σιμόεντι.
Τὴν δὲ μετ' [2] Αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης,
Αἰγαίου παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.
Τῇ δ' ἐπιναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,

ρεῖς Μυσοῖς. οὕτω δέ φασι δύσκριτον εἶναι, διορίσαι Μυσοὺς καὶ Φρύγας, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς οἰκήσεως, ὥστε τάχα καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν διεκπεσεῖν τὴν λέγουσαν, πόῤῥω τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. ὡσαύτως δὲ ἐγκεχώρηνται Λυδοὶ καὶ Μαίονες, οἱ καὶ Μῄονες παρὰ τῷ Ποιητῇ. Ἀῤῥιανὸς δέ φησιν ὅτι «Θυνὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης (καλόν τι χρῆμα νύμφης ἦν) ἀφ' ὧν Θυνὸς μὲν Θυνίαν οἰκίσας ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε, Μυσοὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μυσῷ ὠνομάσθησαν.» Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ αὐτὸς πρώτους ἀνθρώπων τοὺς Φρύγας εἶναι. καὶ ὁ Κωμικὸς ἐμφαίνει, ἔνθα τὸν ἀρχαῖον βεκκεσέληνον λέγει, ἀπό τε τῶν Ἀρκάδων τῶν περὶ τῆς σελήνης μυθολογουμένων εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ βέκκου· βέκκος γὰρ ὁ ἄρτος, Φρυγιστί.

1. Ὅτι ὑπὸ ταῖς πλευραῖς τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Ιλιος, μεταξὺ τῆς Ιδης καὶ τῆς θαλάσσης. ταύτην τὴν πόλιν, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων λέγει. καὶ ἔργον μὲν φησὶ γενέσθαι Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κτισάντων, ὑπὸ Ἀθηνᾶς δὲ καὶ Ηρας ἀπολέσθαι, ὅ ἐστιν, ὑπό τε φρονήσεως, καὶ τῆς ἡρωϊκῆς βασιλικῆς ἀνδρώδους δυνάμεως· ἢ καὶ ἄλλως ἀστείως, ὅτι ἄνδρες μὲν τὴν πόλιν ἵδρυσαν, γυναῖκες δὲ κατέῤῥιψαν. ὅτι δὲ ἐξήλειπται ἀφανισθεῖσα ἡ παλαιὰ Ιλιος, ὡς μηδὲ θεμελίους ὑπολειφθῆναι αὐτῆς, ἀριδήλως ἡ παλαιὰ ἱστορία φησίν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπαναλαμβάνει καὶ τὴν Ιλιον, κατὰ συνήθειαν ποιητικὴν, οὐ μόνον διὰ τὸ σεμνὸν ἄλλως τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ θρήνων ἄξια παθεῖν αὐτήν. διὸ καὶ ὁ Λιβάνιός που, Αἰγαίου μὲν πελάγους, καὶ ἄλλων τινῶν τόπων, πρὸς ὄνομα ψιλῶν, καὶ μόνης ἁπλῶς οὕτω μέμνηται * τῆς Τροίας οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα παθοῦσαν Πριάμου πόλιν, φησὶν, οἰκτειρόμενος ὡς ἐκ παρόδου αὐτήν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τρεῖς ἀναγράφονται Φρυγίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μία μὲν, ἡ μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἄρξαι λέγεται, περὶ ἣν καὶ Πισιδία, καὶ τὸ Ἀμμόριον, καὶ τὰ Σαώναδα. ταύτης δὲ τῆς μεγάλης ἐστὶ καὶ ἡ Πάρειος Φρυγία, περὶ ἣν τὸ Φιλομήλιον. καὶ αὕτη μὲν μία Φρυγία. δευτέρα δὲ ἑτέρα Φρυγία ἡ μικρὰ ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ περὶ Ὄλυμπον. καὶ τρίτη ἡ λεγομένη

Ἐπί-

Minoris Phrygiæ: altera vero intus ſita eſt,
Latior quæ eſt, ad aquas Sangarii.
Verum magna quidem ad ortum extenta eſt,
Equorum altrix, pinguiſque. ad occaſum autem cernes
Alteram, quæ ſita eſt ſubter divinæ pedes [*radices*] Idæ,
Trojam ventoſam [*in loco edito ſitam*] ſub lateribus habens;
Trojam, inſignem urbem veterum heroum;
Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo;
Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno,
Ad Xanthum late fluentem & Idæum Simoëntem.
Hanc autem poſt, Æoliæ expanſæ ſunt ſedes terræ,
Ægæi juxta labrum [*littus,*] ultra magnum Helleſpontum.
Hanc autem poſt habitant illuſtrium liberi Ionum,

Ἐπίκτητος, ἐν ᾗ τὸ Κοτυάειον, καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ Γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορυλάειον· κατὰ δὲ τὴν ὀρθογραφικὴν τέχνην, καὶ τὸ Δορύλλειον, διὰ διφθόγγου, ὥσπερ καὶ Δοκίμειον, πόλις καὶ αὐτὸ Φρυγίας. οὕτω καὶ Σύλλειον, ἐν δυσὶ λλ, ἢ καὶ δι' ἑνός. ἔστι δὲ καὶ αὐτό, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, πόλις Φρυγίας, ἢ κατὰ ἐνίας, ὥς φησι, Παμφυλίας. δῆλον δὲ ὅτι καὶ Σύλαιον τὸ τοιοῦτον γράφεται.

2. Ὅτι μετὰ τὴν μικρὰν Φρυγίαν καὶ τὴν Ἴλιον, ἡ τῶν Αἰολέων παρεκτέταται γῆ, Αἰγαίου περὶ χεῖλος, ὑπὲρ τὸν μέγαν, ἤτοι τὸν πλατύν, Ἑλλήσποντον, ὅ ἐστι νοτιώτερον τοῦ Ἑλλησπόντου. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν ἐπὶ τῶν νοτιωτέρων τέθεικεν, ὡς αὐτῷ συνήθες. ἄλλως γὰρ ὑπὲρ τὴν Φρυγίαν πρὸς τὰ βόρεια κεῖνται οἱ Αἰολεῖς. ἀλλὰ κατὰ τὴν παλαιὰν ἀναγραφήν, Φρυγῶν ἔχονται καὶ Καππαδόκων πρὸς βορρᾶν δηλαδή. τούτων δὲ πρόσουροι Κίλικες, καθήκοντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, περὶ ἣν καὶ ἡ Κύπρος. τούτων δὲ ἔχονται Ἀρμένιοι, αὐτῶν δὲ Ματιανοί, τούτων δὲ οἱ Κισσιανοί. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι μετὰ τοὺς Αἰολεῖς, ἐν ᾗ ἐστι καὶ ἡ Σμύρνα, ἡ τῶν Ἰώνων γῆ κεῖται, ἀγχίαλος καὶ αὐτή. ταύτης ἀρχή, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἡ Φώκαια, πέρας οὖσα τῆς Αἰολίδος. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὴν Ἰάδα ἐν τοῖς φθάσασιν ἔγνωμεν τὴν αὐτὴν τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι οὖσαν, ὡς Ἰώνων καλουμένων πάλαι ποτὲ τῶν Ἀττικῶν ἀπὸ Ἴωνος, καὶ τῆς χώρας Ἰάδος λεγομένης· οὕτω καὶ ἡ Δωρὶς ἡ αὐτὴ τῇ Αἰολίδι ἐστίν. ἐκαλοῦντο γάρ ποτε, κατὰ τὸν Γεωγράφον, Αἰολεῖς, κατ' ἐπικράτειαν ἔθνους, πάντες οἱ ἐντὸς τοῦ κατὰ Πελοπόννησον ἰσθμοῦ, πλὴν Ἀθηναίων, καὶ Μεγαρέων, καὶ Δωριέων τῶν περὶ Παρνασσόν. διὸ καὶ Πίνδαρος πολλαχοῦ, καίτοι Δωριστὶ γράφων, Αἰολίδα τὴν ἑαυτοῦ λέγει μολπήν. Αἰολεῖς δὲ ἐκεῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου παίδων, ὥσπερ καὶ Δωριεῖς ἀπὸ τῶν τοῦ Δώρου· καὶ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, ἀνδρὸς Ἀττικοῦ, ὃν καὶ Εὐριπίδης κτίστορα ἱστορεῖ Ἀσιάτιδος χθονός. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀσίαν Αἰολεῖς οὕτως ἐκλήθησαν, οὐ μόνον ὡς ὄντες τῶν ῥηθέντων Εὐρωπαίων Αἰολέων ἄποικοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπὸ Αἰολέων, ὅ ἐστιν ἐκ ποι-

Αγχίαλοι γεγαῶτες, ἐπὶ χθονὸς [1] ἧς διὰ μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις,
Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης.
Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
Παῤῥαλίην Εφεσον, μεγάλην πόλιν Ιοχεαίρης·
Ενθα θεῇ ποτε νηὸν [2] Αμαζονίδες τετύκοντο,
Πρέμνῳ ἔνι πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.

ποικίλων ἔργων καὶ μυριάδων ἀνθρώπων, ἡ αὐτόθι ἀποικία ἐκείνοις συνεκροτήθη.

1. Οτι διὰ μέσης τῆς τῶν Ιώνων γῆς ὁ Μαίανδρος λιπαραῖς δίναις εἰς ἅλα κατέρχεται, μεταξὺ τῆς Πριήνης, καὶ τῆς Μιλήτου, Ιωνικῆς πόλεως, ἀποίκου Αθηναίων, κατὰ Ηρόδοτον. ὧν ἡ μὲν Πριήνη, καὶ Κάδμη ποτὲ ἐκλήθη, ἣν Αἴπυτος ὁ Νηλέως ἔκτισεν, ἀφ' ἧς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ Βίας· ἡ δὲ Μίλητος, κτίσμα Νηλέως, ἀνδρὸς Πυλίου, αὐτόθι μετοικήσαντος· κατὰ δὲ Ηρόδοτον Νείλεως ὁ Κόδρου ἔκτισεν αὐτήν. φησὶ γάρ, "Νείλεῳ τῷ Κόδρου ἐπισπομένου ἐπὶ τὴν Μιλήτου κτίσιν". ἔρια δὲ ὁ τόπος οὗτος φέρει ἀγαθά· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν κεῖται τὰ Μιλήσια στρώματα. καὶ Θεόκριτος δὲ ζάπιτας μαλακωτέρους ὕπνου εἰπών, ἐπάγει, φαίη ἂν ἡ Μίλητος, καὶ ὁ τὴν Σαμίαν καταβόσκων· ὡς τῆς Σάμου καὶ τῆς Μιλήτου ἀγαθῶν οὐσῶν εἰς ἐρίων φοράν. περὶ δὲ τῆς πόλεως ταύτης τοιαῦτα γέγραπται, "Μίλητος πόλις ἐπιφανής. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λελεγὶς, διὰ ἐποίκους Λέλεγας· καὶ Πιτυοῦσα, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων, καὶ διότι ἐκεῖ πρῶτον πίτυς ἔφυ". ἐκεῖθεν ἦν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ ῥήτωρ Αἰσχίνης, ὃν ἡ παῤῥησία ἐκόλαψε· καὶ Φωκυλίδης· καὶ Τιμόθεος ὁ κιθαρῳδὸς, εἰς ὃν ἐπίγραμμα φέρεται τόδε,

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

ἦν δέ ποτε καὶ Κρητικὴ νῆσος ἡ Μίλητος. λέγεται δὲ καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς νῆσον Μίλητον κληθῆναί ποτε. λέγεται δὲ λόγος, καὶ μέγιστον κατασκευασθῆναι ναὸν ἐν Μιλήτῳ, χωρὶς ὀροφῆς μείναντα διὰ τὸ μέγεθος. ταύτης δὲ ἱδρύνται πολλαὶ ἀποικίαι, ὅπου γε καὶ περὶ τὰ Νειλῷα στόματα τεῖχος ἦν Μιλησίων λεγόμενον, ὅπερ αὐτοὶ ἐτείχισαν ναυσὶ τριάκοντα πλεύσαντες· καὶ ὅπου δὲ πολυτελῶς ὁ Ιστρος περὶ τὸν Εὔξεινον Ιστριανοὶ κατοικοῦσι Μιλησίων ἄποικοι, ὥς φησιν Ηρόδοτος. τούτων δὲ βορειοτέρα ἡ Εφεσος (ἡ καὶ Τραχεία ποτε κληθεῖσα, καὶ Ορτυγία, καὶ Πτελέα) πόλις Ιώνων, κατὰ δὲ Ηρόδοτον Λυδίας· ἣν παραλίαν ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ μεγάλην πόλιν Αρτέμιδος, καὶ ναόν φησιν ἐκεῖ εἶναι, ὃν αἱ Αμαζόνες ἐποίησαν ἐν πρέμνῳ (ὅ ἐστιν ἐν κορμῷ) πτελέας, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα. λέγει δὲ ἴσως τὸν περίπυστον ἐκεῖνον, τὸν ὕστερον καυθέντα πρός τινος θελήσαντος οὕτως ἑαυτὸν περιποιήσασθαι τὸ ἐπ' ὀνόματι ἀοίδιμον· κἂν οὐκ ἔσχε τυχεῖν ἐκεῖνος ὃ ἤθελεν. αὐτοὶ γὰρ ἐπέθησαν, μηδένα τῶν ἁπάντων τὸ ἐκείνου περιφέρειν ὄνομα, ὡς ἂν ἐπιλησθείη παντάπασι, καὶ μὴ ἔχοι ὃ βούλεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτι Κροῖσος τῇ Εφέσῳ ἐπιθέμενος ἐπολιόρκει· ἀμηχανοῦντες δὲ οἱ πολῖται ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Αρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Αρτέμιδος σχοινίον εἰς τὸ τεῖχος.

2. Οτι δὲ αἱ Αμαζόνες πολλοὺς ἐν Ασίᾳ κατεῖχον τόπους ποτὲ, δηλοῦσι καὶ

κρῆναι

Maritimi qui ſunt, in terra quam per mediam
Mæandrus pinguibus delabitur in mare vorticibus,
Miletum inter & ſpatioſam Prienam.
Quibus ambabus magis borealem aſpicies
Maritimam Epheſum, magnam urbem Dianæ;
Ubi Deæ quondam ædem Amazonides ſtruxerunt,
In trunco [*ſtipite*] ulmi, immenſum hominibus miraculum.

κρῆναί τινες Ἀμαζόνων ὁμώνυμοι, καὶ μὴν καὶ πόλεις· οἷον ἡ Ἔφεσος, ἡ Ἀναία, ἡ Μύῤῥινα, ἡ Αἰολική. ἔστι δὲ καὶ Ἐλαία τόπος πρὸς τὴν κώμην * κατὰ τὸν Ἀῤῥιανὸν, ἀπὸ Ἐλαίας Ἀμαζόνος. καὶ πρὸς τῷ Πόντῳ δὲ Θίβα τόπος, διὰ τοῦ ι ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν Ἀμαζόνων σχοῦσα τὴν κλῆσιν, ὧν αἱ διάφοροι, τουτέστιν αἱ ὑπερέχουσαι, καὶ ἀξιολογώτεραι, κατὰ τὴν τοῦ Ἀῤῥιανοῦ ἱστορίαν, εἰσὶν αὗται τὸ ὄνομα, Τράλλα, Ἰσοκράτεια, Θίβα, Τάλλα, καὶ ἄλλαι. καὶ ἡ Σμύρνα δὲ, Ἀμαζὼν οὖσα καὶ αὐτὴ, κατασχεῖν τὴν Ἔφεσον λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Ἐφέσου. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ἔφεσον Σμύρναν κληθῆναι λέγουσι. φασὶ δὲ τὴν τῆς Ἐφέσου πόλιν, ἐν κοίλῳ τόπῳ οἰκισθεῖσαν τὴν ἀρχὴν, καὶ χειμῶνι κατακλυσθεῖσαν, ὑπὸ Λυσιμάχου μετατεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, καὶ Ἀρσινόην κληθῆναι ἀπὸ Ἀρσινόης τῆς ἐκείνου θυγατρός. φέρεται δὲ καὶ Δούριδος καλὸν ἐπίγραμμα εἰς τὸν τοιοῦτον κατακλυσμὸν, ἐν ᾧ καὶ ἀοιδοπίτην τῶν Ἰάδων Ἔφεσον ἐκεῖνος λέγει· ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐπιγράμματος αὕτη,

Ἠερίαι νεφέλαι πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε.

καὶ τὰ ἑξῆς. τὴν δὲ Ἔφεσον τὸ κύριον ὄνομα (γυνὴ γὰρ ἡ Ἔφεσος, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὀνομάζεται) πρόσπολον Ἀρτέμιδός φασι, καὶ θυγατέρα αὐτῆς τὴν Ἀμαζὼ ἱστοροῦσιν, ἀφ' ἧς αἱ Ἀμαζόνες. εἰ δέ φασι τὰς Ἀμαζόνας ὑπὸ Ἡρακλέους διωκομένας (ὅτε, κελεύοντος Εὐρυσθέως, ἐπὶ τὸν τῆς Ἱππολύτης ἐστάλη ζωστῆρα) καταφυγεῖν ἐπί τινα βωμὸν Ἀρτέμιδος, κἀκεῖ τυχεῖν ἀφέσεως, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖθεν Ἔφεσον κληθῆναι, κατὰ παραγραμματισμὸν, ἀντὶ τοῦ Ἄφεσον. ἔθνος δὲ γυναικεῖον αἱ Ἀμαζόνες πρὸς τῷ Θερμώδοντι· διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐγενεαλογοῦντο, καθὰ καὶ Ἀῤῥιανὸς ἱστορεῖ. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Σαυρομάτιδες, διὰ τὸ ἐν Σαυροματικῇ ποτε Σκυθίᾳ οἰκῆσαι, καθάπερ προγέγραπται ἐν τοῖς περὶ Σαυροματῶν. ἢ οἱονεὶ Σαυροπάτιδες, διὰ τὸ σαύρας πάσασθαι, ὅ ἐστι γεύσασθαι· τοιούτων γὰρ ἤσθιον κρεῶν. διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐκαλοῦντο κατά τινας, οὐ μόνον ὡς μονόμαζοι (ἐπεκαίοντο γὰρ βρέφοθεν τὸν δεξιὸν μαζὸν, ὡς ἂν μὴ ἐπικωλύῃ τὴν τοξείαν) ἀλλὰ καὶ οἷα μὴ μάζαις, ἀλλὰ κρέασι θηρείων ἐπιτρεφόμεναι. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. τὸν δὲ ῥηθέντα Μαίανδρον, σκολιόν φασι ῥέειν, ἀφ' οὗ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας πάντες μαιάνδρους καλεῖσθαι. ἱστορεῖται δὲ ὅτι τὴν ἀνωτέρω εἰρημένην Πριήνην πρὸς τῇ θαλάσσῃ οὖσαν τὰς ἀρχὰς, μεσόγειον ἐποίησεν ὁ Μαίανδρος μακρῷ προσχώματι. φησὶ γὰρ ὁ Γεωγράφος,
“Οὕτω γὰρ ὁ Μαίανδρος πολὺν
“χοῦν κατάγων, καὶ ὅπῃ τύχῃ τοῦ
“αἰγιαλοῦ προστεθεὶς, πεποίηκε τὴν
“Πριήνην μεσόγειον τεσσαράκοντα στα-
“δίων προσχώματι, ἐπὶ θαλάττῃ πρό-
“τερον οὖσαν.

Μηονίη [1] δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι· τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
Κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕδωρ
Ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης.
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεθόωσιν·
Ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα [2] Καΰστρου
Ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
Οὐ μὰν οὐδὲ [3] γυναῖκας ἐνίσσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
Θεῖον ἔδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι,
Ὀρχεῦνται, θηητὸν ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Εὖτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν.
Σὺν καὶ παρθενικαί, νεοθηλέες οἷά τε νεβροί,
Σκαίρουσιν· τῇσιν δὲ πέρι σμαραγεῦντες ἀῆται
Ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.

1. Ὅτι μετὰ τοὺς Ἴωνας οἱ Μῄονες, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται, ἤγουν οἱ Λυδοὶ ἐπ' ἀνατολάς, ἔθνος χώραν ἀγαθὴν οἰκοῦν καὶ πολυαργυρωτάτην, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἔνθα ὁ ἠνεμόεις Τμῶλος τὸ ὄρος, ὅθεν ὁ Πακτωλὸς ῥέων χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. χρυσορρόας γὰρ ἱστορεῖται ποταμὸς ὁ Πακτωλός, ἢ ὡς αὐτὸ τοῦτο χρυσοῦ κατασύρων ψήγματα, ἢ ὡς λιπαίνων τὴν ἐγχώριον γῆν, καὶ πλουτοποιὸς τοῖς ἐκεῖ γινόμενος. καὶ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὸ κελαρύζειν, εἰ πάνυ προσφυὲς ἐν μεγαλειότητι ποταμοῦ ῥεύματος, οὐδὲ ἐν τοῖς περὶ τοῦ Κηφισσοῦ. ὁ δὲ Πακτωλὸς καταφερόμενος λέγεται εἰς τὸν Ἕρμον, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων, "Πακτωλὸς ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων ἐκ τοῦ Τμώλου εἰς τὸν Ἕρμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ Ἕρμος ῥέων ἐκ τῆς Σαρδιανῆς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν τῆς Φωκαίας θάλασσαν". λίαν δὲ τὴν τῶν Λυδῶν ὁ Διονύσιος ἐξυμνεῖ, ὡς εὐδαίμονα, θεῖόν τε ἔδαφος αὐτὴν ἀποκαλῶν, καὶ λέγων κύκνων λιγυρὴν ὄπα ἔαρος ὥρᾳ ἀκηκοέναι ἐν ταῖς τοῦ Πακτωλοῦ πλευραῖς, οἳ καθ' ὕλην ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται αὐξανομένης ἐπὶ ποίας· καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν λειμῶνες ἐν Ἀσίᾳ θάλλουσιν, ἔξοχα δὲ κατὰ τὸ Μαιάνδριον πεδίον. διό τινες καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, ἐντεῦθεν νοοῦσιν, ὡς μέχρι τῆς Μῃονίας, Ἀσίας λεγομένης. μεθ' ἣν καὶ ἔθνος τι οἱ Μυσοί, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἄλλο παρὰ τοὺς Ὀλυμπίους. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, "Μυσοὶ μετὰ Λυδούς, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια". λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ τὸν Κάϋστρον ἥσυχα καχλάζοντα, ἢ παφλάζοντα, ἐπιρρέειν ὕδατι εἰς τὸν Μαίανδρον.

2. Κάϋστρος δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ παρακεῖσθαι τῇ κεκαυμένῃ χώρᾳ, ἐξ ἧς, κατὰ τὸν Γεωγράφον, οἶνος ἐλλόγιμος ἀρετῇ ἐστι κατακεκαυμενίτης. τὴν δὲ χώραν ταύτην οἱ μὲν Μυσίαν καλοῦσι,

οἱ δὲ

Mæonia autem poſt has urbes ortum verſus porrecta eſt,
Tmolo ſub ventoſo: unde Pactolus means
Aurum cum vorticibus trahens ſuſurrat.
Hujus autem ad latera ſedens veris tempore
Olorum exaudires canoram vocem, qui in nemore
Hic & illic paſcuntur creſcente in herba.
Multa namque prata in Aſia virent;
Præcipue vero in campo Mæandrio, quo Cayſtri
Placide ſtrepentis influit ſplendida aqua.
Ne mulieres quidem vituperabis, quæ in illo
Divino ſolo, aureo per lumbos [*ilia*] vinculo cinctæ,
Tripudiant, mirificum ſe flectentes circum orbem,
Quando Bacchi choreas celebrant.
Simul quoque virgines, recens ablactati velut hinnuli,
Saltant: quibus circumſtrepentes venti
Elegantes agitant in pectoribus veſtes.

διὰ τοὺς ἐκεῖ ἱδρυθέντας Μυσοὺς, οἱ δὲ Μῃονίαν, διὰ τοὺς Μῄονας· ἥτις τεφρώδης λέγεται εἶναι τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου. ἀπὸ δὲ τοῦ Καΰστρου καλεῖται καὶ πεδίον Καΰστριον, τὸ καὶ Καϋστρηνόν· ᾧ συνεχὲς τὸ Κιλβιανόν. λέγονται δὲ καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ Μαίονες καὶ Μῄονες· ὡς δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι "ὁ δῆμος Λυδὸς ἀπὸ Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος πρότερον Μῄων καλούμενος· παρ' οἷς καὶ αἱ Σάρδεις, τὸ τῶν Λυδῶν βασίλειον, ἅς φασιν Ὕδην λέγεσθαι παρὰ τῷ Ποιητῇ". ταύτας ἔχειν οἱ Κιμμέριοι λέγονται δίχα τῆς ἀκροπόλεως, ὅτε τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας κατέδραμον.

3. Ὅτι ἀποσεμνύνων τὴν γῆν τῶν Λυδῶν ὁ Διονύσιος, ὡς καὶ καλλιγύναικα, φησὶν, ὅτι οὐ μὴν οὐδὲ τὰς Λυδὰς μέμψαιτό τις γυναῖκας, αἳ χρυσοῦν ἅμμα κατὰ ὀσφύος βαλοῦσαι, ἤγουν ζώνῃ χρυσῇ ζωσάμεναι, κύκλον χοροῦ θνητὴν ἑλίσσουσι, χοροστασίας τελοῦσαι τοῦ Διονύσου. εἶτα ἐνθουσιῶν οἷον ὁ ποιητὴς πανηγυρικώτερον ἐπὶ τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, καὶ ἀφελείᾳ λόγου ζητοῦντι τὸν ἀκροατὴν, ἢ καὶ, ὡς εἰπεῖν, τοῖς ἔπεσι χορεύων καὶ ἐπορχούμενος, ἐπάγει, Σὺν καὶ παρθενικαὶ, νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ, Σκαίρουσι. τῇσι δὲ, ἤγουν ταύταις, περισμαραγεῦντες ἀῆται Ἱμερτοὺς δονέουσι περὶ στήθεσσι χιτῶνας. τὸ δὲ νεοθηλέες, τοῖς νεβροῖς συντακτέον· παρθένοις γὰρ τοιαύταις οὐ πάνυ προσφυὲς τοὔνομα. χαιρόντων δὲ τὸ σκαίρειν. τὸ μέντοι σπαίρειν, κινδυνώδης λέξις ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀσπαίρειν. τὸ δὲ σμαραγεῖν ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ἀνέμων ὀνοματοπεποίηται· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἐρισμάραγος, ἤτοι ἀὴρ πολύηχος. ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον ὡς δεξιὰς χοροποιοὺς ὁ Διονύσιος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγαθὰς ὑφαίνειν τὰς Λυδὰς ἐπαινεῖ. ὅτι δὲ καὶ πλούσιοι πάλαι ποτὲ οἱ Λυδοὶ, δῆλον· παρ' εἰς πρώτοις καὶ νομίσματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου

Ἀλλὰ τὰ μὲν [1] Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην [2] Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐϋρρείτου ποταμοῖο·
Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δέ ἑ φημίζουσι.
Κεῖθι δ' ἂν ἀθρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
Ἄσπενδον, [3] ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος,
Ἔνθα συοκτονίῃσι Διωναίην ἱλάονται.
Ἄλλαι δ' ἑξείης [4] Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
Κώρυκος [5], Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις.
Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην μεσσάτην χθόνα ναιετάουσιν

γύρου ἐκόπη. καὶ τρυφὴν δὲ πολλὴν εἶχον, ὅθεν καὶ παίγνια πολλὰ ἐξεῦρον αὐτοί. λέγονται δὲ καὶ ἀνδρεῖοί ποτε γενέσθαι, καὶ ἀλκιμώτατοι, καὶ ἀγαθοὶ εἶναι ἱππεύειν. διὸ καὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα θέειν λέγονται οἱ ἐν ἡνιοχείᾳ ἡττώμενοι.

1. Ὅτι ὥσπερ Πάμφυλος, καὶ Παμφύλιος τὸ ἐθνικόν, καὶ Σύρος, Σύριος, οὕτω καὶ Λυδός, Λύδιος. διαβάλλονται δὲ οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίᾳ· ὅθεν καὶ παροιμία, Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, καὶ τρίτοι Κᾶρες. αἱ δὲ Λυδαὶ πορνεύειν πᾶσαι λέγονται, καὶ δῶρα πλείω διδόναι ἢ λαμβάνειν. οὕτω δέ φασι καὶ παρὰ Ἀρμενίοις παρθένους ἐπιφανεῖς ἀνιερωθείσας θεᾷ τινι λεγομένῃ Ταναΐδι καταπορνεύεσθαι, εἶτα πρὸς γάμον ἐκδίδοσθαι, μηδενὸς ἀπαξιοῦντος ταῖς τοιαύταις συνοικεῖν.

2. Ὅτι Λύκιοι τὸ ἔθνος κατά τινας καλοῦνται ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν. κεῖνται δέ, φησίν, οἱ Λύκιοι πρὸς θάλασσαν, ἔνθα καὶ ὁ Ξάνθος ποταμός ἐστιν, ἄλλος παρὰ τὸν Τρωϊκόν, τὸν καὶ Σκάμανδρον· καὶ πόλις ὁμώνυμος. περὶ ὧν ἐρρέθη τι καὶ ἐν τῇ τῶν Πατάρων ἱστορίᾳ. περὶ δὲ Λυκίαν καὶ τοῦ βαθυκρήμνου Ταύρου οὔρεα φαίνεται μέχρι Παμφύλων, ἤτοι Παμφυλίων (διχῶς γὰρ ἡ τοῦ ἔθνους φέρεται γραφή, ὡς προείρηται) οὗ Ταύρου τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν προτομῇ ταύρου εἰκάζονται· διὸ καὶ Ταῦρον τὸ ὄρος κληθῆναι λέγουσιν. οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μέγεθος Ταῦρόν φασιν αὐτὸν λέγεσθαι· ταῦροι γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πάντα τὰ μεγάλα καὶ βίαια. ὅθεν καὶ τὸ βου ἐπιτατικὸν μόριον, κατά τινας, εἴληπται ὡς ἐκ τοῦ βοός. τὸ δὲ ἐνταῦθα Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Κράγον φησὶ φημίζεσθαι, ἀπὸ Κράγου τινὸς ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ὃς αὐτόθι θανὼν τιμᾶται. ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἄντρα εἶναι. ὁ δὲ Γεωγράφος περὶ τοῦ Κράγου καὶ ταῦτά φησιν, "Ὁ Κράγος ὄρος ἐστὶν ἔχον ἄκρας ὀκτώ, καὶ πόλιν ὁμώνυμον, ἔνθα μυθεύεται τὰ περὶ Χιμαίρας· καὶ φάραγξ ἐκεῖ Χίμαιρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. πρὸς δὲ αὐτῷ κεῖται ὁ Ἀντίκραγος". ἱστορεῖται δὲ καὶ ὄρος εἶναι περὶ Λυκίαν, τίκτον πῦρ αὐτόματον. τοῦτο δὲ μέχρι καὶ εἰσάρτι φαίνεται.

3. Ὅτι ἐν Ἀσπένδῳ τῇ Παμφυλικῇ πόλει, ἔνθα ποταμὸς Εὐρυμέδων ῥέει, συῶν θυσίαις ἱλάσκεται Ἀφροδίτη, ὅ ἐστι θεραπεύεται, Μόψου τινὸς προκατάρξαντος τοῦ ἔθνους, ὃς εὐξάμενος θύσειν ὃ ἂν παραπέσῃ τῇ χώρᾳ, σῦν ἑλὼν ἔθυσεν,

Atque hæc quidem Lydos apud homines curæ ſunt.
Ad mare autem vergentem Lycii terram incolunt,
Xanthi ad fluenta, pulchriflui amnis:
Ubi alta præcipitia habentis viſuntur montes Tauri, [lant.
Ad Pamphylios etiam uſq;: Cragum vero illum vulgo appel-
Illic etiam videre queas quod ſupra mare eſt oppidum
Aſpendum, fluminis juxta undas Eurymedontis;
Ubi ſuum mactationibus Dionæam [*Venerem*] placant.
Aliæ autem deinceps Pamphylicæ ſunt urbes,
Corycus, Pergaque, & ventoſa [*ventis expoſita*] Phaſelis.
Harum autem ad orientem mediam terram habitant

σι, καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἔθος ἐκράτησεν. Ἀργείων δὲ κτίσμα ἡ Ἄσπενδος, εὐανδροῦσά ποτε κατὰ πολύ. εἶχε δὲ καὶ ἐλαιῶνα. φησὶ γὰρ ὁ Γεωγράφος, "Ἄσπενδος ἐλαιόφυτος, "καὶ Σίδη Παμφυλική, πόλεις κατέχου-"σαι χωρία γεώλοφα". ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ "κακωθῆναι τοὺς Ἀσπενδίους ὑπὸ Ἀ-"λεξάνδρου, διότι δοῦναι τῇ στρατιᾷ ὑ-"ποσχόμενοι πεντήκοντα τάλαντα εἰς "μισθὸν, καὶ τοὺς πεντήκοντα ἵππους οὓς "ἔτρεφον τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἔδωκαν. ἀλ-"λά τε οὖν αὐτοὺς ἐλύπησεν ὁ βασιλεύς, "καὶ τάλαντα ἑκατὸν ἔλαβεν ἀντὶ τῶν "πεντήκοντα". Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄσπενδος μὲν διὰ τοῦ ε, ὄνομα πόλεως· διὰ δὲ τοῦ ο Ἄσπονδος, ὁ μὴ σπενδόμενος· ἵνα μὴ συνεμπίπτῃ ἡ πόλις καὶ τὸ ἐπίθετον.

4. Ὅτι ἡ Παμφυλία χώρα ἢ ἀπὸ γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ἀπὸ Παμφύλου τινὸς, οὗ καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται. Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅτι Παμφύλιοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσκεδασθέντων μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος.

5. Ὅτι Παμφυλίδες πόλεις, Κώρυκος, καὶ Φάσηλις προπαροξυτόνως, ἣ ποτὲ Φάρσηλος, ἀφ' ἧς Θεοδέκτης ἦν ὁ λεγόμενος ἀμφίβιος ἢ ... (line: ἥκ... ἐλαφίζων), καὶ ποιήσας τεχνικὴν ῥητορικὴν, καὶ λόγους ἀγαθοὺς γράψας, καὶ τραγῳδίας ν'. περὶ τούτων ὁ Γεωγράφος φησὶ, "Κώρυκος καὶ Φάσηλις, Παμφύλων τό-"ποι". ἀλλαχοῦ δέ φησι, "Κώρυκος αἰ-"γιαλὸς περὶ Λυκίαν. εἶτα Φάσηλις λι-"μὴν, καὶ πόλις ἀξιόλογος ἔχουσα τρεῖς "λιμένας. ταύτης ὑπέρκειται τὰ Σόλυ-"μα, καὶ Τελμισσὸς πόλις Πισιδική, ἐπι-"κειμένη τοῖς στενοῖς τοῖς περὶ τὴν Φα-"σηλίδα θάλασσαν, εἴπερ Ἀλέξανδρος "ἀνοίξας διήγαγε τὴν στρατιάν. ἔνθα καὶ "Κλῖμαξ ὄρος, φησὶν, ἐπικείμενον τῷ "Παμφυλίῳ πελάγει. ἐνταῦθα νηνε-"μίας μὲν γυμνοῦται τοῖς παροδεύουσιν "αἰγιαλὸς, πλημμύροντος δὲ τοῦ πε-"λάγους, ὑπὸ κυμάτων καλύπτεται τὸ "πλεῖ. μέσον δὲ Φασήλιδος καὶ Ἀττα-"λείας Θήβη πόλις καὶ Λυρνησσὸς, ὁμώ-"νυμοι ταῖς Τρωϊκαῖς". τὴν δὲ Ἀττάλειαν ὁμώνυμον ὁ Γεωγράφος εἶναι λέγει τοῦ κτίσαντος, ὃς καὶ Κώρυκον πολίχνιον ἔκτισεν. ἐν ἄλλοις δὲ φησὶν ὁ αὐτὸς ὅτι Κώρυκος ἄκρα Λυκίας, μετὰ τὴν ἄκραν τὸ Ἀνεμούριον ὑπὲρ ἧς ἄντρον τὸ Κωρύκειον, ἐν ᾧ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ παροιμία ἡ λέγουσα,

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

οὐκ ἀπὸ ταύτης τῆς Κωρύκου εἴρηται, ἀλλ'

ἀπὸ

Ἴδριες ἐν πολέμοισι [1] Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
Τοῖς δ' ἔπι, [2] Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἧχι πόληες,
Τερμισσός, [3] Λύρβη τε, καὶ, ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
Πρίν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλγη.
Κεῖθεν [4] δ' εἰς αὐγὰς, σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
Πολλὸν ἔσω βεβαυῖα περίδρομος ἀμφιτρίτη,
Γείτων Εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
Κεῖνός τοι Κιλίκων περισύρεται ἔθνεσι κόλπος
Μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ἀσίης δὲ στεινὰ καλεῦσι.
Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ

ἀπὸ νησίου τινὸς, καὶ λιμένος ὄντος πλησίον τοῦ Τέω νήσου καὶ τῶν Ἐρυθρῶν, ἔνθα λῃστήριον ἦν τῶν ἐκεῖ Κωρυκαίων, ὠτακουστούντων περιέργως τὰ κατὰ τοὺς ἐμπόρους, καὶ οὕτως ἐπιβουλευόντων αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων καὶ μανθανόντων τὰ ἀπόρρητα.

1. Ὅτι τοὺς Λυκίους πρὸς θάλασσαν εἰπὼν εἶναι, διαστέλλων πρὸς τοὺς Λυκάονας· οὓς Λυκάονας πρὸς ἀνατολὴν λέγει ὡς ἠπειρώτας μέσην χθόνα οἰκεῖν. καὶ ἀγκυλοτόξους ὀνομάζει, καὶ ἴδριας ἐν πολέμῳ καλεῖ. τούτων τῶν Λυκαόνων ἐστὶ καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τῆς Γοργόνος παρονομαζόμενον, ἣν αὐτόθι ἀναστηλῶσαι λέγεται ὁ Περσεύς. λέγονται δὲ Λυκάονες ἀπὸ Λυκάονός τινος Ἀρκάδος, πόλιν αὐτόθι κτίσαντος κατὰ χρησμὸν, ἐπὶ ἐμφανείᾳ λύκου ἀνήμαντος, φέροντος ἐν γναθμοῖς ἀνδρομέην παλάμην·

— τό ῥα οἱ τέκμηρεν Ἀπόλλων.

Ἰστέον δὲ ὅτι διττοί εἰσιν οἱ Λύκιοι, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ, οἱ μὲν, Τρωϊκοί, καθὰ καὶ ὁ Γεωγράφος φησίν· οἱ δὲ, πρὸς τῇ Καρίᾳ. ἄδηλον δὲ πότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπῴκισαν. οὕτω δὲ φησὶν ὁ Γεωγράφος καὶ περὶ τῶν Κιλίκων. περὶ τούτων μέντοι ἀλλαχοῦ φησὶν ὁ αὐτὸς Γεωγράφος, ὅτι "οἱ Κίλικες οἱ ἐξ Τροίας μεταστάντες εἰς Συρίαν, ἀπετέμοντο παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν Κιλικίαν". Ἡρόδοτος δὲ τοὺς πρὸς τῇ Καρίᾳ Λυκίους ἐκ Κρήτης γενέσθαι ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι Τερμίλαι ἐκαλοῦντο. ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος ἀνδρὸς Ἀθηναίου ἐκλήθησαν Λύκιοι. εἶχον δὲ καὶ κρανέινα τόξα, καὶ ὀϊστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, καὶ αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους, καὶ περὶ τὰς κεφαλὰς πίλους ἐστεφανωμένους πτεροῖς.

2. Ὅτι Πισιδῶν πεδίον, οὓς καὶ Σολύμους τινές φασι, λιπαρὸν λέγει· ὧν πόλις ἡ Σέλγη, ἣν καὶ κτίσμα λέγει λαοῦ Ἀμυκλαίων, καὶ μεγαλώνυμον καλεῖ. φασὶ γὰρ δισμυρίανδρον τὴν πόλιν ταύτην γενέσθαι. ἀπὸ Πισίδου δέ τινος ὀνομασθῆναι λέγονται οἱ Πισίδαι, δι' ἑνὸς σ ἐκφερόμενοι· καί ποτε μὲν ἐν συστολῇ, ποτὲ δὲ ἐν ἐκτάσει τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν. λέγεται δὲ ὑπὸ Κάλχαντος ἡ Σέλγη κτισθῆναι, εἶτα ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ἀξιολογώτατοι δὲ Πισιδῶν οἱ Σελγεῖς, καὶ δι' ἐρυμνότητα πόλεως, οὐδέποτε ἐπ' ἄλλοις γενόμενοι· Ἀλεξάνδρῳ δὲ προσοδευσάμενοι, καὶ κατὰ φιλίαν εἰπόντες δέχεσθαι τὰ προστάγματα. ἱστορεῖται δὲ καὶ πάνυ ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην εὐνομηθῆναι, Λακώνων, ὡς εἴρηται, μετοικησάντων εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ἀσελγεῖς φασι κατὰ στέρησιν καλεῖσθαι τοὺς αἰσχροὺς, καὶ οὐ ζῶντας εὐνόμως, μηδὲ ἐοικότας Σελγεῦσι κατὰ ἤθους χρηστότητα. καίτοι ἄλλοι τὸ ἀνά-

πάλιν

Periti in bellis Lycaones, curvis arcubus utentes.
Hos vero poſt, Piſidarum pingue ſolum: ubi urbes,
Termiſſus, Lyrbaque, &, quam condidit populus [Selga,
Olim aliquando Amyclæorum, quæ eſt magni nominis in terra,
Inde autem in orientem, obliquum circumſecat tramitem
Multum introgreſſum circumfluum mare,
Vicinum Euxino undoſo æquori.
Ille ſane Cilicum trahitur circum gentes ſinus
Longus in orientem: Aſiæ vero anguſtias [*fauces*] vocant.
Atq; in hunc quidem multorum fluminum commiſcetur unda,

πάλιν φαυλοτάτους τοὺς ἐκεῖ ἱστοροῦσιν, ὅθεν κατ' ἐπίτασιν λέγεσθαι τὴν ἀσέλγειαν ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σελγεῦσιν ἐοικότων. κρείττων δὲ ἡ πρώτη ἐπιβολὴ τῆς ἐτυμότητος. τάχα γὰρ οὐκ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλώνυμον εἶπε τὴν Σέλγην, εἰ φαύλους τοὺς πολίτας ἔτρεφεν.

3. Ὅτι πόλις Πισιδέων καὶ ἡ Λύρβη καὶ ἡ Τερμισσὸς, ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρης τῆς μεγίστης διοικήσεως· ἔνθα φησὶν ὁ Γεωγράφος τὸν σίδηρον ῥᾳδίως τορνεύεσθαι. ταύτην τινὲς διὰ τοῦ λ γράφουσι Τελμισσὸν, καὶ λέγουσιν ὅτι Τελμισσὸς ἡ πόλις πλεονασμὸν ἔπαθεν, ἐπιτεθέντος τοῦ λ. ἐκλήθη γὰρ ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι κρείττων ἡ διὰ τοῦ ρ προσοικτηθεῖσα γραφή. φέρεται γὰρ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς, τὴν μὲν διὰ τοῦ λ Τελμισσὸν, πόλιν εἶναι τῆς Καρίας, ἢ Λυκίας· τὴν δὲ Τερμισσὸν, τῆς Πισιδίας. λέγει δὲ καὶ ὁ Γεωγράφος, "Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων· καὶ Τελμισσὸς ἄκρα. εἶτα ὁ Ἀντίκραγος". αὕτη δὲ ἡ Τερμισσὸς καὶ μείζων λέγεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρας ἀποίκου αὐτῆς, καλουμένης μικρᾶς Τερμισσοῦ.

4. Ὅτι μετὰ τὰς Πισιδέων πόλεις, πρὸς αὐγὰς ἡ τοῦ Ἰωνικοῦ, (ἤτοι τοῦ Παμφυλίου) πελάγους ἐστὶ καμπὴ κυλιομένη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ προείρηται, καὶ οἷον περίδρομος, ἐπὶ πολλῷ ἔσω βαίνουσα, οὐκ ἀρνουμένη δὲ οὐδὲ τὸν Εὔξεινον, ὥς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ κάμπτεσθαι νεύουσα. διὸ καὶ, ὥσπερ ὁ Ὑρκάνιος, οὕτω καὶ αὐτὸς ὁ Παμφύλιος, γείτων τοῦ Εὐξείνου λέγεται, καίτοι ἄλλως ἐπὶ μακρὸν ἀφεστηκώς. Ἰστέον δὲ ὅτι μακρὸς ἐπὶ ἀνατολὴν περισυρόμενος τὴν τῶν Κιλίκων γῆν ὁ Ἰσσικὸς οὗτος κόλπος, καὶ παρακείμενον ἔχων ἔγγιστα τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, ἀποτελεῖ τὰ κατὰ τὸν Διονύσιον λεγόμενα τῆς Ἀσίας στενά. ταῦτα δὲ λέγεται ἀνοῖξαι Ἀλέξανδρος, εἰς εὐρυχωρίαν τῷ στρατῷ, παράγων ἐκεῖ· κάλλιόν τι καινοτομήσας αὐτὸς, καὶ τῆς περὶ τὸν Ἄθω Ξερξικῆς ἀλαζονείας πάνυ τι χρησιμώτερον. Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ εὐτυχῆσαι τηνικαῦτα τὸν Ἀλέξανδρον. ἄλλως γὰρ οὐκ οὔσης ὁδοῦ ἐν τῇ κατὰ Φασηλίδα θαλάσσῃ, ὅτι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου πνεόντων ἀνέμων (εἰ γὰρ νότος κατέχοι, ἄπορον ἦν διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ διελθεῖν Ἀλεξάνδρῳ) σκληροὶ δὲ βορέαι ἐπιπνεύσαντες οὐκ ἄνευ τοῦ θείου εὐμαρῆ τὴν ὁδὸν παρέσχον. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Περσίδα πολλὰ εἶναι στενὰ, ἃ βίᾳ μὲν, διῆλθε δ' ὅμως ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ἄλλά τε σπεύδων καὶ τὰ γαζοφυλάκια δὲ κατασχεῖν, ἃ πολλοῖς χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο. περὶ δὲ τῶν τῆς Ἀσίας στενῶν εἴρηταί τι καὶ ἐν τοῖς πρὸ μικροῦ ῥηθεῖσι περὶ Φασηλίδος.

Τηλόθεν ἐρχομένων, [1] Πυράμοιό τε καὶ Πινάροιο,
Κύδνου τε σκολιοῖο μέσην διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πήγασος ἵππος
Ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ λίπεν οὔνομα, τῆμος ἀφ᾽ ἵππου
Ες Διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.
Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Αλήϊον, οὗ κατὰ [2] νῶτα
Ανθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκε.
Πολλαὶ δ᾽ ἑξείης [3] Κιλίκων γεγάασι πόληες,
Αυρνησσός[4], Μαλλός τε, καὶ [5] Αγχιάλεια, [6] Σόλοι τε·

1. Οτι ὁ Παμφύλιος (ὁ καὶ Ισσικὸς) κόλπος τὴν Κιλίκων γῆν, ὡς εἴρηται, περιορίζεται, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ὁ Πύραμός τε ποταμὸς εἰσβάλλει, καὶ ὁ Πίναρος, καὶ Κίανος, ὁ ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ταρσοῦ ῥέων σκολιὸς, καὶ μέσην τὴν Ταρσὸν διϊὼν· περὶ οὗ καὶ κατωτέρω ῥηθήσεται. ψυχρὸν δὲ, φασὶ, καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμα τοῦ Κύδνου, καὶ ἐπικουρεῖ τοῖς παχυνευροῦσι κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις. εἰς τοῦτον, ὡς καὶ Αῤῥιανὸς ἱστορεῖ, ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ὁ Αλέξανδρος, καὶ καύματι ἐχόμενος, ἐπιθυμήσας τοῦ ὕδατος, ὁπηνίκα καὶ σπασμῷ ἐχέθη, καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς, καὶ ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ· ὅτε καὶ ἐκάθηρεν αὐτὸν Φίλιππος ὁ Ακαρνὰν ἰατρὸς, τῶν ἄλλων ἰατρῶν οὐκ οἰομένων εἶναι βιώσιμα. ὁ δὲ Πύραμος σκολιὸς μὲν ῥέει, ὡς εἴρηται, καὶ καταπίπτων εἰς βαθεῖαν φάραγγα, ψόφον παραβάλλει βροντῇ παραπλήσιον· καὶ χοῦν δὲ πάνυ πολὺν, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶ, κατάγει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν ὑπερβολῇ τοιοῦτος,

Εσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυδίνης
Ηϊόνα προχέων ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Η δὲ Ταρσὸς ἐν πεδίῳ μὲν ἵδρυται, Αργείων δὲ ἐστὶ κτίσμα, πλανηθέντων ἐκεῖ κατὰ ζήτησιν Ιοῦς τῆς τοῦ Ινάχου θυγατρός. ἱστορεῖται δὲ ἐπιπολάσαι ποτὲ τῇ πόλει ταύτῃ πολλὴν εὐχέρειαν τοῦ ἀποσχεδιάζειν ῥήτορας πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν· εὐπορῆσαι δὲ καὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἐλλογίμων, καὶ ἄλλα πολλὰ σχεῖν ἀγαθά. ὁ δὲ Διονύσιος, ἐπαναλήψει καὶ ἐνταῦθα, διὰ τὸ τοῦ τόπου ἔνδοξον, χρησάμενος, λέγει καὶ αἰτίαν δι᾽ ἣν ἡ τῶν Κιλίκων πόλις οὕτω καλεῖται· ὅτι δηλονότι ὁμώνυμός ἐστι τῷ τοῦ Πηγάσου ταρσῷ, ἐκεῖ καταῤῥυέντος ἄνωθεν, καὶ τὸν ἀναβάτην Βελλεροφόντην συγκατενηνοχότος, μελαγχολήσαντα πρὸς τὸ γῆρας, ὡς καὶ Αριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ πλανώμενον ἐκεῖ περὶ τὸ Αλήϊον πεδίον. ὅτε γὰρ ἐς Διὸς ὁ Βελλεροφόντης ἀφικνεῖτο, ἐποχήμενος τῷ πτερῷ Πηγάσου, τότε καὶ ὁ Πήγασος κάτω ἠνέχθη, χόλῳ Διὸς, καὶ ὁ ἱππεὺς συγκατηνέχθη· καὶ ὁ ἵππος αὐτοῦ ἐνταῦθα τὸν τοῦ ποδὸς ταρσὸν ἐπαφεὶς (ἐκεῖ γὰρ ὤκλασε) τῷ τόπῳ ἔλιπε τὸ ὄνομα. ἄλλοι μέντοι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ὑπόμνημα τῆς τοῦ Βελλεροφόντου χωλείας εἶναί φασι * τὴν πόλιν, διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἢ μετὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν ὑδάτων προχωρούντων εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ἐκεῖ ἀναξηρανθῆναι πρῶτον Ταυρικὰ ὄρη. διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν τότε κληθῆναι, ὡς ἀπὸ τοῦ τέρσω τὸ ξηραίνω· ὕστερον δὲ Ταρσόν. Ερατοσθένης δέ φησι τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίου τοῦ ἐκεῖ καλουμένου. οἱ δέ φασι Τερσὸν τὰ πρῶτα διὰ τοῦ ε στοιχείου ὀνομασθῆναι

Procul venientium, Pyramique & Pinari,
Cydnique flexuoſi [*ſinuoſi*] mediam per Tarſum euntis,
Tarſum bene ſtructam, ubi quondam Pegaſus equus
Ungulam amittens loco reliquit nomen, quando ex equo
Ad Jovis [*domum*] proficiſcens decidit heros Bellerophon.
Illic etiamnum campus Aleïus, cujus in dorſo [*in planicie*]
Ab hominibus ſeorſum oberrans verſabatur.
Multæ autem deinceps Cilicum ſunt urbes,
Lyrneſſus, Malluſque, atque Anchialia, Solique :

ὀνομασθῆναι τὴν πόλιν, διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ πρώτους συναγαγόντας καρπὸν χλωρὸν ταρσῶσαι, ὅ ἐστι ξηρᾶναι, καὶ εἰς χειμῶνος ἀποθέσθαι τροφήν. ἐκεῖ δέ που φασὶν εἶναι καὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται· ἐν ᾧ, μετὰ τὴν κατάπτωσιν, ὡς ἐρρέθη, ἐπλανᾶτο Βελλεροφόντης, τοῦ τε Πηγάσου καταλειπτὼν καὶ τῶν φρενῶν ἐκπεσών· ὅθεν καὶ μονώτην εἵλετο βίον, ἀνθρώπων ἀπάνευθε περὶ τὸ πεδίον ἀλώμενος, ἤγουν πλανώμενος. ὅπερ ἐκ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ ἄλης, ὅ ἐστι πλάνης, ἐτυμολογηθὲν, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ, ἐκλήθη Ἀλήϊον· ἢ ἀπό τινος πόλεως καλουμένης Ἄλης, ὥς τινες λέγουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι λήϊων. ἔστι δὲ, φασὶ, τὸ πεδίον τοῦτο μεταξὺ Κύδνου ποταμοῦ, καὶ Σινάρου. τὸν δὲ μνημονευθέντα Σίναρον, ποταμόν τι φασὶν εἶναι ἐκ μέσου πεδίου ἀνιόντα, καὶ οὕτω βιαίως τοῦ μυχοῦ ἀνατέλλειν, ὥστε τῷ καθιέντι ἀκόντιον εἰς τὸ τῆς γῆς βάθος ἀντιπεράττει τὸ ὕδωρ, καὶ μόλις τὸ καθιέμενον βαπτίζεσθαι. διττὴ δὲ ἡ γραφὴ τοῦ Ταρσοῦ, διά τε τοῦ ε, ὡς προερρέθη, ἀπὸ τοῦ τέρσω, καὶ διὰ τοῦ α, ἔταρσον, δευτέρου ἀορίστου. λέγεται δὲ ταρσὸς καὶ ἐπὶ πτέρυγος ὀρνέων, καὶ ἐπὶ εἰρεσίας τριήρεων. καὶ ὁ τῶν τυροποιούντων δὲ καλαθίσκος ταρσὸς καλεῖται, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ταρρὸς, ὡς πυρσὸς, πυῤῥός. ἄποικος δ' Ἀργείων ἡ Ταρσὸς, κτίσμα Σαρδαναπάλου, ὃν καὶ ἐν αὐτῇ τεθάφθαι φασί τινες.

2. Ὅτι ἐὰν καὶ νῶτα γῆς, ὥσπερ καὶ θαλάσσης, οἱ ῥήτορες λέγουσι, δηλοῦντες τὴν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, ἀλλ' αὖθις ποτὲ καὶ ὑπτίαν καὐτὴν κεῖσθαί φασιν, ὅτε περὶ πεδιάδων λέγουσι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λαγόνας γῆς καὶ κενεῶνά φασιν, ὅτε μὴ τὸ φαινόμενον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν βάθει δηλῶσαι βούλονται.

3. Ὅτι Κίλικες τὸ ἔθνος, καθά φησιν Ἀρριανὸς, ἀπὸ Κίλικος τοῦ Ἀγήνορες, ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης σταλεὶς, καὶ πολλὴν γῆν πλανηθεὶς, οὐδενὶ μὲν ἴχνει τῆς παιδὸς ἐνέτυχε, τὴν δὲ πολλὴν τῆς Φοινίκων γῆς κατασχὼν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν ἔδωκε τῇ χώρᾳ. Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι πρὸ τούτου Ἀχαιοὶ ἐκαλοῦντο οἱ Κίλικες. πειρατικοὶ δὲ οἱ Κίλικες, οἳ καὶ τὰ κατὰ Σαμοθρᾳκῶν ἱερὰ ποτὲ συλανισάντες τάλαντα πλείω χίλια ἀπήνεγκαν. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι "Κιλικία, ἡ μὲν "τραχεῖα, ἧς ἡ παραλία στενὴ μέχρι "καὶ περὶ Ἰσαυρίαν καὶ Πισιδίαν, καὶ οἱ "αὐτὴν οἰκοῦντες Τραχειῶται λέγονται· "ἡ δὲ πεδιὰς, ἀπό τε Σόλων καὶ Ταρ"σῶν, μέχρι καὶ Ἰσσοῦ.

4. Ὅτι Κιλίκων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Λυρνησσὸς, ἄλλη παρὰ τὴν Τρωϊκὴν, ὀνομαζομένη καὶ Ὁμαλή· ἐφ' ὕψους μὲν κειμένη, κληθεῖσα δὲ οὕτως ἀπό τινος Μαλλοῦ κτίσαντος αὐτήν· ἢ ἀπὸ μαλλῶν, ἤγουν στεμμάτων, ἃ κόρακος ἀρ-

Αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
Τῆς δ' ἔπι, [1] Κομμαγηνὸν ἕδος, Συρίης τε πόληες.
Θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς παραμήκεες. ἀμφὶ γὰρ ὁλκοὺς
Ες δύσιν ἐστράπται πολιῆς ἁλὸς, ἄχρι κολώνης
Οὔρεος ἀγχιάλοιο, βαθυκρήμνου Κασίοιο.
Ρηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι
Γαιάων [2] Ασίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
Μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
Η τάχα κἂν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
Καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἑκάστην.
Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθω,
Πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
Οἶσθα γὰρ, [3] ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας,
Πᾶσαν ἕως Ινδῶν Ασίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
Κεῖνό τοι [4] ἐν πλευρῇσι βορειότερον τελέοιτο·
Νεῖλος δ' ἑσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἑῷον,
Ινδικὸς ὠκεανός· νότιον δ' ἁλὸς οἴδματ' Ερυθρῆς.

πάσχοντός ποθεν, καὶ καταπεσόντος ἐνταῦθα, ἐκλήθη ἡ πόλις κατὰ χρησμὸν, ὑπὸ Μόψου καὶ Αμφιλόχου τῶν ὑμνουμένων μάντεων, οἳ καὶ Μαλλὸν ἐκάλεσαν τὴν πόλιν ἐκ τῶν τοιούτων μαλλῶν. Ιστέον δὲ καὶ ὅτι ἔθνος ἐστὶ μαχιμώτατον Ινδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντικῶς, ἔνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν εἰς ζωὴν ὁ μέγας Αλέξανδρος.

5. Οτι πολλαὶ πόλεις Κιλίκων, αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δὲ ἀγχίαλοι· ὧν μία καὶ ἡ Αγχιάλη, κτίσμα τῆς Ιαπετοῦ θυγατρὸς, ὅπου καὶ ὁ ποταμὸς Αγχιαλεύς. ταύτης τῆς Αγχιάλης υἱὸς Κύδνος· ἀφ' οὗ Κύδνος ὁ ἐν Ταρσῷ ποταμὸς, οὗ ἐκβολαὶ μετὰ τὴν Αγχιάλην πόλιν. τινὲς δὲ Σαρδαναπάλου κτίσμα καὶ αὐτὴν τὴν Αγχιάλην φασὶν, ἐπιγράφοντες ὅτι Σαρδανάπαλος Αγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Διονύσιος Αγχιάλειαν ταύτην λέγει· ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος τὴν Θεσσαλονίκην, Θεσσαλονίκειαν. ἔστι δὲ καὶ Θρᾳκικὴ Αγχιάλη, κατὰ τὸν Γεωγράφον.

6. Οτι πόλις Κιλικίας καὶ οἱ Σόλοι, ἡ νῦν Πομπηΐου πόλις. λέγονται δὲ Σόλοι, κατά τινας, ἀπὸ Σόλωνος. οἱ δέ φασι Ροδίων καὶ Αχαιῶν κτίσμα τὴν τοιαύτην πόλιν. τούτων οἱ πολῖται οὐ Σόλοι, ἀλλὰ Σολεῖς. φασὶ δὲ καὶ τὸν σολοικισμὸν ἐντεῦθεν λαχεῖν τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀνδρῶν ποτε Ατθικῶν οἰκησάντων ἐκεῖ, καὶ τὴν εὐγενῆ παρακουσάντων Ατθικὴν γλῶτταν, καὶ ἐξαγροικισθέντων διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκησμόν· ὅθεν καὶ πάντας τοὺς ἰδιώτας, σολοίκους λέγεσθαι, ὅ ἐστι βαρβάρους, κατὰ τοὺς ἐν Σόλοις οἰκήσαντας. εἰσὶ δὲ Σόλοι περὶ Κύπρον,

Aliæ quidem in continente, aliæ vero ipſum prope mare.
Poſt has autem, Commagenum ſolum, Syriæque oppida,
Littore inflexo longe protracta. circum namque tractus
In occaſum converſus eſt cani maris, uſque ad jugum
Montis maritimi, alta habentis præcipitia Caſii.
Facile autem tibi reliquum curſum eloquar
Terrarum Aſiæ: verum hæc tibi verba in mente hæreant;
Neque à ventis feratur elaboratorum gratia operum.
Etenim ſi mihi plane hanc perceperis viam,
Profecto etiam aliis perite memorare poſſis
Et fluvios, & urbium ſitum, & regionem unamquamque.
Figura igitur quatuor in lateribus eſto,
Expanſa ſpatioſis in ortum campis.
Scis enim te inter prima dicentem me audiſſe,
Totam uſque ad Indos Aſiam montem bifariam ſcindere.
Ille mons tibi inter latera magis aquilonaris fiat:
Nilus autem occidentale latus ſit: at orientale,
Indicus oceanus: auſtrale vero, maris undæ rubri.

πέρον, ὧν οἱ πολῖται Σόλιοι λέγονται.

1. Ὅτι μετὰ τὴν Κιλικίαν καὶ ἡ Κομμαγηνὴ Καππαδοκία ἐστί, καὶ μὴν καὶ περὶ τὴν στρεπτὴν θῖνα τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου Συρία, τουτέστιν ἡ Φοινίκη, διήκουσα ἄχρι καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος· ὅπερ ὄρος ἐστὶν ἀγχίαλόν φησι καὶ βαθύκρημνον, περὶ ὃ ἡ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου περιφέρεια εἰς δύσιν ἐστραμμένη κάμπτεται τοῖς ἐκ τῶν βορείων δηλαδὴ ἕως ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε ἥκουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Κομμαγηνήν, Κομμαγεννὴν λέγει, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, διὰ μέτρου ὀρθότητα. Σημείωσαι δὲ ὅτι περὶ τὴν Κομμαγηνὴν Καππαδοκίαν καὶ ἡ Μελιτηνὴ κεῖται, καὶ τὸ λεγόμενον Ἀμανὸν ὄρος. τοῦ Ταύρου δὲ κόμμα καὶ αὐτό. κἀκεῖνο δὲ σημείωσαι, ὅτι ἀξιόλογος ἡ Κομμαγηνὴ χώρα, ὅπου τινὲς εἰς πέντε διαιροῦντες τὴν ὅλην Συρίαν, μέρη αὐτῆς ἐπίθεντο τὴν Κομμαγηνήν, καὶ τὴν Σελευκίδα, καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν· καὶ τελευταῖον τὴν παράλιον Φοινίκην, καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐν μεσογείᾳ.

2. Ὅτι χώραν γαίας λέγει ἐνταῦθα, γαιάων Ἀσίης· παρακατιὼν δέ φησι γαίας καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις.

3. Ὅτι τὸ, ἐν ἀρχῇ λόγου, καὶ, πρὸ ὀλίγου δὲ, ἐν πρώτοις λέγει. Φησὶ γοῦν, οἶσθα ἐμοῦ ἐν πρώτοις ἀκούσας.

4. Ὅτι πλευρὰν εἶπον θηλυκῶς, καὶ πλευρὸν οὐδετέρως. λέγει καὶ πέζαν, τὴν αὐτὴν πλευράν, ἀπορῶν ἑτέρου καιρίου ὀνόματος· τὴν δ' αὐτὴν καὶ κρηπῖδα ἔφη ἐν τοῖς περὶ τούτων. ἔστι δὲ πλευρά, γραμμὴ ἐν σχήματι ἀγώνιος.

φράζεο δ᾽ ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ᾽ αὐγὰς ἵξομαι ἤδη,
Ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδ᾽ ἄν ἔμοιγε
Μύθου ἄπο ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
Ἀλλ᾽ ἤτοι Συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἕρπει
Ἐς νότον, ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα·
Ἣν [1] Κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτὴν
Μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
Ἑσπερίου Κασίοιο, καὶ ἠώου Λιβάνοιο.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς.
Οἱ μὲν ἐπ᾽ ἠπείρῳ, τοίπερ Σύριοι καλέονται·
Οἱ [2] δ᾽ ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες,
Τῶν δ᾽ ἀνδρῶν γενεῆς οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
Οἱ [3] πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,

1. Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ἐπώνυμον οὕτω καλεῖσθαί φησι, τουτέστι Κοίλην φερωνύμως λέγεσθαι, διότι αὐτὴν μέσην καὶ χθαμαλὴν κειμένην ἔχουσιν ὄρη δύο· τό, τε ἑσπέριον Κάσιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ κείμενον, καὶ ὁ ἠῷος Λίβανος, ὑφ᾽ ὧν περιέχεται. οὕτω καὶ Ὅμηρος τὴν Λακεδαίμονα κοίλην λέγει, διὰ τὸ περιειλῆφθαι κυκλόθεν ὄρεσιν. ὁ μέντοι Γεωγράφος οὕτω φησί· "Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος ὄρη δύο ὡς ἂν παράλληλα, ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, τελευτῶντα ἐγγὺς τῶν Ἀραβικῶν ὀρῶν, τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς χώρας, εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάσσης ἀρχόμενα, Λίβανος μὲν τῆς κατὰ Τρίπολιν, Ἀντιλίβανος δὲ τῆς κατὰ Σιδῶνα". καὶ ὁ μὲν Γεωγράφος ταῦτα. ὁ δὲ Διονύσιος ὁ τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ πολύπολιν λέγει, καὶ πολλοὺς καὶ ὀλβίους ἄνδρας ἔχουσαν. καὶ χρῆται ἐπαναλήψει, ἐπ᾽ αὐτῆς εἰπών· ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον, ἀντολίην τε. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ὑπὲρ Σελευκίδα καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν ἀνήκουσα χώρα, Κοίλη Συρία λέγεται, ἰδίως δὲ ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Συρία δὲ ἀπὸ Σύρου κέκληται. φασὶ γὰρ ὅτι Λιβύης υἱὸς Ἀγήνωρ, οὗ καὶ Τυροῦς, Φοίνιξ, καὶ Σύρος, καὶ Κίλιξ, ἀφ᾽ ὧν καὶ αἱ χῶραι· καὶ Κάδμος, οὗπερ ἡ Καδμεία ἐπώνυμος.

2. Ὅτι τῆς Κοίλης Συρίας οἱ μὲν ἐπ᾽ ἠπείρου, ἤγουν οἱ ἠπειρωτικοί, οὗτοι Σύριοι, τουτέστι Σύροι καλοῦνται· οἱ δὲ περὶ θάλασσαν Σύροι ὄντες καὶ αὐτοί, ὅμως καὶ Φοίνικές εἰσι τὴν ἐπωνυμίαν, γένος Ἐρυθραῖον. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος τούτους ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης ὑπερβάντας οἰκεῖν τῆς Συρίας τὰ περὶ θάλασσαν, καὶ τοῦτο τὸ χωρίον μέχρις Αἰγύπτου Παλαιστίνην καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ δοκοῦσιν, ὡς ὁ Διονύσιος παραδηλοῖ, ἐπωνύμως ἤτοι φερωνύμως οὕτω λέγεσθαι, ὡς ταυτὸ ὂν Φοινικούς τε καὶ Ἐρυθραίους εἰπεῖν, ὥσπερ καὶ φοινικοῦν χρῶμα καὶ ἐρυθρόν. Καὶ μὴν ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, ὡς εἴρηται ἤδη. Λέγεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Φοινίκη πᾶσα

ὅ

Obſerva autem quomodo ſub ultimam oram in orientem perveniam jam,
Orſus à Syria, unde digreſſus ſum; neque me,
Sermo tanquam ſit confictus, quiſquam poſſit reprehendere.
Sed nimirum Syria quidem ſuper mare prope ſerpit
Ad auſtrum, orientemque, urbibus abundantem terram:
Quam Cavam perhibent cognomine, quandoquidem ipſam
Mediam ac depreſſam montium duo cacumina cingunt,
Occidentalis Caſii, & orientalis Libani.
Et hanc quidem multique & divites homines tenent,
Non ſimul habitantes cognomines, ſed ſeorſum.
Alii quidem ſuper continente, qui ſane Syrii vocantur:
Alii autem prope mare ſunt, cognomento Phœnices,
Eorum hominum ex genere qui Erythræi fuerunt,
Qui primi navibus periculum fecerunt maris,

ἡ ἀπ' Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία στενὴ καὶ ἀλιτενής. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Κοίλη Συρία πρὸς διαστολὴν ἑτέρας λέγεται· διότι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ Διονύσιος μετὰ τὴν Κοίλην Συρίαν διαδέχεται ἡ ἑτέρα Συρία ἑλκομένη μέχρι Σινώπης, ὅπου, ὡς προγέγραπται, τοὺς Ἀσσυρίους εἶναί φησιν. Ὅρα δὲ, ὅτι ὥσπερ τοὺς τῆς Φρυγίας κατοίκους οὐ μόνον Φρύγας ἀλλὰ καὶ Φρυγίους ἄνδρας φαμέν, ὅθεν καὶ ἄστυ Φρύγιον, καὶ τοὺς ἐν Λυδίᾳ Λυδοὺς καὶ Λυδίους, καὶ τοὺς ἐν Ἀραβίᾳ Ἄραβάς τε καὶ Ἀραβίους, οὕτω καὶ τοὺς τῆς Συρίας Σύρους τε καὶ Συρίους λέγομεν. τὸ δὲ Σύρος ἐστὶ καὶ θηλυκὸν εἰς ρα· λέγεται γὰρ ἡ Σύρα γλῶσσα.

3. Ὅτι Φοίνικες πρῶτοι νηυσὶν ἐπειράσαντο θαλάσσης, καθά φησι καὶ Ὅμηρος ναυσικλυτοὺς αὐτοὺς ἱστορῶν. πρῶτοι δὲ τῆς κατὰ θάλασσαν ἐμπορίας ἐμνήσαντο, καὶ βαθὺν οὐρανίων ἀστέρων πόρον ἐφράσαντο· οὐχ ὅτι αὐτοὶ τὸν οὐρανὸν πόλοις, ὅ ἐστι κύκλοις, ἔτεμον. τοῦτο γὰρ Αἰγυπτίων εὕρημα, ὡς προείρηται, δι' ἀστρονομίαν· ἀλλ' ὅτι τοῖς ἠστροθετημένοις ἤδη καὶ παρὰ Αἰγυπτίων ἠστρολογουμένοις προσέσχον δι' ἐμπορίαν οἱ Φοίνικες. ναυτικώτατοι δὲ Φοινίκων Σιδώνιοι. ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω καὶ περὶ τούτων φησίν· "ὥσπερ Αἰγυπτίων εὕρημα ἡ Γεωμετρία ἐκ τῆς χωρογραφίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἐργάζεται συγχέων τοὺς τῆς γῆς ὅρους ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, οὕτως ἐκ Φοινίκων εἰς Ἕλληνας ἡ Ἀστρονομία ἥκειν πεπίστευται καὶ ἡ Ἀριθμητική. φιλόσοφοι γὰρ περὶ Ἀστρολογίαν καὶ Ἀριθμητικὴν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοί τε καὶ ναύκληροι ἀπὸ λογιστικῆς καὶ νυκτιπλοΐας ἀρξάμενοι," τουτέστι λογαριάζοντες μὲν τοὺς φόρτους, ἄστροις δὲ σημαινόμενοι τὸν ἐν νυκτὶ πλοῦν, ἀρχὴν ἐντεῦθεν ἔχον εἰς Ἀριθμητικὴν καὶ Ἀστρονομίαν. Ἀρριανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ Ἀλέξανδρόν φησιν, ὅτι Φοίνικες μὲν πρὸς τὴν ὀλίγην ἄρκτον μελετῶσι τὰς πορείας, οἱ δὲ ἄλλοι ἄνθρωποι πρὸς τὴν μείζω. Λέγει δὲ ἐκεῖνος ὀλίγην μὲν τὴν κυνόσουραν, μεγάλην δὲ τὴν ἑλίκην, ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἑλίκωπες, ὡς οἴονταί τινες. Ἡρόδοτος δὲ στοχάζεται καὶ τὰ γράμματα μὴ ὄντα πρὸς τοῖς Ἕλλησιν, ἐκεῖ-

θεν

Πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο,
Καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσαντο·
Οἵ τ' [1] Ἰόπην, καὶ [2] Γάζαν, [3] Ἐλαΐδα τ' ἐνναίουσι,
Καὶ [4] Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν,
Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ [5] Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
Ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
Καὶ [6] Τρίπολιν λιπαρήν, [7] Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε,

θεν παραδοθῆναι ὑπὸ τῶν μετὰ Κάδμου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων Φοινίκων, καὶ Φοινίκεια καλεῖσθαι.

1. Ὅτι πόλις Φοινίκης Ἰόπη, κληθεῖσα οὕτω ἢ ἀπὸ τῆς Ἰοῦς, ἢ ἀπὸ τῆς Ἰόπης θυγατρὸς μὲν Αἰόλου, γυναικὸς δὲ Κηφέως, ἀφ' οὗ καὶ Κηφῆνες οἱ Αἰγύπτιοι.

2. Ὅτι Γάζα μὲν Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Ἄζα, ἢ ἀπὸ Ἄζονος υἱοῦ Ἡρακλέους, ἢ ὅτι Ζεύς, κτίσας αὐτήν, κατέλιπεν αὐτόθι τὴν ἑαυτοῦ ἄζαν· καλοῦσι δὲ οὕτως οἱ Πέρσαι τὰ χρήματα.

3. Ὅτι Ἐλαῒς πόλις Φοινίκης οὕτω λέγεται, διὰ τὸ ἐλαιοφόρον εἶναι.

4. Ὅτι νῆσός ποτε ἦν ἡ Τύρος, ἣ τότε ἐστὶ χερσόνησος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος, ἢ ἀπὸ γυναικὸς Τυροῦς, ἧς καὶ Ἀγήνορος ἡ Εὐρώπη, ἧς ἡ χώρα ἐπώνυμος. συνῆπται δὲ ἡ Τύρος χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος, ὅτε καὶ ἐνύπνιον Σάτυρος ὁραθεὶς ἐχρησίασεν τῷ βασιλεῖ κατ' ὀνείρου λοξότητα ὅτι σὰ Τύρος, τουτέστι σὴ Δωρικῶς, καὶ ὑπὲρ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔσται ἡ Τύρος. τιμῶσι δὲ τὸν Ἡρακλέα ὑπερβαλλόντως οἱ Τύριοι, καί εἰσι πολύτεχνοι. ἔστι δέ, φασί, καὶ πορφύρα καλλίστη ἡ Τυρία. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι μεγίστη ἐστὶ μετὰ Σιδῶνα ἡ Τύρος, καὶ ὅτι ἀρχαιοτάτη, καὶ δύο λιμένας ἔχει, καὶ ὅτι σεισμοί ποτε γενόμενοι μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ ἄρδην αὐτὴν ἀφανίσαι. καὶ ὅτι ἀτυχήσασα ὑπὸ τῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ, ὅμως ὕστερον καὶ αὐτὴν ἀνέλαβε διὰ τῆς ναυτιλίας, καθ' ἣν ὑπερτεροῦσι πάντων οἱ Φοίνικες. ἔστι δὲ καὶ περὶ τὸν Περσικὸν (κόλπον) νῆσος Τύρος ὥσπερ καὶ Ἄραδος. Λέγεται δὲ ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέους ἐν Τύρῳ ἦν πλουσίως κατεσκευασμένον, καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας.

5. Ὅτι περὶ Φοινίκην πόλεις μετ' ἐπιθέτων ἐκφράζει οἷον εὐπόρως ἔχων τοῦ ὀνομάζειν· λέγει γὰρ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτὸν ἐρατεινήν, Βύβλον ἀγχίαλον, Σιδῶνα ἀνθεμόεσσαν, Τρίπολιν λιπαράν· περὶ μὲν οὖν τῆς Τύρου εἴρηται τὸ ἀρκοῦν, ἡ δὲ Σιδών, περὶ ἣν χαρίεντα λέγει ποταμὸν ῥέειν τὸν Βοστρηνόν, πολυτέχνους ἔχει πολίτας καὶ καλλιτέχνους. ὅτι δὲ τοιοῦτοί εἰσιν οἱ Σιδόνιοι, δηλοῦσι καὶ οἱ παρὰ τῷ Ποιητῇ παμποίκιλοι πέπλοι Σιδονίων ἔργα γυναικῶν, καὶ ὁ τοῦ Εὐνέου νῦν κρατήρ, ὃς κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν. τούτους δὲ Σιδονίους ἀποίκους εἶναί τινές φασι Σιδονίων τῶν ἐν Περσικῷ κόλπῳ. οἱ δὲ παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἱστορικῶν αἰτιῶνται ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τοὺς καθ' ἡμᾶς Φοίνικάς τε καὶ Σιδονίους ἀποίκους φασὶ τῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ Σιδονίων τε καὶ Φοινίκων, προστεθέντες καὶ διὰ τί Φοίνικες λέγονται· διότι, φασί, καὶ ἡ θάλασσα Ἐρυθρά, ὡς ταυτὸν ὂν Φοινικοῦν τι εἰπεῖν καὶ Ἐρυθραῖον. οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνους τούτων τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστόρησαν. περὶ δὲ τῆς Σιδῶνος ταύτης, τῆς περὶ τὴν Συριακὴν Φοινίκην, φέρεται ἱστορία. ὅτι θυγάτηρ Ἰοῦς ἡ Λιβύη, ταύτης δὲ καὶ

Ποσει-

Primi item mercaturam marivagam excogitarunt,
Atque profundam cœleſtium ſiderum viam deprehenderunt;
Qui Iopen, & Gazam, Elaïdemque incolunt,
Et Tyrum vetuſtam, Berytique terram amœnam,
Byblumque maritimam, & Sidonem floridam,
Habitatam venuſti ad fluenta Boſtreni,
Et Tripolim pinguem, Orthoſidaque, Marathumque;

Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ, Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος· Βήλου δὲ Σίδη καὶ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. ὧν τῆς Σίδης μὲν παρώνυμος ἡ Σιδὼν, τοῦ Αἰγύπτου δὲ ἡ χώρα ὁμώνυμος· ἐκ Δαναοῦ δὲ οἱ Ἕλληνες, Δαναοί. προείρηται δέ που καὶ ὅτι ὁ Διονύσιος Ὁμήρῳ ἀκολουθῶν τῆς Σιδῶνος τὴν μὲν ἀρχουσαν ἐκτείνει, τὸ δὲ ο τῶν πλαγίων συστέλλει, κἂν οἱ ὕστεροι αὐτὸ διαφόρως ἐκτείνουσιν. Ὅτι δὲ καὶ σοφοὶ τὰ εἰς Ἀστρονομίαν καὶ Ἀριθμητικὴν εἰσὶν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ ναυκληρικοὶ, ἀνωτέρω εἴρηται. λέγεται δὲ ψάμμος ὑελίτης εἶναι τοῖς Σιδωνίοις ἐπιτήδεια εἰς χύσιν. ἡ δὲ Βηρυτὸς κτίσμα ἐστὶ Κρόνου, ἐκ μικρᾶς μεγάλη γενομένη, καὶ ἰσχυρὰ, διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθη· βηρυτὶ γὰρ τὴν ἰσχὺν οἱ Φοίνικες λέγουσιν. οἱ δὲ φασι [illegible] τὸ εὔυδρον οὕτω κληθῆναι αὐτήν· βηρ γὰρ [illegible] τοῖς ἐκεῖ καλεῖται τὸ φρέαρ. φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ τυράννου Τρύφωνος κατασκαφθεῖσαν ἀναληφθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, ἤτοι ἀναστῆναι καὶ καινισθῆναι. ὀξύνεται δὲ Βηρυτὸς, ὡς πολυσύλλαβον, καθὰ καὶ τὸ Κωκυτὸς καὶ Ταρυτός. μακρὸν ἔχει τὸ υ παρὰ Διονυσίῳ. ἡ δὲ Βύβλος κτίσμα καὶ αὐτὴ Κρόνου, Ἀδώνιδος ἱερὰ, Κινύρου βασίλειον ἀρχαιότατον, ἀπὸ Βύβλου τινὸς στρατηγοῦ, ἢ ἀπὸ Βύβλου γυναικὸς οὕτω κληθεῖσα, ἢ διὰ τὸ πάσης ἀρχαίας βύβλου κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν κεφαλὴν ἀσιτίαν ἐν αὐτῇ γίνεσθαι, ἢ καὶ διότι Ἶσις τὸν Ὄσιριν κλαίουσα ἐκεῖ τὸ τῆς κεφαλῆς ἀπέθετο διάδημα ἐκ βύβλου ὂν Αἰγυπτίας. φυτὸν δὲ ἡ βύβλος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς φυόμενον ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι, μέσος ψιλὴ, ὡς φασὶν ἐκεῖνοι, ἐπ' ἄκρῳ χαίτην ἔχουσα, φυομένη πολλὴ καὶ ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα, ἧς κρείττων, φασὶν, ἡ λεγομένη ἱερατική. τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ἐστὶν ἐπὶ πῆχυν τρόγεται, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, πνιγὴν μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ. Ζητητέον δὲ μήποτε ἀπὸ τῆς τοιαύτης βύβλου ὡς πεφυκυίας ὑφαίνεσθαι, ἢ πλέκεσθαι, ἢ ἄλλως πῶς συντίθεσθαι, καὶ οἱ τῶν γραμμάτων φύλακες τοιαύτην ποτὲ κατασκευάζεσθαι, καὶ ἡ κλῆσις παρέμεινε καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐναγκαλείντος τοῦ υ εἰς τὸ συγγενὲς δίχρονον. ἐγίνετο δὲ καὶ πέδιλα ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς βύβλου. οἱ γοῦν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς βύβλινα λέγονταί ποτε φορεῖν ὑποδήματα. καὶ πλοῖον δὲ ναυπηγουμένων αἱ Ἁρμονίαι βύβλῳ παρελύοντο, καὶ ἱστία δὲ πλοίοις ἐγίνοντο βύβλινα, καὶ τὴν ἐν Ἀβύδῳ δὲ τοῦ Ξέρξου γεφύραν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν, Φοίνικες μὲν λευκολίνῳ ἐγεφύρουν, Αἰγύπτιοι δὲ βύβλῳ. Αἴλιος δὲ Διονύσιος, ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν λέξεων, ὑπογράφει σαφέστερον τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν τῆς βύβλου, ἔνθα περὶ φιλύρας φησὶν, ὅτι φυτὸν ἡ φιλύρα φλοιὸν ἔχον βύβλου, παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ καὶ τοὺς στεφάνους πλέκουσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ βύβλου.

6. Ἡ δὲ Τρίπολις, ἣ λιπαρὰ ἐστὶ συνεχὲς κεῖσθαι ἱστόρηται τὸ τοῦ Θεοῦ λεγόμενον πρόσωπον, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ ἔχειν ἀποικίαν ἐκ τῶν πόλεων Τύρου, καὶ Σιδῶνος, καὶ

Λαοδίκην [1] θ', ἣ κεῖται ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης,
Καὶ [2] Ποσιδήϊα ἔργα, καὶ ἱερὰ [3] τέμπεα Δάφνης,
Ἠχί περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια.
Αὐτὰρ [4] ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται [5] ὑγρὸς Ὀρόντης,

Ἀράδου· περὶ ἧς ἐν τοῖς περὶ νήσων εἴρηται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Τρίπολεις διάφοροι.

7. Ὅτι πόλις Φοινίκων καὶ ἡ Ὀρθωσὶς καὶ ἡ Μάραθος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Ὀρθωσίδα, Ὀρθωσίαν οὕτως ἄλλοι φασίν, καὶ ἴσως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ὁ Διονύσιος, ὥσπερ τὸν πορθμὸν εἶπε πορθμίδα, καὶ τὰς Ἀμαζόνας Ἀμαζονίδας, καὶ τὴν Ἀσίαν Ἀσίδα, καὶ τὰς τῶν ὤμων κνημὰς κνημῖδας, καὶ τὴν Κασπίαν Κασπίδα, οὕτως καὶ τὴν Ὀρθωσίαν Ὀρθωσίδα φησί. Μάραθος δὲ οὐ μόνον ἡ περὶ Φοινίκην αὕτη πόλις, περὶ ἣν καὶ ποταμὸς ῥεῖ Μαραθίας λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ Εὐρωπαία ἑτέρα ἐν τῇ τῶν Ἀκαρνάνων γῇ, ἐξ ἧς ὁ μουσικὸς Διόδωρος.

1. Ὅτι ἡ Λαοδίκεια ἡ τῆς Φοινίκης ἀπὸ Λαοδίκης ὠνόμασται ἀδελφῆς Ἀντιόχου, ὡς μικρὸν κατωτέρω ῥηθήσεται. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Λαοδίκεια Λυδίας, ἣν Ἀντίοχος ἔκτισε παῖς Ἀντιόχου τῆς Στρατονίκης, χρησμοῦ δοθέντος ἐν ὀνείροις τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ποιῆσαι τοῦτο. τὴν δὲ ἐν Φοινίκῃ Λαοδίκειαν, Λευκὴν ἀκτὴν φασί ποτε κληθῆναι καὶ Ῥάμανθαν, διότι ποιμήν τις βληθεὶς κεραυνῷ ἀνεβόα Ῥαμανθεῖς, ἀφ' ὕψους ὁ Θεός· Ῥαμὰν γὰρ ἐγχώριον, τὸ ὕψος, ἀθὰν δὲ ὁ Θεός. διάφοροι Λαοδίκειαι, ὧν ἐνδοξοτάτη αὕτη ἡ Συριακή. διαφορεῖται δὲ ἡ πόλις αὕτη καὶ γὰρ τετρασύλλαβον Λαοδίκη λέγεται, καὶ κατὰ παραγωγὴν Λαοδίκεια, ὡς Ἀπάμη, Ἀπάμεια, Εὐρώπη Εὐρώπεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

2. Ὅτι ὥσπερ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ ἐν Φαίαξι Ποσιδήϊον διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ τέλους, ἤγουν τὴν σι συλλαβήν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ Διονυσίῳ λέγοντι περιφραστικῶς ὅτι Ποσιδήϊα ἔργα, ἤγουν Ποσιδήϊόν ἐστι περὶ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱερὰ τέμπεα, ὅ ἐστι περὶ τὰ τῆς Δάφνης ἀλσώδη δάση καὶ ψιλώματα, περὶ ἧς μετ' ὀλίγον εἰρήσεται. Ποσείδιον λέγεται τετρασύλλαβον κατὰ τὸ ἐντελὲς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος τέμενος, τὴν μὲν ἄρχουσαν ἔχον διὰ διφθόγγου τοῦ λόγου τῆς περιοχῆς, τὴν δὲ παραλήγουσαν διὰ τοῦ ι, τῇ ἁπλώσει τοῦ τῆς διφθόγγου ἑνὸς στοιχείου, ᾧ λόγῳ καὶ Ὀππιανὸς τοῦ ἀλγεινοῖο ἀπηχανάσας τὴν δίφθογγον εἰς μονόφθογγον διὰ τοῦ ι γράφει, ὡς προερρέθη, τὴν παραλήγουσαν. διαλυθὲν δὲ ἐκ τετρασυλλάβου τὸ τοιοῦτο ἐντελὲς Ποσιδήϊον εἰς πεντασυλλαβίαν γέγονεν. ἐν οἷς καὶ ὁ λιμὸς ἐκ τοῦ λελειμμέναι, καὶ ἡ ἰδέα ἐκ τοῦ εἴδους, καὶ αἱ χαράδραι ἐκ τῶν χειμάρρων ῥαγάδες, καὶ τὰ χίμετλα τὰ ἐν τῷ χείμωνι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενα ἀπὸ καύματος.

3. Ὅτι κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπέρκειται τῆς Ἀντιοχείας μ'. σταδίοις ἡ Δάφνη κατοικία μὲν μετρία, ἄλσος δὲ μέγα ἔχουσα συνηρεφές, οὐ κύκλος ὀγδοήκοντα σταδίων, διαρρεόμενον πηγαίοις ὕδασιν. ἔνθα ἐπανηγύριζον οἱ ἐγχώριοι, ὅπου καὶ τέμενος ἄσυλον. Ἀρριανὸς δὲ περὶ τούτων οὕτω γράφει· "ἐν Δάφνῃ τῇ πρὸς Ἀντιοχείαν ἄλσος τε ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Δάφνη Λάδωνος, ἡ φεύγουσα τὸν ἐραστὴν Ἀπόλλωνος, ηὔξατο τὸν ὑπὸ γῆν ἀφανισμόν, καὶ ἔτυχε τῆς εὐχῆς". Ἄλλοι δὲ περὶ αὐτῆς οὕτω φασί· "Δάφνη ἐπ' Ἀντιοχείᾳ, ἡ ποτε πόλις Ἡρακλείας, εἰς ἣν πολλὰς κυπαρίττους ἐφύτευσε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς ἐγγὺς τοῦ τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βουλευτήριον. ταύτην

"σποράς

Laodiceenque, quæ ſita eſt ad littora maris,
Et Neptunia opera, & ſacra tempe Daphnes,
Ubi quidem Antiochi de nomine dicta Antiochia. [dum.
Ceterum in mediis [*mediterraneis urbibus*] Apameæ oppi-
Hujus autem ad ortum delabitur liquidus Orontes,

" σεισμὸς ἐνίκησεν ἐπὶ τριαίνης, ὥστε τοὺς " Ἀντιόχους ἐγγράψαι, Οἱ ζήσαντες ἀ- " νέστησαν ἐν Θεῷ σωτῆρι". Σημείωσαι δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ Δάφνη ἑνικῶς λέγεται. πρὸς τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι πληθυντικῶς Δάφναι λέγεται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἑῴας Ἀντιοχείας τὴν Δάφνην ταύτην εἰπών, λέγει καὶ " ἄλλην εἶναι Δάφνην, " χωρίον Λυκίας, καὶ λιμένα Δάφνην ἐν " τῷ στόματι τοῦ Πόντου, ἐν δεξιᾷ ἀνα- " πλέοντι· καὶ προάστειον δὲ αὐτόθι που ἐν " ἀριστερᾷ ἐπὶ τὸν ἀνάπλουν ἀνιοῦσιν.

4. Ὅτι ἐν μέσαις ταῖς περὶ Φοινίκην πόλεσιν ἐστὶ καὶ ἡ Ἀπάμεια, ποτὲ μὲν κώμη οὖσα, καὶ Φαρνάκη καλουμένη, πόλις δὲ ὕστερον γενομένη, ἐν μεσογαίῳ κειμένη, πρὸς νότον Ἀντιοχείας· ἥτις καὶ Χερρόνησός ποτε ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ἐκεῖ ὑδά- [illegible]κλήθη. καὶ Πέλλα δὲ ὠνομάσθη [illegible] τῶν αὐτόθι Μακεδόνων, διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Πέλλαν, τὴν τοῦ Φιλίππου πατρίδα. ἐν ταύτῃ δὲ ἐλέφαντας πεντακοσίους ὁ Σέλευκος ἔτρεφε, καὶ τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς. φασὶ δὲ καὶ ἐν Μήδοις Λαοδίκειαν εἶναι, καὶ Ἀπάμειαν, καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις. ὥσπερ δὲ ἡ Ἀπάμεια, ἣν ὁ ἐπιφανὴς Νικομήδης ἔκτισεν, ὠνομάσθη ἀπό τινος γυναικὸς Ἀπάμας, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τῷ Διονυσίῳ αὕτη Ἀπάμεια. ἱστοροῦσι γὰρ τοιαῦτα οἱ παλαιοί. Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Ἀπάμεια ἡ ἐν Συρίᾳ πρὸς νότον Ἀντιοχείας ἐν μεσογαίῳ κειμένη, ἔτι δὲ Λαοδίκεια καὶ Σελεύκεια κτίσματα Σελεύκου εἰσὶ τοῦ Νικάτορος· αἵτινες καὶ ἀδελφαὶ διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλας ὁμόνοιαν ἐκαλοῦντο. καὶ ἡ μὲν μεγίστη, φασί, τῷ τοῦ Σελεύκου πατρὶ τῷ Ἀντιόχῳ ἐπωνομάζετο· ἡ δὲ ἐρυμνοτάτη, αὐτοῦ ἐπώνυμος ἦν. Ἀπάμεια δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔφερεν ὄνομα· Λαοδίκεια δὲ τὸ τῆς μητρός. περὶ δὲ Ἀντιοχείας ἄλλοι καὶ οὕτω φασίν, " Ἀντιόχῳ " τῷ Σελεύκου τρεῖς ἐπιφάνησαν κατ' " ὄναρ γυναῖκες, κτίσαι πόλιν ἑκάστη θέ- " λουσαι. ὁ δέ, ὑπολαβὼν αὐτὰς εἶναι τὴν " γυναῖκα, τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀδελφήν, " κτίζει ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λαοδίκης, " Λαοδίκειαν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς Νύσ- " σης, Νύσσαν· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἀντιο- " χίδος, Ἀντιόχειαν". ἔτι δὲ περὶ Ἀντιοχείας καὶ ταῦτα λέγεται, ὅτι " καὶ " Θεούπολις ἤρξατο καλεῖσθαι ἀπὸ Ἰου- " στινιανοῦ, ἀνεψιοῦ Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκός· καὶ " ὅτι περὶ τὸ Σίλπιον ὄρος κεῖται, ὅπου " καὶ τόπος ἐστὶν ἡ Ἰώπολις, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τε- " λευτησάσης ἐκεῖ· ἥτις καὶ Ἶσις ὕστερον " ἐκλήθη, ὡς καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἔπαφος, Ἆ- " πις. καὶ ὅτι τετραπόλεως αὐτῆς οὔσης, " καὶ τετειχισμένης τείχει κοινῷ τε καὶ " ἰδίῳ καθ' ἕκαστον κτίσμα, τὸ μὲν πρῶ- " τον Σέλευκος ὁ ἐπικαλούμενος Νι- " κάτωρ συνῴκισεν, εἰς ὃν τότε τὸ τῆς Α- " σίας περιελήλυθε κράτος· τὸ δεύτερον " δὲ οἱ οἰκήτορες ἔκτισαν· τὸ δὲ τρίτον, " Σέλευκος ὁ Καλλίνικος· καὶ τὸ τέταρ- " τον, ὁ Ἐπιφανὴς Ἀντίοχος". εἰσὶ δὲ Ἀντιόχειαι περὶ που τὰς ιδʹ. ὡς οἱ ἱστοροῦντες ἐκτίθενται· ἐξ ὧν αὕτη ἡ τῆς κοίλης Συρίας προκριθεῖσα, οὐ πολύ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἐλείπετο δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει, καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ.

5. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀπαμείας καταφέρεται ὑγρὸς Ὀρόντης, ἀπείριτος, ὃς

Ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.
Πᾶσα [1] δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη,
Μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
Τῆς δ᾽ ἂν ἴδοις προτέρω, νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων,
Ἀρραβικοῦ [2] κόλπου μύχατον πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
Εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀρραβίης ἐρατεινῆς,
Τυτθὸν ἐπ᾽ ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρι Σελανῶν.
Κεῖθεν δ᾽ [4] ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,
Πολλὸν ἀνερχομένη, διοσσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
Περσίδι τ᾽, Ἀρραβίῃ τ᾽. ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ᾽ [5] ἑκάστη·
Ἀρραβίη, ζέφυρον· Περσὶς δ᾽, εὔροιο κελεύθους.
Πέζα δέ οἱ νοτίη, τετραμμένη ἀντολίηνδε,
Κλύζετ᾽ ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.

ὃς ἐκ Κοίλης Συρίας ἔχων τὰς ἀρχάς, καὶ ὑπὸ γῆν ἐνεχθείς, εἶτα τὸ ῥεῦμα ἀναδούς, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων γῆς προελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πλησιάσας τῇ πόλει, μέσην ὁρίζει τὴν Ἀντιοχέων γῆν· οὐχ ὅτι μέσην τέμνει τὴν πόλιν, ὡς τὴν Ταρσὸν ὁ Κύδνος, ἀλλ᾽ ὅτι τὰ ἐκεῖ παραρρεῖ. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶν ὅτι Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ καταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας χάσμα, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐπὶ τεσσαράκοντα σταδίοις, καὶ καταφέρεται πρὸς θάλασσαν τὴν κατὰ Σελεύκειαν, Τυφῶν μὲν καλούμενος πρότερον, διὰ τὸν ἐπὶ τῷ Τυφῶνι μῦθον, ὃς ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· μεταβαλὼν δέ, καὶ τὸ τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν μεταλαβὼν ὄνομα, ὃς Ὀρόντης ἐκαλεῖτο· οὐ τάχα πρὸς ἀντιδιαστολήν, ἐχρῆν Ὀρόντην ὁ Διονύσιος τὸν ποταμὸν ἐπωνόμασεν· ἢ καὶ ἄλλως ἁπλούστερον, ὡς καὶ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ ποταμὸν Ἰάονα, ἐχεῖν εἰπεῖν. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ δράκοντος αὐτὸν Ὀρόντην μετωνόμασεν, ὃ σημαίνει Ῥωμαϊστὶ τὸν ἀνατολικόν.

1. Ὅτι πᾶσα ἡ περὶ Ἀντιόχειαν χώρα λιπαρά τε καὶ εὔβοτος, καὶ ἀγαθὴ μῆλα τρέφειν, καὶ δένδρεσι καρπὸν αὔξειν. μητρόπολις δὲ ἦν αὕτη Συρίας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ βασίλειον ἦν τοῖς ἄρχουσι. ἦν δὲ καὶ αὐτὸ τῆς Σελευκίδος μοίρας. Ἰστέον δὲ ὅτι μερίς ἐστι Συρίας ἀρίστη, ἡ λεγομένη Σελευκίς, καὶ καλουμένη Τετράπολις, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐξεχούσας τέσσαρας πόλεις, αἳ ἦσαν Ἀπάμεια καὶ Λαοδίκεια· περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται· καὶ Ἀντιόχεια αὕτη, καὶ Σελεύκεια, ἡ ἐν Πιερίᾳ ὄρει, ὃ συνεχὲς τῷ Ἀμανῷ ἐστιν. ἣν Σελεύκειαν ἡ ἱστορία ἔρυμά φησιν εἶναι ἀξιόλογον, καὶ βίας κρεῖττον. ὅτι δὲ πολλαὶ Ἀντιόχειαι, καὶ εἴ τι ἄλλο ἴδιον ῥηθῆναι, ὡς ἐν συνόψει προγέγραπται.

2. Ὅτι νοτιώτερον τῆς Συρίας ἡ Ἀραβία, καὶ ὅτι ὁ Ἀράβιος κόλπος μέσος εἰλεῖται Συρίας καὶ Ἀραβίας, τυτθὸν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τετραμμένος, ἤτοι παρεκκλίνων καὶ παρεκτείνων ἄχρι Σελανῶν· οὗ τινες ἐξέχουσιν ὅμοιοι τοῖς Ἀλανοῖς, Γερμανοί, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐθνικοῖς. ἔθνος γὰρ καὶ οἱ Σελανοὶ Ἀρράβιοι. καὶ ὅρα ἕως πῶς παρατείνας βούλεται τὴν Συρίαν, ἣν καὶ φθάσας ἔφη ἐς νότον ἕρπειν. διὸ

Immenſus, Antiochi mediam regionem dirimens.
Porro tota pinguiſque & paſcua eſt regio,
Oves ad paſcendas, & ad augendum arboribus fructum.
Hanc autem videbis ultra, magis auſtralem viam pergens,
Arabici ſinus intimum meatum [*curſum,*] qui inter
Volvitur Syriamque & Arabiam amœnam,
Paulum ad orientem converſus, uſque ad Selanos.
Inde vero ditiſſimorum Arabum adjacet terra,
Multum aſcendens, duplici circumdata mari,
Perſicoq;,Arabicoque. ventum autem ſortitum eſt utrumque:
Arabicum, zephyrum; Perſicum vero, euri vias.
Limes autem illi auſtralis, converſus ad orientem,
Alluitur rubris fluctibus oceani.

διὸ καὶ τοὺς Ἄραβας, Σύρους ἐκάλουν τινές, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ὁμορεῖν ἐπιμιξίαν αὐτῶν. συναφὴς γὰρ τῇ Ἀραβίᾳ τὸ νότιον πέρας τῆς Συρίας ἐστίν.

3. Ὅτι περὶ Ἀραβίαν, ἣν καὶ ἐρατεινὴν καλεῖ, οἱ ὄλβιστοι Ἄραβες, τουτέστιν οἱ εὐδαίμονες· ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. ἡ τοιαύτη δὴ χώρα καὶ εὐδαίμων Ἀραβία λέγεται. τούτων δὲ ἡ γῆ δισσῇ, φησί, θαλάσσῃ ἔζωσται, Περσίδι τε, Ἀραβίῃ τε, ὧν μέση κεῖται ἡ τῶν Ἀράβων γῆ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐζῶσθαι καὶ ἐν ἄλλοις φθάσας εἶπεν ἐπὶ ὁμοίας σημασίας· καὶ ὅτι ἐν τῷ, ὀλβίστων Ἀράβων, φανερῶς δι' ἑνὸς ρ ἡ τοῦ Ἄραψ ἐστὶ γραφή, ὡς καὶ ἐν τῷ, ἀφροδίαν Ἀράβων· εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πολλὰ τῶν ἀντιγράφων πολλὴν τὴν ῥοῖζον ἐκ τοῦ ἀμεταβόλου ἐξηχοῦσι διπλασίως. εἴποι δ' ἄν τις τάχα, διὰ τὸ μέτρον ἐκπεσεῖν ἄρτι τὸ ἓν ἀμετάβολον, ὅθεν καὶ συσταλῆναι τὴν ἄρχουσαν. βούλονται γὰρ πολλοὶ ἀναδιπλοῦν τὸ ρ, ὡς ἀπὸ τοῦ α στερήσεως, καὶ τοῦ ῥάπτω ῥάψαι· κατατεύουσι τὴν τῶν Ἀράβων κλῆσιν οἷον συρράπτουσιν, ὡς μὴ ῥαπτομένων ἱματίων, περιτυλισσομένων δὲ ὑφασμάτων· καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην φασὶν ἐν τῷ Ἄραψ κεῖσθαι τὸν τοῦ ρ ἀναδιπλασιασμόν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρρηκτος, καὶ ἄρρητος, καὶ ἀρραγής, καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. Ἡσίοδος μέντοι ἐν τῷ, κούρην Ἀράβοιο (ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραβία κεκλῆσθαι δοκεῖ) δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου, καὶ συσταλῆς τῆς ἀρχούσης, καὶ αὐτὸς ἐμφαίνει δεῖν γράφειν τοὺς Ἄραβας. καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ δὲ γράψας, ἐν ἑνὶ ἀμεταβόλῳ γράφει αὐτούς. τυχὸν δὲ ἀντιγράφων αὐθάδεια τὴν τοῦ ρ διπλόην ἐξ αὐτονομίας παρεισήνεγκεν, ὅτι καὶ τὴν ἄρχουσαν τῆς παρὰ προθέσεως παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ δύο ἀμεταβόλων προήγαγον, ὡς καὶ ἐν τῷ, παρραλίην Ἔφεσον· ὡς εἴπερ μὴ εἶχε καὶ χωρὶς τῆς τοῦ ἀμεταβόλου διπλόης ἐκτείνεσθαι ἡ τῆς παρὰ προθέσεως παραλήγουσα, καθάπερ καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, Αἴσιμα παρειπών.

4. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἑκάστῃ ἀντὶ τοῦ ἑκατέρᾳ τέθεικεν, εἰπὼν περὶ τῆς Περσίδος καὶ Ἀραβίας θαλάσσης, ἄνεμον δὲ ἔλαχεν ἑκάστη, Ἀράβια ζέφυρον, Περσὶς εὖρον. τὸ δὲ ὀρθὸν

Καὶ τό τοι θέσιας μυθήσομαι. [1] ἔξοχα γάρ μιν
Πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
Αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὕπο λαρὸν [2] ὄδωδεν
Ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο,
Ἢ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο,
Ἢ κασίης. ἐπεὶ γὰρ [3] ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην

θὸν ἦν ἑκατέρα εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ μέτρον ἐκώλυσεν.

1. Ὅτι πολὺ κατατείνει τὸ εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐγκώμιον, ἐνδιατρίβων αὐτῇ· καὶ τούς τε Ἄραβας ἀθρόους καλεῖ, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ὀλβίστους, καὶ αὐτὴν μεγίστην λέγει, καὶ ἀγλαά φησι καὶ πολύολβα φῦλα νέμεσθαι αὐτήν. ἄλλο δέ, φησί, μέγα θαῦμα ἔξοχον ἔλαχε. ποῖον ἐκεῖνο; ἀεὶ ὑπὸ θύοις λαρὸν ὄδωδεν, ἢ σμύρνης, ἢ εὐώδους καλάμου, ἢ θεσπεσίου πεπαινομένου λιβάνου, ἢ κασίας, ἢ θύου, ὅπερ ἐστί, φασίν, εἶδος δένδρου εὐώδους· καὶ μὴν ἄλλως θύον γενικῶς ἅπαν ἄρωμα λέγεται. διὸ καὶ αὐτὸς φθάσας ἔφη, κηώεσσα θύοις ὕπο, τουτέστι τοῖς ἀποπληροῦσιν εὐωδίαν θυμιάμασιν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τοῦ Λιβάνου δένδρου καρπὸς, λιβανωτὸς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ ὅτι οὕτω πολὺς αὐτόθι λιβανωτὸς, ὥστε χίλια τάλαντα λιβανωτοῦ οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἑκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγένοντο. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτὸν, καὶ σμύρναν, καὶ κασίαν, καὶ κινάμωμον, καὶ λήδανον, ὅπερ, φησίν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον.

2. Ὅρα δὲ ὅπως γενικῇ συντάξει τὸ ὄζει, εἰπὼν ὄδωδε θύου, ἢ σμύρνης, καὶ τὰ ἑξῆς. σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι τοῖς παρὰ τῷ Γεωγράφῳ Ἰνδικοῖς καλάμοις, ὡς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν· εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων οὗτος, ὡς εὐώδης, μὴ τοιούτων. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο, μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον, βασίλειον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆσαι. καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ σκηνῖται Ἄραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου, ἕως Κοίλης Συρίας.

3. Ὅτι ὁ Διονύσιος ἐπιτόμῳ ἐγκωμίῳ τὴν Ἀραβίαν σεμνώσας κατὰ τὸ παρεστηκὸς, ἐπάγει μῦθον, ὅτι ὄντως ἐκεῖ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἐλύσατο παρὰ μηροῦ εὐραφέος· ἀφ' οὗ καὶ Εἰραφιώτης, ὡς ἐρράφθη, ἐκλήθη κατά τινας. τοῦτο δὲ ὁ Ἀρριανὸς ἐπὶ Σαγγαρίῳ μυθοπλαστεῖ, λέγων ὅτι „πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Σαγγαρίου ἔρρηξε τοὺς δεσμοὺς τοῦ Διὸς ὁ Διόνυσος, ἤδη τρόφιμος ὤν". ὁ δὲ Διονύσιος οἷς εἶπον ἀκολούθως ἐπάγει γενεθλιακὴν διασκευὴν, λέγων ὡς ἐν ἐκφράσει, οἷα εἰκὸς ἦν τότε τῷ τοιούτῳ τόκῳ ἐπισυμβῆναι. πάντα γάρ, φησίν, ἤσθιεν εὐώδη τῶν ἰκμάδων, μῆλα δὲ λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς· αὐτομάτῳ δὲ κατάρρυτον ὕδατι λίμνη· ὄρνιθες δὲ ἀοικήτων ἀπὸ νήσων (τῶν περὶ τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος κειμένων) ἦλθον φῦλα φέρουσαι ἀκηράτων κινναμώμων. καὶ πολὺς ὄλβος τοῖς ἐκεῖ· διόπερ εἰσί τε νῦν λιβάνῳ μὲν κομῶσιν αἱ ἄρουραι, τὰ δὲ ὄρη χρυσῷ, οἱ δὲ ποταμοὶ θυηλαῖς. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι, χρυσέοις πέπλοις ἀγαλλόμενοι μαλακοῖς. λέγει δὲ καὶ ὅπως ἐπὶ τῇ ὠδίνι τε ἐζωνύσατο κατωμαδίαν, ἢ ἐπωμαδίην, ὁ Διόνυσος, καὶ κισσῷ ἐστέψατο. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ μειδιόων, οἷα φιλομειδὴς, καὶ αὐτὸς πλεκτὰς ἀνεσείσατο θύρσους, ὃ ἐστι

Etiam hujus tibi ſitus eloquar. eximie enim ipſum
Inter omnes valde opulenti & inſignes populi colunt.
Aliud quinetiam mirandum valde magnum obtigit illi:
Semper fragrans aromatis ſuaviter ſubolet
Vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum,
Aut etiam divinum matureſcens thus,
Vel caſiam. revera enim in terra ſolvit illa

ἐστι κλάδους ἰσχάς, οἳ καὶ αὐτοὶ Διονύσου φόρημα ἦσαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι εἰπὼν ὁ Περιηγητὴς ἀπὸ ἀοικήτων νήσων ἄγεσθαι ὑπὸ ὀρνίθων τὸ κινάμωμον, ἐμφαίνει καὶ αὐτὸς μὴ γινώσκεσθαι τὴν γῆν τὴν φέρουσαν τὸ κινάμωμον, ὥσπερ φησὶ καὶ Ἡρόδοτος. ἐκεῖνος δὲ ἀφηγεῖται καὶ ὅπως οἱ μὲν ὄρνιθες τὰ κάρφη τοῦ κιναμώμου φέρουσιν εἰς τὰς οἰκείας νεοσσιάς, καὶ πηλὸν προσαναλείφουσιν ἐν ἀβάτοις κρημνοῖς. οἱ δὲ Ἄραβες κρέα μεγάλα παραρρίπτουσι, καὶ οἱ ὄρνιθες ἀνάγουσιν αὐτά, καὶ αἱ νεοσσιαὶ βαρύνονται, καὶ κάτω φέρονται, καὶ τὸ κινάμωμον συλλέγεται. παρὰ δὲ Ἀριστοτέλει φαίνεται ὁμωνύμως τοῖς φερομένοις κάρφεσι λέγεσθαι κινάμωμος καὶ τὰ ὄρνεα τὰ φέροντα τὰ τοιαῦτα κάρφη, ἐξ ὧν καὶ τὰς νοσσιὰς αὐτὰ ποιοῦνται ἐν τόποις ἀβάτοις, ἃς οἱ ἐγχώριοι καταβάλλουσι, μολυβδίνοις οἰστοῖς προσαρτῶντες, καὶ τοξεύοντες· καὶ οὕτω συνάγουσιν ἐκ τοῦ φορυτοῦ, φησί, τὸ κινάμωμον. τὸ δέ, ἐνάνυσε νεβρίδα, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐνεδύσατο νοητέον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐφόρησεν, ἐξεκρέμασεν, ἤτοι ἐνήψατο. ἐνάπτεσθαι δὲ καὶ καθάπτεσθαι λέγομεν τὰ μὴ ζώνῃ διαλαμβανόμενα, μηδὲ τὸ σῶμα ὅλον ἐνδύοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέποντα, καὶ ἄφετα ἐξαρτώμενα, οἷον πήραν, λεοντῆν, ἢ παρδαλέην. Αἰλιανὸς δὲ καὶ διφθέρας καθάπτεσθαι λέγει. οὕτω γοῦν καὶ νεβρίδα, ὅ ἐστι δέρμα νεβροῦ, ἤτοι μόσχου ἐλάφου, πολύστικτον, ὁ Διόνυσος ἐνάπτεται τοῖς ὤμοις. ποιεῖ δὲ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ τῶν μεθυόντων πολύτροπον (ὡς φθάσαντες εἴπομεν) οὗ σύμβολον τὸ πολύστικτον· ἢ διὰ τὸ τῶν σταφυλῶν πολύχροον· ἢ καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς μέθης ἀσθένειαν. καὶ γὰρ καὶ ὁ νεβρὸς ἀπόλεμον, καὶ εἰς φυγὴν ἑτοιμότατον. τὸ δὲ ἀπὸ κισσοῦ στεφάνωμα τὸ τοῦ οἴνου συμβολικῶς κισσητόν, ἤτοι ἐπιθυμητόν, αἰνίττεται· εἴ γε τὸ κισσᾶν ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν τίθεται. οἱ δὲ θύρσοι τὸ τῶν μεθυόντων ἕτοιμον εἰς πληγὰς ὑπεμφαίνουσι, πλεκτοὶ λεγόμενοι παρωνύμως τῇ τῶν διαμαχομένων συμπλοκῇ. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ, ὁ ἄκρως κεχαλασμένος· ἢ ὁ τῷ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τοῦ φρονεῖν, ὁποῖον ἦν καὶ ὁ χαλίφρων παρὰ τῷ Ποιητῇ· ἢ ὀρθοῦσθαι μὴ ἔχων, ἀλλὰ κάτω χαλώμενος, ὁποῖοι οἱ ἔξοινοι. τοῦ δὲ κιναμώμου τὴν βλάστην (φρύγανον δέ, ὥς φησιν ὁ Πορφύριος, ἐστὶν Ἀραβικόν) ὁμοίαν φασὶν εἶναι ἀμπέλῳ, ὑπὲρ ὁ ὀσφραινόμενος κλαυθμυρίζεται ὑφ' ἡδονῆς. φιλοῦσι δὲ αὐτὸν αἱ κατὰ χώραν αἶγες· διὸ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν φιλίως πρός τι διακειμένων, ἡ αἶξ τὸ κινάμωμον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀράβων ἔθνους, μὴ πάνυ, ὡς ἔοικεν, εὐδοκιμούντων τὰ εἰς αὐλήν, πεπαροιμίασται τὸ Ἀράβιος αὐλητής· ὃς κατὰ τὴν παροιμίαν,

Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ ἐπαύετο.

λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, καὶ ἀδολεσχούντων, καὶ μόλις παυομένων τοῦ πολυλογεῖν· ἢ ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ βαρβάρων ἐν τῷ αὐλεῖν.

1. Οτι

Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον ἐϋρραφέος παρὰ μηροῦ·
Τῷ καὶ γειναμένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
Εν νομῷ, αὐτομάτοις δὲ καπῤῥέον ὕδασι λίμναι.
Ορνιθες δ᾽ ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
Ηλθον, φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κινναμώμων.
Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδα κατωμαδίην ἐτάνυσσε,
Κισσῷ δ᾽ ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας,
Ακροχάλιξ δ᾽ οἴνῳ πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους
Μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ᾽ ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
Οὔρεα δὲ χρυσῷ, ποταμοὶ δ᾽ ἑτέρωθι θυηλαῖς.
Αὐτοὶ δ᾽ ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,
Χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
Αλλ᾽ ἤτοι [1] πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο
Αφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
Αγχι δὲ Χαυλάσιοί τε καὶ Αγρέες· οἷς ἔπι γαῖα
Χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία Περσίδος αἴης.
Αὐτὰρ Ερυθραίης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
Μινναῖοί τε, Σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι Κλεταβηνοί.
Τόσσα μὲν Αρραβίην περιώσια φῦλα νέμονται.
Αλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα· περίπρο γὰρ ἔπι μεγίστη.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπεραίαν, ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,
Λυπρὸν [2] ὀρεσκώων παραφαίνεται οὖδας Ερεμβῶν,

1. Οτι Αράβων πρῶτοι ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνου, τουτέστι πρὸς νότον τοῦ Λιβάνου, ἀφνειοὶ Ναβαταῖοι, ἀπό τινος Ναβάτου καλούμενοι. Ναβάτης δὲ, φασὶν, Αραβιστὶ, ὁ ἐκ μοιχείας γενόμενος. μετὰ δὲ Ναβαταίους, Χαυλάσιοι καὶ Αγρέες, οὓς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας Αγραίους λέγει. μεθ᾽ οὓς ἡ Χάτραμις γῆ, κατὰ δὲ ἄλλους, Χατραμῖτις, κατέναντι Περσίδος γῆς. καμηλοκόμοι δὲ καὶ οὗτοι, καὶ οἱ περὶ τὸ πλευρὸν τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης κείμενοι Σάβαι· ὅπου καὶ οἱ Μινναῖοι, ἔθνος καὶ αὐτὸ παράλιον. τοὺς δὲ Σάβας, καὶ Σαβαίους ἄλλοι φασὶ, λέγοντες ὅτι Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Αραβίαν νέμονται, καὶ ὅτι εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν ἡ τῶν Σαβαίων γῆ ἔθνους μεγίστου, παρ᾽ οἷς καὶ σμύρνα καὶ λιβανωτὸς καὶ κιννάμωμον καὶ βάλσαμον. καὶ ὅτι τεσσάρων ἐθνῶν μεγίστων κατοικούντων τὴν Αραβίαν, ἓν ἐκεῖ ἐστι καὶ τὸ τῶν Μιναίων πρὸς Ερυθρὰν ὧν πόλις μεγίστη, Κάρνα. ἐχόμενοι

Jupiter ipſum Dionyſum [*Bacchum*] bene ſuto à femore:
Proinde nato odorata naſcebantur omnia.
Oves quinetiam tunc denſis onerabantur velleribus
In paſcuis; ſubitis item delabebantur aquis lacus:
Volucres inſuper aliunde non habitatis ab inſulis
Venerunt, folia ferentes non vitiatorum cinamomorum.
At vero ille hinnuli pellem in humeros extendit,
Et hedera jucunda pulchras ornavit comas,
Ebrius autem vino implexos quaſſavit thyrſos
Blande ridens, & magnas hominibus illis divitias ſuperfudit.
Quare ad hunc uſque diem thure gloriantur arva,
Montes autem auro, flumina item alia ex parte odoramentis.
Ipſi autem incolæ valde pinguem populum habent,
Aureis veſtibus gloriantes mollibus.
Verum enimvero primi quidem ultra declivitatem Libani
Divites habitant cognomento Nabatæi.
Prope autem Chablaſiique & Agrei: quos juxta tellus
Chatramitica incolitur, è regione Perſicæ terræ.
Ceterum rubri latus habitant maris
Minnæique, Sabæque, & vicini Cletabeni.
Tot quidem Arabiam ingentes gentes tenent.
Aliæ vero inſuper & plurimæ: circumquaque enim eſt maxima.
Hujus autem ad ulteriorem regionem, ſub flatu zephyri,
Sterile monticolarum apparet ſolum Eremborum,

μένοι δὲ Σαβαῖοι. ἡ δὲ Ναβαταία χώρα πολύανδρος, φασὶ, καὶ εὔβοτος. μητρόπολις δὲ Ναβαταίων ἡ Πέτρα. λέγονται δὲ καὶ σώφρονες οἱ Ναβαταῖοι, καὶ κτητικοί. ὥστε ὁ μὲν τὴν οὐσίαν μειώσας, δημοσίᾳ ζημιοῦται· τῷ δὲ αὐξήσαντι κεῖνται τιμαί. εἰσὶ δὲ καὶ ὀλιγόδουλοι, καὶ διακονοῦνται τὸ πλέον ὑπὸ συγγενῶν, καί εἰσιν αὐτοδιάκονοι καὶ ἀντιδιάκονοι. ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἀναγραφεὺς λέγει ὅτι καὶ Δαχαρηνοὶ τὸ τοιοῦτον ἔθνος ἐκλήθη, ὅ ἐστιν ἀροτικοί.

2. Ὅτι ἀντιπέραν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πρὸς ζέφυρον, λυπηρῶν οὖδας Ἐρεμβῶν, ἤτοι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ῥηθέντων Τρωγλοδυτῶν· οἳ (φησὶν) οὐχ ὡς οἱ ἀντιπαρακείμενοι ἀόρυσιοι Ἄραβες ζῶσιν, ἀλλὰ τὸν βίον ὑπὸ πέτραις καταρυχέεσι (μᾶλλον δὲ καταρραγεῖσι) τίθενται, γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδευεῖς, καὶ αὐαλέοι τὸν χρῶτα, διὰ τὸ καύματι θάλπεσθαι, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγεα ἔχοντες. καὶ ἐπάγει γνωμικόν, Οὐ γὰρ ἐν

Οἳ βίον ἐν πέτρῃσι καταρυχέεσσιν ἔθεντο,
Γυμνοί, καὶ κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἰδεῖ θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς·
Αὔτως δ', οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγε' ἔχουσιν.
Οὐχ ὡς ἀβροβίων Ἀράβων γένος· οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
Ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
Αὐτὰρ [1] ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
Τῆς ἑτέρης Συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ἁλικλύστου Σινώπης·
Τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης
Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἱπποσυνάων·
Ἀσσύριοι δ' ἄλλοι ἄγχι, παρὰ στόμα Θερμώδοντος.
Τῆς δὲ [2] πρὸς ἀντολίην, ὀρέων ἀπὸ παιπαλοέντων

ὄλβῳ ἴσην μοῖραν ἐν ἀνδράσι θήκατο θεός. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ, Οὐ πᾶσι πάντα δίδωσι θεός.

1. Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Λιβάνου, ὡς πρὸς Μεσοποταμίαν, ἡ ἑτέρα Συρία μηκύνεται, ἤγουν περὶ τὴν Κοίλην Συρίαν· ἑλκομένη καὶ μέχρι Σινώπης· ἣν ἁλίκλυστον λέγει, διὰ τὸ χερρόνησον εἶναι. ἐφ' ἧς ἑτέρας ταύτης Συρίας οἱ Καππαδόκαι μεσήπειροι, (οὓς προπαροξυτόνως Καππάδοκας ὁ Γεωγράφος λέγει, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ Καππάδοξ) οἳ, ὡς προϊστόρηται, καὶ Λευκόσυροι λέγονται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἑτέρων μελαγχρόων Σύρων. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Καππάδοκας καὶ ἐπιστήμονας ἱπποσύνης φησίν· ὃς καὶ τοὺς ἄλλους ἄγχι τῆς τοῦ Εὐξείνου, περὶ τὸν Θερμώδοντα, οὐ Σύρους, ἀλλὰ Ἀσσυρίους φησίν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ Σινώπης προγέγραπται. Καὶ ὅρα ὅτι ἐνταῦθα σαφίσταται ὁ Διονύσιος ἐμφανῆ δεξιάζων δύο Συρίας· ὧν τρίτην ἐπώνυμον ἔχει τὴν Ἀσσυρίαν, ἥν, ὡς ἔκ τι τῶν προλαβόντων ἐδηλώθη, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἄρτι λεχθέντων φαίνεται, μετὰ τοὺς Χάλυβας εἶναι ἱστορεῖ, καὶ ὑπογράφει αὐτὴν περὶ τὴν θάλασσαν τοῦ Εὐξείνου πόντου, περὶ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν μίαν μὲν Συρίαν τὴν Κοίλην, ὑπερεκπίπτουσαν πρὸς νότον, καὶ ἕως Ἀραβίας, ὡς καὶ αὐτὸς ἱστόρησεν· (ἧς μέρος καὶ ἡ παραλία Φοινίκη, κατὰ τὸν αὐτὸν Διονύσιον, εἰπόντα ὅτι τῶν Σύρων οἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, οἱ δὲ ἄλλοι ἐγγύς, ἐπωνυμίην Φοίνικες;) ἑτέραν δέ, δευτέραν Συρίαν, τὴν ὑπὲρ Λιβάνου ἕως Σινώπης, περὶ ἣν μέση ἡ Καππαδοκία. τρίτους δ' ἐκεῖθεν περὶ τὴν τοῦ Εὐξείνου θάλασσαν κεῖσθαι τοὺς Ἀσσυρίους. φησὶ γάρ, Ἀσσύριοι ἄλλοι ἄγχι παρὰ στόμα Θερμώδοντος. εἰ μὴ ἄρα τις καὶ τούτους Σύρους βούλεται λέγειν, ἀδιάφορον ἡγούμενος τὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ Σύρων ὄνομα, κατά τινας. ὅτι δὲ περὶ Ἀσσυρίων ἄλλοις ἄλλα ἱστόρηται, ἱκανῶς ἀλλαχοῦ προείρηται. καὶ ὅτι δὲ ὑπό τινων εἰς πλείους μοίρας ἡ Συρία διῃρεῖτο, προεγράφη καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς περὶ τῆς Κομμαγηνῆς χώρας. ἄλλοι δὲ εἰς τρία διῄρουν αὐτήν, Κοιλοσύρους, καὶ Σύρους, καὶ Φοίνικας. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ ταῦτα. ἐν δὲ Καππαδοκίᾳ ἱστορεῖται μάγους εἶναι, οἳ Πύραιθοι ὠνομάζοντο,

ὡς

Qui vitam in petris ſuffoſſis poſuerunt,
Nudi, & poſſeſſionibus carentes. quinetiam ipſis
Sudore [*aſtu*]: nigrum redditur aridum corpus:
Temere vero more ferarum oberrantes, moleſtias habent.
Non ſicut delicatę viventium Arabum genus: non enim in fe-
Æquam ſortem omnibus hominibus attribuit deus. [licitate
At ultra Libanum, ad ortum ſolis,
Alterius Syriæ longa producitur terra,
Quæ protrahitur etiam uſque ad Sinopem quæ mari alluitur.
Atque hujus media quidem in continente vaſta
Cappadoces habitant, periti equitationis [*artis equeſtris*:]
Aſſyrii vero mare juxta, ad oſtium Thermodontis.
Hujus autem ad orientem, montibus ab excelſis,

ὡς πῦρ αἴθοντες, καὶ δι' αὐτοῦ μαντευόμενοι. ὅτι δὲ ἀπὸ ἑνός Καππάδοκος οἱ Καππάδοκαι οὕτω καλοῦνται, προείρηται καὶ αὐτό. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι « τὴν Καππαδοκίαν Πέρσαι « μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μα- « κεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας· ὧν « τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμα- « σαν, καὶ μεγάλην Καππαδοκίαν, καὶ « πρὸς τῷ Ταύρῳ Καππαδοκίαν· τὴν « δὲ ἑτέραν, πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδο- « κίαν ἐκάλεσαν.

2. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Καππαδοκίας ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπειρέσιος ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους ῥεῖ μακρὸς, ἐπὶ νότον τὰ πρῶτα· εἶτα ἑλίξας ἀγκῶνας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μέσην τὴν Βαβυλῶνα περάσας, εἰς τὴν Περσίδα θάλασσαν ἀπερεύγεται, καὶ περὶ τὴν Τερηδόνα, πόλιν Περσικὴν, ῥέων διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς. μετὰ δὲ γε τὸν Εὐφράτην εἰς αὐγὰς, ὁ Τίγρις ῥόον ἴσον ἐλαύνων, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀγκωνιζόμενος, καὶ οὕτω μετ' οὐ πολὺ διάστημα εἰς ἴσον τῷ Εὐφράτῃ γινόμενος, κρύπτεται τὸ ῥεῦμα, καὶ συγκαταπαύει εἰς θάλασσαν. τὸ δὲ μέσον τούτων διάστημα, μέσην, φησὶ, καλοῦσι ποταμῶν, ὅ ἐστι Μεσοποταμίαν. ὡς καὶ τὴν ἀκρόπολιν διαλελυμένως ἡ ποίησις ἄκραν πόλιν φησὶν, καὶ τὴν Λευκόπετραν, Λευκὴν πέτραν, καὶ τὴν Νεάπολιν, Νέαν πόλιν. διΐστανται δὲ ἀλλήλων οἱ ποταμοὶ οὗτοι, ὅσον ἂν, φησὶν, εἰς ἑβδόμην ἦμαρ ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ, ὅ ἐστι ταχὺς ὁδίτης, ἀνύσειεν· ἑπτὰ γὰρ, φησὶν, ἡμερῶν ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὁδός ἐστιν εὐζώνῳ ἀνδρὶ, τουτέστιν ἀπερίττῳ καὶ ἐλαφρῷ εἰς ὁδόν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, τὴν συναγωγὴν τῆς Μεσοποταμίας ἐπὶ συχνὸν προσπίπτουσαν μῆκος, πλοίῳ πως ἐοικέναι. τὰς δὲ τῶν δύο τούτων ποταμῶν πηγὰς διέχειν ἀλλήλων φασὶ περὶ αφ΄. στάδια. ὤκιστος δὲ, φησὶ, ποταμῶν ὁ Τίγρις, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνου ἐν πᾶσι ποταμοῖς θοώτερον, ὅ ἐστιν ὀξύτερον, ἴδοις. διὸ, φασὶ, καὶ Τίγρις καλεῖται, ἤγουν ταχὺς ὡς βέλος· Μῆδοι γὰρ τίγριν καλοῦσι τὸ τόξευμα. οὕτω δὲ καὶ Ἄκις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ Θεοκρίτῳ· διότι, φασὶν, ἀκίδι τὸ τάχος τοῦ ῥεύματος ἐκείνου ἔοικε. κατὰ δέ τινας, παρὰ τὴν τίγριν τὸ ζῶον ἡ κλῆσίς ἐστι

Φαίνετ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος Εὐφρήταο·
Ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
Μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
Ἀντὴν ἠελίοιο, μέσην Βαβυλῶνα περήσας,
Περσίδος εἰς ἁλὸς οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
Ὑστατίης προχοῇσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
Τόνδε μετ', εἰς αὐγάς, ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων
Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνων,
Τόσσον ἄνωθεν ἰών, ὅσσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας
Ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα [1] Θωνῖτις, ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ [2] Τίγρις
Δινέων πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀναχθὼν

τούτῳ τοῦ ποταμοῦ, οὗ ἡ γενικὴ Τίγριος, παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλει. μυθεύεται γὰρ ὅτι Σύλαξ ποτὲ καλούμενος οὗτος ὁ ποταμός, ὃ ἐστι καταφερής, ὕστερον ἐκλήθη Τίγρις, δι' αἰτίαν τοιαύτην· μαίνεται Διόνυσος Ἥρας προνοίᾳ, καὶ φοιτῶν ὅποι τύχοι, γίνεται καὶ πρὸς τῷδε τοῦ ποταμοῦ, καὶ θέλων εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, ἀπόρως ἔχει. οἰκτίζεται δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεύς, καὶ πέμπει ζῶον τίγριν, ὃς τοῦ πόρου τοῦ Διονύσου καθηγησάμενος, αὐτοῦ μὲν ποιεῖ τὸ θυμῆρες, τοῦ δὲ ποταμοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καλεῖσθαι ἀφίησι. καὶ ἄλλως δὲ δίχα τῆς μυθικῆς ταύτης ἐπιβολῆς, τὴν πρὸς τὸ ζῶον ὁμωνυμίαν ὁ ποταμὸς ἔχει, διὰ τὸ τοῦ ῥεύματος ὀξύ. θηρίον γὰρ ὁ τίγρις, οὐ μόνον ἐλέφαντος πολὺ ἀλκιμώτερος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὠκύτητα οὐ ῥᾳον εἰκασθῆναι. διὸ καὶ ὁ τοῦ Ἰουλιανοῦ δοθεὶς ἀπατηλὸς χρησμὸς παρὰ θηρὶ ποταμοῦ ὑπέσχετο ποιῆσαι τὰ θρυλλούμενα, ἤγουν παρὰ τοῦ θηριωνύμου Τίγρητος. ὅτι δὲ διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν γραφὴν ἡ λέγουσα, ἡ κλίσις δηλοῖ· Τίγριος γάρ ἐστι καὶ παρὰ τοῦ Διονυσίου ἡ γενική, ὡς καὶ ὄφιος· ὡς δηλοῖ ἐντεῦθεν εἶναι τὴν Ἀττικὴν γενικὴν Τίγρεως, ὡς ὄφεως. ὁ μέντοι Ἀρριανὸς διὰ τοῦ δ κλίνει Τίγριδος, καθὰ καὶ ὁ γράψας τὸ δρᾶμα τῆς Σωσιάνιδος, οἶμαι ὁ Δαμασκηνός, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται. οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἆπις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Ἀρημίδων λόγοις οἱ μὲν διὰ τοῦ δ ἔκλιναν, Ἄπιδος, ὡς Πάριδος· οἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄφεως κίνησιν αὐτὸ μετεχειρίσαντο, κλίνοντες Ἄπεως. τινὲς δὲ διὰ τοῦ η κλίνουσι, Τίγρης Τίγρητος, τοῦ λόγου τούτου εἰς της ἰαμβικῶν· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ἄρχουσαν μετὰ τοῦ π γράφουσι. καὶ εὕρηται τοιαύτη γραφὴ παρά τε τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρριανοῦ δὲ ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου· πολλὰ γὰρ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν οὕτω, "Τῶν ποταμῶν τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἳ τὴν μέσην σφῶν Ἀσσυρίαν ἀπείργουσιν, (ὅθεν καὶ Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληίζεται) ὁ μὲν Τίγρης ταπεινότερός ἐστι τοῦ Εὐφράτου". ἔστι δὲ Τίγρις καὶ Παφλαγονικὸς ποταμός, περὶ οὗ φησι Ξενοφῶν, "πρῶτον μὲν Θερμώδοντα, εὖρος τεττάρων πλέθρων· δεύτερον δὲ Τίγριν, τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρίτον δὲ, Ἅλυν". κλίνει δὲ καὶ αὐτὸς τοῦτον διὰ καθαροῦ τοῦ ο. καὶ Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι οὐχ εἷς μόνος Τίγρις, ἀλλὰ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος.

Cernitur immenſi fluvii fluxus Euphratæ :
Qui ſane primum quidem è monte Armenio
Longus in auſtrum progreditur ; rurſum vero anfractus contorquens
Contra ſolem, mediam Babylonem præterlapſus,
Perſici in maris fluctum rapidam evomit ſpumam,
Extremis fluentis Teredonem juxta means.
Hunc autem poſt, in orientem, fluviorum celerrimus omnium
Tigris pulchrifluus fertur, fluentum æquabile agens,
Tantum procul labens, quantum ſeptem diebus incedens
Robuſtus & celer conficere poteſt viator.
Eſt autem quædam in medio circumflua undis palus,
Nomine Thonitis, cujus trahitur in intima Tigris
Seſe condens ſubter : rurſum vero denuo emergens

τρεῖτος, οὐχ ὁ αὐτὸς μὲν, οὐδὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥέων, ὁ αὐτὸς δὲ ὀνομαζόμενος.

1. Ὅτι ἡ Θωνῖτις, λίμνη ἐστὶ νιτρώδης κατὰ μέσον τοῦ Τίγριος, εἰς ἣν αὐτὸς μετὰ πολλοῦ φερόμενος τοῦ ψόφου, καὶ κατὰ μυχὸν τῆς λίμνης, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς βέρεθρον ἐμπεσὼν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνεχθεὶς ὑπόγεως, καὶ αὖθις ἀνίσχων, καὶ διασώσας τὸ ῥεῖθρον ἀμιγὲς, διὰ τὴν ἄγαν ὀξύτητα, παραῤῥεῖ τὸ σῆμα τῆς Σεμιράμιδος, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχων τὴν Μεσοποταμίαν, ἐξίησιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ καὶ Ἀρσηνὴν καλεῖσθαι τὴν νιτρῖτιν ταύτην Θωνῖτιν, καὶ πολλοὺς ἔχειν ἰχθύας· ῥύπτειν δὲ τὰς ἐσθῆτας, καὶ διεξίειν, καὶ ἄποτον ἔχειν τὸ ὕδωρ. λέγει δὲ καὶ οὕτω σφοδρῶς διαπάλλειν αὐτόθι τὸν Τίγριν, ὥστε τὴν λίμνην, ἁλμυρὰν οὖσαν καὶ ἄνιχθυν, γλυκεῖαν ἐν τούτῳ τῷ μέρει γίνεσθαι, καὶ ἰχθύων πλήρη.

2. Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις· καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτου ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν. ἐνεχθεὶς δὲ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ τοῦ βασιλέως χειμάδιον (ἐν Ἐκβατάνοις γὰρ θερίζειν ἐκεῖνοι λέγονται) συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν ῥηθεῖσαν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν. μετὰ δὲ τὸν ῥηθέντα Νιφάτην Ἄβος ὄρος, ἐξ οὗ ὁ Εὐφράτης τε ῥέει, καὶ ὁ προειρημένος Ἀράξης. ῥέειν δέ φησιν ὁ αὐτὸς Γεωγράφος τὸν Εὐφράτην διὰ μέσης τῆς Βαβυλῶνος, ἐν ᾗ καὶ θαυμαστὸς κρεμαστὸς κῆπος, περὶ οὗ ῥηθήσεται. καὶ Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διείργει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ Ἀρμενίων μέγας ὢν, καὶ βαθὺς καὶ ταχὺς, ἐξίησι δὲ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ναυσὶ περατὸν τὸν Εὐφράτην ἱστορεῖ, καὶ ὅρον αὐτὸν εἶναι Κιλικίας καὶ Ἀρμενίας φησί. τὴν δὲ εἰρημένην Βαβυλῶνα μεγάλην ποτὲ γενομένην, ὕστερον ἐρημωθῆναί φασι. φασὶ δὲ καὶ τὴν παρὰ τῷ Τίγρει Νῖνον, πολὺ μείζω τῆς Βαβυλῶνος οὖσαν, ἀφανισθῆναι καὶ αὐτὴν, καταλυθεῖσαν ὑπὸ Περσῶν· ἧς τοῦ μεγέθους σημεῖον τὸ τῆς κτίσεως ἐργῶδες. λέγεται γὰρ Νῖνος οἰκοδομῆσαι αὐτὴν ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, μυριάδων δεκατεσσάρων συνεχῶς αὐτὴν ἐργαζομένων ἐπὶ ἔτη ὀκτώ. σοφοὶ δὲ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ὡς Ἡρόδοτος λέγει, παρ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας.

1. Ὅτι

Ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Ὅσση [1] δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
Τὴν δὲ περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
Οὐ μέν τοι [2] κείνης γε νομοὺς ὠνόσατο βούτης,
Οὐδ' ὅστις, [3] σύνεγγυ κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
Μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδέ μὲν ὕλην
Παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν.
Τοίη ἐπὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
Ποίην, ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
Φύτλην, καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
Τῆς μὲν πρὸς Βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
Ἀνέρες Ἀρμένιοί τε, καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοί,
Οὔρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο,
Πίονες, ἀφνειοί τε, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
Πρὸς δὲ νότον [4] Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις· ἥν ῥά τε πᾶσαν

1. Ὅτι καινὸν σχῆμα τὸ, ὅση δὲ Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, ταύτην μέσην φασὶ ποταμῶν. ἦν γὰρ τὸ ἀκόλουθον οὕτως εἰπεῖν, ὅση δέ ἐστιν Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, αὕτη λέγεται μέση ποταμῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Γεωγράφος ἱστορεῖ καὶ Εὐρωπαίαν Μεσοποταμίαν εἶναι, ἣν Κελτοὶ νέμονται καὶ Λυσιτανοί.

2. Ὅτι ἐπαινῶν τὴν Μεσοποταμίαν γῆν, φησὶν ὡς οὔτε τοὺς νομοὺς ἐκείνης ἀνὴρ βουκόλος μέμψεται, ἢ μήλοις ἀγραύλοις ἐφεπόμενος. ἄλλαι δὲ πάντως νομαὶ βουσὶν ἀγαθαί, καὶ ἄλλαι μήλοις, ὡς καὶ ἡ τῶν Λαιστρυγόνων γῆ δηλοῖ, παρὰ τῷ Ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐδεμίαν ὕλην παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσειε. ἄροσίς τε γὰρ, φησὶν, ἐκεῖ ἀγαθὴ, καὶ πόαν αὔξει πολλήν· καὶ οἱ νομοὶ εὐανθεῖς, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν φύτλη καλλίστη, καὶ ἀθανάτοις ὁμοία. ταυτὶ δὲ εἰπεῖν θειωδῆς, διὰ τὸ ἀξιοθέατον καὶ εὔδαιμον. καὶ τὴν τῶν Ἀρμενίων δὲ καὶ Ματιηνῶν χθόνα, πρὸς βορέαν τῆς Μεσοποταμίας οὖσαν, καὶ ὄρεσι περιειλημμένην, λιπαρὰν καλεῖ, καὶ τοὺς ἐκεῖ δὲ ἄνδρας ἀφνειούς τε λέγει, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτας, καὶ πίονας· ὡς καὶ τὸν Ἀρκαδικὸν δῆμον πίονα εἶπεν. ἐξ Ὁμήρου δὲ ἡ τοιαύτη ἀφορμὴ, λιπαροὺς πόδας τοὺς τῶν ἡρώων λέγοντος. τὸ δὲ ἀθερίσσατο, Ὁμηρικὴ λέξις ἐστὶ, καὶ ἐρρήθη ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον. δηλοῖ δὲ τὸ ἀποδοκιμάσαι καὶ ἀπορρίψαι.

3. Ὅτι τὸν ποιμένα περιφράζων, οὕτω φησὶ, ὃς σύνεγγυ κεράνυχα Πᾶνα γεραίρων, μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέπεται. κεράνυχα δὲ τὸν ὀξύκερων φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς τοῦ ὄνυχος ἐνταῦθα τὴν ὀξύτητα δηλοῦντος, καθὰ καὶ ὅτι ἀκρωνυχίαν ὄρους φαμέν. οὐ φιλοῦσι δὲ ἐκεῖνοι τὴν ἐπίθετον ταύτην λέξιν, ὡς καὶ σκληρὰν, καὶ οὐδὲν ἀστεῖον ἔχουσαν.

4. Ὅτι πρὸς νότον τῆς Μεσοποταμίας ἡ Περσικὴ μητρόπολις Βαβυλὼν, ἱερὰ πόλις, τείχει περιειλημμένη χαλκῷ,

κατὰ

Velociorem projicit infra in undam. non illo
Inter omnes fluvios velociorem alium conſpexeris.
Quæcunque vero Euphratem & Tigrim intra tellus eſt,
Eam accolæ mediam amnium perhibent.
Non certe illius paſcua vituperabit bubulcus, [lebrans,
Vel quicunque, fiſtula corneam habentem ungulam Panem ce-
Oves in agro ſtabulantes ſequitur: neque ſane ſylvam
Omnigenam fructuum vituperarit is qui operam ponit circa
Talis in illa aratio [*cultura*] ad producendam [plantas.
Herbam, & paſcua florida, atque etiam hominum
Stirpem, pulcherrimamque & immortalibus ſimilem.
Hujus quidem ad boream, pingue ſolum habitant
Homines Armeniique, & cominus habitantes Matiani,
In montibus ſiti, fluvium ante Euphratem,
Pingues, opulentique, & Martis bene gnari. [totam
Auſtrum autem verſus Babylon, ſacra urbs: quam quidem

κατά τινας, καὶ ποταμῷ περιῤῥεομένη. ταύτην, φησὶ, πᾶσιν τείχεσιν ἀῤῥαγέσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν. ὅπου γε ἤνις, ὡς εἴρηται, καὶ χαλκοῦν αὐτῇ τεῖχος ἱστόρησαν, καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια, δίχα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων, περὶ αὐτῆς ἐξέθεντο. καὶ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει δὲ, φησὶ, βωμὸν τοῦ Βήλου ἡ Σεμίραμις ἵδρυσε, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα. Βῆλος δὲ ἦν βασιλεὺς Βαβυλῶνος, υἱὸς Διὸς, (ἀφ' οὗ καὶ πύλαι Βαβυλῶνος Βηλίδες) ἢ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτὸς, κατά τινας· διὸ καὶ Ἡρόδοτος ἱερὸν εἶναι αὐτόθι λέγει Βήλου Διός. ὁ αὐτὸς δὲ τῇ Βαβυλωνίων χώρᾳ τοσαύτην προσμαρτυρεῖ δύναμιν, ὥστε αὐτὴν μὲν, φησὶ, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφειν τὸν μέγαν βασιλέα· ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας. Θεόκριτος δὲ ἀσφάλτῳ δείμασθαι τὴν Σεμίραμιν τὸ τῆς Βαβυλῶνος τεῖχός φησιν. ἕτεροι δὲ Σελευκειάν ποτε καλεῖσθαι τὴν τοιαύτην Βαβυλῶνά φασι, καὶ κτίσμα εἶναι Βαβυλῶνος ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς Μήδου. καὶ ἀρχαιοτέραν τὴν πόλιν ταύτην τῆς Σεμιράμιδος λέγουσιν ἔτεσι χιλίοις ὀκτακοσίοις. Ἱστέον δὲ ὅτι συνετὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὴν Σεμίραμιν ἡ ἱστορία ἔχει, συνετωτέραν δὲ αὐτῆς τὴν Νίτωκριν, Βαβυλῶνος καὶ αὐτὴν βασιλεύσασαν. τοὺς δὲ Πέρσας, ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλὼν, Κηφῆνάς ποτέ φησι καλεῖσθαι ὁ Ἀῤῥιανός. ἄλλοι δὲ καὶ τοιαῦτά τινα ἱστοροῦσιν, ὅτι Νίνου τοῦ Σύρων βασιλέως τὴν Νίνον κτίσαντος, ἡ τούτου γυνὴ, τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη, Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καὶ λίθων λαξευτῶν, τριπήχεων μὲν τὸ πλάτος, ἑξαπήχεων δὲ τὸ μῆκος· καὶ περίμετρον αὐτῇ διεγράψατο στάδια σ' π' ε'. τὸ δὲ τεῖχος εἰς ὕψος ἀνέτεινε ν'. πηχῶν· οὗ τὸ πάχος εἰς τριάκοντα πήχεις διέστησεν, ὡς καὶ τέθριππα ἐπ' αὐτοῦ ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις· καὶ πύργους ταῖς πύλαις ἐπέστησεν

Τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόληϊ μέγαν δόμον εἵσατο Βήλῳ,
Χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
Καὶ τῆς τι πεδίον περιώσιον, ἔνθα τε πολλοὶ
Ἀκρόκομοι [1] φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
Ὑγρῆς [2] βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἣ περὶ χῶρον
Φύεται ἐν προβολῇς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν Βορέαο,
Κισσοὶ, Μεσσαβάταί τε, Χαλωνῖταί τε νέμονται.
Ἀλλ' ὁπότ' [3] Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς
Εἰς αὐγὰς, τότ' ἔπειτα τὰ [4] Μηδικὰ τέμπεα δήεις.

ἐπίστησεν ὑψηλὰς, χαλκᾶς τε πύλας ποιήσασα, εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένας πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔκτισε δὲ καὶ δεξαμενὴν μεγάλην, ἣ κῆπον ἐπήγειρε θαυμαστὸν, ἐπιλεγόμενον κρεμαστόν· ὃς τετράπλεθρος μὲν ἦν, ἑκάστην δὲ πλευρὰν εἶχε τετράπλεθρον. καὶ ἦν ἐν καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ κοσμικῶν θεαμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Βαβυλὼν Λιβυκή. Ἡρόδοτος δὲ περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά φησιν· ὅτι "τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον "πόλισμα, καὶ ἰσχυρότατον, ἡ Βαβυλὼν, "ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια. οὖσα δὲ τετράγω"νος κεῖται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέ"τωπον ἕκαστον αὐτῆς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν "σταδίων". ὥστε εἶναι κατ' αὐτὸν τὴν περίοδον τῆς πόλεως, στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα. πύλαι δὲ περιξ τοῦ τείχους ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ καὶ οἱ σταθμοὶ, καὶ τὰ ὑπέρθυρα. Καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον ἑκατόμπυλοι Θῆβαι, ἀλλ' ἰδοὺ τοιαύτη καὶ ἡ Βαβυλών.

1. Ὅτι ἡ Περσικὴ Βαβυλὼν πολλοὺς ἀκροκόμους ἐπηρεφέας φέρει φοίνικας. ἰδιότης δέ ἐστι τοῦτο τοῦ φυτοῦ. καὶ λέγονται ἐπηρεφεῖς μὲν, οἷα ἐπικλίνοντες τοὺς κλάδους εἰς ὄροφον. ἀκρόκομοι δὲ, ὡς οὐ κάτωθεν, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ αἰεὶ κομῶντες. ζητοῦντον γὰρ τὸ δένδρον. Καὶ ὅρα ὅτι τῶν Καρῶν ἀκροκόμων λεχθέντων παρὰ τῷ Ποιητῇ, οὗτος ἐπὶ φοίνικος τοῦ φυτοῦ τὴν λέξιν ἔθετο, παραξέσας αὐτὴν, κατὰ λόγον δριμύτητος. φέρει δὲ, φησὶν, ἡ Βαβυλὼν καὶ χρυσοῦ τι χαριέστερον ἄλλο. ποῖον ἐκεῖνο; ὑγρᾶς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, φυομένην ἐκεῖ ἐν προβολαῖς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης. τουτέστι γὰρ ὡς ἐκεῖ ὀφίτης ἐκφαίνων μάρμαρον λίθον, ᾧ ἡ βήρυλλος ἐναπολαμβάνεται. τὸ δὲ ὀφιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, καί ἐστιν ὅμοιον τῷ πολιήτης.

2. Σημείωσαι δὲ ὅπως τὴν γλαυκὴν βήρυλλον, ὑγρὰν ἔφη, ὡς τῶν γλαυκῶν σωμάτων ὑγρῶν εἶναι δοκούντων, διὰ τὸ διαφανές· ὅπου γε καὶ θαλάσσης ἐπίθετον τὸ γλαυκόν.

3. Ὅτι ἐν τῷ, Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς, νοοῦμεν ἐκ τῆς συναλοιφῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ κυφισμοῦ, ψιλοῦσθαι τῆς Ἀρμενίας τὴν ἀρχὴν· εἰ καί τινες ἐφίενται δασύνειν αὐτήν.

4. Ὅτι μετὰ τοὺς Ἀρμενίους εἰς αὐγὰς, τὰ Μηδικά εἰσι τέμπεα, ὅ ἐστιν ἀπὸ μέρους ἡ τῶν Μήδων χώρα· ἤτοι κληθεῖσα, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἢ ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας, ἥτις λειπόκαστρος δι' ἔρωτα

γέγονεν·

Mœnibus infractis Semiramis coronavit [*circumdedit:*]
Ceterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo,
Auroque & ebore atque argento [*illam*] exornans.
Atque hujus quidem planicies ingens; ibique multæ
In ſummo comantes palmæ fornicatæ naſcuntur.
Jam vero & auro fert plus gratiæ habens aliud,
Humidæ berylli glaucum lapidem; qui in loco illo
Naſcitur apud effluvia [*torrentium,*] ophiten intra lapidem.
Ceterum ſupra Babylonem, ad flatum boreæ,
Ciſſi, Meſſabatæ, Chalonitæque habitant.
Verum quum Armenios montes ultra perrexeris
In orientem, tunc deinde Medica tempe invenies.

λέγονται· ἢ ἀπὸ αὐτῆς δὴ τῆς φυγάδος Μηδείας τῆς Αἰήτου θυγατρός, ἣν καὶ ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὴν γῆν ταύτην φησί. δεῖ δὲ μᾶλλον εἰπεῖν παρώνυμον· ἀφεῖσα γὰρ τὴν Ἀττικὴν ἡ Μήδεια, ἐκεῖ παρὰ τοῖς Μήδοις ἔμεινεν, οὐχ ἑκὰς Κόλχων, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐγγύς, κατὰ τὴν γειτνίασιν τὴν τοῦ ἀντικρύ. ᾧ λόγῳ καὶ ὁ Ἰασικὸς ὁμορίας δὲ καὶ ὁ Ὑρκάνιος γείτονες τοῦ Εὐξείνου πόντου λέγονται. Κόλχων γαίην, φησίν, εἰς γῆν οὐκ ἦν αὐτὴν ἐξελθεῖν, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς μῆνιν, ὅτε καὶ τῇ χώρᾳ δέδωκε τὸ ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι· αἰδοῖ, φησί, λιποῦσα τὸν Πανδιονίδην Αἰγέα, καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅτε λυγρὰ φάρμακα τῷ τοῦ Αἰγέως υἱῷ τῷ Θησεῖ ἐβουλεύσατο. διό, φησίν, ἀπ' ἐκείνης τῆς Μηδείας, οἷα σοφῆς φαρμακουργοῦ, ἔτι οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοί εἰσιν. τὸ δὲ αἰδοῖ, σεμνῶς εἶπεν, οὐ θέλων ἐξυβρίσαι εἰς τὴν ἡρωΐδα. τῷ ὄντι γὰρ οὐχ ἑκοῦσα ἐκείνη, οὐδὲ δι' αἰδῶ, ἀλλὰ πρὸς βίαν ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως· διότι τῷ Αἰγείδῃ Θησεῖ ἐπιβούλευσε, κερασαμένη θανάσιμα φάρμακα, ὁπηνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος χρόνιος ἐλθὼν μετὰ τοῦ ξίφους καὶ τῶν πεδίλων τῶν πατρικῶν (ἃ καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ) ἐνεφανίσθη μὲν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεῖ πάϊς καλὸς καὶ πρέπων εἰς βασιλείαν. μικροῦ δὲ ἂν λαθὼν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τὸν ἐκ πολλοῦ ἐπὶ διαδοχῇ τῆς βασιλείας ποθούμενον παῖδα περιεσώσατο· καὶ τὸν διαδεξόμενον εὑρηκώς, ἀπώσατο τὴν Μήδειαν, ἣν διὰ ἔρωτα παιδοποιΐας ἐπεισηγάγετο. φασὶ δὲ αὐτήν, δυναστεύσασαν ἐν Μήδοις, καὶ ἐπικρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὁπηνίκα προέρχοιτο, καταδεῖξαι τὸ θηλυστολεῖν τε τοὺς ἐκεῖ, καὶ ἐν ταῖς προόδοις κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασιν. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὀπὸς ὁ ἀπὸ σιλφίου ὀνομαστὸς παρὰ τοῖς Μήδοις λέγεται γίνεσθαι, καλούμενος Μηδικός· καὶ ὅτι οἱ Μῆδοι καὶ Μήδειοι λέγονται προπαροξυτόνως, καθάπερ οἱ παρ' Ὁμήρῳ Κήτειοι, καὶ ὅτι δεινοὶ περὶ τοξείαν εἰσί· διὸ καὶ τοξοφόρους αὐτοὺς ἐρεῖ ὁ Διονύσιος. καὶ ὅτι καὶ βοτάνη τις, ἡ μάλιστα τοὺς ἵππους τρέφουσα, Μηδικὴ καὶ αὐτὴ καλεῖται, ὡς ἐν Μηδείᾳ τάχα πλεονάζουσα. ὅτι δὲ κατὰ κυριολεξίαν ἀνωτέρω εἴρηται τό, Μηδικὰ τέμπεα, δηλοῖ ὁ Διονύσιος κατωτέρω, εἰπὼν λασίας εἰαμενὰς τὰς ἐν Μήδοις. πάντως γὰρ ἔνθα λάσιον, εἰαμενὴ τεμπώδης· ὁ τοιοῦ-

Τῶν μὲν πρὸς βορέην, ἐριθηλέα γαῖαν ἔχουσι
Γηλοί τε, [1] Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοί.
Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες
Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρωίνης.
Εὖτε γὰρ Ἀκταίοιο παρὰ ῥόον Ἰλισσοῖο
Φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
Αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
Πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
Οὐ μὲν [2] ἑκὰς Κόλχων· Κόλχων γε μὲν αἶαν ἱκέσθαι
Οὔ οἱ ἔην· μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι, *
Χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον· οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
Πέτρας, [3] αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην·
Οἱ δ' ἑκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἰαμενῇσι,
Πώεα καλὰ νέμοντες, ἀδὴν βεβριθότα μαλλοῖς,
Τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, [4] ἄχρι πυλάων
Κασπιάδων, αἵ τ' εἰσὶ, βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
Κληῗδες γαίης Ἀσιήτιδος. ἧχι κέλευθος
Ἐκτέταται ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν·

τόπος, ἤτοι ἑλώδης, ἐστίν. εἰαμενὴ γάρ ἐστιν οἱονεί τις ῥεμένη, τόπος δηλονότι κατάῤῥυτος, ἢ καὶ εἰς βοτανῶν ἀνάδοσιν ἐπιτήδειος· παρὰ τὸ ἔω, ὑφ' οὗ δηλοῦται τὸ ἀναδίδωμι. φασὶ δὲ Μήδοις ἔθος εἶναι, βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, καὶ γυναῖκας ἕκαστον ἔχειν οὐκ ἐλάττους τῶν πέντε· καὶ γυνὴ δὲ, φασὶν, ἄνδρας ἐλάττονας τῶν πέντε τρέφουσα, συμφορὰν ἡγεῖται τὸ πρᾶγμα, ἐν καλῷ τιθεμένη πλείστους νέμειν ἄνδρας. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ ᾀδόμενον Νισαῖον πεδίον ἐκεῖ που περὶ τὴν Μηδικὴν χώραν ἦν, φέρον ἵππους μεγάλους τοὺς λεγομένους Νισαίους.

1. Ὅτι βορειότεροι Μήδων οἱ Γηλοὶ, καὶ οἱ Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκάνιον, λῃσταὶ καὶ τοξόται ἄνδρες. ἔτι δὲ καὶ οἱ Ἀτροπατηνοὶ, ἀπὸ ἡγεμόνος τινὸς Ἀτροπάτου καλούμενοι· ὧν Ἀτροπατία ἡ χώρα, δευτέρα μοῖρα τῆς Μηδείας λεγομένη· πρώτη δὲ Μηδικὴ μοῖρα, καθ' ἣν τὰ Ἐκβάτανα.

2. Ὅτι τὸ, ἵκετο ἡ Μήδεια οὐχ ἑκὰς Κόλχων, Κόλχων γε μὴν αἶαν ἱκέσθαι οὐκ εἶχε, σχῆμά ἐστιν ἐπαναστροφῆς. ἔστι δὲ ἐπαναστροφὴ, ὅταν ἡ τελευταία λέξις τῆς πρώτης ἐννοίας ἀρχὴ γένηται τῆς δευτέρας· ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς μιᾶς ἐννοίας ληξάσης εἰς τὸ Κόλχων, ἀπὸ τούτου ἡ δευτέρα ἤρξατο. ἐκαλλωπίσατο δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τῷ τοιούτῳ σχήματι ὁ Διονύσιος.

3. Ὅτι πέτραι τινὲς Μηδικαὶ τὸν ναρκισσίτην φύουσι λίθον, ὃν καὶ ἀφεγγέα καλεῖ,

Quorum quidem ad boream, valde florentem terram tenent
Geliqꝫue, Mardiqꝫue, & homines Atropateni.
Ad auſtrum autem habitant illuſtrium gentes Medorum,
Ex illa ſcilicet ſtirpe illuſtri prognati
Æetæ filiæ, inculpatæ heroïnes.
Quum enim Actæi [*Attici*] juxta fluentum Iliſſi
Venena molita eſſet exitioſa filio Pandionidæ [*Pandionis*,]
Pudore quidem locum illum reliquit, atque in vaſtam,
Oberrans per homines, cognominem venit terram,
Non quidem longe à Colchis; Colchorum tamen terram
Haud ei licebat: iram enim ſui pertimeſcebat patris. [adire
Quamobrem in hunc uſque diem venefici homines ſunt,
Regionem incolentes immenſam: alii quidem ad ipſas
Cautes, quæ gignunt obſcurum narciſſiten:
Alii vero procul in conſitis [*gramineis*] ſiti pratis,
Greges pulchros paſcentes, valde oneratos velleribus;
Tantum in orientem verſi, uſque ad portas
Caſpias, quæ ſunt, profundis ſub rupibus,
Clauſtra terræ Aſianæ. quâ via
Extenſa eſt & in boream & in auſtrum euntibus:

καλεῖ, ὡς ναρκίσσῳ τῷ φυτῷ ἐοικότα τὴν χρόαν, καὶ διαυγάζοντα. λέγει δὲ καὶ τὰ ποίμνια καλὰ εἶναι τοῖς Μήδοις, ἀδὴν βεβριθότα μαλλοῖς. Καὶ ὅρα ὅτι τὸ ἄδην δι' ἑνὸς δ καὶ οὗτος ὁμοίως τῷ Ὁμήρῳ ἐξήνεγκεν· ὃ καὶ δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί, τοῦτ' ὂν τῷ ἅλις. διὸ καί τις ἔφη, ἀλλὰ τούτων μὲν ἅδην, ἀντὶ τοῦ ἅλις.

4. Ὅτι οἱ Μῆδοι, ἐπ' ἀνατολὴν τετραμμένοι, ἄχρι τῶν Κασπιάδων διήκουσι πυλῶν· αἵτινες, μέρος οὖσαι τῆς Μηδείας χώρας, κλεῖδες καλοῦνται τῆς Ἀσίας, διὰ τὴν ἄγαν στενότητα, ὑπὸ πέτρας οὖσαι βαθυνομένας. ὄρη δέ εἰσιν αἱ Κάσπιαι πύλαι, μᾶλλον δὲ πέτραι ἀπορρωγυῖαι καὶ κοῖλαι, ὡς ἐν τάξει πυλῶν, ἀπὸ τῶν Κασπίων ἀνδρῶν, ἢ τῆς Κασπίας θαλάσσης, οὕτω καλούμεναι. πύλαι γὰρ οἷον εἰσὶ τοῖς ἐκ βορρᾶ πρὸς Ὑρκανίας καὶ Κασπίας ἐκ νότου ὁδεύουσι, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν αὖθις εἰς νότον πρὸς Πέρσας. οὕτω δὲ καὶ ὁ τόπος ἐστένωται, ὡς καὶ πύλας ἐπιθεῖναι τῷ τόπῳ, κωλυούσας τὴν τῶν Βορείων ἐθνῶν ἐπὶ τὰ ἐξ ἐναντίας διάβασιν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως αἱ πύλαι στενότατον τόπον δηλοῦσι, καὶ ἐν τῷ περὶ Θερμοπυλῶν λόγῳ διείληπται. τῷ δὲ πύλας εἰπόντι τὴν τοιαύτην στενοχωρίαν, ἀκόλουθον τὰς αὐτὰς καὶ κλεῖδας εἰπεῖν. τὸ δὲ Κασπίδες πύλαι, παρωνύμως καὶ αὐτὸ εἴληπται, οὐχ ὑποκοριστικῶς, ὁποῖα πολλὰ ὁ Διονύσιος ἐποίησεν.

Ἡ μὲν ἐς Ὑρκανίους· ἡ δ' οὔρεα Περσίδος αἴης.
Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν [1] ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
Πάρθοι ναιετάουσιν Ἀρήιοι, ἀγκυλότοξοι,
Παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
Αὔλακ' ἐπιθύνουσι, διαχίζοντες ἀρούρας,
Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
Οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
Νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
Αἰεὶ δ' ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων,
Ἠ βελέων· πάντη δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
Θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
Πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι·
Φέρβονται δ' ἄγρῃσι δορυκτήτου βιότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήυνεν ἀκωκή.
Εἰ δέ σε καὶ Πέρσαις ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
Εὐφραδέως ἄν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι,
Καὶ πόρον [2] ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.

1. Ὅτι ὑπὸ τὸν πόδα τῶν Κασπίων πυλῶν οἱ Πάρθοι ναίουσιν, ἄνδρες Ἀρήιοι καὶ ἀγκυλότοξοι, καὶ παντοίου πολέμου δαήμονες, ὅ ἐστι τεχνῖται. εἶτα ἐμμελετῶν τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, φησὶ πλατυνόμενος, οὐ γὰρ ἀρότρῳ ἰθύνουσιν αὔλακα, διαχίζοντες ἀρούρας, οὐδὲ μὴν ἐρετμοῖς ἅλα τέμνουσιν, οὐδὲ νέμουσι βόας· ἐκ δὲ γενέθλης ἔτι νηπίαχοι τόξοις καὶ ἱπποσύναις μέλονται. ἀεὶ δὲ παρ' αὐτοῖς δοῦπος ὅπλων, καὶ δρόμος ἵππων ἀελλοπόδων. οὐ γὰρ θέμις αὐτοὺς δόρποιο γεύσασθαι, πρὶν ἐνιδρῶσαι μόχθοις πολέμου· ἔχουσι δὲ ἐξ ἄγρας βίον δορύκτητον. οὕτω δὲ ὁ Διονύσιος, αὐξήσας τὰ κατ' αὐτούς, ἐπιπλέκει σύντομον ἐγκώμιον βασιλικόν, λέγων ἀλλὰ καίπερ τοιούτους ἐόντας Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήυνεν ἀκωκή. φασὶ γὰρ τὸν Αὔγουστον κακῶς αὐτοὺς διαθέσθαι, τὴν τοῦ Κράσσου ἧτταν ἀναπαλαίσαντα, ὃν στρατηγὸν ὄντα Ῥωμαίων οἱ Πάρθοι ἀνεῖλον ἡττήσαντες. οὕτω δέ φασι ταπεινωθῆναι αὐτοὺς τότε, ὥστε προστάξαι τὸν Αὔγουστον μὴ ἄλλως αὐτοὺς βασιλέας ἑαυτοῖς ἐφιστᾶν, ἀλλ' ἢ γνώμῃ τῆς συγκλήτου τῶν Ῥωμαίων. τοὺς δὲ Πάρθους, καὶ Παρθυαίους καλοῦσί τινες, καὶ φῦλον εἶναί φασι Σκυθικόν, μετοικῆσαν ἐπὶ Μήδους ἐκ φυγῆς· διὸ καὶ οὕτω κληθῆναι. Πάρθους γὰρ Σκύθαι τοὺς φυγάδας φασίν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι παρὰ τὸ ἴδιον ὄνομα οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς καὶ Ἀρσάκαι ἐκαλοῦντο, ἐπὶ τιμῇ ἀρχαίου τινὸς βασιλέως γενναιοτάτου Ἀρσάκου, ὡς ἂν ἐκεῖνός τε εἴη ἐν αὐτοῖς ἀοίδιμος, καὶ αὐτῇ τῇ ἐκείνου γλώσσῃ ἐνωραΐζοιντο. Σημειωσαι δὲ ὅτι νόμου γεωγραφικοῦ ὄντος καὶ ἱστορίας ἅπτεσθαι τὴν γεωγραφίαν, εἰς χειρα-

Illa quidem ad Hyrcanos;hæc vero ad montes Perſicæ terræ.
At vero portarum quidem ſub pede [*ora*] Caſpiarum
Parthi degunt Martii, curvis arcubus utentes,
Omnigeni belli periti. nec enim aratro
Sulcum dirigunt, findentes arva;
Neque in navibus mare ſecant remis;
Nec item pabulo paſcunt boum genus: ſed à nativitate
Pueri arcubus & equitationibus dediti ſunt.
Semper autem ſtreperam per terram ſtridor jaculorum,
Aut telorum: paſſim etiam alipedum curſus equorum
Ruentium. non enim ipſis fas eſt cibum ſumere,
Quin prius ex belli laboribus caput ſudore perfuderint:
Vivunt autem prædis haſta parti alimenti.
Veruntamen prælio indomiti [*inſuperabiles*] quamvis eſſent,
Auſonii regis manſuefecit cuſpis [*haſta.*]
Sin autem te quoq; Perſas noſcendi dulce deſiderium capit,
Perſpicue tibi etiam eorum gentem eloquar,
Atque curſum perennium fluminum, montiumque vias.

χειραγωγίαν τῆς ἀληθείας, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηται, διόλου μὲν ἐφύλαξε τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος, συχνὰ παραπλέκων τῇ περιηγήσει τὰ ἐξ ἱστοριῶν, πλὴν ἐν ἐπιτομῇ, καὶ ἐπιτροχάδην, διὰ τὸ καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ περιήγησιν συνοπτικὴν εἶναι, καὶ, ὡς οἱ λόγιοι φασιν, ἐπιλυσικήν, τὰ πάνυ πολλὰ εἰς κομιδῇ βραχὺ συναλείφουσαν, καὶ ἐγχειρίδιον οἷον οὖσαν τῆς περιηγήσεως. καὶ οὕτω μὲν τὰ περὶ τούτου· ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον πλευρῶν, τοῦ τε Ταύρου, καὶ τοῦ Νείλου, καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τοῦ νοτίου, τότε δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορουμένοις ὑπεξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων, καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων, καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων. ἐνηγλαΐσθη δὲ καὶ περὶ τούτων ἐν τοῖς Λυδῶν λόγοις, καθ' ὁμοίαν διατριβήν. ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτοῦ παρέξει διατριβήν. αἴτιον δὲ τούτου, οὐ μόνον τὸ προσπαθῶς δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ οὕτω μεθοδεύσοι, βραχύστιχον αὐτοῦ παντελῶς γενέσθαι τὴν ποίησιν, καὶ εἰς μικροτεχνίαν ἀποκλῖναι, διὰ τὸ τῆς περιηγήσεως λίαν πάνυ στενὸν καὶ ἐπίτροχον.

2. Ὅτι εὕρηται ὧδε τὸ ἀέναος δι' ἑνὸς ν, καὶ μετὰ ἐκτάσεως τῆς ἀρχούσης· φησὶ γὰρ, καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος· καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ δὲ εὕρηται τοιαύτη γραφή, ἔνθα λέγει, "Εὗρον δ' "ἀέναον κρήνην". εἰ μή τις, τὴν τῶν ἀντιγράφων αἰτιώμενος φαυλότητα, φυλάσσει μὲν τὴν διὰ τῶν δύο νν γραφήν. θεραπεύει δὲ τὸ πάθος τοῦ μέτρου

διὰ

Μοῦνοι [1] γὰρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
Μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
Ὁππότε Μηονίην καὶ Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
Χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν,
Χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά,
Χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα·
Τόσσος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλά τοι εἴη
Περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
Τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διαστεδόν· οἱ μὲν ὑπ' ἄρκτους,
Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων·
Οἱ δὲ μεσήπειροι· οἱ δ' ἐς νότον, ἄχρι θαλάσσης.
Πρῶτα [2] Σάβαι, μετὰ τούσδε Πασαργάδαι· ἄγχι δὲ [3] Τα-
Ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν. [σκοί,
Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,

διὰ στωιχήσεως, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἁλιευτικῶν Ὀππιανοῦ.

1. Ὅτι μόνοι οἱ Πέρσαι ἔθνος ἔχουσιν Ἀσίας βασιλεύτατον· καὶ μέγας διὰ τοῦτο ἐλέγετο βασιλεὺς ὁ τῶν Περσῶν, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ. βασιλικώτατον δὲ τὸ τῶν Περσῶν ἔθνος, καλούμενοι οὕτω ἀπὸ Πέρσου τοῦ υἱοῦ Μήδου. κατὰ δὲ ἄλλους, ἀπὸ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι «ὁ Περσεὺς ὁ Δανάης καὶ Διὸς ἀφίκετο ἐπὶ Κηφέα τὸν Βήλου, καὶ ἔσχεν αὐτοῦ θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν· καὶ γεννᾷ Πέρσην, ἐξ οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον οἱ Πέρσαι, πάλαι ποτὲ Κηφῆνες ἀπὸ τοῦ τοιούτου Κηφῆνος καλούμενοι». λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι ἀπείριτον ὄλβον οἱ Πέρσαι περιεβάλλοντο, θέμενοι ἐν μεγάροισιν, ὅτε Μήονας καὶ Σαρδιανοὺς ἐπόρθησαν, καθελόντες τὸν Κροῖσον. καὶ δεῖγμα φησὶ τοῦ πλούτου, ὅτι χρύσεα μὲν τοῖς ἀνδράσι τὰ ὅπλα, χρύσεα δὲ τοῖς ἵπποις τὰ χαλινά· χρυσοῖς δὲ πεδίλοις τοὺς πόδας ἐκοσμήσαντο. ταῦτα δὲ πολὺ πρότερον τοὺς Μήονας, ἤτοι τοὺς Λυδοὺς, πλουσιωτάτους δεικνύουσιν· οὓς οἱ Πέρσαι λῃσάμενοι, παμπλούσιοι γεγόνασιν, ἄλλως μὴ πλουτοῦντες· ὅπου γε καὶ αἱ πυροτομαζόμεναι αὐτοῖς Περσικαὶ ἐμβάδες, ὥς τινές φασιν, ὑπόδημα εὐτελὲς ἦν. ἀσκεῖν δὲ λέγονται καὶ μεγαλοφωνίαν οἱ Πέρσαι, καὶ καῦμα καὶ ψῦχος φέρειν, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάρρων διαβάσεις, ὥστε ἄβροχα φυλάσσειν τά τε ὅπλα καὶ τὴν ἐσθῆτα. τιμῶσι δὲ τὸ πῦρ, καὶ δι' αὐτὸ οἷα πυροειδῆ ὄντα. λέγεται δὲ Περσική τις εἶναι ᾠδή, ἧς τὰς ὠφελείας ξ'. διαριθμοῦνται. τίμιοι δὲ παρὰ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι, οἳ οὔτε οὐροῦσιν εἰς ποταμὸν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται. Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀπὸ πενταετοῦς, ἕως ἐτῶν κ'. ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ νομάδας τινὰς Πέρσας· καὶ

συχνὰ

Soli enim Aſiæ florentiſſimam regno gentem habent,
Soli item grandes divitias in domibus repoſuerunt,
Quando Mæoniam & Sardias depopulati ſunt.
Aurea ſane illorum quidem in corpore arma hominum,
Aurea etiam equis in oribus frena,
Auro item circa pedes ornant calceamenta : [propoſita
Tantæ enim ipſis divitiæ ſunt immenſæ. ceterum tibi ſit
Perſis tota magnis circumdata montibus terra,
Caſpiis portis magis auſtralem viam habens,
Porrecta etiam uſque ad cognomine mare. [arctis,
Trifariam autem ipſam habitant ſeparatim : hi quidem ſub
Sagittariorum umbroſis adjacentes montibus Medorum :
Illi vero mediterranei : reliqui in auſtrum, uſque ad mare.
Primo Sabæ, poſt hos Paſargadæ : prope vero Taſci,
Aliique qui habitant in diverſis partibus Perſicam terram.
Atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt,

συγγενὲς εἶναι λέγει γένη Περσῶν. λέγεται δὲ καὶ σύμβολον εἶναι ἀσπασμοῦ παρὰ Πέρσαις, τὸ ἀφελέσθαι τὴν κίδαριν τῆς κεφαλῆς. μεγάλοις δὲ ὄρεσι περίδρομός ἐστιν ἡ Περσίς, νοτιωτέρα τῶν Κασπίων οὖσα πυλῶν, ἐλκομένη μέχρι τοῦ ὁμωνύμου Περσικοῦ κόλπου. τὸ δὲ ἀρκτῷον αὐτῆς τοῖς τῶν Μήδων ὄρεσιν ὑποπέπτωκεν, ἅπερ τέμνει ὁ Διονύσιος ἀντιπέρα ἔφη Μηδικῶν.

2. Ὅτι Σάβαι ἦσαν μὲν καὶ Ἀραβικοί, ὡς προεγράφη. εὕρηνται δὲ καὶ ὧδε Περσικοί· μεθ' οὓς οἱ Πασαργάδαι, περὶ ὧν κατωτέρω ῥηθήσεται. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὑρίσκονται. ἦσαν δὲ καὶ ἔθνος Θρᾳκικὸν Σάβοι, ὅπερ τοὺς Βάκχους δηλοῖ Φρυγίᾳ διαλέκτῳ· ἐξ οὗ καὶ ὁ Διόνυσος ἔοικε Σαβάζιος λέγεσθαι, διότι καὶ Βάκχος ὁ αὐτός.

3. Ὅτι τὸ Τασκοί, ἔθνους Περσικοῦ ὄνομα, βαρυτόνως παρὰ πολλοῖς ἀναγινώσκεται· οἷς ἐγγυτέρμονες οἱ Πασαργάδαι, ἄριστοι Περσῶν, κατὰ Ἡρόδοτον· παρ' οἷς Κύρου τάφος πολυτελής, πύργος οὐ μέγας ἐν παραδείσῳ, δάσει δένδρων ἀποκεκρυμμένος, κλίνην τε χρυσῆν ἔχων ποτὲ, καὶ τράπεζαν, καὶ πύελον ὕλης ὁμοίας, καὶ κόσμον λιθοκόλλητον. περικοσμηθῆναι δὲ καὶ ὑπὸ Ἀριστοβούλου κελεύσει Ἀλεξάνδρου, ἐσυλήθη δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον. εἶχε δὲ, φασὶ, καὶ ἐπίγραμμα Ἑλληνικὸν Περσικοῖς γράμμασιν,

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς
βασιλήων.

ἦν δὲ καὶ ἕτερόν τι τοιοῦτον, "Ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ
" Κῦρός εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσαις
" κτησάμενος, καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύσας·
" μὴ οὖν φθονήσῃς μοι τοῦ μνήματος". καὶ τοῦτο μὲν ἁπλοῦν, καὶ γοργόν. κάλλιον δὲ τὸ ἐπὶ Δαρείῳ, " Φίλος ἦν τοῖς φίλοις. Ἱπ-
" πεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην. Κυνη-
" γῶν ἐκράτουν. Πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην". Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐθνικὸν, οἱ Πασαργάδαι· ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς δηλοῖ τὸ, τὰς δὲ Πασαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος.

διερμη-

Τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι.
Χωρὶς μὲν [1] Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπις,
Ἕλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥείων χθόνα Σούσων.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις [2] εὐωπὸν Ἀχάτην,
Κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὅν ῥ' ἀπὸ πέτρης
Χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
Καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
Φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης.
Ἐγγύθι γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπείροιο.
Ἤτοι μὲν [3] παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν, ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Περσίδος ἐκ ἀπάνευθε, διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
Οἱ μὲν ὑπειράλιοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.
Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην [4] Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα,
Γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
Ἰνδὸν [5] πὰρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν,

διερμηνεύεται δὲ ἡ πόλις κατὰ τὴν γλῶσσαν Ἑλληνίδα, Περσῶν στρατόπεδον.

1. Ὅτι Κόρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔστι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἕλκων, ὡς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχιζόμενος ποταμοῦ, παραῤῥέων δὲ καὶ τὰ Σοῦσα· ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. καὶ ἦν βασιλικὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον· περὶ οὗ φησι καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι "τοῦ ὕδατος τοῦ Χοάσπου ἀπεψημένου, πολλαὶ ἅμαξαι ἡμιόνειοι τετράκυκλοι ἕπονται κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρίοις". ἔστι δὲ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, καὶ ἕτερος ποταμὸς μέγας, ἀπὸ Ἀρμενίας ἔχων τὴν ἀρχὴν, Κόρος ποτὲ λεγόμενος, ὕστερον δὲ Κῦρος μετονομασθείς. τὰ δὲ Σοῦσα οὕτω καλοῦνται διὰ τὸ τοῦ τόπου ἀνθηρόν· σοῦσα γὰρ ἐγχωρίως τὰ κρίνα. τῆς δὲ Περσικῆς ταύτης τῆς Σούσων χώρας οἱ ἐγχώριοι, οὐ μόνον Σούσιοι, ἀλλὰ καὶ Κίσσιοι λέγονται. πάνυ δὲ, φασὶ, καυματηρὸς ὁ ἀὴρ τῇ Σουσίδι, καὶ οὕτως ἔκπυρος, ὥστε οὐ φθάνουσιν αἱ σαῦραι καὶ οἱ ὄφεις ἐν τῷ διαβαίνειν τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ καταφλέγονται. καὶ λουτρὰ δὲ, ἤγουν ὕδατα εἰς τὸ λούσασθαι, προτεθέντα ψυχρὰ, ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μεμνόνειον ἄστυ, τὰ Σοῦσα, διὰ τὸ ἐκεῖ, ὡς εἰκὸς, τιμᾶσθαι τὸν Μέμνονα. λέγεται δὲ καὶ τοὺς τοῦ βασιλέως Περσῶν θησαυροὺς αὐτόθι κεῖσθαι. καὶ ὁ τὴν πόλιν ταύτην ἑλὼν ἔδοξεν ἄν, κατὰ τὸν τοῦ Ἡροδότου λόγον, ἐρίσαι τῷ Διὶ περὶ πλούτου.

2. Ὅτι τὸν Ἀχάτην ποταμὸν ἐπὶ πλευραῖς τε εἶναι τοῦ Χοάσπου φησὶ, καὶ εὐωπὸν αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὸ τάχα διειδὲς τοῦ ὕδατος καὶ εὔγετον. φασὶ γὰρ ὅτι οἷα κύλινδρος ἐπὶ χθονὸς κεῖται, τουτέστιν ὡς σχῆμα κιονοειδές· τοιοῦτον γὰρ ὁ κύλινδρος. ἔοικε δὲ ὁ Ἀχάτης μὴ ἔχειν ἐξοχάς τινας καὶ καμπὰς, μηδὲ εἰς ἀγκῶνας καὶ κλῶνας ἑλίσσεσθαί τι καὶ σχίζεσθαι. φαίνεται δὲ

καὶ

Huc atque illuc flexuoſis acti fluentis.
Seorſum quidem Corus eſt vaſtus, ſeorſum vero Choaſpis,
Trahens Indicam undam, præterfluens terram Suſorum.
Hujus autem in lateribus cernas pulchrum aſpectu Achaten,
Jacentem quaſi cylindrum ſuper terram: quem quidem è rupe
Hyberni fluminis [*torrentis*] deorſum trahunt alvei.
Semper item placido læti [*exhilarati*] à vento
Fructus virent addenſati alii aliis.
Obſerva autem orientem verſus reliquum iter Aſiaticæ terræ.
Prope enim ora finitur continentis.
Nempe ad undam Perſici oceani
Carmani habitant, ſub ſole oriente,
A Perſide haud procul, bifariam [*diviſim*] terram tenentes;
Alii quidem maritimi, alii vero intus mediterranei.
Horum autem ad orientem Gedroſorum trahitur tellus,
Vicina oceano vaſto, quibus ad ortum
Indum ad fluvium auſtrales Scythæ habitant,

καὶ μηδὲ πολὺς εἶναι κατὰ τὸ ἀέναον. χειμάῤῥου γάρ, φησίν, αὐτὸν ποταμοῦ κατασύρουσι χαράδραι. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἐκεῖ καρποὺς θάλλειν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις, λιπαροὺς γεγηθότας ἐξ ἀνέμου. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα γλυκεῖα λέξις τὸ γεγηθότας, μετενεχθεῖσα ἐπὶ τὰ ἀναίσθητα· ὡς καὶ ὅτι ὁ Ποιητὴς ἐπὶ ὅπλων τὸ γανύσθαι λέγει, καὶ τὴν χθόνα γελᾶν. καὶ ἔστι τοῦτο μεταγωγὴ πράγματος ἀπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τὰ ὁρώμενα. γεγήθασι γὰρ πάντως καὶ γανύωσι καὶ γελῶσιν, οὐ τὰ ὅπλα, οὐδὲ ἡ γῆ, οὐδὲ οἱ καρποί, ἀλλ' οἱ βλέποντες αὐτά.

3. Ὅτι περὶ τὴν Περσικὴν θάλασσαν μέγα ἔθνος οἱ Καρμανοί, ἔνθα ποταμὸς ψήγματα καταφέρων χρυσοῦ. καὶ μέταλλα δὲ εἰσὶν αὐτόθι ἀργύρου καὶ χαλκοῦ καὶ μίλτου· καὶ ὄρη δύο, κατὰ τὸν Γεωγράφον, τὸ μὲν, ἀρσενικοῦ, ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν ἀρσενίκιον· τὸ δὲ, ἁλός. γίνεται δέ, φασίν, αὐτόθι καὶ βότρυς πολλάκις δίπηχυς, κυκλόῤῥαγός τε καὶ μεγαλόῤῥαγος. εἰς θερμότητα δὲ κατὰ γλῶσσαν ἐγχωρίαν ἡ Καρμανία ἑρμηνεύεται.

4. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῶν Καρμανῶν ἡ τῶν Γεδρωσῶν ἕλκεται γῆ, γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος. τούτων ἡ χώρα Γεδρωσία, ὥστε αὐτοὺς ἀναλογώτερον καλεῖσθαι Γεδρωσιανοὺς, κατὰ τὸν Γεωγράφον. λέγονται δὲ καὶ Γεδρωσηνοί. ἀκαρπίᾳ δὲ ἡ Γεδρωσία κατέχεσθαι λέγεται πολλάκις, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς αὐτόθι τὸν καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιεύεσθαι. ἀρωματοφόρος δὲ ἡ Γεδρωσία, καὶ μάλιστα νάρδου καὶ σμύρνης. καὶ ὁ στρατὸς τοῦ νέου Ἀλεξάνδρου, ὁδεύων ἐκεῖ, τούτοις ἐχρῆτο ἀντὶ ὀρόφου τε καὶ στρωμνῆς. λέγει δὲ καὶ Ἀῤῥιανὸς ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῶν Γεδρωσῶν πολλὰ δένδρα εἰσὶ σμύρνης. ἔχει δὲ καὶ νάρδου ῥίζαν πολλὴν καὶ εὔοδμον.

5. Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας, ὁ Ἰνδὸς μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νο-

Ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης,
Λαβρότατον ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων,
Ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος·
Δισσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστί· μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον,
Νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι Παταλήνην.
Κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν·
Ἤτοι μὲν δύοντος [1] ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
Ὠρείτας τ', Ἀρίβας τε, λινοχλαίνους τ' [2] Ἀραχώτας,
Σατραίδας θ', ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ [3] Παρπανισοῖο
Ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνούς,
Οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
Ψάμμῳ πεπληθυῖαν, ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν.
Ἀλλ' ἔμπης ζωῇσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
Ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει·
Πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο,
Πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
Χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,

ποι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι. Καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον Βόρειοι Σκύθαι, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οὗτοι Σκύθαι νότιοι. ῥέειν δέ φασι τὸν Ἰνδόν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατολικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὀξὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἤγουν τοῦ Ἐρυθραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἔσω τοῦ Περσικοῦ κόλπου· καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α. καὶ ω΄. ὡς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ· ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταλήνην οἷα νῆσον ἀπολαμβανομένην· ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν, λέγων, μέσην ἐπιδέδρομε νῆσον, νῆσον ἣν καλοῦσι Παταλήνην. παραπλησία δέ, φασίν, ἐστὶν ἡ νῆσος αὕτη τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. καὶ δὴ καὶ Δέλτα τινὲς καθ' ὁμοιότητα σχήματος ἐκάλεσαν καὶ αὐτήν. φησὶ γοῦν Ἀρριανός, δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδός, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον. πόλις δὲ ἐν αὐτῇ ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ὧν ἡ νῆσος Παταληνὴ ὀξυτόνως, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην, ὡς Πρηνήνην ἀναγινώσκουσιν. τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε, καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος, καὶ οἷον καταῤῥάξας, ἠρήμωσε χώρας πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων, σὺν ταῖς κώμαις.

1. Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὠρεῖται, διὰ δίχρονον γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὠρεῷ τῆς Εὐβοίας Ὠρειτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ διὰ διφθόγγου γράφονται, διὰ συναίρεσιν. αὐτόθι δὲ εἰσὶ καὶ Ἀρίβες, ὁμοίως τῷ ι καὶ αὐτοὶ διχρόνῳ παραλαμβανόμενοι, οὓς τινες ἐν τρισὶν α,

Ἀρα-

Qui quidem Rubrum contra currit mare,
Impetuoſiſſimam undam celerem ad auſtrum recta propel-
Ortus primum à Caucaſo ventoſo [*excelſo.*] [lens,
Duo autem illi ora ſunt; in mediam vero incurrit inſulam,
Inſulam quam vocant incolæ Patalenam.
Ille ſane multorum dirimit gentes hominum:
Nempe cadentis ad inclinationem ſolis,
Oritaſque, Aribaſque, & habentes lineas veſtes Arachotas,
Satraïdaſque, quoſcunque etiam ad clivum Parpaniſi
Communiter ſimul univerſos cognomento Arianos;
Haud terram incolentes amabilem, verum ſubtus tenui
Arena oppletam, atque ſpinetis hiſpidam [*hirtam.*]
Attamen victui ſufficientes [*idoneæ*] ſunt viæ.
Aliam enim ipſis opulentiam immarceſcibilem terra profert:
Paſſim namque lapis eſt rubri coralii,
Paſſim item in rupibus ſubtus venæ pariunt
Aureæ cœruleæque pulchrum lapidem ſapphiri,

Ἀράβας γράφουσι, τάχα σκηνίτας τινὰς ὄντας, ὁποῖοι καὶ ἐν τῇ βαθυτέρᾳ Ἀραβίᾳ εἰσίν. σκεπτέον δὲ μή ποτε καὶ Ἄρβιες ὀφείλουσι γράφεσθαι οἱ Ἄραβες οὗτοι. μέμνηται γὰρ τοιούτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ Γεωγράφος, λέγων, „Ἄρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἀρβίῳ, ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν „Ὠρειτῶν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τοὺς Ὠρείτας „ἔθνος λέγει αὐτόνομον.

1. Ὅτι τοὺς Ἀραχώτας λινοχλαίνους λέγει, διὰ ἰδιοτροπίαν ἴσως ἱματισμοῦ, ὅπερ καὶ οἱ Μελάγχλαινοι ἔπαθον, ἐξ ἱματίων κληθέντες καὶ αὐτοί. τοὺς δὲ Ἀραχώτας τινὲς Ἀραχωτοὺς φασὶν ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἶτα πρὸς νότον, Ἀραχωτοί· πρὸς ἑσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις παράκεινται Ἄρειοι.

2. Ὅτι βούλονταί τινες Παρπάνισον προπαροξυτόνως λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν· οὐ μὴν Παρνισόν, ὡς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι· πολλοὶ δὲ καὶ ὀξυνοῦσι, καὶ διὰ τοῦ μ γράφουσι Παρπαμισόν. ὁ δὲ Γεωγράφος Παροπαμισὸν γράφει πενταςυλλάβως, καὶ τοὺς ἐκεῖ Παροπαμισάδας καλεῖ. τοὺς δὲ ὑπὸ τὰς πτύχας τοῦ τοιούτου ὄρους ὁ Διονύσιος λέγει πάντας ξυνῇ ἐπωνυμίᾳ εἶναι Ἀριηνούς· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανή, κατὰ τὸν Γεωγράφον, λέγοντα ὅτι „μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἡ „Ἀριανὴ μερίς"· ἔνθα καὶ οἱ Ἄρβιες, εἶτα Ὠρεῖται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι· ἐοίκασι δὲ οὕτω λέγεσθαι ἀπὸ Ἀρείου ποταμοῦ, ὡς παρεμφαίνει Ἀρριανὸς ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου. Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι καὶ οἱ Μῆδοί ποτε ἐκαλοῦντο Ἄρειοι· ἀφικομένης δὲ τῆς Μηδείας εἰς αὐτούς, μετέβαλον τὸ ὄνομα. οἶδε δὲ καὶ τούτους τοὺς ἰδίως λεγομένους Ἀρείους, οὓς καὶ λέγει τόξοις ἐσκευάσθαι Μηδικοῖς. ὁ δὲ Διονύσιός φησι καὶ ὅτι οἱ Ἀριανοὶ φαύλην χθόνα οἰκοῦσιν, ὑπὸ λεπτῇ ψάμμῳ πληθύου-

Τῆς ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
Πρὸς δ᾽ αὐγάς, [1] Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα
Πασάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο·
Ἥν ῥά τ᾽ ἀνερχόμενος, μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν,
Ἠέλιος πρώτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι.
Τῶ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι,
Θεσπέσιον λιπόωντες, ἐειδομένας δ᾽ ὑακίνθῳ
Πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
Τῶν δ᾽ οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
Ψάμμον εὐγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν·
Οἱ δ᾽ ἱστοὺς ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ᾽ ἐλεφάντων

σοιν, καὶ ῥώπεσι δασεῖαν, τουτέστι φυτοῖς χθαμαλοῖς καὶ θαμνώδεσιν· ἅπερ ὁ μὲν Ποιητὴς ῥωπήια λέγει, ὁ δὲ πολὺς ὄχλος ῥωπάκια. ἀλλὰ καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς ἐκεῖ γῆς, ὅμως εἰσί, φησίν, αὐτοῖς ἄλλαι κέλευθοι ἐπαρκεῖς εἰς ζωήν. κομίζει γὰρ αὐτοῖς ἡ γῆ ἄλλον ὄλβον ἀκήρατον. πάντῃ γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κοραλλίου, πάντῃ δὲ ὑπὸ πέτραις αἱ φλέβες ὠδίνουσι χρυσοῦ κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείρου. κἀντεῦθεν οἱ ἐγχώριοι ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον ἔχουσιν, ἤγουν ἐξωνοῦνται δι᾽ αὐτῶν τὰ εἰς βίον. ἔστι δὲ τὸ βιοτήσιον, ὅμοιον τῷ φιλοτήσιον καὶ νεοτήσιον. Ἰστέον δὲ ὅτι χρυσῆν ὁμοῦ καὶ κυανῆν τὴν σάπφειρον εἶπεν, ἐπειδὴ τοιαύτας πέμπει χρόας. τὸ δὲ κοράλλιον τοῦ τῆς Γοργόνος αἵματος ἀποστάξαι μυθεύεται, ἀφ᾽ ἧς, οἷα κόρης οὔσης, ἡ κλῆσις τῷ λίθῳ ἐνεκαινίσθη.

I. Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χείλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρώταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων. διὸ καὶ θερμότατος παρ᾽ αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἑωθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, κατὰ τὴν Ἑλλάδα· καὶ διὰ τοῦτο καὶ χρῶμα φέρουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως. ὁ δὲ Διονύσιος, πολὺν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς, φησί, διό τόν τε χρόα οἱ ἐκεῖ κυανέουσι, θεσπέσιον λιπόωντες, τρίχας τε πιοτάτας φοροῦσιν, ὑακίνθῳ ὁμοίας· ὅπερ ὁ Ποιητής που φησίν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἤτοι μελαίνας. μέλαν γὰρ καὶ τὸ ἄνθος. μελανότεροι δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοί, καὶ τὴν χροιὰν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἰκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου· ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν. εἰσὶ δὲ καὶ μακρόβιοι. καὶ οἱ μέν, φησί, χρυσοῦ μεταλλεύουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὅ ἐστιν ἀναίροντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον. οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας· οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πρισθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, ὡς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν. ἄλλοι δέ, φησί, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τῶν χειμάρρων προβολαῖς, ἢ προσμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἰχνεύουσιν, ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα, ἢ χλωρὸν διαυγάζουσαν ἴασπιν, ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου, καὶ γλυκερὰν ἀμέθυστον ὑπηρέμα πορφύρουσαν. Καὶ ὅρα ὅπως ἑκάστην λίθον μετ᾽ ἐπιθέτου προσφυεστά-

του

E qua deſecantes victuale pretium habent.
Ortum autem verſus, Indorum amœna expanditur terra
Omnium extrema, ad littora oceani :
Quam exoriens, divorum ad opera & hominum,
Sol primis accendit [*illuſtrat*] radiis.
Quare terræ habitatores quidem corpore ſubfuſci ſunt,
Mire pingues, ſimileſque hyacintho
Pinguiſſimas geſtant in capitibus comas.
Horum autem quidam auri ſcrutantur originem, [*metalla,*]
Arenam fodientes curvatis apte ligonibus :
Alii telas texunt lino elaboratas : alii elephantum

τη[illegible]ξελίγκε, γλυκέως γράφων, καὶ φράζων καλῶς τὰ καλά. λίθος δὲ τὸ τοπάζιον διαφανής, ὃς καὶ τοπάζιον τετρασυλλάβως λέγεται, χρυσοειδὲς ἀπολάμπον φέγγος, ὃ μεθ' ἡμέραν οὐ ῥᾷον ἰδεῖν· ὑπεραυγεῖται γάρ, φασί. νύκτωρ δὲ ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες, καὶ περικαθέψαντες σημεῖα τῷ ὀρύγματι, μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσιν. οὕτω τιμίοις λίθοις καταστράψας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος, ἐπάγει ἐπιφωνηματικῶς, κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὔξει, ποταμοῖς οὖσα κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα. ναὶ μήν, φησί, καὶ οἱ λειμῶνες οἱ ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις. ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὔξεται, ἄλλοθι δὲ ὕλη θάλλουσιν Ἐρυθραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδή· Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρήκειν ὠκεανόν. ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγίτιν χώραν, κατὰ τὸν Διονύσιον, περὶ τὰ τέρματα ἑλκύσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἤτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος. ἕτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι, καὶ πολύρριζον, καὶ πολυχρώματον, καὶ δίκαρπον, καὶ δίφορον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις, καὶ πενταπήχεις τοὺς πολλούς, ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται. καὶ φιλῳδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέγονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου· ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδοί, καὶ οὔτις δοῦλος Ἰνδός. εἰσὶ δὲ καὶ μελάντεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιόπων, καὶ τὰ ἐς πόλεμον γενναιότατοι. φασὶ δὲ καὶ σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου· ἐπανθεῖν δὲ καὶ δένδροις ἀγρίοις ὡς ἔριον καλλονῇ καὶ ἀρετῇ προφέρον τοῦ ἐκ τῶν προβάτων. ἐξ οὗ, φασί, καὶ εὐτελεῖς σινδόνες ὑφαίνονται, τουτέστιν εὔμιτοι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· ὅπου ἐπίτελμοι ἐλέγοντο οἱ συχνοί. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν, ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι. καὶ ὅτι τὰ ἔσω τῆς Ἰνδίας ἐρημία ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον· καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμινα· καὶ ὅτι ἓν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. περὶ δὲ τοῦ ἀνωτέρω ῥηθέντος καλάμου φασὶ τοιαῦτα οἱ παλαιοί· ῥίζαι καλάμων μεγάλων καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ ἑψήσει γλυκεῖαι. καὶ πάλιν, κάλαμοι ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν. τοὺς δὲ φαγόντας ὠμοὺς τούτους, μεθύειν. καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἁπλῶς ἕτεροι περίσημοι ἐν Ἰνδίᾳ, ὡς ἐῤῥέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑσπερίοις

Αἰθιο-

Ἀργυφέους πειρηθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας·
Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῆσιν [1] ὀναύρων
Ἤ που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
Μαρμαίροντ', ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἴασπιν,
Ἢ καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου,
Καὶ γλυκερὴν ἀμέθυστον ὑπηρέμα πορφύρουσαν.
Παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
Ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
Ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὖτε
Ὕλαι τηλεθόωσιν Ἐρυθραίου καλάμοιο.
Φράζεο δ' ὥς τι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι,
Οὔρεά τ' ἠνεμόεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
Ἤτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε,
Πάσῃσι λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἴδει ῥόμβου.
Ἀλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούρεος ὕδασιν Ἰνδὸς
Γαῖαν ἀποτμήγει· νότιον δ' ἁλὸς οἶδμ' Ἐρυθρῆς·
Γάγγης [2] δ' εἰς αὐγάς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφὶς
Κεκριμένοι· ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἰνδοῦ

Αἰθίοψιν. ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς. λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὑρόντα τι ὀλέθριον, ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

1. Ὅτι τοὺς χειμάρρους καὶ οὗτος ἀναύρους λέγει, διὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀενάοις αὔρας ἀποτελεῖν.

2. Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἥρμοσται πλευραῖς, λοξαῖς πάσαις, ῥόμβον ἀποπλάσσεται. ὧν ἑσπερία μὲν, ἡ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ· νοτία δὲ, ἡ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα· ὁ δὲ Γάγγης, ἑῴα· εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἤγουν, κατὰ τὸν Γεωγράφον, τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα. Καὶ σημείωσαι, ὅτι, κατὰ τὸν Διονύσιον, καὶ Ἰνδικος ἐστὶ Καύκασος, ὡς ἀνόπιν εἴρηται. τὸ δὲ, πόλον ἄρκτων, τὸν ἀρκτῷον δηλοῖ τόπον τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἤδη προγέγραπται. ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προείρηται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα μὲν γεωμετρικὸν τετράγωνον σχῆμα ὁ ῥόμβος, τὰς διαμέτρους οὐ κατὰ χιασμὸν ἀγομένας ἔχων, ἀλλὰ κατὰ ὀρθὸν πως ἀλλήλας διχάζουσας. μάλιστα δὲ, ὡς ὁ Γεωγράφος φησὶ, ῥόμβος ἐστὶ τετράγωνον παραλληλόγραμμον, οὐκ ὀρθογώνιον, ἀλλὰ τὰς μὲν δύο

ἔχον

Candidos ſectos radunt dentes:
Alii veſtigant apud effluvia torrentium
Aut berylli glaucam gemmam, aut adamantem
Relucentem, aut viridi colore pellucentem jaſpim,
Aut etiam glauco ſplendentem colore lapidem nitidi topazi,
Atque dulcem amethyſtum leviter [*ſenſim*] purpuraſcentem.
Omnigenas enim terra apud illos homines divitias producit,
Perennibus fluviis irrigua hinc inde.
Jam vero & prata aſſidue comata ſunt foliis.
Alibi enim milium creſcit, alibi autem
Sylvæ vireſcunt calami Erythræi.
Attende [*adverte*] autem ut tibi figuram utque fluvios refe- [ram,
Monteſque excelſos, & ipſius gentes terræ.
Nempe quatuor in lateribus ſtabilita eſt [*fixa eſt,*]
Omnibus obliquis, ſimilis figuræ rhombi.
Sed enim occidentalibus quidem conterminus aquis Indus
Terram abſcindit: ad auſtrum vero maris fluctus rubri:
Ganges autem ad orientem: verum Caucaſus ad polum urſa- [rum.
Atq; hanc quidem multiq; & beati homines tenent,
Non una habitantes cognomines, ſed diverſe
Separati: fluvium quidem immenſum prope Indum

ἔχον ὀξείας, τὰς δὲ λοιπὰς ἀμβλείας τὰς ἀπεναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τῇ τοιαύτῃ

καταγραφῇ. τοιούτου δὲ, φασὶ, σχήματος ἦν καὶ τὸ γέῤῥον, ἀσπὶς δηλονότι τετράγωνος, οὐκ ὀρθογώνιος. καὶ ξύλινον δὲ ζωγρεῖον ὄρνιθος, ἤγουν κλωβίον, παρασαλευθὲν τῆς κατὰ φύσιν παραλλήλου θέσεως τῶν πλευρῶν, ῥόμβου σχῆμα ἀποτελεῖ. καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥόμβος τὸ σχῆμα. εὕρηται δὲ καὶ ἰχθὺς λεγόμενος ῥόμβος, ὡς καὶ Ἀθήναιος ἱστορεῖ, καὶ ἡ τῶν Θετταλῶν γλῶσσα παρακαλεῖ. ἔστι δὲ ῥόμβος καί τις τροχὸς, ὃν στρέφοντες ἐν ἱμάντι καὶ τύπτοντες ἐκτύπουν, ῥόμβος κατὰ ὀνοματοποιίαν καλούμενος. Ἀπολλώνιος οὖν ἐν Ἀργοναυτικοῖς λέγει, ῥόμβῳ καὶ τυμπάνῳ ὑπὸ Φρυγῶν τὴν Ῥέαν ἱλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φαρμακίδων τροχὸς ὁ ῥόμβος παρὰ Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενος ἐν τῷ στρέφεσθαι. τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι

Δ/ς

Δαρδανέες, [1] τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην
Συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν [2] Ὑδάσπης.
Τοῖς δ' ἔπι καὶ [3] Κώφης τρίτος ἕσπεται ἀργυροδίνης.
Τῶν δὲ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ [4] Τόξιλοι ἄνδρες,
Σκόδροι δ' ἑξείης· ἐπὶ δ' ἕσπεται ἄγρια φῦλα
Πευκανέων· [5] μετὰ τούσδε Διωνύσοιο θεράποντες

διὰ τοῦ υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν, ὅ ἐστι στροφὴν καὶ τροχοειδῆ κίνησιν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰς κινήσεις ὁ Ἀπολλώνιος ῥυμβόνας καλεῖ. καὶ τάχα καὶ ἡ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ κειμένη ἄπορος λέξις, τὸ ἐρρυμβόνα, ἐκ τοιούτου τινὸς ἔχει τὴν ἀρχήν· ἐν οἷς λέγει, ὅτι ἐσπάσθη τὰ χρήσιμα, καὶ εἰς ἀσωτίαν ἐρρυμβόνα τὰ τιμιώτατα.

1. Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μέντοι Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

2. Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδικὸς) πλωτός ἐστι ναυσίν, εἰς ὃν Ἀκεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ Γεωγράφος φησίν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πήχεις μ΄. ὧν οἱ μὲν κ΄. πληροῦσι μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ΄. ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, διὸ καὶ νησίζουσιν αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. ἵδρυνται γὰρ ἐπὶ χωμάτων. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησίν, ὁ Ὑδάσπης εἰς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβαλὼν τὸ πᾶν ὕδωρ, Ἀκεσίνην παρέχεται καλέεσθαι. λέγει δὲ καὶ ὅτι αἱ τριακόντοροι τοῦ Ἀλεξάνδρου τέχνῃ τμηθεῖσαι, καὶ ἐπὶ ζευγῶν διακομισθεῖσαι, συνεπήχθησαν ἐν τῷ Ὑδάσπῃ, καὶ ὤφθησαν ναυτικαί.

3. Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικός ἐστι ποταμός, ὃν ὁ Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτός, ἐν τῇ Καθόλου προσῳδίᾳ, βαρυτόνως ἐκφέρει, καὶ μετὰ τοῦ σ, ὡς τὸ Χρύσης. Ἀριστοτέλης δέ, ὥς φασιν, ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου, τὸν Κωφῆνα, ὡς τὸν Σαλῆνα, φησίν. ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων, « Χοάσπης εἰς τὸν « Κώφην ἐμβάλλει ». καὶ πάλιν, « μετὰ τὸν « Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδάσπης, εἶτα « ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Ὕπανις ». τὸν δὲ Ὑδάσπην πλωτὸν νήεσσιν ὁ Διονύσιος λέγει. οἱ δὲ παλαιοὶ μεταξὺ τοῦ τε Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου ἔθνη μὲν κεῖσθαι λέγουσιν ἐννέα, πόλεις δὲ χιλιάδας εἰς πέντε.

4. Ὅτι καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ Γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων, καὶ εὐδαίμονα, καὶ εὐνομωτάτην· καὶ τινα ἄνδρα Τάξιλον ἱστορῶν αὐτῆς βασιλέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον, ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν. διὸ καὶ φθονοῦντές οἱ Μακεδόνες ἔλεγον, ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

5. Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φῦλα. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύσου καλεῖ θεράποντας· ὅτου, φησί, χρυσὸν καταφέρουσιν ὁ Ὕπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθείς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαβρότατοι ποταμῶν, ἀπὸ Ἠμωδοῦ ὄρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγίτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλάβως, κατὰ συγκοπήν. ἣν καὶ προνενευκέναι εἰς τὸν ὠκεανόν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην. καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν. τοῦτο δέ, ἢ διὰ τὸ ὕψος· ἠλίβατος γάρ ἐστιν· ἢ διότι αὐτὴ πρώτη ἐστὶ τῷ ἡλίῳ βατή. διὸ καὶ οὐ φέρουσι τὰ πτηνὰ τὴν τοῦ ἡλίου θέρμην ἐκεῖ πρῶτον ἀνατέλ-

Dardanenſes, ubi flexuoſum [*ſinuoſum*] è rupibus Aceſinem
Delabentem excipit remigabilis navibus Hydaſpes.
Hos vero juxta & Cophes tertius ſequitur, cujus argentei ſunt
Horum autẽ medii habitant Sabæ atq; Toxili viri, [vortices.
Scodri vero deinceps : conſequuntur autem agreſtes gentes
Peucaneorum : verum poſt illos Bacchi cultores

ἀνατέλλοντος. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄορνις ὁ τόπος οὕτως λέγεται διὰ τοῦ ι. ἦν δὲ δυνατὸν καὶ διὰ τοῦ ο λέγεσθαι αὐτήν, εἴγε ὁ Λυκόφρων Ἄορνόν τινα λέγει λίμνην. καὶ περὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν δὲ χώραν, τὴν ῥηθεῖσαν περὶ τούτων στόμιον, ἱστορεῖταί τι ὀνομαζόμενον Ἄορνον, ὡς ὀρνέοις ἄβατον, ἐξ οὗ πνεῦμα φθοροποιὸν ἀναδιδόμενον, μικρὸν ἐκ κουφισθὲν, κατακλᾶται κάτω· ὑφ' οὗ φθείρεται εἴ τι παρατυχὸν ὀσφρήσεται· κἂν ἐσκεδάννυτο, φασὶ, τὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἔξω, οὐκ ἂν ᾠκίσθη ὁ τόπος. ὅμοιον δὲ ἐκ καὶ ἐν Ἱεραπόλει τῆς Ἀσίας πνεῦμα ἱστορεῖται, ὃ πάντα τὰ ὀσφραινόμενα φθείρει, πλὴν τῶν εὐνούχων. λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἣν Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρὶς ἀπεκρούσθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἷλε προσβολήν. ταύτης δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπορρέειν λέγεται. τοὺς δὲ ῥηθέντας δύο χρυσοφόρους ποταμοὺς, τὸν Ὕπανιν καὶ τὸν Μάγαρσον, φασὶν, ἐξιέναι τῶν Ἠμωδῶν ὀρέων, ἅπερ ἀνωτέρω Ἠμωδὸν ἔφη ὄρος ὁ Διονύσιος, ἀφανιζομένους, καὶ κρυφθέντας ἐφ' ἱκανὸν ἀναβλύζειν ἐκδιδομένους. πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὕπανις. ἀρίστη τε γὰρ, φασὶν, ἡ πέραν αὐτοῦ, καὶ οἱ χρυσωρύχοι μύρμηκες αὐτοῦ που λέγονται εἶναι. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τοῦ τόπου τερατεύονται. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, μέχρις αὐτοῦ ἐλθόντα, περαιτέρω κωλυθῆναι προελθεῖν, μαντείοις τε προσέχοντα, καὶ διὰ τὸ ἀπαγορεῦσαι τὴν στρατιάν. οἱ δὲ περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιδος ἐκεῖνον φασὶ προελθεῖν μέχρι καὶ εἰς Γάγγην, ὅντινα Γάγγην μέγιστον τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ποταμῶν ἱστοροῦσιν, ἐκ τῶν Ἠμωδῶν ὀρέων καταφερόμενον. μεθ' ὃν δεύτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἴστρον καὶ Νεῖλον. φασὶ δὲ καὶ ιε'. ποταμοὺς τοὺς ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰνδὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὕπανιν· οὓς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, ἐκδίδωσιν ἐς θάλασσαν. τὸ δ' αὐτὸ πάσχειν λέγουσι καὶ τὸν Τίγριν ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν. διὸ καὶ ἐν τῇ ἐκβολῇ Πασιτίγριν καλεῖσθαι, οἷα μὴ ἁπλοῦν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν παντοῖον Τίγριν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ Σκυθικὸς ποταμός τις ἐστὶ, λεγόμενος Ὕπανις, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἥτις λέγεται μήτηρ Ὑπάνιος, καθὰ δηλαδὴ καὶ Μαιῶτις μήτηρ τοῦ Εὐξείνου. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι περὶ τοῦ Σκυθικοῦ τούτου ποταμοῦ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί. καὶ ὅτι κρήνη ἐκδίδωσιν εἰς αὐτὴν οὕτω πικρὰ, ὥστε κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν, καίτοι οὐκ ὀλίγον ὄντα ποταμόν. τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύνεσθαί που φασὶ καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίους, ὅτε πληρωθείη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἑπτά. τοῦτον λέγεται ζεῦξαι πλοίοις Ἀλέξανδρος, Ἡφαιστίωνος γεφυρώσαντος. Ἀρριανὸς δέ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ'. σταδίους διέχουσιν αὐτοῦ αἱ ὄχθαι· ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν. τὸ δὲ Ἠμωδὸν ὄρος, ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται τὰ Ἠμωδὰ καὶ πρὸς αὐτοῦ ἐστι τοῦ ὠκεανοῦ, τινὲς τῶν παλαιῶν προπαροξύνουσιν, ὡς προείρηται. πολλὴ δὲ ἐλάτη καὶ πεύκη καὶ κέδρος παρὰ τὰ Ἠμωδὰ, καὶ στελέχη ναυπηγήσιμα.

Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
Δαιδαλέην Ὕπανίς τε φέρει, θεῖός τε Μέγαρσος,
Λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' οὔρεος Ἠμωδοῖο
Ὀρνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγῆτιδα χώρην,
Πρὸς νότον ἑλκόμενοι παρὰ τέρματα Κωλίδος αἴης.
Ἡ δ' ἤτοι προνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ἠλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι·
Τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν Ἄορνιν.
Ἔστι δέ τις θηητὸς ἐϋῤῥείτην παρὰ Γάγγην
Χῶρος [1] τιμήεις τε καὶ ἱερὸς, ὅν ποτε Βάκχος
Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἁβραὶ
Λινάων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
Θύρσοι μαιμώωντο, καὶ εἰς σπείρημα δρακόντων
Ζωστῆρές θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτης ἑλίνοιο,

1. Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος, τοὺς κελαινοὺς Ἰνδοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ, δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα καὶ αὖθις παγχαλόων, ὅ ἐστι χαίρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε. Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαινοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδούς. δύνανται δὲ πάντως καὶ οὗτοι κυάνεοι λέγεσθαι, εἴπερ, ὡς ὁ Διονύσιος φθάσας ἔφη, χρόα κυανέουσιν. εἶτα διηγεῖται καὶ ὅπως θυμαίνοντος αὐτοῦ, ἤγουν θυμουμένου, αἱ μὲν νεβρίδες ταῖς Βάκχαις εἰς ἀσπίδας ἠλλάσσοντο, ἐς δὲ σίδηρον οἱ προῤῥηθέντες θύρσοι· οἱ ζωστῆρες δὲ, καὶ οἱ τῆς ἑλίνου, (ἤτοι τῆς ἀμπέλου) ἕλικες, εἰς δρακόντων σπειρήματα, ὅ ἐστι σπείρας, ὁλκούς. ὅθεν καὶ σπειροῦν λέγεται τὸ σπαργανοῦν, καὶ σπεῖρον ὀνομάζεται τὸ εἰς τοῦτο χρησιμεῦον ὕφασμα. τὸν δὲ χῶρον, ὃν ὁ Διονύσιος θυμαίνων ἐπάτησε, θηητὸν καὶ τιμήεντα καλεῖ, καὶ ἱερόν· λέγων ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος Νυσσαία ὁδὸς ἐκλήθη, ἥτις περὶ τὸν Γάγγην ἐστὶν, ἀπὸ τῆς Ἀῤῥαβικῆς Νύσσης κληθεῖσα, ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος κληθῆναι δοκεῖ. Νύσσα δὲ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, πόλις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρός· ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις μηρορραφὴς ἐνομίσθη Διόνυσος. Ἡρόδοτος δὲ περὶ που τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦτον τελεσφορεῖ, λέγων ὅτι "ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεῤῥάψατο, καὶ ἤνεγκεν εἰς Νύσσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὖσαν." ἄμπελος δὲ (ὡς φησιν ὁ Γεωγράφος) αὐτόθι οὐ τελεσίκαρπος. ἀποῤῥεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν ἢ περκάσῃ, διὰ τοὺς ἄδην ὄμβρους. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσσαι, ὧν μία καὶ περὶ Θρᾴκην, ἧς μνημονεύει Ὅμηρος ἐν τοῖς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ. καὶ περὶ τὰς Τράλλεις δὲ Νύσσα τίς ἐστι, καὶ κώμη αὐτόθι Νυσσαίων, καὶ ἄντρον Χαρώνειον, οὗ πλησίον οἱ ἱερεῖς ἐγκοιμώμενοι διατάττουσιν ἐξ ὀνείρων τοῖς νοσοῦσι τὰς θεραπείας. τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτος ὁ τόπος ἐστὶ, καὶ ὀλέθριος. Ἀῤῥιανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς, ἄλλῃ τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος, παρὰ Νυσσαίοις φύεται· καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες, ἡδέως τὸν κισσὸν εἶδον, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, καὶ

ὅτι

Gargaridæ habitant; ubi auri originem [*materiam*]
Pulchram Hypaniſque vehit, vaſtuſque Megarſus,
Rapidiſſimi fluviorum : è monte autem Emodo
Profecti promanant in Gangeticam regionem,
Ad auſtrum tracti ad fines Colidis terræ.
Hæc autem prominet in oceanum profundos habentem vor- [tices,
Ardua, veloces quam vix ingrediuntur aves:
Quare ipſam & homines cognominant Aornim.
Eſt autem quidam mirandus pulchrifluum prope Gangem
Locus honoratus ac ſacer, quem olim Bacchus
Iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles
Mænadum nebrides in clypeos, in enſem vero
Thyrſi prorumperent, atque in ſpiram draconum
Balteique & capreoli flexuoſæ vitis,

ὅτι Νυσαίων πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκονιμένον ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἐθαύμασάν τε τὴν ὄψιν, καὶ πεσόντες εἰς γῆν ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἕλικος ἡ ἄμπελος κεῖται μὲν καὶ παρ' ἄλλοις, δοκεῖ δὲ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἐλινύειν, ὅ ἐστιν ἀργεῖν καὶ σχολάζειν, ὅπερ ὁ οἶνος Διόνυσος αἴτιος. εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι τινὲς ταῦτα τὰ περὶ Διονύσου, καθὰ καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους, ἄπιστά φασι καὶ μυθώδη, καὶ κολακείας ἀναπλάσματα. πάντων γάρ, φασί, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτῴῳ γωνίᾳ τοῦ Καυκάσου, οἱ Μακεδόνες, κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, μετέθηκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καὶ τι σπήλαιον ἱερὸν ἐν Παροπαμισάδαις τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεικνύοντες, Προμηθέως δεσμωτήριον αὐτὸ ἀπέφαινον. καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἔλεγον εἰς λύσιν τοῦ Προμηθέως· ἐναγόμενοι πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν αὐτόθι βοῦς ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον, τὸ τοῦ Ἡρακλέους παράσημον. ὥστε τούτῳ τῷ λόγῳ ἐφ' ἑκατέρας τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς κόλακας οὐκ ἀποικότα οὔτε τοῦ Ἡρακλέος, ἀλλ' οὐδὲ μὴν οὐδὲ τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκείνοις ἀποδημῆσαι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ ταῦτα. εἰ δέ τι χρὴ προσπαῖξαι τοῖς κόλαξιν, εὐφυέστερον ἦν εἰς κολακείαν τὸ μὴ τοιαῦτα πλάττειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποστερεῖν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τῷ Διονύσῳ τὰς ἐκδημίας, ὡς ἂν δοκοίη ὁ κολακευόμενος Ἀλέξανδρος εἰς τοιούτους ἀφικέσθαι τόπους, εἰς οὓς οὐδὲ Ἡρακλῆς, οὐδὲ Διόνυσος, οἱ τοῦ Διός. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες, κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ Καύκασον ὠνόμασαν ὁμοῦ τήν τε Παροπαμισὸν, καὶ τὸ Ἠμωδὸν, καὶ τὸ Ἰμάιον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη. Ὅρα δὲ κόμπον Ἑλληνικὸν, ὡς καὶ φθάσαντες εἴπομεν, ἐὰν ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, οἱ τὰς τῆς γῆς ἀνδραγαθίαις περιελθόντες τέρμονας. Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας. « Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅστις γε οὗτος ὁ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας Διόνυσος ».

Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτήν.
Τοὔνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον,
Κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν ἰάσιν ὄργια πάντα.
Αὐτὸς δ', ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
Ημωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
Ελκεται ἠῴοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
Ενθα δύο στήλας στήσας περὶ τέρματα γαίης,
Καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
Τόσσοι [1] μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν.
Αλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρου ἀλόωνται
Μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσαι
Θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
Καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
Αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,
Αστρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ' ἑκάστῳ
Μοῖραν ἔχειν πόντοιο, καὶ ἠπείροιο βαθείης.
Τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν ἔλλαχ' ἑκάστη.
Η μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
Η δὲ κελαινοτέρη, ἡ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφήν·
Αλλη δ' Ἀσσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεϊ μίλτου,
Αλλαι δ' ἀλλοῖαι. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.

"σος". οὐ γὰρ δὴ ῥᾷον εὑρεῖν δοκεῖ οὔτε τὸν Θηβαῖον τὸν τῆς Σεμέλης τῆς Κάδμου, οὔτε ὃν Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς τελεταῖς Διὸς καὶ Κόρης παῖδα σέβουσιν, οὐ μὴν οὐδ' ἄλλον οὐδαμοῦ Διόνυσον ἀρήϊα ὅπλα ἐνδεδυκότα.

1. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ τῆς ἱστορίας ὁμολογῶν συνοπτικόν, τοὺς ὑπερτάτους κατὰ γῆν ἄνδρας μόνους λέγει περιηγήσασθαι. τοὺς γὰρ ἄλλους, οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ τὰς ἠπείρους πλανῶνται μυρίοι, τίς ἄν, φησίν, ἀριφραδέως ἀγορεύσει, θνητὸς ὤν; θεὸς δὲ μόνος πάντα ῥεῖα δύναται. εἶτα μαθηματικὴν φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν τινὰ ἐκθεὶς προσφόρως τῷ καιρῷ, καὶ εἰς ἔννοιαν πρώτην σεμνότητος καταπαύων τὴν περιήγησιν, φησὶ θεὸν καὶ τὰ τῆς γῆς πρῶτα θεμέλια τορνώσασθαι, καὶ βαθὺν οἶμον δεῖξαι ἀμετρήτου θαλάσσης, καὶ τῷ βίῳ ἔμπεδα πάντα διατεκμήρασθαι, ἄστρα διακρίναντα· κληρώσασθαί τε ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων μοίρας γῆς καὶ θαλάττης· ὅθεν καί, κατὰ τοὺς ἀστέρας τοὺς διαλαχόντας τὴν γῆν, ἄλλην ἀλλαχοῦ, φησί, γῆ ἑκάστη φύσιν ἔλαχεν. ἡ μὲν γὰρ λευκὴ καὶ ἀργινόεσσα τὴν μορφήν, ἡ δὲ μελαντέρα, ἡ δὲ μέση ἀμφοτέρων· ἄλλη δὲ μιλτώδης, καὶ ἄλλη ἀλλοία. οὕτω

γάρ,

Tunc quum præ ſtultitia dei deſpexerunt feſtum.
Quamobrem Nyſſeam quidem vulgo dixerunt viam,
Decore autem celebrarunt cum liberis orgia [*ſacra*] omnia.
Is vero, quando gentes nigrorum debellavit Indorum,
Erinodos montes adiit, quorum ſub radice
Volvitur orientalis ingens unda oceani.
Ubi duabus columnis poſitis in finibus terræ,
Exſultans ad fluentum rediit Iſmeni.
Tot quidem per orbem ſummi [*præcipui*] populi ſunt.
Alii autem hic & illic per continentes vagantur
Innumeri, quos nemo perſpicue memoraverit
Mortalis qui ſit. ſoli autem dii facile omnia poſſunt.
Ipſi enim etiam prima fundamenta tornarunt,
Atque profundam viam oſtenderunt immenſi maris:
Ipſi, inquam, ſtabilia [*firma*] omnia vitæ ſignarunt,
Sidera diſpertiti. tribuerunt autem unicuique
Partem habere maris, & continentis vaſtæ.
Quare etiam diverſam formæ naturam ſortita eſt quælibet.
Quædam enim albaque & candida [*vel argillacea*] eſt,
Quædam vero nigrior, quædam ambarum ſortita eſt for-[mam:
At alia Aſſyriæ conſimilis flori rubricæ;
Aliæ item diverſæ. ita enim magnus decrevit Jupiter.

γάρ, φησίν, ὁ Ζεὺς ἐφράσατο. ἐφ' οἷς γνωματευόμενος λέγει, Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται. καὶ ἔστι τοῦτο τέταρτον ἢ πέμπτον τοῦ Διονυσίου γνωμικόν. Ὅρα δὲ ὅτι ἐν τοῖς, ἔμπεδα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον τεκμήραντο, ἄστρα διακρίναντες, ἄστροις τὴν τῶν ἐγκοσμίων αἰτίαν ὁ Διονύσιος ἀνατίθησι. τὸ δὲ τεκμήραντο ἐξ Ὁμήρου εἴληπται, καὶ δηλοῖ τὸ περιγράψασθαι. τὸ δὲ ἀργινόεσσαν, γράφεται καὶ ἀργιλόεσσαν, διὰ τοῦ λάμβδα, κατὰ στοιχείων συγγένειαν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ νίτρον, λίτρον, καὶ τὸ πνεύμονα, πλεύμονά φασιν οἱ Ἀττικοί. τάχα δὲ καὶ αἱ ἄργιλλαι τὰ ὑπόγαια οἰκήματα ἐκ τῆς τοιαύτης παρωνομάσθησαν λέξεως, ὡς τῆς τοιαύτης γῆς μάλιστα εὐθέτως ἐχούσης διὰ τὴν στεγανότητα, πρὸς κατεργασίαν τοιαύτης οἰκήσεως. τὴν δὲ μίλτον περιφράζων, ἄνθος λέγει Ἀσσυρίης γῆς, ἀντὶ τοῦ Σινωπικῆς. Ἀσσυρία γάρ, κατὰ τὸν Διονύσιον, ἡ περὶ Σινώπην γῆ κατὰ Εὔξεινον, ὡς προείρηται. αὐτὸ δὲ τοῦτο Σινωπικὴ ἡ μίλτος λέγεται, κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ διὰ τὸ αὐτόθι γίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκεῖ πρὸς τῶν ἐμπόρων κατάγεσθαι. διὰ τοῦτο δὲ τάχα καὶ σινωπίδιον παραφθείροντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιοῦτον

Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
Υμεῖς [1] δὲ ἤπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι,
Υδατά τ᾽ ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
Καὶ ποταμοὶ, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
Ηδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
Ηδη δὲ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

τοιοῦτον χρῶμά φασιν. τῇ δὲ Σινωπικῇ μίλτῳ ἐνάμιλλον εἶναι καὶ τὴν Ιβηρικὴν λέγουσιν.

1. Οτι γλυκεῖα ἡ καταστροφὴ τοῦ ποιήματος. ὡς γὰρ προαίρεσιν ἔχουσι τοῖς ἀψύχοις ὁμιλῶν ὁ Διονύσιος κατὰ λόγον γλυκύτητος, χαίρετε, φησὶν, ὦ ἤπειροι, καὶ ὦ νῆσοι, καὶ ὦ τὰ καὶ τά. καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς εὐχὴν καταστρέφων τὸν λόγον, ἐπεύχεται ἐκ τοῦ κρείττονος, ἤγουν θεόθεν, ἐπάξιον αὐτῷ γενέσθαι τὴν τῶν ὕμνων ἀμοιβὴν, ὡς μέγα τι ἀνύσαντι. ὕμνους δὲ ἐνταῦθα, ἢ τὴν ῥηθεῖσαν προσοχῶς θεολογίαν καλεῖ, ἢ ἁπλῶς οὕτω τὰ ἑαυτοῦ ἔπη. ἔστι γὰρ ὅτι ὁ ὕμνος καὶ ἄλλως λέγεται. καὶ οὐ μόνον ἐπὶ θείου ἐπαίνου. Πίνδαρος οὖν τοὺς ἑαυτοῦ Επινικίους, ὕμνους καλεῖ. καὶ Αἰσχύλος

ΤΕΛΟΣ.

Sic hominibus diſparia omnia facta ſunt.
Vos autem continentes, & quæ in mari eſtis valete inſulæ,
Undaque oceani, & ſacra fluenta ponti,
Et fluvii, fonteſque, & montes ſaltuoſi [*vel clivoſi.*]
Jam enim totius quidem percurri curſum maris,
Jam etiam continentium terrarum flexuoſam viam. at mihi
Ipſis à divis eſto digna remuneratio. [carminum

λόγος δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ κακολογεῖν, ὑμνεῖν ἔφη, ἐν τῷ,

Ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις.

καὶ τὸ ἁπλῶς δὲ θρυλλεῖσθαι ἤ, ὑμνεῖσθαι λέγεται. καὶ Ἡσίοδος δὲ τὸν περὶ ναυτιλίας ἔμμετρον λόγον, ὕμνον φησίν, ἐν τῷ,

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας νοεῖν τὸν ὕμνον δίδωσιν, ἔνθα τὸ ὑμνῳδεῖν ἀντὶ τοῦ θεσπίζειν τίθησιν. φησὶ γοῦν ἐν Ἴωνι,

——— ὀμφαλὸν
Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς.

τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμέτρως ᾄδειν νοεῖσθαι δύναται.

FINIS.

RUFI FESTI AVIENI

Deſcriptio Orbis Terræ.

QUA protenta jacent vaſtæ divortia terræ,
Et qua præcipiti volvuntur prona meatu
Flumina, per terras qua priſcis inclyta muris
Oppida nituntur, genus [1] hoc procul omne animantum
Qua colit, Aonii [2] peraget ſtilus impiger oris.
Ardua res, Muſæ. deus, en deus intrat [3] Apollo
Pectora, fatidicæ quatiens penetralia Cirrhæ.
Pierides toto celeres Helicone venite,
Concinat & Phœbo veſter chorus; oceanumque,
Carminis auſpicium primum, memorate Camenæ.
Oceani nam terra ſalo præcingitur omnis,
Parva ut cæruleo caput effert inſula ponto:
Nec tamen [4] extremo teres eſt ſinus undique in orbem,
Qua colitur populis, qua tellus paret aratro:
Sed matutino qua cœlum ſole rubeſcit,
Latior [5], accifi curvantur ceſpitis arva,
Cætera protentus. tria ſunt confinia terræ
Unius: eſt primum Libyæ, Europæque, Aſiæque.
Æquore ab Heſperio qua ſe ſalis inſinuat vis,
Terrarumque cavis inlabitur arduus [6] Atlas;
Qua juga celſa tument, Libyæ ſeſe explicat ora:
Finis huic Gades, ſeptenaque gurgite vaſto
Ora procul Nili. Phariorum hic gleba recumbit,
Et Peluſiaci celebrantur templa Canopi.
Europæque dehinc lævum eſt latus: & procul ambas
Una Aſia inclinans, geminis ſe cornibus urget
Deſuper, ac rupti divortia continet orbis.
Europam atque Aſiam Tanais diſterminat amnis.
Hic ſe Sarmaticis evolvens finibus, arte
Sciſſus [7] Araxéo prius æquore, jam ſuus, unda

1 *Forſan* hinc. *V. v.* 79. 2 *Al.* peragret. 3 Intret *malint alii.* 4 *Al.* extremus. 5 Arctior *legit Ulitius.* 6 *Vide v.* 395. 7 *Ariſtoteles ait Tanaim profluere ex Araxe. quod verum eſſe (inquit Voſſius ad Melam* p. 244.) *non poteſt, niſi per Araxem flumen Rha ſive Volgam intelligamus. quo poſito capienda ſunt verba Ariſtotelis de foſſa illa, quæ hodie quoque comparet, illic ubi Volga Tanai proximus eſt, quaque utrumque hoc flumen committit.*

 Effluit

Effluit in Scythiam : procul hinc Mœotida Tethyn
Intrat, & inſerto freta pellit vaſta fluento,
Iſmaricique riget ſemper flabris Aquilonis.
At qua piſcoſi gurges ſtrepit Helleſponti,
Vis obliqua ſali tepidum procumbit in Auſtrum,
Terrarumque trium [1] modus eſt mare, donec in [2] altis
Ora procul Nili late Thetis efflua ſerpat.
Altera [3] pars orbem telluris limite findit.
Ceſpes [4] terga jacens Aſiæ ſuccedit in oras,
Immenſuſque modi protenditur. [5] hinc latus artans
Caſpia contingit freta deſuper, atque tumenti
Proximus Euxino eſt. Aſiam conterminus iſte
Europamque ſecat. tellus ſeſe altera in auſtrum
Porrigit, inſertoque ſinus interjacet agro.
Nam ſinus hinc Arabum, ſinus hinc Ægyptius unda
Æſtuat, & Libycis Aſiam diſcernit ab oris.
Sic diverſa fuit ſententia, rite quis orbi
Limes haberetur. totum hoc circumlatrat æſtus,
Et maris infeſti moles ligat. una furenti
Natura eſt pelago, pelagi ſed nomina mille,
Æquor ut innumeris terrarum admoverit oris.
Qua ſe blanda ſatis intendunt flabra Favoni,
Heſperium oceano mare terras intrat ab alto.
Axe Lycaoniæ rurſum facie, atque ubi dura
Belligeratores nutrit tellus Arimaſpes,
Nomine Saturni late jacet æquoris unda.
Hic denſata ſali ſtant marmora, pigraque ponti
Se natura tenet, nunquam ruit effluus humor.
Mortuus hic Grajo perhibetur gurges in uſu.
Denique quam lento ſtupeat plaga ſalſa profundo,
Vel quam ſole carens pars orbis tetra rigeſcat,
Vix hebes has oras ardor Titanius adflat,
Vix evecta dies illuminat, omneque late
Pingue tenebroſa cœlum ſubtexitur æthra.
At qua [6] prima dies rutilo ſuſtollitur ortu,
Aureus & tremulas late rubor inficit undas,
Eoum pelagus, freta dicunt Indica. ponti
Propter Erythræi tenduntur dorſa profundi,
Æthiopumque ſalum. diffunditur hic notus ; æthram
Urit, & hic æſtu radiorum Phœbus anhelo
Arva coquit : ſterilis regio eſt, & inhoſpita late

1 *Vide verſum* 100. 2 *Lege* alti. 3 *Id eſt*, alii. 4 *Bellini* jacens, ut v. 228. arietis, *nam* v. 496. Campanus ager glebam jacit. *Quæ æquali ſunt planitie terga vocantur*. V. *Barthii Ablegmina*, p. 56. 5 *Vulg.* hic 6 Prius *in Ed. Par. & Madrit.*

Aret humus, caſſæque ſolo torrentur arenæ.
Oceanus ſic cuncta vago complectitur æſtu,
Undique ſic unus terras interminus ambit,
Innumeroſque ſinus cavat inlabentibus undis
Deſuper. [1] è multis celebri ſub nomine tantum
Quattuor infuſo late ſale terga dehiſcunt.
Primus in orbe ſinus vaſti maris æquora cingit.
Gurgitis Heſperii procul [2] hic protentus in oras
Faucibus à Libycis æſtum trahit; atque ubi lætam
Ceſpite ſub pingui pandit Pamphylia glebam,
Deficit, & curva ſinuatur littoris ora.
Alter item eſt primo brevior, majorque duobus.
Hic prolapſus aquas boreali [3] fuſus ab alto
Terga proceloſo turgeſcit Caſpia fluctu.
Hyrcanum hoc pelagus pars nominat. hinc duo rurſum
Ora patent ponti: geminus ſinus æquoris intrat
Telluremque cavat, qua ſe notus axe tepenti
Erigit[4]. horum unus vada longe Perſica fundit,
Caſpia converſus procul in freta, porrigiturque.
Quartus Arabs tumet hic rabido per aperta fluento,
Euxinumque ſalum videt eminus. en tibi rurſum
Æquoris Heſperii tractus loquar: iſtius unda
Lambit terga ſoli, qua ſe vagus explicat orbis.
Nam vel cæruleo loca circumplectitur æſtu,
Vel celſo dimiſſa jugo confinia radit,
Mœnia vel fuſi perſtringit gurgite ponti.
In zephyrum tellus extenditur, oraque terræ
Ultima proceras ſubducit in aſtra columnas.
Hic modus eſt orbis: Gadir locus. hic tumet Atlas
Arduus, hic duro torquetur cardine cœlum,
Hic circumfuſis veſtitur nubibus axis.
Et primum ruptas ſe pontus Ibericus illinc
Inſerit in terras. caput autem principiumque
Europæ & Libyæ eſt. mediis infunditur oris,
Increpitque ſalum. ſcopuli ſtant ardui utrinque:
Unus in Europam, Libyam procul aſpicit alter.
Sic [5] deſerta freto procera cacumina celſis
Emicuere jugis, ſic intrant ſaxa profundum,
Sic ſubeunt nubes, ſic cœlum vertice fulcit
Maura Abyla, & dorſo conſurgit Iberica Calpe.
Gallicus hinc æſtus provolvitur. hic ſuper urbem
Maſſiliam gens Graja colit, Ligurumque tumeſcit

1 *Ita Barthius;* antea *deſuper & m.* 2 *Forſan* hinc. 3 In *Ed. Madr.* ſulſus. *Malim ſic,* Hinc prolapſus aquæ &c. 4 Exigit *in Edit.* Madrit. 5 Diſcreta *Voſſius.*

Æquor, & indomito tellus jacet Itala regno.
Auſonis hæc regio eſt; pubi genus ab Jove ſummo.
Qua ſe flabra trucis boreæ per inhoſpita terræ
Eructant cœlo, populis caput [1] Ænea clarum
Alba, dehinc [2] cautes eſt terminus. hæc freta propter
Trinacriæ ſummo conſurgit littoris ora.
Evolvuntur item vada fuſi cærula ponti,
Inſula qua Cyrnus fluctu madet alludente,
Littoris oſtriferi protendens latius undam.
Sardiniamque dehinc moles circumflua cingit
Æquoris, & cano ſpumant freta concita fluctu.
Hinc Tyrrhena ſali ſunt agmina, qua notus axem
Humidus inclinat. qua lux ſe rurſus eoa
Emergit pelago, Siculi maris æſtuat unda,
Obliquumque quatit gurges protentior altum
Uſque in ſaxoſi Pachyni juga. plurimus inde
In Cretam trahitur ponti tumor: hincque [3] procul ſe
Inclinat rupes ſeſe, obvia fluctibus altis.
Ingreditur pelagus [4] Gortynia mœnia juxta,
Ac procumbentis ſola propter pinguia [5] Phæſti
Prona maris cautes extenditur, ut ferus ora
Eſt aries, ultroque minans petit obvia fronte.
Denique ſic olli nomen prior indidit ætas:
Nec minus Italiam cornu proſpectat acuti
Littoris, & rapidi perflatur Iapygis ortu.
Hic ſe rurſus aquis Adriatica marmora fundunt,
In boream zephyrumque dehinc deflexa parumper.
Hinc [6] ſinus Ionius curvatur littoris acta,
Alta petunt rauco penitus repentia fluctu,
Ceſpitis & gemini tellus inrumpitur alto.
Nam qua cæruleis pontus ſeſe inſerit undis,
Illyris in dextris pandit regionibus agros,
Æmathiamque ſuper ſulcat genus acre virorum.
Auſonidum læva eſt. hinc longo ceſpite tellus
Funditur, & varia populorum pube domantur
Arva ſoli. trina hæc pelagi circumtonat unda.
Nam qua ſe zephyri ſuſtollunt flabra, profundum
Tyrrheni eſt pelagi: qua ſe notus erigit æthræ,
Sicanum late fluitat mare: qua procul autem
Spirat ab eois pulcher regionibus eurus,
Ionii ſunt terga ſali. ſic Itala tellus

1 Albam longam *intelligit, quam Æneam dicit quod ab Aſcanio Æneæ filio condita fuerit.* 2 *Illa eſt,* Leucopetra. 3 *Id eſt:* vertice excelſo, remotoq; ab imis locis. 3 *Vulg.* Gortynia. 4 *Antea* Sexti 5 *Vulg.* Hic. *ut mox* v. 147.

Ut

Ut circumfuſis latus amplum labitur undis.
Efflua poſt Siculi moles evolvitur alti,
Inque notum late vada ponti cærula ſerpunt,
Donec arenoſas attollant æquora Syrtes,
Inſidumque rati tenuent mare. languida quippe
Æquore jam feſſo ſeſe trahit unda per ambas.
Montibus ab Siculis capit autem prona meatum
Cretæiſque jugis, vix Syrtes inter oberrans,
Parcior & tenui prætexens ima fluento.
Rurſus ab Idæa Salmonide porrigit æquor
Se geminum: nautæ [1] Pharium dixere profundum,
Quod procul hinc Caſiæ vergit confinia cautis.
Sidoniique dehinc late ſalis æſtuat unda,
Iſſicus in modico donec ſinus ore pateſcit,
Æquoris & noſtri fit terminus: arva ubi late
Pinguia proceris Cilicum verſantur aratris.
Curva ſalo forma eſt: hinc ſeſe marmora ponti
In zephyrum torquent, ac flexu lubricus errat
Gurges, & exeſas inlabitur unda lacunas.
Sic viroſarum prolixa volumina ſeſe
Sponte Ceraſtarum facili ſub viſcere curvant,
Sic ſpiras crebro ſinuat draco, ſeque vel orbe
Colligit inclinans, vel pronis agmina longe
Tractibus abſolvit: ſtridet nemus undique totum,
Peſtifero afflatu ſerpens vagus inquinat æthram.
Haut ſecus inlapſo penetrantur littora fluctu,
Et rurſum tellus init æquora: jugis ubique
Mugitus pelago eſt, gemitu loca cuncta reſultant.
Imminet hic late [2] Pamphylia, ſubluit illic
Unde [3] Chelidonias inliſum murmurat æquor
Sæpius, & crebra ſpumeſcunt æquora rupe.
Terminus hic cautes Patareïdis eminet arcis,
Ac rurſum in zephyrum vada ſemet cærula curvant.
Hic ſalis Ægæi tractus tonat, inque Bootis
Plauſtra dehinc rapidi flectuntur marmora Nerei,
Saxoſis Sporadum ſæpe obluctantia ripis.
Non aliud tanta conſurgit mole profundum:
Non ſic curva Thetis fluctu tumet. extimus olli
In Tenedum curſus, pelagi caput incipit Imbri.
Ceſpitis hinc proni protendens dorſa Propontis,
Flatibus ex boreæ tepidum procumbit in auſtrum,
Immenſæque Aſiæ populos alit ubere [5] terræ.

[1] *Antea* Farium. [2] V. *Salmaſii Exerc.* Plin. p. 548. [3] *Lege* Unda Chelidonias, inliſum &c, *vel* ſubluit illic, Unde Chelidoniis inl. *&c.* [5] *Malim* terra.

Hic

Hinc artas inter fauces atque obvia ſaxa,
Thracius anguſtas diſcludit Boſporus oras:
Boſporus Inachiæ *ſubvector virginis olim.*
Nam vicina *ſibi ſtant littora, terraque parci*
Faucibus *oris hiat,* [1] *prona ſinus evomit unda:*
Proxima *non alibi tantum divortia cernas*
Ceſpitis. [2] hac pecoris dorſo ſternacis in æquor
Inachis illata eſt. ſic pectus canduit ira
Pellicis, & tanto Divam dolor extulit igni.
Illic inſtabili, fama eſt, ſale ſaxa moveri,
Inferrique ſibi flabris urgentibus oras.
Hic rigidas errare ferunt per marmora cautes,
Et nunc ora [3] ſoli vaſtas prætendere rupes,
Nunc aperire ſinum. gemit amplo murmure pontus,
Seu quod colliſas Thetis indignata per arces
Sæviat objectis, ſeu quod brevis exitus undas
Exſerat, & ſtrictis eructet faucibus æquor.
Interius lato pontus ſe gurgite fundit,
Undarumque procul latus explicat, aurea Phœbi
Qua rota purpureo repetit convexa ſub ortu.
Sic obliqua maris panduntur denique dorſa,
Ut matutinis inclinet æquor habenis,
Longior aut boreæ concedat gurges in [4] axe.
Pontus enim noſtræ ſinus eſt ampliſſimus undæ.
Hic [5] Aſiæ ab læva præcingitur, Europamque
Excipit, adverſuſque dehinc ſe Thracius artat
Boſporus, & tenui vix panditur oris hiatu.
At qua diducto pontus diſtenditur æſtu,
Et porrecta mari terræ juga longius intrant
In pelagus, tractuque vago ſua littora linquunt,
Ceſpite Paphiaco prodit ſaxoſa Carambis.
Altera ſe cautes ſimilis procul arietis ori,
Dura pruinoſo qua torpet Taurica cœlo,
Exſerit, & tenta late premit æquora fronte.
Eminus iſta notum videt, arctos eminus illa.
Porro inter fluctus ac fuſi marmora ponti
Proxima celſorum ſic ſunt ſibi dorſa locorum:
Quamvis vaſta ſali moles interfluit arces,
Ut gemini ſit forma maris. Sed brachia pontus
Finibus arctois eoæ lucis in ortum,
Et qua prona dies atris involvitur umbris,
Molliter inclinans, Scythici ſpeciem facit arcus:

1 *Forſan* pronam ſinus evomit undam. 2 *Al.* Hoc. 3 *An.* Sali? 4 *Malim* axem. 5 *Forſan* Hinc Aſia ab læva præcingitur.

At

At tepidi de parte noti [1] directitur ora,
Continuumque jacens rigidi ſub imagine nervi
Tenditur. excedit confinia ſola Carambis
In boream vergens. boreali rurſus in arcto
Ore ſinus patulo Mœotidis [2] arta paludis
Æquora prorumpunt: Scytha late barbarus oras
Incolit, & matrem ponti cognominat undam.
Sola parens ponto, genitrix hæc ſola fluento eſt,
Hoc ſe fonte trahunt vaga glauci marmora ponti,
Cimmerio prolapſa ſinu. nam Boſporus illic
Cimmerius fauces aperit: circumque ſuperque
Cimmerii gens dura colunt. hic ardua Taurus
In juga conſurgit, cœlumque cacumine fulcit,
Verticis & celſis late caput inſerit aſtris.
Huic, mirante ſalo, quondam ſeſe intulit [3] Argo
Theſſala, & innantem ſtupuerunt æquora cymbam.
Sic vaſti moles pelagi interfunditur oras:
Sic ſe forma maris toto procul explicat orbe.
Nunc tibi tellurem verſu loquar. incute docto,
Phœbe, chelym plectro. Muſis intermina vita
Permanet, & memori laus ſemper pullulat ævo.
Indefeſſa tuæ ſint mentis acumina, lector,
Sudoriſque mei patulo bibe carmina rictu.
Dulcis in his hauſtus, meritum grave, gratia præpes.
   Ergo ſolum terræque Libyſtidis ora per auſtrum
Tenditur, eoæ procul in confinia lucis.
Gades principium eſt. caput hujus ceſpitis autem
Artius anguſto conducit littora tractu,
Oceanique ſalum cuneo ſubit [4] iſtius oræ.
Terminus immenſis Arabum concluditur undis.
At latus hoc terræ diffuſius explicat agros,
Arvaque tenta patent. hæc pingui ceſpite tellus
Æthiopum eſt nutrix, qui [5] nigras propter Erembas
Extremi Libyæ curvo ſola vomere ſulcant.
Et rurſum Æthiopes ſoli ſubjecta cadenti
Arva tenent. ſic ſciſſa virûm gens ultima terræ
Incolit: hos adflant rutilæ incunabula lucis.
Hic [6] jam præcipitis terrentur ſolis habenis,
Propter proceras zephyri regione columnas
Mauri habitant. his fluxa fides, & inhoſpita ſemper
Corda rigent; trahitur duris vaga vita rapinis.

1 *Forſan* directa ſit, *aut* directum iter. 2 *Forſan* atra. 3 *Antea* agro 4 *Sic diſtingui poteſt*, ſubit. iſtius oræ Terminus *&c.* 5 *Malim* nigros propter Erembos. 6 *Forſan* hi jam. & *mox* torrentur.

Proxima

Proxima ſe late Numidarum paſcua tendunt,
Maſſaliique ſuper populi per aperta locorum
Palantes [1] agitant. certi laris inſcia gens eſt:
Nunc in dumoſas crepunt denique rupes,
Nunc quatiunt campos, nunc ſilvas inter oberrant
Conjugibus natiſque ſimul: cibus aſpera glando
Omnibus: haud ullis ſulcatur ceſpes aratro:
Non his mugitus pecudum ſtrepit. inclyta poſt hos
Mœnia conſurgunt Tyriæ Carthaginis: illa
Urbs Phœniſſa prius, Libyci nunc [2] ruris alumna,
Paci blanda quies, & bello prompta cruento.
Aſt hinc in Syrtim præceps ruit unda minorem,
Ulteriuſque dehinc qua lux ſe reddit olympo,
Major vaſta ſibi late trahit æquora Syrtis,
Inſidumque rati pelagus furit. ardua quippe
Undarum moles Tyrrheno cogitur *æſtu*,
Curvatumque ſalum quatit *amplo littora fluctu*.
Ecce alia lento prorepit gurgite Nereus,
Undaque vix tenuis ſiccas prætexit arenas.
Immemor ergo modi ſemper natura duabus
Syrtibus & claſſem ſors crebro cæca fatigat.
Ambarum medio procera Neapolis arcem
Subrigit: hanc rurſum, gens late priſca virorum,
Lotophagi includunt. duroſque Naſamonas inde
Accipe, queis quondam populorum examina multa
Verſavere ſolum, multos ſonuere per agros
Balatu pecudes: nunc lati jugera campi
Et grege nuda jacent, & ſunt cultoribus orba.
Auſonis hæc duro vaſtavit dextera bello:
Auſonis invicti gens roboris, una per orbem
Arma tulit: pubem Latiam *ferus* horruit Iſter,
Romanas aquilas Rhodanus tremit, Italidum vi
Mœſta paludivagos Germania flevit alumnos.
Illi cæruleas attingunt æquoris undas:
At qua navigero tellus diſcedit ab æſtu,
Innumeræ gentes, populorum examina mille
Arva tenent. hic fata canit venerabilis Hammon,
Mugit arenoſis nemus illic denique lucis.
Adſtat Cyrene propter vetus, erigiturque
Urbs procera arces, & Apolline dives alumno:
Marmaridæ juxta, procul [3] hic tamen ultima regni
Ægypto inclinant, tergo Gætulia glebam

1 *Antea* Pallantes. 2 Juris *in Ed. Madrit.* 3 *Forſan* hinc.

Porrigit,

Porrigit, & patulis Nigretæ finibus errant.
Protinus hinc Garamas late confinia tendit,
Trux Garamas, pedibus pernix, & arundinis uſu
Nobilis[1], at quantum terrarum interna recedunt,
Ut procul oceano tellus vicina madeſcat,
Æthiopum populos [2] alit ampli ceſpitis ora.
Terminus Æthiopum populos alit ultima Cerne.
Poſt Blemyes medii ſuccedunt ſolis habenas,
Corpora proceri, nigri cute, viſcera ſicci,
Et circumvincti nervis exſtantibus artus.
Hi [3] celeri molles currunt pede ſemper harenas,
Nec tamen impreſſæ linquunt veſtigia plantæ.
Eminus evolvunt hinc ſeſe pinguia Nili
Flumina, & intenti prolabitur æquoris unda.
Hic qua ſecretis incidit flexibus agros,
Æthiopum in lingua Siris [4] ruit: utque Syene
Cærulus accedens diti loca flumine adulat,
Nomine ſe claro Nilum trahit, inque jacentem
Ægyptum fuſus fluctu premit arva marito,
Fœcundatque ſolum. procul illic agmina cogit
In boream, ſciſſuſque vagis anfractibus æquor
Proſerit, & ponto ſeptem ferus explicat ora.
Non olli compar quiſquam fluit, inclyta quamquam
Undique ſe totis eructent flumina terris.
Nilus & immenſos [5] ulvam diſpergit in agros,
Et fovet invecto ſata gurgite: Nilus honorem
Telluri reparat: Nilus freta maxima pellit.
Hic Aſiam ab Libya diſterminat, axo Favoni
Secernens Libyam, redeuntis ſolis ab ortu
Disjungens Aſiæ medio confinia fluctu.
Nec procul illa virûm gens incolit, actibus olim
Quæ prior humanas leges & jura notavit,
Vomere quæ duro, quæ longi pondere aratri
Sollicitavit humum, quæ [6] rectis cædere ſulcis
Tellurem docuit, quæ [7] cedens partibus æthram
Prodidit obliquo ſolem decurrere cœlo.
Iſtius ergo tibi formam regionis & oræ
Expediam verſu. blandus prætenditur aër,
Prodigus herbarum ceſpes jacet, aſpera nuſquam
Culmina conſurgunt, portus cavat ora frequentes,

1 *Antea* Mobilis. 2 *Tam hic quam proximo verſu addit in Vulgatis* 3 *Antea in Editis*, celeres molles. *Barthius legit* celeri emolles &c. 4 *Forſan* eluit 5 *Antea erat* ulnam. 6 *Heinſius legit* fœtus edere ſulcis. 7 *Forſan* ſcindens *vel* cædens.

Quicquid terra dehinc redeuntis ſufficit anni [1]
Tempore, præ cunctis ſtupeas ſpecieſque modoſque.
Trina loco frons eſt, ſed latior axe Bootis,
Luce ſub eoa conſtrictior, uſque Syenen
Tenditur, unde pii volvuntur flumina Nili.
Hic urbs eſt Thebæ, Thebæ quæ mœnibus altis
Præcinxere larem; Memnon ubi Tithonæus
Suſpectat roſeas Auroræ matris habenas.
Parſque [1] coëam diſcedit ab æquore, ſeptem
Oppida ſuſtentat: noti pars vergit in oram,
Et modus eſt olli Serbonidis [2] alta paludis:
Altera pulſatur genitabilis ore Favoni.
Hic urbem poſuit Pellææ dextera gentis.
Hic inter celſas latè ſurgentia nubes
Templa [3] Sinope Jovis adſtabant nixa columnis,
Divite ſaxorum circumveſtita metallo,
Auro fulta gravi, niveo radiantia dente.
Nec minus hic ſpeculæ vertex ſubducitur, ex quo
Cernere ſit longe Pallenidis intima terræ.
At [4] qua ſurgenti terræ pars conſcia Phœbo eſt,
Aggere murorum Peluſia mœnia ſurgunt.
Gens hic docta ſali tumido freta gurgite currit,
Inque procelloſos lembum convertere fluctus
Ludum habet, & rauca [5] vitam producit in unda.
Talis forma jacet Libyæ, talique receſſu
Ab zephyro eoum tellus incumbit in axem.
Iſtius extenti ſola ceſpitis undique ſulcant
Gentes innumeræ, quæ ſparſæ littore longo
Oceani auſtralis vada late cærula tingunt;
Et quæ multimodi media tellure agitantes
Arva domant, & quæ Tritonidis alta paludis
Ut circumfuſo populorum examine [6] cingunt.
Nunc tibi & Europæ fabor latus. hæc, ubi terras
Intrat [7] Atlantæi vis æquoris, accipit ortum.
Unus utramque [8] ſalis fluxus ſecat, & procul unum
Diſtinct os ambas. eadem inſinuatio ponti
Europam & Libyam rapido diſterminat æſtu:
Sed prior illa tamen tepido perfunditur auſtro,
Hæc ſubit inſanos tergum curvata aquilones.

1 *In Edit. Madrit.* pars quæ coeat. *Forſan.* pars ea qua coëat, *vel* pars ea quæ eoo diſc. *vel potius* pars quæ cyaneo d. 2 *Legi Patell* unda *vel* alga. *ſed infra* v. 392. Tritonidis alta Paludis. 3 *Forſan* Sinopitæ Jovis adſtant. 4. *Al* quæ. 5 *Ita in Edit. Madrit.* vita *edidit Pithœus. Forſan* glauca vitam. 6 *Vulg.* tingunt. 7 *Ita legendum cenſuit Pithœus. antea* Intrat Atlanti vis æquoris. 8 Sali *malit Idem.*

Ambæ

Ambæ Aſiam rurſum ſimili ſub limite tangunt.
Æquus utrinque modus protenditur. ut ſimul ambas
Si conferre ſibi quiſquam velit, una parumper
Ut credatur humus, mediique interflua ponti
Subtrahat [1] extemplo quaſi nux pinea forma eſt.
Singula verſanti talis ſuccedat imago
Europæ & Libyæ. ſic [2] nam latus explicat ambas,
Unum [3] & utrinque caput, ſimilis quoque finis utrinque.
Sed tamen Heſperii qua ſpectant æquoris undam,
Ambæ producto coëunt ſibi ceſpite terræ.
Qua matutinus ſol iſtas ignibus adflat,
Latior ambabus ſpecies diſtenditur. unum
Hoc agili ſub mente teras; velut obvia habebis
Cætera terrarum. tellus Europa columnis
Proxuma magnanimos alit æquo ceſpite Iberos.
Hi ſuper oceani borealis frigida tangunt
Æquora, & excurſu diffuſi latius agri
Arva tenent. [4] auris nimium vicina Britannis,
Flavaque cæſariem Germania porrigit ora,
Dumoſa Hercyniæ peragrans confinia ſilvæ.
Inde Pyrenæi turgeſcunt dorſa nivalis:
Gallorumque truces populi per inhoſpita terræ
Vitam agitant. tum cæruleum Padus evomit antro
Flumen, & extento patulos premit æquore campos.
Hic prius Eridani propter nemoroſa fluenta
Fleverunt liquidæ lapſum Phaëthonta ſorores,
Mutatæque manus planxerunt pectora ramis.
Nec procul hinc rigidis inſurgunt rupibus Alpes,
Naſcentemque diem celſo juga vertice cernunt.
Porro inter cautes & ſaxa ſonantia Rhenus,
Vertice qua nubes nebuloſus fulcit [5] Adula,
Urget aquas, glaucoque rapax rotat agmine molem
Gurgitis oceani, donec borealis in undas
Effluat, & celeri perrumpat marmora fluctu.
Quin & Danubium produnt ſecreta repente
Barbara, ſed diſcors tamen eſt natura fluento.
Abnoba mons Iſtro pater eſt: cadit Abnobæ hiatu
Flumen: in [6] eoos autem convertitur axes,
Euxinoque ſalo provolvitur: ora per æquor
Quinque vomunt amnem, qua ſe procul inſula Peuce

1 Subtrahat extemplo, qu. *in Ed. Madr. Forſan* Subtrahat; exemplo, qu. *dein poſt* forma eſt *comma ponendum.* 2 *Melius* nam ſic. 3 *Vulg.* ambas unum, & utr. *Forſ.* utriſq; 4 *Forſ.* arvis, *vel* duris. 5 *Vulg.* Atulla. 6 *Melius* eoiſque ſtatim.

Exſerit. hinc rigidi qua ſpirant flabra aquilonis,
Sarmata, Germani, Getæ, Baſtarnæque feroces,
Dacorumque tenent populi, tenet acer Alanus[1]
Incola Taurisci Scytha littoris; indeque rurſum
Dira Melanchlæni gens circumfuſa vagatur.
Proxima Neurorum regio eſt, celereſque Geloni,
Præcinctique [1] ſagis ſemper pictis Agathyrſi.
Inde Boryſthenii vis ſeſe fluminis effert
Euxinum in pelagus. tunc æquora Panticapæi
Ardeſcique [2] tibi celſo de vertice [3] ſurgunt
Riphæi montis, ubi dura ſæpe ſub arcto
Denſa pruinoſos eructant nubila nimbos.
Hic dites venæ [4] niveam gignunt chryſtallum,
Atque hic indomito tellus Adamante rigeſcit
Inter Riphæos & proceros Agathyrſos.
Hæ gentes Iſtrum, qua ſe plaga dura Bootis
Porrigit, incumbunt. medii de parte diei
Per dumoſorum reptantes dorſa jugorum
Gerrhæ habitant. Gerrhas attingunt oppida late
Norica. & immodicæ rurſum loca pinguia glebæ
Pannonia exercet. boream ſubit altior agro
Mæſus, & extento poſt tergum ceſpite Thracas
Plurimus excedit. tunc ipſi maxima Thraces
Vomere ſollicitant curvo loca. denique longo
Qua porrecta jacet ſpatio piſcoſa Propontis,
Et ſe præcipiti fluctu furit Helleſpontus,
Ægæum dehinc procul in mare, plurima Thraces
Arva tenent. hic mellifluis Pallena ſub antris
Lychnitis rutilæ flammas alit: hic & iaſpis
Fulva micat ſtellis, quantum convexa per æthræ
Ignea perpetuis ardeſcunt ſidera flammis.
Hic rurſum occiduis Europam ſubor ab oris.
Hæc tanquam ſpeculis adſurgens plurima trinis,
Spectat [5] Achæmeniæ lucis jubar. unus Iberos
Limes habet, limes tenet alter denique Grajos,
Auſoniæ medius protendit latius arva.
Oceani vicino ſalo qua glauca recumbit,
Oceani Heſperii, [6] tumet illic ardua Calpe:
Hic Hiſpanus ager, tellus ibi dives Iberum:
Tarteſſuſque ſuper ſuſtollitur: indeque Cempſi

1 *Satis minus recte in Edit. Madrit.*
2 *Antea* Ardeſcique ibi cælo de v.
3 *In Edit. prioribus* ſurgunt. Riphæi montes ibi dura &c.
4 *Vulg.* niveam
5 *Antea* Achemeniæ.
6 *Vulg.* tum & illic ardua Calpe.

Gens

Gens agit, in rupis veſtigia Pyrenææ
Protendens [1] populos. medio ſe limite glebæ
Auſonis effundit. mediam ſecat Apenninus
Auſoniam. nam qua boreali vertice ad æthram
Concreſcunt Alpes, ſurgit caput Apennino:
Et qua Sicanii tellus madet æquoris æſtu,
Ut [2] protelatæ molis juga gurgite condit.
Hunc circa multæ ſola ſulcant proxima gentes;
Et tamen has omnes ſolers tibi Muſa loquetur.
Prima vetuſtorum gens eſt ibi Tyrrhenorum:
Inde Pelaſga manus, Cyllenæ finibus olim
Quæ petit Heſperii freta gurgitis, arva retentat
Itala. tum multa tenduntur parte Latini,
Per quos flaventeis Tybris pater explicat undas,
Romanoſque lares lapſu prælambit alumno.
Hic Campanus ager glebam jacit. hic freta quondam
Parthenopen blando labentem in marmora ponti
Suſcepere ſinu. tepidum ſi rurſus in auſtrum
Convertare oculis, nemoroſi maxima cernes
Culmina [3] Piceni. coma largi palmitis illic
Tenditur, ac fuſo Bacchus tegit arva flagello.
Tunc Lucanorum regio inſurgentibus alte
Cautibus horreſcit, ſcrupus ſola creber iniqua
Aſperat & denſo cæcantur ſtipite ſilvæ.
Brutius hic humos acer colit, inter & arces
Obſidet infidas, donec Sicana fluenta
Intendant pelagus, diſploſiſque æquora terris
Inſtabile inclinent ſemper mare, qua vel eois
Hadrias unda vadis largam procul exſpuit algam,
Vel qua Tyrrheni præceps involvitur æſtus.
Ab zephyro hinc rupes dorſum tumet, inque Bootis
Plauſtra patens albo conſurgit vertice ſaxum.
Huc ſe priſca Locri gens intulit, & ſale longo
Eminus invecti, qua pontum gurgite rumpit
Flumen Alex, Grajæ [4] rexerunt lintea cymbæ.
Hinc Metapontini diſcurrunt latius arva:
Inde Croton priſcis attollit moenia muris:
Æſarus hic amnis ſalſa convertitur unda,
Et Junone calent hic aræ præſule ſemper.
Nec minor exciti poſt [5] flumina dira tonantis
Infortunatæ Sybaris vicina [6] ruina eſt.
Samnitæque truces habitant confinia. poſt hos

1. *Antea* Protendens, populos medios è lim. 2 *Forſan* Perrupta late 3 *Vul.* Piceni 4. *Antea* texerunt. 5. *An* fulmina? *Vide Euſtath. ad v.* 575. 6 *Vulg.* ruinæ.

Gens

Gens Marsûm quondam tenuit loca. tumque, Tarentum
Surgit, Amyclæi ſoboles prædura tyranni.
Hinc jacet in patulos projecta Calabria campos;
Et ſuper arenti tenduntur Iapyges agro.
Huc ſe præcipiti cogit ferus Hadria ponto.
Hic Aquileja decens celſis caput inſerit aſtris:
Tergeſtumque dehinc [1] curvi ſalis incubat oram,
Extimus Ionii qua ſe ſinus æquoris abdit.
Tot populi Auſoniam circumdant mœnibus altis,
Italiam cingunt tot diti ceſpite gentes.
In [2] jubar eoum rurſum ſe pervia flectunt
Æquora, & Aſſyrium ſuſpectant eminus axem
Ionii freta glauca ſali, primoſque Liburnos
Præſtringunt; pelago gens Hylli plurima rurſum
Accolit: hic tenui tellus diſcluditur æſtu.
Illyris ora dehinc diſtenditur: hicque periclis
Sæpe carinarum famoſa Ceraunia ſurgunt.
Tunc prorepentis qua ſunt vada turgida Nerei,
Hermionæ [3] & Cadmi ſuſtentat gleba ſepulchrum
Barbara. nam longo jactati ſæpius orbe
Poſtquam liquerunt Iſmeni fluminis undam,
Hic in [4] cæruleos mutati membra dracones
Abſolvere diem, finemque dedere labori.
Nec minus hic aliud monſtri genus arbiter æthræ
Edidit. adſiſtunt ſcopuli duo, cumque quid atri
Imminet eventus, ut vulgi corda fatiget
Sors rerum, & gentem terat inclementia fati,
Et motantur humo, & coëunt ſibi vertice ſaxa.
Sed qua mitis item ſpirat notus, Oriciumque
Pulſant flabra ſolum, Grajæ confinia terræ
Incipiunt aperire latus, prolixaque longis
Jugera producunt ſpatiis, præcincta duobus
Æquoris inſuſi procurſibus. hanc freta quippe
Ægæi lambunt pelagi, citus Hadria rurſum
Subluit hanc fluctu. gemino ſic gurgite [5] late
Graja manet tellus, ſortitaque marmora ventos
Quæque ſuos, imo turgeſcunt mota profundo.
Eurus in Ægæum contorquet flabra: latentis
Parte poli zephyris Hadriatica terga tumeſcunt.
Inſula ſe rurſum Pelopis viſentibus offert,

1 *Antea* curvis alis. 2 *Ita ex conjecturа; quum antea eſſet* In vulgar' eoum rurſum ſe caput via flectunt. 3 *Vulg.* Harmoniæ. 4 *Cum in Editis eſſet* cæruleos *&* dein draconis, *aut* cærulei *legendum aut* dracones. 5 *Forſitan* læta.

Inſula

Inſula quæ platani folio compar ſedet. Iſthmi
Quippe caput ſummum conducitur, arctaque vergit
In boream tellus, & Grajos adjacet agros.
Cætera ſub folii ſpecie diſtenditur arva,
Ac per utrumque latus ſinuoſo ſæpe recedit
Ceſpite. ſed tepido qua tellus tenditur auſtro,
Grajorum [1] Triphylis ſterili ſe porrigit ora.
Hinc ſacer Alphéus flumen trahit, & vagus æquor
Influit Eurotas. Piſanos alter [2] adulat,
Alter Amyclæas celeri ſecat agmine terras.
Inſula qua curvas inclinat concava valles,
Arcades immenſum propter degunt Erymanthum.
Hic diſtentus aquas ſata lambit pinguia Ladon.
Juxta Argivus ager, juxta ſunt culta Laconum.
Illos prima dies, celer iſtos aſpicit auſter.
Iſthmi terga dehinc geminus circumlatrat æſtus,
Parte Ephyres piceas qua nox agit atra tenebras,
Et matutinus qua lucem proferit ortus.
Hic uſu Grajo nomen tenet unda Saronis.
Atticus hanc ultra limes jacet, Attica tellus
Belligeratorum genitrix memoranda virorum.
Fertilis hæc [3] herbis Iliſſum ſubvehit amnem.
Iliſſi Boreas ſtagno tulit Orithyiam.
Bœotûmque dehinc ſeſe confinia jungunt,
Et Locris, & patuli ſulcator Theſſalus agri,
Et Macetum præpingue ſolum; tumet arduus Æmus,
Threïciumque caput ſubducitur. adjacet Æmum
Partibus ab zephyri Dodonæ vatis alumnus.
Axe noti tritas ſubter rupes Aracynthi
Gens Ætola colit, campis ibi pulcher apertis
Labitur, & virides ſulcans terras Acheloüs
Inruit Hadriaci tergum maris. hicque frequentes
Fluctibus attolluntur Echinades. haud procul inde
Priſca Cephallenæ conſurgunt oppida terræ.
Delphica quinetiam miſcet confinia Phocis
Lucis in exortum protentior, inque Booten
Thermopylæ cedunt. hic ſe Parnaſſia rupes
Erigit: hic celeri Cephiſſus volvitur unda:
Hic quondam Python tranſactus arundine membra,
Sanguinis & caſſus prolixa volumina ſolvit.
Illic ſæpe deum conſpeximus adridentem,

1 *Vulg.* Tripolis. 2 *Antea* adſulcat. *repoſuimus.* 3 *Vulg.* herbas Iliſſum ſub-
Ex Lucretio & v. 338. adulat (i.e. lambit) vehit amnem.

Inter

Inter thuricremas hic Phœbum vidimus aras.
Nunc ut quæque vago ſurrexerit inſula ponto,
Ordine quo ſteterint pelago circumflua ſaxa,
Expediam. Cymbæ ducatur curſus ad undam
Gurgitis occidui. precor adſpirate Camœnæ,
Inter & oppoſitas intendite lintea terras.
Gadir prima fretum ſolida [1] ſuper-eminet arce,
Adtollitque caput geminis inſerta columnis.
Hæc Cotinuſſa prius fuerat ſub nomine priſco,
Tarteſſumque dehinc Tyrii dixere coloni.
Barbara quinetiam Gadir hanc lingua frequentat.
Pœnus quippe locum [2] Gadir vocat undique ſeptum
Aggere præducto. Tyrii, per inhoſpita late
Æquora provecti, [3] tenuere; & ceſpitis ora
Conſtituere domus: dant hi quoque maxima templa
Amphitryoniadæ, [4] numenque verentur alumnum.
Inſula ſe propter Gymneſia tollit ab alto,
Ac dilecta vago pecori conſurgit Ebuſus,
Sardiniæque arces, & inhorrens Corſica ſylvis:
Æolideſque dehinc tumidis ſe fluctibus edunt
Inſulæ, & inſerto caneſcunt undique ponto.
Has dudum tenuit rex Æolus: Æolus illic
Hoſpita jactatis indulſit littora nautis.
Æolus imperio ſummi Jovis arbiter alto
Impoſitus pelago eſt, effundere carcere ventos,
Et ſedare ſalum. ſeptem ſeſe æquoris æſtu
Emergunt arces, [5] ſeſe æquoris æſtu * * *
Hic habuit. tunc Auſoniam ſe pandit in oram
Tellus Trinacria, & patulo diſtenditur agro.
Hæc autem trinis laterum procurſibus adſlat,
Ternaque cæruleis longe juga porrigit undis.
In matutinos Pachynus producitur ortus:
Pars tepet à zephyro Lilybeïa: celſa Peloris
Tota ſereniferæ pulſatur flatibus urſæ.
Hic iter infidum pelagi, miſerandaque fata
Involvere ſalo fluctuque hauſere voraci
Sæpe rateis. [6] urgent anguſtæ marmora fauces,
Arctaque [7] præcipitant properum confinia pontum.
Qua ſe parte dehinc celſæ notus erigit æthræ,
Vis late Libyci furit æquoris. una ibi Syrtis,

1 *In edit Pithœi* ſuper eminet. 2 *Al.* Gaddir. *Vide Salmaſii Exerc. Plin.* p. 202. 3 *Vulg.* tenuere ut ceſpitis oram. 4 Et numen venerantur alumnum *legit Heinſius.* 5 *Verba illa* ſeſe æquoris æſtu *male hic loci ponuntur. deſunt nonnulla hiſce ſimilia*, incudem Mulciber olim. 6 *Antea* ſurgent 7 *Vulg.* Arctam.

Aſt

Aſt aliam ulterius freta prolabentia tendunt,
Parvaque cæruleo circumſonat æquore [1] Meninx.
Rurſus in Hadriacam lembum cogentibus undam,
Et lævum curvâ pelagus ſulcantibus alno,
Inſula ſe Graji Diomedis gurgite promit,
Italiam ſpectans & Iapygis arva coloni.
Huc illum motæ quondam tulit ira Diones,
Poſtquam per celeres extorrem traxit Iberos:
(Conjugis huc diræ miſit furor Ægialiæ.)
Ionii ſi quis rate rurſum cærula currat
Æquora, & eoos cymbam producat in ortus,
Abſyrti cautes & crebras protinus arces
Inveniet. Colchos huc quondam cura fideſque
Extulit inſanam ſectantes [2] Æetinen.
Nec procul Ionii per terga Libyrnides adſtant.
Inque notum poſt dura Ceraunia carbaſa ſi quis
Torqueat, & tepidos lembum declinet in axes,
Ambraciotarum ſuccedunt protinus arces.
Alcinoique domus pandetur Corcyra rurſum,
Corcyra compta ſolum, locupleti Corcyra ſulco.
Hanc ſuper eſt tellus Ithaci vetus aula tyranni,
Exſulis & toto raptati ſæpe profundo.
Plurima præterea conſurgunt gurgite ſaxa,
Quæ protentus aquas Achelous pulcher oberrat,
Amniſuſque [3]. dehinc alias circumfluit unda:
Quæ tamen in boream vergant magis, Ægyla parva,
Et procera caput turgeſcunt pulchra Cythera.
Eminet hic etiam ſaxoſa Calauria juxta.
Carpathus hic rupes attollitur: hæc tamen axem
Reſpicit [4] occiduum. nutrix hic Creta Tonantis,
Multa latus, glebamque ferax, & opima virentum,
Erigitur pelago. Cretam ſuper adſtitit Ida,
Ida procelloſis agitans aquilonibus ornos.
Nec procul Ægyptum Rhodus adjacet, adjacet ora
Suniados, qua ſe prætendit ceſpes Abantum,
Fertilis Æginæ tellus, & opima Salamis.
Lucis ab exortu, Pamphylia qua cavat æſtum
Prolabentis aquæ, Cyprus alta cingitur unda,
Atque Dionæi pulſatur littoris acta.
Inde Chelidoniæ treis ſeſe gurgite tollunt,

1 *Ita ſane legendum; cum in Edit. Pithæi eſſet* Mixam, in *Ed. Madrit.* Mixtam, *corrupte.* 2 *Ita ex Græcis Dionyſii. antea in Edit. Pithæi* inent **. *in Ed. Madr.* intent **. 3 *In Ed. Madr.* Amnis uſque, *& mox* undas *in utraque Editione,* 4 *Cum Dionyſio errat Avienus. debet eſſe* ortivum.

Qua frons tenta ſalo Patareïdis eminet arcis.
Læta dehinc Aradus Phœnicum præjacet oram,
Multus ubi exeſæ ſinus eſt telluris ab alto,
Ac latus omne ſoli procul in diſpendia cedit
Littoris, & curvo [1] prælambitur ora fluento.
Mirus & ille dehinc Ægæi gurges habetur,
Qui gemina de parte ſali velut ordine juſto
Saxa mari profert circumflua, tenuia ſeſe
Qua freta præcipitant Athamantidis inclyta leto:
Seſtus ubi atque Abydus parvo ſale diſcernuntur,
Et vicina ſibi lambit confinia pontus.
Pars procul Europæ lævum latus, altera porro
Ditem Aſiam ſpectat: cunctæ tamen ordine facto
Inſulæ in Arctoï procedunt plauſtra Bootis.
Europam incumbit prolixus limes Abantum.
Scyrus ibi late dorſum tumet, ac Peparethum
Protollit pelagus. juxta Vulcania Lemnus
Erigitur, Cererique Thaſus dilecta profundo
Proſerit albenti ſe vertice. prominet Imbrus,
Threſſaque conſurgit propter Samus. indeque rurſum
Cyclades accedunt Aſiam, Delumque coronant.
Omnes fatidico curant ſolennia Phœbo.
Nam cum vere novo tellus ſe dura relaxat,
Culminibuſque cavis blandum ſtrepit ales hirundo,
Gens devota chores agitat, [2] cratituque ſacrato
Ludunt feſta die, viſit ſacra numen alumnum.
Hinc Sporades crebro producunt ceſpite ſeſe;
Denſa ſerenato ceu ſplendent ſydera cœlo.
Nec minus attolluntur Ionides inſulæ ab alto.
Hic juxta Caunus, Samus hic Saturnia juxta,
Tumque Chius patulæ proſpectans arva Pelinæ.
Lesbus item & Tenedus per aperti marmora ponti
Expediunt arces, & culmina nubibus indunt.
Hinc ſe piſcoſi pandit ſinus Helleſponti.
Hic ſalis arctoi ſpumas vehit impiger æſtus,
Hic protenta quatit late freta glauca Propontis.
Si quis læva dehinc Euxini marmora ſulcat,
Ora Boryſthenii qua fluminis in mare vergunt,
E regione procul ſpectabit culmina Leuces:
Leuce cana jugum, Leuce ſedes animarum.
Nam poſt fata virûm ſemper verſarier illic

1 Prælabitur *in Edit. Madrit.* 2 Cantuque *legit Ulitius ad Calpurnium* p. 477. Chariteſque *malit Reineſ. in Epiſt. ad Daumium*, p. 140. *Forſ.* crepituque. 3 *Ita in Edit. Madrit. antea corrupte*, denſa ſerena toceus ſplendentia ſydera cœlo.

Inſontes

Inſontes ajunt animas, ubi concava vaſto
Cedit in antra ſinu rupes, ubi ſaxa dehiſcunt,
Molibus [1] exeſis, & curvo fornice pendent.
Hæc ſunt dona piis: ſic illos Juppiter imis
Exemit tenebris, Erebi ſic inſcia virtus.
Rurſum Cimmerius qua Boſporus [2] ora pateſcit,
Dexterior ponto ſubit inſula, vaſtaque late
Excedit moles pelagus, [3] ſedet eminus ingens
Phænagore, & muros attollitur Hermonaſſa.
Hæ maris infuſi conſurgunt inſulæ ab alto.
Exterior quas unda [4] dehinc circumfluit & queis
Æſtuet oceanus, quibus illæ flatibus omnes
Culmina [5] pulſantur, memori date carmina Muſæ.
Propter Atlantæi tergum ſalis Æthiopum gens
Heſperides habitat; dorſum tumet hic Erythreia,
Hicque [6] Sacre; ſic terga vocat gens ardua montis.
Nam protenta jugum tellus trahit. hoc caput amplæ
Proditur Europæ. genitrix hæc ora metalli,
Albentis ſtanni venas vomit. acer Iberus
Hæc freta veloci percurrit ſæpe faſelo.
Eminus hic aliæ gelidi prope flabra Aquilonis
Exſuperant undas, & vaſta cacumina tollunt.
Hæ numero geminæ, pingueis ſola, ceſpitis amplæ,
Conditur occidui qua [7] Rhenus gurgitis unda,
Dira Britannorum ſuſtentant agmina terris.
Hic ſpumoſus item ponti liquor explicat æſtum,
Et brevis è pelago vertex ſubit. hic chorus ingens
Fœminei cætus pulchri colit orgia Bacchi:
Producit noctem ludus ſacer: aëra pulſant
Vocibus, & crebris late ſola calcibus urgent.
Non ſic Abſynthi prope flumina Thraces, & almæ
Biſtonides; non qua celeri ruit agmine Ganges,
Indorum populi ſtata curant feſta Lyæo.
Longa dehinc celeri ſi quis rate marmora currat,
Inque Lycaonias cymbam procul urgeat arctos,
Inveniet vaſto ſurgentem vertice Thylen.
Hic cum plauſtra poli tangit Phœbeïus ignis;
Nocte ſub inluſtri rota ſolis fomite flagrat
Continuo; clarumque diem nox æmula ducit.
Nam ſol obliquo torquetur cardine mundi,
Directoſque ſuper radios vicinior axi
Occiduo inclinat, donec juga rurſus anhela

1 *Antea* Mollibus 2 *Al.* ore pateſcit. 3 *Legi poteſt*, ſed & eminus &c. 4 *Antea* dehinc, circumfluus & quas Æſtuet.
5 *Vulg* culmine pulſentur & *mox* carmine 6 *Id. eſt*: Sacrum promontorium 7 *Vulg*. Rheni.

Devexo accipiat cœlo notus. inde fluenta
Tenduntur Scythici longe maris in facis ortum
Eoæ, [1] qua cyaneis erepit ab undis
Inſula, quæ priſci ſignatur nominis uſu
Aurea, quod fulvo Sol hic magis orbe rubeſcat.
Contemplator item [2] qua ſe mare tendit in Auſtrum,
Inque notum oceanus freta ponti cærula curvat:
Altaque Coliadis mox hic tibi dorſa pateſcent
Rupis, & intenti ſpectabis ceſpitis arces.
Pro quibus ingenti conſiſtens mole per undas
Inſula Taprobane gignit tætros elephantos,
Et ſuper æſtiferi torretur ſydere cancri.
Hæc immenſa patet, vaſtiſque extenditur oris
Undique per pelagus: latus [3] autem protinus olli
Agmina cetoſi pecoris vaga monſtra profundi
Adludunt. fervent Erythræi marmora ponti
Tota feris. hæc ut rigidi juga maxima montis
Nubibus attollunt latus omne & terga tumeſcunt:
Inſtar in his rupis ſpinæ tenor arduus adſtat.
Molibus in celſis rupis quoque creber inhorret.
Ah [4] nequis rapidi ſubvectus gurgitis unda
Hæc in terga ſalis lembum contorqueat unquam:
Ah ne monſtrigenis hoſtem licet inferat æſtus
Fluctibus. [5] immodice late patet oris hiatus
Quippe feris, antro panduntur guttura vaſto:
Protinus hæc ipſas abſorbent fauce carinas,
Involvuntque ſimul mox monſtra vorantia [6] nantes.
Ogyris inde ſalo promit caput, aſpera rupes
Carmanidis qua ſe pelagi procul invehit undas.
Regis Erythræi tellus hæc nota ſepulchro
Tenditur, & nudis juga tantum cautibus horrent.
Perſicus hinc æſtus fauces hiat. inſula rurſum,
(Si tamen in boream flectantur carbaſa cymbæ)
Icarus aërio conſurgit vertice in auras,
Icarus ignicomo Soli ſacra: namque Sabæi
Thuris ibi ſemper vaga fumum nubila volvunt.
Inſulæ in oceani procurſibus hæ tibi tantum
Carmine [7] ſunt dignæ. multas vehit undique pontus

1 *Ita (cum Salmaſio in Exerc. Plin. p. 700.) legimus; aut ſic,* --- ortus Eoos, ubi cyaneis &c. *antea* Eoa & ut coëaneis ſe repit ab undis. 2 *Locum reſtituit Salmaſ. in Exerc. Plin.* p. 783. *antea* Contemplator item ceu ſe mare in auſtrum. *& mox* cærula curvet. 3 *Ita ex conjectura. Vulg.* aut protinus olli. 4 *Sequuti ſumus Pricei conjecturam in notis ad Apuleii Mileſ.* p. 59. *antea* An æquis rapidi ſubtectus &c. *& mox* v. 789. An ne monſtrig. 5 *Malim* immodici. 6 *Forſan* nautas. 7 *Ita in Ed. Madr. Pithœus corrupte edidit:* Carmine rundigenæ.

Præte-

Præterea parvas ſpecie famaque carenteis.
Pars videt Europam: non has tamen aut modus oræ,
Aut interna cavi commendat vena metalli.
Harum aliæ diris reſerant vix littora nautis,
Et ſcaber in multis ſcrupus riget, undique iniquus
Subrigitur vertex, & inhoſpita ceſpitis ora eſt.
Harum quis valeat [1] numeroſa ut nomina fari?
Pars Aſiam, Libyam pars adjacet altera ponto.
Si velit has ullus, velit idem ſcire quot alto
Curventur fluctus pelago, quot ſidera cœli
Elucent [2] flammis, quot robora proferat Ida,
Quantus arenarum numerus verſatur ab Euro.
Carmine nunc Aſiam formet ſtylus. incute doctam,
Phœbe, chelyn; totis Helicon adſpiret ab antris.
Maxima pars orbis narrabitur, inclyta tellus
Prometur Muſis. terrarum ſumma duarum
Unius eſt limes, [3] quæ ceſpite protegit ambas.
Vaſtius eſt Aſiæ diti caput, indeque ſenſim
In matutinos oram conducitur axes.
Hic adſtare procul Bacchi fert fama columnas,
Ultimus oceani qua terras adluit æſtus,
Indica qua rupes tumet extima, qua vaga Ganges
Ceſpite dorſa trahens [4] Nyſſæum in Platamona
Porrigitur. ſimilis nequaquam eſt forma duabus,
Nec modus eſt compar. ſecat unus denique pontus
Europam & Libyam: multus circumſonat iſtam
Oceanus, trinoque ſinu vagus influit æſtus
Unam Aſiæ molem. ſinus iſtam Perſicus inſtat,
Maximus hanc Arabum ſcindit ſinus, & ſinus æquor
Inſerit Hyrcanus. duo nigri partibus Auſtri
Curvantur, rigidam ſuſpectat tertius Arcton.
Hic & in Euxini prorepit marmoris undam,
Et zephyrum tergo ſpectat procul. adjacet ambos
Tellus multa dehinc, & longis tenditur arvis.
Aſt Aſiam incumbit vaſto mons aggere Taurus,
Interſtatque jugo mediam, Pamphylia campo
Qua jacet incipiens, [5] ac verticis ardua ducit
Indorum ad pelagus: nunc autem [6] ſubrigit idem
Obliquas arces, & flexilis aëra pulſat:
Nunc directa ſolo tentus veſtigia figit.
Mille dehinc amnes unus vomit, exſerit unus

1 *Id eſt*: harum ut quis valeat num. &c. *Vel forſan legendum*, numeros aut nomina fari? 2 *Vulg.* flammas. 3 *Vulg.* qua. 4 *Ita in Græcis Dionyſii.* 5 *Antea* ad verticis ardua ducit Indorum pelagus. 6 *Male in Edit. Madr.* ſubluit.

Flumina

Flumina per terras, vel qua riget ora Bootis,
Vel qua lene notus ſpirat, qua perſtrepit Eurus,
Et qua [1] dilecto zephyrus ſuſtollitur axe.
Nec tamen hic uno ſignatur nomine ubique,
Sed dum flectit iter, novus emicat; utque tumenti
Gens vicina ſubeſt, peregrina vocabula mutata
Accipe qui populi circundent denique Taurum.
Mœotæ primi ſalſam cinxere paludem.
Obſervatur item trux Sarmata, bellica quondam
Gentis Amazonidum ſoboles: nam cum prius illæ,
Egiſti [2] vaſti prope flumina Thermodontis
Threïcio de Marte ſatæ, junxere profectæ
Concubitus. longas exercet Sarmata ſilvas:
Ex quibus elapſus Tanaïs procul arva pererrat
Barbara, & in ſalſam protendit terga paludem.
Hic Aſia Europam diſterminat. arduus iſtum
Caucaſus eructat. Scythicos hic fuſus in agros
Inpacatorum nutrit pubem populorum.
Hujus utrumque latus quatit amplis bruma procellis,
Conſtrictumque tenent hunc frigora. proxima rurſus
Cimmerii Sindique colunt. [3] Cercitia gens eſt
Atque Oretarum propter genus: indeque Achæi
Ab Xanthi ripis atque Idæo Simoënte
Inter [4] cauricrepas & ſcrupoſas convalles
Tranſvexere larem. juxta gens aſpera degit
Heniochi, [5] Zygiique dehinc, qui regna Pelaſgûm
Linquentes quondam tenuerunt proxima ponti.
Impiger hos propter Colchus colit. iſte feraci
Exſul ab Ægypto celſæ [6] ferit aſpera rupis.
Caucaſus Hyrcanæ nimium conterminus undæ eſt.
Hujus valle procul Phaſis gemit, iſtius antro
Agmina provolvit, Circæaque lapſus in arva
Incidit Euxinum borealis cardine cœli.
Rurſus in eoæ lucis confinia tellus
Inclinata jacet gemino vicina profundo.
Caſpinam late terram [7] ſuperadluit unda,

1 *Vulg.* delecto. 2 Egiſti *vox nihili eſt. Ad hunc forſan modum refingenda ſunt verba:* nam cum prius illis, Ejectæ (*aut* Egeſtæ, *aut* Exactæ) vaſti prope flumina Thermodontis, Threïcio &c. *Amazonas Martis filias dici teſtatur Iſocrates in Panathenaico. V. Petr. Petitum de Amazonibus*, p. 21. & 207. 3 *Scribe* Cercetia, *& mox* Toretarum. *Harduin.* ad Plinii lib. VI. p. 756. 4 *Ita ex Emendatione Cl. Salmaſii in Exerc. Plin.* p. 890. *Antea* Inter chauri crepaſſent ſcrupoſas convallis *. *Forſan* in Coracis ripas 5 *Sic ex Græcis Dionyſii. Vulg. corrupte,* * Iniochi perique hinc &c. 6 *Vulg.* ferit. 7 *Antea* ſuperabluit.

Euxi-

Euxinique ſubeſt tergum ſalis. aſper Hiberus
Hic agit: hic olim Tyrrhenide pulſus ab ora
Ceſpitis eoi tenuit ſola; ceu vaga ſæpe
Fors rapit exactos. primi tenet æquora campi
Gens Camaritarum, qui poſt certamina Bacchum,
Indica Baſſaridum cum duceret agmina victor,
Accepere caſis, menſaſque dedere Lyæo
Orgia ludentes, & nebride pectora cincti
Deduxere choros, Nyſſæi ludicra ritus.
Hos ſuper in fluctus adſurgit Caſpia Tethys.
Hæc dicenda mihi. nec diri gurgitis unquam
Luſtravi pinu freta barbara, nec vagus orbem
Undique reptavi. ſic vaſti flumina Gangis,
Caucaſeas arces, & dumicolas Arienos
Incentore canam Phœbo, Muſiſque magiſtris
Omnia veridico decurrens carmine pandam.
Caſpia per teretes Tethys diſtenditur oras,
Et ſinuant curvis hanc totam littora terris:
Tantum ſed fuſo pontus jacet iſte profundo,
Ut ter luna prius reparet facis incrementa,
Quam quis cæruleum celeri rate tranſeat æquor.
Gurgitis oceanus pater eſt: namque iſta nivalis
Axe Helices infert rapidi freta concita ponti,
Et ſinus inde tibi pelagus trahit. hic vada propter
Caſpia verſatur Scytha belliger: hicque feroces
Degunt Albani. trux illic arva Caduſus
Dura tenet, Mardi celeres, Hyrcani, [1] Apyrique.
Ceſpite vicino Mardus fluit, & procul ipſos
Accedit Bactros; attingens denique atroces
Agmine Dercebios, medius diſterminat ambos,
Hyrcanique ſalis tumido convolvitur æſtu.
Sed Bactrena ſalo vaſto procul arva recedunt;
Parneſſique [2] jugi tegitur gens rupibus illa:
Dercebios aliud cohibet latus, & vada tangit
Caſpia. tum clari pharetris agilique ſagitta
Maſſagetæ glauci ſuccedunt flumen Araxis,
Durum ab ſtirpe genus, placidæ mens neſcia vitæ,
Ignorant flavæ Cereris commercia, Bacchi
Semper inexpertes animam traxere ferinam.
His cibus & potus ſimul eſt: nam ſanguinem equinum
Et lac concretum per barbara guttura ſorbent.

1 *Dionyſio* Tapyrique. 2 *Ita ex Dionyſii Codd. Antea* Parnaſſique. *In Dionyſio* Παρνασοῖο *&* *in Avieno* Parniſſique *legit Salmaſ. in Exerc. Plin.* p. 554.

Nec

Nec procul ad boream diri poſuere Choraſmi
Hoſpitia, & juxta protendit Sugdias agros,
Sugdias ingenti quam flumine [1] diſſicit Oxus.
Hic procul Emodi latè ruit aggere montis,
Et per prolixos evectus protinus agros
Caſpia propellit fluctu freta. [2] qua perit hujus
Fluminis os, diri ripas habitant Iaxartæ.
Tendere non horum quiſquam certaverit [3] arcum.
Ambitus hos etenim multus trahit, & grave curvis
Pondus ineſt taxis, longo ſunt ſpicula ferro,
Et rigor in nervis velut [4] obvius. inde cruenti
Sunt Tochari, [5] Phrurique truces, & inhoſpita Seres
Arva habitant, gregibus permixti oviumque boumque
Vellera per ſilvas Seres nemoralia carpunt.
Ultima [6] Epetrimos tellus habet: & procul iſta
Caſſa virum eſt, nullis pecorum balatibus agri
Perſultant, herbæ viduus jacet undique ceſpes
Fronde carens, nuſquam terras interſecat amnis.
Caſpia tot late circumdant æquora gentes.
Nunc rurſum ab Colchis & glaucis [7] Phaſidis undis
Occiduum ad ſolem populos memorate Camœnæ,
Uſque in Threïcii fauces maris. aſpera primum
Byzerum [8] gens eſt: [9] diri ſunt inde [10] Bechiri,
Macrones, Phylirique, & pernix [11] Durateûm gens.
Inde Tibareni Chalybes ſuper, arva ubi ferri
Ditia vulnifici crepitant incudibus altis.
Poſt hos Aſſyriæ tenduntur jugera terræ,
Armenioque jugo late ſurgens Thermodon
Gentis Amazonidum lambit ſata. nec minus illic
Erigit excelſa in faſtigia priſca Sinope.
Hanc urbem quondam, magni Jovis ardor, Aſopi
Virgo locans, ſævæ propter confinia terræ,
Aulam habuit, plebemque ſuo de nomine dixit.

1 *Ita In Edit. Pithœi.* Disjicit *in Ed. Madr. Al.* diſſecat. 2 *Ita emendavit Ulitius in Comment. ad Gratium*, p. 144. *In Pithœi Edit.* --qua petit hujus Fluminis oſdibiripas habitant Jaxartæ. *In Edit. Madr.* -- qua petit hujus Fluminis occidûi ripas, habitant Laxartæ. *Legi poteſt*, qua patet hujus Fluminis os, Sacæ ripas habitant Iaxartæ. *Verum (ut ait Ulitius) qui Sacas ex Dionyſio inferciunt, ipſius potiùs quam Avieni mentem aſſequuntur, cui hoc familiare ſatis ab Auctore ſuo diſſentire.* 3 *Antea* arcus. 4 *Forſan* Oſſeus. 5 *Vulg.*Frurique. 6 *Hic loci Avienus adjectivum* ἱππηϛέμυς *nomen proprium facit: quod ignorantiam ejus tam in lingua Græca quam in Geographia prodit.* 7 *Vulg.* Faſidis. 8 *Antea* eſt gens. *Forſan* Byzerorum *ab Avieno.* 9 *Forſan* duri. 10 *Juxta Dionyſium* Bechires.*& mox* Philyres 11 *Apud Dionyſ.* καὶ οἳ μοσύνας ἔχυσι Δυρατίυς. *ſc. Moſſynæci.*

Nec procul hinc purus laticem devolvitur Iris;
Et citus Armeniæ rurſum convallibus artis,
Qua vaſtum in pelagus vergit ſaxoſa Carambis,
Surgit Halys. tum Paphlagonum ſata longa pateſcunt,
Et Mariandynûm gens incolit, unde triformis
Ora canis ſuperas quondam produxit in [1] oras
Alcides Erebo. propter Bithynia glebam
Exſerit. hic late Rhebas extenditur amnis,
Rhebas, cyanei qui [2] difficit æquora ponti,
Rhebas, argento ſimilem qui porrigit undam.
Hi pontum cingunt populi. nunc illa canetur
Ora Aſiæ, glaucus pelagi quam ſubluit æſtus
Axe noti [3] in fauces rapidi procul Helleſponti,
Et freta qua ſpumant Ægyptia partibus auſtri,
Uſque Arabes & longa Syræ confinia terræ.
Dictus enim quantus rigidas Scytha degat ad arctos.
Chalcedôn tumulus fluctu circumdatus alto
Eminus Europen proceraque mœnia Byzæ
Adſpicit. ab tergo tendit Bebrycia glebam,
Celſaque nubiferæ ſuſtollit culmina rupis
Myſus ager: Myſos tacitum diffuſus in æquor
Tergaque flaveſcens ſulcat Cius: hujus ad undam
Pulcher Hylas nymphis quondam fuit anxia cura.
Hinc in cæruleum cedit ſinus Helleſpontum,
Explicat & Phrygiam, tellus [4] incurvat in orbem.
Major Sangario late præſtringitur amni:
Hæc procul eoos procedit plurima in axes,
Fertilis herbarum. qua cœlum rurſus in umbras
Inclinat vertex, panduntur terga minori,
Quæ jacet immenſæ late ſub rupibus Idæ,
Infortunatam pertingens ceſpite Trojam.
Æolis inde patet vaſtum ſuper Helleſpontum.
Ægæi per terga ſali prolixus Ionum
Rurſus ager glebam protenditur. hunc ſecat ingens
Mæander, ſalſique ruens vada gurgitis intrat.
Comminus hic gelidi qua ſpirant flabra aquilonis,
Urbs Epheſus [5] tætræ ſuſtollit fana Dianæ,
Munus Amazonidum memorabile. nec minus inde
Lydia procedens longum latus explicat euro:
In qua vitiferæ Tmolus juga proſerit arcis,

1 *Al.* auras. 2 *Ita & ſupra, verſu* 925. *iterum in Edit. Madr.* disjicit. 3 *Al.* ad fauces. 4 *Al.* curvatur. 5 *In Vulgatis* quà tætræ. *Munckerus legit,* Urbs Epheſus tetricæ qua attollit fana Dianæ.

Et Pactolus aquas agit auriger, arva canoris
Perſultant cygnis, [1] curvis ſedet undique ripis
Creber ales, lætis adſurgunt gramina campis,
Herbaque [2] luxuria loca ſemper pinguia veſtit.
Sed locuplete magis Mæandria gleba recumbit
Ubere, [3] nam blandi terram rigat unda Cayſtri.
Mæonis hic etiam deducit turba choreas:
Aurea ſubnectunt hæ vincula, ritus Iaccho
Luditur, atque ſacris feriunt ululatibus æthram;
Virgineuſque chorus late ſtrepit, exſilit omnis
Cœtus, [4] & inſtabilis vaga pendunt corpora damæ:
Caurorum quoque flabra deo famulantia ludunt
Ritibus in vulgi; ſubeunt hæc ſerica ſæpe
Pallia, & impulſi zephyris agitantur amictus.
Hæc linquenda tamen læto reor omnia Lydo.
Qua ſe Xanthus agit Lyciorum tenditur ora
Inclinata mari, ſurgunt ibi culmina Tauri
Pamphyliæ in fines. [5] hoc idem Cragus habetur
Nomine ſub gentis: prope celſam ſurgit in arcem
Priſca [6] Side. ſus hic calidis adoletur in aris
Sæpe Dionææ Veneri. ſtat Corycus alta,
Stat Perge propter, ſtant ardua tecta Phaſelis
Eminus, & Phœbi radiis tremit æmulus ardor.
Inde Lycaoniæ tractus jacet. impiger agros
Incola decurrit, ſitit atrum dira cruorem
Gens hominum, & ſævo paſcuntur pectora bello.
Tum Piſida ferox exercet pingua culta,
Termeſſuſque dehinc urbs eminet, [7] eminet arcem
Inclyta per nubes attollens mœnia Lyrbe,
Et Lacedemoniæ ſurgunt faſtigia Selges.
Plurimus hinc terras intrat ſinus, [8] undaque longe
Vicina Euxino rupti ſola ceſpitis urget.
Hic [9] diros Cilicas trames tenet, inque diei
Tenditur exortum. ſulcant duo flumina terram:
Pyramus hic undas, hic volvit Pinarus æquor.
Cydnus item mediæ diſcernit mœnia Tarſi.

1 Curvas ſed & undique ripas *edidit Pithœus*. curvas ſedet &c. *in Ed. Madr.* 2 *Forſan* luxurians. 3 *An.* quam? 4 *Ita Pithœus. In Ed. Madr.* & inſtabilis vaga pendent corpora damm*. *Forſan*, & inſtabiles vaga &c. 5 *Vulg.* hic. 6 *Ita Salmaſ. ad Solinum*, p. 549. *In vulgatis* * Priſcas Idæ fomes &c. *Voſſius ad Melam*, p. 72. *Avienum ſupplet, & legit hoc modo.* —prope celſam ſurgit in arcem Piſcoſi Aſpendus flumen ſecus Eurymedontis, Sus ubi deformis calidis &c. *ac ſi ex duobus verſibus librarii unum fecerant.* 7 *Illud* eminet *repoſui, quum vox una aut altera deeſſet in Editis.* 8 *Vulg.* undiq; 9 *Ita Salmaſius in Exer. Plin.* p. 549. *antea corrupte*, Hic diros cœli caſtrames tenet.

Pega-

Pegaſus [1] hoc olim ſuſpendit ceſpite ſeſe,
Impreſſæque ſolo liquit veſtigia calcis:
Eſſet ut inſigni revoluta in ſæcula ſemper
Nomen humo, clari poſt ultima Bellerophontis.
Hic ceſpes late producit Aleïus arva;
Horreſcitque comis nemorum, per inhoſpita cujus
Æquora ſecreto vitam protraxerat agro.
Lyrneſſuſque dehinc, hinc Mallus & Anchialia,
Illuſtreſque Solœ poſt carmina Vatis alumni.
Commagenorum propter diffunditur ora:
Et procul Heſperium curvatur limes in axem,
Donec piniferas Caſii prorepat ad arces.
Hinc ſolers Aſiam facili cape carmine totam.
Forma ſit hujus enim talis tibi. quattuor [2] illa
In latera effuſa cordi dato. longior autem
Sit modus his rutili quæ ſpectant ſideris ortum.
Tuque tene primo quod carmine Muſa loquuta,
Totam Aſiam celſi præcingi vertice Tauri
Extima in Indorum. montis tamen accipe molem
Per latus id duci, quo dat Cynoſura pruinas:
Solis ab occaſu vaſtum decurrere Nilum:
Indicum ab eois mare fervere, rurſus ab auſtro
Fluctibus immodicis Rubri ſalis æquora volvi.
Ora Syrûm curvi procumbens littoris acta
In notum & eoi confinia tenditur euri.
Hæc Cœle eſt Grajo ſub nomine. namque duobus
Ut concluſa jugis, vallis vice, multa cavatur.
Ab zephyro Caſius mons imminet: axe diei
Conſurgentis item Libanus premit arduus arva.
Pars procul à pelago terras colit, inque receſſu
Gens agitat. ſalſo quidquid pulſatur ab æſtu,
Phœnicum regio eſt. hi Rubro à gurgite quondam
Mutavere domus, primique per æquora vecti
Luſtravere ſalum, primi docuere carinis
Ferre cavis orbis commercia, ſydera primi
Servavere poli. populis Phœnicibus ergo
Urbs Iope, ſteriliſque dehinc habitatur Elaïs,
Gazaque proceris adſurgens undique muris.
Hic Tyrus eſt opulens, [3] Berytus & optima, Byblos,
Sidoniique lares; ubi labens agmine amœno
Ceſpitis inrigui Boſtrenus jugera findit.

1 *Ita Cellarius. antea* hic olim &c.
2 *Forſan* illam *& mox* effuſam. *aut ſic,* quatuor illa in latera effuſa eſt quadrati.
3 *Vulg.* & Berytus opt.

Nec minus hic Tripolis pingui ſola porrigit agro;
Orthoſiſque [1] dehinc attollitur. hic Marathus ſtat
Littoris extremo caput altis turribus effert
Laodice, & glauci prælambitur æquoris unda.
Hic nemoroſa virent Daphnæ loca, celſa cupreſſus
Erigitur, [2] ramis innectit laurus odora,
Crine Dionæo myrtus diffunditur, altæ
Conſurgunt pinus, & cœlum ſibila pulſant
Robora, mollicomis tellus inſternitur herbis.
Urbs mediis [3] Apamea dehinc conſiſtit in arvis,
Et qua Phœbeam procul incunabula lucem
Prima fovent, [4] Emeſus faſtigia celſa renidet.
Nam diffuſa ſolo latus explicat, ac ſubit auras
Turribus in cœlum nitentibus. incola claris
Cor ſtudiis acuit * amplius imbuit ordo.
Denique flammicomo devoti pectora Soli
Vitam agitant. Libanus frondoſa cacumina turget,
Et tamen his celſi certant faſtigia templi.
Hic ſe indit juxta tellurem glaucus Orontes,
Nec procul Antiochi vagus interlabitur urbem,
Præſtringitque undis Apamenæ jugera glebæ.
Fertilis hic ceſpes protenditur, arvaque amica
Sunt pecori, [5] in fructus facilis Pomona reſurgit,
Et fœcunda Ceres campo flaveſcit aperto.
Si rurſus tepidum via deflectatur in auſtrum,
Curva ſinus Arabis ſuccedent æquora propter.
Namque Arabas Syriæque ſolum ſinus iſte [6] fluento
Dividit, & tentis procul interfunditur undis:
Et tamen eoos paulum inclinatur in axes
Uſque in belligeri confinia flexus [7] Elani.
Hinc tellus Arabum producit ceſpite campos,
Et latera ab gemino ſale tingitur; abluit æſtus
Perſicus hanc, Arabumque ſinus rigat æquore terras.
Hic ſua flabra polo ſpirant: nam Perſicus euro
Turgeſcit vento, zephyro ſinus æſtuat alter.
Pars alia in [8] primos quæ ſemet porrigit ortus,
Et notus inſurgit qua nubifer, æquore Rubri
Tangitur oceani; felici terra recumbit
Tota ſolo. tellus hic ſemper flagrat odoro
Ceſpite: [9] prorumpit lachrymoſo ſtipite myrrha,

1 *Antea* Orroſiſque dehinc &c. 2 *Forſan* ramos. 3 *Vulg.* Apamena. 4 Emeſæ faſtigia celſa renident *legit Salm. ad Vopiſc.* p. 366. 5 *In Editis* infeſtus. 6 *In Edit. Pithœi* fluentæ. *in Ed. Madr.* fluntæ 6 *Ita Salmaſ. in Exerc. Plin.* p. 342. 7 *Prius erat* Hanali. 8 *Vulg.* primos, qua &c. *dein*, cum nubifer &c. 9 *Al.* prorepit.

Myrrha

Myrrha furor quondam [1] Cinyreïus. hic ladani vim
Vellera [2] defundunt, calami coma pullulat almi,
Gignit humus caſiam, concreſcunt thura per agros,
Longaque fœcundis pingueſcit odoribus ora.
Vera fides illic femori ſub imagine partus
Irrupiſſe Jovem penetralia; proderet ortus
Ut ſacer ætheria fulgentem fronte Lyæum.
Naſcenti Baccho riſit pater, undique fulſit
Cœlicolum ſedes, convexaque pura tetendit
Feſta dies: tellus effudit dives odores,
Villoſum ſubitis tumuit pecus incrementis:
Ver habuere ſuum nova [3] framina, flore frequenti
Pinxit terra ſinus, ac nymphis unda cucurrit
Largior: internis etiam procul undique ab oris
Ales [4] amica deo largum congeſſit amomum.
Extemplo Liber ſubnectit nebride pectus,
Effuſaſque comas hedera ligat, inde virenteis
Attollit thyrſos, & blandi luminis igne
Os hilarat, totaque celer diffunditur æthra.
Sed propter Libanum terram ſulcant Nabatæi,
Chablaſiique dehinc, Agreni rurſus, & inde
Chatramis [5] eſt tellus; Canæ vicina, fluento
Perſidis accedit: Rutili contermina ponti
Minnæi Sabathæque tenent, ſuper impiger ampla
Æquora deſulcat glebæ ditis Cletabenus.
Plurima præterea gens circumplectitur illic
Oram Arabum, muta ſed degunt agmina fama,
Et numerus cunctis inglorius. inde Favonl
Qua plaga fœcundos alit [6] almis fluctibus agros,
Barbara montivagos tellus extendit [7] Erembas.
Hi vitam duris agitant in cautibus omnes,
Intectique artus erepunt ardua ſemper
Culmina ſaxorum. non ollis pabula in uſum
Terra parit: glebas abrodunt more ferarum
Jejunas herbæ, nec amicas frugibus ullis.
Hinc ultra Libani rurſum faſtigia celſi
Lux Hyperionio qua ſe ſuſtollit ab ortu,
Alterius Syriæ limes jacet uſque Sinopen
Gurgitis attiguam. mediis hic impigra in arvis

1 *Ita Salmaſ.* p.663. *Vulg.*Memyreius. 2 *Al.* deſudant. 3 *Al.* Flamina, *aut* gramina. 4 *Phœnicem intelligit, qui Soli ſacer. Vide Salmaſ. Exerc. Plin.* p.283. &391. 5 *Ita Salmaſ.* p. 349. & 350. *Antea* Lybdanus eſt tellus Canæ vicina fluento. Perſidis accedunt rutili contermina Ponti Minæi, Sabatæque tenent ſuperi. impig. &c. *Cum in ora maritima. habeamus* canus ceſpes, *poſſumus*, canæ *legere & cum* Perſidis *jungere.* 6 *Forſan* almis flatibus. 7 *Al.* Erembos.

Cappadocum

Cappadocum gens eſt. propter freta turgida rurſus
Aſſyrii juxta ſunt oſtia Thermodontis,
Et feſtina citis evolvitur unda fluentis.
Nec procul, attollit qua ſe facis ardor eoæ,
Plurimus Euphratæ manat liquor. iſte feroci
Fuſus ab Armenia vaſtum caput exſerit antro,
Inque notum primæ protenditur agmine molis,
Et matutinos iterum converſus in axes
Dividit inſerto mediam Babylona fluento.
Inde Teredoniæ juga præter maxima rupis
Perſidis in pontum ſparſo cadit effluus [1] amne.
Hunc ſuper, in ſeptem quantum via carpitur ortus
Ceſpitis extenti ſpatiis, citus æquora Tigris
Prona rotans, & ſaxa jugis avulſa ſupremis,
Et totas late celeri trahit agmine ſilvas.
Quin & vaſta palus medio diſtenditur agro:
Maximus hanc fluctu Tigris [2] mox intrat; aperti
Terga lacus ſtupet unda ſilens, tacitæque recumbunt
Æquora [3] Thoſpitis: ſolidarum denique more
Riparum ſtagni facies [4] inciſa quieſcit,
Invectumque ſibi cohibens altrinſecus [5] amnem
Stat diſcluſa palus. ſic Elidis incola pontum
Difficit [6] Alpheus: pelago ſic inſerit undas
Illæſum optatæ flumen ducens Arethuſæ.
Ergo per & ſtagnum vehitur celer amnis apertum:
Hoc elapſus idem vim proni gurgitis urget.
Non alium tantus rapit impetus; haud ita quiſquam
Spumeſcit fluctus, [7] neque tantos ulla fragores
Unda ciet. medio quæ tellus funditur agro
Hos [8] amnes inter nomen tenet, at ſitus illam
Flumine præcinctam gemino per aperta locavit.
Non qui lanatum longo pecus educat agro,
Aut qui cornigeri ductor gregis arva pererrat,
Gramina qui paſtor ſimis petit apta capellis,
Quique [9] cavo ſolers committit ſemina ſulco,
Quem Pomona juvat, quem ramis æſculus altis
Inlicit, & pingui dependens ſubere glando,

1 *Vulg.* amnis. 2 *Vocem* mox (*quæ in Editis deeſt*) *ex conjectura inſerui.* 3 *Vulg.* Thoſippes. *Juxta Dionyſ. & Priſcianum* Thonitis. 4 *Antea* inſcia *quieſcit. 5 *Vulg.* amnes. *quæ lectio ſi vera eſſet, tum legendum* Invectoſque. 6 *In Ed. Madr.* Diſjicit. *ut ſupra aliquoties* 7 Neque tentos *in Edit. Pithœi.* 8 *Ita Salmaſ. in Exerc. Plin. ut hic ſit verborum ſenſus;* tellus, quæ medio agro hos inter amnes funditur, inde nomen tenet. *Antea,* * Hos Interamnis nomen tenet. aut (*in Edit. Madr.* at) ſitus illam &c. 9 Gravi *pro* cavo *reponit Heinſius ex Codice Mediolanenſi.*

Brachia

Brachia Nyſſæi qui palmitis ordine juſto
Digerit, aut tectis ſi quis dolat impiger ornos,
Vel ſalis in fluctus qui cymbam navita [1] rexit,
Si [2] adjerit hos ſaltus, nihil indiga ſubtrahit ora:
Dives humo tellus, dives jacet arbore ceſpes.
Iſtius in boream quicquid protenditur agri,
Armenii & vita duri ſulcant Matieni.
Qua ſunt flabra noti, Babylon ſubducitur arce
Procera in nubes. hanc priſca Semiramis urbem
Vallavit [3] muris, quos non abſumere flammæ,
Non aries penetrare queat. ſtat maxima [4] Beli
Aula quoque argento, domus Indo dente niteſcit,
Aurum tecta operit, ſola late contegit aurum:
Ipſa dehinc tellus quæ circumplectitur urbem,
Et procerarum [5] fructu [6] vernat palmarum,
Et ſplendente procul beryllo ferta renidet.
Hic tamen internis [7] Ophietidis arcis in arvis,
Inter gemmiferas excreſcit creber arenas.
Hinc Babylona ſuper geminæ pro finibus urſæ
Ciſſi, [8] Meſſabatæque & Chalonita vagantur.
At rurſum Armeniæ ſi quis pede pergat ab arce
Rupis, & eoas greſſum producat in oras,
Medica prolixos ſpectabit regna per agros.
Horum qui gelidi ſuccedunt plauſtra Bootis,
Pinguia rura tenent. ſunt illic Atropateni,
Sunt [9] Gerrhi & Mardæ. tepidum qui rurſus ad auſtrum
Oram habitant, Scythicæ deducunt ſemina gentis.
Nam Medea ferox fuit ollis ſanguinis auctor.
Hæc, [10] cum Pandionis lectum componeret, aulæ,
Attica qua pulchro tellus pingueſcit Iliſſo,
Proditur, inque fugam propere convertitur exſul.
Has poſt in terras pinu [11] ſubit Æetine,
Inſeditque locos: veteres accedere Colchos
Nulla inerat menti fiducia. denique ab illa
Medorum ſoboli magicæ furor artis inhæret.
Pars gentis, rutilos Phœbi quæ ſpectat in ortus,
Saxa habitat; ſaxis excudit Narciſſiten.

1 *Vulg.* texit. 2 *Ita ex conjectura. Vulg.* Si jerit. 3 *Ita in Ed. Madr.* flammis *edidit Pithœus.* 4 *Antea* belli. 5 *Vulg* fluctu. 6 Surgit *malit Heinſius ad Claudianum.* 7 *Vide Salmaſii Exerc. Plin.* p. 241. 8 *Ita ex Dionyſio. Vulg.* Coſſi Marragatæque & Chal. 9 *Juxta Dionyſium & Priſcianum* Geli. 10 *Forſan ſic,* cum Pandionis tectum combureret aulæ, Attica &c. Proditur, inque fugam propere cum vertitur exſul. *niſi quis hoc modo malit,* Hæc dum Pandionis lectum componeret, aulæ, Attica &c. Proditur, inque fugam propere convertitur exſul. 11 *Vulg.* ſubivit Etine.

Qui propter dumos nemoroſaque rura vagantur,
In pecus intenti, crebro grege paſcua tondent.
Medica ſe tantos effundit gleba per agros,
Caſpia ut extento contingat ceſpite clauſtra.
Hæc Aſiæ dixere fores, hiet ore quod illo
Porta quaſi, & longas [1] bivium diſcedat in oras.
Quippe nivoſa poli qua cardine vertitur arctos,
Panditur Hyrcanis hinc janua; janua Perſis
Hinc patet, imbriferum qua vergit mundus in auſtrum.
Ecce ſub immenſo portarum vertice Parthi
Rura tenent, curvi nequicquam vomeris [2] uſu
Sollicitanda [3] ſibi, non ollis cura laborque
Æquora terrarum gravibus componere raſtris.
Exercent ſemper ſævi ſe Martis in arma.
Sica comes lateri eſt, manus aut haſtilia vibrat,
Demittunt pharetras humeris, & letifer arcus
Semper ineſt lævæ, neque per compendia diras
Producunt animas; non puppibus æquora ſulcant;
Non proni gregibus pecoris fera vita juvatur.
Sed quatit alipedum ſola ſemper curſus equorum;
Pulſaque terra gemit; diſcurrunt crebra per auras
Spicula, miſſilibus latè ſubtexitur aër.
Quin impactus amor [4] ſupereſt ſi dicere Perſas,
Conſimilis ſolerſque trahit te cura per orbem;
Has quoque Muſa tibi formabit [5] carmine terras,
Quæ [6] liquidos amnes via ducat, quaque jugorum
Conſurgat vertex, quibus oris arva recumbant
Barbara, famoſum qui Perſam roboret uſus.
Quippe Aſianarum primi degunt regionum.
Vita opulens genti, gazis quoque terra [7] miniſtrat
Omnibus, & largum populis producitur [8] ævum.
Dives in his mos eſt jam longi tempore ſæcli,
Ex quo Mæoniam bello trivere cruento.
Illidunt [9] auro veſtes, & cuncta teguntur
Auro membra viris, auro veſtigia condunt.
Tantus Perſarum diſſolvit pectora luxus.
Ipſa autem tellus incluſa eſt montibus altis,
Undique in auſtralem latus inclinatior axem,

1 *Ita ex Conjectura. antea* * vium. 2 *Vulg.* uſus. 3 *Ita Pithœus. in Ed Madr.* ſollicitanda; cibi non ollis cura, laborque. 4 *Ita ex conjectura. antea* * eſt ſi dicere Perſas Conſimilis, ſolerſque &c. 5 *Ita in Madr.* Cardine *edidit Pithœus.* 6 *Iterum ex conjectura. In editis,* Quæ liquidis amnis via debeat, ut quæ jugorum Conſurgat &c. *dein.* Barbara Samoſum, qui Perſam robur & uſus. 7 *Vulg.* miniſtrat, Omnibus & larg. 8 *Forſan* arvum. 9 *Al.* Illinunt.

Ac boream longe, longe quoque Caſpia clauſtra
Deſerit, atque noti placida perfunditur aura.
Iſtius at ſpatiis finem dat Perſicus æſtus,
Incoliturque ſolum populis tribus. una ſub arcto
Pars agit, armigeris nimium contermina Medis:
Altera per mediæ telluris terga vagatur:
Porro ad flabra noti, pelagus prope, tertia degit.
Plurima præterea percurrunt flumina terram
Perſidis, & rigidas curvant labentia ripas.
Arva ſecat [1] Cyrus, perrumpit rura Choaſpes,
Indica provolvens procul æquora: cujus ad undam
Incola flaventem ſtudio ſectatur Achatem.
Nam cum brumali ceciderunt ſydere nimbi,
Imbribus & cœlo fuſis furit auctior amnis,
Hos lapides late flumen trahit: undique tellus
Circumvecta dehinc læti viret ubere campi.
Sed qua cœruleam ſinus infert Perſicus undam,
Gens Carmanorum late colit. hanc facis ortus
Urit Phœbeæ: tanto quoque funditur agro,
Ut ſimul & glauci contingat gurgitis æſtum,
Et procul internæ perreptet jugera terræ.
Hos ſuper [2] & tellus tendit Gedroſia glebam,
Oceani vicina fretis: & flumen ad Indum
Auroræque latus Scytha, miti proximus auſtró,
Adcolit. auſtralis certe Scytha dicitur ille:
Namque alii dura pulſantur deſuper arcto.
Indus Caucaſiæ prærumpens rupis ab antro
Adverſum pelago Rubri procul æquoris amnem
Porrigit, inque notum recto fluit agmine aquarum.
Ora dehinc Indo duo ſunt, mediumque per agrum
Inſula ſe vaſto fundit tergo Patalene.
Innumeras idem diſpeſcit flumine gentes,
Oritas, [3] Aribaſque, & veloces Arachotas,
Et [4] Sagam infidum, & qui per inhoſpita late
Diſcreti populi, diſcreti finibus agri
Arva agitant, uno ſed nomine ſunt Arieni.
Hi quanquam ſteriles decurrant ſemper arenas,
Munera nec carpant Cerealia, nec nova prelo
Muſta premant, fulvo tamen invenere corallo
Pandere vivendi commercia, quærere pulchræ
Sapphiri latebras & præduros adamantas.

1 *Dionyſio & Priſciano* Corus, *In Edit. Pythæi* Cyrus. *Vide Salmaſii Exerc. Plin.* p. 495. 2 *Ita ex conjectura. Vulg.* hos ſuper eſt tellus: tendit &c. 3 *Al.* Arabaſque, *male.* 4 *Forſan* Sacam infidum.

Calliope, Indorum populos & regna canamus.
Ultima terrarum tellus adſpergitur Indi
Fluctibus oceani: primam coquit hanc radiis ſol,
Sol Hyperionius, ſol magni gratia mundi,
Aſtrorum genitor, lucis ſator, & vigor æthræ.
Sed genti Indorum tæter color: efflua ſemper
His coma liventes imitatur crine Hyacinthos.
Pars ſubit abrupti ſola ceſpitis, aurea ut illis
Terrarum in latebris excludant caute metalla:
Pars telas ſtatuunt & veſtimenta laborant
Lintea: pars Indi procurat ſegmina dentis,
Atque ebur invigilat: multi, qua flumina *nimbis*
Auget hiems, [1] vaſtum & late trahit agmen aquarum
Albens, & celſas evincunt æquora ripas,
Palantes obeunt beryllum, prona fluenta;
Quem procul internis à finibus aut adamanta
Detulerint: his glauca dehinc tornatur *Iaſpis.*
Nec minus & baccas alii prope marmora curvis
Excudunt conchis: pars rurſum divite cura
Herboſi lapidis venas fodit: hique rubore
Suffuſas blando quærunt campis amethyſtos.
Horum dives enim tellus eſt Indica ſemper,
Et tali ſcrupo ceſpes tumet: amnibus autem
Fertilis inriguis crebro prælambitur ora:
Extendunt celſi vaga late brachia luci,
Et vernat nemorum ſemper coma. nunc tibi formam
Terrarum expediam, nunc carmine flumina fabor,
Nunc rigidos montes, nunc multæ denique gentis
Abſolvam populos. latera agris undique in Indis
Quattuor eſſe tene: coeunt tot & anguli ab omni
Parte, ſibi [2] obliquò claudentes extima terræ,
Ceu ſpecies rhombo eſt. zephyri de partibus Indus
Gurgitis occurſu fit certæ terminus oræ:
Axe noti Rubri late ſalis objacet unda:
Flumen item Ganges fit limes ceſpiti eoo:
Atque Lycaonia conſurgit Caucaſus arcto.
Æquore qua fuſo laticem producitur Indus,
Dardanidum gens eſt: ubi magnus ſorbet *Hydaſpes*
Delapſum ſumma ſaxorum mole *Aceſinen.*
Tertius amnis item ſecat agri proxima Cophes:
In medioque Sabæ ſunt ceſpite: gens quoque Scodri

1 *Vulg.* vaſtum ut late trabat, *& mox* evincant æquora ripas, pallantes obeunt beryllum prona fluenta. Nec procul &c.
2 *Forſan* obliqui claudentes extima.

Propter

Propter agit: populique dehinc velut ordine facto
Hylleûm [1] longas exercent vomere terras.
Gargaridæ rurſum, gens hæc obnoxia Baccho,
Et glebam ſulcant, & ritibus orgia ludunt.
Hic Hypanis, lateque trahens vaga terga [2] Cymander,
Magnus [3] uterque modi dimittitur, [4] Hermodontis
Rupe procul fulvum provolvunt fluctibus aurum:
Nec minus hi campos intrant Gangitidis oræ,
Quæ per flabra noti fuſo diſtenditur agro,
Uſque in celſa jacens confinia Colidis arces.
Colis [5] & ipſa dehinc cetoſi vergit in æquor
Oceani, tantoque jugo ſubit ætheris auras,
Arceat alituum ſubducta ut rupe volatum.
Sed circum Gangem regio eſt devota Lyæo,
Perpetuique ſacri talis narratur origo.
Indorum in populos fatalia Liber agebat
Prœlia, viperco late Bellona flagello
Increpat, & magno tremuerunt regna pavore,
Inſiſtente Deo. venit ergo ad flumina Gangis,
Diſcurſuque ſacro præludit prœlia Liber:
Mænades extemplo maculoſæ nebridis uſum
Permutant clypeis, viridique haſtilia thyrſo
Succedunt, ſolvunt properantes lintea Bacchæ
Vincula, viroſo pectus vinxere dracone;
Pro molli vittâ prorepunt crine chelydri,
Excitoque ferox perſultat in agmine Mavors.
Dux aquilas in bella rapit, tremit Indica tellus
Preſſa pede, & toto [6] tonuerunt claſſica cœlo.
Ergo & Nyſſæos diſcit gens rite receſſus,
Et ſtata ſollicito deducunt orgia ritu.
Ipſe dehinc diros ut Liber perculit Indos,
Emodi victor conſcendit verticis arces,
Effuſamque ſalo gentem procul adſpicit omnem,
Ima [7] jugi exſtantis veſtigia gurgite canent.
Oceani eoi prætento denique Bacchus
Littore, & extrema terrarum victor in ora
Ducit laurigeros poſt Indica bella triumphos,
Erigit & geminas telluris fine columnas,
Inviſitque dehinc Iſmeni fluminis undam.
Has tantum gentes commendat fama per orbem:
Vile aliæ vulgus, pecorum vice, terga pererrant

1 *Juxta Dionyſium*, Peucaneûm. 2 *In Dionyſio* Megarſus. 3 *Vulg.* utrumque. 4 *Vulg.* Hermodoontis. 5 *Cum Salmaſio illud* & *inſeruimus.* 6 *Vulg.* tenuerunt. 7 *Antea corrupte,* Jam juga exſtantis.

Ceſpitis abjecti. non his aut gloria forti
Parta manu eſt, aut clara decus peperere metalla
Terrarum venis: habitant ignota locorum
Semper inexpertes famæ; per inhoſpita degunt
Arva procul; nullis ſunt dignæ denique Muſis.
At tu, Phœbe pater, vos clari turba, Camœnæ,
Nominis, Aonio famam inſpirate labori.

FINIS.

*PERIEGESIS PRISCIANI.

Naturæ [1] *genitor, quæ mundum continet omnem,*
Annue, rex cœli, poſitum telluris & undæ,
In quas imperium mortalibus ipſe dediſti,
Materiæ [2] *tantæ me promere carmine digno.*
Incipiens terræ tractus, pontique meatus,
Et fluvios canere, atque urbes, populoſque per orbem
Diſcretos; late refluum memorare parabo
Oceanum: tellus quo cingitur æquore tota,
Inſula ceu ſeſe diffundens littore vaſto.
Non tamen aſſiduo teres undique margine circum
Clauditur hæc, bifido ſed brachia littore pandens
Arctatur rapidos curſus ad ſolis utrinque,
Aſſimilis fundæ: ſed quamvis corpore toto
Una ſit hæc, homines tres dicunt eſſe diremptas:
Et primam Libyen; poſt, Europen Aſiamque.
Sed Libyam Europæ diſcernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atque oſtia Nili:
Qua boreæ excurrit Memphitis terra ſub [3] axes,
Atque locum vovit Spartano fama Canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo,
Europen Aſiæ Tanaïs disjungit ab oris:
Sauromatas linquens Scythiam qui gurgite vaſto
Perſtringit [4], præcepſque ruit Mæotida poſcens.
At medius finis jam jam [5] declinis ad auſtrum eſt,
Quas Helleſponti fauces dixere priores:
Sed magis auſtralis ſunt terminus oſtia Nili.
Per mare ſic fluvioſque [6] duos diſcernitur orbis.
Aſt alii [7] terris malunt diſcernere terras.
Finibus eſt Aſiæ (latus arctum) lingua ſupernis,

* Priſciano, *non* Rhemnio Fannio *adſcribitur hac* Periegeſis *in omnibus Codd. MSS, quibus* Papius, *aut* nos *uſi ſumus. In MSto CCC.* Priſciano Grammatico *tribuitur. Verum* Barthius (*in* Adverſariis l. XI. c. XXV.) *non* Cæſarienſem *auctorem facit, ſed* Remum Favonium Priſcianum: *ex* Remo Favonio *&* Priſciano *unam perſonam concinnandam eſſe exiſtimans.* 1 *Hi quatuor verſus non ſunt* Dionyſii, *ſed Proœmium* Priſciani. 2 Materiam tantam, *&* matetie tanta, *&* Materia tanta *habent Codd.* MSS. 3 Axe *in MS.* 4 Præſtringit *in MSS. al.* 5 *Al.* declivis. 6 *Al.* patens. 7 *Id eſt*, iſthmis.

Caſ-

Caſpia quam mediam faciunt atque æquora ponti
Euxini: locus hic diſcrimen dicitur eſſe
Europes [1] Aſiæ disjungens ruribus arva.
Aſt alius finis longiſſimus exit in auſtros,
Qui ſecat Ægypti terras æquorque Sabæum:
Separat hic Libyen, Aſiæ confinia rumpens.
Talia mortales perhibent diſcrimina terræ.
Circuit oceani gurges tamen undique vaſtus:
Qui, quamvis unus ſit, plurima nomina ſumit.
Finibus Heſperiis Atlanticus ille vocatur:
At boreæ qua gens fervens Arimaſpa ſub armis,
Dicitur ille piger, nec non Saturnius: idem
Mortuus eſt aliis, minimo quod lumine ſolis
Perfruitur; tarde radios nam ſuſpicit [2] ortus,
Nubibus & craſſis premitur, nimbiſque gravatur.
Unde [3] tamen primo conſcendit lumine Titan,
Eoumque vocant atque Indum nomine pontum.
Sed qua devexus calidum polus excipit auſtrum,
Æthiopumque ſimul pelagus Rubrumque vocatur:
Qua deſerta patet tellus ardore peruſta.
Circuit oceanus ſic totum maximus orbem,
Nominibus variis celebratus & æquore tanto.
Hinc atque inde ſinus penetrabilis efficit ille
Exiguos multos, dirimens mare, quatuor amplos.
Perſecat Heſperiam primus, qui porgitur undis,
Pamphylumque latus Libyæ [4] portendit ab oris.
Hoc [5] minor eſt, reliquis major, quem Caſpia tellus
Suſcipit intrantem vaſtis aquilonis ab undis,
Nomine Saturni quod Tethys poſſidet æquor:
Caſpius iſte ſinus ſimul Hyrcanuſque vocatur.
At duo, qui veniunt auſtralis ab æquore ponti,
Hic ſupra currens mare Perſidis efficit altum,
E regione ſitus qua Caſpia volvitur unda:
Fluctuat aſt alter Panchæaque littora pulſat,
Euxini contra pelagus [6] protentus in auſtros.
Hoſce ſinus perhibent, quos Tethyos efficit unda
Majores: nam ſunt alii multique minores.
Nunc maris Heſperii luſtrabo carmine tractus,
Flexibus in variis qui frangitur æquore pontus,
Has ſtringens pelago terras, circumfluus illis;
Montibus & radens [7] ſuppoſtaſque urbibus oras.

1 Europæ atque Aſiæ (*cum Editt. vett.*) *malit* Barthius, *non adeo recte, ut cenſet* Papius 2 *In MS.* orbis. 3 *Al.* autem. 4 *In MSS. noſtris* pertendit. 5 *In iiſdem MSS.* Hic minor. 6 Pertentus *in uno MS.* 7 *Ita in MSS. noſtris.*

Adſis

Adſis o numen, ſtudiorum præſul & artis,
Ordine principium capiens Atlantis ab unda:
Herculeo celebrant qua metæ munere Gades,
Cœliferaſque [1] tenens Atlas ſtat monte columnas.
Eſt primus vaſtis qui pontus Ibericus undis
Dividit Europen Libya, communis utrique.
Hinc atque hinc ſtatuæ ſunt. ambæ littora cernunt.
Hæc Libyes, hæc Europes, adverſa tuendo.
Gallicus hinc gurges, qui Celtica littora pulſat,
Excipit. [2] hinc ſequitur Ligurum cognomine dictus:
Qua domini rerum terris crevere Latinis,
Ad Petram Leucen aquilonis ab axe reductis,
Quæ freta Sicaniæ concludit littore curvo.
Inſula ſed Cyrnos propriis pulſatur ab undis,
Inter Sardinium pelagus Celtumque refuſis.
Inde ſalis tumidus Tyrrheni volvitur æſtus,
Ad partes vergens auſtrales. excipit iſtum
Sicaniæ gurges, ſolis deflexus ad ortus:
Qui procul effuſus Pachyni diſtenditur oris,
Ad Cretæ ſummam, quæ prominet æquore, rupem;
Qua Gortyna potens, mediis qua Phæſtus in arvis.
Arietis hanc rupem ſimulantem vertice frontem,
Pro merito Graji Criû dixere metopon.
Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur Adria vaſtus,
Ad boream penetrans pelago, ſolemque cadentem:
Ionius pariter ſinus hic perhibetur ab orbe.
Dividit & geminas diverſis partibus oras,
Quas tamen extremas conjungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur Illyris alma;
Poſt hanc Dalmatiæ populorum Martia tellus.
At lævam Auſoniæ porrectus continet iſthmos,
Quem tria circumdant maria undique littore curvo;
Tyrrhenum, Siculum, necnon ſimul Adria vaſtus:
Finibus at propriis exceptant ſingula ventos;
Tyrrhenum zephyro, Siculum ſed tunditur auſtro,
Adria ſuccurrens eôo frangitur euro.
At poſt Sicaniam tractu diffunditur alto
Ad Syrtin pelagus, Lybicis quæ cingitur oris,
Majorem: poſt quam minor excipit æquora longe,
Atque ſinu gemino reſonantia littora pulſant.
Finibus à Siculis Cretæum [4] provolat æquor,

1 Tenet ſtans Atlas *in MSS. noſtris.*
2 Hunc ſequitur Ligurum *in uno MS.*
3 Oras *idem habet MS.*
4 Tenditur *in MSS. noſtris.*

Ad ſolis veniens ortus, Salmonida poſcens,
Dicitur eôus qui Cretæ terminus eſſe.
Poſt hanc eſt geminum mare vaſtum fluctibus atris,
Flatibus Iſmarici boreæ [1] quod tunditur acris,
Qui ruit adverſus celſæ de partibus arcti.
Quod prius eſt Pharium perhibent, [2] hoc littora tangit
Præcipitis Caſii montis. poſt unda ſecunda
Sidonium eſt pelagus; penetrat qua gurgite pontus
Iſſicus, arctôas ad partes æquore vergens,
Non longe rectus: Cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poſcens, veluti draco flectitur undis,
Qui juga montivagus vaſtat, ſilvaſque fatigat.
Partibus extremis Pamphylia clauditur iſto:
Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul [3] hunc zephyrus finit Patareïde ſumma.
Poſt hæc arctoas ad partes adſpice rurſus
Ægæum, ſuperat qui fluctibus æquora cuncta;
Diſperſas vaſto qui gurgite Cycladas ambit.
Terminat hunc Imbros pariter Tenedoſque [4] coërcens,
Anguſta trahitur qua fauce Propontidis unda:
Aſia quam ſupra populis diſtenditur amplis
Ad notiam partem, qua latus ducitur iſthmos.
Threïcius ſequitur poſt Boſporus, oſtia Ponti:
Hoc nullum perhibent terras anguſtius orbis
Eſſe fretum dirimens: hic ſunt Symplegades arctæ.
Panditur [5] hinc Ponti pelagus Titanis ad ortus;
Quod petit obliquo boream ſolemque meatu.
Hinc atque hinc medio procurrunt æquore colles.
Unus, qui veniens Aſiæ de parte Carambis,
Dicitur auſtralis: ſed contra finibus alter
Prominet Europæ, hunc Criû dixere metopon.
Ergo conveniunt adverſi, gurgite tanto
Diſtantes quantum ternis tranſire diebus
Evaleat navis. bimarem ſic æquore Pontum
Adſpicias, ſimilem cornu quo flectitur arcus
Nervo curvatus diſtento. dextera nervum
Aſſimilat: recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream [6] quod ſcandit ſola Carambis:
Sed formam cornu geminatis flexibus edit

1 *In uno MS.* quæ. 2 Hæc (*ut ſubintelligatur* unda) *cum* MSS. *al. malit* Papius. 3 Hinc *habet Cod. MS.* 4 Coërcet *in uno Cod. MS.* 5 *Id eſt*, è Thracio Boſporo. 6 *Al.* quo ſcandit. *Noſtra lectio melior, ſi* extra *quam interpretemur* præterquam. *ſed legendum puto*, Extra quam, boream quæ ſcandit, ſola Carambis. *Papius.*

Littus

Littus quod Pontum cingit ſub parte ſiniſtra.
In quam Mæotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam Scythiæ gentes circumdant undique ripis,
Et matrem Ponti perhibent Mæotidis undam;
Scilicet hinc Ponti vis 1 exit gurgite multo
Cimmerium torrens per Boſporon: hic ubi Taurum
Cimmerii gelidis habitant ſub finibus imum.
Hæc maris eſt ſpecies, ſplendens hæc forma profundi.
Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
Ut cernas animo non viſas lumine terras,
Atque docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens Libye, tenuiſque à Tethyos undis,
Oceanus Tyrias qua pulſat gurgite Gades,
Tenditur ad notias partes & ſolis ad ortus;
Et menſæ formam reddit menſoribus artis,
Quam tradunt terræ 2 non æquam margine cuncta.
Terminat hæc fines Rubri prope littora ponti
Latos: Æthiopum 3 populos quos poſſidet alter;
Quem calidis juxta terris paſcuntur Erembi.
Has pelli ſimiles pardi dixere priores;
Namque ſolum ſqualens urbes 4 diſtinguit opacas.
Hac ſitis, hac humor latos variatur in agros.
Sed ſummam Libyen habitant ad Tethyos undas,
(Alcidæ qua ſunt ſtatuæ) Mauruſia plebes.
Poſt hos immenſæ Nomadum de ſemine gentes:
Atque Maſæſylii, nec non Maſylia proles.
Saltibus hos duris aſper ſilviſque vagantes
Victus alit ſæva quæſitus cæde ferarum:
Scilicet ignaros terras 5 perſindere raſtris;
Agricolaſque boves plauſtris domitare ſonoris:
Namque errant nemorum per dumos more ferarum.
Quos prope tenduntur fines Carthaginis altæ;
Perpetuas Tyriis celebrat quæ condita laudes:
Qua regnans felix Dido per ſecula vivit,
Atque pudicitiam non perdit 6 carmine falſo.
Hanc minor inſequitur Syrtis, majorque ſecunda;
Qua tumor immenſus Tyrrheni pellitur æſtus,
Acceſſuſque furit ſicciſque receſſus arenis.
Aſt inter Syrtes urbs eſt, quam nomine dicunt
Eſſe Nean polin. hanc ſupra juſtiſſima fertur

1 Exigit æquore multo *in uno Cod.* 2 *In MSS. noſtris,* non æqua margine cinctam. 3 Populos *nominandi Caſu poſuit.* 4 Disjungit *in Codd. MSS. noſtris.* 5 *Al.* proſcindere aratris. 6 *Notum eſt iſtud Epigramma, in quo de* Virgilio *queritur Dido.*

Hoſpitiis gaudens gens degere Lotophagorum.
Hos licet ad fines deſertas cernere terras,
Exſtinctis populis Naſamonum marte Latino.
Asbyſtæ poſt hos terrarum rura tenentes
In [1] medio: ſummus Libycis & gentibus Ammon:
Nec non Cyrene clarorum mater equorum;
Urbis Amyclææ populus quam condidit olim.
Marmaridæ poſt [2] hos Ægypti ad flumina [3] vertunt:
Gætulique ſuper ſunt, vicinique Nigretes.
Continuo poſt hos ſequitur [4] Phauruſia tellus.
Hanc habitant juxta Garamantes [5] Debride clari:
Quæ ſuperat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis fervet calefactus & umbris,
At ſolis friget radiis glacialis & igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Æthiopes: Libyes ubi finit littora Cerne,
Oceanum nimio quæ pulſat ſole calentem.
Nec longe fervent Blemyorum collibus agri.
Hinc fluvii pinguis deſcendunt flumina Nili
Partibus à Libycis; qui, currens ſolis ad ortus,
Siris ab Æthiopum populis cognomine fertur:
Verſum cultores Nilum dixere Syenes.
Hinc boreæ currens ad partes flumine pingui,
Fertilis Ægypti terras fœcundat opimas,
Septenoque ferit Pellæum gurgite pontum.
Non alius tantum fluviorum ditat arenas,
Atque trahens limum complectitur ubere campos.
Hic latis Libyen Aſiæ diſterminat oris:
Hæc ortus cernit, videt auſtros illa calentes.
Hunc habitant juxta ſapientum corda virorum,
Diſpoſuere vias qui vitæ mente potenti;
Et primi dederant ſulcos & ſemina terris,
Obliquos ſolis tractantes pectore curſus.
Horum telluris fines nunc carmine dicam,
Et formam, celebrat quam gloria magna per orbem.
Hæc igitur latis diffuſa pateſcit in arvis
Fertilis, & ſuperans alias pinguedine [6] glebæ.
Marginibus laterum formatur at undique ternis:
Lata quidem boreæ ſub littore tenditur oris;
Aſt ortus anguſta petit ſummamque Syenem,
Qua celſi mediam montes utrimque coërcent,

1 In medio eſt ſummus &c. *in uno* MS. 2 Hæc *in noſtris* MSS. 3 *Al* vergunt. 4 *In noſtris* MSS. Mauruſia. 5 *De hac urbe & fonte* Solinus, c. 31. 6 Glebas *in uno* MS.

Irrigui

Irrigui per quam deſcendunt flumina Nili.
Hanc habitant homines multi, pariterque opulenti:
Qui veteris claræque colunt ſub mœnia Thebes,
Quam perhibent centum portas habuiſſe priores;
Filius Auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic ſunt & ſeptem mediis in finibus urbes:
Quas celebrat totum diſcurrens fama per orbem:
Et quicunque maris vivunt prope littora [1] vaſti,
Qua lacus eſt ingens liquidæ Serbonidis undæ.
Ad cujus zephyrum Macetum ſunt mœnia regis:
Et Pharos Idothees ſcopuli Pallenidis alti.
Poſt urbs ſub Caſio Peluſi vergit ad ortum:
Navigiis populus duris quam poſſidet aptus.
Non tamen eſt Libyes ponendus finibus iſte:
Scilicet eoas Nili qui continet oras;
Nili, quem circum floret mirabilis [2] arbor,
Exſtinguitque ſitim pomo cui nomen Adipſos.
Hæc facies Libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen huic aliæ gentes: quæ littore ſummo
Tethyos, aut mediis habitant telluris in arvis,
Et gratas circum ripas Tritonidis undæ.
Hic lapis, [3] Heliotropius qui nomine vero
Dicitur, eſt: vertit radios nam ſolis in unda,
Si quis eum fuſa labris immergat aënis,
Sanguineaque [4] rubens reſplendet luce coloris.
Purior [5] at ſoli renitet nudatus ab undis.
Si placet Europes quoque me tibi dicere formam,
Haud taceam. ſimilis Libyæ eſt: ſed vergit ad arctos;
Finibus & pariter diſtentis pergit ad ortus.
Linea namque Aſiæ ſimilis disjungit utramque.
Hæc notias ſpectat partes, aquilonis at illa.
Aſt ambas unam ſi terras eſſe putemus,
Aſſimulent [6] conum laterum compagibus æquis:
Cujus ad occaſus eſt ſummum, lata ſub ortu.
Sic Europa tibi facili dignoſcitur arte.
Ad cujus ſummum, prope metas Herculis alti,
Magnanimæ gentes, dederat quîs nomen Iberus,
Ad ſpatium multum terrarum rura colentes,
Oceanum boreo contingunt frigore durum;
Scrutanturque decus pulchrum ſapientibus auri.

1 *Al.* vaſta. 2 *Sc. Palma Ægyptia, qua (teſte* Solino, c. XXXII.) *Adipſos vocatur, quod guſtata ſitim arceat.* 3 *Vide* Solinum, c. XXVII. 4 *Al.* Sanguineique rubens. 5 *Hoc voluit, Heliotropium lapidem in aquam miſſum ſolem ſanguineum repercuſſu oſtendere, extra aquam purius renidere, & ſolem purum exhibere.* 6 *In MSS. noſtris* Aſſimulant.

Quos tamen haud maculat præſens nec dejicit abſens.
Qua ſunt Germani bellaces, atque Britanni.
Saltibus Hercyniis Germania ſubjacet atrox:
Hæc tergo ſimilis taurino dicitur eſſe.
Et [1] paſcit volucres, mirum, fulgentibus alis,
Quîs ducibus noctu cernuntur flexa viarum.
Pyrrhenes ſequitur mons. poſt hunc Celtica tellus,
Eridani fontis contingens rauca fluenta:
Hic Phaëthonta ſuum charæ luxere ſorores:
Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtæ,
Succina quæ memorant, mellis vinive colore;
Quæ paleas rapiunt tractu frondeſque caducas.
Poſt hos Tyrrheni. quos juxta ſolis ab ortu
Incipiunt Alpes: quibus exit gurgite vaſto
Oceani rumpens glacialis littora Rhenus.
Hunc prope conſurgit fons Iſtri flumine longo:
Qui poſcens ortus Euxini pervenit undas,
Irriguam Peucen amplexus gurgite quino.
Cujus [2] in arctôas eſt partes barbara tellus,
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt Mæotidis oſtia vaſtæ.
Hinc [3] ſunt Germanique truces, & Sarmata bellax,
Atque Getæ, nec non Baſtarnæ ſemina gentis,
Dacorumque manus, & Martia pectora [4] Alani,
Atque dromon Tauri retinentes fortis Achilli
Anguſtum & longum, Mæotidis oſtia juxta.
Hos equites ſupra celeres funduntur Alani;
Atque Melanchlænûm populus metuendus in arcu.
Poſt, [5] Hippemolgi ſunt, Hippopodeſque potentes,
Atque [6] Geloni, cum Neuris, pictique Agathyrſi:
Hic ubi deſcendit porrecta Boryſthenis unda,
Euxinumque ſubit Criû prope tracta metopon.
E regione jacet locus hic Symplegados arctæ.
Hic ſunt [7] Aldeſci quoque, Panticapique fluenta:
Dividui currunt Riphæis montibus ambo.
Immiſcent qua ſe Ponti glacialibus undis,
Naſcitur electrum præfulgens luce nitenti,
Menſe ſolet primo qualis ſplendeſcere luna.
Hos adamanta legunt juxta [8] fortes Agathyrſi.
Tot dirimit gentes aquilonis partibus Iſter.

1 *Vide* Solinum, *ſub initium cap.* XX. 2 *Al.* ad. 3 *In uno MS.* Hic ſunt. *Verum* hinc *accipiendum pro* hac parte. 4 *In MSS. noſtris (aliiſque quibus* Papius *uſus eſt)* Agavi. 5 *Al.* Hippom[olgi]. 6 Gelonus *in MSS. noſtris, alii[sque]* 7 Ardiſci *in iiſdem.* 8 *In uno M[S.]* fontes.

Hujus

Hujus ad auſtrales terras, Gerrhæque feroces,
Noriciique colunt bellaces, Pannoniique,
Et [1] Myſi Thracum boreis in finibus orti:
In quorum terris, quas Ponti præfluit unda,
Ignipotens oleo commiſto gignitur herba,
Medica [2] cui nomen: cujus compeſcere flammas
Si quis aqua [3] cupiat, [4] plus ignem paſcit in illa:
Pulveris hunc [5] jactus potis eſt exſtinguere ſolus.
Thraces arant poſt hos [6] latiſſima rura tenentes:
Quæ torrens ſtringit finitque Propontidis unda,
Atque Helleſponti fauces, Ægæus & altus.
Naſcitur hic ſcopulis Pallenæ gemma refulgens,
Aſterium [7] perhibent: ſtellis certare putatur:
Et flammæ ſimilis ſplendenti lumine lychnis.
Hi ripas Iſtri porrectas undique cingunt.
  Europæ reliquas nunc partes adſpice ternas,
Phœbeos vergens quibus eminet illa ſub ortus.
Prima eſt, Hiſpanum quæ frangit littore pontum:
Altera, Tyrrhenum quæ pulſat molibus æquor:
Tertia, quæ Grajos circumflua gurgite paſcit.
Sed tamen oceanum contingit Iberica tellus
Occiduum: Calpen qua ſummam ſuſtinet unam
Herculis è ſtatuis; quam ſupra dives & alta
Tarteſſus, Cempſique, ſedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cœlum qui tangit vertice ſummo.
Aſt ambas inter, tellus jacet Auſonidarum:
Limite quam recto mediam ſecat Apenninus.
Qui mons, incipiens boreis ex Alpibus altus,
In freta Sicaniæ porrectas terminat oras.
Hunc urbes circum, populi, genteſque frequentant:
Quos breviter retegam noſtro tibi carmine cunctos.
Tyrrheni primum fortes: juxtaque Pelaſgi,
Cyllenes quondam propria qui ſede relicta
Tyrrhenis ſocias petierunt navibus arces.
Hos prope ſunt omni ſuperantes laude Latini:
Quorum per terras decurrit in æquora Tybris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam;
Romam, quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Poſt hos pingue ſolum ſequitur, Campania dives.

1 [illegible] Mœſi. 2 *Apud* Solinum, c. XXI. In Pontica eſt herba, qua inficitur oleum quod vocatur Medicum. *Perverſe* [illegible] Priſcianus *appellat herbam iſtam* Medicam *qua conficiebatur oleum Media.* 3 Solinum *hic exprimit* Priſcianus. 4 Plus ignis paſcitur illa *legit* Salmaſius. 5 *In uno MS.* factus. 6 Altiſſima *in MSS. noſtris.* 7 *Vide* Salmaſii *Exerc. Plin.* p. 532.

Hic

Hic ubi Parthenopes domus eſt caſtiſſima, frugum
Fertilis: hanc pontus propriis exceperat undis.
Ad noton eſt, longe ſupra Sirenida rupem,
Picentis [1] Silari gurges, ſpectabile flumen.
Hunc habitant prope Lucani, Brettique coloni,
Ad Leucen petram longiſſima rura tenentes.
Hinc eſt ad boream zephyri quæ ſumma vocatur:
Sub qua ſunt Locri celeres, qui tempore priſco
Illuc [2] reginam propriam venere ſecuti:
Auſoniamque tenent, qua currit flumen Alecis.
Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonque,
Quam pulcer gratam præterfluit Æſarus urbem.
Ulterius pergens hinc templa Lacinia cernes.
Poſt hæc eſt Sybaris, periit quæ numinis ira,
Præponens hominum tumulos cœleſtibus aris:
Ponere [3] qui priſcis auſi certamina ſoli.
Samnites medio complectitur Itala tellus
In gremio; Marſoſque ſimul. tunc deinde Tarentum
Tangitur æquoribus, quod munivere Lacones.
Continuo Calabræ telluris rura ſequuntur.
Uſque Hyrii ſummam [4] ſed tendit Iapygis ora:
Qua ſalis Adriaci trahitur vaſtiſſimus æſtus,
Atque ſinum penetrans Aquilejum, colligit undas.
Alta Tegeſtræôn poſtremæ mœnia terræ,
Qua ſinus Ionius finitur gurgite laſſo.
Hi ſunt Auſoniæ populi genteſque potentes.
Flexilis hinc pontus convertens vergit ad ortus,
Atque Liburnorum terras, [5] Hylleſque feroces,
Bulimeôn pariter præſtringens littora currit,
Et venit Illyrias late porrectus ad arces;
Qua [6] tollunt montes excelſa Ceraunia ſummos.
Cernitur hic tumulus, qui Cadmi dicitur eſſe
Harmoniæque [7] ſimul: namque hic ſerpentibus illi
Corpora poſt tempus longum mutaſſe feruntur,
In ſenio; poſtquam patriam Thebaſque relinquunt.
Hic illos aliud poſuerunt numina monſtrum:
Namque duo tumuli concurrunt peſte futura,
Significant quoties ſæviſſima damna colonis.
Hæc regio fontem [8] mirandæ concipit undæ,

1 Silaris *in noſtris MSS.* 2 *Rectius* iſthuc *in uno MS.* 3 *In MSS. Bodlejano & Buſlidiano* Poſcere qui Piſis. *cui lectioni favet Paraphraſis Græca.* 4 *Al.* ſe tendit. 5 *Al.* Hylloſque. 6 *Ita ex uno Cod. MS. edidit* Papius. *in reliquis omnibus* Quas tollunt montes excelſa Ceraunia ſummas. 7 *Al.* Hermioneſque. 8 *Vide* Solinum c. VII.

Quem merito veteres dixerunt nomine Sacrum.
Nam gelidus ſuperat cunctarum frigus aquarum:
Accenſaſque faces ſi quis prope duxerit undam,
Exſtinguit flammas; recipit ſed rurſus eaſdem,
Admoveat [1] dextra cum exſtinctam lampada fonti.
Sed ſupra Thracen, nec non Epiron, ad auſtros,
Principium terræ doctiſſima Græcia ſumit:
Adſcendens multum, [2] geminatoque æquore cincta,
Ægæo Siculoque: movent quæ flamine venti
Diverſo: Siculum zephyrus tenet, eurus at altum
Ægæum. ſequitur Pelopis poſt inſula lata;
Conſimilis platani folio; quod muris acutam
Æquiparat caudam: cujus jacet iſthmos imago,
Hellados ad boream ſibimet confinia jungens:
Latior at tellus, folium ceu flexile, circum
Cingitur æquoribus. zephyrumque [3] Triphyllidis arva
Excipiunt: per quam deſcendit flumine pulcro
Alphæus; qui Meſſeni diſcinditur undis
Eurotæ: terris ambo naſcuntur Aſeis:
Hic tamen Eleos, & dividit ille Laconas.
Hic mediis habitant late telluris in arvis
Arcades Apidanei ſub ſcopulis Erymanthi:
Qua Melas atque Crathis fluvii, qua currit Iäon,
Tenditur atque vetus qua longo gurgite Ladon.
Hic [4] merulos perhibent albos, mirabile dictu:
Hic naſci lapidem, qui tacto accenſus ab igni
Exſtingui nequitur; quem Graji nomine vero
Asbeſtum memorant. ferri nitet ille colore.
Juxta eſt Argivûm tellus, pariterque Laconum:
Ortus Argivi,verguntque Lacones ad auſtros.
Æquoribus geminis iſthmos pulſatur utrimque:
Hoc Ephyren contra zephyrus, ſed verberat illud
Eurus; in immenſum [5] quæ mergitur unda profundum,
Nomine quam Danaï dixere Saronida priſco.
Attica ſed tellus poſt [6] iſthmum ſolis ad ortum eſt.
Hinc Orithyiam Boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic Iliſſus aquis devolvitur amnis.
Bœotûm ſequitur finis; quo dicitur unda
Eſſe poteſtatis diverſæ: namque duobus
Fluminibus mutat [7] vervecum lana colorem;

1 *In uno ex MSS. noſtris* dextram cum exſtincta lampade fonti. 2 *In MSS. noſtris* gemino ſub æquore cincta. 3 *Nonnulli Codd. omittunt* que. 4 *Ex* Solino, c. XI. 5 *Al.* qua mergitur. 6 *In noſtris* MSS. iſthmon. 7 *Ex* Solino, *cap.* IX.

Hoc fuſcat niveas, hoc albat gurgite nigras.
Locridis inde ſolum ſequitur regionis, & ora
Theſſalis, & tellus Macetum cum mœnibus altis:
Sub cujus ſcopulis [1] tangentes vertice cœlum
Speluncæ veteris ſervant inſignia cladis:
Finibus in mediis terrarum namque videntur
Oſtrea muricibus ſiccata latentibus eſſe;
Diluvium latebras dederat quod piſcibus illas.
Concipit & parit hic naturæ munere gemma,
Quam [2] pæaniten perhibent: prægnantibus iſta
Auxilium confert, facilis relevamine partus.
Cernitur hinc, niveas attollens vertice rupes,
Æmus Threïcius: quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio Dodones lata feracis.
Ad cujus notias partes, ſub rupe Aracynthi,
Ætolæ gentis ſunt belli laude potentis
Campi: quos medios Acheloïa perſecat unda,
Et mare Trinacrium perrumpit Echinadas inter.
Regna Cephallenæ prope ſunt ſapientis [3] Ulyſſi.
Iſta [4] galactiten ripis oſtendit in altis:
Uberibus prodeſt, nec non infantibus idem:
Et ſi quis terat hunc, albeſcit lacte liqueſcens.
Hunc fluvium juxta, præclaros ſolis ad ortus,
Phocis ad arctôos ventos extenditur ingens,
Donec contingat calida oſtia Thermopylarum,
Sub juga Parnaſſi: Cephiſſos gurgite magno
Quam mediam dirimit, deſcendens murmure vaſto:
Qua templum Phœbi memorabile, Delphica ſedes.
Nunc magno nobis ſunt inſulæ ore canendæ,
Quas homines toto diſperſas æquore cernunt.
Eſt igitur ponto tellus circumflua prima,
Cui nomen Gadis. ſtatuas hæc Herculis inter
A Tyriis colitur, Co inuſa vocata vetuſtis.
Continuoque jacent Gymneſiæ: has Baleares
Romani memorant. hinc frangitur [5] æquor Ebuſo.
Sardiniæ poſt quam pelago circumflua tellus
Fontibus è liquidis præbet miracula mundo:
Quod ſanant oculis ægros, [6] damnantque neſando
Perjuros furto, quos tacto [7] flumine cæcant.
Poſt quam non longe cernuntur littora Cyrni:

1 *Iterum ex* Solino, *capite nono.* 2 Ex *eodem capite, ſub finem.* 3 Ulixi *in noſtris* MSS. 4 *Al.* iſte, *nec male. Quæ ſequuntur habet etiam ex* Solino *ſub initium cap.* VII. 5 *Al.* æquore & æquore Buſos. 6 Ex Solin. IV. 7 Lumine *malit* Papius lino.

Corſida quam pariter, geminato nomine, dicunt.
Hanc ſolam perhibent [1] catochiten gignere terram.
Corporibus lapis hic, ceu glutine [2] tactus, adhæret.
Nulla tamen tellus altiſſima robora ſilvæ
Sic alibi generat. dehinc rupes Æolidarum,
Quas ſeptem numero perhibent, cognomine Plotas:
Quippe viam ratibus pelago dant undique vaſto.
Trinacriæ poſt has moles diſtenditur ampla:
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus,
Procurrens Pachyno longe, clauſtriſque Pelori,
Exterrenſque rates Lilybæi cautibus aſpris.
Eminet ad zephyrum Lilybe, Pachynuſque ſub ortum
Adſpicit Auſoniam, boreæque Pelorus ad axes.
Qua mare vix ſuperant haud æquum mille periclis,
Anguſtum, rapido quod frangit gurgite ſaxa.
Traditur hic pelagi diruptas viribus olim
Excepiſſe fretum terras, cogente ruina.
Plurima ſunt iſthic totum memoranda per orbem.
Dianas [3] fons eſt, Camerina gignitur unda:
Quem ſi quis manibus non caſtis hauſerit unquam,
Lætifico triſtis non miſcet pocula Baccho.
Hæc eadem montem mirandum ſuſtinet Ætnam:
Vertice qui ſummo rigida nive temperat ignem,
Nec ſuperant flammæ frigus, nec frigora flammas.
At [4] ſalis hic Acragas miracula poſſidet unus,
Naturas in quo proprias mutare videntur
Ignis & unda: ſalem namque illum ſolvere flammæ,
Unda ſolet crepius illi conjuncta movere.
Hic & [5] Haleſinus fons eſt, mitiſſimus undis:
Tibia quam extollit, cantu ſaltare putatur
Muſicus, & ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen achates:
Hoc dederat [6] fluvius cujus generatur ad undas:
Hanc ſimulacra vides venis oſtendere gemmam.
Æquoris at Siculi, quod vaſtis funditur undis,
Ad noton, eſt pontus Libyæ, Syrtiſque vadoſa
Major. at ulterius ſi pergas, cerne minorem
Occiduam: juxta quam [7] Meninx inſula fulget,
Et Cercinna ſimul, Libyca ſtatione patentes.
Adria qua penetrat, venias ſi parte ſiniſtra,

1 Iterum ex Solino cap. III. 2 Al. illius, non ita commode. 3 Ex Solino, cap. V. 4 Vide Solinum, cap. V. 5 Ex eodem Solino, ibid. 6 Sc. Achates fl. Vide Solinum. 7 In MSS. noſtris Menix.

Atque legas Calabrum littus; tunc inſula magni
Oſtendit ſeſe Diomedis nomine dicta:
Quo profugus quondam victor conceſſerat ille,
Conjugis inceſtæ per fraudes Ægialeæ.
Ioniam pergens Abſyrtidas æquor ad ortus
Circuit: has olim Colchi tenuere feroces,
Laſſi dum fruſtra Medeæ furta ſequuntur.
Continuo poſt haſce Liburnidas adſpicis altas
Ad notias partes: hinc ſæva Ceraunia nautis:
Inſulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto;
Et Corcyra potens; Ithaces atque aſpera tellus;
Et quas oblimat rivis Acheloïus amnis,
Flumine torrenti præcelſam Chalcida linquens.
Sed multæ Amniſi boreæ ſub parte videntur,
Ægylaque, inde Cythera, Calauria dura colonis:
Ad radios vergit ſed Carpathus. hanc prope Crete
Pinguis & umbroſis extendens collibus Iden,
Ante [1] ortus ſolis perhibent [2] quam fulgere ſole.
Gignitur [3] hic alimos: quam ſi quis mordeat herbam,
Compeſcit damnumque famis rabiemque diurnam.
At [4] Rhodos Ægyptum contra jacet, inſula dives,
Suniados contra quoque ſummum rupis, ad ortus;
Nubila [5] qua nunquam verterunt lumina ſolis:
Nam purus charæ potitur telluris. Abantas
Supra ſunt Salamis nec non Ægina. ſed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.
Poſt hæc ſunt ternæ [6] citra Patareïda ſummam,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine [7] terras.
Non procul eſt Arados, Phœnices æquore cincta.
Ægæi vero diverſis partibus alti,
Ad fauces arctas multæ ſunt inſulæ Abydi;
Confines Aſiæ dextræ, Europeſque ſiniſtræ:
Ad boream [8] tamen hæ pertendunt ordne longo.

1 Ex Solino *cap.* XI. 2 *In uno MS.* fulgeſcere. 3 *Itidem ex* Solino, *ibid.* 4 *Ita in omnibus MSS. neque merito reprehendi poteſt hac verſuum collocatio, etſi alia in* Dionyſio *ſit*: *quam* Aldus *exprimere volens hunc verſuum facit ordinem*; "At Rhodos Ægyptum contra jacet in- "ſula dives," "Nubila quam nunquam "verterunt lumina ſolis." "Nam purus "charæ potitur telluris.ad ortus" "Poſt- "hac ſuntternæ,citraPatareïde ſumma" "FamaChelidonias celebrat quas nomi- " ne terras." 'Suniados contra quoque "ſummum rups,Abantas" "Supra,ſunt "Salamisnec nõÆgina:ſed ortus" Cer- "nentem Cyprum pontus Pamphilius "ambit." "Nec procul eſt Arados Phœ- "nices æquore cacta". *Papius.* 5 *Et hic verſus ex* Solino *cp.*XI.*Verum in uno* MS. *ſic legitur*: Nubil quam nunquam vetuerunt lumine ſois,*in alio*,Nubila qua &c. 6 *Ita* Papius, *quod in Codd. quibuſdam fuerit* citra Patreïda ſumma. 7 *Forſan* ternas. 8 Tamn *pro* autem,*ut alibi.*

Europes

Europes Macris [1] agnoſcit Abantias oram,
Et celſa Scyrus, Peparethus, ſacraque Lemnos,
Fertilis atque Thaſos, ſimul Imbros, poſt Corybantum
Mœnibus antiquis Samothracia cernitur [2] alta.
Aſt Aſiæ partem [3] quæ tangunt æquore primæ,
Delon circumdant: has dicunt Cycladas eſſe.
Continuo Sporadas ceu ſtellas adſpicis almas,
Ioniaſque ſimul: quas inter Caunus, & altæ
Sunt Samos atque Chios celebratæ nomine claro.
Æolicæ poſt, & [4] Lesbus Teneduſque ſequuntur.
Et ſinus inde Melas Helles prorumpit in æquor.
Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide fervet
Ad boream: ſaxiſque viget Proconeſus in illa.
Eſt etiam lævis Euxini partibus una,
Quam Leucen perhibent, adverſa Boryſthenis amni,
Paſcit aves quoniam multas candore nivali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere ſecuras, virtutis munere pulchro.
Cimmerium recta ſed ſi quis Boſporon ibit,
Cernitur huic dextra vaſtæ Mæotidis unda,
Inſula mole [5] gravi ſtans, [6] Alopeccea lata.
Poſt quam Phænagoren Hermonaſſamque nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Inſulæ hæ celebres pelagi ſunt nomine claro.
Aſt alias refluum circumdat Tethyos æquor:
Quarum demonſtrem poſitum regionis, & oras.
Æthiopes habitant Erythiam pectore juſti,
Atlantem juxta longævi. finibus olim
Venit hyperboreis quæ gens, poſt fata perempti
Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
Sed ſummam contra Sacram [7] cognomine, dicunt
Quam caput Europæ, ſunt ſtanni pondere plenæ
Heſperides: populus tenuit quas fortis Iberi.
Aſt aliæ oceani juxta boreatidas actas
Sunt geminæ; Rhenique Britannides oſtia cernunt:
Hic etenim laſſo perrumpit Tethya curſu.
Has tamen haud valeat ſpatio ſuperare per orbem

1 *In noſtris MSS.* contingit. 2 *In iiſdem* aucta. 3 *Al.* qua tangunt æquora primam, *&* quæ tangunt æquore primam. 4 *In uno MS.* Lesbos Tenedoſque. 5 *Ita in duob. Codd. MSS. in aliis* gravis. 6 *Non* Alopecen *inſulam intelligit* Dionyſius, *ut* Priſcianus *accepit, ſed* Tauricam Cherſoneſon, (*in qua ſunt* Hermonaſſa *&* Phænagore) *de qua ne ſomniavit quidem* Priſcianus, *ut ex eo licet colligere, quod* ἧς ἐπὶ *non* in qua, *ſed* poſt quam *tranſtulit.* Papius. 7 *Ita interpunxi, quum antea eſſet,* Sacram, cognomine dicunt &c.

Inſula. perfulget nigro ſplendore [1] gagates
Hic lapis, ardeſcens hauſtu perfuſus aquarum;
Aſt oleo perdens flammas, mirabile viſu:
Attritas rapit hic teneras, ceu ſuccina, frondes.
Nec ſpatio diſtant [2] Neſidum littora longe:
In quibus uxores Amnitum Bacchica ſacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæque [3] corymbis.
Oceani tranans [4] hic navibus æquor apertum,
Ad Thulen venies: quæ nocte dieque relucet
Titanis radiis, [5] cum curru ſcandit ad axes
Signiferi, boreas ſuccendens lampade partes.
At navem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad ſolem calido referentem lumen ab ortu,
Aurea ſpectetur tibi pinguibus inſula glebis.
Hinc tepidos proram convertens navis ad auſtros
Taprobanen venies: generat quæ magna elephantes
Per fines Aſiæ. jacet hæc ſub ſidere cancri.
Littoribus cujus ſaliunt denſiſſima cete,
Quæ paſcit vaſtum mare Rubrum, montibus æqua:
Tenditur horribilis quorum per terga per armos
Spina, ferens cladem fatumque ſub ore feroci:
Quippe ſolent pariter navem ſorbere viroſque.
Nam mala tam pelagus quam terra merentibus offert.
Ulterius pergas ſi poſt Carmanida ſummam,
Ogyris [6] occurrat: qua dicitur eſſe ſepulcrum
Regis Erythræi; dederat qui nomina ponto.
Perſicus inde ſinus penetratur, & Icaron offert:
Inſula quæ fertur nimium [7] placare Dianam.
Tot ſunt ingentes, quas [8] claudit Tethyos unda,
Inſulæ: aſt aliæ diverſis partibus orbis
Diſperſæ. plures famam latuere minores,
Duris difficiles nautis, vel [9] portubus aptæ:
Quarum non facile eſt mihi promere nomina verſu.
Aſt Aſiæ fines ambarum linea monſtrat
Et formam, contra poſitarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras;
Oceanus ſtatuas Bacchi qua tangere fertur,

1 Ex Solino, *cap.* XXII. *Vide* Salmaſii *Exerc. Plin.* p. 177. &c. 2 *In* Dionyſii *Exemplaribus* νησιάδων. *Fortaſſe* νησίδων *legebat* Priſcianus. 3 *Poſt hunc verſum quatuor alii occurrunt in Editione* Aldina: *quos cum* Papio *ejiciendos eſſe cenſuimus, quod in Codd. MSS. non reperiantur.* 4 Hinc *in MS. Bodl.* 5 *In u*[...] *è noſtris MSS.* cum currus ſcandit, *in alt*[...] cum currus candet. 6 Occurrit in u[...] MS. 7 *Al.* placere Dianæ. *Ibi Dianæ f*[...]*num & Apollinis exſtitiſſe, auctor eſt* Str[...]bo, *lib.* 16. p. 766. 8 Cingit *in uno MS.* 9 [...] *pluribus MSS.* pontibus. *non adeo recte.*

Finibu

Finibus Indorum poſtremis: gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nyſſæos irrigat agros.
Non tamen eſt ſpatio ſimilis telluris apertæ.
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
Funditur oceani ſinus & diſterminat ambas.
Aſt Aſiæ gremio triplex mare confluit undis:
Hyrcanum, pariter Parthum, ſimul atque Sabæum;
Hæc noton, at boreos Hyrcanum vergit ad axes,
Gurgitis Euxini vicinum: multa virorum
Millia quod circum degunt, per littora Ponti.
Amborum medius campis diſtenditur iſthmos.
Aſt Aſiam qui mons excelſus dividit omnem,
Incipit à mediis terræ Pamphylidis oris,
Et longis ſeſe ſpatiis producit ad Indos;
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens:
Vertice quem torvo perhibent cognomine Taurum.
Cornua nam ſummus ſcopulis imitatur acutis,
Multifiduſque ſuos colles huc ſpargit & illuc.
Ex hoc innumeri deſcendunt fontibus amnes:
In partes euri, zephyri, boreæque, vel auſtri.
Quis memorare queat fluviorum nomina cuncta?
Non tamen eſt unum montis cognomen ubique,
Sed varii flexus variantur nomine multo:
Singula ſed propriis ſunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populoſque tenentes,
Qui celebres, memorem; ſed felix numen adeſto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas;
Sauromatæque truces, gens aſpera Martis in armis:
Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim,
Sauromatis mixtæ quæ, Thermodonte relicto,
Ingentes genuere viros, belloque potentes:
Innumeras habitant qui ſilvas, gurgite vaſto
Inter quas Tanaïs Mæotidis intima pulſat,
Europen fluvio dirimens Aſiamque reflexo:
Europen zephyris, Aſiam ſub partibus ortus.
Caucaſiis [1] exit cujus fons montibus altis,
Murmure cum vaſto Scythiæ per plana refuſus.
Hunc tamen, immenſo torrentem flumine, vertit
In glaciem boreas horrendo flamine ſævus.
Heu miſeros homines, habitant qui finibus illis,
Aëre damnati triſti nimioque rigore,
Quo pereunt pecudes pariter populique virorum,

1 *In MSS. duobus* Rhipæis exit &c.

Ni propere linquant ſua rura furentibus euris.
Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum.
Cui ſunt vicini Sindi quoque, Cimmeriique.
Poſt hos Cercetii; juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus: nec non Oretæque feroces;
Et qui Trojanæ poſt prælia gentis Achæi,
Aſcalaphi [1] regis victricia ſigna ſequentes,
Diſpulſi ventis iſtas venere ſub oras.
Poſt hos Heniochi, genuit quos Græcia tellus:
Et Zygii juxta vivunt regione ſub una.
Intima ſed Ponti, poſt fines Tyndaridarum,
Ægypto miſſi Colchi tenuere coloni:
Caucaſii montis prope collem, & Caſpia ponti
Littora: qua celeres deſcendunt Phaſidis undæ,
Circæoſque ſecant campos atque æquora Ponti:
Naſcitur Armenii fluvius qui vertice montis.
Ad cujus partes boreas, & ſolis ad ortus,
Euxinum dirimens & Caſpia littora late,
Diffuſus ſpatium per longum panditur iſthmos.
Quem juxta terras habitant orientis Iberes:
Pyrrhenes quondam celſo qui monte relicto,
Huc advenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens eſt, chariſſima Baccho.
Fluctibus hanc propter perſævit Caſpius æſtus:
Undique quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non valeat tribus illud menſibus ulla,
Scilicet immenſum, navis tranſire profundo.
Hoc tamen exacuit pars una ſub axibus æquor,
Qua tractum refugæ miſcetur Tethyos undæ.
Multa quidem generat vivis miracula rerum:
Sed tamen egregio cryſtalli pondere gemmam,
Atque, malos lemures quod pellit munus, iaſpin;
Nocturni manes fugitant quam membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ vergunt zephyro, quas Caſpia littora claudunt.
Primi ſunt Scythiæ populi, Saturnia juxta
Æquora viventes, Hyrcanique oſtia ponti.
Quos ſupra [2] gryphes ditiſſima rura ſmaragdo,
Qualem non alius terrarum poſſidet orbis,
Atque aurum ſibimet defendunt pondere puro.

1 *Aſcalaphi quidem nomen legimus, ſed Troja occiſi: cui & epitaphium inter heroas Homericos* Ariſtoteles *poſuit. Sed hunc alium eodem nomine fuiſſe neceſſe eſt, etſi nihil de eo mihi conſtat.* Papius.

2 *Vide* Solinum, *cap.* XV.

Omnia

Omnia ſed duri ſuperans audacia lucri,
Adverſus volucres heu commovet arma virorum:
Prælia nam faciunt Arimaſpi gryphibus hoſtes.
Hic & cryſtalli perlucet maxima moles.
Hinc [1] Unnus ſequitur. poſt fortis Caſpia proles.
Hinc ſunt Albani bellaces Marte feroci:
Unde [2] canes nati ſuperant genus omne ferarum.
Magnus Alexander miſſum ſibi viderat inde
Victorem barrique canem, rapidique leonis.
Poſt hos Caduſi duriſſima rura colentes:
Et prope ſunt Mardi: ſequiturque Hyrcania plebes.
Hinc Apyri, per quos Mardus devolvitur amnis:
Dercebius bibit hunc præter Bactruſque fluentem,
Per quos Hyrcanum currens deſcendit in æquor.
Sed Bactri mediis habitant telluris in arvis,
Parneſſum [3] late prope montem rura tenentes:
Dercebii vero ſub Caſpia littora vergunt.
Poſt hos Maſſagetæ trans flumen Araxis, ad ortum
Hoſpitibus ſævi cunctis, belloque feroces:
Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt:
Sed lac commixtum potant cum ſanguine equino.
Hos juxta [4] boream vergit Choraſmia proles.
Sugdias hanc ſequitur: rapidus quam dividit Oxus,
Emodum montem qui linquens Caſpida rumpit.
Inde Sacæ nimium certis gens mira ſagittis,
Flumen Iaxartem juxta quibus arva coluntur;
Et Tochari, Phrurique, & plurima millia Serum.
Illis nulla boum, pecoris nec paſcua curæ:
Veſtibus utuntur, texunt quas floribus [5] ipſi,
Quos tenuant lectos deſertis finibus ipſi.
Aſt alia Scythiæ gens eſt extrema per arva;
Quos prope ſunt triſtes ventis & frigore terræ:
Namque nives ſemper pulſant has grandine mixtæ.
Caſpius his populis luſtratur pontus & oris.
Aſpice poſt Colchos nunc & poſt Phaſidis undas,
Occaſum verſus, populos in littore ponti
Euxini denſos uſque ad Chalcedonis arva:
Boſporus anguſtat ſcopulis quæ Thracius urgens.
Buzeres primi: quos juxta terra [6] Vechirum.
Macrones poſt hos pariter, Philyreſque ſequuntur:

1 *In MSS.* Thymus, Tinus, Thynus & Thonus: *in quibus omnibus veſtigia* [illegible] *Græcæ lectionis* Θοῦνοι. 2 *Vide* Solinum, *cap.* XV. 3 *In MSS. noſtris, aliiſque* Parpeſſum. 4 Borea *in quibuſd. MSS.* 5 Ipſis *in uno MS.* 6 *Al.* Bechirum.

Moſſy-

Moſſynique domos præbent quîs lignea tecta:
Turribus arboreis habitantes, unde vocantur.
Hinc [1] pecorum dives nimium gens eſt Tibarenûm.
Hanc prope ſunt Chalybes, duriſſima rura colentes:
Quos labor exercet ſævus ferrique metalla.
Vicinos iſtis campos terramque patentem
Aſſyrii complent populi: qua gurgite vaſto
Inter Amazonidas Thermodon, Martius amnis,
Armenium linquens montem, deſcendit in æquor.
Huc Aſiæ quondam devenit alumna Sinope:
Ex qua cognomen ceperunt mœnia clara.
Illius fluvii gelidas prope frigore ripas,
Invenies lapidem cryſtalli, pondere puro,
Conſimilemque gelu, nec non ſplendore [2] nitenti.
Gemma micans illic perlucet iaſpidis albæ.
Iris continuo liquidus [3] decurrit in æquor.
Poſt Halys eſt fluvius: boreæ qui currit in [4] oras,
Atque Carambidis irrumpit prope littora Pontum,
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones poſt hos, Mariandynique ſequuntur,
Bithynique viri, pinguiſſima rura colentes:
Qua Rhebas pulcher gratiſſima flumina volvit,
Rhebas, qui rapidi decurrit ad oſtia Ponti.
Tot [5] populi terras habitant per littora Ponti:
Nam prius expoſita Scythiæ ſunt ſemina gentis.
Nunc Aſiæ regio contingens littora nobis
Dicatur: partes calidas [6] quæ currit ad auſtri,
Atque Helleſpontum tranſit Syriæque receſſus,
Poſcit & Arrabiam, [7] quæ florent ubere terræ.
Sunt Chalcedonii primi, poſt oſtia Ponti,
Mœnia Byzantis qui cernunt optima contra,
Romaniſque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii poſt hos, & Myſia montibus alta,
Qua Cius egregia decurrens murmurat unda:
Qua nymphas comitem perhibent rapuiſſe potentis
Alcidæ puerum, triſtiſſima fata gementis.
Hinc Helleſpontum [8] pertenditur angulus ingens,
Qua brevior Phrygiæ pars eſt: nam latior intus

1 *In Codd. nonnullis*, Hinc pecorum eſt dives nimirum gens Tibarenûm. *Eleganter quidem, ſed non adeo vere.* Papius. 2 *Al.* nitentem. 3 *In aliquibus* percurrit. *minus recte.* 4 *Al.* ortus. 5 *Hic verſus, qui Græca* Dionyſii *pulchre exprimit, deeſt in quibuſd. Codd.* MSS. 6 *Al.* decurrit. 7 *Quid ſi* quæ florens, *aut* qua florent *legamus, ut ad ſolam Arabiam pertineat?* Papius. 8 *Al.* protenditur.

Sangarii

Sangarii ripis fluvii vicina rapacis.
Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus:
Altera ad occaſus, altæ ſub montibus Idæ,
Altaque qua cecidit præclaro nomine Troja,
Ad Xanthi liquidas nec non Simoëntis ad undas.
Poſt hæc Æoliæ tellus prætenditur oræ,
Fluctibus Ægæi primis quæ tunditur alti.
Inde tenet terras, pelagus prope, ſanguis Ionum:
Per quas Mæander pinguis deſcendit in æquor,
Inter Miletum currens latamque Prienen.
Ad latus iſtorum boreum ſunt mœnia clara;
Urbs Epheſus, claudit quam grato littore pontus.
Poſt has Mæoniæ tellus, quæ vergit ad ortus:
Et Tmoli colles, fluvius quibus aurifer exit
Pactolus: cujus prope ripas tempore verno
Si ſedeas, dulci capiaris pectora cantu
Cygnorum, paſcunt quos herbæ flumina circum.
Nam florent Aſiæ per campos plurima prata:
Sed magis ad fluvium Mæandri, gurgite [1] miti
Quem juxta volvens ſe murmurat unda Cayſtri.
Poſt hos ſunt Lycii: quos Xanthus dividit amnis,
Ad mare vergentes: qui Tauri cornua cernunt,
Uſque ad Pamphylos, perhibent quem nomine Cragum.
Illic adſpicies Aſpendum: mœnia cujus
Eurymedon amnis radit vicina profundo.
Continuoque jacent aliæ Pamphylides urbes:
Corycus, Pergeque calens, & celſa Phaſelis.
Has ſupra mediis habitant telluris in arvis,
Ad partes ortus, gens dura Lycaonis armis.
Poſt has Piſidum pinguiſſima rura coluntur:
Telmiſſus [2], Lyrbe, nec non clariſſima Selge,
Gentis Amyclææ pulcherrima mœnia quondam.
Hinc ſinus eſt longus Cilicum, qui vergit ad ortus,
Euxini penetrans vicinas æquoris undas.
Hunc Aſiæ perhibent anguſtis partibus eſſe.
Cui tamen immenſo fluvii ſe gurgite miſcent,
Per longum Pyramus ſpatium, Pinaruſque voluti,
Flexilis & Cydnus, dirimit qui flumine Tarſon.
Hinc aliæ Cilicum ſunt celſis mœnibus urbes:
Lyrneſſus, Malloſque ſimul vicina profundo,
Atque Soli medio terrarum fine locati.
Commagena dehinc regio, Syriæque ſequuntur

1 *In MSS. noſtris* noto. 2 *Al.* Termeſſus.

Urbes, diſpoſitæ per longi littora flexus.
Nam Caſii montis qua prominet ora per æquor,
Vergit in occaſus diffuſis tractibus unda.
Nunc reliquas Aſiæ partes tibi carmine pandam,
Quadrati lateris qua clauditur undique forma:
Et ſpatiis campos longis protendit in ortum.
Scis etenim memoraſſe tibi, quod collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur [1] actu,
Qui fines Aſiæ nigros producit ad Indos:
Hoc eſto laterum boreum tibi. Nilus ad oras
Heſperias finit: ſed Tethys ſolis [2] ab ortu
Indica concludit: Rubrum mare terminat auſtrum.
Adſpice nunc igitur dum finem verſibus ortus
Pervenio, retegens tibi veris omnia rebus,
Incipiens Syriæ terris, qua parte reliqui.
Quæ, pelagus ſupra, ſub ſolem, vergit ad auſtros,
Urbibus & multis habitatur: nomine priſco
Quæ Cava vulgatur, mediam [3] quia collibus altis
Atque humilem Libanus claudit protentus in ortum,
Occaſumque petens Caſius: multiſque virorum
Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
Namque alii mediis habitant telluris in arvis,
Hoſque Syros proprie perhibent: ſed littora juxta
Phœnices vivunt, veteri cognomine dicti:
Quos miſit quondam mare Rubrum laudibus auctos,
Chaldæo nimium decoratam ſanguine gentem;
Arcaniſque dei celebratam legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem:
Et primi ſtellis numeros [4] nomenque dedere,
Atque oculis (mirum) [5] voces ſentire figuris.
Hi muros Iopes, [6] Gazam, quoque Elaïda complent,
Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
Vicinamque mari [7] Byblin, Sidonaque pulchram,
Quam juxta liquido Boſtrenus gurgite currit,
Et pinguem Tripolin, nec non Orthoſida ſacram,
Laodicen pariter poſitam prope littus amœnum,
Et Poſidi turres, & Daphnes optima tempe.
Terrarum mediis Apameæ mœnia claræ:
Ad cujus partes eôas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.

1 Actus *legendum cenſet* Papius: *quod in MSS. ſit*, arctus *&* archtos *&* arcu. 2 *Al.* ad ortus *&* ad ortum. 3 *In uno MS.* quam. 4 *In MSS. noſtris* numenque dederunt. 5 *In Cod. Langiano* vocis ſentire figuras. *non male, ut cenſet* Papius. 6 Gazamq; & Elaïda *edidit* Aldus. 7 *In uno MS.* Byblum.

Hæc

Hæc omnis pingui tellus eſt ubere læta,
Arboribus pariter pecorique & commoda viti.
Ad cujus fines veniens quos terminat auſter,
Arrabii cernes extremi littora ponti:
Qui Syriam medius diſterminat Arrabiamque,
Et tangit, vergens orientem verſus [1] Elanos.
Dives Arabs poſt quos latiſſima poſſidet arva,
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perſo,
Arrabioque, ferit zephyrus quod flamine ſævo:
Perſica nam flatus eôi littora turbant.
Ora ſed hæc auſtro tendit ſubjecta per ortus,
Fluctibus oceani pulſatur & undique Rubri.
Hanc quoque deſcribam tenui ratione receuſens.
Nam populos paſcit felices divite terra,
Floribus & variis miracula præbet odoris.
Namque thyo, myrrhaque viget, cum thuris odore,
Et caſia, nec non & cannæ dulcis odore:
Cinnama præterea [2] jucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
Veſtibus auratis quare gens utitur illa.
His, pueros ſervans, [3] molochites ſplendet arenis:
Androdamaſque lapis compeſcens pectoris iras.
Sed Libani montis ſunt poſt declivia primi,
Felices opibus, Nabatæi nomine dicti.
Chaulaſii [4] poſt hos atque Agrees: inde propinquat
Chatramis, atque Macæ contra ſunt Perſidis æquor;
Minnæique maris prope Rubri littora vivunt:
Atque Sabæ poſt hos, nec non habitant Cletabeni.
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.
Sunt tamen & plures alii. nam maxima tellus.
Trans iſtam, zephyri ſub partes, degit Erembûm
Speluncis genus infelix, & rebus [5] egenum:
Qui ſolis radiis nigreſcunt corpus aduſti,
Diſperſique dolent luſtrantes more ferarum;
Non Arabis ſimiles opulentis. ſcilicet æqua
Omnibus eſſe poteſt nunquam fortuna bonorum.
Poſt Libani [6] montes populi ſunt, ſolis ad ortus,
Alterius Syriæ: quæ tendit ad uſque Sinopen.
Cappadoces mediis habitant in finibus hujus:
Terminus Aſſyrios ſed claudit Ponticus, ille
Thermodon pelagi [7] qua pulſat gurgite fluctus.

1 *In nonnullis MSS.* Alanos. 2 *In uno MS.* jucundæ. 3 *Vide* Solinum, *ſub finem cap.* XXXIII. 4 *Al.* Chablaſii. 5 *In quibuſdam MSS.* egenis. 6 *Al.* montem. 7 *Al.* qui.

Cujus ab eôo decurrit limite [1] vaſtis
Viribus Euphrates, deſcendens montibus aſpris
Armeniæ, longuſque noton [2] pertendit: & inde
Ad ſolem flexus, Babylonis dividit urbem:
Littora deinde ruens perrumpit Perſidis undæ,
Extrema fluvii ſub parte Teredona radens.
Hujus ad auroram ripis devolvitur altis
Tigris, aqua ſuperant quem flumina nulla rapaci.
Sed tantum [3] diſtat, quantum vix ſeptimus ortus
Conficiat pedibus ſpatii properantibus ire:
Atque [4] lacu medius Thonites intrat, & exit;
Nec violatur aqua quamvis penetrabilis [5] illa,
Ocyor atque vadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne ſolum fluvius quod cingit uterque
Indigenæ populi pro re dixere [6] Medamnam,
Quod medias amnes has terras flumine cingunt,
Agricolis pariter paſtoribus atque feracem.
Ubere nam læto florent ibi ſemina cuncta,
Herbarumque toris & gramine læta vireſcunt:
Et variis rami complentur fructibus alti.
Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.
Nam peperit multos celſa virtute potentes,
Atque deo ſimiles, licet ut mortalibus eſſe.
Armenii juxta quam ſunt aquilonis ad axes,
Comminus & fortes quos ſentit Mars Matieni:
Quos prope concludunt Euphratem collibus altis
Montes, divitiis pariter belloque potentes.
Ad partes auſtri Babylon: quam mœnibus olim
Mirandis poſuit firmiſque Semiramis urbem.
Cujus in arce domum ſplendentem fecerat auro:
Quam ſimul argentum varie decoravit, eburque.
Hoc quoque pingue ſolum palmarum divite ſilva,
Quod fert berylli munus, pretioſius auro,
Berylli lapidem liquidum glaucique coloris,
Per loca quæ tendunt [7] Aſianæ ad mœnia petræ.
At ſupra Babylona [8] vides & flamina vaſta
Ciſſos, Meſſabataſque, Chalonitaſque feroces.
Armenios montes ſi linquens ibis ad ortus,
Medica noſcetur tibi tellus: cujus ad axes
Geli ſunt, Mardique, viri ſimul Atropateni.

1 *In uno* MS. vaſtus. 2 *In uno* MS. protenditur: inde. 3 *Al.* diſtant. 4 *Ita in omnibus* MSS. lacum *edidit* Aldus. 5 *In Cod. Langiano & uno e noſtris* ille. 6 *Al.* Medamnem. 7 Ophianæ *pro* Aſianæ *legendum eſſe docet* Salmaſ. *in Exerc. Plin. p.* 241. 8 *Fortaſſe legendum,* vides ad flamina vaſta, *id eſt*, ad boream.

Ad

Ad noton inde habitant Medorum rura tenentes.
Medea huc fugiens dederat cognomina terræ.
Hinc Medi varios uſus 1 novere veneni:
Quorum per multas ſpatium diffunditur oras.
Hæc generat narciſſiten oriente ſub ipſo,
Qui lapis eſt fuſcus: complent hanc undique ſilvæ,
Inter quas homines 2 pecuaria ditia paſcunt,
Caſpiadas tangunt portas qui ſolis ab ortu.
Rupibus hæ celſis Aſiæ ſunt clauſtra potentis:
Qua via ſub boream duplex ſe ſcindit & auſtrum;
Hæc regit ad Perſas, Hyrcanos ducit at illa.
Sub colles imos habitant, poſt Caſpia clauſtra,
Martia gens Parthi, telis arcuque potentes:
Vivere qui ſpoliis gaudent, raptuque nefando.
Quapropter bellis homines vexantur in orbe,
Atque optata perit multo pax ſanguine mundi.
Poſt hos eſt Perſis, circumdata montibus altis,
Aſſiduis florens regnis & divite cenſu,
Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardes.
Cingitur excelſis hæc undique collibus omnis,
Advergens auſtros, poſt Caſpia clauſtra: petenſque
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum.
Atque tripartitis habitatur finibus illa.
Namque colunt alii, rigidæ ſub partibus arcti,
Terras quas Medi nemoroſis montibus umbrant.
Aſt alii mediæ vivunt regionis in arvis:
Littora poſtremi tangunt auſtralia Perſæ.
Prima parte Sabæ, mediuſque Paſargada, poſt hunc
Taſcorum telis habitat gens fortis & arcu:
Quique tenent populi diviſos Perſidis agros.
Amnibus hæc multis recreatur, & ubere pingui.
Hinc Coros immenſus profunditur: inde 3 Choaſpis
Fonte cadens Indo, qui ſtringit gurgite Suſas;
In cujus ripis præclarus fulget achates,
Pondere 4 conſimilis volvit quos unda cylindris.
Fertilis hæc tellus fœcundis paſcitur auris:
Nam ventis ſemper floreſcunt rura ſecundis.
Hæc 5 eadem gemmis nimium decoratur honeſtis.
Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
Tecolithum memorem, juſto cognomine dictum,
Qui lapides renum tritus potuſque reſolvit:

1 *In uno è noſtris* MSS. movêre. 2 *In* MSS. *noſtris* pecora præditia. 3 *In iiſd.* MSS. Choaſpes. 4 *In Cod. Langiano & uno è noſtris* conſimili. 5 *Quæ ſequuntur uſque ad.* v. 991. *ex* Solino, *cap.* XXXVII.

Myrrhi-

Myrrhitemque, bonum nardi cum reddit odorem.
Hic aëtites eſt: ſonitum cui ſpiritus addit
Arcanum crepitans, prægnantibus utilis [1] ægris.
Nec non pyrites, digitos qui ſtrictus adurit.
Gemmaque quæ radios [2] emittit candida ſolis.
Atque ſelenites, lunaris imagine lucis
Qui decus & minuit proprii ſplendoris & auget.
Reſpice nunc reliquas Aſiæ ſub finibus oras.
Perſidis ad pontum Carmani, ſolis ab ortu;
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedroſi poſt hos tendunt orientis ad ignes,
Oceanum juxta: radiis propioribus inde
Eſt Scythiæ tellus auſtralis, flumen ad Indum,
Qui ponto rapidus Rubro contrarius exit.
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad auſtrum,
Caucaſiis oriens primum de montibus altis:
Dividua cujus Patalene cingitur unda:
Separat innumeras & vaſto gurgite gentes;
Ad partes rapidi qua vergunt lumina ſolis,
Oritas, Aribaſque ſimul, linique Arachotas
Utentes lænis, & Satraïdas ſimul omnes,
Parpanei [3] montis ſub celſa rupe, Arienos
Nomine communi. qui terras ubere nullo
Florentes habitant: ſquallent nam ſentibus aſpris;
Curalii lapidem qui [4] rubrum littore carpunt,
Sapphirique decus nigri flavique coloris
Saxorum cædunt venis, hac merce beati.
Indorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,
Quas primo Titan adſcendens lumine cernit.
Unde color populis niger eſt flagrantibus ortu,
Atque gerunt ſimiles hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, aurique metallum.
Aſt alii texunt tenuiſſima tegmina lini:
Vel dentes ſtringunt elephantis ab ore revulſos.
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci, nitidumque adamanta,
Atque aura viridi legitur quæ ſplendet iaſpis,
Curaliique [5] decus liquidi, gratique topazi;
Purpureoque amethyſtos ineſt ſuffuſa colore.
Divitias magnas ſic tellus illa miniſtrat.

1 *In MSS. noſtris* ille. 2 *In iiſd. pariter ac in Langiano Cod.* imitatur. 3 *Mallem* Parpaniſi, *vel* Parniſſi *cum* Salmaſio *in Exerc. Plin.* p. 553. 829. 4 *In MSS. noſtris* rubro. 5 *In uno è noſtris MSS. tam hic quam ſupra,* Curalli.

Aſſiduiſque

Aſſiduiſque rigant hanc totam fontibus amnes:
Arboribuſque viget variis, milioque frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hic alii ſuperant [1] procero corpore tantum,
Inſiliant equitum faciles ut more elephantos:
Aſt alii vivunt ſapienti pectore nudi,
Luminibuſque vident rectis, mirabile, ſolem:
Et radios oculis & ſacra mente retractant,
Signaque concipiunt arcana luce futuri.
Pſittacus hic viridis, decoratus torque rubenti,
Naſcitur, humanæ ſimulat qui verbera linguæ.
Nunc age, te fluvios, montes, formamque docebo
Ipſius terræ, populos, genteſque beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis,
Obliquatque latus per cunctas linea partes.
Heſperios fines immanis terminat Indus;
At notios pelagus concludit gurgite Rubrum:
Sed Ganges ortus, & Caucaſus excipit arctum.
Hanc homines habitant multi diteſque colendam,
Nominibus variis diſcreti & finibus amplis.
Dardanei ripas contingunt fluminis Indi:
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt Aceſinem,
Huncque capax claſſis venientem volvit Hydaſpes:
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.
Taxilus inter quos habitat, cum gente Sabarum.
Hinc Scodri poſt hos ſunt, [2] Peucaleique feroces,
Gargaridæque truces: auri qua pondus honeſtum
Devolvens Hypaniſque [3] vehit, rapiduſque Magarſus:
Quos capit Emodo miſſos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis auſtros,
Oceani [4] tangens pelagus ſub collibus altis,
Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
Unde locis Graji poſuerunt nomen Aornin.
Hic via, quam celebrat nomen, Dionyſia, Bacchi,
Cui ſtatuas dederat victoria finibus illis.
Hic [5] Tylos eſt, ſuperans vaſtæ miracula terræ,
Inſula. namque viret cunctis in partibus anni;
Nec foliis nudat ramos autumnus in illa;
Aſſidueque [6] tenet flores genus arboris omne.
Hic adamas fulget limphantia pectora ſanans,
Et prohibens miſeris occulti damna veneni;

1 *Vide* Solinum *cap.* LII. 2 *Al.* Peucaneique. 3 *In uno è MSS. noſtris* trahit. 4 *In eodem Cod.* tendens. 5 Ex Solino, *cap.* LII. 6 *In uno è noſtris Codd.* Aſſiduuſque tenet flos germen arboris omne.

Quem minime valeat ferrum ſuperare, nec ignis:
Frangitur [1] hircino maceratus ſanguine tantum,
Sed tepido, fractis multis incudibus ante.
Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.
Hic [2] lychnis lucem ſimulat ſplendore lucernæ:
Hinc meruit nomen præclaro lumine dignum.
Tot ſunt per terras [3] vulgatæ nomine gentes.
Nam reliquas quæ mens valeat mortalis in orbe
Diſperſas numerare tibi ſine numine magno,
Quod bene diſpoſuit terras pontique profundum,
Sideribus variis decorans cœleſtia templa,
Et multis recreans gratiſque coloribus arva,
Munera per populos tribuens diverſa virorum.
Sed [4] vos terrarum tractus gaudete per ævum,
Et quæcunque mari circumdatur inſula vaſto,
Oceanuſque ſimul, nec non penetrabilis unda,
Quam gremio tellus ſinuoſo ſuſcipit alma;
Et fluvii, monteſque, lacus quos continet orbis.
Nam pelagi partes percurri carmine vaſtas;
Et terræ pariter regiones finibus amplis.
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

1 *Hæc de adamante habet ex* Solino, *cap.* LII. 2 *Vide* Solinum *eod. capite.* 3 Vulgato *in uno è noſtris* MSS. 4 Nunc vos *in altero è noſtris.*

FINIS.

RUFI FESTI AVIENI

Ora Maritima.

LIBER PRIMUS.

QUÆSISSE te-met, ſæpe cogitans, Probe,
Animo atque ſenſu, Taurici Ponti [1] ſitus,
Capi ut valeret his, probabili fide,
Quos diſtinerent ſpatia Terrarum extima;
Subii libenter id laboris, ut tibi
Deſideratum carmine hoc clareſceret.
Fas non putavi quippe prolixa die
Non ſubjacere ſenſui formam tuo
Regionis ejus, quam vetuſtis paginis,
Et [2] quam, per omnem ſpiritus noſtri diem,
Secretiore lectione acceperam.
Alii invidere namque quod diſpendio
Tibi haud ſit [3] ullo, agreſtis & duri reor.
His addo & illud, [4] liberûm in te-met locum
Mihi eſſe, amoris ſanguiniſque vinculo.
Neque ſat ſit iſtud, ni ſciam te litteras,
Hiantibuſque faucibus [5] iſtarum abdita
Hauſiſſe ſemper, eſſe patuli pectoris,
Senſus [6] capacem; talium jugem ſitim
Tuo [7] eſſe cordi, & eſſe te præ cæteris
Memorem intimati. cur inefficaciter
Secreta rerum in non tenacem effunderem?
In non ſequacem quis profunda oggauniat?
Multa ergo, multa compulere me, Probe,
Efflagitatam rem tibi ut perſolverem.
Quin & [8] parentis credidi officium fore,
Deſideratum ſi tibi locupletius
Profuſiuſque Muſa promeret mea.
Dare expetitum quippe non parci viri eſt;

1 *Ita ex verſu* 33. *vulgo* ſinus. 2. Æquam *legit Barthius.* 3 *Forſan* ſit ullo, *aut* ſit ulli. 4 *Ita Pithœus ex conjectura, edidit tamen*, liberum temet locum" "Mihi eſſet amor, ſanguiniſque vinculo. *Poteſt etiam legi*, liberûm temet loco" "Mihi eſſe amoris &c. 5 *Vulgo* Veſtarum. *Barthius malit* veterum. 6 *Vulg.* ſenſu. 7 *Forſan* Tibi. 8 *Ita Pithœus. Vulg.* parent.

Augere porro muneris ſummam novi,
Mentis benignæ ſatque liberalis eſt.
  Interrogaſti, ſi tenes, Mæotici
Situs quis eſſet æquoris. Salluſtium
Noram id dediſſe, dicta & ejus omnibus
Præjudicatæ auctoritatis ducier
Non abnuebam. ad ejus igitur inclytam
Deſcriptionem, qua locorum formulam
Imaginemque expreſſor efficax ſtyli
Et veritatis pene in obtutus dedit
Lepore linguæ, multa rerum junximus,
Ex plurimorum ſumpta commentariis.
Hecatæus iſtic quippe [1] erit Mileſius,
Hellanicuſque Lesbius, [2] Phileas quoque
Athenienſis, Caryandæus Scylax,
Pauſimachus ille priſca quem genuit Samos,
Quin & Damaſtes nobili natus Sige,
Rhodoque [3] Bacorus ortus, Euctemon quoque
Popularis Urbis Atticæ, Siculus Cleon,
Herodotus ipſe Thurius; tum, qui decus
Magnum loquendi eſt, Atticus Thucydides.
Hic porro habebis, pars mei cordis, Probe,
Quicquid per æquor inſularum attollitur:
Per æquor illud ſcilicet, quod poſt cava
Hiantis orbis, à freto Tarteſſio
Atlanticiſque fluctibus, procul ſitam
In uſque glebam proruit noſtrum mare,
Sinuſque curvos atque prominentia:
Ut ſe ſupino porrigat littus ſitu,
Ut longe in undas inſerant ſe-ſe juga,
Celſæque ut urbes alluantur æquore:
Quis ortus amnes maximos effuderit,
Ut prona ponti gurgitem intrent flumina,
Ut ipſa rurſum ſæpe cingant inſulas,
Sinuentque late ut tuta portus brachia,
Ut explicentur ſtagna, ſeu jaceant lacus,
Scrupoſum ut alti verticem montes levent,
Stringatque nemora ut unda cani gurgitis.
Laboris autem terminus noſtri hic erit,
Scythicum ut profundum, & æquor Euxini ſali,
Et ſiquæ in illo marmore inſulæ tument,
Ediſſerantur. reliqua porro ſcripta ſunt

1 *Forſan* erat. 2 *Vulg.* Phileus, *&* *mox* Cyriandæus *&* Damaſtus. 3 *Vulg.* Bacoris.

Nobi

Nobis in illo plenius volumine,
Quod de orbis oris partibuſque fecimus.
Ut aperta vero tibi-met intimatio
Sudoris hujus & laboris ſit mei,
Narrationem opuſculi paulo altius
Exordiemur. tu [1] per intimum jecur
Prolata conde; namque fulcit hæc fides
Petita longe, & eruta ex Auctoribus.
Terræ patentis orbis effuſæ jacent,
Orbique rurſus unda circumfunditur.
Sed qua profundum ſe-met inſinuat ſalum
Oceano abuſque, ut gurges hic noſtri maris
Longe explicetur, eſt Atlanticus ſinus.
Hic Gaddir urbs eſt, dicta Tarteſſus prius:
Hic ſunt Columnæ [2] pertinacis Herculis,
Abila atque Calpe: læva dicti ceſpitis
Libyæ [3] propinquæ ſpatia duro perſtrepunt
Septentrione, ſed loco [4] certo tenent;
Et prominentis hic jugi ſurgit caput,
(Oeſtrymnin iſtud dixit ævum antiquius)
Moleſque celſa ſaxei faſtigii
Tota in tepentem maxime vergit notum.
Sub hujus autem prominentis vertice
Sinus dehiſcit incolis Oeſtrymnicus,
In quo inſulæ ſe-ſe exſerunt Oeſtrymnides,
Laxe jacentes, & metallo divites
Stanni atque plumbi. multa vis hic gentis eſt,
Superbus animus, efficax ſolertia,
Negotiandi cura jugis omnibus:
Noviſque [5] cymbis turbidum late fretum,
Et belluoſi gurgitem oceani ſecant.
Non hi carinas quippe pinu texere,
Acerceve [6] norunt, non abiete, ut uſus eſt,
Curvant faſelos: ſed rei ad miraculum,
Navigia junctis ſemper aptant pellibus,
Corioque vaſtum ſæpe percurrunt ſalum.
Aſt hinc duobus in Sacram (ſic inſulam
Dixere priſci) ſolibus curſus rati eſt.
Hæc inter undas multum [7] ceſpitis jacit,

1 *Vulg.* ex intimum. 2 *Al.* pervicacis. 3 *Ita ex conjectura. Vulg.* Libyæ propinquæ * ſtalia. 4 *Vulg.* certæ 5 *Vulg.* Noluſque cumbis. *unde*, non uſq; cymbis *legit Pithœus*, Nulliſque cymbis *Lud. Nonius*, Notiſque cymbis *alii.* 6 *Ita Lud. Nonius. Vulg.* Non hic carinas &c. *dein* Facere morem, *&* Curvant faſello. *Alii malint*, Fecere morem. *&* Curvant faſelos. 7 *Al.* ceſpitem.

Eamque late gens Hibernorum colit.
Propinqua rurſus inſula Albionum patet.
Tarteſſiiſque in terminos Oeſtrymnidum
Negotiandi mos erat, Carthaginis
Etiam [1] colonis, & vulgus, inter Herculis
Agitans columnas, hæc adibant æquora:
Quæ Himilco Pœnus menſibus vix quattuor,
Ut ipſe ſe-met [2] rem probaſſe rettulit
Enavigantem, poſſe tranſmitti adſerit.
Sic [3] nulla late flabra propellunt ratem,
Sic ſegnis humor æquoris pigri ſtupet.
Adjicit & illud, plurimum inter gurgites
Exſtare fucum, & ſæpe virgulti vice
Retinere puppim. dicit hic nihilominus
Non in profundum terga [4] demitti maris,
Parvoque [5] aquarum vix ſupertexi ſolum,
Obire ſemper huc & huc ponti feras,
Navigia lenta & languide repentia
Internatare belluas. ſi quis dehinc
Ab inſulis Oeſtrymnicis lembum audeat
Urgere in undas, axe qua Lycaonis
Rigeſcit æthra, ceſpitem Ligurum ſubit
Caſſum incolarum. namque Celtarum manu,
Crebriſque dudum præliis [6] vacuata ſunt.
Ligureſque pulſi, ut ſæpe fors aliquos agit,
Venere in iſta, quæ [7] perhorrenteis tenent
Plerumque dumos: creber his ſcrupus locis,
Rigidæque rupes, atque montium minæ
Cœlo inſeruntur. & fugax gens hæc quidem
Diu inter arcta cautium duxit diem,
Secreta ab undis; nam ſali metuens erat
Priſcum ob [8] periclum: poſt quies & otium,
Securitate roborante audaciam,
Perſuaſit altis devehi cubilibus,
Atque in marinos jam locos deſcendere.
Poſt illa rurſum, quæ ſuper fati ſumus,
Magnus pateſcit æquoris fuſi ſinus
Ophiuſam [9] ad uſque: rurſum ab hujus littore
Internum ad æquor, qua mare inſinuare ſe
Dixi ante terris, quodque Sardum nuncupant,

1 *Voſſ. malit* coloni. 2 *Melius forſan*, re probaſſe rettulit, *dein* Enaviganti poſſe &c. *vel* A navigante poſſe &c. 3 *Forſan* Hic nulla. 4 *Vulg.* dimitti. 5 *Forſan* Parvaque aquarum vi. 6 *Sc.* loca. 7 *Forſan* per horrenteis. 8 *Vulg.* periculum. 9 *Vulg.* Ophiuſa madus, que rurſ,

Septem

Septem dierum tenditur reditu [1] via.
Ophiuſa porro tanta panditur latus,
Quantam jacere Pelopis audis inſulam
Grajorum in agro. hæc dicta primo [2] Oeſtrymnica,
Locos & arva Oeſtrymnicis habitantibus.
Poſt multa ſerpens effugavit incolas,
Vacuamque glebam nominis fecit ſui.
Procedit inde in [3] gurgitem Veneris jugum,
Circumlatratque pontus inſulas duas
Tenue ob locorum inhoſpitas. [4] arvi jugum
Rurſum tumeſcit prominens in aſperum
Septentrionem. curſus [5] autem hinc claſſibus
Uſque in columnas efficacis Herculis
Quinque eſt dierum. poſt Pelagia eſt inſula,
Herbarum abundans, atque Saturno ſacra:
Sed vis in illa tanta naturalis eſt,
Ut ſi quis hanc in navigando acceſſerit,
Mox excitetur propter inſulam mare,
Quatiatur ipſa, & omne ſubſiliat ſolum
Alte intremiſcens, cætero [6] ad ſtagni vicem
Pelago ſilente. prominens ſurgit dehinc
Ophiuſæ [7] in oras, abſque arvi jugo
In hæc locorum bidui curſus patet.
Atqui dehiſcit inde prolixe ſinus,
Non totus uni facile navigabilis
Vento; [8] recedit nunquam medium aceris
Zephyro vehente, reliqua depoſcunt notum.
Et rurſus inde ſi petat quiſquam pede
Tarteſſiorum littus, exſuperet viam
Vix luce quartâ. ſiquis ad noſtrum mare
Malacæque portum ſemitam tetenderit,
In quinque ſoles eſt iter. tum Cepreſicum
Jugum intumeſcit: ſubjacet porro inſula
Achale [9] vocata ab incolis. [10] ægre eſt fides
Narrationi præ rei miraculo;
Sed quam frequens auctoritas ſat fulciat.
Ajunt in hujus inſulæ confiniis
Nunquam eſſe formam gurgiti reliquo parem:
(Splendorem [11] ubique quippe ineſſe fluctibus

1 *Vulg.* viæ 2 *Vulg.* Oeſtrymnis. 3 *Ita, vel* gurgites *legend. Vulg.* gurgitis. 4 *Vulg.* Aryium. 5 *Vulg.* aut hinc. 6 *Ita Pithœus. Vulg.* adſteni vicem. 7 *Vulg.* * Ophiuſa è moras. 8 *Prius* Vento recedit. nunquam &c. 9 *Forſan ſcribendum*, Acale. 10 *Vulg.* ageſti fides, *dein* Narrationis. Ægra eſt fides" "Narrationis *malit Barth.* 11 *Ut ſenſus conſtet, tres verſus parentheſi incluſos dedi.*

190 Vitri

Vitri ad nitorem, & per profundum marmoris
Cyaneam in undis eſſe certum imaginem eſt.)
Confundi [1] at illic æquor immundo à luto,
Memorant vetuſti; ſemper atque ſordibus
Ut fæculentos gurgites hæreſcere.
Cempſi atque Sæfes arduos colles habent.
Ophiuſæ in agro propter hos pernix lucis
Draganûm [2] proles ſub nivoſo maxime
Septentrione conlocaverant larem.
Pætanion autem eſt inſula [3] ad zephyrum latens,
Patuluſque portus: inde Cempſis adjacent
Populi Cynetum [4] prope Cyneticum jugum.
Qua ſyderalis lucis inclinatio eſt,
Alte tumeſcens ditis Europæ extimum
In belluoſi vergit oceani ſalum.
Ana amnis illic per Cynetas effluit,
Sulcatque glebam: panditur rurſus ſinus,
Canuſque ceſpes in meridiem patet.
Memoratus [5] Ana in gemina ſeſe flumina
Scindit repente, per quæ prædicti ſinus
Craſſum liquorem (quippe pingueſcit luto
Omne hic profundum) lenta trudunt agmina.
Hic inſularum ſemet alte ſubrigit
Vertex duarum: nominis minor indiga eſt,
Aliam vocavit mos tenax Agonida.
Inhorret inde rupibus cautes ſacra,
Saturni & ipſa. fervet illiſum mare,
Littuſque [6] late ſaxeum diſtenditur.
Hirtæ hic capellæ, & multus incolis caper
Dumoſa ſemper intererrant ceſpitum:
Caſtrorum in uſum & nauticis velamina
Productiores & graves ſetas alunt.
Hinc dictum ad amnem ſolis unius via eſt,
Genti & Cynetum hic terminus. Tarteſſius
Ager his adhæret, adluitque ceſpitem
Tarteſſus amnis. inde tenditur jugum
Zephyro ſacratum. denique arcis ſummitas
Zephyris vocata. celſa ſed faſtigia
Jugo eriguntur; [7] vertici multus tumor:
Conſcendit auras & ſuper [8] ſydera quaſi;

1 *Ita Barth. Prius* Conſodiat. *dein* immunda luto. 2 *Vulg*. Draganumque pr. 3 *Ita Barth. Vulg*. ad ſe ſumum latet. 4 Tò prope *deeſt in Vulgatis*. 5 *Ita lego, quod fluvium hunc* Δίστομον *vocet Strabo. Vulg*. Memorato aliam, *& mox* ſcindunt. 6 *Vulg*. latus. 7 *Forſan* verticis tumor" "Conſcendit. 8 *Vulg*. Syderis. *Barthius legit*, ſyderis ſuper & vias.

C[illegible] ſemper nubilum condit caput.
Regio omnis inde maxime herboſo ſolo eſt,
Nebuloſa juge his incolis convexa ſunt,
Coactus aër atque craſſior dies,
Noctiſque more ros frequens: nulla, ut ſolet,
Flabra inferuntur, nullus æthram diſcutit
Superne [1] venti ſpiritus; pigra incubat
Caligo terras, & ſolum late madet.
Zephyridos arcem ſi quis excedat rate,
Et inferatur gurgiti noſtri maris,
Flabris vehetur protinus [2] Favonii.
Jugum inde rurſus, & ſacrum Infernæ Deæ
Diveſque [3] fanum, penetral abſtruſi cavi
Aditumque cæci. multa propter eſt palus
Etrephæa dicta. quin & Herbi civitas
Stetiſſe fertur his locis priſca die:
Quæ, præliorum abſumpta tempeſtatibus,
Famam atque nomen ſola liquit ceſpiti.
Iberus [4] inde manat amnis, & locos,
Fœcundat undâ. plurimi ex ipſo ferunt
Dictos Iberos: non ab illo flumine
Quod inquietos Vaſconas [5] prælabitur.
Nam quidquid amni gentis hujus adjacet
Occiduum ad axem Iberiam cognominant.
Pars porro Eoa continet Tarteſſios
Et Cilbicenos. Cartare poſt inſula eſt
Eamque pridem [6] ni fluxa ſatis eſt fides,
Tenuere Cempſi: proximorum poſtea
Pulſi duello, varia quæſitum loca
Se protulere. Caſſius inde mons tumet:
Et Graja ab ipſo lingua Caſſiterum prius
Stannum vocavit. inde [7] eſt fani prominens,
Et quæ vetuſtum Græciæ nomen tenet,
Gerontis [8] arx eſt eminus: namque ex ea
Geryona quondam nuncupatum accepimus.
Hic ora late ſunt ſinus Tarteſſii;
Dictoque ab amne in hæc locorum puppibus
Via eſt diei, Gaddir hic eſt oppidum:
Nam Punicorum lingua conſeptum locum
Gaddir vocabat. ipſa Tarteſſus prius
Cognominata eſt. multa ac opulens civitas

1 Venti ſup. *malit Barth.* 2 *Vulg.* Favoni. 3 *Vulg.* penetrat. abſt. c. *dein* Aditumque cæcum. 4 *Vulg.* Anhyberus. 5 *Aliis* perlabitur. 6 *Vulg.* influxe. 7 *Ita v.* 304. 8 *Si* Geryonis *legamus, verſus aliquot excidiſſe ſuſpicor.*

Ævo vetuſto, nunc egena, nunc brevis,
Nunc deſtituta, nunc ruinarum [1] agger eſt.
Nos hoc locorum, præter Herculaneam
Solemnitatem, vidimus miri nihil.
At vis in illis tanta, vel tantum decus
Ætate priſca ſub fide [2] rerum fuit,
Rex ut ſuperbus, omniumque præpotens,
Quos gens habebat forte tum Mauruſia,
Octaviano principi acceptiſſimus,
Et litterarum ſemper in ſtudio Juba,
Interfluoque ſeparatus æquore,
Inluſtriorem ſemet urbis iſtius
Duumviratu crederet. ſed inſulam
Tarteſſus amnis, [3] ex Liguſtico lacu
Per aperta fuſus undique [4] ablapſu ligat.
Neque iſte tractu ſimplici provolvitur;
Unuſve ſulcat ſubjacentem ceſpitem:
Tria ora quippe parte Eoi luminis
Infert in agros; ore bis gemino quoque
Meridiana civitatis adluit.
At mons paludem incumbit [5] Argentarius,
Sic à vetuſtis dictus ex ſpecie ſui:
Stanno iſte namque latera plurimo nitet,
Magiſque in auras eminus lucem evomit,
Cum [6] ſolis ignis celſa perculerit juga.
Idem amnis [7] autem fluctibus ſtanni gravis
Ramenta volvit, invehitque mœnibus
Dives metallum. qua dehinc ab æquore
Salſi fluenti vaſta per medium ſoli
Regio [8] recedit, gens Etmaneum accolit.
Atque inde rurſus uſque Cempſorum ſata
Ileates [9] agro ſe feraci porrigunt:
Maritima vero [10] Cilbiceni poſſident.
Gerontis arcem & prominens fani, ut ſupra
Sumus elocuti, diſtinet medium ſalum;
Interque celſa cautium cedit ſinus.
Jugum ad ſecundum flumen amplum [11] evolvitur
Tarteſſiorum mons dehinc attollitur
Silvis opacus. hinc Erythia eſt inſula
Diffuſa glebam, & juris olim Punici:

1 *Vulg.* ager. 2 *Forſan* Regum. 3 *Al.* Liguſtino, *&* Libuſtico. *Salmaſius legit,* qui exſilit vaſto lacu. 4 *Al.* adlapſu. 5 *Vide Strab.* p. 148. *Edit. Pariſ.* 6 *Vulg.* Sol ab igni. 7 *Vulg.* aut fluctibus *Pithœus malit* auri: *Barthius,* auctus. 8 *Vulg.* redit. 9 *An* Iſcates? 10 *Vulg.* Cibiceni. 11 *Vulg.* evolvit.

Habuere

H[a]buere primo quippe eam Carthaginis
Priſcæ [1] coloni: interfluoque ſcinditur
Ad continentem quinque per ſtadia modo
Erythia ab arce. qua diei [2] occaſus eſt
Veneri marinæ conſecrata eſt inſula,
Templumque in illa Veneris & penetral cavum,
Oraculumque. [3] monte ab illo, quem tibi.
Horrere ſilvis dixeram, in Veneris [4] jugum
Littus recline & molle arenarum jacet,
In quas Biſilus atque Cilbus flumina
Vergent [5] fluentum. poſt in occiduum diem
Sacrum ſuperbas erigit cautes jugum.
Locum hunc vocavit Herma quondam Græcia.
Eſt Herma porro ceſpitum munitio
Interfluum [6] quæ altrinſecus munit locum.
Aliique rurſus Herculis dicunt viam.
Straviſſe quippe maria fertur Hercules
Iter ut pateret facile captivo gregi.
Porro illud Herma jure ſub Libyci ſoli
Fuiſſe pridem, plurimi auctores ferunt.
Nec reſpuendus teſtis eſt Dionyſius,
Libyæ eſſe finem qui docet Tarteſſium.
Europæ in agro, quod vocari ab incolis
Sacrum indicavi, prominens ſubducitur
Locus. utroſque interfluit tenue fretum,
Quod Herma porro [7] & Herculis dictum eſt via.
Amphipolis urbis incola [8] Ecdemon ait,
Non plus habere longitudinis modo,
Quam porriguntur centum & octo millia,
Et diſtineri millibus [9] [terras] tribus.
Hic Herculanæ ſtant columnæ, quas modum
Utriuſque haberi continentis legimus.
Sunt [10] parva porro ſaxa prominentia
Abila atque Calpe. Calpe in Hiſpano ſolo,
Mauruſiorum eſt Abila. namque [11] Abilam vocant
Gens Punicorum, mons quod altus barbaro eſt,
Id eſt Latino; dici ut auctor Plautus eſt.

1 *Ita diſtinxi. antea* coloni, interfl. ſcinditur" "Ad cont. qu. p. ſt. modo." "Erythia ab arce, qua d. &c. 2 *Vulg.* occaſus, *abſque vocula* eſt. 3 *Ita diſtinxi. antea* Oraculumque monte &c. 4 *Illud* jugum *ex conjectura repoſui.* 5 *Forſan* urgent, *aut* mergunt. 6 *Ita Bochart. in Geograph. ſacr. parte 2da.* lib. 1. c. 34. *antea* Interfluumque, *dein* locus. 7 *Vulg.* aut. 8 *Ita ex conjectura Pithœi. Vulg.* hoc dæmon. 9 *Vocem hanc uncis incluſam, ut verſus ſenſuſque conſtarent, ſupplevi.* 10 Pervia *Ulitius.* 11 *Vulg.* Abila.

Calpeque rurſum in Græcia [1] ſpecies cavi
Teretiſque viſu nuncupatur urcei.
Athenienſis dicit Euctemon item
Non eſſe ſaxa, aut vertices adſurgere
Parte ex utraque. ceſpitem Libyci ſoli
Europæ & oram memorat inſulas duas
Interjacere [2]. nuncupari has Herculis
Ait columnas; ſtadia triginta refert
Has [3] diſtineri; horrere ſylvis undique,
Inhoſpitaſque ſemper eſſe nauticis.
Ineſſe quippe dicit ollis Herculis
Et templa & aras: invehi advenas rates,
Deo litare, abire feſtino pede:
Nefas putatum demorari in inſulis.
Circum atque juxta plurimo [4] tractu jacens
Manere tradit tenue prolixe mare.
Navigia onuſta adire non valent locos
Breve ob fluentum, & pingue littori lutum.
Sed ſi voluntas forte quem ſubegerit
Adire fanum, [5] properet ad Lunæ inſulam
Agere carinam, eximere claſſi pondera,
Levique cymba vix ſuperferri ſalo.
Sed ad columnas quidquid interfunditur
Undæ æſtuantis, ſtadia ſeptem vix ait
Damaſtes [6] eſſe. Caryandæus Scylax
Medium fluentum inter columnas adſerit
Tantum patere, quantus æſtus Boſphoro eſt.
Ultra has columnas propter Europæ latus
Vicos & urbes incolæ Carthaginis
Tenuere quondam: mos at oliis hîc erat
Ut planiore texerent fundo rates,
Quo cymba tergum fuſior brevius mare
Prælaberetur. porro in occiduam plagam
Ab his columnis gurgitem eſſe interminum,
Late patere pelagus, extendi ſalum,
Himilco tradit. nullus hæc adiit freta,
Nullus carinas æquor illud intulit,
Deſint quod alto flabra propellentia,
Nulluſque puppim ſpiritus cœli juvet.

1 *Ita Salmaſ. & Bochart. Vulg.* ſpecies cavæ" "Tereteſque viſu nuncupatur, & jugi. *Ulitius malit*, ſpecus cavi" "Tereſque viſu nuncupatur os jugi. *Forſan* nuncupatur. & jugi" "Athen. &c. *Vide Voſſium ad Melam*, p. 195. 2 *Ita Lud. Nonius in Hiſpania ſua*, p. 42. *Vulg.* Iter acervi. 3 *Vulg.* diſtinere. 4 *Verba illa* tractu jacens *ex conjectura.* 5 *Vulg.* propter ad &c. 6 *Vulg.* Damaſtus.

Dehinc

Dehinc quod æthram [1] quodam amictu veſtiat
Caligo, ſemper nebula condat gurgitem,
Et craſſiorem nubilo præſtet diem.
Oceanus iſte eſt, orbis effuſi procul
Circumlatrator [2], iſte pontus maximus.
Hic gurges oras ambiens, hic intimi
Salis irrigator, hic parens noſtri maris.
Pleroſque quippe extrinſecus turbat ſinus,
Noſtrumque in orbem vis profundi inlabitur.
Sed nos loquemur maximos tibi quattuor.
Prima hujus ergo in ceſpitem inſinuatio eſt
Heſperius æſtus atque Atlanticum ſalum;
Hyrcana rurſus unda, Caſpium mare;
Solo Indicorum terga [3] fluctus Perſici;
Arabſque gurges ſub tepente jam noto.
Hunc uſus olim dixit Oceanum vetus,
Alterque dixit mos Atlanticum mare.
Longo explicatur gurges hujus ambitu,
Producіturque latere prolixe vago.
Plerumque porro tenue tenditur ſalum,
Ut vix arenas ſubjacentes occulat.
Exſuperat autem gurgitem [4] fucus frequens,
Atque impeditur æſtus hîc uligine,
Vis [5] vel ferarum pelagus omne internatat,
Multuſque terror ex feris habitat freta.
Hæc olim Himilco Pœnus Oceano ſuper
Spectaſſe ſe-met & probaſſe rettulit:
Hæc nos, ab imis Punicorum annalibus
Prolata longo tempore, edidimus tibi.
Nunc jam recurſus ad priora ſit ſtylo.
Igitur columnæ, ut dixeram, Libyſtidis
Europæ in agro adverſa ſurgit altera.
Hic Chryſus amnis intrat altum gurgitem:
Ultra citraque quattuor gentes colunt.
Nam ſunt feroces hoc loci Libyphœnices;
Sunt Maſſieni; regna [6] Cilbicena; ſunt
Feracis agri & divitis Tarteſſii,
Qui porriguntur in Calacticum ſinum.
Hos propter autem mox jugum Barbetium eſt,
Malachæque [7] flumen, urbe cum cognomine,
Mænace priore quæ vocata eſt ſæculo.

1 *Ita Pithœus. Vulg.* quod am. *dein* ſeper, *& proximo verſu* nubilum perſtat dic. 2 *Vulg.* Circumlatratur. 3 *Vulg.* fluctum. 4 *Vulg.* fuſus. 5 *Vulg.* vel varium. *Barthius malit*, belluarum. 6 *Vulg.* Selbyſſina ſunt. 7 *Al.* Malaceque flumen.

Tarteſſiorum juris illic inſula
Antiſtat urbem, Noctilucæ ab incolis
Sacrata pridem: in inſula ſtagnum quoque
Tutuſque [1] portus. oppidum Mænace ſuper.
Qua ſeſe ab undis regio dicta ſubtrahit,
Siſurus alto mons tumet cacumine.
Adſurgit inde vaſta cautes, & mare
Intrat profundum. pinus hanc quondam frequens
Ex ſe vocari ſub ſono Grajo dedit.
Fanumque aduſque Veneris ac Veneris jugum
Littus recumbit. porro in iſto littore
Stetere crebræ civitates antea,
Phœnixque multos habuit hos pridem locos.
Inhoſpitales nunc arenas porrigit
Deſerta tellus, orba cultorum ſola
Squalent jacentque. Veneris [2] abdito jugo
Spectatur Herma ceſpitis Libyci procul,
Quod ante dixi; littus hic rurſum patet,
Vacuum incolarum nunc, & abjecti ſoli.
Porro ante & urbes hic ſtetere plurimæ,
Populique multi concelebrarunt locos.
Nam [3] natius inde portus * op. * pe. *
Se Maſſienum curvat alto ab æquore,
Sinuque in imo ſurgit altis [4] mœnibus
Urbs Maſſiena: poſt jugum Traëte eminet,
Breviſque juxta Strongyle ſtat inſula.
Dehinc in hujus inſulæ confiniis
Immenſa tergum [5] latera diffundit palus.
Theodorus illic (nec ſtupori ſit tibi,
Quod in feroci barbaroque [6] ſat loco
Cognomen hujus Græciæ accipis ſono)
Prorepit amnis. iſta Phœnices prius
Loca incolebant. rurſus hinc ſe littoris
Fundunt arenæ, & littus hoc tres inſulæ
Cinxere late. hic terminus quondam ſtetit
Tarteſſiorum, hic Herna civitas fuit:
Gymnetes iſtos gens locos inſederant;
Nunc deſtitutus, & diu incolis carens,
Sibi ſonorus Alebus amnis effluit.
Poſt hæc per undas inſula eſt Gymneſia,

1 *Ita Voſſ. ad Melam.* p. 194. *Vulg.* Totuſque portus oppidum, Minace ſuper. 2 *An* edito *vel* ab dicto? 3 Nam natus *in Edit. Madrit. verum in hiſce verbis nomen portûs latere ſuſpicor; & deinde legendum eſſe* oppidum perit. 4 *Ita diſtinguo. Prius erat* menibus" "Urbs Maſſiena poſt &c. 5 *Antea* latera diffundit palus" "Theodorus illic, nec &c. 6 *Vulg.* ſtat.

Populo

Populo incolarum quæ vetus nomen dedit,
Aduſque cani præfluentis alveum.
Pityuſæ & inde proferunt ſeſe inſulæ,
Balearium [1] ac latè inſularum dorſa ſunt.
E contra [2] Iberi in uſque Pyrenæ jugum
Jus protulere, propter interius mare
Late locati. prima eorum civitas
Idera [3] ſurgit. littus extendit dehinc
Steriles arenas. [4] Hemeroſcopium quoque
Habitata pridem hic civitas. nunc jam ſolum
Vacuum incolarum languido ſtagno madet.
Attollit inde ſe [5] Sicana civitas,
Propinquo ab amni ſic vocata Ibericis.
Neque longe ab hujus fluminis divortio
Præſtringit amnis [6] Tyrius oppidum Tyrin.
At qua recedit ab ſalo tellus procul,
Dumoſa late terga regio porrigit.
Bebryces [7] illic, gens agreſtis & ferox,
Pecorum frequentes intererrabat greges.
Hi lacte ſemet atque pingui caſeo
Prædure alentes proferebant ſpiritum
Vicem ad ferarum. poſt Crapraſiæ jugum
Procedit alte, ac nuda littorum jacent
Ad uſque caſſæ Cherſoneſi terminos.
Palus per illa Naccararum extenditur:
Hoc nomen iſti nam paludi mos dedit.
Stagnique medio parva ſurgit inſula
Ferax olivi, & hinc Minervæ [8] ſat ſacra.
Fuere propter civitates plurimæ:
Quippe hic Hylactes, Hyſtra, Sarna, & nobiles
Tyrichæ [9] ſtetere. nomen oppido vetus,
Graji [10] incolarum maxime memorabiles
Per orbis oras. namque præter ceſpitis
Fœcunditatem, qua pecus, qua palmitem,
Qua dona flavæ Cereris educat ſolum,
Peregrina Ibero ſubvehuntur flumine:
Juxta ſuperbum mons [11] Sacer caput exſerit,
Oleumque flumen proxuma agrorum ſecans
Geminos jugorum vertices interfluit.
Mox quippe Sellus (nomen hoc monti eſt vetus)

1 *Vulg.* Balearicarum. 2 *Ita Voſſ. prius*, Et contra &c. 3 *Ita Voſſ. ad Melam*, p. 189. *Vulg.* Ilerda. 4 *Vide Lud. Nonii Hiſpan.* p. 211. 5 *Ita Voſſ. antea* Sitana. 6 *Vide Voſſ. ad Melam*, p. 190. 7 *Vulg.* Beribraces. 8 *Al.* ſtat. 9 *Forſan ſic* Tyrichæ. dedere nomen &c. *ni malis* Tarichæ. ded. &c. 10 *Vulg.* Grajæ. 11 *Vulg.* Acer.

Aduſque

Aduſque celſa nubium ſubducitur.
Adſtabat iſtum civitas Lebedontia
Priore ſæclo, nunc ager vacuus lare
Luſtra & ferarum ſuſtinet cubilia.
Poſt hæc arenæ plurimo tractu jacent,
Per quas 1 Salauris oppidum quondam ſtetit,
In queis & olim priſca 2 Callipolis fuit,
Callipolis ill * * * * * * 3 mœnium
Proceritatem & celſa per veſtigia
Subibat auras, quæ laris vaſti ambitu
Latere ex utroque piſcium ſemper ferax
Stagnum 4 premebat. inde Tarraco oppidum
Et Barcilonum amœna ſedes ditium.
Nam pandit illic tuta portus brachia,
Uvetque ſemper dulcibus tellus aquis.
Poſt Indigetes aſperi ſe proferunt.
Gens iſta dura, gens ferox venatibus
Luſtriſque inhærens. tum jugum Celebandicum
In uſque ſalſam dorſa porrigit Thetim.
Hic adſtitiſſe civitatem Cypſelam,
Jam fama tantum eſt: nulla jam veſtigia
Prioris urbis aſperum ſervat ſolum.
Dehiſcit illic maximo portus ſinu,
Cavumque late ceſpitem inrepit ſalum,
Poſt quæ recumbit littus Indigeticum
Pyrenæ aduſque prominentis verticem.
Poſt littus illud, quod jacere diximus
Tractu ſupino, ſe Malodes exſerit
Mons, 5 inter undas * * tument ſco *
Geminuſque ver *
Hos inter 6 autem portus effuſe jacet,
Nulliſque flabris æquor eſt obnoxium.
Sic omne late, prælocatis rupibus,
Latus ambiere cautium cacumina,
Interque ſaxa immobilis gurges latet,
Quieſcit æquor, pelagus incluſum ſtupet.
Stagnum inde 7 Tonon montium in radicibus,
Tononiæque attollitur rupis jugum,
Per quæ ſonorus volvit æquor ſpumeum
Anyſtus amnis, & ſalum fluctu ſecat:
Hæc propter undas atque ſalſa ſunt freta.

1 *Ita ne claudicet verſus. antea*, Salauri. 2 *Forſan eadem urbs, quæ aliis* Agathopolis. 3 *Vulg.* Menium. 4 *Vulg.* imprimebat. 5 *Ita diſtinxi. antea* Mons inter &c. 6 *Ita Pithæus. Vulg.* aut portus &c. 7 *Vulg.* Toni *&* mox Tononitæ attol.

At

At quidquid agri cedit alto à gurgite,
Cerretes omne, & [1] Acroceretes prius
Habuere duri: nunc pari ſub nomine
Gens eſt Iberûm. [2] Sordus inde denique
Populus agebat inter avios locos
Ac pertinentes uſque ad interius mare,
Qua [3] pinifertæ ſtant Pyrenæ vertices
Inter ferarum lüſtra [4] decubantium,
Et arva late & gurgitem ponti premit.
In Sordiceni ceſpitis confinio
Quondam [5] Pyrenæ civitas ditis laris
Stetiſſe fertur: hicque Maſſiliæ incolæ
Negotiorum ſæpe verſabant vices.
Sed in Pyrenen ab columnis Herculis
Atlanticoque gurgite & confinio
Zephyritis [6] oræ curſus eſt celeri rati
Septem dierum. poſt Pyrenæum jugum
Jacent arenæ littoris Cynetici,
Eaſque late ſulcat amnis Roſchinus.
Hoc Sordicenæ, ut diximus, glebæ ſolum eſt.
Stagnum hic paluſque: quippe diffuſe patet,
Et incolæ iſtam [7] Sordicen cognominant;
Præterque vaſti gurgitis crepulas aquas,
(Nam propter amplum marginis laxæ ambitum,
Ventis tumeſcit ſæpe percellentibus)
Stagno hoc ab ipſo Sordus amnis effluit
Ru * effluentis [8] oſtiis
* * * *
Sinuatur alto, & propria per diſpendia
Ceſpes cavatur, [9] ſerpit unda largior,
Moleſque multa gurgitis diſtenditur.
Treis namque in illo maximæ ſtant inſulæ,
Saxiſque duris pelagus interfunditur.
Nec longe ab iſto ceſpitis rupti ſinus
Alter dehiſcit, inſulaſque quattuor
(At priſcus uſus dixit has [10] omnis triplas)
Ambit profundo. gens [11] Eleſycum prius
Loca hæc tenebat, atque [12] Narbo civitas
Erat ferocis maximum regni caput.
Hic ſalſum in æquor amnis [13] Attagus ruit:

1 *Vulg*. Aucocæretes 2 *Vulg*. Cordus. 3 *Ita Voſſ. Vulg*. piniferæ. Pinifœtæ *malit Barthius*. 4 *Antea* duceba. * * 5 *Vulg*. Pyrenæ latera civ. *ſed vocem* latera, *jubente Pithœo, delevimus*. 6 *Ita Barthius. Vulg*. Zephyris. 7 *Vulg*. Fordicen. 8 *Vulg*. hoſtiis. 9 *Vulg*. eripit. 10 *Vulg*. omnis Piplas. 11 *An* Tholoſatum? 12 *Vulg*. Naro. 13 Ἀτὰξ *Straboni*, Ἄταγος *Ptolemæo*. 14 *Prius* juſta.

Heliceque

Heliceque rurſus hic palus [14] juxta. dehinc
Beſarum ſtetiſſe fama caſſa tradidit.
At [1] nuncce Ledus, nunc & [2] Orobis flumina
Vacuos per agros & ruinarum aggeres
Amœnitatis indices priſcæ meant.
Nec longe ab iſtis Thyrius alto evolvitur
* Cinorus agmen *
Num qua excitent [3] ſe fluctuum volumina
Sternatque ſemper gurgitem Alcyonæ quies.
Vertex [4] at hujus cautis è regione ſe
Illi eminenti porrigit, quod candidum
Dixi vocari. Blaſco propter inſula eſt,
Teretique forma ceſpes editur ſalo.
In continenti & inter adſurgentium
Capita jugorum, rurſum arenoſi ſoli
Terga explicantur; ſeque *fundunt littora*
Orba incolarum. [5] *Setius inde mons tumet*
Procerus arcem, & *pinifer Setii jugum*
Radice *fuſa* inuſque [6] Taphrum *pertinet*:
Taphron paludem namque gentici vocant
Rhodani [7] propinquam flumini. hujus alveo
Ibera tellus atque [8] Ligures aſperi
Interſecantur. hic ſat anguſti laris
Tenuiſque cenſu civitas Polygium eſt.
Tum Manſa vicus, oppidumque Nauſtalo,
Et urbs   hæſice gen ſale
*   *   *   *
Ejuſque in æquor Claſſius amnis influit.
At Cimenice regio deſcendit procul
Salſo ab fluento, fuſa multo ceſpite,
Et [9] aprica ſylvis. nominis porro auctor eſt
Mons dorſa celſus: cujus imos aggeres
Stringit fluento Rhodanus, atque ſcrupeam
Molem imminentis intererrat æquore.
Ligures ad undam ſemet Interni maris,
Setyena [10] ab arce & rupe ſaxoſi jugi,
Procul extulere. ſed quaſi expoſcit locus
Rhodani ut fluentum plenius tibi diſſeram.
Stili immorantis patere tractatum, Probe:

1 *Ita Voſſius ad Melam*, p. 179. *antea* At nunc Heledus. 2 *Vulg*. Orobus. *vide Valeſii Notitiam Galliæ*, p. 389. 3 *Illud ſe ex conjectura*. 4 *Vulg*. Vertex ad. 5 *Vulg*. Setyus, *& mox* Fecyi. 6 *Ita Voſſ. Vulgo* Taurum *& hic & infra*. 7 *Ita Voſſ. in Edit.Pariſ.* Orani, *in altera* Oram. *Valeſius legit*, Ori propinquam fluminis; *& intelligit de ore Ledi fluminis*. 8 *Vulg*. Ligyes. 9 *Vulg*. à priſca. 10 *Vulg*. Secyena.

Quippe

Quippe amnis ortum, gurgitis lapſum vagi,
Quas iſte genteis lambat unda fluminis,
Quantoque manet incolis compendio,
Et oſtiorum ſabimur divortia.
Nivoſum in auras erigunt Alpes jugum
A ſolis ortu, & arva Gallici [1] ſoli
Interſecantur ſcrupeo faſtigio,
Et anhela ſemper flabra tempeſtatibus.
Effuſus ille, & ore ſemet exigens
Hiantis antri vi truci ſulcat ſola,
Aquarum in ortu & fonte primo naviger;
Ad rupis illud erigentis ſe latus
Quod [2] de editamine gentici cognominant
Solis columnas; tanto enim faſtigio
Inuſque celſa nubium ſubducitur
Meridianus ſol, ut oppoſitu jugi
Conſpicuus haud ſit, cum relaturus diem
Septentrionum acer ferit confinia.
Scis nam fuiſſe ejuſmodi ſententiam
Epicureorum; non [3] eum occaſu premi,
Nullos ſubire gurgites, nunquam occuli,
Sed obire mundum, obliqua cœli currere,
Animare terras, alere lucis pabulo
Convexa cuncta, & invicem regionibus
Cerni, [4] & negari candidam Phœbi facem
Reſiduis * * * *
Meridianam cum ſecuerit orbitam,
Cum lumen axi Atlantico inclinaverit,
Ut in ſupremos ignem Hyperboreos agat,
Ac [5] Hæmoniaco qua ſemet ortui ferat,
Diſcreta in æthræ flectitur curvo ambitu,
Metamque tranſit; cumque noſtro obtutui
Jubar negarit, tetra nox cœlo ruit,
Cæcæque noſtra protinus tenebræ tegunt:
Dies at illos clara tunc inluminat
Septentrione qui ſuperpoſito rigent:
Cum rurſus umbra noctis arctôos habet,
Genus omne noſtrum ſplendidum ducit diem.
Meat amnis [6] autem fonte per Tylangios,
Per Daliternos, per Chabilcorum ſata,
Temenicum & agrum, (dura ſat vocabula,

1 *Vulg.* Sali. 2 *Ita Barthius, aut* de altitudine. *Vulg.* Deditamne. 3 *Vocem* eum *inſeruit Pithaus.* 4 *Vulg.* Cer. negari. dein. Reſi * 5 *Nec conſtat ſenſus, nec verſus.* 6 *Ita Pithaus. Prius* aut fonte &c.

Auremque primam cuncta vulnerantia:
Sed non ſilenda tibimet ob ſtudium tuum
Noſtramque curam.) panditur porro in decem
Paſſus [1] recurſu gurgitum ſtagnum grave,
Plerique tradunt: inſerit ſemet dehinc
Vaſtam in paludem, quam vetus mos Græciæ
Vocitavit Accion, quæ præcipites aquas
Stagni per æquor egerit: rurſum effluus
Arctanſque [2] ſeſe fluminum ad formam, dehinc
Atlanticos in gurgites, noſtrum in mare
Et occidentem [*] contuens, evolvitur,
Patulaſque arenas [3] quinque ſulcat oſtiis.
Arelatus [4] illic civitas attollitur,
Theline vocata ſub priore ſæculo,
Grajo incolente. Multa nos Rhodano ſuper
Narrare longo res ſubegerunt ſtilo.
At nunquam in illud animus inclinabitur,
Europam ut iſto flumine & Libyam adſeram
Diſterminari: [5] Phileus hoc quanquam vetus
Putaſſe dicat incolas. [6] deſpectui
Deriſuique inſcitia hæc ſit Barbara,
Et compete * *
Curſus carinæ biduo & binoctio eſt:
Gens hic [7] Veragri, Bergineque civitas,
Salyes atroces, oppidum [8] Maſtramelæ
Priſcum paludis, terga celſum prominens,
Quod incolentes [9] Cithariſtium vocant:
Maſſilia & ipſa eſt; cujus urbis hic ſitus:
Pro [10] fronte littus præjacet; tenuis via
Patet inter undas; latera gurges adluit,
Stagnum ambit urbem, & unda lambit oppidum
Laremque fuſa: civitas pene inſula eſt.
Sic æquor omne ceſpiti infudit manus,
Labos & olim conditorum diligens
Formam locorum & arva naturalia
Evicit arte; ſi quæ priſca te juvant
Hæc in novella nominum deducere.

* * * * * * * * *

1 *Vulg.* Vexis. 2 *Vulg.* Arctans qua ſeſe. *dein* ac forma. * *An* confluens? 3 *Diod. Sic. & Timaum in errore ſequitur Avienus, ut oſtendit Valeſius in Notitia Galliæ,* p. 476. 4 *Ita & Auſonio.* 5 *Vulg.* Phileas. 6 *Vide Voſſium, ad Melam,* p. 176. 7 *Ita Voſſ.* p. 175. *Prius* Nearchi. 8 *Ita Voſſ. Antea* priſcum Ramas. *dein* Trabalæ paludes. 9 *Ita Voſſ. Vulg.* Cecyliſtrium. 10 *Vulg.* Pro fonte. 11 *Vulg.* lambit.

FINIS.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

V. 1. ΤΑ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος, καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ πόλεις, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ διὰ πλῆθος κρίνεσθαι (ἤτουν χωρίζεσθαι) μὴ δυνάμενα ἔθνη, πρῶτον τοῦ βαθυρρόου ὠκεανοῦ (1 πόντου) μνείαν ποιήσομαι· καὶ γὰρ ἐκείνῳ, (τῷ ὠκεανῷ δηλονότι) ἅπασα 2 ἡ ἄπειρος γῆ ὡς νῆσος περιέχεται. οὐ πᾶσα μὲν διόλου ὑπάρχει κυκλοτερής· ἀλλ᾽ ἀμφοτέρωθεν (ὅ ἐστι δι᾽ ἑκατέρου μέρους) πλατύτερον περιβαίνουσα καὶ περιερχομένη εἰς τὰς τοῦ ἡλίου ὁδοὺς, (ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσιν) 3 ὁμοία καὶ παραπλησία τῇ σφενδόνῃ, μίαν δὲ αὐτὴν καίπερ οὖσαν ἐν τρισσαῖς ἠπείροις (ἀντὶ τοῦ εἰς τρία μέρη) οἱ ἄνθρωποι διεμέρισαν καὶ ἐδάσαντο· πρώτην μὲν τὴν Λιβύην, (προέταξε δὲ ταύτην, διότι καὶ Λίβυς ἦν) μετὰ δὲ ταύτην, τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.

V. 10. Ἀλλὰ ἡ μὲν Λιβύη ἄποθεν ἔχει τῆς Εὐρώπης τὸν ὅρον, (τουτέστι τὸν χωρισμὸν) τάτε Γάδειρα καὶ τὸ στόμα τοῦ Νείλου, λοξὸν ἐν ταῖς γραμμαῖς, (ὅ ἐστι ταῖς διατυπώσεσιν) ὡς κολποῦσθαι καὶ κυρτοειδῆ φαίνεσθαι· ὅπου βορειότατον ὑπάρχει (τὸ ἔσχατον) μέρος τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ περίπυστον τέμενος (ὅ ἐστι τὸ ἐξάκουστον χωρίον) τοῦ Λακωνικοῦ Κανώβου. ὁ δὲ Κάνωβος οὗτος κυβερνήτης ἦν Μενελάου· μετὰ γὰρ τὴν ἅλωσιν Τροίας, Μενελάου πρὸς τὰ τῆς Αἰγύπτου μέρη πλανηθέντος, καὶ τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ πληγέντος, διαδέχεται τὴν ναῦν Κάνωβος. ὅστις ναυπηγῶν σκάφη, διατρίψας ἐκεῖσε, ὑπ᾽ ὄφεως δηχθεὶς ἀπέθανεν· ὃν θάψας Μενέλαος πόλιν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἱδρύσατο, ἐάσας τὸ ἀχρειότατον τοῦ στρατοῦ μέρος αὐτοῦ κατοικεῖν. Λιβύη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ κατάξηρον, οἱονεὶ οὖσα καὶ 4 λιφύη.

V. 14. Τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον διαχωρίζει (ὅστις δὴ συστρεφόμενος, Τάναϊς δὲ τετραμμένος ῥέει, ἐπὶ τῶν Σαυροματῶν τὴν γῆν, σύρεται δὲ πρὸς 5 Σκυθίαν καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδος λίμνην) πρὸς βορρᾶν, ὡς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου τὰ βόρεια καὶ τὰ νότια· τὸ δὲ νότιον μέρος Ἑλλησποντός ἐστι. σῆμα δὲ (ὅ ἐστι διαχώρισμα) ὑπερτετάνυσται νοτιώτερον, Ἡρακλεωτικὸν στόμιον.

V. 19. Ἄλλοι δὲ πάλιν ταῖς ἠπείροις τὴν γῆν οὕτω διαχωρίζουσιν. Εὐρώπη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ εὖρος, ἤτοι πλάτος· Ἀσία δὲ διὰ τὴν ὑγρασίαν· ἄσις γὰρ λέγεται ἡ ὑγρασία. Ἡράκλειον δὲ στόμα ἐκλήθη, ὅτε ἐπανῆκεν φέρων τὰ χρύσεα μῆλα Ἡρακλῆς, πεζὸς διέβη τὴν Λιβύην, ὅπως τε αὐτὴν καὶ τὴν Ἀσίαν θεάσηται· εἰς Ἄμμωνος δὲ 6 ναὸν ἧκε καὶ ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς ἔθυσε τῷ Δαίμονι, κἀκεῖθεν διέβη εἰς Αἴγυπτον.

V 20. Ἰσθμὸς τις ἄνω 7 τέταται, (ἀντὶ τοῦ ἐκτέταται,) ὑπέρτατος τῆς Ἀσίδος γῆς, ἀναμεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πελάγους καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης· ἰσθμὸς δὲ λέγεται ἡ στενὴ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

1 *In MS.* ποταμοῦ 2 *Ita in MS. antea editum* ἡ ἤπειρος. 3 *In MS.* ὁμοίως καὶ τὰ παραπλήσια σφενδόνῃ· *& in margine* ὁμοιομέτρη. 4 *In MS.* λιβύη 5 *In MS.* Κύθην. 6 *In MS.* νηὸν. 7 *In MS.* τετάνυσται.

ἐκεῖνον δὲ τὸν ἰσθμὸν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅρον εἶπεν. ἄλλος δὲ πάλιν ἰσθμὸς μακρὸς καὶ μέγας ἐπὶ τὸν νότον σύρεται, ἐπὶ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου· ὅστις δὴ ἀπὸ τῆς Ἀσιήτιδος γῆς τὴν Λιβύην χωρίζει.

V. 26. Τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ὅρων τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι διελέξαντο. πανταχοῦ δὲ τοῦ ἀκαμάτου (ὅ ἐστι τοῦ πολλοῦ) ὠκεανοῦ ὁ ῥοῦς φέρεται· εἷς μὲν ὑπάρχων, πολλαῖς δὲ ἐπωνυμίαις ἡρμοσμένος. ὁ οὖν Εὔξεινος πρότερον Ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδενὸς ἐκεῖθεν παραβάλλοντος τῶν ξένων. Εὔξεινος νῦν ἐκλήθη κατὰ ἀντίφρασιν· ἤ, ὥς τινές φασιν, Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστὰς, φιλοξένους τινὰς κατῴκισεν.

V. 29. Καὶ οὗτος μὲν, ὁ ὠκεανὸς, παρὰ τὴν ἐσχατιὰν τοῦ Λοκροῖο ζεφύρου, (ἤτοι τοῦ δυτικοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἰταλικοῦ, καὶ γάρ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί) Ἄτλας καλεῖται ἑσπέριος· ὕπερθεν δὲ πρὸς βορρᾶν, ὅπου οἱ παῖδες τῶν πολεμιστῶν Ἀριμασπῶν, (οἵπερ εἰσὶν ἔθνος) Κρόνιον καὶ πεπηγότα πόντον, ὅπερ κόλπον, καλοῦσιν· ἄλλοι δὲ τὸν πεπηγότα Κρόνιον, διὰ τὸ ψυχρὸν τοῦ πόντου, ὡς πηγνυμένου αὐτοῦ, καὶ νεκρὸν εἶπον, διὰ τὸ ἀσθενὲς τοῦ ἡλίου· βράδιον γὰρ (ἀντὶ τοῦ βραδὺ ἢ ὀλίγον) ὑπὲρ γαῖαν τῆς θαλάσσης ἐκείνης φαίνει, διότι πανταχοῦ ὑπὸ ταῖς κρυεραῖς νεφέλαις παχύνεται καὶ πυκνοῦται. εἰσὶ δὲ τὰ πελάγη ταῦτα, Λιγυστικὸν, Τυῤῥηνικὸν, Λιβυκὸν, Μυρτῷον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Νεῖλον, Ἑλλήσποντος, Μέλας κόλπος, Εὔξεινος πόντος, Κασπία θάλασσα, Ἐρυθρά. γίνεται ιγʹ. ὅπου τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλῃ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ πρὸς ἕω μέρος, ἧῷον καὶ Ἰνδικὸν τὸ κῦμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης καλοῦσι, τουτέστι τὸ μέσον ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ· χωρὶς δὲ τὸ πρὸς νότιον κλίμα, Ἐρυθραῖον, Αἰθιόπιον καλοῦσιν· ὅπου ὁ πολὺς γῆς ἀοικήτου ἐπιμήκης τόπος ἐκτετάνυσται ὑπὸ τοῦ μαλεροῦ (ἤγουν τοῦ θερμαντικοῦ) κεκαυμένος ἡλίου· καὶ γὰρ τὸ πρὸς νότιον μέρος Ἐρυθραῖον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκεῖνο Αἰθιόπιον * ὡς παρακεῖσθαι μακρὸν, ἀγκῶνα γῆς ἀοικήτου. οὕτω (καθὼς εἴπομεν) περιτρέχει ὁ ὠκεανὸς πᾶσαν τὴν γῆν, τοιοῦτος ὑπάρχων, καὶ τοσαῦτα ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ὀνόματα ἔχων.

V. 43. Κόλπους δὲ ἔνθα κἀκεῖθεν ἐκβάλλει, ἔσωθεν βάλλων εἰς τὴν θάλασσαν· μικροὺς μὲν πολλοὺς, [1] πίσυρας (ἀντὶ τοῦ τέσσαρας) δὲ μεγίστους. καὶ πρῶτον μὲν, ὅστις τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ποιεῖ, συρόμενος ἐκ τῆς Λιβύης ἕως τῆς Παμφυλίδος γῆς. δεύτερος δὲ [2] κατὰ ὀλίγον μὲν μικρότερον, (δηλονότι κόλπον) περιφερέστατον δὲ τῶν ἄλλων, (ὅ ἐστι μείζονα) ὅστις, ἀπὸ τῆς Κρονίης θαλάσσης ἐκ τοῦ βορρᾶ διασκορπιζόμενος, τῇ Κασπίᾳ τὸ δεινὸν αὐτοῦ ῥέεθρον ἐπιπέμπει τῇ θαλάσσῃ· ἥντινα περιέχουσιν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἄλλοι Ὑρκανίαν εἶπον. τῶν δὲ ἄλλων, οἵτινές εἰσιν ἀπὸ τῆς νοτίας ἀμφότεροι θαλάσσης, εἷς μὲν ἀνώτερος ὑπάρχει, τὸ Περσικὸν κῦμα περιχέων, ἐξεναντίας τετραμμένος τῆς Κασπίας θαλάσσης· ἄλλος δὲ πάλιν Ἀραβικὸς ἐξογκοῦται καὶ αὔξεται πλησίον τοῦ Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον τὸ ῥεῦμα συστρέφων. τοσοῦτοι μὲν τοῦ βαθυῤῥόου ὠκεανοῦ οἱ μείζονές εἰσι κόλποι, ἄλλοι δὲ πάλιν ἄπειροι καὶ πολλοὶ γεγένηνται.

V. 58. Ἀρτίως δὲ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης τὸν πόρον λέξω, ἥτις ἐπὶ πάσας τὰς ἠπείρους (ὅ ἐστιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν) λοξοῖσι πελάγεσιν ἐπιστρέφεται· (τουτέστι διέρχεται·) ἄλλοτε μὲν ταῖς νήσοις οὖσα (δηλονότι ἡ ἑσπέριος θάλασσα) περίδρομος, (τουτέστιν κυκλοτερής) ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων ἢ τὸ τῶν πόλεων κάτω μέρος ὑποξύουσα διέρχεται. ὑμεῖς δὲ, ὦ Μοῦσαι, τὰς σκολιὰς ὁδοὺς, οἱονεὶ τὰς δυσχερεῖς καὶ οὐ κατ' εὐθεῖαν ἰούσας, [3] προσείπατε, ἀρξάμεναι κατὰ τάξιν τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ·

1 *In MS.* τέτταρας. 2 *Ita in MS. antea editum,* δεύτερον δὲ ὀλίγον μὲν, μικρότερον δηλονότι κ. 3 *In MS.* προσείπατε.

ὅπου

ὅπου καὶ αἱ στῆλαι τοῦ Ἡρακλέους (ἤτοι [1] Ἀβέννα καὶ Ἀλύβη) παρὰ τοῖς πέρασι τοῖς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὠκεανοῦ μέγα ἵστανται θαῦμα, ἐπὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν Γαδείρων, ὑπὸ τὸν μακρὸν πρηῶνα (ὅ ἐστιν ὑπὸ ἐξοχὴν) τῶν ἐπὶ πολὺ διηκόντων (ἤτοι τῶν εἰς πολλὰ διεσπαρμένων) Ἀτλάντων. (ἢ τῶν Ἀτλάντων, ἢ τῶν ἐνοικούντων.) πρηὼν δέ ἐστιν ἡ προβολή, οἱονεὶ προϊών. ὁ δὲ Ἄτλας ὄρος ὢν περὶ τὴν Λιβύην καὶ κίων ἐμυθολογήθη τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἐξ αὐτοῦ· ὅπου καὶ ὁ στερεὸς ἀνέδραμεν εἰς τὸν οὐρανὸν ὑψηλὸς κίων, πολλοῖς δὲ ἰσχυροῖς νέφεσι καλυπτόμενος. τὸ δὲ ἀνέδραμε, ποιητικῶς.

—— ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

V. 69. Ἀρχὴν δὲ ποιουμένοις ἡμῖν τοῦ λέγειν ἔστω τάξις αὕτη. τοῦτο γὰρ συνυπακούεται. πρῶτος μὲν οὖν ὁ Ἰβηρικὸς περιέρχεται πόντος, ὅστις καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ὑπάρχει ἀρχή· καὶ γὰρ ἀναμεταξὺ γαιῶν συστρέφεται. αἱ δὲ Ἡρακλεωτικαὶ στῆλαι παρὰ ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ἐπίκεινται, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν Λιβύην, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην. τὸ δὲ ὁρῶσαι, κατὰ κοινοῦ. οἱ οὖν Ἴβηρες ἄποικοι ἐγένοντο ἀπὸ τῆς Εὐρώπης.

V. 74. Μετὰ τοῦτον τὸν Ἰβηρικὸν δὲ κόλπον διαδέχεται ὁ Γαλατικὸς ῥοῦς, τουτέστιν ἡ Γαλατικὴ θάλασσα, [2] ἣν κατοικοῦσι Κελτογαλάται. (οἱ γὰρ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται τῶν ἐντεῦθεν ἄποικοί εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴβηρες.) [3] ἐν ταύτῃ καὶ ἡ Μασσαλία γῆ ἐκτετάνυσται περιφερῆ λαχοῦσα [4] τὴν ὄψιν. ἐπὶ τούτοις δὲ τοῖς κόλποις ἐφεξῆς καὶ τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος ἕλκεται, (ὅ ἐστιν ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα εὕρεται· Λιγυστικὴ δὲ λέγεται ἀπὸ Λίγυός τινος, [5] Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃν ἱστοροῦσιν Ἡρακλέα κεκωλυκέναι ἀπιόντα ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς) ὅπου οἱ τῶν Ἰταλῶν υἱοὶ διαπαντὸς ἐπὶ ταῖς ἠπείροις νέμονται, μέγα ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ κράτος ἔχοντες, τῶν τόπων ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βορέου, (ἀντὶ τοῦ βορείων μερῶν) ἕως ἐπὶ τὴν Λευκὴν πέτραν· ἥτις Λευκὴ πέτρα ἐπὶ τὸν πορθμόν ἐστι τῆς Σικελίας. ἄνωθεν καὶ γάρ ἐστιν ἡ Λευκὴ πέτρα ἐπὶ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους. πορθμὸς δέ, τῆς αὐτῆς θαλάσσης, οἱονεὶ τῆς μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας· οὕτω καὶ γὰρ λέγεται πορθμὸς. ἡ στενὴ θάλασσα ἑκατέρωθεν ἔχουσα γῆν, ὥσπερ ἰσθμὸς ἡ στενὴ γῆ ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. τὸ δὲ Αὐσονιῆες, ἀπὸ Αὔσονός τινος βασιλέως, (ἐκλήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι οὕτως) ὃς ἦν Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης.

V. 81. Ἑξῆς πολλὴ κειμένη ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα (πρὸς ἐκείνην καὶ τοῦτο συναπτέον) τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ προχεῖ, ὁριζομένης αὐτῆς (ἤτοι χωριζομένης) [6] Σαρδόνος καὶ Κύρνου· ἐπὶ ταύτην δὲ ὁ Σαρδόνιος πόντος ἔνδοθεν ἀναβράζει. (ὅπερ ἐστὶν ἦχον ἀποτελεῖ.) μετ' αὐτὸν δὲ (δηλονότι τὸν κόλπον) τὸ τῆς Τυρσηνίδος κῦμα θαλάσσης. [7] σχηματίσας καὶ ἀνέμῳ πρὸς νότον φησίν, ἐπειδὴ ἀπὸ βορέου εἰς νότον παρατέταται, οὐκ ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολήν. διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν πάλιν τούτου φησί, Κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελικὸς ῥόος πρὸς αὐγὰς ἡλίου, ὡς κυρτουμένου ἴσως αὐτοῦ πρὸς τὴν Σύρτιν, ἥτις καὶ ἄμπωτις λέγεται· τὸ δὲ Σικελικὸν τοῦτο πέλαγος Ἀδρίαν καλοῦσιν. ὑποκάτωθεν δὲ περικέχυται τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, (ὅπερ διαιρεῖ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν) καὶ μέχρι τοῦ πολυκλύστου Παχύνου, (ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας) καὶ τῆς Κρητικῆς ἄκρας· ἥτις καὶ [8] αὐτὴ Κρήτη καταπολὺ εἰς τὴν θάλασσαν νενεύκει, παρά τε τὴν ἱερὰν Γόρτυνα καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἠπείρου κειμένην Φαιστὸν προνενευκυῖα, καὶ τὴν τοῦ Κριοῦ παρεμφαίνουσα κεφαλήν. (τὸ γὰρ παραυγάζουσα, ἀντὶ παρομοιοῦσα καὶ ἐμφαίνουσα· αὐγὰ

1 *In MS.* Ἀβίννα. 2 *In MS.* ἣν παροικοῦσι. 3 *In MS.* ἐν ταύτῃ ἡ μαλία γῆ. 4 Antea editum τὸν ὅρμον. 5 Lege Ἀλβίωνος. 6 *In MS.* Σαρδόνην. 7 *In MS.* σχηματίζεται. 8 *In MS.* αὐτὴ Κρήτη.

γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ λέγονται) τούτου χάριν, καὶ διὰ τὴν κροῦσιν καὶ τὴν ἀπήχησιν τῶν ὑδάτων, μέτωπον εἶπον ζώτην κελοῦ· ἀληθῶς καὶ γὰρ πετάνυσται, (ὅ ἐστιν ἐκτέταται) τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν. 1 Ἰηπυγίην δὲ τὴν τῶν Ἰηπύγων φησὶν, (ἀπ᾽ Ἰήπυγος τινὸς) οἵτινές εἰσι καὶ μέρος Καλαβρίας. ἐκεῖθεν ἡ πλατυνθεῖσα ἐκτείνεται (ὅ ἐστι σύρεται) ἡ Ἀδριὰς ἅλμη πρὸς βορρᾶν, πάλιν δὲ ἐπὶ τὸν ἑσπέριον σύρει μυχόν. μυχὸν δὲ τὸν ἐνδότατον λέγει τόπον. τὸ δὲ πλατυνθεῖσα, οὐ πρὸς τὰ εἰρημένα, (καὶ γὰρ πολὺ ἄλλα πλατύτερα εἶπεν) ἀλλὰ πρὸς τὸν μυχὸν καὶ τὴν ἐπιφερομένην στενότητα, ἥντινα καὶ Ἀδριάδα οἱ περίοικοι καὶ Ἰονίαν εἶπεν ἀπὸ Ἴονός τινος, ἐξ οὗ καὶ πόλιν εἰρῆσθαί φασιν. ἀπὸ ὀνόματος ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἰόνιος Ἀδριάς· υἱὸς γὰρ τοῦ Ἴονος Ἀδριάς.

V. 95. Εἰς δισσὰς δὲ ἠπείρους ἀπερεύγεται, τουτέστιν εἰς δύο τόπους τῆς γῆς ἐμβάλλει· εἰσερχομένου μὲν τινος κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα, (ὅ ἐστι κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος) φαίνεται ἡ Ἰλλυρικὴ γῆ. ἡ δὲ Δαλματία, τῶν Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, (ἀντὶ τοῦ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν ἡ γῆ) ὑπεράνωθεν τῆς Ἰλλυρίδος γῆς. τὸ δὲ φαίνεται κατὰ κοινοῦ. ἐν δὲ τῇ σκαιᾷ, (δηλονότι χειρὶ) Ῥωμαίων ὁ ἄπλετος ἰσθμὸς καὶ πολυτελὴς παραπέπταται, οἱονεὶ ἀπλήρωτος καὶ ἐπιπολὺ ἐκτεταμένη γῆ διασύρεται. (2 οὐχ ὅτι δὲ ἡ στενὴ Ἰταλία ἐστὶν [ἰσθμὸς λέγεται,] ἀλλ᾽ ὅτι τὸ οἰκούμενον αὐτῆς ὅριον στενόν ἐστιν) ὑπὸ τριῶν θαλασσῶν περίδρομος οὖσα, τῆς τε Τυρσηνῆς, καὶ Σικελικῆς, καὶ τῆς πληθυούσης (ὅ ἐστι τῆς πολλῆς) Ἀδριάδος. ἑκάστη δὲ αὐτῶν εἰς ἄνεμον τὸ ῥεῦμα τεκμαίρεται, (οἱονεὶ τελειοῖ) καὶ τὴν κυματώδη κίνησιν ἔχει. καὶ ἡ μὲν μία (δηλονότι ἡ Τυρσηνὴ) νεύει ἐπὶ ζέφυρον· ἡ δὲ Σικελικὴ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ὁλκὴν ἔχει ἐπὶ νότον· ἡ Ἀδριὰς δὲ ἐπὶ τὸν εὖρον.

V. 103. Ὑπεράνω δὲ τῆς Σικελίας γῆς, ὁ ἀνατολικώτερος τῆς Λιβύης ἔσω πόντος τὸ κῦμα κορύσσων καὶ αὔξων ἕλκεται περὶ τὴν ἑτέραν Σύρτιν· (τουτέστι τὴν μεγάλην, τὴν νοτίαν, συστρέφεται·) ἥντινα καὶ μείζονα λέγουσιν. ἄλλη ἀφαυρὸν (ἤτοι σμικρὸν) ἔχει τὸν πόρον δυτικωτέρα τυγχάνουσα, ὡς ἔνδον εἶναι αὐτὴν πρὸς τὴν δύσιν, καὶ τὴν πλημμυρίδα τοῦ πόντου (ὅ ἐστι 3 τοῦ Σαρδόου καὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ) πόρρωθεν ἐρχομένην δέχεται. οὕτως μὲν οὗτοι (ὅ τε τῆς μεγάλης Σύρτιδος καὶ τῆς μικρᾶς δηλονότι) οἱ κόλποι συστρεφόμενοι βοῶσιν. ἀπὸ δὲ τῶν Σικελικῶν ὀρέων (οἱονεὶ τοῖς πλέουσιν ἐκ Σικελίας, διὰ τὸ μηκέτι φαίνεσθαι τὰ τῆς Σικελίας ὄρη) τὸ μακρὸν τῆς Κρήτης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν διαδέχεται πέλαγος μέχρι τῆς Σαλμωνίδος ἄκρας, ἥντινα ἄκραν (ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον) ἀνατολικωτέραν πρὸς τὴν Κρήτην λέγουσιν εἶναι· ὁ δὲ κριὸς, δυτικώτερος. κόλποι οὖν δύο τοῦ Σαρδόου καὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ.

V. 112. Δύο δὲ ἐφεξῆς προσωτέρω πυκνοῦνται (ὅ ἐστιν αὔξονται) πελάγη ὑπὸ ταῖς τοῦ Θρακικοῦ βορρᾶ ἐλαυνόμενα πνοαῖς, ὀρθὸν φυσῶντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐξεναντίας κεῖται αὐτῶν. τὸ δὲ Ἰσμαρικοῦ, ἀντὶ τοῦ Θρακικοῦ· ἡ δὲ Ἴσμαρος πόλις ἐστὶ Θρακική, ἐξ ἧς καὶ τό — ὁ δ᾽ Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει. τὴν δὲ θάλασσαν ταύτην πρώτην Φαρίαν καλοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἐσχάτην ἐξοχὴν ἐκτεινομένην τοῦ Κασίου· (πρηῶνα δὲ ὕστατον, τὴν ἐσχάτην λέγουσιν ἐξοχήν. τὸ δὲ Κάσιον τῆς Συρίας ἐπεκτεινόμενόν ἐστι μέχρι τοῦ Πηλουσίου· τὸ δὲ Πηλούσιον, πρὸς τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ) τὴν καὶ ἑτέραν δὲ Σιδωνίαν, ὅπου ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὁ ἄπειρος συρόμενος ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς μυχὰ γαίης (ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐξοχὴν τῆς γῆς, ἢ ἐπὶ τὴν πάραλον μέχρι τῆς Ἰσσοῦ πόλεως) τὴν τῶν Κιλίκων χώραν παραμείβων διέρχεται. μέγαν δὲ αὐτὸν εἶπε κόλπον, διὰ τὸ μὴ ἐπισυνῆφθαι αὐτῷ ἕτερον· οὐ πόρρωθεν μὲ

1 *In MS.* Ἰηπύας. 2 *In MS.* οὐχ ὅτι δὲ ὅτι ἡ στενὴ Ἰταλία ἐστὶν, ἀλλ᾽ ὅτι τὸ &c. *dein* τὸ ὑπὸ τριῶν. 3 *Corrupte in MS.* τοῦ γερδόν.

κατὰ τὰ ἄνω μέρη ὢν ἰσόδρομος, οὐδὲ διόλου ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν χωρῶν, οὐδὲ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀνακλίσεως ἐπ᾽ εὐθείας φερόμενος· πλησίον καὶ γὰρ τῇ δνοφερῇ ὑπολήψει, τῇ καμπύλῃ μελανθίῳ (οἱονεὶ τῇ μελαίνῃ αὐτοῦ συστροφῇ) τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἀποπαύεται (καὶ γὰρ ὑπόληψιν, συστροφὴν λέγει) ἐπειδὴ ὅταν τῇ Κιλικίᾳ ἐπιβάλλει πάλιν ἐπὶ δύσιν ἀναχωρεῖ (διὸ καὶ κατὰ τὴν ἕρπυσιν δράκοντι ἀπεικάζεται αὐτὸν, ἐπεὶ μὴ κατ᾽ εὐθὺ φέρεται) ἐπὶ τὸν ζέφυρον (δηλονότι ἐπὶ τὴν Κιλικίαν) τὴν συστροφὴν ποιησάμενος ἐκπτύει τὴν θάλασσαν.

V. 123. Καθάπερ καὶ βραδὺς καὶ ἀγκύλος συρόμενος δράκων καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων συστρέφεται, ὑπὸ τούτου δὲ (δηλονότι ἐρχομένου) ἡ τοῦ ὄρεος ἄκρα πᾶσα βαρύνεται· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὑπὸ ταῖς προχύσεσι βαρυνόμενος πολύχυτος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔνθεν κἀκεῖθεν συστρέφεται. ἐπὶ τούτου μὲν ταῖς προχύσεσι (τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου) οἱ Παμφύλιοι κατοικοῦσιν, ἕως ἐπὶ Χελιδονίων νήσων Παμφυλίας· αἵτινές εἰσι Μελανῆπται, καὶ Γάγαι, καὶ Κορύδαλοι. ἐπὶ δὲ τὴν ἄκραν τῶν Παταρῶν (ὃ Λυκίαν καὶ Καρίαν διορίζει ἀκρωτήριον, καὶ γάρ ἐστι τελευταῖον σημεῖον) ὁ Ἰσσικὸς κόλπος, ὡς πρὸς τὸν ζέφυρον, κατὰ τὴν δύσιν, πόῤῥωθεν τὰ Πάταρα ἔχει καὶ τὸ τέλος τοῦ Σιδωνίου πελάγους.

V. 130. Ἐξ ἐκείνου οὖν, τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου τῆς Παμφυλίας, πάλιν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη συστρέφεται. βλέπε ὦ ἀκροατὰ (πρὸς γὰρ ἐκεῖνον ὁ λόγος) καὶ τὸν Αἰγαίου πελάγους τὸν πόρον, ὅπου τὸ κῦμα διαῤῥησσόμενον ταῖς διεσπαρμέναις νήσοις ποιόν τινα ἦχον ἀποτελεῖ. οὐδαμῶς καὶ γάρ τις ὅμοια κύματα τοῦ Αἰγαίου ἐκείνου πελάγους ἕτερος πόρος τῆς θαλάσσης αὔξει, εἰς ὕψος ἀνεγείρων, καὶ κτυπῶν, καὶ ἀναβράζων. τὸν δὲ ὅρον (ὅ ἐστιν ὁρισμὸν) αὐτοῦ τὸ Αἰγαῖον δέχεται εἰς τὴν ἐσχάτην Τένεδον (ἀντὶ τοῦ ἕως Τενέδου) τὴν [1] Ἴμβρον εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἔχων· καὶ ὅπου (ἀπὸ τῆς Τενέδου) ὁ ἐπιμήκης αὐλὼν πρὸς βοῤῥᾶν συρόμενος ἕως τῆς Προποντίδος ἁπάσης ἔρχεται. ὑπὲρ ἧς (Προποντίδος) πρὸς τὰ νότια μέρη ἅπαντα φῦλα τείνεται, οἱονεὶ τὰ πολλὰ ἔθνη ἐπεκτείνεται· ἄπειρα καὶ γάρ εἰσιν ἔθνη τῆς Ἀσίας· ὡς καὶ πλατύτερος ὁ ἰσθμὸς ἐπὶ τὴν ἤπειρον (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν γῆν) διέρχεται. ἐπὶ ταύτῃ δὲ (δηλονότι τῇ Προποντίδι) τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου ἐστὶ τὸ στόμα· ὅντινά ποτε Βόσπορον ἡ Ἰὼ τῇ βουλῇ τῆς Ἥρας, ὡς παρ᾽ αὐτῆς ζηλοτυπηθεῖσα, εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα ἐνήξατο (ἤτοι ἐκολύμβησεν.) ἐκεῖνος δὲ ὁ ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ ἀναμεταξὺ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου πορθμὸς, ἢ Κινδυνίου καὶ τοῦ Ἀνάπλου λεγομένου, στενότατος ὑπάρχει περὶ τὰς Κυανέας πέτρας ὑπὲρ τῶν ἄλλων (δηλονότι πόρθμων) οἵτινές εἰσι καὶ ἄλλοι Εὐβοίας καὶ Σικελίας· ὅπου ὁ μῦθος ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰς τραχείας πλανωμένας πέτρας μετὰ κτύπου πολλοῦ εἰς ἀλλήλας φέρεσθαι ἔφησεν. ἐκ τούτου δὲ ἀνοιγόμενος (δηλονότι τοῦ Βοσπόρου) παραπέπταται τοῖς ἀνδράσι Πόντος, πολὺς ὑπάρχων, καὶ σύρων ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ ἐσώτερον μέρος. τούτου δὲ (τοῦ Πόντου) ἀεὶ μὲν καὶ διαπαντὸς λοξαὶ ὁδοὶ ἐπιτρέχουσιν, ὡς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη ποιούμεναι τὴν φορὰν, τὴν δὲ ἀνάγναμψιν αὐτῶν πρὸς τὰ βόρεια.

V. 150. Μέσσαι δὲ ἔνθα κἀκεῖσε [δύω ἀνέχουσι κολῶναι] (δηλονότι δύο ὑψηλοὶ μεσάζουσι τόποι καὶ ἐξέχουσι· καὶ δοκεῖ τισιν, ἐκ τῶν αὐτῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἐξεχόντων γίνεσθαι τὴν θάλασσαν) ἡ μὲν ὡς πρὸς νότον, ἥντινα καὶ Κάραμβιν καλοῦσιν· ἡ δὲ πρὸς βοῤῥᾶν ἔγκειται ὑπὲρ Εὐρωπείας γῆς, ἥντινα οἱ περίοικοι Κριοῦ καλοῦσι μέτωπον. αἵτινες ἄκραι ἐναντίαι εἰς ἀλλήλας συνέρχονται· οὐδαμῶς οὖσαι πλησίον ἀλλήλων, ἀλλὰ ὁπόσον ἐστὶν ὁλκάδι (ὅ ἐστι ναῒ) ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδεῦσαι. ἴδοις ἂν καὶ διθάλασσον ὑπάρχοντα τὸν Πόντον, ἐοικότα τόρνῳ, ἤγουν περιφερείᾳ κυ-

1 *In MS.* Ἴβηρον.

κλοτεροῦς ὁμοιούμενον τόξου. ἅμματι δὲ τοῦ τόξου περιφραστικῶς, τῷ τόξῳ. τὸ δὲ ὅμοιον αὐτοῦ, θεάσῃ τοῦ περιφεροῦς τόξου τῷ τέρμῳ ἐκεῖνον τὸν Πόντον ὁμοιούμενον. περιηγέος δὲ, τοῦ περιφεροῦς· καὶ ἅμματι, κυρίως τῇ νευρᾷ.

V. 158. Ἀλλὰ γένοιτο νευρῆς σημεῖα Πόντου τὰ δεξιὰ, κατ' εὐθεῖαν διαγραφέντα· μέση δὲ τῆς διατυπώσεως αὐτῆς ἔξωθεν οὖσα, καὶ ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν ὁρῶσα, ὑπέρχει ἡ Κάραμβις· ὁ δὲ ἀριστερὸς πόρος (δύο γὰρ εἰσὶ μακροὶ κόλποι) κεράτων ἔχει σημεῖον· ὅστις (πόρος) ἐπὶ τὴν δευτέραν συστροφὴν κέρασι τόξου ὁμοιούμενος συστρέφεται· οὗτινος (πόρου) καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην πρὸς τὸν βοῤῥᾶν τὰ ὕδατα περικέχυται. περὶ ταύτῃ μὲν οἱ Σκύθαι, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ἄνδρες, κατοικοῦσι· καλοῦσι δὲ ταύτην (δηλονότι τὴν Μαιώτιδα λίμνην) καὶ μητέρα Πόντου. ἐκ ταύτης καὶ γὰρ διὰ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου τὸ πολὺ καὶ ἄπειρον ὕδωρ τοῦ Πόντου ὀρθὸν διασύρεται. παρά τινι, Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, πολλοὶ Κιμμέριοι κατοικοῦσιν ὑπὸ τῷ ψυχρῷ ποδὶ τοῦ Ταύρου. (τουτέστιν εἰς τὸ ἔσχατον καὶ κατώτατον μέρος τοῦ ὑψηλοῦ Ταύρου.) πλησίον καὶ γάρ εἰσιν οἱ Κιμμέριοι περὶ τὸν ἰσθμὸν κείμενοι, οὗ ἐστιν ὁ Ταῦρος. ἰσθμὸν δὲ λέγουσι τὸν κατ' ἐνίους διαμεροῦντα τῆς Εὐρώπης τὴν Ἀσίαν· ψυχρῷ δὲ, ἐπεὶ ὑψηλόν· τὰ γὰρ ὑψηλὰ, κρυώδη εἰσί. ποδὶ δὲ πάλιν, τῷ κάτω μέρει· ὥστε καὶ —— πόδας Ἴδης, ἀντὶ τοῦ τὰ ἔσχατα μέρη καὶ κάτω τῆς Ἴδης.

V. 169. Τοιαύτη μὲν ἡ μορφὴ τῆς μελανιζούσης θαλάσσης· κυανὸν γὰρ, τὸ μέλαν φαμέν. ἀρτίως δὲ ἁπάσης τῆς γῆς τὴν μορφὴν λέξω, ὅπως εὔφραστον ὀπωπὴν (τουτέστιν εὔφραστον αἴσθησιν καὶ εὐσύνοπτον γνῶσιν) καίπερ μὴ καὶ ἰδὼν, ἔχῃς. ἐκ τούτου γὰρ (τοῦ εἰδέναι σε τῆς ἠπείρου τὰ σχήματα καὶ τὰ μέτρα) ἀνδρὶ παρὰ γνώσοντι (οἱονεὶ παρ' ἐπιστήμονι ἀνδρὶ, ἢ μᾶλλον μηδὲν εἰδότι· ἀγνώσοντα γὰρ, τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνεπιστήμονι καὶ μηδὲν εἰδότι σημαίνει) ἕκαστα πιφασκόμενος, (ἀντὶ τοῦ διηγούμενος) γεραρὸς εἴης (ἢ τιμώμενος) καὶ αἰδοιέστερος, (τουτέστιν αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος.)

V. 174. Καὶ ἡ μὲν Λιβύη ἐκτεινομένη ἐπὶ τὸν νότον πορεύεται. φημὶ δὲ ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολὴν, (καὶ γάρ ἐστιν ἀνατολὴ νότιος, ὥσπερ καὶ βόρειος ὁμοίως) καὶ ἐπὶ τῆς δύσεως πάλιν οὕτως, ὁμοία καὶ παραπλησία κατὰ τὸ εἶδος τραπεζίῳ, (ὅ ἐστι σχῆμα γεωμετρικόν· τὰ γὰρ τετράπλευρα, ὥς φησιν Εὐκλείδης, τραπέζια καλείσθω) πρότερον ἀπὸ τῶν Γαδείρων ἀρξαμένη, ὅπου ἡ ἄκρα τῆς Λιβύης ἐν τοῖς Γαδείροις ὀξυνθεῖσα ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου μέρους ὠκεανοῦ, τὸ δὲ πλατύτερον αὐτῆς ὁρισάμενον τελειοῖ πλησίον τῆς Ἀραβίας θαλάσσης, ὅπου τῶν ἄλλων Αἰθιόπων ἐστὶν ἡ γῆ· ὧν τινων (Αἰθιόπων) καὶ ἡ τῶν Ἐρεμβῶν γῆ ἐγγύς ἐστι. διὰ δὲ τὸ πολύχροον καὶ ποικίλον αὐτῆς, οἱ κατοικοῦντες ἄνδρες ἐκεῖσε ὁμοίαν παρδαλέῃ καλοῦσι· διψῶσα καὶ γὰρ ὄντως, καὶ κατάξηρος κατεσκεύασται, ἔνθα κἀκεῖσε ταῖς μελαίναις φολίδεσι κατάστικτος. κατάστικτον δὲ εἶπεν αὐτὴν, τὸ πολύχροον καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς δηλῶν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς παρδάλεως. διάφορος δὲ καὶ πολύχροος ἡ γῆ ἐστι τῆς Λιβύης, καὶ ποικίλλεται ταῖς λεπίσιν ὑπὸ τῆς ξηρασίας· καὶ γάρ ἐστι μελάγγειος, καὶ ψαμμώδης, καὶ αἰγιαλώδης. ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τὴν ἐσχάτην γωνίαν τοῦ τετραπλεύρου ἐκείνου σχήματος τῆς Λιβύης γῆς, ἐγγὺς τῶν στηλῶν, οἱ Μαυρούσιοι κατοικοῦσιν. ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Νομάδων τὰ πολλὰ ἔθνη παράκεινται· ὅπου οἱ Μασαισύλιοι, καὶ οἱ ἀγρονόμοι Μασυλῆες σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατοικοῦσι· κατά τε τὴν ἤπειρον ἐκείνην καὶ ὕλην, τὴν ἀπρεπῆ καὶ κακὴν τῆς ζωῆς αὐτῶν θήραν ζητοῦσιν. οὐ γὰρ τοῦ τὴν γῆν τέμνοντος ἀρότρου τομὴν ἔμαθον (τουτέστιν οὐκ ἔμπειροι τοῦ ἀροτριᾶν ἐκεῖνοι γεγένηνται) ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τῆς ἁμάξης ὁ τερπνὸς ὁλκὸς (ὅ ἐστιν ἦχος) ἀκούεται· οὐδὲ ὁ μυκηθμὸς τῶν βοῶν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐρχομένων. ἀλλ' αὕτως (ματαίως) καθάπερ θῆρες,

ρες,

ρες, ἐπὶ τὰ δρυοφόρα πεδία κατοικοῦσι, καὶ ἀμαθεῖς τοῦ θέρους ὄντες πορθοῦνται. ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ Καρχηδὼν, ἡ πρότερον μὲν οὖσα τῶν Φοινίκων, νῦν δὲ τῶν Λιβύων· ἣν καὶ μυθεύονται ῥινῷ βοὸς μετρηθῆναι. ἡ γὰρ Διδὼ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Λιβύης Ἰάρβαντος ἐκδιωχθεῖσα, διὰ τὸ μετὰ δόλου τὸν ἄνδρα αὐτῆς παρὰ Πυγμαλίωνος φονευθῆναι, ὡς ἐραστοῦ αὐτῆς, ἠξίωσεν αὐτῃ ἀγοράσαι χωρίον, καὶ κατοικίσαι ὅσον ἐπιλαμβάνῃ ῥινὸς βοός. τυχοῦσα δὲ τῆς αἰτήσεως καὶ λαβοῦσα [ῥινὸν,] εἰς σμικρὰ διχοτομήσασα διέσπειρεν αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν ἔλαβεν, καὶ κτίσασα τὴν τὰ χεῖρω ῥεύματα ἔχουσαν * ὀλκὸν συστρέφει. μετὰ ταύτην δὲ ἄλλη ἀπλήρωτος, καὶ πολὺς ταῖς εὐρυτέραις περιχοαῖς καὶ μείζοσιν ὡς ὑπὸ βάρους βαρυνομένη, πρὸς αὐγὰς (ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς) σύρεται. οἱ γὰρ Λίβυες πρότερον Φοίνικες ἐκαλοῦντο.

V. 201. Ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε δὲ τὴν ἀρχὴν ποιουμένης τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, καὶ τῆς θαλάσσης αὐξομένης, ἄλλοτε μὲν πλημμυρεῖς ἀνίσταται, ἄλλοτε δὲ ταῖς ξηραῖς ψάμμοις ἡ ἀναῤῥόφησις καὶ ἀναχώρησις ἐπιτρέχει, ὡς φαίνεσθαι αὐτὴν ὑποχωροῦσαν. μεσσάτη δ' ἀμφοτέρων (ἀντὶ τοῦ μέσον τῶν ἀμφοτέρων τούτων) μικρὰ πόλις ἵσταται, Νεάπολις καθ' Ἕλληνας καλουμένη· ἐφ' ἧς (ὑπεράνω αὐτῆς) οἱ Λωτοφάγοι κατοικοῦσι, φιλόξενοι. ἐκεῖσε δήποτε πλανώμενος ὁ δόλια (ἢ ὁ ποικίλα καὶ συνετὰ) βουλευόμενος Ὀδυσσεὺς ἦλθε. περὶ τὸν τόπον δὲ ἐκεῖνον καὶ τῶν Νασαμώνων ἀνδρῶν τὰ οἰκήματα θεάσῃ ἀφανισθέντα· οὕστινας, μὴ φροντίσαντας τοῦ Διὸς, ἡ τῶν Ῥωμαίων αἰχμὴ ἀπώλεσεν· οὗτοι γὰρ κατὰ Ῥωμαίων στρατοπεδεύσαντες καὶ ἡττηθέντες, ὡς καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, ὑπὸ Σκηπίωνος, ἀναιρεθέντος, μὴ φέροντες τὴν ἧτταν, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Ἀσβύσται μεσήπειροι (ὅ ἐστι μέσον τῆς Λιβύης πάσης ἢ μέσον γῆς ἔχοντες) ὑπάρχουσι· καὶ ὑπὸ τῇ πολλῇ ψάμμῳ τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τὸ τέμενος, (τουτέστι τὸ τοῦ Ἄμμωνος θεοῦ ἱερὸν) καὶ ἡ εὔιππος Κυρήνη, ὅπου τὸ τῶν Λακωνικῶν ἀνδρῶν ἐστι γένος. πλησίον δὲ τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ Μαρμαρίδαι περινενηκότες εἰσίν· ὑπεράνωθεν δὲ πλησίον γῆν κατοικοῦντές εἰσι οἱ Γαίτουλοι. Νίγρητας δὲ εἶπεν αὐτοὺς, ἀπὸ τόπου Νίγρητος,

V. 216. Ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις εἰσὶν οἱ Φαυρούσιοι· ὑπὲρ ὧν καὶ οἱ Γαράμαντες πολλοὶ καὶ ἄπειροι κατοικοῦσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσι τῆς ἠπείρου πανύστατοι (ὅ ἐστιν ἔσχατοι) οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ κοιλώματα θηρῶν (τέμπεα καὶ γὰρ τὰ κοιλώματα λέγει) καὶ τῆς ἐσχάτης Κέρνης. ἡ δὲ Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας. πάρος ὧν τινων περιειρημένων, αἰθαλέων Βλεμμύων (δηλονότι Μαύρων ἐθνῶν, τουτέστιν Αἰθιόπων) ἐξέχουσι τὰ ὄρη, (τουτέστιν ὑψηλοὶ τόποι· κολώνας δὲ λέγουσι τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.) ἀπ' ἐκεῖθεν, τοῦ εὐτραφεστάτου καὶ λιπαρωτάτου Νείλου τὰ ὕδατα κατέρχεται, (λιπαρώτατον δὲ εἶπε, διὰ τὸ τὴν Αἰγυπτίαν γῆν λιπαρωτάτην ποιεῖν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς Λιβύης ξηρᾶς οὔσης αὐτῆς) ὅστις, ἀπὸ τῆς Λιβύης πολὺς κατερχόμενος, Σῖρις ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων καλεῖται, διὰ τὸ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν τότε καὶ πλημμυρεῖν, ὅταν ἐπιτολὴ τοῦ ἄστρου (τουτέστι τοῦ κυνὸς) γένηται. Σῖρις δὲ λέγεται ὁ ἥλιος, παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ λάμπειν. οἱ δὲ ἐνναέται τῆς Συήνης (ἤτοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Συήνῃ) μεταστρέψαντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεῖλον ἔθεντο. ἀπὸ τούτων δὲ (ἀπὸ τῶν Βλεμμύων δὲ δηλονότι) ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἄλλοθεν (ἀλλαχόσε) ἐκτεινόμενος δι' ἐπισήμων (οἱονεὶ διὰ δήλων καὶ περιφανῶν) ἑπτὰ στομάτων, ἅ καί εἰσι ταῦτα, Ἡρακλεωτικὸν, Μενδήσιον, Πηλουσιακὸν, Κανωβικὸν, Θερμαπιακὸν, ἐμπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν λιπαρὰν γῆν τοῖς ὕδασι τῆς Αἰγύπτου πιαίνων.

V. 228. Οὐδαμῶς γάρ τις τῷ Νείλῳ ἐκ τῶν ποταμῶν ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τυγχάνει, (οὐ κατὰ τὸ μέγεθος δηλονότι, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὔξησιν καὶ τὴν ἄρδευσιν)

ἀρδεύουσιν) οὔτε πρὸς τὸ βάλλειν τὴν ἰλύν, (τουτέστι περὶ τοῦ συρφετώδη χόρτον ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν βάλλειν) οὔτε πάλιν τὸν πλοῦτον ἐκείνης τῆς γῆς αὐξῆσαι· ὅστις δὴ ἀποτέμνει καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσιάδος γῆς τὴν Λιβύην· * παρ' ᾧ εἶναι καὶ τῶν πλουσίων ἢ εὐκλεῶν ἀνδρῶν (Αἰγυπτίων) τὸ γένος κατοικοῦσι· οἵτινες καὶ πρῶτοι τοῦ βίου τὰς ὁδοὺς διεστήσαντο, (ὅ ἐστι τὴν τέχνην εὗρον·) πρῶτοι δὲ καὶ τοῦ ἐπιθυμητοῦ δρίμου [τοῦ ἀρότρου] ἀπόπειραν ἐποιήσαντο, καὶ ὑπὲρ γύῳ τῆς ἰθυτένης αὔλακος τὸν σπόρον ἥπλωσαν, (ἀντὶ τοῦ ἀροτριάσαντες ἔσπειραν·) πρῶτοι δὲ ταῖς γραμμαῖς (οἱονεὶ τοῖς κύκλοις,) τὸν οὐρανὸν διεμέτρησαν, τῷ νοΐ (ἢ τῇ ψυχῇ) αὐτῶν σκεψάμενοι τὸν ἐν τῷ ζωδιακῷ λοξὸν δρόμον τοῦ ἡλίου. ὧν (Αἰθιόπων) καὶ αὐτῶν γῆς τὰ πέρατα καὶ τὴν μορφὴν λέξαιμι. οὐδὲ γὰρ ὀλίζονος (ἤγουν μικρᾶς) καὶ αὐτὴ τιμῆς ἔτυχεν, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει πάλιν ὀλίγη· ἀλλά τις ἐστὶ καὶ αὐτὴ τῶν ἄλλων εὔβοτος καὶ εὐλείμων, (οἱονεὶ εὔτροφος καλοὺς λειμῶνας ἔχουσα, τουτέστι παραδείσους) καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.

V. 242. Τὸ μὲν οὖν σχῆμα τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τετρασταῖς πλευραῖς βέβηκε, περὶ μὲν τὰς βορεήτιδας ἀκτὰς (ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ βόρεια μέρη) πλατύ· ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν, ὀξύ· καὶ μέχρι τῆς βαθεῖς κρημνοὺς ἐχούσης (τουτέστιν ὑψηλῆς) Συήνης, καὶ τοῖς ἀμφοτέροις ὄρεσι, τῶν τε Αἰθιοπικῶν καὶ Ἀραβικῶν, κύκλῳ ἀσφαλῶς περιεσκεπασμένον. βαθυκρημνοῖο δὲ εἶπε, διὰ τοὺς καταῤῥάκτας· ἐφ' ὧν τινων (ὀρέων δηλονότι) τὰ ὕδατα τοῦ Νείλου μέσον κατέρχεται. καὶ ταύτην μὲν (τὴν Αἴγυπτον) πολλοὶ καὶ εὐδαίμονες ἄνδρες ἔχουσιν. ὅσοι μὲν εἰς τὴν μεγαλόδοξον Θήβην κατοικοῦσι τὴν ἑκατὸν πύλας ἔχουσαν· (ὠγυγίαν δὲ, τὴν ἀρχαίαν φησὶν) ὅπου καὶ ὁ Μέμνων τὴν οἰκείαν μητέρα ἠῶ (ὅ ἐστι τὴν ἡμέραν· καὶ γὰρ ἀνδριάς τις ἵστατο διά τινος μηχανῆς ἕωθεν φωνῶν, ὡς ἂν τὴν ἰδίαν μητέρα προσαγορεύων) ἀσπάζεται, καὶ ὅσοι τὴν μεσαίτην ἑπτάπολιν ἤπειρον ἔχουσιν· ἑπτάπολιν δὲ λέγουσι τὴν Ἀρκαδίαν, διὰ τὰς παρακειμένας τῷ Νείλῳ πόλεις, ἐκ μὲν ἀριστερῶν ἕξ, Μέμφιν, Διόσπολιν, Μέμνονα, Καταῤῥάκτην μικρὸν, Καταῤῥάκτην μέγαν, Συήνην, ἐκ δεξιῶν δὲ τὴν Βαβυλῶνα. καὶ ἔστι πρὸς τὰ νότια μέρη τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης τὴν Αἰγυπτιακὴν πάραλον κατοικοῦσιν ἕως τῆς Σερβωνίδος λίμνης. ταύτης μὲν πρὸς τὸν ζέφυρον, τὸ Μακεδονικὸν πτολίεθρον κεῖται, τουτέστιν ἡ Ἀλεξάνδρεια πόλις· ὅπου τοῦ Σινωπίτου μεγάλου Διὸς τὰ οἰκήματα τιμήεντι χρυσῷ κεκοσμημένα εἰσί. Σινωπίτου δὲ Διὸς τὰ οἰκήματα, ἀπὸ Σινωπίτου τοῦ πόντου, ὅθεν ἠνέχθη τὸ ἄγαλμα, ἤτοι τοῦ Μεμφίτου· Σινώπιον καὶ γὰρ ὄρος ἐστὶν ἐν Μεμφωδίᾳ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν, ἤτοι Διος. οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου θαυμασιώτερον ἄλλον ἐν τοῖς ἀνθρώποις θεάσῃ, οὔτε πλουσιωτέραν ἄλλην πόλιν. ὅπου αἱ μακραὶ σκοπιαὶ φαίνονται (1 ἥ, τε φάρος καὶ ἀντίφαρος αὐτῆς,* ὃς ἦν τάφος Ὀσίριδος) τῆς Εἰδοθέας Παλληνίδος, (ὅ ἐστιν ἐν Μακεδονίᾳ τιμωμένης· Παλληνίδος δὲ, τῆς Μακεδονίας· τὸ δὲ Εἰδοθείης, τῆς Εἰδοθέας τοῦ Πρωτέως θυγατρός.) καὶ γὰρ ὁ Πρωτεὺς Αἰγύπτιος ἦν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Θρᾴκην· (εἶχε δὲ υἱοὺς ξενοκτονοῦντας. τούτους Ἡρακλῆς ἐφόνευσε) παρακαλέσας δὲ τὸν Ποσειδῶνα, διὰ τῶν ἀδύτων τῆς γῆς ἦλθε καὶ ἔκτισε τὴν Φάρον τὴν νῆσον, (ἡ Εἰδοθέα οὖν θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν) καὶ οὔτε γελᾷ διὰ τὰ τέκνα, οὔτε κλαίει, ὡς δαίμων.

V. 260. Μετὰ ταύτην (δηλονότι τὴν Αἴγυπτον) ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, παρὰ τὴν Κασιώτιδα πέτραν, τὴν οὕτω καλουμένην πόλιν, τοῦ Πηλέως τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ καλοῦσι Πηλούσιον, ὡς καὶ δῆλόν ἐστιν, ἥτις τῆς Ἀσίας ἐστὶ πόλις καὶ τῆς Λιβύης· ἣν ἄνδρες κατοικοῦσιν, ἐξόχως τὴν ναυτικὴν μεμαθηκότες· οὐδαμῶς καὶ γάρ εἰσιν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι τῆς Λιβύης ἐναρίθμιοι τοῖς Πηλουσιώταις, ἀλλὰ τῆς Ἀσίας καὶ ἔξω τῆς Αἰγύπτου· οὕτως καὶ γὰρ

1 *In MS.* ὅτε Φάρος καὶ ὁ τάφος αὐτῆς. ὡς ἄνω τάφος Ὠσαίριδος.

εἰς τὴν ἀνατολὴν, τὸ οἰκούμενον ἄστυ (οἱονεὶ τὴν οἰκουμένην πόλιν) τοῦ ἑπταστόμου Νείλου ἔλαχον. ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐπὶ δὲ τὴν γῆν κατοικοῦσιν· (εἰς τρία γὰρ διαιρεῖται τὸ μέρος τῆς Λιβύης, οὐ τῇ φύσει διαλλάττον, ἀλλὰ τῷ διαστήματι ὡς μείζον τὴν οἴκησιν) οἱ μὲν ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ· οἱ δὲ, ἀνὰ μέσας τὰς ἠπείρους· (ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον τῆς γῆς·) οἱ δὲ περὶ τῆς μεγάλης καὶ πλατείας Τριτωνίδος λίμνης· ἥτις μέσον τῆς Λιβύης τὰ κύματα (τὸν πλατὺν αὐτῆς κόλπον) ἀμφέλκεται (οἱονεὶ περισύρεται.) τοιαύτη [Λιβύης] ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμά ἐστιν.

V. 270. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ τῆς Εὐρώπης * οἷος ἐστὶ τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὕτως μὲν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀντέστραπται, (ὡς βορειοτέραν εἶναι αὐτὴν) καὶ πρὸς τὸν βόρειον ὠκεανὸν κεκύρτωται, καὶ (ἀντὶ προσώπου τῷ αὐτῷ σχήματι) ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν πάλιν σύρεται, οἷον καὶ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὸ νότιον μέρος τὸ τέλος ἐστίν. ἀμφότεραι δὲ (δηλονότι αἱ ἐκτάσεις τῆς τε Ἀσίας καὶ Λιβύης) καὶ τὰ ἔσχατα αὐτῶν ἴχνη, (οἱονεὶ τὰ τέλη) ἴσα ἔχουσι· (τουτέστιν ἐπ' ἴσης ἀποπεραιοῦνται·) ἡ μὲν πρὸς τὸν βορρᾶν, ἡ δὲ πρὸς τὸν νότον. ἐὰν δὲ τὰς ἀμφοτέρας ταύτας περιορίσῃς, τῆς τε Ἀσίας καὶ Εὐρώπης, καὶ μίαν θείης γῆν, οὕτως ἂν ἐπὶ τούτοις τὸ ἐμπροσθεν σχῆμα κῶνου ὑπάρχει, ὡς ἀμφοτέρων ἴσων τῶν πλευρῶν ὄντων. ἐπὶ γὰρ τὸ δυτικὸν, ὅθεν τὸ ὀξὺ, ἥτε Λιβύη καὶ Εὐρώπη εἰς τὰς ἀμφοτέρας πλευρὰς δύο συνόψεις κώνου ἀποτελοῦσι· τὸ στενὸν ἐπὶ τὴν δύσιν, τὸ δὲ πλατὺ ἐπὶ τὴν μέσην ἀνατολὴν (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰ μεσημβρινά.) τούτου χάριν ἂν τῶν ἀμφοτέρων ἰδὼν τὸν πόρον, ῥαδίως καὶ εὐκόλως καὶ τῆς Εὐρώπης καταλάβῃς τὸ τέλος.

V. 281. Ἡ στήλη (Εὐρώπης) κατὰ τὴν ἐσχάτην γωνίαν, πλησίον τῶν στηλῶν, ἐπὶ τὸ τετραμμένον μῆκος, τῶν μεγαλοψύχων Ἰβήρων τὰ ἔθνη κατοικοῦσιν, ὅπου τοῦ βορείου ὠκεανοῦ ὁ ψυχρὸς ῥοῦς κέχυται· ὅπου οἱ Βρεττανοὶ, καὶ τὰ [1] λευκὰ ἔθνη παρεκτεινόμενα ἐφ' ἑκάστα κατοικοῦσιν, ἐπὶ τοὺς ὄγκους (ἤγουν ἐπὶ τὰς ἄκρας, δηλονότι ἐπὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν) μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ. (ὄρος γάρ ἐστι τὸ Ἑρκύνιον.) τὴν δὲ γῆν ἐκείνην, κατά τε τὸ χρῶμα καὶ τὸ λεῖον, βοείῃ λέγουσιν ὁμοίαν. τὸ δὲ παραθρώσκοντες, κυρίως σημαίνει, τὸ παρατρέχοντες, οἱονεὶ τὸ περιτρέχοντες καὶ ἐπεκτεινόμενοι μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ, ὡς τὴν συνοίκησιν αὐτῶν ἔχοντες ἐπὶ τοὺς ὀρόγκους (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰς ἄκρας.) ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος, καὶ τὰ οἰκήματα τῶν Κελτῶν, πλησίον τοῦ καλλιρρόου Ἠριδανοῦ. ἐφ' οὗ ποτε ταῖς προχοαῖς κατὰ τὴν ἔρημον [2] νύκτα αἱ Ἡλιάδες ἐθρήνησαν κλαίουσαι τὸν Φαέθοντα. καὶ γὰρ οὗτος ἐξ Ἡλίου καὶ Ῥόδης γίνεται. μυθεύεται γὰρ οὕτως, ὅτι ποτὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἡλίου πιστευθεὶς ὁ Φαέθων [3] τοῦ ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ἀτακτότερον αὐτὸ φέρων, ἔκαυσε τὴν [4] γῆν κεκαυμένην· ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτὸν, καὶ κατηνέχθη ἐπὶ τὸν Ἠριδανόν. αἱ γοῦν ἀδελφαὶ αὐτοῦ, κλαίουσαι αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς αἰγείρους, καὶ τὸ καταρρεόμενον παρ' αὐτῶν δάκρυον πήγνυται, καὶ ποιεῖ τὴν ἤλεκτρον. ἐκεῖ δὲ οἱ τῶν Κελτῶν παῖδες, ἐπὶ ταῖς αἰγείροις καθεζόμενοι, [5] χρυσαυγέος ἠλέκτρου τὰ δάκρυα συλλέγουσι.

V. 294. Μετὰ τούτων δὲ ἐφεξῆς ἡ τῆς Τυρσηνίδος ὑπάρχει γῆ. τὸ δὲ ἤθεα γαίης, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἡ γῆ. πρὸς ταύτης δὲ [6] τὴν ἀνατολὴν ἀναφαίνεται ἡ τῆς Ἄλπιος ἀρχὴ, ὅπερ ἐστὶν ὄρος τῇ Ἰταλίᾳ ὑπερκείμενον. ἐπὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς (δηλονότι τῆς Τυρσηνίδος) γῆς, σύρεται (ὅ ἐστι διέρχεται) τὰ ὕδατα τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ, πρὸς τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ βορείου ὠκεανοῦ. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ ἐπεκτείνεται καὶ παρασκευάζεται μέγας Ἴστρος (ὅστις ἐστὶν ὁ Δανούβιος) ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐστραμμένος, πλησίον τοῦ Εὐξείνου πόντου, (ὅ ἐστι τῆς ἁλὸς) ὅπου τοῦ ὕδατος

1 *In MS.* λοιπά. 2 *Poſt* νυκτὰ *in MS.* ἀνοδ. 3 Sc. ἕνεκα τοῦ ἐλάσαι. 4 *In MS.* τρίτην. 5 *In MS.* καὶ τὰ χρ. 6 *In MS.* τῆς ἀνατολῆς, & mox τοῦ Ἄλπιος.

τὴν

τὴν ἅπασαν ἀρχὴν ἐρεύγεται, (οἱονεὶ τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ἢ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ βάλλει) ταῖς πενταπόροις αὐτοῦ προχοαῖς συστρεφόμενος περὶ τὴν Πεύκην, ἥπερ ἐστὶ νῆσος αὐτὴ καλουμένη· ὢν ὁ Ἴστρος * ἐπὶ μὲν τὸ βόρειον τούτου μέρος πολλὰ λίαν καὶ πάνυ ἐφαπλούμενα κέχυνται δὲ ἔθνη ἕως [1] τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης· Γερμανοί, Σαρμάται, Γέται θ' ὁμοῦ, καὶ Βαστάρναι, καὶ ἡ τῶν Δακῶν πολλὴ καὶ ἀπλήρωτος γῆ, καὶ οἱ δυνατώτεροι Ἀλανοί, καὶ οἱ Ταῦροι, οἵτινες ἐπὶ τὸ δεινὸν τοῦ Ἀχιλλέως δρόμον, στενὸν ὁμοῦ καὶ μακρόν, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ στόμα τῆς λίμνης. Ἀχιλλέως δὲ δρόμος, ὁ τόπος, ἀγιασθῆναι ἐκλήθη ἀπὸ τοιᾶσδε αἰτίας· τῆς γὰρ Ἰφιγενείας ποτὲ ἐν τῇ Αὐλίδι μελλούσης σφαγιασθῆναι τῇ Ἀρτέμιδι, ἀνήρπασεν αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις, καὶ ἔπεμψεν εἰς Σκυθίαν· ἐκεῖ ὡς πεμφθείσης αὐτῆς, ἠράσθη παρὰ τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἐδιώχθη μέχρι τινὸς τόπου, ὅθεν ἐκλήθη Ἀχιλλέως ἀπὸ τότε δρόμος.

V. 308. Ὑπεράνω δὲ τούτων ἐκτέταται τῶν πολυΐππων [2] Ἀλανῶν τὸ ἔθνος, ὅπου οἱ Μελάγχλαινοι, καὶ οἱ τοὺς ἵππους ἀμέλγοντες ἄνδρες, (Μελαγχλαίνους δὲ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ὀνόμασαν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος, ἢ ἀπὸ τῆς τροφῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος) καὶ οἱ ἱππόποδες Νευροί, (ἤγουν ταχεῖς ἢ οἱ ἰσχυροὺς πόδας ἔχοντες) καὶ οἱ Γελωνοί, καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι· ὅπου τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ τὸ ἐκτεταμένον [ὕδωρ] ἔμπροσθεν τοῦ Κόλπου μετώπου τοῦ Εὐξείνου μίσγεται, ὡς γραμμῆς τινος ὀρθὸν ἐξεναντίας τῶν Κυανέων (ἤτοι Συμπληγάδων τε πετρῶν.) Βορυσθένης δέ, ποταμὸς παρὰ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Ποντικοὶ Βορυσθενῖται λέγονται, ὡς Μένανδρος διεμέρισεν ὁ Βορυσθενίτης. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τοῦ Ἀλδήσκου, καὶ τοῦ Παντικάπου τὰ ὕδατα ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ἀναβράζουσι. τὸ δὲ Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ Ῥίπαια ὄρη· ἅτινά εἰσι τῆς Σκυθίας. Ἀγάθυρσοι δὲ * Γέλωνος υἱὸς Ἡρακλέως, ἀδελφὸς Ἀγαθύρσου, ἐξ ὧν καὶ τὰ ἔθνη εἰλήφασι τὴν ἐπωνυμίαν.

V. 316. Παρὰ δὲ τῶν Ῥιπαίων ὀρέων ταῖς προχύσεσι, πλησίον τοῦ πεπηγότος Κρονίου ὠκεανοῦ, τῆς νεκρᾶς οὕτω καλουμένης θαλάσσης, ὁ ἡδυφαὴς (ὅ ἐστιν ὁ ἡδεῖαν καὶ καλὴν ἔχουσι τὴν λαμπηδόνα) αὔξεται ἤλεκτρος, καθάπερ τις αὐγὴ τῆς σελήνης ἀρχομένης. ὑπὸ δὲ τοῖς ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις (ἅπερ εἰσὶν ἔθνη) πάνυ λάμποντα τὸν ἀδάμαντα ἴδοις πλησίον. τοῦ μὲν Ἴστρου τοσοῦτοι βορειότεροι, τῶν ἤδη προλεχθέντων, εἰσί· πρὸς δὲ τὸν νότον οἱ Γέρραι, καὶ τῶν Νωρικίων τὰ ἀσφαλῆ πολίσματα, διὸ αἱ ἀσφαλεῖς καὶ ἰσχυραὶ πόλεις. τὸ δέ, Νωρικίων, ὄνομα ἐστὶ χώρας· οἱ Παννόνιοι, καὶ Βούλγαροι βορειότεροι τῶν Θρακῶν· καὶ αὐτοὶ οἱ Θρᾷκες, πολλὴν καὶ ἄπειρον γῆν ἔχοντες. οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς πλευραῖς τῆς Προποντίδος θαλάσσης· οἱ δὲ ὑπὲρ τὸν ἄγαν ταχέα ῥεύματα ἔχοντα τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ βαθέα κύματα (ἤγουν μεγάλα) ἐχούσης Αἰγαίης θαλάσσης. ὅπου κατὰ τὰς σκοπιὰς (ὅ ἐστι τοὺς ὑψηλοὺς τόπους) τῆς μελισσοβότου Παλλήνης (ὅπερ ἐστὶ Θρακικὸν ὄρος) ὁ καλὸς λίθος ἀστέριος φαίνεται, ὥσπερ λάμπων [ἀστήρ,] καὶ ὁ λυχνίτης ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τῇ φλογὶ τοῦ πυρός· καὶ γάρ φασιν αὐτὸν φῶς ἔχειν σεληνιακόν, συμφθίνειν τε αὐτῇ καὶ αὔξειν, ἀφ' οὗ καὶ σεληνίτην αὐτὸν καλοῦσι. παρὰ μὲν τὸν Ἴστρον ποταμὸν τοσαῦτα ἔθνη κατοικοῦσι· διὰ γὰρ τὰ περὶ αὐτὸν ἔθνη, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐδήλωσε.

V. 331. Τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῆς Εὐρώπης καλῶς διαγνούμενος βλέπε· ὅστις (δηλονότι πόρος) ἐκ τριγώνου πλευρᾶς πρὸς ἀνατολὴν ἐρχόμενος ἀπὸ τῶν δυτικῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἑῷα ἐκτέταται. κρηπῖδα δὲ λέγει, μέτρον τι ὡρισμένον ἢ τὴν βάσιν· τὴν μὲν τῶν Ἰβήρων, τὴν δὲ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ τῶν ἀγαθῶν Ῥωμαίων. ἀλλ' ἡ ἐσχάτη μὲν τῶν λαμπροτάτων Ἰβήρων, ἡ γειτνιῶσα καὶ πλησιάζουσα τῷ ἑσπερίῳ

1 *In MS.* τὸ στόμα 2 *In MS.* Ἀγανῶν.

ὠκεανῷ.

ὠκεανῷ. ὅπου ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτῶν ἡ Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν [μία] ἐστὶν Ἀλύβη τοὔνομα καλουμένη. ταύτης ὑπεράνω ἡ χαρίεσσα (ὅ ἐστιν εὐδαίμων) Ταρτησσὸς, τῶν πλουσίων καὶ ῥύδην τὸν πλοῦτον ἐχόντων ἀνδρῶν ἡ γῆ· καὶ οἱ Κεμψοί, οἵτινες ἐπὶ τοὺς πόδας Πυρηναίου ὄρους κατοικοῦσιν, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ καὶ ἐκδιδομένου (δηλονότι τοῦ Πυρηναίου ὄρους) εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν, καὶ διορίζοντος Κελτοὺς καὶ Ἴβηρας. μέσον τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, τῶν τε Ἰβήρων καὶ τῶν Πανελλήνων, παράκειται ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένη τῶν Ῥωμαίων γῆ. καὶ ταύτην μὲν μέσον διαχαράζει ὀρθὸν ὄρος, καθάπερ ὑπὸ στάθμης ἰθυνθέν· (οὐδαμῶς ἂν ἐκεῖνο, τὸ ὄρος, σοφὸς ἐπιστήμων ἀνήρ, τῆς σοφῆς Ἀθηνᾶς ὑπηρέτης, ὅ ἐστι τεχνίτης, μέμψοιτο) ὃ καὶ καλοῦσι Ἀπέννιον· ἀπὸ δὲ τῆς βορείας θαλάσσης [1] ὁ Ἄλπιος ἀρχόμενον, ἐπὶ τὴν Σικελικὴν πορθμίδα λήγει. πολλὰ δὲ περὶ αὐτὸ ὑπάρχουσιν ἔθνη· ἅτινά σοι ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως πάντα καταλέξω, ἀπὸ τῆς ζεφυρίδος πλευρᾶς (ἤτοι τῆς δυτικῆς Αὐσονίης ἄκρας) τοῦ βορρᾶ ἀρξάμενος.

V. 347. Πρῶτον μὲν εἰσιν οἱ Τυρρηνοί, μετ' αὐτοὺς δὲ τὰ ἔθνη τῶν Πελασγῶν· οἵτινές ποτε ἀπὸ τῆς Κυλλήνης ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ἀναβάντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν (ἡ δὲ Κυλλήνη ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας) σὺν τοῖς Τυρσηνοῖς ἀνδράσιν. ἐπὶ τούτοις πάλιν τὸ μερίμνας πολλὰς τοῖς ἐναντίοις παρέχον τῶν λαμπροτάτων Λατίνων τὸ ἔθνος (πλησίον γάρ εἰσι τῶν Τυρρηνῶν) ἐπέραστον καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσι. (τὸ δὲ μέρμερον, ἀντὶ τοῦ πολεμικόν.) ἐφ' ἧς γῆς, ἐπὶ τὸ μέσον ὁ Θύμβρις συστρεφόμενος τὸ καθαρὸν αὐτοῦ ῥεῦν εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει· Θύμβρις ἐϋρρείτης, καὶ τῶν ἄλλων ποταμῶν βασιλικώτατος· (τὸ δὲ ἐϋρρείτης, ἀντὶ τοῦ μεγάλα καὶ καθαρὰ ῥεύματα ἔχων) ὅστις τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ τιμίαν Ῥώμην εἰς δύο διαχαράζει, τῶν ἐμῶν βασιλέων τὸν μέγαν οἶκον, τὴν μητέρα πασῶν τῶν πόλεων, τὸ πλούσιον ἔδαφος. * Ἀρκάδες δέ, οἱ Πελασγοί· ἐνταῦθα γὰρ Εὔανδρος γενόμενος, θεοφορήτου μητρὸς πειθόμενος θεσπίσμασι, λαόν τε συνήγαγεν ἐντεῦθεν καὶ ἐλθὼν ᾤκησε τὴν Τυρρηνίαν, λόφον ἐκεῖ τινα ὀχυρωσάμενος, ἐν ᾧ ᾤκουν. ἀπὸ Πάλλαντος δὲ τοῦ Εὐάνδρου παιδὸς ἐκλήθη Παλάτιον· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς ὀχυρωμένους τόπους κατὰ παραφορὰν τοῦ ἑνὸς λ΄. καὶ τοῦ ν΄. παλάτια φασίν.

V. 357. Ἐπὶ ταύτην δὲ (δηλονότι τὴν Ῥώμην) ἡ τῶν Καμπανῶν ἐστι λιπαρὰ γῆ· (Καμπανοὶ δὲ λέγονται ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν ἔχουσιν, ἢ ἀπὸ κάμπου τινός) ὅπου τῆς ἁγνῆς Παρθενόπης τὸ ὑπὸ τῶν ἀσταχύων βεβριθός ἐστι μέλαθρον, (Παρθενόπη δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλοῖς ὑποπιεσοῦσαν ἀνδράσι φυλάξαι τὴν παρθενίαν) ἣν πόντος τοῖς ἰδίοις κόλποις ἐδέξατο. μυθεύεται γὰρ ὅτι μία τῶν Σειρήνων ἡ Παρθενόπη οὖσα, ἐπειδὴ μὴ ἴσχυσε διὰ τῆς ᾠδῆς καὶ τοῦ μέλους ἐκείνους τοὺς περὶ Ὀδυσσέα καταθέλξαι, ἢ ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπατῆσαι, ἡνίκα παρέπλευσεν αὐτήν, ἑαυτὴν κατεκρήμνισεν * ἀπὸ τῆς φρυγίας· καὶ γὰρ ἐρασθεῖσα Μητιόχου, εἰς τὴν Καμπανίαν εἰσῆλθε, καὶ ἐκεῖ ᾤκησεν, ἀποτεμοῦσα τὰς ἰδίας τρίχας. πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος, ὑπὸ τὴν Σειρηνίδα πέτραν ἀπὸ Σειρηνίδος Παρθενόπης, πλησίον δή εἰσιν οἱ Λευκανοὶ καὶ οἱ Βρέττιοι ἄνδρες, τοσοῦτον κρατοῦντες καὶ κατοικοῦντες τόπον οἱ Βρέττιοι, ὅσον μέχρι τῆς Λευκῆς πέτρας.

V. 364. Ἐκεῖθεν δὲ (ὅ ἐστιν ἀπ' ἐκείνης τῆς γῆς) ἐπὶ τὸν βορρᾶν, τοῦ Ζεφύρου ἡ ἄκρα φαίνεται. ἐπὶ ταύτην οἱ Λοκροὶ κατοικοῦσιν, ἐκεῖνοι ὅσοι προτέροις χρόνοις ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν (ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ῥώμην,) παρεγένοντο, ταῖς οἰκείαις δεσποίναις μιγέντες· ὧν τινων καὶ ἀρτίως τὸ γένος ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ Ἀλήκου. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι δούλων τῶν Λοκρῶν ποτε ὄντων, καὶ τῶν ἰδίων δεσποινῶν συνουσίᾳ συνελθόντων, καὶ εἰς πόλεμον τῶν δεσποτῶν αὐτῶν ἐξελθόντων, ἀκούσαντες ὅτι οἱ δεσπόται αὐτῶν ἐπανέρχονται, φοβηθέντες

1 ἴσ. τὸ Ἄλπιος ὄρος ἀρχ.

βηθέντες σὺν ταῖς ἰδίαις δεσποίναις εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ Λοκρίδος ἔφυγον τῆς Ἐπικνημίδος. μετὰ τούτους εἰσὶν ἐφεξῆς, (τοὺς Λοκροὺς δηλονότι) καὶ οἱ [1] μετὰ πόνων οὕτω καλούμενοι· ἐγγὺς δὲ αὐτῶν τὸ ἐπιθυμητὸν πτολίεθρον κατοικούμενον (ἤγουν ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ καλουμένη πόλις) τοῦ πολυστεφάνου Κρότωνος ἐπὶ χαρίεντος Αἰσάρου ταῖς παροχαῖς. πολυστεφάνου δὲ εἶπε Κρότωνος, ὅτι πολλοὶ Κροτωνιᾶται τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας νικήσαντες ἐστεφανώθησαν. λέγεται οὖν τὸ μὲν ζῶον, ὁ κροτὼν, ὀξύτονον· τὸ δὲ ὄνομα κύριον, βαρύτονον. ἐκεῖσε δὲ τὸ μέγαν (ἢ τὸ ὑψηλὸν) τῆς Λακινιάδος Ἥρας (ὅ ἐστι τῆς Σικελικῆς) τὸ οἴκημα θεάσῃ. τὸ δὲ Λακίνιον ὄρος ἐστὶ Κρότωνος, τόπος δὲ τῆς Σικελίας· Αἴσαρος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Αἰσάρου κυνηγοῦ· καὶ γὰρ οὗτος καταδιώκων ἔλαφον, ἐκείνη οὖν ἐπαφίησιν αὐτὴν κατὰ τοῦ πελάγους, καὶ ἀποπνίγη· ἀπὸ τότε οὖν ἐκλήθη Αἴσαρος ποταμός. Ὑπάρχει δὲ κἀκεῖ ἡ ἀπὸ τοῦ Διὸς μεγάλην ὀργὴν δεξαμένη ἀθλία καὶ ταλαίπωρος Σύβαρις, τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας πεσόντας κλαίουσα, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ὑπὲρ τὸ δίκαιον τοῦ Ἀλφειοῦ μανέντας αἰσχρῶς. ἱστορεῖται καὶ γὰρ ὅτι ποτὲ τὰ ἀναθήματα Συβαρῖται τοῦ Ἀλφειοῦ κεκλοφότες, αἰσχρῶς αὐτὰ χρησάμενοι ἐβεβήλωσαν, οὗτοι δὲ εἰς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, τοὺς ἵππους μετ' αὐτῶν ὀρχεῖσθαι ἐδίδαξαν· καὶ δὴ Κροτωνιᾶται πρὸς αὐτοὺς συνάψαντες πόλεμον, αὐλοὺς εἰς τὴν μάχην εἶχον· οἱ δὲ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι τοὺς αὐλοὺς ἀκούοντες εἰς ὄρχησιν, ὡς ἐξ ἔθους, ἐτράπησαν, καὶ τοὺς ἰδίους δεσπότας κατέβαλον· οἱ δὲ Κροτωνιᾶται πεπτωκότας αὐτοὺς ἀνεῖλον, καὶ ἔρημος γέγονεν ἡ χώρα. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Σαυνῖται τὴν μέσην [γῆν] κατοικοῦσι, καὶ τῶν Μαρσῶν τραχέα ἔθνη· ὑπεράνωθεν δὲ τῆς Συβάρεως κεῖνται οἱ Μαρσοί, οἱ δὲ Σαυνῖται πάλιν τοῦ Σιλαρίου ποταμοῦ ὑπεράνωθεν. ἡ δὲ Τάρας πλησίον τῆς θαλάσσης κεῖται. ἣν δέ ποτε, Τάραντον πόλιν ὁ ἰσχυρὸς Ἄρης (ἤγουν ὁ πόλεμος) τῶν Ἀμυκλαίων ἐπόρθησεν. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὰ τῆς Καλαβρίδος ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ Καλαβρία ὑπάρχει γῆ· τά τε ἔθνη τῶν Ἰηπύγων μέχρι τῆς παραθαλασσίας τῆς Ὑρίου· (ἡ δὲ Ὕριος πόλις ἐστὶ καλουμένη οὕτως) ὅπου ἡ Ἀδρίας διασύρεται θάλασσα ἐπὶ τὸν κόλπον· ὅπου κατῴκισται τὸ Ἀκυλήϊον, (ἡ δὲ Ἀκυληΐα, πόλις ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μέρος τοῦ Ἀδρίου) καὶ ἡ τῶν Τεργεσταίων πόλις ἐπὶ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσιν (ἢ τοῖς κύμασι) τοῦ πόντου.

V. 383. Τοσαῦτα περὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν κατοικοῦσιν ἔθνη. ὁ δὲ Ἀδρίας κόλπος εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἀπερεύγεται, τῶν Λιβυρνίδων νήσων τοὺς αἰγιαλοὺς ὑποξύουσα περὶ τὴν ἰσχυρὰν (ἢ τὴν ὑψηλὴν) τῶν Ὑλλείων ἅπασαν γῆν ὁπόση τῷ ἰσθμῷ πλησίον ἐπίκειται, καὶ τὰς ἀκτὰς τῶν Βουλιμέων· ἀπάγουσα, καὶ ἀπλήρωτον τὴν Ἰλλυρικὴν γῆν περιστρέφεται ἕως τῆς κολώνης, [2] καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων, ἅτινα καλοῦσι Κεραύνια, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖσε πιπτόντων κεραυνῶν. περὶ δὲ τὸν κόλπον ἐκεῖνον ἴδοις ἂν καὶ τὸν μεγαλόδοξον τύμβον ἐκεῖνον περιόντα, ὃν ἡ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἁρμονίας λέγει φήμη. ἐκεῖσε καὶ γὰρ εἰς τῶν σκολιῶν ὀφίων τὸ γένος ἠλλάχθησαν (ἤγουν εἰς ὄφεις μετεβλήθησαν) ὁπότε ἂν ἀπὸ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ (ὅς ἐστι Βοιωτίας ἢ τῶν Θηβῶν) ἐπὶ τὸ λιπαρὸν γῆρας παρεγένοντο, (τουτέστιν ὅτε ἐγήρασαν, καὶ ἔμελλον λιπαροῦ βίου καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι.) μετὰ τὰ ἐν Θήβαις ἀτυχήματα, τότε ὁ Κάδμος καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Ἁρμονία μετεβλήθησαν εἰς ὄφεις, διὰ τὸ τοῦ Ἄρεως φονεῦσαι τὸν ὄφιν, ὃς τοὺς ἑταίρους Κάδμου ἀνεῖλε, τὸν τ' ἔελφον, καὶ τὸν δήϊον λέοντα. ἐκεῖσε [3] αὐτοῖς οἱ θεοὶ σημεῖον ἄλλο ἔθηκαν· περὶ γὰρ τὴν [4] γῆν ἐκείνην δύο πέτραι ἐστηριγμέναι, καὶ ὑπερειδόμεναί εἰσιν· αἵτινες πέτραι (δηλονότι οἱ τάφοι

1 ἴσ. Μεταπόντιοι. 2 In MS. τὰ ὑψηλὰ ὄρη, ἅτινα κ. 3 MS. αὐτοὺς. 4 MS. πέτραν αὐτῶν)

αὐτῶν) εὖτέ τις ἀρχὴ (ὁπόταν τις ἀρχὴ) κακοῦ ἐπικυλιομένη (οἱονεὶ κακῶν ἀρχὴ τοῖς πολίταις σημαίνουσα) γίνεται, τότε ἀμφότεραι αἱ πέτραι δονούμεναι (ὅ ἐστι κινούμεναι) εἰς ἀλλήλας συμπορεύονται.

V. 398. Πρὸς δὲ νότον (ἤγουν τὰ νότια μέρη) ὑπὲρ τὴν μεγαλόβωλον καὶ εὔγειον Θρᾳκῶν γῆν, καὶ δὲ καὶ ὑπὲρ Ὠρικίαν, ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴ κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, τῇ διπλῇ θαλάσσῃ ζωσθεῖσα, ἐρείδεται, (ὅ ἐστι προσεγγίζει, καὶ ὥσπερ ἰσθμός τις ἐστὶ, διείργων καὶ διαχωρίζων ἀπ' ἀλλήλων τὰς χώρας) τῇ Αἰγαίᾳ καὶ τῇ Σικελῇ. ἄνεμον δὲ [ἔλαχεν] ἑκάστη· ἡ μὲν Σικελὴ τὸν ἑσπέριον, ὃν καὶ ζέφυρον καλοῦσιν· ἡ δὲ Αἰγαία τὸν εὖρον. τοῦ δὲ Πέλοπος ἡ νῆσος (ὅ ἐστιν ἡ Πελοπόννησος) ἐπακολουθεῖ, ὁμοιουμένη τοῦ Πλατάνου τῷ μυουρίζοντι φύλλῳ· (μυουρίζοντι δὲ, τῷ λεπτοτάτῳ κατὰ τὸ ἄκρον, μυούρους γὰρ ἔλεγε τοὺς λεπτοὺς, καὶ κατὰ τὴν οὐρὰν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον στενοὺς ὄντας τόπους) καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ βόρεια μέρη ὁ ἰσθμὸς στενούμενος τῷ προσπεφυκότι κλάδῳ τοῦ φύλλου ἔοικεν, καὶ ἐπὶ ἐνικὴν βάσιν τῆς Ἑλλάδος ἐπιστηρίζων τὴν Πελοπόννησον· ἡ δὲ [1] περίμετρος γῆ τῷ περιδινήτῳ (ὅ ἐστι τῷ περιστρόφῳ) φύλλῳ τοῖς θαλασσίοις τόποις ἔνθα κἀκεῖσε ἐστεφανωμένη ὑπάρχει. καὶ πρὸς μὲν τὴν δύσιν ταύτης τῆς γῆς ἐστὶν ἡ Τρεφυλὶς γῆ· τὸ δὲ Τρεφυλίδος ἤθεα γαίης κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἡ Τριφυλίς. Τριφυλὶς δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν οἰκισθῆναι, τῶν τε Ἐπειῶν, καὶ Ἠλείων, καὶ Μινυῶν. ὅπου ὁ ἐπιθυμητότατος τῶν ποταμῶν ὁ Ἀλφειὸς ὁδεύει, ταῖς προχοαῖς (οἱονεὶ ταῖς προχύσεσι) σχιζόμενος τοῦ Μεσηνίου Εὐρώτα. ἡ δὲ Μεσήνη τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Λακωνικὴν ἕτερος. ἀλλ' ὁ μὲν Διονύσιος οὕτως συνάπτει τὴν Μεσηνικὴν καὶ τὴν Λακωνικὴν, ἐξ οὗ καὶ Μεσήνιον τὸν Εὐρώταν φησίν. οἵτινες ἀμφότεροι ποταμοὶ (δηλονότι ὅ, τε Ἀλφειὸς καὶ Εὐρώτας) καὶ καλὰ ῥεῖθρα αὐτῶν ἀναδιδόασιν * ἀλλ' ὁ μὲν Ἀλφειὸς τῶν Ἠλείων τὴν γῆν ἐπέρχεται· ὁ δὲ Εὐρώτας τῶν Ἀμυκλαίων τέμνει τὴν γῆν. κατὰ δὲ τὴν μέσην νῆσον, ἐπὶ τὴν γῆν κοίλην (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν κυρτὴν, τὸ γὰρ κυρτὸν οὕτως κοῖλον ὠνόμασε, μέσην δὲ ὡς μεσόγειον) κατοικοῦσιν, ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν τόπον τοῦ Ἐρυμάνθου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) οἱ Ἀπιδανῆες Ἀρκάδες. Ἀπιδανῆες δὲ οἱ Ἀρκάδες ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἄπιδός τινος ἰατροῦ, ὃς τὴν Πελοπόννησον, [2] ὑπὸ ὄφεως ὀχλουμένην τὸ πρότερον, ἐλθὼν ἐκ τῆς ἠπείρου ἐλευθέρωσε καὶ ἐκεῖ κατῴκησεν. ἄλλοι δὲ πάλιν ἑτέρως λέγουσιν· ὡς ἄνυδρον οὖσαν αὐτὴν Ἀπίαν κληθῆναι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πίδακας, τουτέστι πηγάς· πίδαξ γὰρ ἡ μικρὰ πηγὴ λέγεται. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, καὶ ἐπιφέρει τὸ κείμενον· πολλοὺς γὰρ ποταμοὺς καταλέγει ἐν αὐτῇ. Ἀρκάδες δὲ λέγονται πάλιν ἀπὸ Ἀρκάδου. ὅπου ὁ Μέλας, καὶ ὁ Κρᾶθις, καὶ ὑγρὸς Ἰάων, καὶ ὠγύγιος (ὅ ἐστιν ὁ ἀρχαῖος) Λάδων τοῖς ὕδασι πλατύνεται. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τοῦ ποταμοῦ εἶπε τὸ μηκύνεται.

V. 418. Πλησίον δὲ τῶν Ἀργείων ὑπάρχει ἄροσις, καὶ ἡ τῶν Λακωνικῶν γῆ. ἡ μὲν * ἐπὶ τὸν νότον ὁρῶσα. νότον δὲ, τὴν δύσιν φησί. περὶ δὲ τὰ ἴσθμια νῶτα (ἤτοι στενὰ) δύο θάλασσαι κτυποῦσιν, ἥτε Κορινθία καὶ Σαρωνική· ἥτις Κορινθία, ἐξεναντίας τῆς Ἐφύρου πόλεως πρὸς τὴν δύσιν ἀπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, (ὅ ἐστι πελάγους·) ἥτε Σαρωνικὴ, συρομένη ἐστὶ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ταύτην μὲν [3] Σαρωνίδα καλοῦσι, διὰ τὸ τὸν κυνηγὸν Σάρωνα ἐν αὐτῇ κρημνισθῆναι. ἔμπροσθεν μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡ Ἀττικὴ ἐστὶ γῆ, ὅ ἐστιν αἱ Ἀθῆναι· δι' οὗτινος (Κορινθιακοῦ δηλονότι κόλπου) ὁ Ἰλισσὸς κατέρχεται ποταμός· ὅπου καὶ ὁ Βορρᾶς ποτε (ὃς ἦν βασιλεὺς Θρᾴκης, ἐμυθεύθη δὲ εἰς ἄνεμον) ἀνήρπασε τὴν Ὠρείθυιαν. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἡ τῶν Βοιωτῶν, καὶ τῶν Λοκρῶν ἐστὶν ἠροτριασμένη γῆ. * ἐπὶ

1 *In MS.* ἄμετρος καὶ περίμετρος. 2 Πόλιν *adjicit MS.* 3 *In MS. additur* τὴν Κόρινθον.

τούτοις δὲ πάλιν τοῦ Θρακικοῦ χιονώδους Αἵμου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) φαίνονται σκοπιαί. ἐξεναντίας δὲ τοῦ ζεφύρου ἡ ἀπλήρωτος τῆς Δωδώνης ἐκτέταται γῆ. ἡ γοῦν Μακεδονία πρώην Ημαθία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ημαθίωνος, τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ηλέκτρας· ὕστερον Μακεδονία, ἀπὸ Μακεδόνος, τοῦ Αἰακοῦ. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Πηλιδόνεια. ὑπεράνω ταύτης (τῆς Δωδώνης) ἡ μεγάλη τῶν Αἰτωλῶν ἀνδρῶν ἐστὶ γῆ ἐπὶ τὴν σκοπιὰν (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον) [Αρακύνθου·] ὅπερ ἐστὶν Αἰτωλίας ὄρος νοτιώτερον. δι' οὔτινος (ὄρους) μέσον ὁ ἀργυροδίνης (ἤγουν ὁ λαμπρὰ συστρέμματα ἕλκων, ἢ τάχιον συστρεφόμενος) Αχελῷος διασύρεται * διὰ τῶν μέσων νήσων, ἃς καλοῦσιν Εχινάδας· Εχινάδες δὲ λέγονται, ἢ ὅτι πολλοί εἰσιν ἐν αὐταῖς ἔχεις, ἢ ἀπὸ Εχίονός τινος, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῶν πετρῶν. ἐφ' αἷς τῶν ὁμούρων ὄντων (ἢ τῶν γειτνιαζόντων) ἄλλυδις ἄλλο πτολίεθρον (ὅ ἐστι πόλις) τῶν Κεφαλλήνων ἐπακολουθεῖ.

V. 437. Επὶ τούτῳ δὲ γὰρ πεδίῳ (δηλονότι ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῇ) πρός τε τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν συρομένη ἐστὶν ἡ Φωκὶς γῆ· μέση καὶ γάρ ἐστι δύσεως καὶ ἀνατολῆς, καὶ ἐπὶ βορρᾶν ἀποκλίνουσα, ἐπὶ τῇ πτυχὶ τοῦ χιονώδους Παρνασσοῦ, κατὰ τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν. [1] πτύχα δὲ τὴν ἐξοχὴν (ἢ τὴν ἀκρώρειαν) λέγει τῆς Φωκίδος· δι' ἥστινος μέσον, τὸ μέγα ῥεῦμα τοῦ Κηφισσοῦ [2] κατερχόμενον ἦχον ἀποτελεῖ. ἐν ᾧτινι (Κηφισσῷ) ἡ τεθυμιαμένη καὶ καλὴ γῆ τοῦ Πυθῶνός ἐστιν, (ἥ ἐστι πόλις) ὅπου ἡ περιπλοκὴ τῆς [3] δελφινῆς δράκοντος (δελφινῆς δὲ δράκοντος εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀρσενικοῦ· ὡς καὶ ὁ Ποιητὴς ——— λὶς ἠϋγένειος" εἶπεν· ὁ γὰρ ἄρσην γένειον οὐκ ἔχει) παρὰ θεοῦ τρίποδος ναῷ ἐν ἱμερτῷ κέκλιται. ὀλκὸς ἀπερεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι· (τουτέστι παρὰ τοῦ μαντικοῦ θεοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐπιθυμητῷ ναῷ [4] περιέχεται τοῖς πολλοῖς καταστίγμασι πεπυκνωμένος ὀλκός·) ὀλκὸν δὲ ἢ τὸ οὐραῖον λέγει τοῦ δράκοντος, ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς τεχνουργήματος τὸ ὅλον σῶμα ἐπεικαζόμενον. ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Απόλλων (ἐν τῷ ναῷ δηλονότι) ἢ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἢ ἀπὸ τῆς Κλάρου ἄρτι ἀναβὰς, ἱστάμενος τῆς χρυσῆς φαρέτρας τὸ ἅμμα ἀναλύεται. (τουτέστι τὸ σκέπασμα τῆς φαρέτρας λαμβάνει.) τὸ δὲ [5] συναχθέν ἐστι τοιοῦτον· ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Απόλλων ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τεθυμιαμένον καὶ καλὸν ναὸν ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἢ τῆς Κλάρου φονεύει τὸν δράκοντα.

V. 447. Αλλ' οὗτος μὲν (ὁ Απόλλων) ἱλήκοι. (τουτέστι συγχωρήσοι.) σὺ δέ μοι πασῶν τῶν νήσων, αἵτινες τῷ πόντῳ ἄλλαι ἀλλαχόσε ὑπάρχουσιν ἐστραμμέναι, καὶ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν οἰκοῦνται, ὦ Μοῦσα, τὸν μέγαν πόρον εἰπέ. κατὰ τὸ μέσον τοῦ πορθμοῦ (δηλονότι τῶν ἑσπερίων στηλῶν) ἐπὶ τοῖς τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς πανταχοῦ περιρρεομένης νήσου, τὰ ἔσχατα τῶν Γαδείρων τοῖς ἀνθρώποις (καὶ παρὰ πολλοῖς ὁμολογούμενα) φαίνεται· ἐκεῖσε τῶν Φοινίκων ἀνδρῶν τὸ γένος κατοικεῖ, τοῦ μεγάλου Διὸς τὸν γόνον τὸν Ηρακλέα τιμῶντες. καὶ ταύτην μὲν, (τὴν νῆσον) παρὰ τῶν ἐκεῖσε πρότερον κατοικούντων ἀνδρῶν Κοτινοῦσαν καλουμένην, ὕστερον Φοίνικες Γάδειρα ἐκάλεσαν, οἱονεὶ γῆς δειράν, ἀντὶ τοῦ τραχήλου τῆς γῆς. δειρὰ γὰρ ὁ τράχηλος λέγεται· στενότατον δέ ἐστι τοῦ ἀνθρώπου μέρος ὁ τράχηλος. [Κοτινοῦσα ἀπὸ κοτίνης·) κοτίνη δὲ κυρίως ἡ ἀγριέλαιος λέγεται. αἱ δὲ Γυμνήσιαι νῆσοι ἐφεξῆς εἰσι· πλησίον δὲ αὐτῶν ἐστιν ἡ Βοῦσσος καὶ ἡ πλατεῖα Σαρδώ, (λέγεται δὲ Σαρδὼ ἀπὸ Σάρδονος, υἱοῦ Ηρακλέος) καὶ ἡ ἐπέραστος καὶ καλὴ ἐν τῇ θαλάσσῃ Κύρνος· ἥντινα καὶ Κορσίδα (ἤτοι κεφαλὴν) διὰ τὸ πολλὰς κόρσας (ἤτοι ἐξοχὰς) ἔχειν ὀρῶν, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ ἄνδρες καλοῦσιν. μεταίσκιος δὲ καὶ πολλή, ὅση τῇ Κύρνῳ

1 In MS. πτυχὶ δὲ, τῇ ἐξοχῇ. 2 MS. καὶ ἀρχόμενοι. 3 MS. Δελφῖνος. 4 MS. περιείρχεται. 5 MS. συναγόμενον.

ὑπάρχει

ὑπάρχει ὕλη, οὐδαμῶς ἐστιν ἄλλη τοσαύτη.

V. 461. Μετὰ ταύτην δὲ αἱ τοῦ Ἱππότου υἱοῦ, Αἰόλου, πανταχοῦ περίδρομοι οὖσαι ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰσὶ νῆσοι, τοῦ φιλοξένου βασιλέως· ὅστις (Ἱπποτάδης βασιλεὺς) θηητὰ (ἤγουν θαυμαστὰ) δῶρα ἐπὶ πᾶσιν ἀνδράσι (ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους) τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνέμων τῶν τε παρισταμένων, (ἤγουν τῶν πνεόντων καὶ ἱσταμένων) ἔλαβε. καὶ γὰρ οὗτος πολυχρόνιος καὶ ναυτικώτατος ἐγένετο προειδεῖν ἀνέμους ἱκανοὺς, καὶ ἱστία πρῶτα ἐξευρεῖν. διὸ καὶ ταμίαν αὐτὸν μῦθοι ἀνέμων εἶναι λέγουσιν. εἷς δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἰόκαστος Ῥήγιον ἔκτισε, τὴν πρώην Ἐρυθρὰν καλουμένην· ὡς Καλλίμαχος. —— Ῥήγιον ἄστυ", λοιπὸν —— Ἰοκάστου Αἰολίδαο". αἱ ἑπτὰ δὲ εἰσιν αὐτοῦ διάδηλοι καὶ φανεραὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσι πλεόμεναι νῆσοι· διότι μέσον ἔχουσιν (οἱονεὶ μεταξὺ ἀλλήλων περικυκλούμεναι) διάπλουν. εἰσὶ δὲ αὗται· Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Διδύμη, [1] Φοινικοῦσσα, Ἐρικοῦσσα, ἱερὰ Ἡφαίστου, καὶ Λιπάρα. ἐπὶ ταύταις δὲ καὶ ἡ Τρινακρία * Τρινακρίαν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὴν Σικελίαν· ἄκραι δὲ αὐτῇ, ἤτε Πάχυνος, καὶ ἡ Πελωρὶς, καὶ ἡ Λιλύβη. ἀλλ' ἡ μὲν Λιλύβη ἐπὶ τὴν ῥιπὴν τοῦ ζεφύρου, (ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἢ τὴν ἀνωτέραν γωνίαν) ἐκτέταται· ἡ δὲ Πάχυνος, πρὸς αὐγάς· ἐπὶ δὲ τοὺς ἄρκτους (ἤγουν τὰ ἀρκτῷα μέρη) ἡ ἀνεμώδης Πελωρὶς, ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν γῆν ὁρῶσα. καὶ ταύτης μὲν (τῆς Σικελίας δηλονότι, οὐ τῆς Πελωρίδος) ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν βορρᾶν ὀλεθρία καὶ ἐλεεινή ἐστι τοῖς ναύταις, στενὴ καὶ σκολιὰ καὶ ἄπειρος· καὶ πολλή· ὅπου ἡ θάλασσα συρομένη ταῖς μακραῖς περιηχεῖται σπιλάδεσι, (σπιλὰς δὲ, ἡ πέτρα πρὸς ἣν πελάζει καὶ προσκρούει τὰ κύματα· παρὰ τὸ λεπίζεσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱονεὶ λέπας τις οὖσα) τῷ πολυγλώχινι σιδήρῳ Ἀονίῳ τμηθεῖσα. (τουτέστι τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος.) Ἀὼν δὲ πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ ὁ Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο.

V. 477. Πρὸς δὲ νότον ὁ Λιβυκός ἐστι πόρος (ἤγουν τῆς Λιβύης) καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτέρας (ἤγουν τῆς μείζονος) Σύρτιδος. ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν περάσῃς, καὶ τὴν ἑσπερίαν (οἱονεὶ τὴν μικρὰν) κατόψει Σύρτιδα· ἧστινος δύο μικρά εἰσι νησίδια, ἤτε Μῆνιγξ [2] καὶ Κέρκιννα, ἐκ τῆς Λιβύης τὸν ὅρμον ἔχοντα. (ἤγουν τὸν λιμένα ἢ τὴν πορείαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἔχοντα.) ἀλλ' ὁπόταν μετὰ νηὸς ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν περὶ τὸν ἀριστερὸν πόρον τῆς Ἀδριάδος εἰσελάσειας θαλάσσης, πορευθεὶς εὑρήσεις τοῦ ἰσχυροτάτου Διομήδους τὴν νῆσον· ὅπου ὁ ἡμίθεος ἐκεῖνος ἀνὴρ, τῆς Ἀφροδίτης αὐτῷ ὀργισθείσης, παρεγένετο, ὁπόταν ταῖς βουλαῖς τῆς κακῆς εἰς αὐτὸν καὶ ὀλέθρια φρονούσης γυναικὸς αὐτοῦ [3] Αἰγιαλείης ἐπὶ τὸ τῶν πολυλιτανεύτων ἔθνος τῶν Ἰηπύγων παρεγένετο. ὁ δὲ ἀπλήρωτος καὶ ἐπιμήκης ὁλκὸς τῶν Ἀψυρτίδων νήσων, τουτέστιν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ἐφεξῆς εἰσι πρὸς [4] ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μετὰ τῆς Διομήδους νήσου· (δηλονότι πορευομένου σου ἀπὸ τοῦ ἐνδοτάτου μέρους πρὸς ἀνατολὴν, ἀναφαίνονται αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι) ἅστινας ποτὲ οἱ υἱοὶ τῶν Κόλχων ἐπέδραμον (ὅ ἐστι κατέβαλον,) ἡνίκα τῆς ἀλήμονος Αἰητίνης (ἀντὶ τοῦ, πλανήτου Αἰήτου θυγατρὸς, Μηδείας) τὰ ἴχνη ψηλαφῶντες ἐμόγησαν.

V. 491. Ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ ταύταις αἱ Λιβυρνίδες νῆσοι ἐῤῥιζωμέναι εἰσίν. πρὸς δὲ τὸν νότον πορευομένῃ νηΐ, (ἀντὶ τοῦ μετὰ νηὸς πορευομένῳ) ἐπὶ τὰ δρυμὰ Κεραύνια πόῤῥωθεν, τῶν Ἀμπρακιέων αἱ νῆσοι φαίνονται, (δρυμὰ δὲ Κεραύνια, τὰ Κεραύνια λέγουσιν ὄρη) καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, ἡ νῦν Φαιακία λεγομένη, τὸ προσφιλέστατον πεδίον. (ἤτοι ἡ προσφιλεστάτη τοῦ Ἀλκινόου γῆ.) [ἐπὶ δὲ ταύτῃ] καὶ τῆς Νηρικίας Ἰθάκης ἐστὶν ἡ γῆ.

1 MS. Φοινικώδης, Ἐρικώδης. 2 MS. τὰ Κέρκινα. 3 MS. Αἰγιάλης. 4 MS. ἀνατολῇ.

(τὸ δὲ Νηρικίας Ἰθάκης, ἀπὸ τοῦ, —— Νήριτον εἰνοσίφυλλον.) καὶ τῶν ἄλλων, (δηλονότι τῶν Ἐχινάδων νήσων) ὁπόσας ἀπὸ τῆς Χαλκίδος (ἥπερ ἐστὶ πόλις Αἰτωλίας) ταῖς λαμπροτάταις συστροφαῖς ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἀμφὶς ἑλίσσει. (ἤγουν σύρων περιστρέφει.) φησὶ γὰρ τὰς Ἐχινάδας νήσους ὑπὸ τοῦ Ἀχελώου κεχῶσθαι. ἐχρηματίσθη δὲ τῷ Ἀλκμαίωνι γῆν οἰκῆσαι ἣν οὐκ οἶδε * πολλαὶ δὲ νῆσοι πρὸς τὰ βόρεια μέρη ἀπὸ τοῦ Ἀμνισοῦ φαίνονται ποταμοῦ· τά τε Αἴγυλα, τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ τραχεῖα Καλαύρεια. εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος ἐξ ἀνατολῆς πρὸς δυσμὰς, δυτικωτέρα οὖσα ἡ Κάρπαθος φαίνεται. ἐγγὺς δὲ αὐτῆς ἡ τιμία Κρήτη, τοῦ μεγάλου Διὸς ἡ τροφὸς, πολλὴ καὶ λιπαρὰ καὶ εὔτροφος· ἐφ' ἧς τινος (Κρήτης) ὑπεράνωθεν ἡ Ἴδη ὑπὸ ταῖς καλλικόμοις δρυσὶ πάνυ ἐστὶ θάλλουσα· καὶ ταύτης τὸ μέγεθος περιώσιον, (οἱονεὶ περισσὸν καὶ διάδηλον) καὶ φανερὸν μᾶλλον. ἐξεναντίας δὲ τῆς Αἰγυπτίας γῆς, ἡ Ῥόδος ἐστὶ τῶν Ἰηλυσίων ἀνδρῶν τὸ ἕδος. συναπτέον δὲ τὸ Ῥόδος εἰς τὸ, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν· ἡ γὰρ Ἰηλυσσὸς πόλις ἐστὶ Ῥόδου· τὸ δὲ, ἕδος ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ γένος τῶν ἀνδρῶν. ὀξυτόνως ἀναγνωστέον τὸ Ἰηλυσσός· ὡς Ὅμηρος, "Αἴνδον Ἰηλυσσόν τε ——

V. 506. Μετὰ ταύτην δὲ (δηλονότι τὴν Ἴδην, ὅ ἐστιν ὄρος) αἱ Χελιδόνιαι νῆσοι ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν γεγένηνται· καὶ αἱ τρεῖς νῆσοι ἔνδοθεν τῆς μεγάλης Πατταρηίδος ἄκρας φαίνονται. ἡ δὲ Κύπρος (ἥτις Κεραστὶς πρότερον ἐκαλεῖτο) ἐπὶ τὰς αὐγὰς τοῦ Παμφυλίου [κόλπου·] τὸ ἐπήρατον ἄστυ αὐτῆς (ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ πόλις) τῆς Διωναίης Ἀφροδίτης ἔσωθεν τοῦ θαλασσίου κόλπου κλύζεται. ἐγγὺς δὲ τῆς Φοινίκης ἐν τῷ (Ἰσσικῷ δηλονότι) μεγάλῳ κόλπῳ ἡ Ἀράδος κεῖται νῆσος. ἔμπροσθεν δὲ τῆς Σουνιάδος κορυφῆς, (ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τὸ Σούνιον ἄκρον καὶ γάρ ἐστι τῶν Ἀθηναίων) ὑπεράνωθεν τῶν Ἀβάντων, ἥτε Σαλαμὶς καὶ ἡ τῆς Αἰγίνης πόλις. θαυμαστὸς δέ τις ὑπάρχει τοῦ Αἰγαίου ὁ βαθὺς πόρος, ἔσωθεν ἄπειρον πλῆθος (ἐξ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν τάξιν) νήσων ἐφεξῆς ἔχων, ὁπόσον ἐπὶ τῆς Ἀθαμαντίδος Ἕλλης τὸ ὕδωρ στενόν· (ἀντὶ τοῦ ὁπόσον ὁ αὐλὸς, ὅ ἐστιν ὁ στενὸς τόπος. τὸ δ' Ἕλλης Ἀθαμαντίδος, ἀπὸ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρός.) ἀφ' ἧς καὶ ἀπὸ Τενέδου ἕως Προικοννήσου ὁ αὐλὼν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπώνυμος· ὅπου ἥτε Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστὸς ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο. ἔστι δὲ ἡ μὲν Ἄβυδος τῆς Ἀσίας, ἡ δὲ Σηστὸς τῆς Εὐρώπης. αἱ μὲν ὑπὸ τοῖς νεύμασι τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου πόντου κεῖνται τῆς Εὐρώπης· τῆς τε Ἀσίας πάλιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ὁρμῶντί σοι κεῖνται μέχρι τοῦ ἀρκτῴου βορρᾶ κατὰ τὸ μῆκος ἐπικτεινόμεναι. τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ μὲν Ἀβαντιὰς ὑπάρχει Μάκρις (τουτέστιν Εὔβοια· οὕτω δὲ Μάκριν, Ἀβαντιάδα φησὶ καὶ Καλλίμαχος) καὶ ἡ ἀνέμους ἔχουσα Σκῦρος, καὶ ὑψηλὴ ἡ [illegible] ἡ αἰπεινὴ, δεινὴ καὶ χαλεπὴ Πεπάρηθος. ὅπου ὑπάρχει ἡ Λῆμνος, τὸ τραχὺ πεδίον τοῦ Ἡφαίστου, (οἱονεὶ ἡ τραχεῖα ἕδος τοῦ Ἡφαίστου) καὶ ἡ ὠγυγία (ὅ ἐστιν ἡ ἀρχαία) Θάσος τῆς Δημητρὸς ἡ ἀκτὴ παραπέπταται. Θάσος δὲ οἱονεὶ Δάσος, κατατροπῇ δὲ τοῦ δ' εἰς θ', γέγονε Θάσος. ἐξ ἧς πλουσίας (πλουσία καὶ γάρ ἐστιν ἡ Θάσος) καὶ ἡ Ἴμβρος, καὶ Θρακικὴ Σάμος, τὸ Κορυβάντιον ἄστυ, τουτέστιν ἡ Κορυβαντιὰς πόλις· Κορυβάντιον δὲ ἐκλήθη ἄστυ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τῶν Κορυβάντων τελεῖσθαι μυστήρια. αἵτινες δὲ πρώτην μοῖραν τῆς Ἀσίας ἔλαχον αὗται εἰσὶ κύκλῳ περιέχουσαι * ῥύσια δὲ τῷ Ἀπόλλωνι (ὅ ἐστι χαριστήρια) καὶ χοροὺς καὶ ᾠδὰς, ὑπὲρ ὑγιείας καὶ ῥώσεως τῶν νόσων ἀνάγουσι, τοῦ ἐπιθυμητοῦ καὶ καλοῦ νεωστὶ ἀρχομένου [ἔαρος,] ἡνίκα ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ ἡδύφωνος ἀηδὼν χωρὶς καὶ ἄποθεν τῶν ἀνθρώπων γεννᾷ. τὸ δὲ ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ φέρουσι, θύουσιν.

V. 534. Αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι μετὰ

τὰς

τὰς Κυκλάδας πανταχοῦ (ἤγουν πάνυ) ἐν τῷ πόντῳ ἐκεῖσε λάμπουσιν, ὁποῖον ὅταν διὰ τοῦ ἀνεφέλου ἀέρος (οἱονεὶ τοῦ νεφέλην μὴ ἔχοντος) τὰ ἄστρα φαίνονται, τοῦ ταχέος βοῤῥᾶ τὰ ὑγρὰ νέφη βιασαμένου. ἐπὶ ταύταις δὲ αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ νῆσοι· ὅπου ἡ Καῦνος, καὶ ἡ ἐπιθυμητὴ Σάμος τῆς Πελασγίδος Ἥρας τὸ ἔδαφος, (Πελασγίδος δὲ, τῆς ἐν Πελασγίᾳ ἀμωμένης) καὶ ἡ Χίος ἐπὶ τὴν πέζαν τοῦ ὑψηλοῦ Πελιναίου· τὸ γὰρ Πελιναῖον ὄρος ἐστὶ τῆς Χίου. λέγουσι γὰρ πρὸς Πελιναῖον εἶναι τὴν Χίον, οὐ τὴν νῆσον. ἀλλὰ τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τῶν Αἰολίδων νήσων τὰ ὄρη φαίνονται, καὶ τὴν πλατεῖαν χώραν ἐχούσης Λέσβου, καὶ τῆς ἐπιθυμητῆς Τενέδου. ἐκεῖθεν πάλιν καὶ περὶ Κύζικον ὁ Μέλας κόλπος οὕτω καλούμενος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔρχεται, τὸν ἀφρὸν ἀποπέμπων· καταπολὺ δὲ ἐπερχομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν, ἐπὶ τὸ οἶδμα (ὅ ἐστιν αὔξημα ἢ φύσημα) τῆς Προποντίδος θαλάσσης (τουτέστιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα θάλασσαν) ἔνθα κἀκεῖσε παρατέταται. ὑπάρχει δέ τις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν πολυώνυμος νῆσος, ἐξεναντίας τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ, ὑπεράνω τοῦ Εὐξείνου πόντου, πρὸς τὰ ἀριστερὰ μέρη. σκαιὸν γὰρ τὸ ἀριστερὸν λέγεται, καθὼς φησι καὶ ὁ Ποιητής· —— σκαιῶν προπάροιθε πυλάων." τὸ δὲ μεγαλώνυμος νῆσος, διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε ἐνδόξους λέγεται ἄνδρας. Λευκὴν δὲ ἐπίκλην αὐτὴν λέγουσιν, διότι τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα (ὅ ἐστι θηρία, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὄρνεα) λευκὰ ὑπάρχουσιν, (λέγουσι γὰρ πλείστους ἐκεῖσε εἶναι πελαργούς· λευκότερα γὰρ, ὑπὲρ πάντα, ταῦτά [1] εἰσι τὰ ὄρνεα) ἔχειν φησὶ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τὴν νῆσον ἐξ αὐτῶν. ἐκεῖσε λέγουσι καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τῶν ἄλλων ἡμιθέων ἀνδρῶν τὰς ψυχὰς κατὰ [τὰς βήσσας καὶ] τοὺς συμφύτους τόπους ἀναστρέφεσθαι. τοῦτο δὲ δῶρον παρὰ τοῦ Διὸς ταῖς ἀρίσταις ψυχαῖς ἐπηκολουθεῖ· ἀφθάρτου γὰρ ἡ ἀρετὴ τιμῆς καὶ ἀκηράτου ἔτυχεν.

V. 549. Ἄλλη δὲ πάλιν ἄπειρος καὶ μεγίστη νῆσος ὑπάρχει ἰθύνοντί σοι, καὶ ἐπ' εὐθείας ὁρμῶντι, ἐπὶ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, ἥτις δ' ἔσωθεν τῆς Μαιώτιδος λίμνης κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ἐστηριγμένη ἐστί. ἐφ' ἧστινος λίμνης, ἥτε Φαναγόρη, καὶ ἡ καλῶς ἐκτισμένη Ἑρμώνασσα, ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰωνίδος γῆς ἀπόγονοι κατοικοῦσιν. αὗται μὲν μεγαλόδοξοι ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς ἀνδράσιν ὑπάρχουσι νῆσοι. ἕτεραι δὲ πάλιν παρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ὠκεανοῦ (ὅ ἐστι παρὰ τὸν ὠκεανὸν) ὑπάρχουσιν. ἅστινας ἐγὼ δὲ τὴν εὔδηλον καὶ φανερὰν θέσιν ὧδε λέξομαι, καὶ ὁποίῳ ἀνέμῳ παράκειται ἑκάστη αὐτῶν. περὶ μὲν τὴν βοοτρόφον Ἐρύθειαν, [2] κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἄτλαντος κατοικοῦσιν οἱ θεοειδεῖς Αἰθίοπες, τῶν μακροβίων ἄψογοι υἱοί. οἵτινές ποτε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγήνορος (ὅ ἐστι τοῦ αὐθάδου, καὶ ὑπερηφάνου, ἢ ἀλαζόνος, ὡς τῇ ἀνδρείᾳ ὑπερέχοντος) τοῦ Γηρυόνου ἐκεῖσε ᾤκισαν. ζῶντος γὰρ αὐτοῦ, ἀοίκητος ἦν ἡ νῆσος δι' αὐτοῦ. τὸ δὲ βουτρόφον Ἐρύθειαν, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ληφθείσας τοῦ Γηρυόνου βοῦς· καὶ τὸ θεουδέες Αἰθιοπῆες, ἢ διὰ τὸ μακροβίους εἰρῆσθαι τοὺς Ὑπερβορέους, ἢ ὅτι ἀποχωρίζων αὐτοὺς, ὡς θεοειδεῖς, τῶν ἄλλων διὰ τὴν ἀρετήν· ἄδικοι γάρ εἰσιν οἱ τῆς ἑσπερίας Αἰθίοπες. ὑπὸ δὲ Ἱερὰν ἄκραν, ἣν λέγει τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀρχὴν, καὶ τὰς Ἑσπερίδας νήσους, ὅπου γεννᾶται ὁ κασσίτερος, τῶν λαμπροτάτων ἔθνος Ἰβήρων [3] τὸ πλούσιον κατοικεῖ.

V. 565. Ἄλλαι δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τοῦ ὠκεανοῦ δύο νῆσοι ἐξεναντίας τοῦ Ῥήνου ὑπάρχουσιν· ἐκεῖσε γὰρ τὴν ἐσχάτην αὐτοῦ συστροφὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν (δηλονότι ὁ Ῥῆνος) ἀπερεύγεται. τούτων πελώσιον (ἤτοι πολὺ, ἢ περισσὸν) μέγεθος· καὶ οὐδαμῶς τις ἄλλη ἐν πάσαις ταῖς νήσοις ἐξισάζεται. πλη-

1 MS. ὄντα. 2 MS. καὶ. 3 MS. οἱ πλούσιοι κατοικοῦσιν.

σίον

σίον δὲ τῶν νησιάδων (ἤγουν τῶν μικρῶν νήσων τῶν Κασσιτερίδων λεγομένων) ἕτερός ἐστι πόρος· ὅπου αἱ γυναῖκες τῶν Αμνιτῶν ἀντιπέραν (ὅ ἐστιν ἐξεναντίας) ἐγειρόμεναι κατὰ τὸν νόμον τὰ ἱερὰ τοῦ Διονύσου τελοῦσι, τοῦ μελαμφύλλου κισσοῦ τοῖς κορύμβοις (τουτέστι τοῖς κλάδοις) νυκτερινοὶ στεψάμεναι· ἡ δὲ λιγυροθρόος ἠχὴ (τῶν τε τυμπάνων δηλονότι καὶ τῶν κυμβάλων κτυπώδης καὶ ἠχητική) διεγείρεται· οὐδαμῶς γὰρ οὕτω τοῖς αἰγιαλοῖς [1] τοῦ Θρακικοῦ Αψίνθου αἱ Βιστονίδες τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην καλοῦσι. Βιστονίδας δὲ λέγουσι τοὺς Θρακικούς. τὸ δὲ ἐρίβρομος, διὰ τὸν ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον γενόμενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου γέγονεν, καὶ τοῦ βρόμου, τοῦτο ἦχον σημαίνοντος· Εἰραφιώτης δέ, διὰ τὸ ἐρράφθαι αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως. οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν μελανδίνην Γάγγην (ἤτοι τὸν μελαίνας συστροφὰς ἔχοντα Γάγγην) τοῦ μεγαλοήχου Διονύσου τὸν κῶμον οἱ Ινδοὶ ἄγουσιν, ὡς ἐκείνην κατὰ τὴν Ινδίαν χώραν αὐτοῦ αἱ γυναῖκες τῶν Αμνιτῶν τό, εὐοῖ εὐὰν Βάκχε, λέγουσιν,

—— ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων·

ἔστι δὲ ὕμνος, εἰς τὰ Διονυσιακὰ τελούμενος. πολλὴν δὲ ὁδὸν ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῶν Βρετανῶν διελθών, εἴπερ εἰσὶ τὰ βόρεια, ἐπὶ τὴν Θούλην νῆσον τῇ καλῶς ἐργασθείσῃ νηὶ διαπεράσεις· ἐκεῖσε μὲν τοῦ ἡλίου πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη διὰ τὸ ἐπίμηκες τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τὸν πόλον βεβηκότος, τάς τε ἡμέρας καὶ νύκτας τὸ ἀειλαμπὲς αὐτοῦ φῶς ἐκκέχυται. τηνικαῦτα μὲν λοξοτέρῃ στροφάλιγγι ἐπιστρέφεται, ἀντὶ τοῦ ὁ ἥλιος τότε λοξότερος φαίνεται, (δηλονότι κατὰ τὸν ὁρίζοντα ἐκκλινόμενος) ὅτε καὶ μέρος ἀφανές ἐστι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κατ' εὐθεῖαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχομένων ὡς βορειοτέρων οὐσῶν τὴν μηλοειδῶς αὐτὴν περιστρέφεται, καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη κατοικοῦντας πάλιν Ινδοὺς καὶ Αἰθίοπας. νότιον γὰρ μέρος λέγουσι τὸ ἡμικύκλιον, ἐν ᾧ οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσι· τὸ δὲ ἀντικείμενον ἕτερόν ἐστι βόρειον, ἐν ᾧ καὶ γίνεται ἡ ἐπιμήκης ἡμέρα. ἀλλ' ὁπόταν [πόρον] τοῦ Σκυθικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τὴν Σκυθίαν ὄντος ὠκεανοῦ, τῇ νηὶ περάσῃς, εἰς τοὔμπροσθεν δι' ἐπὶ τὴν ἑῴαν θάλασσαν κάμψῃς, ἐπὶ τὴν Χρυσῆν νῆσον ὁ πόρος σοι (ὅ ἐστιν ἡ πορεία) ἄγει. ἐκεῖσε τοῦ καθαροῦ ἡλίου ἡ ἀνατολὴ φαίνεται.

V. 591. Ἐκεῖθεν δὲ στραφεὶς τῆς νοτίας ἔμπροσθεν κολώνης, ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην, μεγάλην νῆσον τῆς Κωλιάδος (ἤτοι τῆς Αφροδίτης) παραγενήσῃ, τὴν μητέρα τῶν ἐλεφάντων τῶν ἐξ Ασίας τὸ γένος ἐχόντων, ὑπὲρ ἧς (Ταπροβάνης) ἄνωθεν ἐν τῷ οὐρανίῳ κύκλῳ ὁ διάπυρος καρκίνος ἀναστρέφεται, ὡς ἐπιπολάζοντος τοῦ ἡλίου ἐκεῖσε διὰ τὸ αὐτῆς μέγεθος· καὶ γὰρ πλατεῖά ἐστιν ἡ Ταπροβάνη κατὰ τὸ μέγεθος. πανταχοῦ γὰρ οἱ περὶ αὐτὴν αἰγιαλοὶ τοῦ Ερυθραίου πόντου τὰ βοτὰ (τουτέστι τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης τὰ θρέμματα, οἱονεὶ τὰ κήτη) ἔχουσι, τοῖς ὑψηλοῖς (ἢ τοῖς μεγάλοις) ὄρεσιν ἀφομοιούμενα, ἀπεικαζόμενα· ὑπὲρ ὧντινων κατὰ τῶν ἄκρων ὤμων (δηλονότι κατὰ τοὺς ὤμους) ὁ περιμήκετος τῆς ἀκάνθης ὁλκὸς (ἤγουν ἡ πολλὴ καὶ ἐπιμήκης τῆς ἀκάνθης περιπλοκή, ἀντὶ τοῦ ἄκανθα) τραχύνεται. τῶν δὲ δυστήνων καὶ ἀθλίων ἀνδρῶν οἱ παῖδες περὶ τὸν πόντον πλανώμενοι αὐτοῖς ὑπαντήσειαν· οὐδαμῶς γὰρ ἐκφυγὴ (ἢ ὑποχώρησις) τοῖς χαλεποῖς ἐκείνοις στόμασι γενήσεται· διότι μέγα χώρημα τῷ στόματι αὐτῶν ἐστι. πολλάκις δὲ τὰ τέρατα ἐκεῖνα (ἤγουν τὰ Ερυθραῖα κήτη) σὺν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τῆς νηὸς καὶ ναῶν κατέπιε. καὶ γὰρ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὁ θεὸς πανταχοῦ, καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, μυρία κακὰ ἐποίησεν.

V. 606. Ὑπάρχει δὲ σοι ἐπὶ τὰ ἔμ-

1 MS. τῆς Θρακικῆς.

προσθεν

προσωθεν μέρη τῆς Καρμανίδος ἔξωθεν ἄκρας (ἤτοι Περσῶν νῆσος οὕτω καλουμένη) Ὠγυρίς· ὅπου ὁ τύμβος τοῦ Ἐρυθραίου βασιλέως, ἀφ᾽ οὗ καὶ Ἐρυθρὰ ἡ Περσικὴ θάλασσα λέγεται. ἐκ ταύτης δὲ περάσας καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Περσίδος θαλάσσης, κατὰ τὴν βορειὴν γῆν (ὅ ἐστι πρὸς τὰ βόρεια) ὁρμηθεὶς, καὶ ἐπὶ τὴν θαλασσίαν Ἴκαρον παραγένῃ· ὅπου τῆς Ταυροπόλου θεοῦ (ἤγουν τῆς Ἀρτέμιδος) οἱ κνισήεντες βωμοὶ ἀδερκέα καπνὸν ἔχουσι. (τουτέστιν ἀπεριόρατον, δίχα πυρὸς δηλονότι αὐτόματον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ πολυθέατον, ἵνα ᾖ τὸ α΄. ἐπιτατικόν.) τὸ δὲ Ταυροπόλου, ἀπὸ Ταυροπόλεως, οὕτω καλουμένης πόλεως. τοσαύτας μὲν πλατυτέρας (ἢ μείζους) νήσους ὁ ῥοῦς τοῦ ὠκεανοῦ ἔχει. ἄλλαι δὲ ἄπειροι καὶ πολλαὶ γεγένηνται· αἱ μὲν, ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τῆς Λιβυστίδος θαλάσσης· αἱ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας· αἱ δὲ, περὶ τὴν κλίσιν τῆς Εὐρώπης. ἄλλαι δὲ ἀλλαχόσε πολλαί· αἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κατοικούμεναι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἐπίφραστον (ἢ καλὸν) πλοῦν (ἢ ὁδὸν) ἔχουσαι· αἱ δὲ, βαθυκρημνοὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἀγνώριστοι· ὧν ἁπασῶν οὐκέτι μοι νήσων τὰ ὀνόματα εἰπεῖν εὔκολόν τε καὶ ῥᾴδιον.

V. 620. Ὁ δὲ ῥυσμὸς τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν (τουτέστιν ἡ ἔκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης) ὁ αὐτὸς ἐν μόνῃ τῇ Ἀσίᾳ ὁρᾶται κατὰ τὸ ἕτερον ἑλκόμενος· (δηλονότι τὸ ἐναντίον·) καὶ γὰρ τῆς Ἀσίας ὅρος πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἕλκεται· τῶν δὲ ἑτέρων δύο [1] ἠπείρων πρὸς τὴν δύσιν· ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα στροβιλοειδὲς, κατὰ μικρὸν μὲν ἐρχόμενον πρὸς τὴν ἑσπερίαν καὶ ἀποξυνόμενον· ἐπὶ δὲ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς τε ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀσίας πλατυνόμενον. ὅπου τοῦ Θηβαιγενοῦς Διονύσου αἱ στῆλαι (οἱονεὶ τοῦ ἐν Θήβῃ γενομένου) περὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ὠκεανοῦ ῥοῦν ἵστανται, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι τῶν Ἰνδῶν. (οὐχ ὅτι δὲ τέλος ἔχει ὁ ὠκεανός· πῶς γὰρ, εἴ γε ὁ ὠκεανὸς κυκλοτερής ἐστιν; ὁποία γὰρ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ τοιοῦτον καὶ τὸ τέλος· ἀλλ᾽ ὅτι πρὸς τὸ τῆς χώρας ἔσχατα προσλελῆφθαι καὶ τὸν ὠκεανὸν, καθάπερ καὶ μέσον λέγεται ὠκεανοῦ, ὅπου μέσος ἐστί τις τόπος) ὅπου ὁ Γάγγης τὸ Νυσαῖον λευκὸν ὕδωρ (ἤγουν τὸ ἀπὸ Νύσσης κατερχόμενον) ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίει. ἀλλ᾽ οὐδαμῶς τοσοῦτον ὑπάρχει τὸ μέγεθος τῆς Ἀσίας γῆς, ὡς πρὸς Λιβύην καὶ Εὐρώπην· οὐδὲ κατὰ τὸ εἶδος ἅπαν ὅμοιον καὶ παραπλήσιον· καὶ γὰρ ἐν ἐκείναις ταῖς ἠπείροις, ἄπειρος καὶ πολλὴ μία ἡγεμονεύει θάλασσα· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πολὺς ὠκεανός. κυμαίνοντας γὰρ (ὅ ἐστι κύματα ἔχοντας) κόλπους ἔσωθεν βάλλων (συστρέφων) ἐρεύγεται, (τὸ δὲ ἐρεύγεται, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει) τόν τε Περσικὸν, καὶ Ὑρκάνιον, καὶ τὸν βαθυδίνην Ἀράβιον, (ἀντὶ τοῦ βαθείας συστροφὰς ἔχοντα·) τοὺς δύο, νοτίους· τὸν δὲ ἄλλον, ἐπὶ τὸν βορρᾶν ὁρῶντα, καὶ ἐπὶ τὸν Λίβα τὸν γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου· περὶ οὓς τινὰς (Εὔξεινον δηλονότι καὶ Ὑρκάνιον) πολλοὶ κατοικοῦσιν ἄνδρες.

V. 636. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων (τῶν πόντων τῶν δύο) ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κἀκεῖσε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις παρατεινόμενος. εἰς τὸ μέσον δὲ ἁπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος περιβέβηκεν ἀπὸ τῆς Παμφυλίδος γῆς ἀρξάμενον, μέχρι καὶ Ἰνδῶν· ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν. Ταῦρον δὲ καλοῦσι, διότι ταυροφανής ἐστι καὶ ὀξυφανὴς (ἤτοι ὀξυκέφαλος) καὶ πρὸς τὸ λοφοῦσθαι εἰς ὕψος, ὡς δὲ πολυσχιδὲς (ὅ ἐστι πολυμερὲς) εἰς τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖται, ἔνθεν κἀκεῖσε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν. ἐκ τούτου (δηλονότι τοῦ ὄρους) πολλοὶ καὶ ἄπειροι ποταμοὶ ἠχητικῶς ῥέουσιν, οἱ μὲν πρὸς τὸν βορρᾶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ ζεφύρου. τίς ἂν πάντων τὰ ὀνόματα εἴπῃ; οὐδαμῶς γὰρ μίαν ἐπωνυμίαν ὁ Ταῦρος ἔλαχεν· ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ τοῦ τόπου θέσει, ἐν ᾧ ὁρᾶται, καὶ τὸ ὄνομα ἔχει. ἅτινα ἐκεί-

1 MS. νήσων.

νοις ἐν Φροντίδι ἐγένοντο τὰ ὀνόματα τοῖς ἀνδράσιν, οἵτινες κατὰ χώραν ἐκείνην τὴν οἴκησιν κεκλήρωνται· ὁμούριον δὲ ἀντὶ τοῦ πλησιόχωρον. ἀρτίως δὲ διέλθω καὶ παραγενήσομαι λέξων τὰ ἔθνη ἅπαντα, ὅσα διάδηλα καὶ φανερὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην οἰκεῖ. αἱ δὲ Μοῦσαι τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ μὴ ἐσπαρμένην φέροιεν.

V. 652. Πλησίον μὲν τῆς Μαιώτιδος λίμνης αὐτοὶ οἱ Μαιῶται οἰκοῦσι, καὶ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ πολεμικωτάτου Ἄρεως, τὰ ἔθνη Σαυροματῶν. καὶ γὰρ ἐξ ἐκείνης τῆς συνουσίας τὴν γέννησιν ἕλκουσιν, ἥντινά ποτε ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς Σαυρομάταις [αἱ Ἀμαζονίδες] ἐμίγησαν, πόρρω τῆς οἰκείας αὐτῶν πατρίδος καὶ τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ πλαγχθεῖσαι· ἐπλανήθησαν γὰρ αὗται, ὁπόταν καθ' Ἑλλάδος ἐστρατοπέδευσαν, ἢ ὅτι φεύγουσαι Ἡρακλέα· τούτου χάριν καὶ μεγαλόψυχοι παῖδες καὶ ἰσχυροὶ ἐξ αὐτῶν ἐγεννήθησαν, ἐπὶ τὴν ἄπειρον καὶ πολλὴν κατοικοῦντες γῆν. * καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας γῆς διαχωρίζει· ἐπὶ τὴν δύσιν, τὴν Εὐρώπην· ἐπὶ δὲ τὰς αὐγάς, τὴν Ἀσίδα γῆν. τούτου δὴ (τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ) αἱ μὲν πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις πόρρωθεν ἀνακράζουσιν (ὅ ἐστιν ἀναπέμπονται) ὄρεσιν· οὗτος δὲ ἔνθα κἀκεῖσε (ὁ Τάναϊς,) ἐπὶ τοῖς Σκυθικοῖς ὁρμῶν πεδίοις ἐπιτρέχει. ἄπειρον δὲ τοῦτο καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ βορρᾶ κυμαίνοντος, προσβλέψειας παγετόν, ἀπὸ τοῦ κρύους παγέντα. σχετλιασμοῦ δὲ ἄξιοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὴν οἴκησιν ἔχουσιν· ἀεὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ψυχρά ἐστι χιών, καὶ ὁ δυσαὴς κρυμός. καὶ δὴ ὁπόταν ἐκ τῶν ἀνέμων κρύος ἐπέλθῃ ἢ ἵππους ἐκπνέοντας τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν αὐτῶν. ἢ ἡμιόνους, ἢ τὸ γένος τῶν ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένων προβάτων. τόδε ὑπερβάλλον κρύος τοῦ τόπου ἐκείνου δηλῶσαι βουλόμενος, εἶπεν, αὐλιζομένων προβάτων· οὐδὲ γὰρ κρύος εἰς αὐτά, μὴ πολλοῦ γινομένου χειμῶνος; ἐπεισέρχεται· ὡς φησιν Ἡσίοδος,

——— πώεα δ' οὔτι,
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν. οὐ διάησιν
ἤγουν διέρχεται
Ἲς ἀνέμου Βορέου. ———

οὐδαμῶς μὲν οὐδ' αὐτοὶ σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς οἱ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ὑπὸ ταῖς ὁρμαῖς (ἢ φοραῖς) τῶν ἀνέμων ἐκείνων μένουσιν· ἀλλ' ἀπήνας ὑποζεύξαντες εἰς ἑτέραν χώραν φεύγουσι· καταλείπουσι δὲ τοῖς χειμερίοις ἀνέμοις ἐκείνην τὴν γῆν, οἵτινες σὺν κακῇ στροφῇ ὁρμώμενοι, τήν τε γῆν ἅπασαν ἐκείνην, καὶ τὰ πευκήεντα (ἤγουν τὰ ὑψηλὰ) ὄρη κλονοῦσι. τοσοῦτοι μὲν περὶ τὸν Τάναϊν ποταμὸν κατοικοῦσιν.

V. 680. Οἱ δὲ Σινδοὶ καὶ οἱ Κιμμέριοι πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ὄντες τοὺς Σαυρομάτας ἐπέχουσιν, οἵτε πλησίον τοῦ Εὐξείνου λαχόντες οἰκεῖν, φημί, Κερκέται μὲν καὶ Ορέται, καὶ ἰσχυρότατοι Ἕλληνες· (οὗτοι γὰρ οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον ᾤκισαν πόντον) οὕς τινάς ποτε ἀπὸ τοῦ Ξάνθου καὶ τοῦ Ἰδαίου Σιμόεντος αἱ τοῦ βορρᾶ καὶ νότου πνοαὶ ἀπῴκισαν (ἢ ἀπεχώρισαν,) τῷ πολεμικωτάτῳ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ [1] μετὰ τὸν ἐπὶ Τροίας πόλεμον ἀκολουθήσαντας. Ἀρηϊάδῃ καὶ γάρ, τῷ πολεμικωτάτῳ· ἐπειδὴ οὗτος ἀπὸ Πέλοπος τῆς Ἱπποδαμείας καὶ Οἰνομάου ἔσχε τὸ γένος, καὶ Μενέλαος· ὁ δὲ Οἰνόμαος παῖς ἦν τοῦ Ἄρεως· Ἀρηϊάδῃ οὖν λοιπόν, Ἀγαμέμνονι τῷ πολεμικωτάτῳ υἱεῖ Ἄρεως. ἐπὶ τούτοις δὲ (τοῖς Ἕλλησι) κατοικοῦσι μίαν γῆν ἔχοντες οἵτε [2] Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, οἵπερ εἰσὶν ἔγγονοι τῆς Πελασγίδος γῆς. Ἡνίοχοι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ Γάραξ φησὶ πολλαῖς ναυσὶν εἰσπλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, ὧν ἀποπλανηθῆναι τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε· ὅθι πάλιν καὶ Διοσκουρὶς ἦν, ἐκεῖσε λεγομένη πόλις, περὶ ἧς αὐτός. μετὰ χθόνα Τυνδαριδῶν, παρὰ τὸν ἐν-

1 Vox μετὰ deeſt in MS. 2 In MS. Οἰνήοχοι.

ἐνδότατοι [τρόποι] τοῦ Πόντου, ἐπὶ γῆν τῶν Τυνδαριδῶν, οἱ τῶν Αἰγυπτίων ἀπόγονοι, Κόλχοι μέτοικοι ὄντες κατοικοῦσι, πλησίον τοῦ Καυκάσου ὑπάρχοντες ὄρους· ὅστις Καύκασος περὶ τὸν Ὑρκάνιον πόντον τοῖς ὑψηλοῖς ὄρεσιν αὔξεται. ὅπου ὁ Φᾶσις· ὅστις, κατὰ τὰ νῶτα τοῦ Κιρκαίου πεδίου συστρεφόμενος, πρὸς τὸν Εὔξεινον ἄχνην (ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον τὸ ἀχνῶδες καὶ χορτῶδες αὐτοῦ) ἀπερεύγεται· ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ πρῶτον ἀρξάμενος.

V. 695. Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτου καὶ τὸν βορρᾶν ὁ ἰσθμὸς τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Εὐξείνου ἐπίκειται. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ ἰσθμῷ, τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων· οἵτινες Ἴβηρες ἀπὸ τῆς Πυρήνης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεγένοντο, τοῖς Ὑρκανίοις ἀνδράσι μεγάλην ἔχθραν συμβάλλοντες. λέγεται γὰρ ὅτι ποτὲ τῶν Ἰβήρων ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολὴν μετοικισθέντων, ἀπεχθῶς πρὸς Ὑρκανοὺς ἐτέθησαν, ὡς κωλυθῆναι αὐτοὺς πλησιοχώρους γενέσθαι. καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵτινες τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσδεξάμενοι ἐξενοδόχησαν, (μέγα δὲ Καμαριτῶν ἔθνος εἶπε, διὰ τὸ εὐσεβεῖς εἶναι αὐτοὺς) καὶ ἱερὸν χορὸν (ὅ ἐστι μέλος) μετὰ Βακχῶν ἔστησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν βαλόντες, καὶ τό, εὐοῖ, εὐάν, λέγοντες· οὗτος δὲ ὁ θεὸς (τουτέστιν ὁ Διόνυσος) ταῖς ἑαυτοῦ φρεσὶ καὶ τὴν γενεὰν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκείνων καὶ τὴν γῆν ἠγάπησε. τὸ δὲ ἤθεα γαίης περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν.

V. 706. Ἐπὶ τούτοις δὲ (τοῖς Καμαρίταις) ἡ Κασπίων κυμαίνεται θάλασσα· ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως καὶ ταύτην τὴν θάλασσαν διαγράψαιμι, οὐδαμῶς μὲν ἄποθεν ἀπῳκισμένων χωρῶν τὰς διαθέσεις θεασάμενος, οὐδὲ μετὰ νηῶν περάσας· οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦτος βίος ὑπῆρξεν, οὐδὲ πατρική μοι ἐστὶν ἐμπορεία, οὐδὲ ἐπὶ τὸν Γάγγην πεπόρευμαι, (ὁποῖα πολλοὶ διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ πόντου περῶντες, ἵνα τὸν πολὺν πλοῦτον λάβωσι, τῆς ψυχῆς αὐτῶν οὐ φροντίζουσιν) ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδὲ τὰς κρημνίδας τοῦ Καυκάσου, καὶ τῶν Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν (ὅπερ ἐστὶν ἔθνος περὶ τὴν Ἐρυθρὰν [θάλασσαν,]) πολυπραγμονῶ. ἀλλ' ὁ τῶν Μουσῶν ἐμὲ νοῦς φορεῖ, (τουτέστιν αἱ Μοῦσαί με ἄγουσι καὶ φέρουσιν) αἵτινες (Μοῦσαι) χωρὶς πλανήσεως καὶ κακοπαθείας τὴν πολλὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὄρη καὶ τὴν αἰθέριον ὁδὸν τῶν ἀστέρων μετρήσασθαι δύνανται.

V. 911. Ἀλλὰ τὸ μὲν Κασπίας μεγάλης θαλάσσης τὸ σχῆμα περίδρομον (ὅ ἐστιν ἀμφιέλικτον) ἤτοι πανταχοῦ περιελισσόμενον (τουτέστι περιερχόμενον καὶ συστρεφόμενον) καὶ οὕτως μὲν περίτροχον αὐτὴν λέγει εἶναι· ὁ δὲ Πτολεμαῖος, σφενδόνῃ ἐοικυῖαν. δείξας δὲ ὅτι οὐ πεπαίδευται τὰ ναυτικά, μεταβαίνει ἐπὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς Ὑρκανίας, καί φησιν, οὐδαμῶς ἂν ἐκείνην ἐπὶ τρεῖς κύκλους τῆς σελήνης (τουτέστιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας) περάσῃς· τοσοῦτος γάρ ἐστι σκληρὸς (οἱονεὶ δυσπέρατος) ὁ πόρος ἐκεῖνος. εἰς τοὐπίσω δὲ ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἑλκόμενος, ταῖς προχύσεσι τοῦ ὠκεανοῦ ἀναμίγνυται· οὕτως καὶ γάρ ἐστιν ὀξὺ τὸ ἐπὶ τὸν ὠκεανόν, τὸ δὲ πρὸς τὴν ἤπειρον [1] περιφερές. ἥτε (Ὑρκανία) ἐν τοῖς ἀνδράσι μὲν πολλὰ θαύματα αὔξει· ἀναβλαστάνει δὲ τὸν κρύσταλλον, καὶ τὴν ἠερόεσσαν ἴασπιν, (ἠερόεσσαν δὲ λέγει τὴν σκοτεινήν) τὴν ἐχθρὰν οὖσαν ταῖς Ἐμπούσαις καὶ τοῖς δαίμοσιν. Ἐμποῦσα δέ ἐστι δαιμόνιον περὶ τὴν Ἑκάτην, ἡ λεγομένη [2] Ονοσκελίς. ἀπὸ δὲ τῆς πλευρᾶς τοῦ ζεφυρίτιδος βορρᾶ ἀρξάμενος, ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ Ὑρκανίᾳ κατοικοῦσιν ἔθνη ἅπαντά σοι λέξω.

V. 730. Καὶ πρῶτοι μὲν Σκύθαι ὑπάρχουσιν, ὁπόσοι κατὰ τὴν παράλιον κατοικοῦσι πλησίον τῆς Κρονίας θαλάσσης, ἀνὰ στόμα τῆς Κασπίας θαλάσσης. οἱ δὲ Οὖννοι ἐφεξῆς· ἐπ'

1 In MS. περιφανές. 2 In MS. Ονοσκολία.

αὐτοῖς δὲ (τοῖς Οὔννοις) οἱ Κάσπιοι· ἐπὶ τούτοις δὲ πλησίον οἱ πολεμικώτατοι Ἀλβανοὶ, καὶ τὴν ὑπεράνω αὐτῶν τραχεῖαν γῆν κατοικοῦντες Καδούσιοι· πλησίον δὲ Μάρδοι, καὶ Ὑρκάνιοι, καὶ Ἀπυροι. ἐπ' αὐτοῖς δὲ τὴν περιπλοκὴν αὐτοῦ συστρέφει ὁ ποταμὸς Ὑρκανίας Μάρδος, τῶν τε Δερκεβίων καὶ πλουσιωτάτων Βάκτρων τὸ πόμα· διὰ τῶν ἀμφοτέρων καὶ γὰρ διερχόμενος, τῶν τε Δερκεβίων καὶ Βάκτρων, εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλασσαν βάλλει. ἀλλὰ οἱ μὲν Βάκτροι ἐπὶ τὴν εὐρυτέραν χώραν τῆς ἠπείρου κατοικοῦσιν, ἐπὶ ταῖς κνήμαις τοῦ Παρνασοῦ. εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος (δηλονότι τῆς Ὑρκανίας τὸ δεξιὸν) ἐπὶ τοῖς Κασπίοις ὕδασιν οἱ Δερκέβιοι. μετὰ τούτοις τὴν ἀντιπέραν ἀνατολὴν ἐπὶ τοῦ ἠχητικοῦ Ἀράξου οἱ τῶν ταχέων βελῶν ἄνδρες φύλακες, τουτέστιν οἱ πολεμικοὶ Μασσαγέται [ναίουσι.] ῥυστῆρες δὲ οἱ τοξόται λέγονται, ἢ καὶ οἱ φύλακες, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὴν φυλακὴν αὐτῶν, ὅ ἐστι φυλάττειν ἢ σώζειν. ἐφ' οἷστισι Μασσαγέταις μήτε αὐτὸς ἐγὼ ἐμπελάσαιμι (ἀντὶ τοῦ πλησιάσαιμι) μήτε ἄλλος ὅς ἐμοὶ φίλος· λίαν γὰρ κακοξεινότεροι τῶν ἄλλων εἰσίν, οὐδαμῶς καὶ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἡ τροφὴ ἄρτος· τὸ δὲ μελίφρονος σίτου κατὰ περίφρασιν ἀντὶ τοῦ εὐφραντικοῦ σίτου, τουτέστιν ἄρτου· ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἐν τῷ δημοσίῳ πινόμενος οἶνος· ἀλλὰ τῷ λευκῷ [γάλακτι] τὸ τῶν ἵππων αἷμα ἀναμιγνύντες, τὴν εὐωχίαν αὐτῶν τίθενται· γάλα δὲ εἶπε λευκὸν, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ λευκῶδες· καὶ γὰρ οὐχ ὁρᾶται σκιά.

V. 746. Ἐπὶ τούτοις μὲν (τοῖς Μασσαγέταις) ἀνώτεροι καὶ γάρ εἰσι (πρὸς τὰ βόρεια μέρη) οἱ Χοράσμιοι· ἐφ' οἷστισιν, ἡ Σουγδιὰς ἐστι γῆ· δι' ἧστινος (Σουγδιάδος) κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς ὁ Ὦξος ποταμὸς συστρέφεται, ὅστις, τὸ παρὰ τὰς Διονύσου κειμένον στήλας Ἠμωδὸν ὄρος καταλιπὼν, ἐπὶ τὴν Κασπίαν κατέρχεται. μετὰ τοῦτον δὲ (τὸν Ὦξον) ἐπὶ ταῖς προχοαῖς κατοικοῦσι τοῦ Ἰαξάρτου οἱ Σάκαι τόξα φέροντες, διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι· ἅτινα (τόξα) οὐδαμῶς τις ἄλλος τοξότης ἀπελέγχοι. τοῦτο δὲ εἶπε, τὸ ἀκριβὲς καὶ εὔστοχον αὐτῶν δεῖξαι βουλόμενος· καὶ γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν αὐτοῖς θέμις * καὶ ἀνεμώλια, εἶπεν, ὡς ἐπιζημίου οὔσης τῆς ἀποτυχίας αὐτῶν· θανάτῳ καὶ γὰρ ἐζημιοῦντο οἱ ἀποτυγχάνοντες. ὑπάρχουσι καὶ Τόχαροι, καὶ οἱ Φρούροι, καὶ τὰ βάρβαρα ἔθνη τῶν Σηρῶν, οἵτινες τοὺς βόας, καὶ τὰ λιπαρώτατα πρόβατα ἀπαρνοῦνται, διὰ τὸ μὴ γινώσκειν αὐτά. τὰ ποικίλα ἄνθη τῆς ἐρήμου γῆς ξαίνοντες ἱμάτια πολυδαίδαλα (οἱονεὶ ποικίλα καὶ πολύτιμα) ὅμοια κατὰ χροιὰν καὶ παραπλήσια τῆς παραδεισιακῆς γῆς τοῖς ἄνθεσι κατασκευάζουσιν· (οἱ καὶ λειμῶνες ποικίλοι τὴν χροιὰν τυγχάνουσι, διὰ τὸ ἀλλόχροον καὶ ποικίλον τῶν βοτανῶν) ἐκείνοις οὐδὲ τὸ τῶν ἀραχνῶν ἔργον φιλονεικήσειεν, ὅ ἐστιν ἐξισωθείη. οἱ δὲ Σῆρες πωλοῦντες οὕτως ὑποκρίνονται, τὸ τίμημα ἐπιγράφοντες τοῖς σάκκοις· καὶ ὁ ἔμπορος ἐξ ἐπιγραφῶν ποιεῖται τὰς ἀποκρίσεις· ἄλλοι δὲ πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς Σκύθαι εἰσὶν, οἵτινες κατοικοῦσι κατὰ τὰ ἔσχατα μέρη· πλησίον δὲ αὐτοῖς δυσάνεμος, καὶ δυσχειμέροις ἀνέμοις καὶ ταῖς χαλάζαις * παράκειται. δυσάνεμον εἶπεν αὐτὴν, ὡς μὴ εὐκρασίαν ἔχουσαν, καὶ τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς χειμῶσιν ὥσπερ ἐκδεδομένην, ὅ ἐστι καὶ ἀοίκητον. τοσοῦτοι μὲν ἄνδρες τὰ Κάσπια κύματα κατοικοῦσι.

V. 762. Διαλογιζόμενος δὲ σκόπει ἄρτι ἀπὸ τῶν Κόλχων καὶ τοῦ Φάσιδος (ὅς ἐστι ποταμὸς) ἐπὶ τὴν δύσιν, περὶ τὸ χεῖλος τοῦ Εὐξείνου ἐπὶ Λάδωνα ποταμὸν, τὰ ἔθνη τοῦ Πόντου ἄχρι τοῦ Θρακικοῦ στόματος· ἀνώτερα δὲ τῶν Κόλχων πεπυσμένος, ἐπὶ τὴν Κασπίαν ἐτράπη. καὶ μεταβαίνων τῆς Ἀσίας τὰ δυτικὰ, φησὶ, τόθι Χαλκὶς ἦν ἄρουρα, ὅπου ἡ Χαλκὶς γῆ, ἡ νῦν καλουμένη [1] Χαλκηδών. πρῶτα δέ εἰσιν

1 In MS. Καλχηδών.

ἔθνη οἱ Βύζηρες, [καὶ ἀγχοῦ οἱ Βέχειρες.] Μάκρωνες, καὶ οἱ Φίλυρες, καὶ οἵτινες τοὺς οἴκους ξυλίνους ἔχουσι. (δουρατέους γάρ, ἀντὶ τοῦ ξυλίνους.) ὧντινων πλησίον εἰσὶν οἱ πολυθρέμματοι Τιβαρηνοί. (πολύρρηνες δέ, ἀντὶ τοῦ πολλὰ πρόβατα ἔχοντες.) ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Χάλυβες τὴν ἀμετακίνητον καὶ σκληρὰν γῆν κατοικοῦσι, τοῦ μογεροῦ σιδήρου (ὅ ἐστι μοχθηροῦ) τὰ ἔργα μεμαθηκότες· οἵτινες δὴ σὺν τοῖς βαρυκτύποις [1] ταῖς σφύραις ἐπὶ τοῖς ἄκμοσιν ἑστηκότες, δεινῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ χαλεποῦ καμάτου οὐδαμῶς παύονται.

V. 772. Μετὰ τούτους (τοὺς Χάλυβας) ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας γῆς ἡ πρόχυσις τοῦ Ἅλυος ἐκτετάνυσται. (λέγει δὲ τὰ περὶ Θερμώδοντος καὶ Παφλαγονίας· πρόχυσιν γάρ φησιν ἐκεῖθεν, ὅπου ὁ ποταμὸς τὸ χορτῶδες ἐπιφερόμενος ἀποσύρεται.) ἐκεῖσε (ἢ τὸ ἔνθα, ἀντὶ τοῦ ὅπου) ταῖς Ἀμαζόσιν ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ θερμὸν ὕδωρ ὁ πολεμικώτατος Θερμώδων π[illegible]πει. ὅστις ποτὲ (Θερμώδων) τὴν Ἀσωπίδα Σινώπην (ἤτοι τὴν θυγατέρα ποταμοῦ τὴν Σινώπην) πλανωμένην ἐδέξατο. ἱστορεῖ καὶ γὰρ Ἀπολλώνιος, ὅτι τὸν Δία ἡ Σινώπη ἐρῶντα ἠπάτησεν, (μεθ' ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἅλυν ποταμὸν) παρ' ἐλπίδα αὐτὸν τὴν παρθενίαν [2] αἰτήσασα, κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ τῆς συνουσίας· (ἦν δὲ θυγάτηρ Ἀσωποῦ) ἐπειδὴ δὲ βουλόμενον συνελθεῖν αὐτῇ ἠπάτησεν, ἐποίησε πλανᾶσθαι αὐτήν· ἐδέξατο αὐτὴν ὁ Θερμώδων κελεύσαντος τοῦ Διός, καὶ αὐτὴν θλιβομένην χώρας ἀποικισθεῖσαν ταῖς ἐντολαῖς Διός· οὗτος καὶ γὰρ (ὁ Ζεὺς) τῆς ἐπηράστου καὶ καλῆς φιλίας αὐτῆς ἐπιθυμῶν καὶ χρήζων, καίτοι μὴ θέλουσαν πόρρω τῆς ἰδίας πατρίδος ἐχώρισεν· ἐκ ταύτης καὶ γὰρ ἡ πόλις ἐπωνυμίαν ἔχει. λέγεται καὶ γὰρ οὕτως, ὅτι ἀπὸ ποταμοῦ Θερμώδοντος ἐκλήθη αὕτη Σινώπη, διὰ τὸ ἐκεῖσε οἰκισθῆναι τὴν Σινώπην, καὶ κτίσαι πόλιν.

V. 780. Ἀπ' ἐκείνου δ' ἂν (τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ) περὶ τὰς κρυμώδεις ὄχθας τὸν καθαρὸν [λίθον] τοῦ κρυστάλλου, καθάπερ χειμερίαν πάχνην, τέμνοις. πάχνη δέ ἐστιν ὁ παχυμερὴς ἀήρ, ἢ ἡ τοῦ ὕδατος πῆξις. εὑρήσεις καὶ τὴν [3] πρασίζουσαν ἴασπιν ὑδατόεσσαν. καὶ γὰρ πρασινιάζουσαν λέγει, ὡς ἠερόεσσαν, τὴν σκοτεινήν. τῷ δὲ διαφόρῳ ἐπιθέτῳ τὴν διάφορον φύσιν τοῦ λίθου παρέστησεν. ἡ ἴασπις γὰρ λίθος ἐστὶν εἷς τῶν ιβ' πολυτίμων λίθων· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα· [σάρδιον, τοπάζιον, σμάραγδος· ἄνθραξ, σάπφειρος, ἴασπις· λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος· χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὀνύχιον.] ὁ δὲ Ἶρις ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει, ἐπὶ τούτῳ αἱ τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ ῥοαὶ ἀναβράζουσι, πλησίον τῆς Καραμβίδος ἄκρας ἐπὶ δὲ τὸν βορρᾶν ἑλκόμεναι· ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους, αἱ ῥοαὶ δηλονότι, τὴν ἀρχὴν ἔχουσαι. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν ποταμῶν, κατοικοῦσιν οἱ Παφλαγόνες, καὶ τὸ τῶν Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον, ἀντὶ τοῦ μέγα χωρίον ἢ μεγάλη καὶ πολλὴ γῆ. ἐκεῖσε τὸν ἰσχυρόφωνον μέγαν κύνα τοῦ οὐδαίου Κρονίου (τουτέστι τοῦ Πλούτωνος, τοῦ χθονίου Διός, τὸν Κέρβερον προσφωνοῦσιν) ὑπὸ ταῖς χερσὶ τοῦ μεγαλόφρονος Ἡρακλέος ἀνελκόμενον, τὸν δεινὸν χυλὸν σιαλώδη ἀπὸ τῶν στομάτων αὐτοῦ ἐκβαλεῖν φασι· καὶ τοῦτον μὲν τὸν ἰῷ ἀναμεμιγμένον ἀφρὸν ἡ γῆ ἐδέξατο, καὶ τοῖς Μαριανδυνοῖς ἀνδράσι μεγάλην βλάβην ἐφύτευσε· λέγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ ἐκείνου ἀναδοθῆναι τὸ ἀκόνιτον, οὕτω καλουμένην βοτάνην, θανάσιμον οὖσαν.

V. 793. Πλησίον δὲ τῶν Μαριανδυνῶν, ἐπὶ τὴν λιπαρὰν καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Βιθυνοί· καὶ ὁ Ῥήβας, * ὅστις περὶ τοῖς στόμασι τοῦ Πόντου διέρχεται· οὗτινος (Ῥήβα) τὸ κάλλιστον

1 In MS. ἤτοι ταῖς σφ. 2 In MS. αἰτήσασθαι. 3 Γράφεται, πρασιάζεται.

ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν σύρεται. τοσοῦτοι μὲν τοῦ Πόντου ἄνδρες περίοικοι ὑπάρχουσιν· ἐκεῖνα δέ σοι ὑπαρχέτω προκατηριθμημένα τῆς Σκυθίας ἔθνη. ἀρτίως δὲ τῆς παραλίας Ἀσίας τὸν πόρον διαγράψαιμι· ὅστις δὴ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ὁδεύων, πρὸς τὸν νότον πορεύεται. (βουλόμενος γὰρ διαγράψαι οὕτως ἐκείνων οἰκητὰς, ὧν ἀνωτέρω εἴρηκεν, ἰσθμῶν, τὸ ἀκόλουθον λέγει ἐνταῦθα·

Νῦν δ' αὖ παρραλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι·

καὶ λοιπὸν,

Μέσφ' αὐτῆς Συρίης.——

οὐ δύναται δὲ ἄλλως νοεῖσθαι, διὰ τὸ πρὸς ἀνατολὰς κάμπτειν τὰ Πάταρα) καὶ ποτὶ μήκιστον νότιον ῥόον Αἰγαίου, ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὸν μήκιστον τοῦ Αἰγαίου νότιον ῥοῦν, μέχρι τῆς Συρίας αὐτῆς, καὶ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς Ἀραβίας. πρῶτον μὲν οἱ Χαλκηδονῖται πλησίον τοῦ στόματος (ὅ ἐστι τοῦ στενοῦ) τὴν γῆν καὶ τὸ ἔδαφος ἔχουσι, τὸ Βυζάντιον κατὰ ἀντιπέραν ὁρῶντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Βέβρυκες (οἵπερ εἰσὶ Βιθυνοὶ) καὶ τὰ ὄρη τῆς Μυσίδος γῆς. (Μυσίαν δὲ τὴν μακρὰν Βιθυνίαν τοῦ Κίου λέγει, ἐνταῦθα καὶ ὄρη αὐτῆς τὰ νῦν καλούμενα Ὄλυμπος) ὅπου τὰ ἐπιθυμητὰ ῥεῖθρα αὐτοῦ ἐπιπέμπει ὁ Κίος· ἀφ' οὗτινός ποτε προχοαῖς τὸν ἰσχυρότατον θεράποντα τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους τὸν Ὕλαν ἡ νυμφὴ ἀνήρπασεν.

V. 809. Ἐκεῖσε δὲ τῆς μικροτέρας Φρυγίας ὁ πολὺς ἀγκὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει. ἀγκῶνα γὰρ ποιεῖ, ὡς ἐπὶ πλατυτέρου τοῦ Αἰγαίου ἀγόμενον. ἡ δὲ μεγάλη ἑτέρα Φρυγία (δύο καὶ γάρ εἰσι) πλατυτέρα γενομένη ἐπὶ τοῖς ὕδασιν ἔσωθεν τοῦ Σαγγαρίου κεῖται. ἀλλ' ἡ μὲν μεγάλη (δηλονότι Φρυγία) ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐκτετάνυσται, ἱπποτρόφος τε καὶ πλουσία. πρὸς δὲ τὴν δύσιν, τὴν ἑτέραν ἴδοις· ἥτις ἐπὶ τοὺς ἄγαν θείους καὶ θαυμαστοὺς πόδας Ἴδης κεῖται, (ἔστιν ὄρος ἡ Ἴδη) ὑπὸ τῷ εὐρὺ ῥέοντι Ξάνθῳ καὶ τῷ τῆς Ἴδης κατερχομένῳ Σιμόεντι, τὴν ἠνεμόεσσαν Ἴλιον (ὅ ἐστι τὴν ὑψηλὴν, τὴν ἀνέμους προσδεχομένην Τρωάδα) ὑπὸ ταῖς πλευραῖς αὐτῆς ἔχουσα, τὸ ἀγλαὸν ἄστυ (ἤτοι τὴν λαμπροτάτην πόλιν) τῶν πάλαι γεγενημένων ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἣν ὅ,τε Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ἐπόλισαν, (τουτέστι, πόλιν ἐποίησαν καὶ ἔκτισαν) καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ ἠλάπαξαν. (ἤτοι ἐπόρθησαν καὶ ἠφάνισαν.)

V.820. Μετὰ ταύτην δὲ, τὴν Φρυγίαν τὴν ὑπὸ τῷ Ξάνθῳ κειμένην καὶ τῷ Σιμόεντι Ἰδαίῳ (ὅ ἐστι τῇ Ἴδῃ) πλησιάζοντι, (οὗτος καὶ γὰρ μᾶλλον ὁ Σιμόεις πλησιάζει τῇ Ἴδῃ) τῆς Αἰολίδος γῆς παραπέπταται ἀρχὴ (ἀντὶ τοῦ ἡ Αἰολὶς γῆ παρεκτέταται) καὶ περὶ τὸν μέγαν Ἑλλήσποντον παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ Αἰγαίου. * * δι' ἧστινος μέσης ὁ Μαίανδρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Μιλήτου) ταῖς λιπαραῖς αὐτοῦ συστροφαῖς κατ[illegible]εται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀναμεταξὺ τῆς Μιλήτου (ἥ ἐστι πόλις Ἰωνίας) καὶ τῆς πλατ[illegible]χώρου Πριήνης. τούτων δὲ τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, πρὸς τὰ βόρεια Ἴδης μέρη τὴν μεγάλην παραθαλασσίαν Ἔφεσον, πόλιν τῆς Ἀρτέμιδος· ὅπου ποτὲ τῇ θεᾷ ἐν τῇ ῥίζᾳ τῆς πτελέης αἱ Ἀμαζονίδες βωμὸν κατεσκευάσαντο, τοῖς ἀνθρώποις θαῦμα ἐξαίσιον. πτελέης δὲ πρέμνον, τῆς πτελέας τὴν ῥίζαν λέγει· πρέμνον γὰρ ἡ ῥίζα λέγεται. Ἔφεσος λέγεται ἀπό τινος Ἐφέσου, [1] ἐκεῖσε καπηλεύοντος καὶ φιλοξενοῦντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος πρὸς Ἔφεσον στέλλεσθαι· ἢ ὅτι Θησεὺς, συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας ἄχρι Λυδίας· κἀκεῖ καταφυγούσας, ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀρτέμιδος, τυχεῖν τῆς [2] ἀφέσεως.

V.830. Ἐπὶ ταύταις δὲ ἡ Μαιονία

1 In MS. ἐκεῖσε φιλοξενῶν οὗτος· ὅθεν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ Ἔφεσον στέλλεται. ἢ ὅτι Θησεὺς στρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππόλυτον διὰ τὸν ζωστῆρα &c. 2 MS. ἐφέσεως.

ἐκτέταται ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, ὑπὸ τῷ ἠνεμόεντι Τμώλῳ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πακτωλὸς διερχόμενος ταῖς συστροφαῖς αὐτοῦ ὁμοῦ χρυσὸν ἐπισύρων ἠχεῖ. πεποιημένη δὲ λέξις τὸ κελαρύζει· ἐμιμήσατο γὰρ τὴν ἐπὶ τῷ ῥέοντι ὕδατι γινομένην ἠχώ· σημαίνει δὲ τὸ ἠχεῖν. ἐπὶ τούτου δ' ἂν ταῖς πλευραῖς, οἱονεὶ τοῖς πλαγίοις, ἐν τῇ ἔαρος ὥρᾳ καθήμενος, τὴν ὀξεῖαν (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡδεῖαν) φωνὴν τῶν κύκνων ἀκούσειας· οἵτινες αὐξομένης ἐπὶ πόας καθ' ὃ τὸ ὕδωρ ἔνθα κἀκεῖσε νεμόμεναι πέτονται. πολλοὶ καὶ γάρ εἰσι λειμῶνες (ὅ ἐστιν ἀνθοῦντα πεδία) ἐν τῇ Ἀσίδι γῇ· ἐξόχως δὲ καὶ ὑπὲρ πάντα, περὶ τὸ Μαιάνδρειον πεδίον· ὅπου Καΰστρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Λυδίας) ἡσύχως καὶ ἠρέμως τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ ὕδωρ ἀναβράζων ἐπιῤῥεῖ. ἀλλ' οὐδὲ τὰς γυναῖκας ἐκείνας μέμψῃ, αἵτινες περὶ τὸ θεῖον ἐκεῖνο [ἔδαφος] καὶ θαυμαστὸν συστρεφόμεναι, κύκλον ὀρχοῦνται· ἡνίκα τὰς χοροστασίας (ἤτοι τοὺς χοροὺς) τοῦ Διονύσου ἐκπληροῦσιν. ἅμα [illegible] δὲ καὶ αὐταῖς, καὶ αἱ νέαι παρθένοι καθάπερ νεβροὶ σκιρτῶσιν. ἐπὶ ζώταις ἡ πνοαὶ τῶν ἀνέμων τοὺς ἐπιθυμητοὺς [χιτῶνας] ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν στήθεσι τύπτοντες ἠχοῦσιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς Λυδίοις ἀνθρώποις ἐν φροντίδι γενήσονται.

V.847. Πρὸς δὲ τὴν κεκλιμένην ἐπὶ τὴν θάλασσαν γῆν ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ καλὰ ἔχοντος ῥεύματα Ξάνθου ποταμοῦ κατοικοῦσιν οἱ Λύκιοι· ὅπου τοῦ βαθέα ἔχοντος κρημνὰ Ταύρου τὰ ὄρη μέχρι τῆς Παμφυλίας ἔρχεται· Κράγον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ λέγουσι. ἐκεῖθεν δὲ πάλιν προσβλέψῃ καὶ θεάσῃ παρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ ὑπεράνω τῆς θαλάσσης τὸ πτολίεθρον, τουτέστι [πόλιν] τὴν οὕτω καλουμένην Ἄσπενδον· ὅπου τὴν Διωναίην ταῖς τῶν συῶν ἐξιλεοῦνται σφαγαῖς. αἱ δὲ ἐφεξῆς Παμφυλίδες ὑπάρχουσι πόλεις, ἥτε Κώρυκος καὶ ἡ Πέργη, καὶ ἡ ἀνεμώδης Φάσηλις. μετὰ τούτων δὲ, ἐπὶ τὴν [1] ἀνατολήν, μέσην γῆν (ἀντὶ τοῦ κατὰ μέσον τῆς γῆς) κατοικοῦσιν οἱ ἐν τοῖς πολέμοις ἐπισήμονες καὶ ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες Λυκάονες. ἐνθειάζει δὲ οὕτως τοὺς Λυκάονας, διὰ τὸ ἐπισημονικωτέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐν τῷ μάχεσθαι.

V.856. Ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Πισιδέων ἡ λιπαρὰ γῆ· (ὅ ἐστιν ἡ πλουσία γῆ·) ὅπου τῆς Πισιδίας αἱ πόλεις, ἥτε Τερμισσὸς καὶ ἡ Λύρβη, καὶ ἡ Σέλγη· ἥντινα (Σέλγην) ὁ τῶν Ἀμυκλαίων (ἤτοι τῶν Λακώνων) λαὸς ὁ μεγαλώνυμος κατοικισθῆναι ἐποίησε. λέγεται δὲ ὅτι μετῴκισαν Λάκωνες εἰς Πισιδίαν, καὶ ἔκτισαν Σέλγην. ἐκεῖθεν (δηλονότι τῆς Πισιδίας) σκολιὸν (ἤτοι συνεστραμμένην) ὁδὸν εἰς αὐγὰς περιτέμνεται κατὰ πολὺ ἔσω προβαίνουσα ἡ περίδρομος [ἀμφιτρίτη.] ἀμφιτρίτη δὲ κυρίως λέγεται ἡ θάλασσα αὕτη ἀπὸ μιᾶς Νηρεΐδος οὕτω καλουμένης, ἐξ αὐτῆς δὲ τὴν ἐπωνυμίαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἔχον· ἢ ὡς ἀμφί, καὶ τρίτην τάξιν τῶν κοσμικῶν τεσσάρων στοιχείων λαχεῖν· τὴν τρίτην καὶ γὰρ τάξιν ἔλαχεν τὸ ὕδωρ. * τῆς Ἀσίας δὲ τὰ στενὰ καλοῦσιν ἐκεῖνα.

V.866. Καὶ τούτῳ μὲν (τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ) τῶν πόῤῥωθεν ποταμῶν ἀρχομένων, τοῦ τε Πυράμου καὶ τοῦ Πινάρου, καὶ σκολιοῦ Κύδνου, (σκολιοῦ δὲ, τοῦ κατὰ τὴν φορὰν ὄντος σκολιοῦ τῶν ὑδάτων, κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου) διὰ μέσου τῆς κατοικουμένης καλῶς Ταρσοῦ παραγίνεται· ὅπου ποτὲ ὁ Πήγασος ἵππος τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς (ὃ λέγεται ταρσὸς) ἀφεὶς, (τουτέστι ῥίψας) τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὄνομα, καλοῦσθαι Ταρσὸν, ἐγκατέλιπεν. Μέδουσα γὰρ μία τῶν Γοργόνων ἐμίγη τῷ Ποσειδῶνι. αὕτη περὶ κάλλους ἐφιλονείκει Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ δεδωκυῖα Βελλεροφόντῃ τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἑρμοῦ τὰ πτερωτὰ, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ Αἰδωνέως, ἐποίησεν αὐτὸν ἀποτεμεῖν αὐτήν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς Πήγασος, ὃν λαβὼν ὁ

1 *In MS.* ἀνατολικὴν μ.

Βελλεροφόντης ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ κατενεχθεὶς κατεάγη, (τουτέστι συνετρίβη) ὡς τοῦ ἵππου πτερορρυήσαντος· διὸ καὶ τῇ γῇ, ὡς πρῶτος πατήσας ἐκείνην, κατέλιπεν ὄνομα· ὅπου ταφῆναι καὶ τὴν Δανάην πάλιν λέγουσι· φέρεται δὲ λόγος, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αὐτὸς ταύτην ἔκτισε. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ πρῶτον μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ξηρανθῆναι. ἐκεῖ δέ ἐστι τὸ Αλήϊον πεδίον, ὃ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐμνημόνευσε λέγων,

Ἤτοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Αλήϊον οἶος
ἀλᾶτο,

ἐστρέφετο, ἢ ἀνεστρέφετο.

V.874. Πολλαὶ δὲ τῶν Κιλίκων ἐφεξῆς ὑπάρχουσι πόλεις, ἥτε Λυρνησσὸς, [καὶ Μαλλὸς,] καὶ ἡ Αγχιάλεια, καὶ αἱ Σόλοι. αἱ μὲν, ἐπὶ τὴν γῆν· αἱ δὲ, πλησίον τῆς θαλάσσης. ἐπὶ ταύτης δὲ (τῆς Κιλικίας) εἰσὶν οἱ Κομμαγηνοὶ, (Κομμαγηνοὶ δὲ λέγονται, ἀπὸ χώρας οὕτω καλουμένης, [1] Κόμμα· ἥτις μετὰ Κιλικίαν παράκειται τῇ Συρίᾳ) καὶ αἱ Συρίας ἐκτεταμέναι καὶ παραμήκεις, οἱονεὶ εὐρυάγυιαι καὶ πλατεῖαι καὶ εὐρύχωροι, πόλεις ἐπὶ τῆς στρεπτῆς θαλάσσης. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν δύσιν στρέφεται τῆς πολιῆς ἁλὸς ὁλκὸς (ἤτοι ἡ περιφέρεια καὶ ὁ κύκλος τῆς λευκῆς θαλάσσης) μέχρι τῆς κολώνης (ὅπερ ἐστὶν ὑψηλὸν ὄρος) τοῦ βαθυκρήμνου Κασίου ἀγχιάλου ὄρους (τουτέστι πλησίον ὄντος τῆς θαλάσσης) Κασίου τοῦ συμφύτου καὶ δασέως. λέγεται δὲ ὅτι Σύροι παρατείνονται ἄχρι Κασίας, ἥ ἐστι μεταξὺ Σελευκείας πλησιάζων τῷ ὀρῶντι, καὶ ὡς ἐφ' ὕδασιν ἡ θάλασσα πλησιάζουσα ποιεῖ τὸν Ισσικὸν κόλπον.

V. 881. Τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῶν γαιῶν τῆς Ασσυρίας ῥᾳδίως σοι καὶ εὐκόλως προσείποιμι. οὗτος δέ σοι ὁ λόγος ἐν ταῖς φρεσὶν ὑπαρχέτω, καὶ ἡ χάρις τῶν πονηθέντων τούτων ἔργων μὴ φέροιτο τοῖς ἀνέμοις, ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν πονηθέντων τούτων ἔργων τὴν χάριν (δηλονότι τῶν ποιηθέντων ποιημάτων ὠφέλειαν) τοῖς ἀνέμοις μὴ φέρῃς. καὶ γὰρ ἐὰν καλῶς καὶ σαφῶς ταύτην τὴν ὁδὸν καταμάθῃς, ὄντως ἐντεχέως καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασιν ἐπισταμένως ἀγορεύσεις καὶ λέξεις τούς τε ποταμοὺς, καὶ τὴν θέσιν [τῶν πόλεων,] καὶ ἑκάστην γῆν. Κοίλη δὲ Συρία λέγεται τὰ πέραν Αντιοχείας καὶ Απαμείας· Ασσυρία δὲ, τὰ πέραν Καππαδοκίας καὶ Μεσοποταμίας. ἔστω μὲν οὖν, φησὶν, οὗτος καὶ ὁ λοιπὸς τῆς Ασίας τύπος, τετράπλευρον τὸ σχῆμα καὶ ἰσοσκελὲς, τοῖς μακροῖς καὶ ἐπιμήκεσι πεδίοις ἡπλωμένον καὶ ἐκτεταμένον.

V. 889. Καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ προλεχθεῖσιν εἰπόντος ἀκούσας, ἐπίσταται πᾶσαν διαχωρίζειν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τὴν Ασίαν τὸ ὄρος· (δηλονότι ὁ Ταῦρος. ἐκεῖνος βορειότερος ἐν τοῖς πλευροῖς ὑπαρχέτω σοι ὁ Ταῦρος·) ὁ δὲ Νεῖλός σοι ἐπὶ τὸ ἑσπέριον, (ἤτοι τὸ δυτικὸν [πλευρὸν] τὸ δὲ, ὑπαρχέτω σοι, κατὰ κοινοῦ·) τὸ δὲ ἑῷον, (ἤτοι τὸ ἀνατολικώτερον) ὁ Ινδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον, τὸ κῦμα τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης, ἀντὶ τοῦ Ερυθρὰ θάλασσα. διανοούμενος δὲ σκέπτου ἐπὶ τὴν γῆν, καθ' ὃν τρόπον ἄρτι καὶ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς παραγενήσομαι ἀπὸ τῆς Συρίας, ὅθεν κατέλιπον, ἀρξάμενος· οὐδαμῶς δέ μοι τις καθάπερ ψευσθέντι ἀνὴρ ἐπιμέμφοιτο. ἀλλ' ἡ μὲν ἠπειρῶτις Συρία πολύπολιν αἶαν ἔχουσα, ὅ ἐστι πολλὰς πόλεις ἔχουσα, ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολὴν ἐγγύθεν ἁλὸς ἕρπει, ἤτοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πλησίον εἰς ἤπειρον ἀναστρέφεται. ἣν ἐπωνύμως λέγουσι Κοίλην, διότι οἱ προσνενευκότες καὶ ἐξέχοντες τῶν ὀρῶν τόποι μέσην καὶ χθαμαλὴν καὶ ὑποκειμένην αὐτὴν ἔχουσι, τοῦ τε δυτικοῦ Κασίου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ Λιβάνου.

V. 902. Καὶ ταύτην μὲν, τὴν Κοίλην, (τρεῖς καὶ γάρ εἰσιν, ἥ τε Φοινίκη, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Κοίλη) πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες ἔχουσιν· (οἵτινες καὶ εὐδαίμονες καλοῦνται) οὐχ ὁμοῦ δὲ ὡς [2] ὁμώνυμοι ὄντες κατοικοῦσιν, ἀλλὰ κεχωρισμέ-

1 ἴσ. Κομμαγηνή. 2 MS. ἀνώνυμοι

νοι. οἱ μὲν ἐν τῇ ἠπείρῳ, οἱ νῦν Ἄραβες καλούμενοι, αὐτοὶ γὰρ καὶ Σύροι λέγονται· οἱ δὲ πλησίον τῆς θαλάσσης, οἱ καὶ Φοίνικες καλούμενοι, ἐξ ἐκείνης τῆς γενεᾶς τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες Ἐρυθραῖοι γεγένηνται, (μέτοικοι καὶ γὰρ οὗτοι οἱ Φοίνικες τῶν Ἐρυθραίων λέγονται) οἵτινες καὶ ταῖς ναυσὶν ἀπόπειραν ἐποιήσαντο τῆς θαλάσσης· πρῶτοι δὲ καὶ τῆς ἁλιδινέος ἐμπορείας (ἤγουν τῆς στρέμματα πολλὰ ἐχούσης θαλασσίου ἐμπορείας) ἐποιήσαντο μνείαν, (ἢ μᾶλλον, ἀλιμηδέος θαλάσσης, ἵν' ᾖ οὕτως· τὴν μέριμναν καὶ φροντίδα τῆς θαλάσσης πρῶτοι ἐπειρήσαντο) καὶ τὴν ὑψηλὴν πορείαν τῶν ἀπλανῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρων διανοησάμενοι ἐσκέψαντο. οἵτινες τήν τε Ἰόπην, καὶ Γάζαν, καὶ τὴν Ἐλαΐδα κατοικοῦσι, καὶ τὴν ἀρχαίαν Τύρον, (ὠγυγίην γὰρ, τὴν ἀρχαίαν λέγει) καὶ τὴν ἐπήρατον καὶ καλὴν τῆς Βηρυτοῦ γῆν καὶ τὴν ἀγχίαλον Βύβλον, (ἀγχίαλον δὲ πάλιν, τὴν πλησίον θαλάσσης οὖσαν· Βύβλος δὲ λέγεται ἡ πόλις ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας, ἢ ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀποτεθέμενα βιβλία διαφυλάσσονται ἄσηπτα· ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἶσις παραγινομένη, ἐκεῖσε τὸν Ὄσιριν κλαίουσα, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, βύβλινον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ φυομένης βύβλου. ἐξ ἧς καὶ τὸ Βύβλος, αὐτόθι ἀπέθετο) καὶ τὴν ἀνθεμόεσσαν (ὅ ἐστι τὴν ἄνθη πολλὰ ἔχουσαν) Σιδῶνα ἐπὶ τοῖς ὕδασι κατοικουμένην τοῦ χαρίεντος Βοστρήνου, (ὁ δὲ Βοστρηνὸς ποταμός ἐστι τῆς Σιδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Βόστρα ἡ πόλις λέγεται) καὶ τὴν λιπαρὰν (οἱονεὶ τὴν πλουσίαν) Τρίπολιν, καὶ τὴν Ὀρθωσίδα, καὶ τὴν Μάραθον, καὶ τὴν Λαοδίκειαν, ἥτις καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης κεῖται, καὶ τὰ Ποσειδήϊα ἔργα (ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν Ποσειδῶνος πόλιν καλουμένην οὕτω) καὶ τὰ ἱερὰ τέμπη τῆς Δάφνης, (ἱερὰ δὲ, τὰ μεγάλα. καὶ τέμπη, τὰ στενώματα· κυρίως γὰρ [1] τὰ δύο ὄρη, καὶ τὰ στενώματα τῶν δύο ὀρῶν· Δάφνην δὲ, οἱ μὲν τὴν Ἀντιόχειαν λέγουσιν εἶναι καὶ Δάφνην, οἱ δὲ προάστειον εἶναι Ἀντιοχείας) ὅπου καὶ ἐπώνυμος τοῦ Ἀντιόχου ἡ Ἀντιόχεια λέγεται. ἀνωτέρω δὲ, φησὶν, Ἀντιοχείας ἐστὶν Ἀπάμεια, μεσόγειος δὲ τῶν εἰρημένων δύο πόλεων, Ποσειδῶνος καὶ Δάφνης. ἐν δὲ ταῖς μέσαις (ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων πόλεων, τῆς τε Ποσειδῶνος καὶ Δάφνης) ὑπάρχει ἡ Ἀπάμεια πόλις. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν αὐτῆς (δηλονότι τῆς Ἀπαμείας) πολὺς ὁ ὑγρὸς Ὀρόντης καταφέρεται, τοῦ Ἀντιόχου τὴν γῆν μέσην διαχωρίζων. ἅπασα δὲ ἡ [χώρα] τῶν τριῶν Συριῶν πλουσία τε καὶ εὔβοτος ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ τρέφειν τὰ πρόβατα, καὶ τὸν καρπὸν τοῖς δένδρεσιν αὔξειν.

V. 923. Ταύτης δὲ, τῆς Συρίας, οὐ τῆς Ἀντιοχείας, ἐπὶ τὰ προσώτερα τοὐναντίον ὁδεύων τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου τὸν ἐνδότατον τόπον θεάσῃ· ὅστις ἀναμεταξὺ τῆς Συρίας, [καὶ] τῆς ἐπηράτου καὶ καλῆς Ἀραβίας συστρέφεται ὀλίγον (ἢ μικρὸν) ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν μέχρι τῶν Ἐλανῶν. ἡ δὲ Ἔλανα πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, ἣ καλοῦνται δὲ οἱ ἐνοικοῦντες Ἐλάνιοι. ἀπ' ἐκεῖσε δὲ (ἀπὸ τῶν Ἐλανῶν πρὸς ἀνατολὰς) τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων Ἀράβων ἐπίκειται γῆ, κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, διπλῇ θαλάσσῃ ζωσθεῖσα, ὅ ἐστι κατερχομένῃ τῇ Περσίδι καὶ Ἀραβίᾳ. ἑκάστη δὲ αὐτῶν ἄνεμον ἔλαχεν· ἡ Ἀραβία, τὸν ζέφυρον· ἡ δὲ Περσὶς, τοῦ εὔρου τὰς ὁδοὺς, ἤτοι τὸν εὖρον. ἡ δὲ πέζα (ὅ ἐστιν ὁ ἰσθμὸς καὶ τὸ τέλος ἢ βάσις) αὐτοῦ ἐστὶ νοτιωτέρα (ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ νότια μέρη τετραμμένη) ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν ὑπὸ τοῖς Ἐρυθραίοις κύμασι τοῦ ὠκεανοῦ κλύζεται.

V. 933. Καὶ ταύτης δὲ, τῆς Ἀραβίας [θέσεις] μυθήσομαι· ἐξόχως καὶ γὰρ ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν πολύπλουτα καὶ λαμπρὰ αὐτὴν κατοικεῖ ἔθνη. ἐξοχώτατον δὲ καὶ ἐξαίρετον πάλιν ἄλλο μέγα θαῦμα ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν ἡ τῶν Ἀράβων γῆ ἔλαχεν. ἀεὶ γὰρ καὶ διαπαντὸς εὐώδης

1 MS. τὰς δύο ὀδοὺς κ τ.

καὶ

καὶ τεθυμιασμένη τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐπιθυμητὸν καὶ καλὸν καὶ ἡδὺ μυρίζει ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ τοῦ εὐώδους καλάμου, ἢ τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ καὶ πεπαινομένου (ὅ ἐστιν ἀκμάζοντος) λιβάνου, ἢ τῆς κασίας. ἐτεὸν (τὸ ἀληθὲς) καὶ γὰρ κατὰ τὴν γῆν ἐκείνην αὐτὸν τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐῤῥαμμένου αὐτοῦ μηροῦ ὁ Ζεὺς ἔλυσε· διὰ τοῦτο καὶ γεννήσαντος (ἢ καὶ γεννηθέντος) αὐτοῦ εὐώδη ἅπαντα καὶ τεθυμιασμένα ἐγένοντο. τότε δὲ καὶ τὰ πρόβατα τοῖς δασέσι μαλλοῖς ἐν τῇ βοσκῇ ἐβαρύνοντο· αὐτόματοι δὲ ὕδασι καὶ αἱ λίμναι κατέῤῥεον. ἀπὸ δὲ τῶν ἑτέρων καὶ ἀοικήτων νήσων (ἤγουν τῶν περὶ Ταπροβάνην) αἱ ὄρνιθες παρεγένοντο ἀκηράτων καὶ ἀφθάρτων κινναμώμων τὰ φύλλα φέρουσαι. τὸ γὰρ κιννάμωμον ἀμπέλῳ ὁμοίαν τὴν βλάστησιν ἔχειν· ἐὰν δέ τινι προσψαύσῃς, κλαυθμυρίζει ὑφ᾽ ἡδονῆς· καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἀποτρέχει.

V. 946. Καὶ οὗτος μὲν (ὁ Διόνυσος) νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐτάνυσε, τῷ δὲ ἐπιθυμητῷ κισσῷ τὰς καλὰς ἔστεψε τρίχας, τοὺς δὲ πλεκτοὺς θύρσους (οἵπερ εἰσὶν ὅπλα Διονυσιακὰ) ὁ ἀκροχάλιξ (οἱονεὶ ὁ ἄκρως τῷ οἴνῳ μεθύων) ὑπογελῶν ἀνέσεισε, καὶ πολὺν πλοῦτον ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔχευε. τούτου χάριν ἄρτι καὶ ἐπὶ τῷ λιβάνῳ αἱ ἄρουραι κομῶσιν ἐκεῖναι, τῷ χρυσῷ τὰ ὄρη, (λέγεται μέταλλα χρυσοῦ εἶναι ἐκεῖσε) οἱ γὰρ ποταμοὶ ἑτέρωθι τοῖς θυμιάμασιν (ἤτοι εἰς ἕτερον μέρος τοῖς ἀρώμασι) πλήθουσιν· ἢ ὅτι περὶ τοὺς ποταμοὺς θύουσιν αὐτῷ. αὐτοὶ δὲ οἱ κατοικοῦντες λίαν καὶ πάνυ εὐτραφῆ λαὸν ἔχοντες, τοῖς χρυσοῖς καὶ μαλακοῖς πέπλοις ἀγάλλονται.

V. 954. Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν, ἐπὶ τὴν ἀνάκλισιν τοῦ Λιβάνου ὄρους, πλούσιοι κατοικοῦσιν οἱ ἐπωνύμως λεγόμενοι Ναβαταῖοι· καλοῦνται δὲ καὶ Κλεπτιόηνες· ὁ δὲ λόγος οὗτος πρὸς τὰ εἰρημένα ἄνω,

Καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι —

τὸ γὰρ ὄρος ὁ Λίβανος τήν τε Κοίλην Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Εὐδαίμονα διορίζει Ἀῤῥαβίαν. Πλησίον δὲ οἱ Χαυλάσιοι, οἱ τὴν Χάλδαμιν οὕτω καλουμένην γῆν κατοικοῦσι, καὶ οἱ Ἀγρέες· ἐφ᾽ οἷς πᾶσιν ἡ Χατραμὶς γῆ κατοικεῖται, ἐξεναντίας τῆς Περσίδος γῆς. οὐ κατὰ τάξιν δὲ λέγει αὐτὰ, διὸ καὶ αὐτὸς ἐπάγει,

—— κατεναντία Περσίδος αἴης.

ὁ Πέρσης ἐξ Ἀνδρομέδας γίνεται υἱός· οὗ πάππος Κηφεὺς παρ᾽ ἑαυτῷ τρέφων Πέρσην ὠνόμασε· τελευτήσας οὖν κατέλειψεν αὐτῷ τὴν τῶν Κηφήνων ἀρχήν· Χαλδαῖοι δὲ ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς χώρας Κηφήνων. οὐκ ὀλίγον ἀπαγόμενος, ἀπῆλθεν εἰς τὸ τῶν Ἀργείων ἔθνος, καὶ στασιάζοντας εὑρὼν, προσθέμενος ἑτέρους κρατεῖ, καὶ Πέρσας ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὀνομάζει· ἔσχε δὲ υἱὸν Ἀχαιμένεα, παρ᾽ οὗ Ἀχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Σάβαι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἰσθμοῦ. ὑπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ πλευρὸν κατοικοῦσιν οἵτε Μιναῖοι, καὶ οἱ Σάβαι, καὶ ἀγχίγυοι (ὅ ἐστιν γείτονες) Κλεταβηνοί. τοσαῦτα μὲν περὶ τὴν Ἀραβίαν ἐξαίσια καὶ περιοσὰ κατοικοῦσιν ἔθνη. καὶ ἄλλα πλεῖστα πάνυ· καὶ γάρ ἐστι περιοσῶς σφόδρα μεγίστη ἢ μᾶλλον τὸ περισσὸν, ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν. ἵν᾽ ᾖ οὕτως· σφόδρα καὶ πάνυ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν ἐστι μεγίστη.

V. 962. Πρὸς ἀντιπέραν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ῥιπὴν (ὅ ἐστι πνοὴν) τοῦ ζεφύρου, (ὅπου καταῤῥάκται λέγονται εἶναι) τῶν ὄρεσι διαιτωμένων Ἐρεμβῶν τὸ λυπρὸν οὖδας (ἀντὶ τοῦ ἡ λυπρὰ καὶ ἀνιαρὰ καὶ σχετλία γῆ) φαίνεται· (Ἐρεμβοὺς δὲ λέγει τοὺς Τρωγλοδύτους Ἄραβας) οἵτινες τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ταῖς καταρυχέσι πέτραις (ἤτοι ταῖς σπηλαιώδεσιν οἱονεὶ σπήλαιον ἐχούσαις) ἔθεντο, γυμνοὶ καὶ κτημάτων ἐνδεεῖς ὄντες. περὶ αὐταῖς δὲ θαλπομένων τῷ ἱδρῶτι τὸ κατάξηρον αὐτῶν σῶμα μελαίνεται· μεταίως δὲ (αὔτως) καθάπερ θῆρες πλανώμενοι ἄλγη ἔχουσιν. οὐχ ὡς τῶν ἀθρόων Ἀράβων τὸ γένος. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀνδράσιν ὁ δαίμων τὴν ἴσην μοῖραν ἐπὶ ὄλβου θήκατο, τουτέστιν οὐκ ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις

ποῖς ὁ θεὸς τὴν ἴσην μοῖραν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τοῦ πλούτου ἔθηκεν. οἱ δὲ ἄλλοι Αραβες εἰσὶν ἀβρόβιοι, ὡς καὶ οὗτος αὐτόθι περὶ τῶν αὐτῶν ἔδειξεν ἀνωτέρω.

V. 970. Ὑπεράνω δὲ τοῦ Λιβάνου, (ἀνατρέχει καὶ γὰρ πάλιν καὶ πρὸς Συρίαν) ἐπὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, τῆς ἑτέρας Συρίας μακρὰ καὶ ἐπιμήκης πρὸς βορρᾶν ἐκτέταται γῆ, ἐληλαμένη μέχρι καὶ τῆς ἁλικλύστου (ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζομένης) Σινώπης. Συρίας δὴ λέγει ἑτέρας, τῆς νῦν Ἀσσυρίας· αὕτη καὶ γὰρ πάλαι Συρία μεγάλη ἐλέγετο. ταύτης δὲ τῆς ὑψηλῆς (ἢ τῆς βαθείας) Ἀσσυρίας ἤπειρον τὴν μέσην οἱ ἐμπειρότατοι τῶν ἱπποσυνῶν καὶ πολεμικώτατοι ναίουσι Καππαδόκαι· οἱ δὲ Ἀσσύριοι, οἱ Λευκόσυροι, πλησίον θαλάσσης, παρὰ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ἡ δὲ Ἀρμενία, καὶ Μεσοποταμία, καὶ Μηδία, τὰ ὅλα τῆς Ἀσσυρίας εἰσὶ, καθὼς καὶ μεγάλη πάλιν ἐλέγετο.

V. 976. Ἀπὸ δὲ τῶν ὑψηλῶν καὶ τραχέων αὐτῆς ὀρῶν, πρὸς τὴν ἀνατολὴν, τοῦ ἀπείρου [redacted] (οἱονεὶ μεγάλου) ὁ ῥοῦς φαίνεται· ὅστις δὴ Εὐφράτης, πρῶτα μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους μακρὸς ἐπὶ νότον πορεύεται· πάλιν καὶ τοὺς ἀγκῶνας συστρέψας (ἐξ ἐναντίας ἡλίου πορευόμενος) μέσον τῆς Βαβυλῶνος περάσας, ἐπὶ τῆς Περσίδος θαλάσσης τὸ χορτῶδες καὶ ἀχνῶδες αὐτοῦ ἀπερεύγεται, ταῖς ἐσχάταις προχοαῖς καὶ τῆς Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων. ἡ δὲ Τερηδὼν πόλις ἐστὶ πάραλος. τὸ Ἀρμένιον ὄρος, ἢ ὅτι τὸ ὄρος ἐκεῖνο Ἀρμένιον λέγεται, ἢ ὅτι ἐν ἐκείνῳ ἄρτι Ἀρμένιοι κατοικοῦσιν. μετὰ τοῦτον δὲ (τὸν Εὐφράτην) εἰς αὐγὰς (ὅ ἐστιν ἀνατολὰς, ἀνατολικώτερος καὶ γάρ ἐστι) τῶν ποταμῶν ὅλων ταχύτατος καὶ καλὰ ἔχων ῥεύματα Τίγρις (ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ Νιφάτου [redacted] ὄρους). ἴσον ῥοῦν ἐλαύνων φέρει, (τὸ δὲ ἴσον ῥοῦν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ τάχος ὁμαλὸν) τοσοῦτον ἄποθεν καὶ χωρὶς ἀνατολικώτερος ὑπάρχων ἀπὸ Εὐφράτου, ὁπόσον ἐστὶ ἑπτὰ ἡμέρας ὁδοιπόρος ἰσχυρὸς, καὶ γενναῖος ἀνὴρ, καὶ τοῖς ποσὶ ἰσχὺς, ἐνδεύσειεν.

987. Ὑπάρχει δέ τις κατὰ τὸ μέσον περίτροχος (ὅ ἐστι κυκλοτερὴς) τοῖς ὕδασι λίμνη, τοὔνομα Θωνῖτις, οὕτω καλουμένη, ἐφ᾽ ἧς κατὰ τὸν ἐνδότατον τόπον τῆς λίμνης, κάτωπολὺ ὡς εἰς βέρεθρον ἐμπεσὼν ὑποκάτωθεν ὁ Τίγρις σύρεται· ἐκ δευτέρου δὲ πάλιν ἀπόγειος ἀνατείλας ὀξύτερον ῥόον διὰ τραχὺς (ἤτοι τὸ καταφερὲς) τῶν χωρίων, ὡς ἀπὸ τῆς λίμνης πεμπόμενος, προπίμπτει κάτω. οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου ἐπὶ πᾶσι τοῖς ποταμοῖς κατίδοι ταχύτερον.

V. 992. Ὅση μεταξύ ἐστι γῆ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, ταύτην οἱ περίοικοι Μεσοποταμίαν καλοῦσι. οὐδὲ μέντοι τοὺς νομοὺς ἐκείνης τῆς γῆς βουκόλος ἀνὴρ μέμψοιτο, οὐδ᾽ ὅστις τὸν κεράνυχα Πᾶνα (ἤγουν τὸν κέρασι καὶ ὄνυξι χρώμενον, τοιοῦτος καὶ γὰρ ὁ Πὰν φαντάζεται) τῇ σύριγγι τιμῶν, τοῖς ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένοις προβάτοις [ἐπακολουθεῖ.] ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν παντοίαν ὕλην (ὅ ἐστι τὴν πυκνὴν τῶν δένδρων φυτείας) ὁ φυτουργὸς τῶν καρπῶν ἠθερίσατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέτεμεν, ἢ ἀπέρριψεν· ἐπειδὴ τοιαύτη ὑπάρχει τῆς γῆς ἐκείνης ἡ ἄροσις (λέγει δὲ καὶ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, ἢ διὰ τὸν τόπον καὶ τὸν χόρτον) ἐν τῷ αὔξειν μὲν τὴν πόαν καὶ εὐανθεῖς νομούς· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν γενεὰ ὁμοία καὶ παραπλησία τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. ταύτης μὲν πρὸς βορρᾶν. τῆς Μεσοποταμίας, ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν [ἔμπροσθεν τοῦ Εὐφράτου] κεκλιμένοι ἐπὶ τὴν λιπαρὰν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Ἀρμένιοι ἄνδρες, καὶ οἱ ἐκ χειρῶν μαχόμενοι Ματιηνοὶ, εὐτραφεῖς, καὶ πλούσιοι, καὶ τὰ τοῦ πολέμου μεμαθηκότες.

V. 1005. Πρὸς δὲ τὸν νότον ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλὼν, ἣν τοῖς ἀρραγέσιν (ἤτοι τοῖς χαλκοῖς ἢ ἰσχυροῖς) τείχεσιν ἡ Σεμίραμις ἐστεφάνωσε· (λέγεται γὰρ χαλκοῦν εἶναι τὸ τεῖχος, ὡς καὶ παντάχόσε περιορίζεσθαι τῷ ποταμῷ) ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τῷ Βήλῳ (τουτέστι τῷ βασιλεῖ, οὗτος δὲ ὁ Βῆλός ἐστιν ὁ Ζεύς, ἢ

υἱὸς τοῦ Διὸς, βασιλεὺς παρὰ Ἰουδαίοις) μέγαν δόμον εἴσατο (ἀντὶ τοῦ μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησεν ἢ ἱδρύσατο) τῷ τε χρυσῷ καὶ τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ ἀργύρῳ καλλωπίσασα καὶ ἐπιμελησαμένη. συναπτέον δὲ τὸ βασιλεῖ εἰς τὸ μέγαν δόμον εἴσατο· ἵν᾽ ᾖ οὕτως, ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τῷ βασιλεῖ μὲν ναὸν ᾠκοδόμησεν ἡ Σεμίραμις. καὶ ταύτης τὸ πεδίον πελώριον, ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. καὶ ἐκεῖσε πολλοὶ Φοίνικες οἱ κατὰ τὸ ἄκρον κομῶντές εἰσι· λέγει δὲ τὰ δένδρα. ἀληθῶς μὲν καὶ τοῦ χρυσοῦ χαριέστερον ἄλλο ἡ Βαβυλὼν ἅπασα φέρει, ὑγρᾶς βηρύλλου τὴν γλαυκὴν λίθον· ἥτις περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἢ ἐν τοῖς περιβοσίμοις τόποις, τῆς ὀφιήτιδος ἔσωθεν πέτρας φύεται. ὑπεράνω δὲ τῆς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν πνοὴν τοῦ βορρᾶ, οἵ τε Κισσοί, καὶ οἱ Μεσαβάται, καὶ οἱ Χαλωνῖται κατοικοῦσιν· ἅτινά εἰσιν ἔθνη Συρίας.

V. 1016. Ἀλλ᾽ ὁπόταν ἔμπροσθεν εἰς ἀνατολὴν τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν ὁδεύσῃς, μετὰ ταῦτα τῶν Μήδων εὑρήσεις τὰ στενά, ὅπου ἡ Μήδεια φυγοῦσα τὸν Θησέα ἔμενεν. ἐν τίνων τούτων Μηδικῶν ὀρῶν πρὸς τὸν βορρᾶν τὴν ἄγαν θαλασσώδη γῆν ἔχουσιν οἵ τε Γῆλοι καὶ οἱ Μάρδοι καὶ οἱ Ἀτραπατηνοὶ ἄνδρες. πρὸς δὲ τὸν νότον τῶν λαμπροτάτων Μήδων κατοικοῦσι τὰ ἔθνη, ἐξ ἐκείνης τῆς μεγαλοδόξου γενεᾶς γεννηθέντα τῆς ἀψόγου θυγατρὸς Αἰήτου, οἱονεὶ τῆς Μηδείας. καὶ γὰρ ὅτε ἐν Ἀθήναις ἐπεβούλευσε τῷ Θησεῖ διὰ τοῦ θανασίμου ποτοῦ, αἰδεσθεῖσα τὸν Αἰγαίωνα ἐξῆλθε τῆς οἰκείας χώρας, καὶ εἰς τὴν Μηδικὴν ἦλθεν· ἀφ᾽ ἧς ἡ χώρα Μηδία καλεῖται.

V. 1023. Ἡνίκα καὶ γὰρ ἐπὶ τὸν ῥοῦν τοῦ ἀκτώδους Ἰλισσοῦ (τουτέστιν ἐν τῇ ἀκτῇ κειμένου, ἤγουν ἐν τῇ Ἀττικῇ) τῷ γένει τοῦ Πανδιονίδου (ἤτοι τοῦ Αἰγαίωνος, Πανδίονος γὰρ παῖς ὁ Αἰγαίων) τὰ χαλεπὰ φάρμακα ἐβουλεύσατο, αἰδοῖ μὲν τὸν τόπον ἐκεῖνον κατέλιπεν· εἰς δὲ τὴν ὑψηλήν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν βαθεῖαν, ὡς πρὸς Ἑλλάδα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὅλην γῆν, πλανωμένη κατὰ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὴν ὁμώνυμον γῆν παραγίνεται· οὐ πόρρω μὲν τῶν Κόλχων τῆς γῆς· καὶ γὰρ τὴν ὀργὴν τοῦ ἰδίου πατρὸς αὐτῆς ἐφοβεῖτο. τούτου χάριν εἰς ἔτι καὶ ἀρτίως πολυφάρμακοι ἄνδρες ὑπάρχουσιν, ἐπὶ πολλὴν καὶ ἄπειρον γῆν κατοικοῦντες· οἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς πέτρας, αἵτινες τὸν ἀφεγγῆ ναρκισσίτην φύουσι λίθον· (τὸ δὲ ἀφεγγῆ οἱ μὲν τὸν σκοτεινόν, ἐπεὶ καὶ μέλας ἐστίν, οἱ δὲ τὸν πολυφεγγῆ μᾶλλον, ἵν᾽ ᾖ τὸ α ἐπιτατικόν) οἱ δὲ ἐν τοῖς δασέσι καὶ ἐνύδροις καὶ κηπευσίμοις κατοικοῦσι τόποις, καλὰ ποίμνια βόσκοντες, δαψιλῶς καὶ ἀφθόνως τοῖς μαλλοῖς καταβαρούμενα, τοσοῦτον ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τετραμμένοι μέχρι τῶν Κασπίων πυλῶν. αἵτινες πύλαι βαθυνομένης τῆς πέτρας ἐν τάξει πυλῶν εἰσὶ κλεῖδες τῆς Ἀσιήτιδος γῆς· ὅπου καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἡ ὁδὸς ὁμοίως τοῖς ἐρχομένοις καὶ ἐπὶ τὰ νότια ἐκτέταται, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ὑρκανίας, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Περσίδος γῆς.

V. 1039. Ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τῶν Κασπίων πυλῶν τὸ ἔσχατον, [illegible]τατοι καὶ ἐπ᾽ [illegible] τόξα ἔχοντες κατοικοῦσι Παρθοί, τὰ πολεμικὰ ἔμπειροι· οὐ γὰρ τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ τέμνοντες τὴν αὔλακα ἐπ᾽ εὐθείας ὁρμῶσιν, (ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσι τὴν γῆν) οὐ δὲ μετὰ νηῶν τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις διαχαράζουσι, (τουτέστιν οὐδὲ τὴν θάλασσαν περῶσι μετὰ νηῶν) οὐδὲ τοὺς βόας τοῖς βοσκήμασιν [τρέφουσιν·] ἐκ μικρᾶς δὲ ἡλικίας (δηλονότι ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων) τῶν ἱππικῶν εἰσιν ἐν φροντίδι καὶ τῶν τόξων. ἀεὶ δὲ διὰ τὰ πολεμικὰ αὐτῶν γυμνάσια ὁ κτύπος τῶν δοράτων κατὰ τὴν γῆν καὶ τῶν βελῶν ἐστί. πανταχοῦ δέ ἐστι καὶ τῶν ταχυπόδων ἵππων ὁρμωμένων ὁ δρόμος· οὐ δὲ γάρ ἐστιν αὐτοῖς νόμος ἢ δίκαιον πρότερον τοῦ δείπνου γεύσασθαι, πρὸ τοῦ τῇ κα[illegible]τείᾳ τοῦ πολέμου τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἱδρῶτι λουθῆναι. ταῖς δὲ δορυκτήτοισι βιότοις ἄγρας τρέφονται, (τουτέστι τῇ ἐξ ἀπωλείας ἢ ἁρπαγῆς καὶ δόρατος κτηθείσῃ εὐωχίᾳ τρέφονται) ἀλλ᾽ ὅμως καίτοι

ἀπερατε-

ἀπροσπελάστους ὄντας κατὰ τὴν μάχην, καὶ φοβεροὺς, ἡ τοῦ Αὐσονίων βασιλέως (τουτέστι τοῦ Νέρωνος) ἀκωκὴ τοῦ δόρατος (οἱονεὶ ὀξύτης) ἐταπείνωσεν.

V. 1053. Ἐὰν δέ σε ἐπιθυμία καταλαμβάνῃ καὶ ἐπικρατῇ καὶ τοὺς Πέρσας ἰδεῖν, εὐφραδέως ἄν σοι καὶ τούτων τὸ γένος προσείποιμι, καὶ τῶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς περιερχομένων ποταμῶν τὸν πόρον, καὶ τῶν ὀρῶν τὰς ὁδούς· μόνοι καὶ γὰρ τῆς Ἀσίας τὸ ἔθνος βασιλικώτατον ὄνομα ἔχουσι· μόνοι καὶ ἄπειρον τὸν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν πλοῦτον ἔθεντο, ὁπότε τὴν Μῃονίαν (ἥπερ ἐστὶν ἡ Λυδία) ἐπὶ Δαρείου καθελόντες καὶ τὰς Σάρδεις ἐπόρθησαν. ἐκείνων μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ στόματι τὰ ὅπλα χρυσᾶ, χρυσᾶ δὲ καὶ τοῖς πόδεσι τὰ ἑαυτῶν ὑποδήματα ἐκάλλυναν· τοσοῦτος καὶ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἄπειρος πλοῦτος. ἀλλ' ὑπαρχέτω σοι ἡ Περσὶς ὅλη γῆ τοῖς μεγάλοις ὄρεσι περίδρομος, ἐπὶ τὸ νοτιώτερον μέρος τῶν Κασπίων πυλῶν τὴν ἔκτασιν ἔχουσα, ἑλκομένη ἕως τοῦ ὁμωνύμου ἀμφι[illegible] τριχῶς δὲ κατοικοῦσι, καὶ κεχωρισμένοι οἱ μὲν τοξοφόροι ἐπὶ τοῖς ἀρκτῴοις τοῖς σκιεροῖς (ὅ ἐστι τοῖς δυσέσιν) ὄρεσι τῶν Μήδων καθήμενοι· οἱ μὲν μεσήπειροι· οἱ δὲ, ἐπὶ τὸν νότον τῆς θαλάσσης.

V. 1069. Πρῶτα δὲ ἔθνη εἰσὶν οἱ Σάβαι· πλησίον δὲ, οἱ Ταοκοὶ, καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν κατοικοῦσι διχῶς. καὶ ταύτην μὲν τὴν Περσίδα γῆν ἔνθα κἀκεῖσε ταῖς σκολιαῖς προχύσεσιν ἐλαυνόμενοι ποταμοὶ περισσῶς ἀρδεύουσι καὶ πιαίνουσι. χωρὶς μέν ἐστιν ὁ μέγας Κόρος. χωρὶς δὲ ὁ Χοάσπης, ὅς ἐστιν ἀπόρροια τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, Ἰνδικὸν ἕλκων ὕδωρ, οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας παραρρέων τὴν γῆν τῶν Σούσων, ἥπερ ἐστὶ Περσίδος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ [illegible] τὸ ὕδωρ. οὐδεὶς δὲ ἐξ αὐτοῦ, ὡς μυθεύεται, τοῦ Χοάσπιδος πίνει, εἰ μὴ μόνος ὁ βασιλεύς. ἐπὶ τούτου δὲ ταῖς πλευραῖς, καθάπερ κύλινδρον ἐπὶ τὴν γῆν κείμενον, τὸν ἡδὺν τῇ ὄψει θεάσῃ ἀχάτην· ὃν ἀπὸ τῆς πέτρας τοῦ χειμερίου ποταμοῦ αἱ χαράδραι (οἱονεὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὄμβρων τῆς γῆς διασχίσματα) κάτω σύρουσιν. ἀεὶ καὶ διαπαντὸς τῷ χλιαρῷ ἀνέμῳ οἱ καρποὶ χαίροντες πυκνοὶ καὶ στοιχεῖς καὶ ἐπάλληλοι θάλλουσι. διανοούμενος δὲ σκέπτου καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τὸν ὑπόλοιπον πόρον τῆς Ἀσίδος γῆς· καὶ γὰρ ἐγγὺς ἡ βάσις τῆς ἠπείρου (ὅ ἐστι τῆς Ἀσίας) πληροῦται. ἤπειρον δὲ κυρίως τὴν Ἀσίαν [καλοῦσι] διὰ τὸ μέγεθος· τριχῶς δὲ ἡ ἤπειρος λέγεται, ἤτοι σύμπασα γῆ, καὶ Ἀσία ἐξαιρέτως, καὶ κατ' ἐξοχὴν καὶ τὸ Ἰλλυρικόν.

V. 1082. Καὶ πρὸς τῷ ῥεύματι τοῦ Περσικοῦ ὠκεανοῦ, ὑπὸ τῷ ἀνατέλλοντι ἡλίῳ οἱ Καρμανοὶ κατοικοῦσιν, ἄποθεν καὶ χωρὶς, οἷα μεμερισμένην γῆν ἔχοντες, ὡς ἐπείφυλοι τῆς Περσίδος· ἀλλ' οἱ μὲν, ὑπεράνωθεν τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ ἔκτοθεν· ἠπειρῶτίς ἐστι καὶ γάρ. ἡ μὲν βορείας Καρμανία ἔρημος, ἡ δὲ νοτία λιπαρά, πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτων τῶν Γεδρωσῶν, ἅπερ εἰσὶν ἔθνη, ἡ γῆ ἕλκεται τοῦ μεγακήτεος ὠκεανοῦ γείτων· ἐφ' οἷς τισιν ἔθνεσι πρὸς τὰς αὐγὰς παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν οἱ νότιοι Σκύθαι, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλούμενοι, κατοικοῦσιν· ὅστις Ἰνδὸς κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατέρχεται· ταχὺν ῥέων ἐπὶ νότον ἐλαύνων ὀρθὸν, ἀπὸ τοῦ ἠνεμόεντος (ὅ ἐστιν ὑψηλὸν ὄρος) Καυκάσου τὸ πρῶτον ἀρξάμενος, ὅθεν ὁ Εὐφράτης κατέρχεται· (τὸ αὐτὸ δὲ λέγει καὶ Ἠμωδὸν ὄρος· συνεχῆ καὶ γάρ εἰσι ταῦτα·) δύο δὲ στόματα αὐτοῦ ὑπάρχουσι. μέσην δὲ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὡς ἀπὸ στομάτων καὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ποιεῖν νῆσον, ἥν τινα νῆσον καὶ Παταλήνην οἱ ἄνθρωποι καλοῦσιν. ἐκεῖνος δὲ ὁ ποταμὸς πολλῶν ἀνδρῶν ἔθνη ἀποτέμνεται.

V. 1095. Δεικνύοντος μὲν ἐπὶ τὴν κλίσιν (ἤτοι τὴν δύσιν) τοῦ ἡλίου, τούς τε Ὠρήτας καὶ Ἀρβίας, (Ἀρβιες δὲ καὶ Ὠρῆται οἱ αὐτοὶ, οἱ καὶ δυτικώτεροι ὄντες τοῦ Ἰνδοῦ) καὶ τοὺς λινᾶς χλαίνας ἔχοντας ἰδοὺς Ἀραχώτας, (οὗτοι δὲ μᾶλλον βορειότεροι τῶν Ὠρητῶν εἰσι) καὶ τοὺς Σατραΐδας,

καὶ ὅσους πρὸς τῇ ἐξοχῇ τοῦ Παρπανισοῦ. κοινῶς δὲ ὁμοῦ μάλα πάντας ἐπωνύμως Αῥιηνοὺς λέγουσιν· εἰπὲ καὶ γὰρ ἄνωθεν ἐρυθραίων Αῥιηνῶν. οὐκ ἀπέραστον γὰρ καὶ καλὴν κατοικοῦσι γῆν· ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληθοῦσαν λεπτὴν ψάμμον καὶ τοῖς δασέσι θάμνοις· ἀλλ' ὅμως ἐπαρκεῖς καὶ ἱκαναὶ τοῦ βίου τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν ὁδοὶ καὶ ἄλλαι πολλαί. ἄλλον δὲ πλοῦτον ἄφθαρτον κομίζει ἡ γῆ· πανταχοῦ γὰρ τοῦ ἐρυθραίου κουράλλου ὁ λίθος ἐστί· πανταχοῦ δὲ ἐπὶ ταῖς πέτραις ὠδίνουσιν αἱ φλέβες τῆς τε χρυσιζούσης καὶ τῆς κυανῆς (δύο γὰρ εἰσι γένη) τὴν καλὴν πλάκα τοῦ σαπφείρου. τούτους ἀποτέμνοντες βιοτήσιον ὦνον (τουτέστιν ὠφέλειαν, εὐπορίαν τῆς ἑαυτῶν ζωῆς) προσπορίζονται.

V. 1107. Επὶ δὲ τῇ ἐπιρρίσω ἐκείνῃ καὶ πασῶν ἐσχάτῃ γῇ, περὶ τὰ χείλη τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς ἀνατολάς, ἡ τῶν Ινδῶν ἐπίκειται γῆ· καθ' ἣν, ἐπὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν τὰ ἔργα, ὁ ἥλιος ἀνερχόμενος ταῖς πρώταις ἀκτῖσιν αὐτοῦ ἐπιφλέγει. διὰ τοῦτο τὰ σώματα αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πιαινόμενα μελαίνονται. εὐτραφεῖς δὲ τρίχας ὁμοίας τῷ ὑακίνθῳ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν φέρουσι. τούτων οἱ μὲν τοῦ χρυσοῦ τὴν γενεὰν μεταλλεύουσιν (ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ μέταλλα ἐργάζονται) ταῖς εὐκαμπέσι μακέλλαις τὴν γῆν σκάπτοντες· (μάκελλα δὲ καὶ δίκελλα καὶ ἀμάρα καὶ σκαπάνη ὀρυκτικά εἰσιν ἐργαλεῖα) οἱ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ λίνου κατασκευασθέντας ἱστοὺς ὑφόωσιν· οἱ δὲ τοὺς λαμπροτάτους ἢ λευκοὺς πρισθέντας ὀδόντας τῶν ἐλεφάντων ἀποξύουσιν.

V. 1118. Αλλαι δὲ ἐπὶ ταῖς προσόδοις τῶν ἀναύρων (ὅ ἐστι τῶν μὴ ἐχόντων ποταμῶν αὔρας, δηλονότι τῶν ξηροποτάμων) ἢ τὴν γλαυκὴν λίθον τοῦ βηρύλλου, ἢ τὸ τιμιώτατον καὶ διαυγῆ ἀδάμαντα ἰχνεύουσιν, ἢ τὴν χλωρῶς διαυγάζουσαν ἴασπιν· ἢ καὶ τὸν γλαυκιόωντα λίθον τοῦ καθαροῦ (ὅ ἐστι θαλασσοειδοῦς τοπάζου. τέσσαρες δὲ τάξεις εἰσὶ τοῦ λευκοῦ, λευκόν, γαλακτῶδες, γλαυκόν, καὶ χαρωπόν) καὶ τὴν γλυκερὰν ἀμέθυστον ἡσύχως πῶς καὶ μετρίως πορφυρίζουσαν· καὶ γὰρ παντοῖον πλοῦτον τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀενάοις ποταμοῖσιν ἔνθα κἀκεῖσε καταῤῥυτος ἡ γῆ αὔξει· (ἀενάους δὲ λέγει τοὺς ἀεὶ ῥέοντας) ἀληθῶς δὲ καὶ οἱ λειμῶνες (ἀντὶ τοῦ σπειρόμενοι τόποι· λειμῶνας καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοὺς σπειρομένους λέγει τόπους) τοῖς φύλλοις γὰρ ἀεὶ κομόωσιν, ἤτοι εὐθαλεῖς εἰσι καὶ θάλλουσι. καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ μὲν ἡ κέγχρα αὔξεται· ἀλλαχοῦ δὲ ἡ ἐρυθραῖος καλάμη· (ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἀρώματος καὶ θυμιάματος παρ' αὐτοῦ) καὶ αἱ ὗλαι πάνυ θάλλουσι. τὸ δὲ ἐρυθραίου, ἢ ὅτι ἐρυθρὰν ἔχει τὴν χροιάν, ἢ ὅτι πρὸς τὴν Ερυθρὰν φαίνεται.

V. 1128. Διανοούμενος δὲ σκόπει, (ὅπως ἂν σοι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εἴποιμι) ταύτης ἠερμένα (ἤγουν ὑψηλὰ) ὄρη, καὶ τὰ ἔθνη αὐτῆς τῆς γῆς. καὶ αὐτὰ μὲν ἐπὶ ταῖς τετρασὶ πλευραῖς, ἁπάσαις οὔσαις λοξαῖς, ἥρμοσεν ὁμοίως εἴδει ῥόμβου· (ὅπερ ἐστὶ σχῆμα δ'. πλευρὰ διάλοξα [illegible]) καὶ τὰ ἑσπέρια μὲν ὕδατι καὶ τὴν γῆν ἀποτμήγει (ὅ ἐστι διαχωρίζει) ὁμαυρος (ἀντὶ τοῦ γείτων) ὁ Ινδὸς ὑπάρχων καὶ τὸ κῦμα τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον· ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὰς αὐγάς, καὶ ὁ Καύκασος τὰ ἀρκτῷα τοῦ οὐρανοῦ μέρη. καὶ ζῶντα μὲν πολλοὶ καὶ πλεῖστοι ἄνδρες κατοικοῦσιν, οὐχ ὁμώνυμοι καὶ ὁμοῦ ὄντες· ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν κεχωρισμένοι· οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου Ινδοῦ ποταμοῦ· ὅθεν ἀπὸ τῶν σκοπέλων (δηλονότι τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀφ' ὧν ἐστι κατασκοπῆσαι) ὁ ναυσίπορος Υδάσπης λοξὸν συρόμενον τὸν Ακεσίνην εἰσδέχεται.

V. 1140. Επὶ τούτοις δὲ ὁ καλὰ συστρέμματα ἔχων Κάφης ἐπικέκληται. μέσον δὲ τῶν ποταμῶν τούτων [illegible] κατοικοῦσι καὶ οἱ Τάξιλοι· ἐφεξῆς δὲ καὶ οἱ Σκόδροι ἐπικεκληθεῖσι δὲ καὶ τὰ ἄγρια φῦλα τῶν Πευκανέων. μετὰ τούτους δὲ οἱ τοῦ Διονύσου θεράποντες· ὑπερβαλλόντως καὶ γὰρ περὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα τιμῶνται

ται παρὰ τῶν Γαργαλίδων ὁ Διόνυσος· ὅθι ποικίλλω τὴν γενεὰν τοῦ χρυσοῦ (ἀντὶ τοῦ χρυσόν) ὅ τε Ὕπανις (ὅς ἐστι ποταμὸς Σκυθίας) καὶ ὁ θαυμαστὸς Μέγαρσος φέρει. πλουσιώτατοι καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τῶν ποταμῶν. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἠμωδοῦ ὄρους διεγειρόμενοι, ἐπὶ τὴν Γαγγήτιδα χώραν περιρρέουσι, συρομένην πρὸς νότον περὶ τὰ ἔσχατα τῆς Κωλίδος γῆς· ἥτις ἐστὶ νῆσος, ὅπου ἡ Ἀφροδίτη τιμᾶται· καὶ αὕτη μὲν ἐπὶ τὸν βαθέα συστρέμματα ἔχοντα ὠκεανὸν ὑψηλὴ περινένευκε, τοῖς ταχεινοῖς οἰωνοῖσι (δηλονότι τοῖς ταχέσι ὀρνέοις) δυσέκβατος οὖσα. διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἄνδρες ἐπιδοξάζουσιν αὐτὴν Ἄορνιν· ἐν τῷ μὴ ἔχειν ὄρνιν διὰ τὸ ὕψος.

V. 1152. Ὑπάρχει δέ τις τίμιος καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας τόπος, περὶ τὸν καλὰ ῥεύματα ἔχοντα Γάγγην· μεταλλάσσει δὲ ἀρτίως ἐπὶ τὰ πολεμικά· ὅν ποτε ὀργιζόμενος ὁ Βάκχος τὸν τιμήεντα τόπον ἐπάτησεν, ὅτι αἱ ἁπαλαὶ καὶ αἱ τρυφεραὶ τῶν Βακχῶν νεβρίδες εἰς ἀσπίδας [illegible] ὅπλα ἐγίνοντο· οἱ δὲ θύρσοι καὶ ἕλικες [illegible]του ἑλίνου (ὅ ἐστι τῆς πολυκαμποῦς ἀμπέλου) καὶ εἰς σπείρημα δρακόντων (ὅ ἐστιν εἰς ἕλιγμα δρακόντων) οἱ ζωστῆρες ἐμαιμάοντο (ἤγουν εἰς διαζώσματα δρακόντων ἠλλάσσοντο) τότε ὅτε ταῖς ἀφροσύναις αὐτῶν τοῦ Θεοῦ τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν· τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυσαίαν ἐκάλεσαν. κοσμίως καὶ ἐπισημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὁπότε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελανῶν Ἰνδῶν ὤλεσε, καὶ τῶν ἡμῶν ὀρέων ἐπέβη· ὑφ᾽ ὧν τινων ὀρῶν βάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ὁ μέγας ῥοῦς φέρεται. ἐκεῖσε δύο στήλας περὶ τὰ πληρώματα στήσας τῆς γῆς, χαίρων ἐπὶ τὸ χεῦμα κα[illegible] (ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν χαίρων κατ[illegible]λθε.) τοσοῦτοι μὲν κατὰ τὴν γῆν ὑ[illegible]ρτατοι ἄνδρες ὑπάρχουσιν· ὑπερτάτους [illegible] εἰπών, ἐδήλωσεν, ὅτι τῶν ἐπιφανῶν μόνων ἐμνήσθη.

V. 1167. Πολλοὶ δὲ ἔνθεν κἀκεῖσε ἐπὶ τὰς ἠπείρους πλανῶνται· οὓς οὐκ ἄν τις διαδήλως καὶ φανερῶς εἴποι θνητὸς ὑπάρχων· μόνοι δὲ οἱ θεοὶ ῥαδίως καὶ εὐκόλως δύνανται πάντα. αὐτοὶ γὰρ γὰρ πρῶτοι τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐτορνώσαντο (οἱονεὶ ἐν τόρνῳ ἔθηκαν, περιεγράψαντο· τὸ σφαιρικὸν δὲ τοῦ κόσμου ἡ λέξις ἐδήλωσε) καὶ τὴν βαθεῖαν ὁδὸν τῆς ἀμετρήτου θαλάσσης ἐδήλωσαν. αὐτοὶ δὲ ἑδραῖα καὶ ἀσφαλῆ τὰ ἄστρα διακρίναντες ἐν τῷ βίῳ διεστέφησαν· τοῦ δὲ πόντου καὶ τῆς βαθείας ἠπείρου ἑκάστῳ ἀνδρὶ μοῖραν ἐκληρώσαντο ἔχειν· διὰ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ φύσιν, καὶ παρηλλαγμένως ἑκάστῃ τῇ γῇ καὶ τὰ κλίματα ἔλαχεν· καὶ γὰρ ἡ μέν ἐστι λαμπρὰ καὶ λευκή· ἡ δέ, μελανωτέρα· ἡ δὲ καὶ ἀμφοτέρων τὴν μορφὴν ἔλαχεν. ἡ δὲ ἄλλη τῆς Ἀσσυρίας ὁμοία καὶ παραπλησία τοῖς ἄνθεσι τῆς μίλτου (ὅ ἐστι τοῖς ἀρώμασιν) ἔλαχεν. λέγει δὲ τὸ Σινωπίδιον, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἀρώματος. ἀνωτέρω καὶ γὰρ Ἀσσυρίαν τὴν Σινώπην ταύτην καλεῖ. ἄλλαι δὲ ἀλλοῖαι, ἤτοι ἑτεροειδεῖς· οὕτω καὶ γὰρ ὁ μέγας διανοησάμενος ἐσκέψατο Ζεύς. οὕτω τοῖς ἀνθρώποις ἑτεροῖα (οἱονεὶ ἄλλην ἄλλως ἑτεροειδῆ) κατεσκεύασε πάντα. ὑμεῖς δέ, ὦ ἤπειροι, καὶ αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ νῆσοι, καὶ τὰ ὕδατα τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὰ μεγάλα τοῦ πόντου χεύματα, καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ κρῆναι, καὶ τὰ βησσήεντα ὄρη αὐτοῦ, καὶ τὰ βάσιμα ἢ κατάσκια καὶ δασέα χαίρετε· ἄρτι γὰρ γὰρ τὸ μέγα κῦμα τῆς θαλάσσης ἐπέδραμον· ἄρτι δὲ καὶ τὸν πολλὰς ἔχοντα στροφὰς πόρον τῆς ἠπείρου. ὧν τινων ἕνεκα ἐκ τῶν μακάρων καὶ ἀθανάτων θεῶν ὡσανεὶ ἡ ἀνταπόδοσις ἀνταξία γένοιτο.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἄνεμοι εἰσὶ δώδεκα. ἐγείρονται δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων περάτων ἀνατολῶν, δυσμῶν, ἄρκτου, καὶ μεσημβρίας. πρῶτος ἀπηλιώτης, δεύτερος καικίας, τρίτος βορρᾶς καὶ θρᾷξ, τέταρτος ἀπαρκτίας, πέμπτος θρασκίας, ἕκτος ἰάπυξ, ζ′ ζέφυρος, ὄγδοος λίψ, ἔννατος λιβόνοτος, δέκατος νότος, ἑνδέκατος εὐρόνοτος, δωδέκατος εὖρος.

ΠΑΡΕΚ-

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΙΝΩΝ

ΣΧΟΛΙΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

V. 31. Ἀμυκλαίοιο Κανώβου] μετὰ [1] τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν Μενελάου ἀποπλανηθέντος περὶ τὰ τῆς Αἰγύπτου μέρη, καὶ τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου ἀποπνιγέντος, διαδέχεται τὴν ναῦν Κάνωβος ὅστις, καὶ πολλὰ διατρίψας ἐν Αἰγύπτῳ ναυπηγῶν τὰ σκάφη, ὑπὸ ὄφεως πληγεὶς τελευτᾷ. ὃν καὶ θάψας Μενέλαος, πόλιν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἱδρύσατο, ἐάσας τὸ ἀχρειότατον τοῦ στρατοῦ μέρος καί τινας Αἰγυπτίους οἰκεῖν τὴν πόλιν. καλεῖται δὲ καὶ Ἡρακλεωτικὸν τοῦτο τὸ στόμα τοῦ Νείλου. ὅτε γὰρ ἐπανῄει φέρων τὰ χρύσεα μῆλα ὁ Ἡρακλῆς, πεζὸς διέβη τὴν Λιβύην πᾶσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν ἐθεάσατο. εἰς Ἄμμωνα δὲ ἥκων, μεγαλοπρεπῶς ἔθυσε τῷ Δαίμονι· κἀκεῖθεν διέβη εἰς Αἴγυπτον, ἀφ' οὗ τὸ στόμα Ἡρακλεωτικὸν ἐκλήθη.

V. 64. Ἐνθά τε καὶ στῆλαι] Ἡρακλῆς περιελθὼν πᾶσαν τὴν γῆν, στήλας αὐτῆς ἔθηκεν. ἔθετο δὲ περὶ τὸν Ἄτλαντα, ὅτε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἀπήλασεν, διαβὰς τὸν πορθμὸν, ὅς ἐστι πλάτει μὲν στενότατος, ἀμφὶ τοὺς ξ΄. σταδίους, διπλασίων δὲ τῷ μήκει· ῥοώδης δὲ ἄγαν, ὡς τοῦ ὠκεανοῦ τε καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης εἰς στενὸν ἐλαυνομένων. τοὺς δὲ ἑκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ λόφους Ἡρακλείους στήλας προσηγόρευσεν. ἔστι δὲ ἑκατέρου ὕψος οὐ μεῖον ὀργυιῶν ρ΄. ὄνομα δὲ τῇ μὲν Εὐρωπαίᾳ κατὰ μὲν βαρβάρους Κάλπη· κατὰ δὲ Ἕλληνας Ἀλύβη· τῇ δὲ Λιβυκῇ κατὰ μὲν Ἕλληνας Κυνηγητική· κατὰ δὲ βαρβάρους Ἀβιννα· ὡς Χάραξ ἱστορεῖ. αὗται δὲ πρότερον Κρόνου ἐλέγοντο στῆλαι, διὰ τὸ μέχρι τῆς τῆδε ὁρίζεσθαι δῆθεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. δεύτερον δὲ ἐκλήθησαν Βριαρέω, ὥς φησιν Εὐφορίων· τρίτον δὲ Ἡρακλέως.

V. 74. Γαλάτης ῥόος] οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλάται τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄποικοί εἰσιν, ὡς καὶ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴβηρες τῶν ἐν ταύτῃ ἄποικοί εἰσι. περὶ ὧν φησι καὶ Καλλίμαχος. " [2] Βρεττανοὺς ἐφ' Ἑσπερίας θαλάσσης ἦγαν Ἑλλήνων καὶ ἐπανίστη".

V. 76. Λιγυστὰς ἕλκεται ἅλμη.] μετὰ τὸν Ἰβηρικὸν καὶ Γαλατικὸν πόντον ἑξῆς ἐστιν ὁ Λιγυστικὸς, ὃς κέκληται ἀπὸ [3] Λίγυος τοῦ Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ· ὃν

1 Vide *Anonymi* Paraphraſin, p. 1. col. 2. 2 Vide *Euſtathium* ad *Dionyſium*, p. 12. col. 2. 2 Verba illa *Callimachi*, fœde corrupta, forſan ex eo libro quem *de Origine Urbium* ſcripſiſſe *Callimachum* teſtatur *Suidas*. 3 Vide *Euſtath*. p. 15. col. 2..

ἱστοροῦσι τὸν Ἡρακλέα κεκωλυκέναι ἀπιόντα ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς· τὸν δὲ εὔξασθαι τῷ Διΐ, διὰ τὸ μὴ ἐπάγεσθαι ἀμυντήριον· ὁ δὲ λίθους ὕσας κατέχωσεν αὐτούς. ὅθεν Λίθινον ἐστὶ πεδίον ἐκεῖσε οὕτω καλούμενον.

V.128. Ὅσσον ἐπιπροθέηκε] ἕως [1] Χελιδονίων Παμφυλίας· τρεῖς δέ εἰσιν αὗται· Μελανίππη, Γάγγαι, καὶ Κορυδάλλαι.

V.135. Ἴμβρον ἔχων] ἀπὸ τῶν Θρακικῶν μερῶν ἡ Ἴμβρος· ἡ δὲ Τένεδος πρὸς τῇ Ἀσίᾳ κεῖται· ἀπὸ δὲ Τενέδου ὁ Ἑλλήσποντος ἄρχεται. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ Ἑλλησπόντου πλατυτέρα ἐστὶν, οἷα δὴ καὶ τέλος τοῦ Αἰγαίου οὖσα· ὡς καὶ [2] Ὅμηρος, "ἐς "πλατὺν Ἑλλήσποντον".

V. 138. Τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα] ὁ νοῦς τοιοῦτος. ὑπὲρ ἧς Προποντίδος πρὸς τὰ νότια μέρη πολλά ἐστιν ἔθνη τῆς Ἀσίας· ἵνα εἴπῃ καὶ περὶ Ἰωνίαν καὶ Λυδίαν καὶ Λυκίαν. καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ἀφορῶντα τῆς Ἀσίας παραλίας ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου. καλεῖται δὲ τοῦτο μέρος [illegible] ὅπερ καὶ Ἡρόδοτος ἀρ-χαῖα λέγει. ἔστι δὲ ὁ α[illegible] πρὸς νότον.

V.167. Ὀρθὸν Κιμμερίου] πλησίον γάρ εἰσιν οἱ Κιμμέριοι περὶ τὸν ἰσθμὸν, οὗ ἐστιν ὁ Ταῦρος·

V.183. Τῇ καὶ τῇ] τὸ εἰπεῖν κατάστικτον καὶ ποικίλην ἔδειξε πολλὰ χρώματα τῆς γῆς. διάφορος ἡ Λιβύη τοῖς χρώμασιν· ἔστι γὰρ μελάγγεος, ψαμμώδης, αἰγιαλώδης, ἐρυθρόβωλος. ΑΛΛΩΣ. ποικίλλεται γὰρ ταῖς λεπίσι τῆς ξηρασίας ἡ γῆ τῆς Λιβύης. καί ἐστιν ὥσπερ ἡ παρδάλεως δορά. μεταφορικῶς γὰρ παρδαλέη, διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροίας τῆς κατ' ἐκείνην τὴν γῆν.

V. 206. Λωτοφάγοι ναίουσι] φιλόξενοι [illegible] φάγους ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῖς λωτοῦ. δοκοῦσι γὰρ φιλοξενίας ἔχεσθαι, ἢ φιλόξενοι. καὶ γὰρ τὸ παρ' αὐτοῖς ἀναδιδόμενον ἄνθος φυσικήν τινα χρῆσιν ἔχειν ἐποχῆς φιλοξενίας νενόμισται. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὁ [3] Ποιητὴς λέγων· "Τῶν "δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρ-"πὸν", "Οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν "ἤθελεν, οὔτε νέεσθαι", "Ἀλλ' αὐτοῦ βού-"λοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι" "Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε "λαθέσθαι".

V. 210. Αὔσονις αἰχμὴ] οἱ μὲν ὅτι Λέντουλον Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐδολοφόνησαν· οἱ δὲ ὅτι διωχθέντος ἄχρι Φαρσάλου τοῦ Πομπηΐου, καὶ φυγόντος εἰς Αἴγυπτον, οἱ τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονοῦντες Σκιπίων, Πετρήϊος, καὶ ὁ νεώτερος Κάτων, συνέστησαν ἐν Λιβύῃ κατὰ Καίσαρος, ἅμα Ἰόβᾳ τῷ βασιλεῖ Μαυρῶν· ὧν ὁ μὲν Σκιπίων παρατασσόμενος ἀπώλετο· οἱ δὲ, μὴ φέροντες τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον.

V. eod. Καὶ Ἀμυκλαίων] ἐπειδὴ ὁ Θήρας ἄνωθεν Λάκων ἦν. ἀποικίαν δὲ ἔστειλεν εἰς Κυρήνην οὗ μέμνηται Καλλίμαχος [4] περὶ τῆς ἱστορίας· ἐκ μὲν Σπάρτης ἐκ τοῦ γένους Οἰδίποδος ἤγαγε Θηβαίους εἰς ἀπόκτισιν, εἰς δέ σε Θήραν οὗρος Ἀριστοτέλης. Λάκωνες γὰρ ἦσαν οἱ περὶ Θήραν πρώην οἰκοῦντες· ὕστερον δὲ σὺν τῷ Ἀριστοτέλει ἀπῆραν εἰς Κυρήνην.

V.219. Τέμπεα Κέρνης] Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας παρὰ τῷ ὠκεανῷ· τὰ δὲ κοῖλα τῶν ὀρῶν τέμπη καλοῦνται.

V.223. Σιήνης ὑπ' Αἰθιόπων] τότε ἀνέρχεται καὶ πλημμυρεῖ ὁ Νεῖλος, ὅτε ἡ ἐπιτολὴ τοῦ κυνὸς γίνεται.

V.226. Ἑπτὰ διὰ στομάτων] ἐκ τῶν Βλεμμύων ἐπὶ τὰ βόρεια φέρεται ὁ Νεῖλος δι' ἑπτὰ στομάτων ἐπισήμων. εἰσὶ δὲ ταῦτα· Ἡρακλεωτικὸν, Βολβιτικὸν, Σεβεννυτικὸν, Μενδήσιον, Πηλουσιακὸν, Κανωβικὸν, Θερμουθιακόν.

V. 310. Ἀγάθυρσοι] [5] Ἀγάθυρσος υἱὸς Ἡρακλέους, ἀδελφὸς Γέλωνος· ἐξ

1 Vide Paraphraſin ad v. 128. 2 *Iliad.* p. v. 432. 3 *Odyſſ.* 1. v. 94. 4 Mendoſe quæ ſequuntur, prout in Exemplari exſtant, excudi fecimus. 5 Vide *Paraphraſin* ad v. 30. & *Euſtathium* p. 55. col. 2.

ὧν

ὧν καὶ τὰ ἔθνη εἰλήφασι τὴν ἐπωνυμίαν.

V. 323. Αὐτοί τε Θρήϊκες] ἄρχονται μὲν ἀπὸ Μακεδονίας ὁμοῦ καὶ Παιονίας, καὶ παρεκτείνουσιν ἄχρι Σκυθίας. οἰκοῦσι δὲ τὰ μὲν ἥμερα Μακεδόνες, τὰ δὲ τραχέα Σκύθαι. ἐπιφανῆ δὲ ἔθνη εἰσί, Σίθωνες, Τετράχοροι, Βίστωνες.

V. 348. Κυλλήνηθεν] Κυλλήνη ὄρος Ἀρκαδίας. Ἀρκάδες δὲ ἀνέκαθεν οἱ Πελασγοί, ὡς καὶ Ἔφορος.

V. 365. Λοκροὶ ἔασιν] Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἐπιζεφυρίους τοὺς Λοκρούς φασι καλεῖσθαι, διὰ τὸ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κεῖσθαι.

V. 376. Τάρας, δ' ἄλος] μέμνηται τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος, λέγων οὕτως· "[1] πάντας ἀφ' Ἡρακλέους ἐπίτυ-
"μον **** ἔξοχα δ' ἐν πεδίοις οἱ πό-
"λιν Ἰταλῶν ἀκούετε."

V. 392. Εἰς ὀφίων] ἰστέον δὲ ὅτι Κάδμος καὶ Ἁρμονία ἡ γαμετὴ μετεμορφώθησαν εἰς θηρία, ἐπειδὴ τοῦ Ἄρεως ὄφιν ἐφόνευσεν ὁ Κάδμος, ὃς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀνεῖλεν, Ἔλαφον καὶ Δηϊλέοντα.

V. 416. Κράθις] ἔστι καὶ Σικελίας ὁ Κράθις ποταμός, ὥς φησι Θεόκριτος.

V. 422. Τὴν μέν τε Σαρωνίδα] ὡς μὲν Εὐφορίων φησίν, ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπιδιώκων σῦν ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν· καὶ διὰ τοῦτο Σαρωνικὸν κληθῆναι πέλαγος. ὡς δὲ Παρθένιος ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσι λέγει, ἐπειδὴ Μίνως, λαβὼν τὰ Μέγαρα διὰ τῆς Νίσου θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ καὶ ἀποτεμούσης τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς τὸν μόρσιμον πλόκαμον, καὶ αὐτὸν οὕτω προδούσης, ἐννοηθεὶς ὡς ἡ πατέρα προδοῦσα οὐδενὸς ἄν ποτε ῥᾷστον φείσαιτο, προσδήσας αὐτὴν πηδαλίῳ νεώς, εἴασεν αὐτὴν ἐπισύρεσθαι τῇ θαλάσσῃ. ὅθεν Σαρωνικὸς οὗτος ὁ πόντος ἐκλήθη.

V. 461. Αἰόλου εἰσί] Αἴολος ἀνὴρ ἐγένετο πολυχρόνιός τε καὶ ναυτικώτατος, προειδεῖν ἀνέμους ἱκανός, καὶ ἱστία πρῶτος ἐξευρών. ΑΛΛΩΣ. Ἄρνην περὶ γάμου κύουσαν ὁ πατὴρ Αἴολος εἰς Ἰταλίαν ἐξορίζει. Μετάποντος δὲ ἄρχων τῶν τόπων γυναῖκα αὐτὴν ποιεῖται, τὴν προτέραν Σιρὶν μετοικήσας εἰς τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν. οἱ δὲ τεχθέντες ἐξ Ἄρνης, Βοιωτὸς καὶ Αἴολος, βουλήσει τῆς μητρὸς κτείνουσι τὴν Σιρίν, καὶ μετοικίζονται φόβῳ τοῦ Μεταπόντου, ὁ μὲν ἅμα τῇ μητρὶ εἰς Βοιωτίαν, ὁ δὲ ****.

V. 465. Ἑπτὰ δέ οἱ] διάδηλοι καὶ φανεραὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι πλεόμεναι νῆσοι· διότι μέσον ἔχουσιν οἱονεὶ μεταξὺ ἀλλήλων περικυκλούμενον διάπλουν.

V. 493. Νῆσοί κεν φαίνοιντο] Θεσπρωτοῦ υἱὸς ἦν ὁ Ἀμβραξ, ἀφ' οὗ ὅ, τε κόλπος ὠνομάσθη Ἀμβρακικὸς καὶ ἡ πόλις Ἀμβρακία. καὶ Κέρκυραι δὲ β.' εἰσίν· ἡ μὲν λεγομένη νῦν Φαιακὶς ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἀδρίου· περὶ δὲ τὰ ἔνδον ἡ ἑτέρα, λεγομένη Μελιγουνίς. καὶ δύο λιμένας ἔχει ἡ Φαιακίς, τὸν μὲν Ἀλκινόου, τὸν δὲ Ὕλλου. διό φησι Καλλίμαχος· ὁ ἀμφίδυμος Φαίαξ.

V. 497. Ἀχελώϊος] φασὶ γὰρ τὰς Ἐχινάδας ὑπὸ τοῦ Ἀχελώου κεχῶσθαι. ἐχρηματίσθη γὰρ τῷ Ἀλκμαίωνι νήσοις οἰκῆσαι, ἣν οὐκ εἶδεν ἥλιος.

V. 509. Ἄστυ Διωναίης Ἀφρ.] Κέρασιν αὐτὴν καλουμένην ᾤκισεν υἱὸς Αἰγύπτου, οὗ υἱὸς Κέλτης ἄπαις τελευτᾷ. Κέφαλος δὲ ὁ Πανδίωνος καὶ Ἕρσης εἰς τὴν Ἀσίαν οἰκῶν ἔσχε παῖδας Ἑῷον καὶ Πάφον, ὃς διαβὰς εἰς αὐτὴν * πόλιν κτίζει Πάφον. οὗ υἱὸς Κινύρας προσέσχε τὴν νῆσον, καὶ Πυγμαλίων Φοίνιξ· οὗ θυγατέρα Θυμαρέτην γαμεῖ Κινύρας, καὶ ποιεῖ Ὀξύπορον καὶ Ἄδωνιν.

V. 523. Ὠγυγίην τε Θάσος] κάρπιμος γὰρ ἡ Θάσος οἱονεὶ δάσος· ἐξ οὗ Θάσιος ὁ πλοῦσιος· [illegible] ἡ Θάσος.

V. 524. Σάμος] ἡ Θρακική, ἣ καὶ Σαμοθρᾴκη καὶ Ἠλεκτρὶς ὀνομαζομένη.

1 Iſta itidem mendoſa, nec ſine ope melioris codicis reſtituenda.

ἐκεῖ

ἐκεῖ γὰρ Ηλέκτρα ἡ Ατλαντος τὸν Δάρδανον ἐγέννησεν.

V. 526. Αἱ δ' Ασίης] αἵτινες δὲ πρώτην μοῖραν τῆς Ασίας ἔλαχον Κυκλάδες νῆσοι ὀνομάζονται, διὰ τὸ κύκλῳ περιέχειν τὴν Δῆλον. Χαριστήρια δὲ τῷ Απόλλωνι καὶ χορὺς καὶ ᾠδὰς ὑπὲρ τῆς τῶν νόσων ῥύσεως ἀνάγουσι, τοῦ νεωστὶ ἔαρος ἀρχομένου.

ΑΛΛΩΣ. Κυκλάδας δὲ πάσας ἐπῴκησαν οἱ Αθηναῖοι. καὶ ἡγήσαντο μὲν εἰς Κέων Θερσίδαμος, εἰς δὲ Σίφνον Αλκήνωρ, εἰς δὲ Δῆλον Αντίοχος, εἰς δὲ Σέριφον Επόκλης, εἰς δὲ Νάξον Αρχέπμος καὶ Τεῦκλος, εἰς δὲ Ρήνειαν Δήλων, εἰς δὲ Σῦρον Ιππομέδων, εἰς δὲ Μύκωνον Ιπποκλῆς, εἰς δὲ Αμοργὸν Νάξιοι, εἰς δὲ Ανδρον Κέναιθος καὶ Εὐρύλοχος, εἰς δὲ Κύθνον Κέστωρ καὶ Κεφαλῆνος, εἰς δὲ Πάρον Κλύτιος καὶ Μέλας.

V. 585. Εὐθεῖαν ἐπὶ κλίσιν] ὅτι μέρος ἀειφανές ἐστι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, κατ' εὐθεῖαν τῶν ἀκτίνων ἐρχομένων ὡς βορειοτέραν οὖσαν τὴν νῆσον· μηλοειδῶς αὐτὴν περιστρέφεται, καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον ἕως οὗ ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη οἰκοῦντας Ινδοὺς καὶ Αἰθίοπας. νότιον μέρος λέγει τὸ ἡμικύκλιον ἐν ᾧ γίνεται ἡ ἐπιμήκης ἡμέρα.

V. 620. Σχῆμα δέ τοι Ασίης] Ασία εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἄσιν πολλὴν ἔχειν. οἱ δὲ ἀπὸ Ασίας μητρὸς Προμηθέως. καὶ ἡ Αττικὴ δὲ Ασία πρώην ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Διονύσιος ὁ Κυζικηνός. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ποσειδωνία ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Πορφύριος.

V. 687. Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης] Χάραξ φησὶ πολλαῖς ναυσὶν εἰσπλεῦσαι τοὺς Αργοναύτας· ὧν ἀποπλανηθῆναί τινας, καὶ ἐν μιᾷ εἶναι τοὺς Ηνιόχους τῶν Τυνδαριδῶν Τελχῖνα καὶ Αμφίταν. τῆς δὲ νηὸς [illegible]αχθείσης ἐν τῇ Μαιώτιδι, αὐτόθι αὐτοὺς ἀπομείναντας ἦρξαν· ἀφ' ὧν Ηνιόχους κληθῆναι τοὺς ἐνοικοῦντας. ὅθεν καὶ Διοσκουριάς ἦν ἐκεῖσε λεγομένη πόλις, περὶ ἧς αὐτός φησι, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων.

V. 724. Ηερόεσσαν ἴασπιν] σκοτεινήν. ἠερόεσσαν δὲ αὐτὴν εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀστερίας, ἥτις ἐστὶ διαυγής, περὶ ἧς φησι καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν. ἡ δὲ ἠερόεσσα ἴασπις ἐχθρά ἐστι, φησί, ταῖς ἐμπούσαις, καὶ τοῖς δαίμοσιν. ἔμπουσα δὲ δαιμόνιον περὶ τὴν Εκάτην λεγόμενον Ονοκωλέα.

V. 805. Μυσίδος αἴης] Μυσίδα δὲ τὴν μικρὰν Βιθυνίαν λέγει. ἐνταῦθα καὶ ὄρη αὐτῆς τὰ νῦν καλούμενα Ολύμπια. ὁ δὲ Κίος ποταμὸς Μυσίας, ἤτοι μικρᾶς Βιθυνίας.

V. 825. Μιλήτου γε μεσηγὺ] τῶν ἐπιφανῶν τις ἦν ἐν Κρήτῃ ὁ Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις ἐκεῖ Μίλητος, ὃς Μίνωος ἐπιστρατεύσαντος τῆς Κρήτης κατάγεται εἰς Λυδίαν τῆς Ασίας· οὗ οἰκήσας Οἰκοῦντα τὸν τόπον ὠνόμασεν, καὶ ἱερὸν Αφροδίτης ἱδρύσατο. γαμεῖ δὲ Δοίην τὴν Μαιάνδρου, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Καρίᾳ· καὶ ποιεῖ Κελάδωνα, Καῦνον, Βυβλίδα. ὧν ὁ Καῦνος οὐ φέρων τὸν ἔρωτα τῆς ἀδελφῆς μετοικίζεται εἰς Λυδίαν. Κελάδων δὲ ἄρξας Οἰκοῦντος τὸν πατέρα εἰς τὴν πλησίον νῆσον ἔθαψεν, οὗ καὶ αὐτὸς μετῳκίσθη κατὰ χρησμὸν, καὶ Μίλητον αὐτὴν ὠνόμασεν· γέφυρα δὲ διορίζει τὰ νῦν Οἰκοῦντα καὶ Μίλητον. ἐν δὲ Εφέσῳ Αρτέμιδι ἱερὸν ἐποίησαν αἱ Αμαζόνες, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ.

V. 870. Ταρσὸν ἀφεὶς] ἡνίκα ἀπὸ τοῦ ἵππου ὁ ἡμίθεος Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Δία πορευόμενος ἔπεσεν. μυθεύεται γὰρ ὅτι Βελλεροφόντης ποτὲ τοῦ ἐπίκλην λεγομένου Πηγάσου ἐπιβὰς ἵππου, ὃς ἐκ τῆς ἀγέλης τοῦ Ηλίου ἐτύγχανε, θελήσας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν διὰ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ, καὶ βληθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν σὺν τῷ ἵππῳ ἔπεσεν, ὡς τοῦ ἵππου πτερορρυήσαντος, διὸ καὶ ὡς πρῶτος πατήσας ἐκείνην τὴν γῆν, τοιοῦτον ὄνομα κατέλιπεν ἐν αὐτῇ. ὅπου ταφῆναι καὶ τὸν Σαρδανάπαλον λέγεται, ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Αλήϊον πεδίον. οὗ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐμνημόνευσε. λέγεται δὲ ὡς Ταρσὸν καὶ

Ἀγχιάλειαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος ἔκτισε.

ΑΛΛΩΣ] Μεδούσῃ μιᾷ τῶν Γοργόνων Ποσειδῶν ἐμίγη. αὕτη περὶ κάλλους ἐφιλονείκησε τῇ Ἀθηνᾷ. ἥδε δεδωκυῖα Περσεῖ τὰ ὑποδήματα Ἑρμοῦ τὰ πτερωτὰ καὶ τὴν Αἰδωνέαν κυνέην, ἐποίησεν αὐτὸν ἀποτεμεῖν τὴν αὐτῆς κεφαλήν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς ὁ Πήγασος, ὃν λαβὼν Βελλεροφόντης ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ κατενεχθεὶς κατεάγη, καὶ ἐπλανᾶτο ὕστερον μαινόμενος.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΤΙΝΑ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ,

ΟΣΟΝ ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ,

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀρχήν. ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ μεγάλου τῆς Σελήνης ῥέουσιν ὀκτὼ ποταμοί· τέσσαρες μὲν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ ὄρους, τέσσαρες δὲ ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ. τῶν μὲν οὖν δυτικῶν ποταμῶν τὸ ἐφεξῆς οὕτως ἔχει. πρῶτος μὲν πρὸς δύσιν ὁ λεγόμενος Χερβάλας ποταμὸς ῥεῖ. δεύτερος δὲ ὁ καλούμενος Χεμισέτ. οὗτοι οἱ δύο ἑνοῦνται κατὰ τὴν Μέτην πόλιν, εἶτα ῥέουσιν εἷς. τρίτος ὁ Χιαγόνας. τέταρτος ὁ Γαββάλας. οὗτοι οἱ τέσσαρες ῥέοντες εἰσβάλλουσιν εἴς τινα λίμνην καλουμένην Καταράκτας. οἱ δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἄλλοι τέσσαρες ταύτην ἔχουσι τάξιν. πρῶτος μὲν ὁ παρὰ τὴν γῆν τῶν Πυγμαίων ἀνώνυμος ὤν, καὶ ὁ δεύτερος ὁμοίως ἀνώνυμος. οὗτοι οἱ δύο ἑνοῦνται, καὶ ἑξῆς ῥέουσιν εἷς. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως ἀνώνυμος. ὁ δὲ τέταρτος ἔσχατος πρὸς ἀνατολὰς καλεῖται Χαράλας. οὗτοι οἱ τέσσαρες ῥέοντες εἰσβάλλουσιν εἴς τινα λίμνην καλουμένην τῶν Κροκοδείλων. ἐντεῦθεν μὲν ἡ τῶν Καταρακτῶν λίμνη ἐκρέει δυσὶ ποταμοῖς, οἵτινες ἑνοῦνται κατὰ τὴν Χιέραν καὶ Χάζαν πόλιν. ὁμοίως καὶ ἡ τῶν Κροκοδείλων λίμνη ἐκρέει δυσὶ ποταμοῖς· οἵτινες ἑνοῦνται καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν Σίνγον καὶ Ἀβαμπόλιν. οὗτοι οὖν οἱ δύο, καὶ οἱ τὴν κατὰ Χάζαν ἑνούμενοι, ἄλλοι δύο γίνονται, εἷς κατὰ τὴν Ἐλεφαντοφάγων γῆν, καλούμενος Μέγας ποταμός. μέσον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Κινναμωμοφόρος γῆ, καὶ οἱ Πυγμαῖοι. ῥέων δὲ ὁ Μέγας ποταμὸς διήκει μέχρι τῶν Χαμπσίδων. τούτῳ ἑνοῦται ὁ ἐκ τῆς Κόλης, ἤτοι Κολέης λίμνης, ῥέων ποταμὸς Ἀστάπους καλούμενος. τῷ δὲ Ἀστάποδι ἑνοῦται Ἀσταβόρας λεγόμενος ποταμός, καὶ αὐτὸς μέγας κατὰ τὴν γῆν τῶν Αὐξουμιτῶν, πρὸ τοῦ ἑνωθῆναι τῷ Μεγάλῳ ποταμῷ. μέσον δὲ τοῦ Ἀσταβόρου καὶ Ἀστάποδος κατοικοῦσιν οἱ Στρουθοφάγοι. εἶτα ὁ μὲν Ἀστάπους καὶ Ἀσταβόρας, ἑνούμενοι κατὰ τὴν Αὐξουμίτιν, ἑνοῦνται ὡς εἷς τῷ Μεγάλῳ ποταμῷ κατὰ τοὺς Μακροβίους καλουμένους. ἔπειτα διαχωρίζονται εἰς δύο. καὶ ὁ μὲν Μέγας ποταμὸς ῥέων πρὸς δύσιν ἔχει συμβάλλοντα ἔσω δὲ αὐτοῦ ῥεύματος ἕτερον ποταμὸν ἐκ τῆς Ψεβόλης λίμνης ῥέοντα Γαβάγχι καλούμενον. ὁ δὲ Ἀστάπους καὶ Ἀσταβόρας εἷς ῥέοντες κατ'

ἀνατολὰς

ἀνατολὰς μίσγονται αὖθις τῷ Μεγάλῳ ποταμῷ, μέσον περιλαμβάνοντι νῆσον μεγάλην καλουμένην Μερόην, ἴσην σχεδὸν τῇ Πελοποννήσῳ. ἐντεῦθεν ῥέων εἷς ὁ Νεῖλος σκολιὸς ἐκδίδωσι κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Φάρον ἑπτὰ στόμασιν.

Ὁ Νεῖλος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Σεληναίων ὀρῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κινναμωμοφόρου γῆς ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων διέξεισι πᾶσαν ἐπ᾽ εὐθείας τὴν Αἴγυπτον κάμψας, καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ Καταρράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἀρξάμενος τῆς καμπῆς, ἔχει ἐμβάλλοντας εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἕω δύο ποταμοὺς, περιλαμβάνοντας νῆσον μεγάλην καὶ ὀνομαστὴν, τὴν Μερόην· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας, ὁ δὲ Ἀστάπους καλεῖται. ἡ Μερόη τρισχιλίοις μὲν σταδίοις τὸ μῆκος, εὖρος δὲ χιλίοις. περιγράφεται κατὰ τὸν Τρίκκης Ἡλιόδωρον ἐν ι΄. βιβλίῳ Αἰθιοπικῶν γράφοντα οὕτως· ἡ γὰρ δὴ Μερόη μητρόπολις οὖσα. ——

Μετὰ τὸ Πηλουσιακὸν στόμα τοῦ Νείλου Πηλούσιον πόλις ἐστὶ παρὰ τὴν θάλασσαν. ἑξῆς δὲ τὸ Κάσιον ὄρος, εἶτα τὰ Ῥινοκόρουρα. μέσον δὲ τοῦ Κασίου ὄρους καὶ τῶν Ῥινοκορούρων ἡ Σιρβωνὶς λίμνη. μετὰ τὰ Ῥινοκόρουρα ἡ νέα Γάζα κεῖται, πόλις οὖσα καὶ αὐτή. εἶθ᾽ ἡ ἔρημος Γάζα. εἶτα ἡ Ἀσκαλὼν πόλις· μετὰ ταύτην ἡ Ἄζωτος· ἑξῆς ἡ Ἀκκάρων πόλις. ἔπειτα ἡ Λύδδα πόλις· εἶθ᾽ Ἰόππη· ἑξῆς ἡ Καισάρεια Παλαιστίνης πόλις· εἶτα ἡ Δῶρα. μετὰ ταύτην τὸ Καρμήλιον ὄρος· εἶτα ἡ Πτολεμαῒς πόλις· εἶτα ἡ Τύρος· ἑξῆς ἡ Σιδών. μετὰ ταύτην ἡ Βήρυτος· εἶτα ἡ Βύβλος πόλις ἐσχάτη πασῶν ἐν τῷ μυχῷ τῆς θαλάσσης. ἡ Γεννησαρὲτ λίμνη εὖρος μέν ἐστι μ΄. σταδίων, μῆκος δὲ ρμ΄. [illegible]νης ταύτης ῥέει ὁ Ἰορδάνης. ἡ δ᾽ Ἀσφαλτίτης λίμνη εὖρος μὲν ἐστὶ ρν΄. σταδίων, μῆκος δὲ φπ΄. σταδίων.

Ἀπὸ Αἰγύπτου Λιβύη ἤδη ἐκδέχεται. κατὰ μὲν οὖν Αἴγυπτον ἡ ἀκτὴ αὕτη στενή ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τῆς δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν δέκα μυριάδες εἰσὶν ὀργυιῶν· αὗται δ᾽ ἂν εἶεν ϛ΄ στάδιοι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στενοῦ τούτου, λίαν πλατεῖα τυγχάνει οὖσα ἡ ἀκτὴ, ἥτις Λιβύης καλεῖται.

Ἡ Σιδὼν τῆς Φοινίκης οὐ πλεῖον διακοσίων σταδίων διέχει Τύρου ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω.

Τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου ἐστὶ πρῶτον στόμα τοῦ Νείλου ἀπ᾽ Ἀσίας ἰόντι, καὶ πόλις ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτῷ.

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Αἰγύπτου ἀπ᾽ Ἀσίας ἰόντι ἐστὶ μεγάλη λίμνη ἀφανὴς τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ψάμμῳ καλύπτεσθαι.

Κατ᾽ Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειά ἐστι. μῆκος μὲν λδ΄. σταδίων, πλάτος δὲ ὀκτὼ σταδίων. ἡ δὲ ὅλη περίμετρος σταδίων ρι΄.

Ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐστὶ νῆσος Ποντία ὀνομαζομένη, ἐξ ἧς ἦν ὁ Πιλᾶτος· διὸ καὶ Πόντιος λέγεται.

Οἱ Γαλάται Κελτοὶ λέγονται ἀπὸ Κελτοῦ υἱοῦ Ἡρακλέως. οἵτινες Κελτογαλάται στρατεύσαντες πάντων ἐκράτησαν, καὶ μέχρι Ἀσίας διέβησαν, καὶ πόλιν ἔκτισαν τὴν Ἄγκυραν, καὶ ὠνομάσθη Γαλατία Ἀσίας.

Ἡ Ἀττικὴ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς παρωνόμασται, ὃ σημαίνει τὸ καθαρώτατον τοῦ σίτου. Φασὶ γὰρ ἐνταῦθα πρῶτον τὸν σῖτον εὑρεθῆναι ἀπὸ Τριπτολέμου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου.

Τὸ Βυζάντιον Μεγαρέων ἀποικία ἦν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας Βύζας ἀνὴρ Μεγαρεὺς, υἱὸς Κροέσσης θυγατρὸς Ἰοῦς.

Ἡ Τένεδος Αἰολικὴ νῆσος ἦν, ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τένου βασιλέως, ἤτοι Τένου ἕδος.

Ἡ ἄνω Μυσία ἐστὶν ἡ νῦν Σερβία, ἡ δὲ κάτω Μυσία ἡ Βουλγαρία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Μυσία ἐν Ἀσίᾳ, ἡ περὶ Προῦσαν.

Σκύθαι ἀπὸ τοῦ Σκύθου υἱοῦ Ἡρακλέως ἐκλήθησαν, βασιλεύσαντος ἐν αὐτοῖς. εἰσὶ δὲ οἱ λεγόμενοι Τάπυροι· τούτων Ἀλέξανδρος οὐκ ἦρξεν.

Τὴν Αἴγυπτον πρότερον λίμνας εἶναι πᾶσαν φασί· τὸν δὲ Νεῖλον πολὺν ἰλὺν

κατέχουσαν περιχῶσαι αὐτήν, τὰ δὲ ξηρανθέντα τὴν νῦν χώραν ποιῆσαι. ὅθεν Νεῖλος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ νέαν ἰλὺν κατάγειν.

Ἡ Φάρος νῆσός ἐστι πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ πυργὸς ἐν αὐτῇ ἦν πρὸς τὸν κατάπλουν τῶν νεῶν. ἦν γὰρ χαλεπὸς ὁ εἴσπλους· ἀλλ᾽ ὁ Νεῖλος ἰλὺν ἀεὶ κατάγων, καὶ χῶμα ποιῶν, συνῆψεν τῇ ἠπείρῳ.

Νίκαια πόλις ἐν τῇ κατὰ Βιθυνίαν Μυσίᾳ· ἐκτίσθη ὑπὸ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς Ἀσκανίας λίμνης. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἑλικόρη· καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπ᾽ ἀνδρείᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ. δόλῳ δὲ ληφθεῖσα ὑπὸ Μυσῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν διεφθάρησαν, οἱ δὲ διέφυγον, καὶ ᾤκησαν τὰς παρακειμένας πόλεις, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν κατεσκάφη. μετὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐκτίσθη ὑπὸ Λυσιμάχου, καὶ ὠνομάσθη Νίκαια ἀπὸ τῆς Ἀντιπάτρου θυγατρός. ἐν ταύτῃ ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος Ἀπόλλω, Ἀπολλωνίου τοῦ μετὰ Δάρδανον γνώριμος· Λύκων καὶ Λύκανδρος, ὁμοίως Στωϊκοὶ φιλόσοφοι· Ἱέραξ καὶ Ἰλίδωρος, δόκιμοι γραμματικοί.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΟΝ
ΕΚ ΤΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΙΝ
ΙΣΑΑΚΟΥ ΟΥΟΣΣΙΟΥ.

Ἰβηρίαι δύο. ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς β΄. ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἴβηρ τ᾽ ἐστὶ μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω. ταύτην δὲ εἰς πολλὰ φασὶν ἔθνη διαιρεῖσθαι, καθάπερ Ἡρόδωρος ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς καθ᾽ Ἡρακλέα γέγραφεν ἱστορίας, οὕτως· τὸ δὲ Ἰβηρικὸν γένος τοῦτο, ὅπερ φημὶ οἰκεῖν τὰ παράλια τοῦ διάπλου, διώρισται ὀνόμασιν, ἓν γένος ἐόν, κατὰ φῦλα. πρῶτον μὲν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις οἰκοῦντες τὰ πρὸς δυσμέων Κύνητες ὀνομάζονται. ἀπ᾽ ἐκείνων δὲ ἤδη πρὸς Βορέαν ἰόντι Γλῆτες, μετὰ δὲ Ταρτήσιοι, μετὰ δὲ Ἐλβυσῖνοι, μετὰ δὲ Μαστηνοί, μετὰ καὶ Καλπιανοί, ἔπειτα δὲ ἤδη ὁ Ῥοδανός. Ἀρτεμίδωρος δὲ ἐν τῇ β΄. τῶν γεωγραφουμένων οὕτω διαιρεῖσθαί φησιν. ἀπὸ δὲ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν, ἕως τῶν κατὰ Γάδειρα τόπων ἐνδοτέρω καὶ συνωνύμως Ἰβηρία τε καὶ Σπανία καλεῖται. διῄρηται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας. πρώτη μὲν ἐπαρχία διατείνουσα ἀπὸ τῶν Πυρηναίων ὀρῶν ἅπασα μέχρι τῆς Καινῆς Καρχηδόνος καὶ τῶν τοῦ Βαίτιος πηγῶν· τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ μέχρι Γαδείρων καὶ Λυσιτανίας. λέγεται δὲ καὶ Ἰβηρίτης. Παρθένιος ἐν Λευκαδίαις· Ἰβηρίτη πλεύσει ἐν αἰγιαλῷ. ἡ δ᾽ ἑτέρα Ἰβηρία

ρία πρὸς Πέρσαις ἐστὶ, τὸ ἔθνος Ἴβηρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες. Διονύσιος, Ἀγχοῦ σπηλαίων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων. καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι, μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι. καὶ, τοὺς Ἴβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφουμένων· γραμματικῇ δὲ χρῶνται τῇ τῶν Ἰταλῶν οἱ παρὰ θάλατταν οἰκοῦντες τῶν Ἰβήρων. καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκὸν, Ἑλλωνὶς ὡς Ἰβηρὶς, Μένανδρος Ἀσπίδι. λέγεται καὶ Ἰβηρικός· Διονύσιος, Πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισι. διῃρεῖτο δὲ ἡ Ἰβηρία εἰς ἐπαρχίας δύο, νῦν δὲ εἰς τρεῖς, ὡς Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ αὐτῆς· πρότερον μὲν οὖν ἡ Ἰβηρία εἰς δύο ἐπαρχίας διῃρεῖτο ὑπὸ Ῥωμαίων. νυνὶ δὲ εἰς τρεῖς, εἰς Σπανίαν Βαιτικὴν, Σπανίαν Λυσιτανίαν, καὶ Ταρρακωνησίαν. ἀπὸ τῆς γενικῆς Ἴβηρος εὐθεῖαν παράγει Ἀπολλώνιος, ὡς τοῦ φύλακος, ὁ φύλακος. ἐν τοῖς Παρωνύμοις φησὶν, ἀπὸ γενικῶν εὐθεῖαι παράγονται. τὸ μὲν Ἴβηρ δύο συλλαβὰς, ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, κατὰ τὸν τόνον παροξυνόμενον, καὶ ἢ ἐν ἁπλῷ σχήματι ἢ ἐν συνθέτῳ. ἁπλοῦν μὲν οὖν μάρτυρ μάρτυρος, ὁ μάρτυρος· Χάροψ Χάροπος, ὁ Χάροπος, Χαρόποιο τ' ἄνακτος· Τροίζην Τροίζηνος, ὁ Τροίζηνος, υἱὸς Τροιζήνοιο· Ἴβηρ Ἴβηρος, ὁ Ἴβηρος. ἀφ' οὗ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος ι'. ἐστὶν Ἰβήροισιν, οὕτω· καί τοι Λίγυσί θ' ἅμα καὶ Ἰβήροισι πολεμοῦντες. τὸ αὐτὸ καὶ Ὧρος ἐν Παρωνύμοις φησί. καὶ, αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπώγων, ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου. λέγονται οἱ Ἴβηρες ὑδροποτεῖν, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφιστῶν β'. οὕτω καὶ τοὺς Ἴβηρας φησὶν ὑδροποτεῖν πάντας, καί τοι πλουσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων τυγχάνοντας· κέκτηνται γὰρ ἄργυρον καὶ χρυσὸν πλεῖστον. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτάς τε φορεῖν πολυτελεστάτας.

Πόθεν εἴρηται Ἱσπανία; ἀπὸ Ἱσπάνου γίγαντος οὕτω καλουμένου. Ἱσπανίαι δύο τῆς Ἰταλίας ἐπαρχίαι. ἡ μὲν μεγάλη, ἡ δὲ μικρά. ταύτης ἐμνήσθη Χάραξ ἐν ι'. Χρονικῶν· ἐν Ἱσπανίᾳ τῇ μικρᾷ τῇ ἔξω, Λυσιτανῶν πάλιν ἀποστάντων, ἐπέμφθη ὑπὸ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπ' αὐτοὺς Κόϊντος ὁ τῶν Ῥωμαίων πολέμαρχος ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Ἱσπανίαις· ἡσσώμενος δὲ ὑπὸ Οὐεριάθου σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο. ταύτην κεκλῆσθαι φησὶν Ἰβηρίαν. ἐν δ' Ἑλληνικῶν γ'. τὴν δὲ Ἱσπανίαν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὔπω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότος, ἀλλὰ μέρους τῆς γῆς ὅ ἐστι πρὸς ποταμὸν Ἴβηρος· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζονται γῆν πᾶσαν κατοικοῦντες. ὕστερον δὲ φασὶν αὐτὴν μετακεκλῆσθαι Σπανίαν.

Ὅπου

ΑΛΛΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

* Οσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν ἐς ὕστερον.

Επίδαμνος τὸ νῦν Δυῤῥάχιον.
Πρέβελλις ἡ Αχείδα.
Ηράκλεια ἡ νῦν Πελαγονία.
Σελάσφορος ἡ νῦν Διάβολις.
Ιλλυρικὴ τὰ νῦν Κάνινα, ἢ Ιάννινα.
Εδεσσα τὰ νῦν Μόγλαινα.
Αξειὸς ποταμὸς ὁ νῦν Βαρδάριος.
Αργος Θετταλικὸν ἡ Λάρισσα.
Επεια ἡ νῦν Κορώνη.
Πήδασος ἡ νῦν Μεθώνη. Ταύτης πλησίον ἐστὶ χεῤῥόνησος, ἥτις καλεῖται Πύλος, ἡ πατρὶς Νέστορος. νῦν δὲ καλεῖται Αβάρινος.
Τείκκη τὰ νῦν Τείκαλα.
Θεούπολις ἡ νῦν Πρῦσα.
Απολλωνία ἡ νῦν Ιεριασὸς, ἡ νῦν πρὸς τῷ Αθω ὄρει κειμένη.
Αμφίπολις ἡ νῦν Χρυσόπολις.
Θεοδοσιούπολις ὁ νῦν Απρως, παρὰ τοῦ Απρου πενθεροῦ Κάρου κτισθεῖσα.
Ορθαγορεία καὶ Στάγειρα ἡ νῦν Μάκρη.
Τόπειρος τὸ νῦν Ρούσιον.
Πείρινθος νῦν Ηράκλεια.
Τιβεριούπολις ἡ νῦν Στρούμιτζα.
Βελεντιούπολις τὸ Βέλος βούδιον.
Δάρες τὸ νῦν Ταῦρες.
Μαρτυρούπολις τὸ νῦν Μαρφεκῆ.
Βέῤῥοια τὸ νῦν Χαλέπε.
Περποντίδες δύο, ἡ μὲν κατὰ Αβυδον, ἡ δὲ κατὰ τὸ Ιερὸν, καὶ Ψαμμάθιον.
Γερμανικία Συρίας ἡ νῦν Τελεσοῦρα,
Μόψου δὲ κρῆναι * * * *
Πάρχοιος ποταμὸς ὁ νῦν Αγειομέλας.
Κασάβαλλα Κιλικίας ἡ νῦν Μάμιστα.
Αἱ ἄνω Γαλίαι, καὶ τὰ ἐπέκεινα τῶν Αλπεων εἰσὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν, οἷον. Γαλατία, Ισπανία.
Γερμανοὶ δὲ οἱ Φράγγοι.
Σύρμιον ἡ νῦν Οὐγγρία, καὶ Στρίαμος· οἱ δὲ Οὔγγροι τὸ παλαιὸν ἐλέγοντο Γήπαιδες.
Δορύστολον ἡ νῦν Δίστρα.
Οδρυσσὸς καὶ Ορεστιὰς ἡ νῦν Αδριανούπολις.
Μαιῶτις λίμνη ἡ νῦν Γαλατία.
Ποτίδαια ἡ νῦν Κασσάνδρεια.
Κόλοσσος ἡ Τύρος.
Αχαΐα ἡ νῦν Πάτρα.
Δαναοὶ οἱ Ελληνες.
Ασία ἡ Εφεσος.
Ιωνία ἡ Παριασίαν.
Εὔβοια ἡ Εὔριπος.
Βοιωτία αἱ Θῆβαι.
Φθία ἡ Φαρσαλία.
Νικόπολις ἡ νῦν Πρέβεζα.
Αἰτωλία τὰ Λεχώνια.

* Ex iis, quæ ſubjunguntur *Codino de Officiis Magnæ Eccleſiæ* &c. p. 404. *Edit. Pariſ.*

Κέρκυρα ἡ Φαιακία.
Δωδώνη ἡ Βόνδιτζα.
Ἤπειρος τὸ Βοθρεντόν.
Δελφοὶ τὸ Χρυσὸς καὶ Σόλων.
Διόσπολις τὸ Ράμπετρον
Καισάρεια Φιλίππου, ἡ Τονόπυργος· ἡ αὐτὴ καὶ Πανεαὶ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ὄρους Πανείου.
Σαρδικὴ ἡ νῦν Τριάδιτζα.
Λάρυμνα ἡ Λάρυσα.
Θέρμη καὶ ἡ Ημαθία ἡ Θεσσαλονίκη.
Κολασσαὶ αἱ Χῶναι.
Ροδόπη ἡ Φιλιππούπολις.
Ιταλία ἡ Λογγοβαρδία.
Μέμφη τὸ νῦν [1] Δαμιάθιν.
Πέργη τὸ νῦν Πυργίν.
Αἴδειρα τὸ νῦν Πολύστιλον.

---

[2] Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων.

Αμαίπολις ἡ νῦν Χρυσούπολις.
Απία ἡ νῦν Κορώνη.
Απολλωνία ἡ νῦν Ιερισσὸς, ἥτις καὶ Ολυνθος ἐλέγετο.
Αργος Θετταλικὸν ἡ νῦν Λάρισσα.
Ασία ἡ Εφεσος.
Πτολεμαῒς ἡ Φιλαδέλφεια.
Αχαΐα ἡ νῦν Πάτρα.
Βοιωτία ἡ νῦν Λιβαδία.
Βερρούπολις [3] ἡ νῦν Στρούμιτζα.
Βελεγπέπολις τὸ νῦν Βελεβούσιον.
Ελισσὸν ὁ Ελασσών.
Επίδαμνος τὸ νῦν Δυῤῥάχιον.
Εὐρώπη ἡ δύσις πᾶσα.
Ηράκλεια ἡ νῦν Πελαγωνία.
Θεούπολις ἡ νῦν Προῦσα.
Θέρμη ἡ Θεσσαλονίκη καὶ Ημαθία.
Ιλλυριοὶ οἱ Αλβανῖται.
Ιλλυρικὸν τὸ νῦν Κάνικον, καὶ ἡ Σέρβια.
Κεπαῖοι οἱ νῦν Μακεδόνες.
Κιλικία ἡ Αρμενία
Κίλιξ ὁ Αρμένιος.
Κολασσαὶ αἱ Χῶναι.
Οδρυσὸς καὶ Ορεστία ἡ νῦν Αδριανούπολις.
Ορθαγορία ἡ νῦν Μάκρη.
Ολυμπία ἐν Αρκαδίᾳ.
Πήδασος ἡ νῦν Μεθώνη· ἧς πλησίον χεῤῥόνησος, ἥτις καλεῖται Πύλος, ἡ πατρὶς Νέστορος, νῦν Αβαρῖνος.
Πύδνα τὸ Κίτρος.
Ποτίδαια ἡ νῦν Κασσάνδρεια, ἤτοι ἡ Βέῤῥοια.
Ροδόπη ἡ Φιλιππούπολις.
Σίρμιον ἡ νῦν Οὐγγρία, πεδίον δὲ Γήπεδον.
Φωτικὴ ἡ νῦν [4] Βελᾶ.
Ελλὰς ἡ νῦν ὀνομαζομένη Πελοπόννησος.
Εὔβοια ἡ Εὔριπος

1 *Al.* Ταμιάθιν 2 Ex Schedis *MS.* quas *Venetiis* ab *Angelico Aproſio* acceperat *Leo Allatius.* Vide *Allatii* notas ad *Georg. Acropolit.* p. 241. *Edit. Pariſ.* 3 *Al.* Βεῤῥοιόπολις ἡ νῦν Στρόμνιτζα. 4 *Al.* Πελλᾶ.

1 Μονόλυ-

[1] Μονόλυκος ποταμὸς ὁ νῦν Βαρηνός.
Λιχνίτης λίμνη ἡ νῦν Αχείς.
Τέμπη αἱ νῦν Κλεισοῦραι.
Κρηνίδες ἡ νῦν Φιλιππούπολις.
Τειβαλλοὶ οἱ νῦν Σέρβοι.
[2] Κωλωνία ἡ νῦν Τάξαρα.
Σαρδικὴ ἡ νῦν Τεαδίτζα.
Τόππη ἡ νῦν Ακε.
[3] Ορος τὸ Αθος τὸ νῦν Αγιον ὄρος.
[4] Μαίονες οἱ νῦν Βούλγαροι.
[5] Τοχάειοι οἱ νῦν Ατάειοι.
[6] Αναχτορεία ἡ νῦν Μίλητος
Υποπλάκιος Θῆβαι τὸ νῦν Ατραμύτιον.
[7] Εὖρος ὁ νῦν Μαρίτζα.
Ναξειὸς ποταμὸς ὁ νῦν Βαρδάριος
[8] Ταναρεια ἄκρα ἡ νῦν Μαίνη.

Εκ τάξεως προκαθεδρίας τῶν Πατριαρχῶν.

O [9] Αἰλίας, ἤτοι Ιεροσολύμων.
O [10] Τυάνων, ἤτοι Χειστουπόλεως.
O [11] Πισσινέντων ἤτοι Ιουστινιανουπόλεως.
O Πέργης, ἤτοι [12] Συλαίου.
O [13] Δεζιπάρων, ἤτοι Μεσήνης.
O Ηρακλειουπόλεως, ἤτοι [14] Φυλαχθόης.
O [15] Γάλλου, ἤτοι [16] Λόφων.
O [17] Θεοδοσιουπόλεως, ἤτοι Πισπρίνης.
O [18] Μοδρίνης, ἤτοι [19] Μελίνων.
O [20] Ζαλίχου, ἤτοι Λεοντουπόλεως.
O [21] Σπανίας, ἤτοι Ιουστινιανουπόλεως.
O [22] Κάννου, ἤτοι τῆς Αλείας.
O Γαλβάνων, ἤτοι [23] Εὐδοκιάδος.
O [24] Καλλιονίκου, ἤτοι Λεοντουπόλεως.
O [25] Κύρου, ἤτοι Αγιουπόλεως.
O [26] Οδύσσου ἤτοι Βάρνε.
O [27] Φοινίκης, ἤτοι Αραάδνης.
O [28] Μυλόμης, ἤτοι [29] Ιουστινοπόλεως.

1 Ex *Anna Comnena.* 2 Ex *Choniata.* 3 Ex *Joanne Stauracio.* 4 Ex *Joanne Tzetze.* 5 Ex *Pachymerio.* 6 Ex *Joanne Lydo.* 7 Ex *Georgio Acropolita.* 8 Ex *Nicephoro Gregora.* 9 Ex *Notitiis Græc. Epiſcopatuum.* 10 In provincia Cappadociæ. 11 *Al.* Πισσινέντων, Πισσινοῦντος, & Πεσσινοῦντος. in prov. Galatiæ. 12 *Al.* Σιλαίου. in prov. Pamphyliæ. 13 *Al.* Δρυζιπάρων. in prov. Europæ. Forſan urbs eſt quæ *Suidæ* Δεξίπαρος. 14 *Al.* Πηδαχθῶν. in prov. Armeniæ. 15 Forſan Μάλλου. 16 *Al.* ἤτοι Δοσίας. in prov. Bithyniæ. 17 In prov. Aſiæ. 18 *Al.* Μοδρήνης, & Μοδρύνης. 19 Μελινῆς, & Μελοῦν. in prov. Bithyniæ. 20 *Al.* Λαζίκου. in prov. Helenoponti. 21 In prov. Galatiæ *Secundæ* 22 In prov. Lyciæ. 23 *Al.* Εὐδοξιάδος. in prov. Lycaoniæ 24 In prov. Oſroënes 25 In prov. Eufrateſiæ. 26 In prov. Myſiæ. 27 *Al.* Φοινίκης, & Φοίνικος. in prov. Cretæ. 28 *Al.* Μύλων in prov. Pamphyliæ. 29 *Al.* Ιουστινιανουπόλεως.

Ὁ [1] Κοντῶ, ἤτοι Ἰουστινιανουπόλεως.
Ὁ [2] Τελεμίσσου, ἤτοι Ἀναστασιουπόλεως.
Ὁ [3] Βόβου, ἤτοι Σοφιανουπόλεως.
Ὁ [4] Πολιωτῶν, ἤτοι Ἰουστινουπόλεως.
Ὁ [5] Κόνις, ἤτοι Δημητριουπόλεως.
Ὁ [6] Βηρινουπόλεως, ἤτοι Ψιβίλων.
Ὁ [7] Βηρίνου, ἤτοι Σταυρουπόλεως.
Ὁ [8] Προύσης, ἤτοι Θεουπόλεως.
Ὁ Ἰβέρων, ἤτοι [9] Πιμολίας.
Ὁ [10] Εὐαείου, ἤτοι Ἰουστινιανουπόλεως.
Ὁ [11] Καμπανίας, ἤτοι Κασπίου.
Ὁ Ἐρκυλίων, ἤτοι [12] Ἀδραμερίου.
Ὁ [13] Ἱερισσοῦ, ἤτοι τοῦ Ἁγίου ὄρους.
Ὁ [14] Βαρδαριωτῶν, ἤτοι Τούρκων.
Ὁ [15] Μίζου, ἤτοι Ἀμαζόνος.
Ὁ [16] Οἰκονόμου, ἤτοι Ἰουστινιανουπόλεως.
Ὁ [18] Ἀδραμυττίου, ἤτοι [17] Λυρνησοῦ.
Ὁ Τιβεριουπόλεως, ἤτοι Βάρνης.

1 In prov. Thebaïdis ſecundæ. 2 In prov. Lyciæ. 3 *Al.* Βάβου in prov. Lyciæ. Forſan eadem urbs, quæ *Stephano* Βουβών. 4. In prov. Lyciæ. 5 In prov. Phrygiæ Salutaris. 6 In prov. Lycaoniæ. 7 *Al.* Μηλινουπόλεως, ἤτοι Σταυροῦ. in prov. Galatiæ. 8 In prov. Bithyniæ. 9 *Al.* Πιμολίσσης. in prov. Helenoponti. 10 In prov. Phœniciæ Libani. 11 In prov. Theſſaliæ 12 *Al.* Ἐρκυλλίων. in prov. Theſſaliæ. 13 *Al.* Ἀρδαμερίου. In prov. Theſſaliæ. 14 In prov. Theſſaliæ. 15 In prov. Cariæ. 16 In prov. Phrygiæ Pacatianæ. 17 In prov. Aſiæ. 18 *Al.* Λυρνήσσου.

VARIÆ LECTIONES

ET

ANNOTATIONES

IN

DIONYSII PERIEGESIN.

VErſu 2. Al. ἄσπετα. minus recte. melius ἄκριτα, *quæ præ multitudine vix diſcerni poſſunt.* Novimus *Priſcianum* vertere, *populoſque per orbem Diſcretos,* quaſi legerat εὔκριτα. Forſan à *Priſciano* fuerit *populoſque per orbem in-Diſcretos.*

V. 5, *Heſychio* περίδρομος, τόπος περιφερὴς, στρογγύλος,

V. 6. Al. ὀξυτέρη. rectius tamen εὐρυτέρη· ut indicetur, *terram eſſe magis extenſam inter ortum & occaſum, quam inter polos.* Vide *Voſſium* ad *Melam,* p. 3. & 4. & *Cellarii* Geogr. Antiq. l. 1. c. 2..

V. 9. Al. Πρῶτον μὲν Λιβ. & πρώτην μὲν Λιβ. — V. 10. Al. ἤ τοι. — V. 11. Poteſt legi, Γαδειρόθεν ἐς στόμα. *Holſten.* — V. 18. Al. νοτιώτερον. V. 22. Al. Κεῖνόν τ᾽ Εὐρώπης.

V. 30. Ατλας ἵδ᾽ ἡσπέριος malit *Caſaub.* — V. 35. Al. Πάντη δ᾽ σκ. — V. 38. Ερυθραῖον vertunt *rubrum.* Ego *Erythræum* malim, quaſi ab *Erythra* rege; quod non obſcure innuit *Dionyſ.* v. 607. Scio alibi ἐρυθρῆς ἅλος dici, ut v. 893. adeo ut vel diverſas ſententias forſan confuderit *Dionyſius*, vel Ερυθρῆς pro contracto ex Ερυθραίης *poëtica* licentia uſurpaverit. *Urſin.*

V. 39. Al. Χθονὸς ἀγκών. —. V. 42 Al. ϛ τοῖα.

V. 45. Al. ἅλα τέμνει.

V. 48. Plerique *Veterum* putabant *mare Caſpium* eſſe ſinum *Oceani Cronii.* Non tamen tota *antiquitas* hujus erroris inſimulanda eſt. nam *lacum* eſſe norunt *Herodotus, Ariſtoteles* & *Diodorus Sic.*

V. 58. Mare Mediterraneum *Heſperium* dicitur & *Occiduum*, tum quod ex oceano occiduo prodeat, tum quod cæteris ſinubus magnis occidentalius ſit.

V. 59. Al. ῥοθίοισιν. — V. 67. Al. ἔδραμεν ἄξων. —. V. 74. Al. Τὸν δὲ μετ᾽ ἐνδέχεται.

V. 75. Ille ὅρμος ἐπίστροφος *Lacydon* nominabatur. ut præter *Euſtathium* teſtatur *Mela,* deſcriptus à *Strabone* l. IV.

V. 82. Al. ἔνδοθι πόντος. haud male. — V. 85. Al. αὐτὰρ ὕπερθεν, & ὅστ᾽ ἀπάνευθεν. — V. 89. 90.

90. Al. *μέτωπον* probante *Papio.* — V. 95. Duriuſcule ἠπείρους ἀπερεύγεται. niſi dicamus *Ellipſin* eſſe *præpoſitionis* εἰς aut ἐπὶ, ut ſenſus ſit, *eructat ex ſe* (aquas) *in duas continentes.* atque ita quidem *Paraphraſtes*, quem edidimus, intellexiſſe videtur. Forſan tamen legendum ἠπείρους ἐπερεύγεται, *eructat ad continentes*, ut ἐπέρχομαι ſignificat *accedo ad. Hillus.* — V. 98. Al. ἄπλετος ἰσθμός. Licentiæ *Poëticæ* condonandum eſt, quod longius aliquanto diſtantia *juxta* poſita eſſe dicat. quod ſemel monuiſſe ſufficiat.

V. 107. Al. ἐρχομένου. — V. 108. Illud Ὡς οἱ μὲν cum *admiratione* legendum eſſe placuit *Ceporino.* — V. 109. Ἐκ δ' οὔρων Σικελοῦ legendum eſſe conjicit *Hillus.* Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν malit *Urſinus*; tum quod ad vulgatam lectionem propius accedat, tum quod ita legiſſe videatur *Priſcianus.*

V. 126. Quare προχοῇσι in προβολῇσι mutatum velit *Voſſius* ad *Melæ* lib. I. c. XV. non video. At quod verſu ſequenti pro προχοῇ *Salmaſius* (ad *Solini* cap. XXXVIII.) προβολῇ [quod habent aliquot *MSS.*] reponat, non improbo; quia nitori *Dionyſiano* magis congruit hæc variatio. nec *mihi* aut *Hillo* diſplicet ejus interpretatio ſequentium trium verſuum, ut hoc dicat *Dionyſius*; *Pamphylios partem Iſſici ſinus in terras excurrentem circumhabitare, promontorio autem Pataréo ad occidentem eum (ſc. Iſſicum ſinùm) terminari. Urſin.*

V. 128. Al. ἐπὶ μυχοῖ, ut & μυχοῖ νήσων. quam lectionem præfert *Holſtenius*, ne eadem propoſitio bis uno verſu repetatur.

V. 129. Al. ζέφυρος. — V. 131. Al. ῥόον. — V. 146. Al. ἀνδράσι πόντος. Sed ἔνδοθι legiſſe videtur *Avienus*, probante *Holſtenio.* — V. 140. Τῷ δ' ἐπὶ *Etymol. M.* v. Βόσπορος.

V. 148. Al. δῆτοι. mox cur poſt κέλευθοι non Αἰεὶ interpungendum eſſe malit *Stephanus*, plane neſcio, cum vulgatam interpunctionem agnoſcat & *Euſtathius. Urſin.*

V. 151. Al. Ἡ μὲν ὑπ' αὐτῇ, τὴν δὲ καλέουσι. — V. 159. Al. μόνη δέ τοι. quo modo legiſſe viſi ſunt *Avienus* & *Priſcianus.*

V. 178. Al. ἄχρι θαλάσσης. atque ita *Avienus.* Verum alteram lectionem ex *Euſtathio* & *Priſciano* tuetur *Urſinus.*

V. 182. Al. ἦ γὰρ *certe, profecto.* Sic & infra v. 263. — V. 199. Al. ἐλκεται ἅλμη, aſſentiente *Avieno.*

V. 195. Portus hic Carthaginis Κώθων dicitur; deſcriptus à *Strabone* lib. XVII. & *Appiano* in Punicis. Confer *Bocharti* Geogr. Sacr. l. 7. c. 24. *Urſin.*

V. 210. Vide *Salmaſium* ad *Solinum*, p. 292. & *LLoydii* Dictionarium, voce *Naſamones.*

V. 213. *Al.* Κυρήνη τ' εὔπυργος, & ſic *Avienus.* verum εὔιππος cum *Priſciano* malit *Stephanus*, quòd *Euſtathius* à *Pindaro* εὔιππον celebrari Κυρήνην adnotet.

V. 214. Poſt hunc verſum quatuor hos in quibuſdam *Exemplaribus* repertos annotat *R. Stephanus*, & ex eo *Morelius*; quos *Dionyſii* eſſe nemo credet, quum nec ab *Euſtathio*, nec ab *Interpretibus* agnoſcantur:

Κεῖθεν δ' ἐς δυσμάς, Λιβύης ὅθι φαίνεται ἀρχή,
Μάνδρος ἐρήρεισται, Σάλαθός τε ῥόον ταχὺν ἕλκει,
Ἔνθα Νιγείτιδος ἄγλαον ὕδωρ Νίγειρ τ' αὐτὸς

Πέπζατεῃ, ὁλκὸν μύσλον Αἰθιόπεσιν ἑλίοσων.

Inde ſub occaſum Libyæ qua ſurgit origo,
Stat Mandrus; Salathuſque cito ſe flumine volvit.
Hic latices etiam Nigritidis, ipſeque Niger
Æthiopum populos immenſo proluit amne.

V. 215. Al. ἀρχέμαχοι, probante *Holſtenio*. — V. 216. Forſan πίσι Φαρύσιοι. nam *Stephano Byzant.* Φαρύσιοι, ἔθνος Λιβυκόν· — V. 216. Al. ὧν ὑπὸ γαῖαν.

V. 219. Omnium optime ſitum *Cernes* deſignare videtur *Hanno* in *Periplo*, cum ait eam κατ' εὐθὺ κεῖσθ Καρχηδόνος, quia nimirum, ut ipſe explicat, ἐῴκει ὁ πλοῦς ἐκ τ Καρχηδόνος ἐπὶ στήλας, κἀκεῖθεν ἐπὶ Κέρνην, *æqualis eſt navigatio à Carthagine ad columnas, atque ab his ad Cernen.* quod (ut notavit *Urſinus*) commode de *Arguina* dici poteſt; quæ *Marianæ* lib. 1. Hiſt. Hiſp. & *Voſſio* ad *Melæ* l. 3. c. 9. *Hannonis* Cerne eſt, quam πυμάτην *noſter* cur dicat, docet *Bochart.* in *Chanaan* l. 1. c. 37.

V. 226. Al. εἰς ἅλα βάλλει, Ὕδατι πιαίνων. — V. 233. Al. συνεστήσαντο. — V. 234. Al. ἐπεγερθῆναι. — V. 241. Al. ἄγλαα τέκνα. — V. 255. Vide *Cuperi* Harpocr. p. 83, & 84. & *Harduini* Nummos, p. 455. *Edit. Pariſ.* — V. 258. Al. ἠχί τε μάκρεῃ. pro altera lectione facit *Priſcianus.*

V. 268. Al. εὐρέα κόλπον. recte, ut putat *Holſtenius.*

V. 271. Αἰθύη legit *Scalig.* quod ſane melius, niſi mavis legere αὐτος, ut referatur ad νότος in verſu præced. eodem enim modo loquitur infra, v. 260. *Holſt.* Vide *Menagii* Obſervatt. ad *Diogenem Laërt.* l. IX, §. 47. p. 415.

V. 283. Al. πεπασμένοι & πεπαμμένοι. — V. 214. Al. ἐριθηλέων. — V. 288. Nonnulli verba hæc Τοῖς δ' ἔπι non ad *Iberos*, uti debebant, quorum meminit v. 282. ſed ad *Germanos*, de quibus v. 285. male referunt. *Holſten.*

V. 288. Eridanum & Rhodanum antiqui auctores ferme confundere ſolent. Sed hac de re vide *Cluverium* in Germania Antiqua. & *Bocharti* Hieroz. tom. 2. l. 6. c. 15.

V. 293. Vide *Briſſonium*, de Verb. ſign. pag. 199. & *Anton. Nebriſſ.* Quinquagen. p. 118. — V. 294. Al. Τῶν δὲ μ τ'. Notandum quod *Avienus* verſum hunc & duos præcedentes non tranſtulit. Saltem hic verſus male inſertus videtur. Tyrrhenos enim infra ſuo loco in Italia commemorat, ſc. v. 347. Itaque vereor ne alicujus *Librarii* aut *Correctoris* imperiti gloſſema ſit. *Holſt.*

V. 295. Pro Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην (ut etiam in *Etymol. M.* v. Ἄλπιος) malim Τῇ δὲ πρὸς ἀντολίης, *Huic ab oriente venienti.* nam πρὸς notat aliquando motum è loco ad locum, ut plurimis locis demonſtrat *Euſtathius*. *T. Faber*, in *Epiſt. Crit.* p. 68. Pro Τῆς δὲ mallem legere Τῶν δὲ, & referre ad Κελτῶν quod præcedit v. 288. *Holſten.* Non placent *Hilli* conjecturæ, qui aut voce ἀντολίην *loci* non *ſolis* exortum denotari vult, aut legendum eſſe Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολ. ut de Padi exortu intelligatur: neque plane mihi neceſſariæ videntur. Nam ſi ſuperiores *Apennini* partes, ad Hetruriæ & Liguriæ & Galliæ confinia, *Alpibus* tribuantur, initium ſane harum erit ad ortum Hetruriæ æſtivum. Imo, quamvis *Strabo* Apenninum Alpibus juxta Genuam committi

committi, ſtatuat, *Poëta*, ſuo jure uſus, ulterius exortum *Apennini* promovere, idemque huic & Hetruriæ initium non incommode dare potuit. *Urſin.*

V. 302. Al. φῦλα κέχυνται. — V. 304. In uno *MS.* Σερμάται. quam ſcripturam tuetur *Vir doctus*, p. 9. *Var. Lect.* ad *Steph. Byzant.* Editionis *Berkelianæ.*

V. 308. Utrum Αλαυῶν cum *Euſtathio*, an Αγαυῶν cum *Priſciani Codd.* an Αγαυῶν cum *Holſtenio* legendum ſit, valde dubium eſt.

V. 309. Scribendum ἀνέρες Ιππημολγοὶ, ut Ιππημολγοὶ proprium nomen ſit gentis. *Holſt.* —V. 310. *Avienus* legiſſe videtur ἱππόποδές τε Γελωνοί. atque ita in uno *MS.* — V. 314. Αρδήσκοιο *Avienus* & *Priſc. MS.* & ſic *Heſiodus* vocat. *Holſt.*

V. 315. Hunc verſum deſumpſit ex libro IV. *Apollonii Rhodii*, ubi de Iſtro loquitur. *Holſt.*— V. 317. Al. ἡδυφανής. — V. 321. Pro Γέῤῥαι, vel Ῥαιτοὶ, vel Γραιοὶ reponendum cenſent *Viri eruditi.* —. V. *eod.* Al. Ωρίκι'. perperam. — V. 324. Al. ἐπὶ στόμα λῆσι.

V. 328. Al. λύχνις — ὅμοιος. & λύχνος — ὅμοιος. Vide *Geſnerum* de *Figuris Lapidum*, p. 50. & *Salmaſium* ad *Solinum*, p. 532. & p. 777. *Edit. Ultraject.*

V. 332. Πρὸς ἠῶ, *verſus meridiem.* ſic & v. 243. unde apparet eum ἠῶ non pro *oriente*, ſed pro *meridie* accipere. Vide *Euſtathium.* Utrobique errorem ſequuntur *Avienus* & *Priſcianus. Holſt.*

V. 336. Notandus hic manifeſtus error *Dionyſii*, qui *Abilen* Africæ montem pro *Calpe* monte Europæo poſuit, quem utcunque *Euſtathius* excuſare conatur: ſed fruſtra. *Holſt.* Vide *Philoſtratum*, p. 188. *Edit. Lipſ.*

V. 344. Forſan ἐρχόμενοι. *Caſaub.* — V. 357. Al. ἱερόν. — V. 358. Al. ἁγνόν. — V. 360. Σειρήνων πέτρη eſt *promontorium Minervæ.* Male *Euſtathius* & *Avienus* de *Neapoli* accipiunt, ſive *Parthenope*, cujus mentio præceſſit. *Salmaſ.* ad *Solinum.*

V. 360. Al. Βρέττιοι. melius. — V. 365. Al. Τῇ δ' ἔπι. & rectius, ut putat *Holſten.* — V. 365. Eandem hiſtoriam narrat *Scymnus Chius* in *Perieg.* v. 372. Diſerte ait *Dionyſius* Sybaritas vindicta & ira Jovis periiſſe, quod inviderent præmiis Olympici certaminis, id eſt, quod voluiſſent tollere certamen Olympicum, aliud ſimile ſua in urbe ſtatuendo. Propoſitis enim præmiis majoribus quam Olympiæ, ludicrum inſtituerunt, ad quod magnitudine præmiorum invitati homines vetus illud Olympicum negligerent. Eodem enim die, quo Olympicum inſtaurabatur, illi indixerunt ſuum. Quum igitur illos ludos celebrarent, Crotoniatæ incautos oppreſſerunt, ut clare dicit *Scymnus Chius* in *Perieg.* Locum *Dionyſii* non aſſequutus eſt *Euſtathius*; aliique alias exitii eorum cauſas afferunt. *Scalig.* ad *Euſeb.* p. 73. Vide *Herodot.* l. 4. c. 44. *Diod. Sic.* l. 12. p. 77. & *Ælian.* in *Var. Hiſt.* l. 3. c. 43.

V. 379. Al. Ιηπυγίων, probante *Urſino.* — V. 82. Forſan Τεγεστραίων metri cauſa pro Τεργεσταίων, ut antea Σαμάται pro Σαρμάται. *Cluver.* in *Ital. Antiq.* p. 197. — V. 386. *Al.* Βουλήμων & Βουλίνων & Βουλινίων. quam poſtremam lectionem amplectitur *Urſinus.* — V. eod. Al. ἀκτῆς. — V. 390. Al. Κεῖνοι δ' αὖ περὶ χῶρον ἴδοις περιηγέα τύμβον. —

V. 392.

V. 392. Al. σκολιῶν δέμας. Vide *Nicandri* Schol. p. 28. & Philoſtratum, p. 791. *Edit. Lipſ.* — v. 404. Ita etiam *Scymnus Chius*, v. 511. — v. 406. Al. καὶ ξυνόν.

V. 407. In pluribus *MSS.* πολυδινήτῳ. quod præfert *Papius.* — v. eod. Sunt qui περίμετρος vertunt *ſimilis.* inſolenter ſane. Tolerabilius eſſet dicere accipi pro *rotunda.* Verum ego ſubſtantivum eſſe puto, atque adeo aut ἤπειρον ſcribendum, ut legiſſe videtur *Euſtathius*; vel περίμετρον, ſubaudiendo κατὰ præpoſitionem. *Steph.* Vulgatam lectionem cum *Stephani* verſione *in ambitu* ſatis commode retineri poſſe exiſtimat *Urſinus.*

V. 415. Al. Ἀπιδανῆος. — v. 416. Vide *Callimachum*, Hymno in Jovem, v. 23. & *Caſauboni* ad *Strabonem* Annott. p. 167. — v. 419. Al. ἐς ζόφον. — v. 430. ἀπείριτος ἐστεφάνωται. — v. 437. Illud Τῷ δ' ἔπι refertur ad Αἰτωλῶν πεδίον. *Holſt.* — v. 439. Τῆς διὰ μέσσης, non ad *Phocidem* cum *Euſtathio*, ſed ad Παρνάσσου πτυχὸς refert *Papius.*

V. 442. Al. περιπέπταται ὁλκός. — v. 444. Al. Νηῷ ἐν μεγάλῳ. — v. 449. Al. Ἀνδράσι φαίνονται. — v. 455. Al. ἄγχι δ' Ἔουσος. cui lectioni favent *Avienus* & *Priſcianus*, aliquot *MSS. Dionyſii*, plurimique *Geographi.* Verum *Euſtathius* & *Herodianus Grammaticus* appellationem hanc ignoraſſe videntur: deque ea recipienda dubitat *Caſaub.* in *Annott.* ad *Strabonem*, p. 55.

V. 458. Al. ἐπήρατος. — v. 461. Diſcrimen inter inſulas *Æoli* ſive *Æolias* & *Æolidas* non ubique religioſe obſervant Veteres. Nam *Æolides* pro *Æoli* inſulis non ſolum in verſione *Avieni* (nam in altera *Priſciani* pro *Æolidarum* manifeſte reponendum *Æoliarum*) ſed apud *Juſtinum* quoque l. IV. c. I.

V. 464. Al. Κοιρανέειν. — v. 470. & 471. *Pelorus adverſam veſpero Italiam videt*, ut habet *Solinus*, vel ut in *Britannicis* MSS. *adverſo veſpero.* Cl. *Salmaſius* reſtituit partim ex conjectura, partim ex MSS. *averſa*, & deinde *Solinum* imperitiæ & ignorantiæ poſtulat, ſed nullo ejus merito aut culpa. nam primum *Dionyſii* & *Strabonis* auctoritate fruſtra eum urget, nam alia ratio eſt, ſi provinciæ alicujus limites inter ſe conferas, alia ſi ad aliam provinciam. *Pelorum* inter tria promontoria Siciliæ maxime ſeptentrionale eſſe certiſſimum eſt, ſi cum *Lilybæo* & *Pachyno* conferas, neque dubium eſt quin Sicilia magis ſit meridionalis quam Italia, vel ſi totam Italiam reſpicias, quin verſus ſeptentrionem Italiam ſitam habeat. Sed ſi particulares locorum ſitus & reſpectus intelligas, veriſſimum eſt *Pelorum* objacere Italiæ *verſus veſperam*, hoc eſt, ut *Solini* verbis utar, *Pelorum adverſam veſpero Italiam videre*, vel ut MSS. *adverſo veſpero.* Quin imo etiamſi cum *Salmaſio* ex conjectura reponas, *averſa veſpero*, ne ſic quidem abſurda eſt *Solini* ſententia. Nam *averſa veſpero* erit *à veſpero verſus orientem converſa. Holſt.* — v. 471. Al. Σύρηπος, & forſan rectius.

V. 485. Al. τηλιστῶν. quod nonnullis rectius videtur. Vide *Gallæum* ad *Oracula Sibyll.* Vol. I. p. 565. — v. 489. Legendum ἐπίδρομον. nam illud ἀπόδρομον in *Editiones* quaſdam *Typothetarum* incuria irrepſit. — v. 490. Al. ἀλήμονας.

V. 495. Præſtat cum *Salmaſio* Νηρίτης

Νηρίτης

ϵντὸς legere quam à *Nerico* Acarnaniæ longius diſtante,cum *Euſtathio*, denominationem petere. Inter Νήρικον & Νήριτον accurate diſtinguit *Strabo*. *Urſin*.

V. 496. Al. ἀπὸ Φωκίδος. Certiſſimum eſt aberrare *Dionyſium*, *Stephanum Byzant. alioſque*, quum ab Ætoliæ *Chalcide* fluere exiſtimant *Acheloum*, manifeſto *Euenum* cum *Acheloo* confundentes. *Cellar.* — v. 500. Al. ἐπὶ τοῖσι ποτὶ ζόφ.

V. *eod.* Al. πὸτι νότον, ita ut ſolam *Carpathum* reſpiciat. Vulgatam lectionem ſequitur *Euſtathius*, locumque intricatum commode explicare videtur,verba ita conſtruendo πολλαὶ δ' Αμνισοῖο &c. ut p. 92. Sed ποτὶ ζόφον ad *Cretam* commodius referri poſſe exiſtimat *Papius*, puncto poſt ἐπίρωθι collocato: Huic refragatur *Urſinus*, qui *Euſtathii* interpretationem approbat, modo verba hæc, Κάρπαθος αὖθ' ἐπίρωθι, parentheſi includantur. quo poſito, illud ποτὶ ζόφον ad tres inſulas præcedentes referetur. Πρὸς αὐγὰς legiſſe videtur *Priſcianus*, & optime, ut cenſet *Holſtenius*.

V. 507. Per Παταρῆιδος ἄκρης *portum Patarenſem* neceſſe eſt intelligat *Dionyſius*, ſc. portum naturalem ſub littoris prominentia poſitum. *Salmaſ.* ad *Solin.* p. 550.

V. 510. Al. ἔνδοθι κόλπω. — v. 511. Al. ὑπένερθεν. — v. 518. Al. Ῥόδον θ' ἑξείης. — v. 528. Al. Ισσμένε. — v. 229. Al. λιγύφωνος. — v. 533. In uno *MS.* Κῶος. quod recipiendum eſſe cenſet *Hillus*, aut legendum ἔνθα Κάλυμνα. Sed cum Κῶοι Dorici generis ſint *Straboni*, & ἔνθα Κάλυμνα longius recedat, quin *Caunus* inſula Ionica fuerit parva & ignobilis, non dubitat *Urſinus*, quoniam & alia aliis indicta habeat *Dionyſius*.

V. 535. In nonnullis *MSS.* ἠλιβάτοιο Πελωριάδος, in aliis ἠλιβάτοιο Πελωριάδος. ut pridem legebat *Salmaſius*, probante *Bocharto* in *Chan.* l. 1. c. 9. aliiſque ei aſſentientibus.

V. 536. Al. παραφαίνεται. — v. 538. Al. κεῖθι μέγας, — v. 543. Vide *Caſauboni* Annott. ad *Strab.* p. 138. — v. 543. Al. ἐπήρατον. — v. 544. τό πῦρ ἐστὶ malit *Caſaub.* — v. 558. Inſula *Erythia*, quam proximam *Veteres* adjungunt Gadibus, vel demerſa eſt, vel in ſcopulis quærenda, vel pars eſt ipſarum *Gadium*; neque hodie ejus forma aliqua, ut deſcripta eſt, fertur ſupereſſe. *Cellarius* in *Geogr.* Vol. 1. p. 99. Sed ejus ſententia diſplicet *Urſino*. an merito, aliis diſpiciendum relinquo. Vide *Scymni Chii* Periegeſin, & Cl. *Wormium* de *Corr. Antiqq. veſtigiis apud Hebr.* p. 63. 69.

V. 563. Caſſiterides inſulæ Heſperides vocantur *Dionyſio*. Ego omnino illis aſſentior qui ipſas *Britannicas* inſulas per *Caſſiteridas* intelligunt. id enim ex *Strabone* alibi probatum. *Holſt.* Vide *Cellarii* Geogr. Vol. 1. p. 100.

V. 565. Al. βορειήτιδας, probante *Urſino*. — v. 569. ἐσφαρίζοι legit *Scalig.* — v. 571. Sunt qui Σαμνιτῶν legunt, qui Latine *Santones*. Alii vero malint Ναμνιτῶν ſive Ναμνητῶν, quorum urbs hodie *Nants*. Vide *Menagium* ad *Diod. Laërt.* p. 3 & 4. & *Turneb.* in *Plut.* p. 95.

V. 581. *Iſlandiam* Veterum *Thulen* eſſe, ut cenſent *Hillus* & *Harduinus*, contra *Cellarium* aſſerit *Urſinus*. — v. 589. Peninſulam eſſe *Ptolemæus*

& *Marcianus Heracleotes* agnoſcunt. *Arrianus* in *Periplo* confudiſſe videtur *Chryſen* & *Argyren*. Vide *Salmaſ.* ad *Solinum*, c. 52. *Urſ.*

V. 591. —— κολώνης Κώλιδος αἰ-ψύ κε τοι μεγάλλω &c. ex verſu 1148. legit *Salmaſius* ad *Solinum*, p. 782. ut Κωλις ſive Κωλιὰς (ut νησὶς ac νησιὰς & ſimilia plura) non *Veneris*, ſed *promontorii* intra Gangem, nomen ſit. Vide *Cellarii* Geog. Vol. 2. p. 532. — v. 599. Al. περιμήκεος.

V. 602. *Ogyrin* & *Oaractam* eandem eſſe inſulam plurimi fatentur. Vide *Salmaſium* ad *Solinum*, p. 831. *Urſinum* in Diatribe de *Seribus* & *Taprobana*, & *Harduinum* ad *Plin.* l. 6. p. 77.

V. 610. De *Apolline* interpretatur *Avienus*: dubitat *Euſtathius*, utrumne de *Apolline* an de *Diana* ſit accipiendum. Sed *Ælianus* (in *Hiſt. Animal.* l. XI. c. 9.) egregiam de hac inſula hiſtoriam refert, in qua *Dianæ* templum eſſe ſcribit, & ferarum multitudinem, quas neſas venari, niſi exorata ante *Dea* & venia impetrata. *Holſt.* Vide Illuſtris *Spanhemii* Annott. ad hymnum *Callimachi* in *Delum*, v. 187.

V. 612. Al. ἐφέπει ῥόος. — v. 628. Al. Οὐδὲ μέν. — v. 629. ἔσω ῥίον ἡγεμονεύει in ſex *MSS.* probante etiam *Holſtenio*. — v. 631. Al. εἰς ἅλα βάλλων. — v. 641. Al. ὑψικάρηνον & ὀρθόκραιρον. — v. 643. Al πελαγεδές.

V. 655. Vide *Tzetzis* Var. Hiſt. Chil. XII. Hiſt. 450. — v. 660. Al. ἐς μέσσα πίπτει. — v. 663. Τῷ δή τοι malit *Holſt.* — v. 666. Χειμαίνοντος legit *Euſtathius*. — v. 667. Al. ὑπὸ κρύμοιο. — v. 668. Al. χῶρον ἔχουσι. — v. 670. Al. πλεῖον.

V. 671. Al. ὁρῶνται, & ὁρῶντο, & ὁρῶσιν. Sed ſcriptura ἴδμεν confirmari videtur ex v. 667. niſi ab eo verſu ad pluralem numerum & tertiam perſonam tranſiſſet. *Steph.*

V. 672. Muli videntur ἀτόπως in Scythia & Sarmatia à *Dionyſio* ſtatui, ut conſtat ex *Herodoto* in *Melpomene*.

V. 675. Hæc cum præcedentibus ita conſtruenda cenſet *Stephanus*: οὐδ' αὐτοὶ ἀπήμαντοι εἶεν, εἰ μὴ ἠλάσκοιεν, *ne ipſi quidem illæſi eſſe poſſint, niſi fuga ſibi conſulerent.* quam conſtructionem contra *Hillum* tuetur *Urſinus*.

V. 678. Al. ὄρεα βροτήεντα. — v. 682. Κερκέται, Τορέται τε plane legendum, ut monuerunt *Viri* Eruditi. — v. 684. Pro βορέαο legendum ζεφύροιο, ut præter alios oſtendit *Salmaſ.* ad *Solinum*, p. 890.

V. 687. Nonnulli malint Λακωνίδες ἔκγ. Lectionem vulgatam agnoſcunt *Euſtathius* & *Avienus*. Verum Πελασγίδος αἴης generatim pro Ἑλλάδος accipere videtur *Priſcianus*. magis etiam ſpeciatim pro *Peloponneſo* accipi poteſt, quam *Pelaſgiam* olim dictam conſtat. *Urſin.*

V. 688. Per χθόνα Τυνδαρίδαων intelligit *Dioſcuriadem* & regionem circa *eam*. — v. 689 Vide *Bochartum* in *Phaleg* l. 4. c. 31. *Marſhami* Chron. pag. 633. & *Wormium* de *Corr. Veſtig. Antiq. apud Hebr.* l. 2. p. 127.

V. 694. Montis nomen *Amarantum* fuiſſe conſtat ex *Apollonio Rhodio*. atque pro *Camarantem* apud *Vibium Sequeſtr.* omnino *Amarantum* legendum. *Urſ.*

V. 697. Idem de hac *Iberorum* in *Hiſpania* μετοικήσει affirmat *Strabo*, l. 1. p. 61. ex *Megaſthene*; cujus verba affert *Euſeb.* de *Præp. Evang.* l. 9. c. 41. Alii *Iberos Orientales* in *Hiſpaniam* perveniſſe tradunt: quoniam

quoniam migrationes gentium ex *oriente* potius in *occidentem*, quàm è contra factæ fuerint. Alii denique arbitrantur neutram gentem ab altera ortam, ſed utramque regionem eodem nomine appellatam, propter aurifodinas quæ in utraque reperiuntur. Eamque unam ex rationibus fuiſſe exiſtimat *Hillus*, cur Hiſpani *Indiæ* nomen ad *Americam* traduxerint, quod auro pariter ac *India vera* abundaret. Vide *Gallæum* de *Orac. Sibyll.* Vol. I. p. 564.

V. 702. Al. καὶ μετὰ Σειλήνων. — v. 704. Al. ὁ δ' ἐν φρεσί. — v. 707. Al. διαγράψαιμι. — v. 714. In plurimis *MSS.* ἐρυθραίων Αθηνῶν. atque ita legi jubent *Holſten. Salmaſius*, *Aliique*.

V. 721. Al. ὀξὺ δ' ἐπ' ἄρκτους. quod rectius eſſe arbitrantur *Stephanus* & *Holſten.* —v. 722. Al. Ελκόμενος. & mox Ος δὴ v. 723.

V. 724. Vide infra v. 1120. vide etiam *Salmaſium* ad *Solinum*, p. 131. *Edit. Vet.* & *Heraldi* Adverſ. l. 2. c. 9. — v. 730. Al. Ωννοι & Θοῦννοι. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* c. x. ſub initium. — v. 732. Vide *Voſſium* ad *Melæ* lib. 3. c. 5. — v. 733. Al. τ' Απυροί τ'. quod agnoſcunt *Euſtathius*, *Avienus* & *Priſc.* ſed Τάπυροί τ' ex auctoritate plurimorum *MSS.*

V. 734. An Μάργος legendum, dubitat *Hillus*. Μάργος ſine hæſitatione ſcribit *Urſin.* — v. eod. Δερβικίων *Holſt.* Δερβίκιοί τε καὶ ἀφνειῶν κλίμα Βάκτρων. *Salm.* In voce Δερκεβίων metatheſis eſt noſtro non inſolens, qualis in Τεγεσραίων pro Τεργεσταίων, v. 382. & in Αρβοὰς pro Αροβίας, v. 1096. adeo ut nihil neceſſe ſit Δερκεβίων in Δερβικίων refingere cum *Hillo* & *Salmaſio* ad *Solin.* c. 48.

V. 737. Al. κρημνοῖς. — v. eod. Al. Παρπαμίσοιο. Sed Παρνισοῖο malit *Salmaſ.* verſus gratia contractum pro Παρπανισοῖο, ut hoc pro Παροπανισοῖο. — v. 739. De *Araxe* vide *Scymnum Chium* & *Annott.* ad eundem.

V. 742. Al. ἐμπελάσσει, — v. 746. Al. Τοῖσι δὲ π. — v. 750. Scribe μή κέ τις. i. e. οὐκ ἄν τις. *Steph.* — v. 752. Al. Φροῦνοι. Θοῦροι malit *Hillus*.

V. 753. Al. πάντα μήλων. — v. 559. Al. παρὰ δέ. — v. 760. Al. κεκλιμένη. minus recte. — v. 763. Al. περὶ χεῖλος. — v. 764. Al. Αγχ. — v. 766. οἱ μόσσυνας ἔχουσι periphraſis Μοσσυνοίκων, de quibus *Xenophon* in Αναβ. Κύρου. l. 5. c. 4.

V. 772. Hic *Dionyſius* imitatus eſt *Apollonium Rhod.* l. 2. v. 966. ubi multa *Scholiaſtes*, quibus confirmatur *Euſtathii* interpretatio vocis προχυσις. Vide *Cellarii* Geogr. l. 3. c. 8. p. 202.

V. 773. Ενθάδ' Αμαζονίδεσσιν in tribus MSS. quod verum eſſe puto, vel Ενθά τ' Αμαζ. — v. 775. Ασιπίδα pro Ασωπίδα legiſſe videtur *Priſcianus*. Fabulam hanc *Nymphæ Sinopes* deſumpſit ex *Apollonio Rhod.* l. 3. v. 948. quem videſis. — v. 780. Al. παρὰ κρημνώδεας. — v. 788. Al. ἱερὸν γένος.

V. 789. Per οὐδαίου Κρονίδαο *Pluto* Saturni filius intelligendus eſt: quem χθόνιον ſeu οὐδαῖον βασιλέα dici docet *Salmaſ.* ad Inſcript. *Herodis*, p. 72. *Urſ.*

V. 791. Vide *Plinii* Nat. Hiſt. tom. IV. p. 504. *Edit. Pariſ.* & *Salmaſ.* ad *Solinum* c. 43. — v. 803. Χαλκιδέας vocavit, metri neceſſitate coactus, quos potius Χαλκηδονίους appellaſſe debuit.

V. eod. Al. περὶ στόμα. — v. 807.

Al.

Al. Υλαι ἀπινόσφιστ. — v. 809. Al. ἀνατρέχει. — v. 811. Al. Εὐρυτέρα βεβαῶσα. — v. 814. Al. ζαθέης. — v. 827. Forſan μεγάλης. *Voſſ.* — v. 828. Al. βωμόν. Vide *Voſſium* ad *Melæ* lib. 1. c. 17. ſed νηὸν cum *Euſtathio* & *Avieno* poſt *Scaligerum* tuetur *Urſinus*; firmatque ex ſequentibus, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα. quæ ad *Fanum* potius quam ad *aram* referri poſſe obſervavit Ill. *Spanhemius* ad *Callimachi* Hymn. in *Dianam*, v. 239.

V. 829. P. *Petitus* de *Amazonibus* πτελέαν hîc non ſignificare *ulmum*, ſed partem urbis Epheſi ita nominatam. Si (ut inquit *Scalig.* ad *Euſeb.* p. 52.) ſcripſiſſet πρέμνῳ ἐπὶ πτελέης, rectum eſſet. nam ſimulachrum *Dianæ Epheſinæ* erat truncus acutus *ulmeus*: unde Epheſus prius vocata fuit Πτελέα, auctore *Stephano Byzant.* Ideo hoc vult *Dionyſius*; Amazones conſtruxiſſe templum in honorem *trunci ulmei*, hoc eſt, *ſimulachri Dianæ*. Non adeo recte *ulmeum*, ſed *ficulneum* truncum vocat *Callimachus*, loc. cit. v. 239. quem haud dubie imitatus eſt *Dionyſius*.

V. 834. Al. ὕλῃ. ſi quid mutare auſim, vellem ἰλυῖ legere. ſed ſatis commode καθ' ὕδωρ, ut de paluſtribus, vel campeſtribus ad Pactolum & Hermum locis cum Ill. *Spanhemio* ad *Callimachi* Hymn. in *Delum* locum interpretemur. *Urſ.* — v. 838. Al. παφλάζοντος. — v. 841. Al. θνητὸν ἀμειβομένῃ. — v. 844. περιμαρμαίροντες. — v. 845. Al. σήθεσφι.

V. 851. Υπειράλιον hîc *maritimum* ſignificare non poteſt, niſi manifeſto in errore verſetur *Dionyſius*. nam *Aſpendus* longius aliquanto à mari diſtat. *Salmaſio* igitur ὑπειράλιον eſt *à mari remotum*, ut ὑπὲρ τῆς θαλάσσης *Straboni* eſt *à mari diſſitum*. Mihi tamen ὑπειράλιον quaſi *ſupra mare eminens*, id eſt, *in excelſo colle ſitum mare proſpectans*, ut dicit *Mela*, l. 1. c. 13. *Hillus*.

V. 854. De hoc verſu & ſequentibus vide prolixe diſſerentem *Salmaſium* ad *Solinum*, c. 38. p. 780, 781. *Edit. Vet.* — v. 857. Al. ἀργυρότοξοι.

V. 859. Al. Τερμησσὸς & Τελμισσὸς & Τελμησσός. Veram ſcripturam eſſe Τερμησσὸς [ut in quatuor *MSS.*] ex *Strabone*, l. 13. p. 630. & 631. pronunciat *Urſinus*. qui monet non confundendam eſſe hanc urbem Piſidiæ, cum *Telmeſſo* ſive *Telmiſſo* Cariæ vel Lyciæ. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 38. & *Cellarii* Geogr. l. 3. c. 14.

V. 871. Poteſt & mutato ſpiritu legi ἱέμενος *cupiens*, *viam affectans*. Perperam alii malint ἱεμένες. *Urſ.* Vide *Tzetzem* in *Var. Hiſt.* Chil. VII. Hiſt. 149. — v. 875. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 38. — v. 877. Al. Συεδρον. — v. 878. πριμήκεος in ſeptem *MSS.* atque ita legiſſe videtur *Priſcianus*.

V. 897. Ες νότον ἕρπει in quatuor *MSS.* — v. 908. Al. ἀλιμήδεος. — v. 909. ἱερὸν χορὸν in quinque *MSS.* — v. 910. Metri ratione literam ejicit *Dionyſ.* Aliis Ιόππη, ut oſtendit *Cellarius* in Geogr. l. 3. c. 13. — v. 912. Al. ἠνεμόεσσαν. In *Etymol. M.* Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν.

V. 919. Hoc loco, ut ex *Avieno* apparet, lacuna quædam eſt negligentia Librariorum, qui totum locum de *Emeſa* urbe & *Libano* monte omiſerunt, decepti ſimilitudine verborum. Sequebatur enim, Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Εμέσαν πόλιν, ut conſtat ex *Steph. Byz.* v. Εμέσα.

Et,

Et, quod mirum, antiquiſſimus jam hic error: nam nec *Priſcianus*, nec *Euſtathius* in ſuis *Codicibus* illos verſus reperêre. Simile quid & alibi commiſſum. *Holſten.* In *MS. Barocc.* n. 78. voci Αὐτὰρ aſteriſcus præfigitur. in duobus aliis *MSS.* verſus 918. & *quinque* ſequentes ad oram apponuntur. Vide *Notas* ad *Steph. Byzant.* p. 344. & *Salmaſ.* ad *Aug. Hiſt. Scriptores*, p. 366.

V. 924. In *Steph. Byzant.* μύχατον ῥόον. quod τὸ μ. πόρον præfert *Berkelius* — v. 926. Omnino legendum ἄχεις Ελαιῶν. quæ lectio, non obſtante *Euſtathio*, aliorum auctoritate abunde confirmarur.— v. 931. σμύρνης εὐώδεος, ἢ καλ.

V. 240. *Polyænus* l. 1. *Stratagem.* ſtatim ab initio refert in India ad Tricoryphum montem exſtare monumenta nativitatis *Bacchi*, quinimo tertium ejus montis jugum appellari Bacchi μηρόν. Hujus meminit *Euſtath.* ad Il. B. p. 310. *Holſt.*

V. 941. Al. γείνατο πάντα. — v. 944. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 30. p. 400. & 401. *Edit. Vet.* — v. 945. Al. φέρουσαι. — v. 946. Al. νεβρίδας μὲν ἐπωμαδίας. — v. 948. Al. ἀνεδήσατο θύρσους. — v. 954. Al. ὑπὸ κλιτὺν & ἐπὶ κλιτύν.

V. 956. More poëtico literas in vocibus Χαβλάσιοι & Αγρέες mutaſſe videtur *Dionyſius.* nam *Eratoſtheni* & aliis Χαβλάσιοι & Αγραῖοι. *Hillus.* In ſex *MSS.* Χαυλάσιοι. Vide *Bocharti* Phaleg. l. IV. c. 11.

V. 957. Ex verſione *Avieni* Χατραμὶς ἐς Καινὴν refingit *Salmaſ.* ex illa *Priſciani*, Χατραμὶς ἐν Μάκει vel ἐν Μάκαις *Bochartus.* Manifeſte (inquit *Holſtenius* poſt *Salmaſ.* & *Bochartum*) vitium indicat loquendi modus. male enim Χατραμὶς ἐνναίει pro ἐνναίεται. ſed ἐνναίει æque paſſive accipi poſſe ut ναίει apud Homerum exiſtimat *Hillus.* quod ulterius firmat *Urſinus* ex *Voſſio* de Analogia, l. 3. c. 3. in fine.

V. *eod.* Περσίδος ἄλμης ex *Priſciano* & *Avieno* legit *Salmaſ.* Verum αὔτης conſenſu *MSS.* & *Euſtathii* auctoritate tuetur *Urſinus.* — v. 969. Καταβανοὶ malit *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 33. — v. 975. Vide *Cellarii* Geogr. p. 466.

V. 988. Aliis *Thoſpitis.* & ſic *Avienus* videtur legiſſe. Vide *Salmaſ.* ad *Solinum* p. 490. *Edit. Nov.* — v. 989. Ανιόχων malit *Salmaſ.* — v. 994. Al. ὀνόσσατο βοώτης, & ὀνόσσατό κε Βώτης. — v. 998. Al. ἐπεὶ κείνης. — v. 1006. Vide *Gallæum* de *Sibyll. Orac.* p. 511. vol. 1. — v. 1007. Vide *Salmaſ.* ad *Aug. Hiſt.* p. 377. *Μέγαν δόμον, templum.* in Sacris Literis *Beth Baal.* 1 Reg. c. 31, v. 11. Vide *Selden.* de Diis *Syris*, p. 72. *Holſt.*

V. 1013. Προβολὰς *eminentias montium* interpretatur *Scal.* potius *radices montium* innuere videntur *Priſc.* & *Avienus.* προβολὴ, ἐξοχὴ *Heſych.* προβολαὶ, προβάσεις τῶν ὀρῶν *Schol. Apoll. Rhod.* πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι *Harpocrat. Holſt.* Προβολὰς *prominentias cautium* reddidit *Salmaſ.* ad *Solin.* p. 861. *Edit. Vet.* — v. *eod.* Peſſime illud ὀφιήποδος interpretantur *Priſc.* & *Avien.* Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* p. 340.

V. 1015. Κοσσοὶ malint nonnulli ex *Avieni* verſione. — v. 1019. Al. Γηροί τε, ut in quinque *MSS.* minus recte. — v. *eod.* Ατραμμωτηνοὶ in tribus *MSS.* — v. 1031. Αφιγγέα forſan pro πολυφιγγέα. nam *narciſſiten* pellucidum eſſe dicit *Euſtath.*

V. 1035. Omnino Κασπιάδων legendum

gendum ex *Euſtathio*, tribus *MSS.* & v. 1064. Obſtat quidem metri ratio ne Κασπιάων legatur, ut apparet ex v. 1039. — v. 1037. Εκπίπτει βορέηνδε in quatuor *MSS.* — v. 1062. *Scaliger* legit σφίσιν. — v. 1064. In uno *MS.* Καυκασίων. in duobus Κασπιάων. perperam, ut conſtat ex ſupra dictis ad v. 1035.

V. 1069. Aut ſane *Dionyſii* aut *librariorum* errore Σάκαι hic pro Σάκαι ſcribitur: nec me movet ulla *Interpretum* hoc loco auctoritas. Similes enim alii inveterati errores in hoc *Auctore* ſunt: nec officit quod *Sacas* ſupra v.750. jam commemoravit. *Holſt.* Vide *Bocharti* Phaleg. l. IV. c. 7. — v. *eod.* Πασαργάδαι per literarum trajectionem, Perſicæ linguæ non inuſitatam, dicuntur pro *Parſagadæ* ſive *Perſagadæ*, ut docet idem *Bochartus Phaleg.* l. IV. c. X. — v. *eod.* Ταοκὲς pro Τεόκες in auctore aliquo male exarato *Dionyſium* legiſſe ſuſpicatur *Salmaſ.* qui ad *Solin.*c.55. malit ἄγχι Ταωκοί.

V. 1072. Ελιοτόρθροι in IV.*MSS.* — v. 1073. Κύρος ex *Priſciano* & *MSS.* legit *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 63. Vide *Cellarii* Geogr. l. 3. c. 19. p. 485. — v. *eod.* Χοάσπης in tribus *MSS.* Cæterum *Indicum Choaſpen* cum *Perſico* confudiſſe *Dionyſium*, poſt *Salmaſium* exiſtimant *Holſten.* & *Urſin.* —v.1074. Quamvis pro Ινδὸν ὕδωρ proclive eſſet Μῆδον ὕδωρ reſcribere, ex *Interpretum* omnium conſenſu ipſius *Auctoris* non *Scribarum* errorem eſſe pronunciat *Salmaſ.* ad *Solin.* c. LIII.

V. 1081. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* p. 418. [*Edit.Vet.*] & alibi, ubi *pes* pro *limite* vel *termino.* Supr. v.622. μυχοὶ vocat. v.281. γλωχῖνα. ita Europam dicit meridiem verſus excurrere ἐπὶ τελευτὴν κρηπῖδα, v. 332. hunc enim verſum de tota reliqua parte Aſiæ intelligendum ex præcedenti verſu apparet, ubi λοιπὸν πόρον, hoc eſt, *quicquid reliqui eſt* promitiit. *Holſten.*

V. 1087. De monſtris marinis Oceani circa Gedroſiam vide *Ælianum* de *Animalibus*, l. 17. c. 6. & *Arrianum* in *Indicis*, ubi *Nearchi* πέλωρα refert. *Holſt.* —v. 1090. Non recta Indus in auſtrum defluit: ſed, ut *Plinius* ait, *quodam ſolis concitatu in occaſum verſus oceanum infunditur.* *Holſt.*

V. 1096. Αρβιῶν, Ωρείτας τε ex emendandi prurigine refingit *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 54. certe contra mentem *Dionyſii*, qui Αρβιοὺς pro Αριβίους per metatheſin literarum ponit. Vide *Cellarii* Geogr. lib. 3. c. 22. p.520. — v. 1097. In *MSS.* Παρπαμίσοιο, & Παρνισοιο & Παρνήσοιο. Vide *Annott.* ad v. 737. & *Cellarii* Geogr. l. 3. c. 22. p. 513.

V. 1101. Al. ζωοῖσιν. — v. 1102. *Scaliger* legit σφίσιν. — v. 1106. Lege Τῆς ἄπο τεμν. pro ἀφ' ἧς τεμν. *Holſt.* — v. 1107. In IV. *MSS.* ἐρατὴ παραπέπταται. — v. 1118. In IV.*MSS.* περμαλῆσιν. — v.1132. Mallem ἑσπέριος. *Holſt.* — v. 1132. In tribus *MSS.* νότος.

V. 1138. Δανδαρίεις legit *Holſt.* perperam, ut cenſet *Urſinus.* — v. 1141. Σίνδοι legunt *Holſt.* & *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 52. probante *Urſino.* Vide *Bocharti* Geogr. p.97. — v.eod. In IV. *MSS.* Ταξίλοι. ut & apud *Strabonem* & *Arrianum.* atque ita hic legendum eſſe placuit *Salmaſio*, c.52. ad *Solinum.* Verum (inquit *Urſinus*) ut Τόχαροι *noſtro* ſupra dicti, qui *Straboni* Τάχαροι, ſic Τοξίλοι ſive Τόξιλοι hic forte, qui aliis Τάξιλοι.

V. 1142.

V. 1142. Σόδροι cum *Hillo* reſcribendum eſſe placet *Urſino*. — v. 1143. Πολυγαλέων in quinque *MSS.* atque ita *Salmaſius* ad *Solinum*, c. 52. — v. 1144. Γανδαρίδας [ut in uno *MS.*] hîc legendum pridem vidit *Salmaſ.* cap. modo citato. cui aſſentitur *Holſten.* eoſdem eſſe exiſtimans, qui Γανδαραὶ *Ptolemæo* & *Steph.* longeque diverſos à *Gangaridis* ad Gangem ſitis.

V. 1145. Legendum Ὕπανις, ut apud cæteros omnes Scriptores. *Holſt.* — v. *eod.* Al. Μάγαρσος. — v. 1146. Al. λαοφόρητος. — v. 1148. In IV. *MSS.* ἐλκηθμβήνην. quam lectionem ſequuntur *Priſc.* & *Avien.* atque alteri præferendam eſſe cenſet *Holſt.* — v. *eod.* Κώλιδος ἄκρης *Salmaſ.* ad *Solin.* c. 51. — v. 1149. In IV. *MSS.* Η δῆτοι.

V. 1158. In uno *MS.* ἀπίτησαν, probante *Hillo*, nec diſſentiente *Urſino*. — v. 1164. Vide *Tzetzis Var. Hiſt.* Chil. VIII. Hiſt. 211. — v. *eod.* In IV. *MSS.* στήλας ἐρύσσας. — v. 1173. Imitatur *Aratum* ſub initium operis. *Holſt.* — v. 1176. Al. ἀργιλόεσσα, more Attico.

EMENDATIONES
AD
VERSIONEM.

VErſ. 5. *Lege* habens. *al.* ſed non tota undiquaque rotunda.

V. 15. *l.* Canopi.

V. 34. *l.* tardius.

V. 38. *l.* Erythræumque.

V. 45. *l.* occiduum [Mediterraneum] mare.

V. 47. *l.* productiſſimus aliorum.

V. 55. *l.* ſulcum [aquæ fluxum] volvens.

V. 82. *l.* murmurat prope.

V. 83. *l.* ſecundum hoc vero fremit Tyrrh.

V. 89. *l.* referens caput.

V. 100. *l.* Adrio exundante.

V. 104. *l.* auſtralem involvens Syrtim: ut ſit *tmeſis.*

V. 118. *Senſus poſtulat*, regionem accedens.

V. 158. *l.* ſunt nervi.

V. 193. *l.* ſed temere, haud ſecus ac feræ.

V. 197. *l.* ſub bove [tergore bovis] dim.

V. 239. *l.* ſiquidem.

V. 240. *l.* verum ſi qua alia.

V. 243. *l.* arcta ad meridiem.

V. 245. *l.* montibus utrinque poſitis.

V. 254. *al.* huic verſus zephyrum adj.

V. 261. *l.* homines tenent.

V. 263. *l.* media.

V. 286. *l.* ſylvæ peragrantes ſaltus.

V. 292. *l.* ſub populis.

V. 270. *l.* ſitus eſt [i. e. eadem figura] ver.

V. 275. *l.* auſtrum. quod ſi.

V. 278. *al.* per medium.

V. 284. *l.* continentis extenſa.
V. 296. *l.* aquæ Rheni.
V. 304. *l.* Sarmatæque
V. 309. *l.* viri, ſive gens Hippemolgi.
V. 315. *l.* alia in parte erumpunt, *ſive* ſcaturiunt.
V. 324. *l.* paſcentis in.
V. 332. *l.* ad meridiem.
V. 338. *l.* Pyrenæorum montium.
V. 375. *l.* Saunitæ [Samnites] vero.
V. 376. *al.* bellicoſæ gentes.
V. 395. *l.* ſitæ ſunt d. petræ.
V. 410. *l.* Alpheus progreditur.
V. 430. *l.* Dodonæ regio [Epirus] im.
V. 437. *l.* Phocenſis tellus ad ortum & meridiem porrecta boream verſus.
V. 440. *l.* magnum fl.
V. 447. *l.* Jovis [filia] Muſa.
V. 469. & 470. *l.* Lilybæum.
V. 471. *l.* ſed ad urſas.
V. 490. *l.* Æetines [Medeæ.]
V. 493. *l.* apparent.
V. 500. *dele* eminus
V. 517. *l.* [inſulæ] hæ.
V. 518. *al.* procurrunt deinceps.
V. 544. *l.* aves albæ ſunt.
V. 547. *l.* hoc vero viros fortitudine præſtantes.
V. 548. ſortiri ſolet.
V. 552. *potius* in qua, *vel* poſt quam.
V. 569. *l. vel* Britannicas æquat, *vel* Britannicis æquatur.
V. 572. *l.* ex ritu.
V. 574. *l.* ſtridulas exc.
V. 576. *l.* Iraphioten [Bacchum.]
V. 586. *l.* atros [Æthiopas.]
V. 592. *dele* Veneris.
V. 606. *dele* tibi.
V. 610. *l.* marinam.
V. 627. *l.* eſt Aſ.
V. 633. *l.* duos quidem illos, auſtrales, hunc vero.
V. 644. *l.* hinc & inde.
V. 660. *l.* in ſinum intimum.
V. 664. *l.* erumpunt, *vel* ſcaturiunt.
V. 699. *l.* bellum habentes.
V. 708. *l.* procul ſinus *ejus.*
V. 711. *l.* Erythræum per mare.
V. 714. *l.* Caucaſios ſaltus Erythræorum Arianorum.
V. 715. *l.* inſtinctus *pro* mens.
V. 718. *l.* eſt ſane.
V. 722. *l.* protractum, *ut ad* mare *referatur.*
V. 728. *l.* prope ſalum.
V. 729. *l.* littoralem oram.
V. 736. *l.* poſſident [incolunt.]
V. 760. *l.* ventis relicta.
V. 766. *l.* Moſſynœci [qui turres habitant.]
V. 772. *forſan* æquor terræ.
V. 788. *l.* ſacrum ſolum.
V. 789. *l.* æriſonam vocem.
V. 795. *l.* prope oſtia.
V. 803. *l.* Chalcedonenſes.
V. 811. *l.* major quæ eſt.
V. 820. *l.* Æolidis.
V. 826. *l.* ſagittatricis Dianæ.
V. 834. *l.* in aqua, *vel* ad aquam
V. 870. *al.* alia omiſſa.
V. 892. *l.* aquilonaris conſtituatur.
V. 892. *l.* ut ad ultimam.
V. 895. *l.* unde deſieram.
V. 897. *l.* ultra mare, *vel* à mari.
V. 898. *l.* terram habens, *vel* obtinens.
V. 931. *l.* ora autem.
V. 932. *l.* Erythræis.
V. 943. *l.* ſponte natis.
V. 958. *l.* Erythræi.
V. 966. *l.* æſtu calentibus, *vel* æſtu calefactis nigreſcit.
V. 969. *l.* gelu cum pernicioſo flatu conjunctum.
V. 970. *l.* ſupra Libanum.
V. 980. *l.* Babylonem ſecans, *vel* tranſiens.
V. 988. *l.* in profundum.

V. 993.

V. 993. *l.* Meſopotamiam perhibent.
V. 1003. *l.* montibus acclinati. i. e. appoſiti.
V. 1006. *l.* mœnibus validis Semiramis cinxit.
V. 1007. *al.* ingens templum.
V. 1010. *l.* palmæ ſuper tectum conſitæ.
V 1012. *l.* liquidæ berylli.
V. 1013. *l.* prominentias cautium.
V. 1022. *l.* inclytæ, *aut* ſtrenuæ Her.
V. 1087. *l.* oceano belluoſo, *vel* oceano immania cete alente.
V. 1112. *l.* mire nitentes.
V. 1118. *l.* ad margines, *vel* ripas eminentes.
V. 1127. *al.* calami Indici.
V. 1166. *dele* ſummi.
V. 1179. *l.* ut enim.

VARIÆ LECTIONES

EMENDATIONES, ET NOTÆ

AD

EUSTATHIUM.

PRÆFAT. *pag.* II. *Inſcriptionis* verſ. 1. De vocibus Δȣ̃κας, Δȣγγάϱιος, Μαΐςωϱ &c. vide *Gloſſarium Græco-Barbarum Caroli à Fraxinis.* — v. 3. Καμματοϱȣ̃ & Καμματηϱȣ̃ in MSS. — *Col.* 1. v. 1. Locus *Pindari* exſtat ſub initium *Od. X. Olymp.* — v. 1. ἐπὶ μακϱὰν ἀναϐαλλομένῳ in MS. — v. 10. *Al.* ἔχῃ in MSS. & mox τῇ pro ποῖ legendum conjicit *H. Steph.* — v. 21. ἤ τι ἂν ἐπ. MSS.

Col. 2. v. 2. ὡς μηδ᾽. MSS. —v. 5. Λητȣ̃ς mentione alludit ad vocem λήθην. *H. Steph.* — v. 7. καταϐαλαυχήσεται in MSS. — v. 8. κϱοτήσειν in MS. — v. 21. μεῖζον ἐπ MS.

P. III. col. 1. v. 3. οὐ δὲ ὅτω λ. MSS. οὕτω δὲ λιχν. Steph. — v. 23. γλίχῃ τȣ̃ πλ. malit *Steph.* — v. 33. ἐκεῖνον μ. τ. λ. MS. ἐκεῖνον ἢ τȣ̃ λόγȣ. MS.

P. IV. col 1. v 10. τε καὶ λοίμ. MS. optime, ut cenſet *Holſtenius.* — v. 27. ψυχὴν, σοφῶ τὴν τέχνην, λογ. MSS. — v. 29. σωμ. ἀϱετὴν MS. σωμ. ἀνοικοδομὴν MS.

Col. 2. v. 1. καὶ εἰκὸς εἴπ ἕτεϱον ἦν MSS. — v. 10. ἢ γὰϱ ἂν ἦν MSS. — v. 36. διδασκαλίᾳ MSS. & *Stephanus* è conjectura. Reſpicit *Euſtathius* ad verſum *Dionyſii* MDCCXV.

P. V. col. 1. v. 32. ȣ̓ πάνυ τοι MSS.

Col. 2. v. 1. ὅτε τι τȣ̃ δεόντως ἐλλειφθέντων ἀναπληϱȣ̃μεν MSS. — v. 6. ἢ γάϱ τις ἂν φιλομ. MSS. — v. 7. *ſc.* v. 426. & v. 805.

P. VI. col. 1. v. 6. σπουδϱομον MSS. — v. 17. lib. 3. *de Expedit. Alexandri.*

xandri. — v. 20. ἑαυτὴν ἐκπηθεὶς καὶ ἀνακαλ. MSS. — v. 28. λαχὼν ὀχήματος MSS. — v. 29. βάδην τῷ λόγῳ πς. MSS. — v. 33. ſc. *Pindarus* Od. 11. *Olymp.*

Col. 2. v. 6. κατεργασίαν MSS. & *Steph.* è conjectura. — v. 11. τὰ Διονυσίε MSS. — v. 14. ἀνεγγράφοιτο MS. — v. 20. ἤδη δ' ὅτι MS. — v. 26. σεμνύνομεν ἐ γνώριμον σαφίζομεν MSS. — v. 28. & 29. Hæc continuo legenda ut in MS. ποίησις, τίς δ' ἂν ἡ τ̃ χωρ. βελ. καὶ εἴτι ἄλλο περὶ τε ἔργε καίριον. σοφίσαιτο δ' ἂν τις τὰ σεμνὰ τ̃ πρ. *Holſten.* In MSS. aliis, ἐ εἴτι δ' ἄλλο, περὶ τ̃ ἔργε, τέτων καίριον σοφίσαιτο δ' ἂν τις ἔτω τὰ προσοίμια, ἔτω τὰ σεμν. — v. 32. non τὸ τὴν, ſed ὄνυχι τὴν ὑπ' ἐρ. in uno MS. in alio ὄνυχι τὴν ὑπὲρ ἐρ. — v. 35. πεπίςευται pro πέπεισται in MSS. — v. 36. σοφιςευσαμένοις MS.

P. VII. col. 1. v. 10. μικροδιαςάτῳ MS. μικρῷ διαςήματι MSS. — v. 18. ſc. v. CXCVII. — v, eod. ὡς τῷ ὄντι ἄπιςον ὄν, εἴπερ τηλ. MSS. — v. 31. καὶ ὥσπερ μικρινεῖ κεγχρῷ MSS.

Col. 2. v. 6. ςρογγυλίσαντες MS. — — v. 8. τὰς Θετταλὰς MS. τὰς Θετταλῶν MSS. — 18. ſc. *Iliad.* Θ. v. 24. — v. 30. ἄλλοις MS.

P. VIII. col. 1. v. 6. δὲ ὄντως MS. — v. 8. περὶ γῆς MS. — v. 10. τις κἀνταῦθα & mox περιφυέςερα in MS. — v. 12. ſc. in *Theogonia*, v. 176. — v. 22. ſc. *Odyſſ.* E. v. 294. — v. 23. *Hom. Il.* Θ. v. 554. — v. 26. ſc. *Phænom.* v. 23.

Col. 2. v. 11. ſc. *Il.* Ω. v. 343. — v. 12. παραικνεῖται MSS. — v. 30. ὑπεραντιπτάμενος MSS. — v. 32. ſc. *Iliad.* Ω. v. 345. & *Odyſſ.* K. v. 277. — v. 36. legi etiam poteſt κομψότερον. *Steph.*

P. IX. col. 1. v. 1. ſc. *Iliad.* Δ. v. 412. — v. 10. ὀλίγα MS. — v. 19. ſc. *Dionyſius*, v. 715. — v. 25. ſc. *Lucianus* in *Dialogo Menippi & Æaci.* — v. 27. ſc. *Hermogenes*, ubi dicit, ἐν δὲ τῷ κατὰ Κόνωνος Δημοσθένης τ̃ ὕβρεως περιήγησιν ἐποίησεν, ἀκριβῶς ἕκαστα διηγέμενος. — v. 33. ſc. v. DCCVII. & v. DCCXV. — v. 37. χωρογραφίαν καὶ χωρογρ. MSS.

Col. 2. v. 4. ἀπὸ Ξεν. MSS. — v. 17. μαθηματικώτερα MS. — v. 35. ſc. *Strabo.* lege Αμασεύς.

P. X. col. 1. v. 11. Ex *Ptol.* lib. 1.

Col. 2. v. 4. αὐτὰ MS. ſed αὐτὸ deleri jubet *Holſten.* — v. 6. forſan μὴ κατηγ. cum in MSS. ſit ἐ κεκαγχισμένη. *Holſt.* — v. 18. εἰ deleri jubet *Holſt.* — v. 21. τοιαύτας MSS. — v. 34. περιγράψας MS. — v. 37. eadem adfert *Euſtath.* ad *Hom. Odyſſ.* Θ. v. 166.

P. XI. col. 1. — v. 16. καὶ μὴν MSS. atque ita ſupra. — v. 21. σοφία MSS. — v. 28. πυρήνες MSS. — v. 34. ſc. v. XXXII. — — v. 36. ſc. v. DLXXXI — v. 37. ſc. v. DXCV.

Col. 2. v. 2. ſc. v. DCCCCLXIII. — v. 3. ſc. v. MCLXIX. &c. — — v. 19. μετ' ἐ πολλὰ MSS. — v. 33. lege Ηρακλῆς τε ἐ Διόνυσος. *Holſt.*

P. XII. col. 1. v. 1. Vide *Marſhami* Chronicon, p. 365. — v. 6. Vide *Appulejum* in lib. *de Dogm. Platonis.* — v. 9. ὁ δ' Διονύσιος MSS. — v. 10. συγγράψαντος MSS. — v. eod. *Dionyſius* poëta in 2do. Λιθικῶν citatur à *S. Maximo* c. 2. Myſticæ Theologiæ *S. Dionyſii*, ubi duo verſus inde adducuntur. *Holſt.*

Holſt. — v. 21. ἀπέκεινον ex *Codd.* MSS. legendum cenſent *Steph.* & *Holſt.* — v. 33. *ſc.* v. CCCLV.

Col. 2. v. 9. *ſc.* v. DCLIII. &c. — v. 11. *ſc.* v. CCCLXV. — v. 17. τὸ ἀπεθικῆναξ *MS.*

P. 13. col. 1. v. 11. ἐ δι' εὐκρίν. MS.

Col. 2. v. 1. ἀδιάκρινητον.

COMMENTARIORUM p. 2. col. 1. v. 2. Potius ex *Apollonio Rhodio*, quam ex *Pindaro. Holſt.* — v. 3. *Olymp.* Od. XIII. — v. 20. *Il.* Σ. v. 399. — v. 23. κύκλον MS.

Col. 2. v. 6. *Strab.* l. 1. p. 51. — v. 15. *Melpom.* c. 36. — v. 22. *Strab.* l. 2. p. 94. &c.

Pag. 3. col. 1. v. 21. Hinc apud *Heſychium* v. εὐδείελον pro εὐπόρεστον lege εὐπερίορεστον. Sic enim *Suidas*, *Phavorinus* & *Euſtath.* ad *Hom.* T.

Col. 2. v. 9. Potius ἐγκέηται, ut in MS. *Steph.* — v. 12. Hinc forſan apud *Pollucem*, l. 1. c. 10. §. 6. pro λίθος, τόξον legendum λίθε τόξον. *T.* — v. 16. Forte πάλα, ut intelligantur annuli *pala. T.*

P. 4. col. 1. v. 7. Forſan κατὰ τὸν δεσμόν. — v. 11. *Melpom.* c. 45. — v. 29. ἐν οἰκείῳ τόπῳ in MSS.

Col. 2. v. 9. Κάνωβος τε ὁ Μενελάε κυβερνήτης, ἐ ἡ τέτε γυνὴ Εὐμενέθις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τεθαμμένοι τιμῶνται. *Epiphan.* in *Ancor.* c. 108. — v. 10. *Strab.* l. 17. p. 801. A. — v. 16. ἐπέχειν in MSS. & forſan recte.

P. 5. col. 1. v. 7. *Strab.* l. 17. p. 801. B.

Col. 2. v. 6. *Al.* ρόθ. — v. 9. ἰδιόκτητος in MSS.

P. 6. col. 1. v. 5. Al. Ἐλληνίζονται. Vide *Steph. Byz.* v. Τάναϊς. — v. 9. *Melpom.* c. 17. — v. 11. *Strab.* l. XI. p. 493. A. — v. 17. *De Exped. Alex.* l. 3. ſub finem.

Col. 2. v. 2. Al. σύρμα τε ὄφεως ex *Suida*, v. ὁλκός.

P. 8. col. 1. v. 16. In *Prometh. Vinct.* Vide *Stanlejum* in *Æſchyl.* p. 734. & *Mureti* Var. Lect. l. 12. c. 8. — v. 30. *Thalia*, c. 116. — v. 32. Vide *Herodotum*, in *Melpom.* c. 27. & 36.

Col. 2. v. 1. *Melpom.* c. 13. — v. 23. ἀποτελεσμάτων in MS. probante *Stephano.* — v. 27. *Argonautarum* l. 4. v. 327. & v. 510. — v. 29. Idem teſtatur *Tzetzes* ad *Lycophr.* p. 104. *Edit. Genev.*

P. 9. col. 1. v. 20. ὁ ἢ Αἰθίοπ. in MS. — v. 30. Hac de re vide *T. Fabri Epiſt. Crit.* p. 34.

Col. 2. v. 5. *Steph. Byz.* v. Ἐρυθρά. — v. 16. *Strab.* l. 16. p. 779. — v. 17. τὰ τ̃ πόλεων MS. — v. 24. εἰσβαλλέσης in MS. probante *Stephano.*

P. 10. col. 1. v. 5. *Homer.* Il. B. v. 637. — v. 17. ὑπεξαγρομβρων MS. — v. 24. ἀποπτύγματα MSS. & *Straboni* l. 17. p. 821.

Col. 2. v. 1. Γυμνῆτες ex *Strabone* loco citato. — v. 4. ἐπεισηθησαν *Strab.* — v. 8. *Var. Hiſt.* l. 13. c. 1. — v. 14. ὀσημερῖναι MS. — v. 18. γῇ apud *Strabonem*, l. 2. p. 126. C.

P. 11. col. 1. v. 5. *Melpom.* c. 8.

Col. 2. v. 10. *Geogr.* l. 7. c. 8. — v. 12. Clio c. 203. — v. 14. ἑτέρα in MSS. & *Herodoto.* — v. 18. ὠκεανοῖο in MSS. atque ita vel τε ὠκεανε *Steph.*

P. 12. col. 2. v. 12. Errat *Euſtathios*, niſi forſan verborum trajectione ſanandus ſit locus; ἡ μὲν Εὐρωπαία Ἀλύβη καλεμένη βαρβαρικῶς, Κάλπη δ' καθ' Ἕλληνας.

ἡ δὲ Λιθουκὴ κατὰ Βαρβάρους μὲν Λαῖνα καλουμένη, Ἑλληνικῶς δὲ Κυνηγετική. *Urſin.* Vide *Voſſium* ad *Melam*, l. 2. c. 6. & l. 1. c. 5. & *Æliani* Var. Hiſt. l. 5. c. 3.

P. 13. col. 1. v. 3. ὡς οὖσα malit *Berkel.* ad *Steph.* v. Γάδειρα. — v. 11. *Strab.* l. 3. p. 170 C. — v. 12. *Iliad.* M. v. 61. — v. 21. Vide *Valeſ.* ad Excerpta *Dionis.* p. 110.

Col. 2. v. 20. Ex *Strab.* l. 17. p. 825.

P. 14. col. 1. v. 4. *Homer. Odyſſ.* Γ. v. 287. v. 307. & I. v. 80. & Ξ. v. 199. v. 301. & H. v. 80. — v. 8. *Homer. Il.* Σ. v. 414. Δ. v. 370. E. v. 192. — v. 11. Ῥιανὸς malit *Holſt.* ex *Steph. Byz.* v. Ἀτλαντες. — v. 12. Sic *Nicol. Damaſcenus* apud *Stobæum* Serm 42. ubi Ἀθάραντες corrupte. *Holſt.* — v. 16. *Euſtath.* in *Odyſſ.* A. v. 52. vide & p. 1390. *Edit. Rom.* — v. 22. περιλαλεῖ *Steph.* ex conjectura. παραλαλεῖ MSS. — v. 27. ἀνέχειν MS. & *Caſaub.* — v. 30. *Melpom.* c. 184.

Col. 2. v. 4. *Melpom.* c. 184. — v. 6. Apud *Herodot.* unde hæc deſumpta, Ἀτραντες legendum cenſet *Salmaſ.* itidemque ergo & hîc loci. — v. 10. ὑπερβάλλοντι apud *Herodot.* — v. 16. Φασὶν αὐτὸ οἱ ἐπιχ. καὶ ὅτι ἐπώνυμον &c. in MS. — v. 22. *Pyth.* Od. 1. — v. 23. πόντος Εὐρ. malit *Holſt.* — v. 29. In *Prometh. Vinct.* v. 11.

P. 15. col. 1. v. 25. Φωκαεῖς in MSS. atque ita legendum eſſe monuit *Holſt.* ut & *Berkel.* ad *Steph.* v. Μασσαλία. Vide *Salmaſ.* ad *Solinum*, p. 66. *Edit. Nov.* — v. eod. αὐτὴν οἱ ἐκ τοῦ ἔω. φ. MSS. — v. 3. *Odyſſ.* A. v. 177.

Col. 2. v. 10. Φωκαέων lege ex MSS. — v. 24. In MSS. Ῥιγήνης & Ῥιγίνης & Ῥηγίνης. Ῥοδίνου malit *Veleſius.* De *Campo Saxoſo* vide *Strab.* l. 4. p. 182. — v. 30. Ex *Strab.* l. 4. p. 202. C.

P. 16. col. 1. v. 2. Sc. *Ariſtot.* lib. *Mirab. Auſcult.* — v. 4 Forſan πάντως. — v. 5. Λίγυρις in MSS. & mox Λίγυρος. — v. 10. Deceptus eſt *Euſtathius* vitioſis *Lycophronis Codd.* ubi v. 1312. male Λιγυστίνην pro Λιβυστίνην. Vide *Steph. Byz.* v. Κύτταια. — v. eod. In *Hiſt. Animal.* l. 1. c. 15. — v. 23. Jam non exſtat apud *Steph. Byzant.* — v. 26. περὶ τὸν in MSS.

Col. 2. v. 12. Rectius in *MSS.* λουκὴ πέτρα. — v. 17. In *Hippol.* — v. 19. Al. Ἀοίδα.

P. 17. col. 1. v. 29. Ex *Stephani* MS. lege μεταλήψεως.

P. 18. col. 2. v. 6. Vide *Strab.* l. 10. p. 479. C. — v. 19. Vide *Strab.* l. 2. p. 123. — v. 20. *Alex.* v. 621. Hic locus nunc mutilus eſt apud *Steph. Byz.* qui ex *Euſtathio* reſtitui debet. — v. 21. In *Prometh. Vinct.* v. 839. — v. 23. Lege Ἰόνιος, hic & mox infra, cum *Berkelio* ad *Steph.* v. Ἰόνιον.

P. 19. col. 1. v. 2. Ἰωνίαν *Steph. Byz.* — v. 6. Ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου τοῦ Μεσσαπίου Παιόνος ubi lego τοῦ Μεσσαπίου τοῦ Αὔσονος — v. 8. Ex *Strab.* l. 5. p. 214. B. — v. 11. τὸν ἐνιαυτὸν *Steph.* v. Ἀδρία. Vide *Scymni Chii* Periegeſ. & *Ariſtot.* Hiſt. Animal. l. 4. c. 19.

Col. 2. v. 19. Ex *Strab.* l. 7. p. 315. C.

P. 21. col. 1. v. 12. *Homer. Odyſſ.* Δ. v. 402. — v. 14. *Euſtath.* in *Homeri* Il. H. v. 62.

Col. 2. v. 7. *Euſtath.* in *Homeri* Odyſſ. A. v. 355. — v. 15. *Homeri* Il. Z. v. 291.

P. 22. col. 1. v. 5. Vide *Steph. Byz.* v. Ἰστρος

v. ἴσος. — v. 10. κοσμήσαις καὶ ὄρμ. in MS. probante *Stephano*. — v. 13. εὐθύδρομος in uno MS. — v. 23. lege κογχύλυ. Vide *Schol. Gr. Antholog.* l. 1. Epigr. 3. p. 3.

Col. 2. v. 7. *Idyll.* 8. v. 58. vox ὕσπληξ ſæpius occurrit in *Oppiani* Ἰξευτικοῖς.

P. 23. col. 2. v. 6. ὁ ῥηθεὶς τόπος MSS. — v. 9. κίσιν *Steph. Byz.* v Πάταρα, à quo hæc deſumpta. — v. 11. παίγματα malit *Salmaſ.*

P. 24. col. 1. v. 8. κυφιζόμενα MSS.

Col. 2. v. 6. *Homer.* Il. N. v. 21. — v. 7. *Euſtath.* in Il. A. v. 402. — v. 22. Ex *Gyllio* didici ſuperiorem partem Boſpori ἱερὸν στόμα appellari ob imminentia Fana. *Holſt.*

P. 25. col. 1. v. 1. In MS. *Reg.* τὰ ἀνώπτυ. optime. *Holſt.* — v. 21. ἐκείνοις in MSS. probânte *Holſtenio.*

Col. 2. v. 1. Δαμάλιον & Δαμάλιος in MSS. — v. 11. *Melpom.* c. 85. — v. 12. *Strab.* l. 12. p. 566. A.

P. 26. col. 1. v. 29. Potius οἱ πολυκλύςυ θαλάσσης. — v. 36. In MS. γῆ.

Col. 2. v. 26. Vide quæ *Theocriti Scholiaſtes* de *Cyaneis* habet ex *Timoſthene* ad *Idyll.* 13. *Holſt.* — v. 32. Il. N. v. 139.

P. 27. col. 1. v. 1. *Strab.* l. 7. p. 319. — v. 4. *Pyth.* Od. 4. — v. 9. *Euſtath.* in *Odyſſ.* M. v. 61. — v. 14. *Melpom.* c. 85. — v. 17. *Odyſſ.* M. v. 5. — v. 24. *Oedip. Tyran.* v. 205. — v. *eod.* Forſan νηῶν καταγ. — v. 27. Vide *Strab.* l. 7. p. 298. 299.

Col. 2. v. 13. Poſt κρατεῖ addit MS. *R. Steph.* καὶ τοῦτο δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Γεωγράφος. λέγει δὲ ὅτι καὶ ὁ Δειπνοσοφιστὴς, τὸ, οὐκ πολλοῦ πόντου, ταυτὸν εἶναι, ὡς ἐὰν εἴπῃ τὶς, οὐκ πολλοῦ ὀλέθρου. — v. *eod. Melpom.* c. 85.

P. 28. col. 1. v. 12. Ex *Strab.* l. 7. pag. 309. — v. 18. *Antigone* CMLXXVIII. — v. 20. Ex *Strab.* l. 2. p. 124. D. ubi ἀπέμπτωτοι malit *Caſ.*

Col. 2. v. 11. ἴδιος ξένων MSS.

P. 29. col. 2. v. 1. *Alexandr.* v. 88. & 106. — v. 13. *Il.* Δ. v. 124. — v. 18. *Melpom.* c. 21. — v. 19. Σκυθικὴ *Herodoto.*

P. 30. v. 18. Ex *Strab.* l. 7. p 308. — v. 22. *Melpom.* c. 3. — v. 24. In *Odyſſ.* A. v. 14.

Col. 2. v. 13. *Olymp.* Od. 3. — v. 14. *Olymp.* Od. 2. — v. 16. Ita *Strabo* l. 26. & rectius. *Holſt.*

P. 31. col. 2 v. 22. Ex *Strab.* l. 17. p. 824. D. — v. 27. *Melpom.* c. 189.

P. 32. col. 1. v. 19. *Euſtath.* in *Odyſſ.* A. v. 24. — v. 22. *Strab.* l. 1. p. 42. A. — v. 23. *Strab.* p. 784. & p. 824. — v. 27. Neſcio ex quo *Auctore* hæc hauſerit. Troglodytæ erant in latere Ægypti, *Saraceni* in Arabia, & quidem Syriam & Meſopotamiam inter. Qui enim *Saraceni* poſtea appellati fuere, ante Σκηνῖται Arabes vocabantur: quod *Ammianus Marcell.* (l. 22. & 23.) aliique teſtantur.

Col. 2. v. 1. Quod *Dionyſius* de Libya hîc extulit, male ad Eremborum regionem refert *Euſtathius.* — v. 15. In *Odyſſ.* Δ. v. 84. — v. 17. *Heliodorus* Æthiop. l. 8. c. 23. — v. 27. *Melpom.* c. 183.

P. 33. col. 1. v. 4. σαύρους in MSS. & mox τετρύγασι apud *Herodot.* — v. 8. Ex *Strab.* l. 17. p. 825. C. — v. 19. *Melpom.* c. 188.

Col. 2. v. 13. *Hom. Odyſſ.* Γ. v. 88. — v. 26. In lib. 3. Μαστυλιῶν meminit. *Euſtath.* hoc è *Steph. Byz.* v. Μαστύλιοι deſumpſit, qui aſſerit apud *Polybium* Μαστυλεῖς reperiri.

reperiri. Vide *Berkelii* Annott.
P. 34. col. 1. v. 15. Ex *Strab.* l. 17. p. 833. — v. 20. ſc. *Ezech.* c. 38. v. 13. in verſione LXX. *Dionyſii* ἀνιστρησίαν oſtendit *T. Faber*, in Epp. Crit. p. 35 & 36.
Col. 2. v. 7. Μαζάκων legit *Valeſ.* ad *Amm. Marcell.* Μαζύων ex *Steph. Byz.* v. Μάζυες malit *Holſt.*
P. 35. col. 1. v. 3. Ex *Steph.* v. Καρχηδὼν lege ἐ Οἰνῶσα κ Κ. — v. 7. Ex *Steph.* lege Καρπαθε, κη'. ἐτῶν ἀνθρ. — v. 27. ἐν ἧ κ Λαπιφ. *Berkel.*
Col. 2. v. 3. Ex *Strab.* l. 17. p. 835. D. — v. 10. εἰρηνεύοντες malit *H. Steph.* — v. 21. Locus *Strabonis* p. 835. (quem corruptum eſſe exiſtimat *Caſaub.*) cum hoc conferendus.
P. 36. col. 1. v. 7. *Strab.* l. 3. — — v. 16. *Odyſſ.* I. v. 84. Vide *Euſtath.* in locum.
Col. 2. v. 4. ὅλω Ρέντελον & Ρασίντελον in MSS. — v. 20. *Herodotus*, ex quo hæc deſcripta ſunt, legit σήμαθα, *Melpom.* c. 172.
P. 37. col. 1. v. 1. In MSS. ἀπιλάζεες. *Herodoto* loco citato ἀςελέζες. — v. 10. *Melpom.* c. 181. — v. 11. ἰστρεῖται in MSS. — — v. 22. *Pyth.* Od. IV. Vide *Scholia.* — v. 23. Euterpe c. 42. — v. eod. Forſan διόρθρ⊛ εἶναι.
Col. 2. v. 3. Αμμῶν in uno MS. & *Herodoto.* — v. 12. τὴν ὁδὸν ex *Strab.* l. 17. p. 814. A.
P. 38. col. 1. v. 1. Θηριωτῶν ex *Strab.* l. 17. p. 837. νησιωτῶν Θηραίων poſt *Scaligerum* malit *T. Faber.* in *Epp. Crit.* p. 36. — v. 2. Hic hallucinatur *Euſtathius.* Nam non *Theras* deduxit *Cyrenem* coloniam; ſed in inſulam *Calliſten* (quæ ab ipſo poſtea *Thera* vocata eſt, & ab ea incolæ *Theræi*) Lacedæmonios colonos deduxit. XIII generatione poſtea *Ariſtoteles Battus* domo Theræus *Cyrenem* aut condidit aut inſtauravit. *Scalig.* — v. 4. *Pyth.* Od. IV. — v. 6. *Pyth.* Od. V. & IX. — v. 7. Non ipſa *urbs* ita appellabatur ſed *regio.* — v. 12. *Pyth.* Od. IV. — v. 13. Κυρῆς ex *Steph.* v. Κυρήνη. Vide *Berkelii Annott.* & *Leopardi* Emendationes, l. 3. c. XI. — v. 15. *Thalia*, c. 31. — v. 17. ἔχειν τὰς Κυρ. τὰς ὀπώρας MSS. probante *Stephano.* — v. 32. *Melpom.* c. 174.
Col. 2. v. 5. Malim Αρτεμιδώρ⊛ ex *Steph. Byz.* — v. 9. Hæc refert *Athenæus*, lib. 2. *Deipnoſ.* c. 22. — v. 19. *Alex.* v. 18. — v. 20. *Dionyſius* videtur intellexiſſe Menuthiadem *Arriani* & *Ptolemæi.* H. — v. 24. *Strab.* p. 47. *D.* — v. 28. *Alex.* v. 1084. — v. 32. *Thalia*, c. 20. & 23. ita & *Scylax.*
P. 39. col. 1. v. 9. Potius φησιν. — —. v. 16. Annon potius montes Lunæ? *Euſtathius* per rupes aut juga *Blemmyarum* intelligit *Catadupas Nili*, cujus interpretationem adjuvare videtur *Ammian. Marcell.* l. 14. qui Blemmyarum confinia poſt Nili Cataractas ponere videtur, ut & *Procop.* & *Claudianus* quos ad *Ammianum* laudat *H. Valeſ.* p. 13. Cæterum ſi *Ptolemæi* tabb. ſequamur, qui Blemmyas 15 gradibus ultra Cataractas removet verſus æquatorem, rectius de montibus Lunæ aut cæteris interioris Æthiopiæ montibus Elephante & Garbato atque Pylæis intelligi videntur, præſertim cum *Dionyſius* noſter Blemyas extremis Æthiopibus ſtatim ſubjungat. — v. 21. Βλέμυες

μυεῖς Steph. Byz. à quo Euſtathius hæc deſcripſit.

P. 40. col. 2. v. 10. *Strab.* l. 17. p. 788. C. — v. 12. *Euterp.* c. 17. — v. 28. *Melpom.* c. 53.

P. 41. col. 1. v. 13. *Melpom.* c. 50. Col. 2. v. 9. Lege πιτπίδυμα ex *Ariſtot.* Hiſt. Animal. l. 7. c. 4. — v. 22. *Ione*, v. 13.

P. 42. col. 1. v. 9. *Euterpe*, c. 3 & 4. — v. 14. *Idyll.* 15. v. 48. — v. 16. *Æſchylo* verſum hunc tribuit *Ariſtophanis Schol.* in *Nubes.* — v. 22. In *Lugdunenſi Academia* vidi cranium *Æthiopis*, quod pollicem tranſverſum craſſitudine ſuperabat. *Holſt.*

Col. 2. v. 10. *Odyſſ.* Δ. v. 393. — v. 17. Hinc in *SS. Script.* dicitur *Sichor*, i. e. *niger*, *fuſcus.* Ægyptus quoque vocatur terra *Chus*, quod Hebraïca lingua ſignificat *Nigrum. Holſt.* Vide *Malvendam* de Paradiſo, c. 30.

P. 43. col. 1. v. 9. *Euterpe*, c. 19. — v. 20. Ex *Strab.* l. 17. p. 788.

Col. 2. v. 1. βίβλοι δ' ἄλπι λ. in MSS. — v. 2. L. VII. de *Cyri Expedit.*

P. 44. col. 1. v. 15. *Alexandr.* v. 18. — v. 18. *Iliad.* I. v 381. — v. 29. Locum mutilum eſſe ſuſpicor. Vide *T. Fabrum* in *Epp. Crit.* p. 36, & 37. — v. 30. In MSS. ὑδηνοῖν. unde malit *Faber*, ὑδηνοῖ αἱ Θῆβαι ψευδῶσι.

Col. 2. v. 14. Lege Οξύρυγχον. — v. 30. πυίλῳ MSS. — v. 34. v. *Steph. Byz.* v. Ἀλεξάνδρεια.

P. 45. col. 2. v. 23. *Strab.* l. 17. p. 791. — v. 24. Legendum προσήχαπν, inquit *Caſaub.* ad loc. citat. — v. 31. Prolixe & eleganter eam rem exponit *Tacitus* lib. 4. Hiſt. Fabulam redolet hæc narratio. Veriſimiliora narrat *Clemens Alexandrinus* Admonit. ad gentes p. 31. miſſam hanc ſtatuam dono Ptolemæo Philadelpho à Sinopenſibus, quod eorum civitatem annonæ caritate laborantem ſubmiſſo frumento liberavit. addit fuiſſe eam ſtatuam Plutonis, quod omnino convenit cum eo quod *Plutarchus* lib. de Iſide & Oſiride p. 361. ex *Archemacho* & *Heraclide Pontico* docet: Serapidem non alium eſſe, quam Plutonem; nec Iſidem, quam Proſerpinam. Aliter autem narrat hiſtoriam *Suidas* v. Διοπετής. narrat Plutonis coloſſum à Ptolemæo Sotere ex Sinope in Alexandriam tranſlatum, & Ptolemæum clanculum confecto ſigno artifices occidiſſe, ut vulgo perſuaderet cœlo delapſum eſſe. quem locum ex *Iſidori Peluſiotæ* epiſt. 207. l. 4. tranſcripſit. *Holſt.*

P. 46. v. 6. Σαραπιτης MSS. vide *Theophilum* ad *Autolychum.* — v. 16. *Alexandr.* v. 115 &c. — v. 18. *Euſtath.* in *Odyſſ.* Δ. v. 365.

Col. 2. v. 10. *Odyſſ.* O. v. 414. — v. 11. *Euterpe*, c. 158. — v. 17. *Steph. Byz.* v. Κάσιον.

P. 47. col 1. v. 16. *Euterpe*, c. 77. — v. 21. Ex *Ariſtot.* Hiſt. Animal. l. 9. c. 27. legendum, αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ ἐ γίνονται λευκαὶ, ἐν τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ.

Col. 2. v. 12. καὶ προσεχθέντες addunt MSS. — v. 21. *Melpom.* c. 178 & 180.

P. 48 col. 1. v. 7. *Alexandr.* v. 1398. vide Scholia *Tzetzis.* — v. 8. *Rheſo*, v. 29. — v. 11. *Melpom.* c. 45. — v. 25. Προμηθεως *Herodot.* & *Steph. Byz.* v. Ἀσία. Sed pro μητρὸς facit *Apollonii Scholiaſtes* ad l. 1. v. 444. *Argonaut.* & *Lycophr.* v. 1412. — v. 27. Apud

Lycophr.

Lycophr. v. 1412. Ἀσίε legit *Euſtath.* ad v. 620. Ἀσίεω τȣ̃ Κότυος *Herodot. Melpom.* c. 45.

Col. 2. v. 9. *Halieut.* l. 3. v. 20.

P. 49. col. 1. v. 3. ἐξ ἧς κατὰ παραγωγὴν τόξȣ MSS. *noſtri.* — v. *eod.* τόξȣ καὶ ῥυσμὸς καὶ ῥυτὴρ καὶ ἕλξις καὶ ὁ τοξότης in MSS. *R. Steph.*

P. 50. col. 2. v. 2. τραχηλιαῖα apud *Strab.* l. 2. p. 127. D. — v. 13. In *Mario*, p. 411. *Edit. Pariſ.* — v. 26. *Strab.* p. 215. B.

P. 51. col. 1. v. 5. ἐμπίπτειν *Strab.* l. 4. p. 204. & 205. — v. 7. *Strab.* l. 5. p. 213. A. — v. 9. *Phænom.* v. 360. p. 47. *Edit. Oxon.*

Col. 2. v. 12. Vide *Junium* de *Pictura Vett.* pag. 291. — v. 15. *Strab.* l. 4. p. 189.

P. 52. col. 1. v. 8. *Strab.* l. 4. p. 209. — v. 26. *Strab.* l. 7. p. 289.

Col. 2. v. 5. *Euterpe*, c. 33. — v. 12. *Strab.* l. 1. p. 57. — v. 14 ἐκβάλλειν in uno MS. & *Strabonis* MSS. l. 7. p. 317. — v. 18. χρυσȣ̃ν κώδιον in MS. *R. Steph.* — v. 20. *Hiſt. Animal.* l. 8. c. 13. — v. 24. *Strab.* p. 57. B. — v. 27. Ex *Steph. Byz.* v. Δανȣ́βιος lege ἀσιῆς. — v. 32. In MSS. Δάνȣσις, ἢ Δάνȣβις. v. *Steph. Byz.* v. Δανȣ́βιος.

P. 53. v. 4. ſc. *Strab.* p. 313. A. — v. 27. *Euſtath.* in Il. Β. v. 5. — v. 29. Χάζαροι in MSS. — v. 31. Al. Νωρίκια.

Col. 2. v. 17. *Melpom.* c. 93. — v. 18. *Strab.* p. 295. B. — v. 21. *Strab.* p. 297. A. B. — v. 25. *Strab.* p. 304. A.

P. 54. col. 1. v. 2. *Melpom.* c. 94. — v. 5. *Strab.* p. 301. D. — v. 8. In MSS. λέγει. & recte: nam verba ſunt *Strabonis.* — v. 12. Ῥωμαίων apud *Strab.* l. 7. p. 305. B. — v. *eod.* Vide *Juliani* Cæſares, p. 327. & *Spanhemium* in Eoſdem, p. 239. — v. 19. *Melpom.* c. 94. — v. 21. δȣλεῦσαι αὐτὸς MSS. atque ita apud *Strab.* p. 297. D. verum δȣλεῦσαι καὶ μαθητεῦσαι malit *H. Steph.* — v. 22. Δαῶȣς ex *Strab.* p. 304. C. — v. 31. *Clio*, c. 125. — v. 33. *Steph. Byz.* v. Δακία.

Col. 2. v. 2. οἰκετῶν ὀνόμ. in MSS. & *Steph. Byzant.* v. Δακία. — v. 17. *Strab.* l. 7. p. 307. D. — v. 19. *Philoſtrato* in *Heroicis*, μῆκος ſtad. 30. πλάτ. 4. — v. 27. *Alexandr.* v. 193.

P. 55. col. 1. v. 16. *Strab.* l. 4. p. 206. C. D. — v. 21. *Melpom.* c. 107.

Col. 2. v. 10. *Melpom.* c. 108. — v. 12. Ex *Ariſtot.* de *Mirab. Auſcult.* — v. 19. *Steph. Byz.* v. Ἀγάθυρσοι. — v. 24. *Melpom.* c. 10. — v. 31. *Melpom.* c. 104.

P. 56. col. 1. *Melpom.* . c. 53.

Col. 2. v. 7. Rectius φησὶ ut in *MSS.* ſunt enim verba *Herodoti Melpom.* c. 101. — v. 14. Ex *Steph. Byz.* v. Ὠρικός. — v. 15. *Argonaut.* l. 4. v. 1215. — v. 25. *Odyſſ.* Ξ. v. 12.

P. 57. col. 1. v. 2. *Strab.* l. 4. p. 206. C. — v. 7. Ex ſententia *Polybii*, quem laudat *Strabo*, p. 208. — v. 13. Ex *Steph. Byz.* v. Ὠρικός.

Col. 2. v. 14. In *Bithyniacorum* primo, ut conjicio ex *Steph. Byz.* v. Ολυμπος. — v. 18. Aliter *Steph.* v. Ἀργανθώνιος. — v. 21. Ex *Strab.* p. 572. A. B. Hinc apud *Heſych.* v. Μυσὸν, pro ἀξίνην legendum ὀξύην. — v. 23. Lib. 7. c. 74. — v. 28. In *Periplo* maris Euxini.

P. 58. col. 1. v. 8. Thema Orientale erat in *Aſia Minori*, de quo vide *Conſt. Porphyrog.* l. 1. Them. 3. ſed ille aliam nominis rationem affert. *Holſt.* — v. 9 Vide

Steph.

Steph. Byz. v. Θρᾴκη, & *Philoſtr.* p. 933. *Edit. Lipſ.* — v. 22. *Clio*, c. 28. — v. 27. Sunt ii quos Θρᾷκας Βιθυνοὺς vocat *Scylax*. Vide *Arriani* Peripl. M. Eux. ubi citat locum *Xenophontis* in *Expedit. Cyri*, l. VII. H.

Col. 2. v. 4. S. *Antonium*, ut videtur, intelligit; cujus vitam conſcripſit. S. *Athanaſius*. — v. 23. *Terpſich.* c. 3. — v. 24. Lego εἴη δ' ἂν φ. ex *Herodoto*. — v. 27. In uno MS. πολυτελές.

P. 59. col. 1. v. 1. Βρύγες apud *Herodotum*. — v. 14. Vide *Salmaſ.* ad *Solinum* p. 532. *Edit. Nov.* — v. 24. Ex *Steph.* v. Παλλήνη, legendum Σίθωνος. atque ita in MSS.

Col. 2. v. 7. Hoc tempore totam Cherſoneſum *Caßandriam* vocant Græci: quod mihi affirmarunt *Monachi Græci* ex Atho monte, qui totam eam inſulam ad Monaſterium ſuum pertinere dicebant. *Holſt.* — v. 12. Legendum θυγατρὶ, ſi credendum *Tzetzi* ad *Lycophr.* v. 116.

P. 60. col. 1. v. 25. *Ariſtoph.* in Ranis, v. 478.

Col. 2. v. 2. Ita *Scymnus* in *Perieg.* Tarteſſus celeberrimum olim fuit emporium Phœnicum, in *Sacris Literis* Tarſeis. *Holſt.* — v. 16. In MSS. ἀρχόμενον. quo modo in textu *Dionyſii*.

P. 61. col. 1. v. 15. Vide *Strab.* l. 6. p. 258. — v. 25. Ἐτροῦσκοι *T. Faber*, ex *Strab.* l. 4. p. 219. B.

Col. 2. v. 5. Ὁ συστείλας apud *Strab.* p. 219. — v. 7. Vide *Steph. Byz.* v. Πεῤῥαίσιον. — v. 8. In *Alex.* v. 1248. — v. 10. Poſt φασὶν addit MS. *Cl.* καὶ οὐ μόνον διὰ λοξότητα σαρκῶν καὶ τειχῶν. *Holſt.* — v. 11. Ταρκυνία *Strab.* & *Steph. Byz.* — v. 15. Duplices *Pelaſgi* in Italiam venere: alii ex *Theſſalia*, qui in Etruria oppida condidere; alii ex *Arcadia*, qui Romam & Latium habitarunt. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* pag. 60. *Edit. Vet.*

P. 62. col. 1. v. 4. In MSS. οἱ Λατῖνοι. — v. 13. *Homer.* Iliad. Π. v. 233. — v. 15. *Hom.* Odyſſ. Τ. v. 177. — v. 23. *Herod.* Clio, c. 137. & *Eurip.* Oreſte, v. CMXXXI. — v. 26. *Terpſich.* c. 26.

Col. 2. v. 7. In MSS. ἀπαρξάντων. — v. 19. In MSS. εἴληπται.

P. 63. col. 1. v. 22. Ἀλοῦας in MS. *R. Steph.* & *Codd.* al. teſte *Berkelio*. Ἀλούλας reſtituit *Cluverius*. In MS. *Cl.* ὅτι ὁ Τίβερις γράφεται Ἀλοῦλος, Ἀλοῦας ποτὲ καλούμενος. *Holſt.* Vide *T. Fabrum*, Epiſt. 21. — v. 25. Forte Διονυσίου. *Cluver.*

Col. 2. v. 1. *Idyll.* 1. v. 118. ad quem locum conſule *Schol.* & *Caſauboni* Lect. Theocrit. p. 245.

Col. 2. v. 15. In MSS. καὶ ἡ Κύμη Σικελική. — v. 20. *Strab.* l. 5. p. 242. D. — v. 26. *Odyſſ.* Μ. v. 52. — v. 28. Vide *Steph.* v. Σειρηνοῦσαι.

P. 64. v. 7. Falſum hoc: nam Sirenum ſcopuli ſub Minervio promontorio ſunt, celebres Græcis Latiniſque auctoribus ab oppoſita parte ſinus Surrentini. Inde errorem *Euſtathii* & *F. Avieni* notavit Cl. *Salmaſius* ad *Solin.* p. 62. *Edit. Vet.* H. — v. 13. *Strab.* l. 5. p. 251. C. — v. 15. Apud *Strab.* τοῦτο ἴδιον ἱστοροῦσιν ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὄντος τοῦ ποταμοῦ τούτου. — v. 18. *Strab.* l. 6. p. 252. — v. 27. Forſan ἑαυτῇ.

Col. 2. v. 5. In *Homeri* Il. Σ v. 603. — v. 23. *Strab.* l. 6. p. 255. B. C. — v. 27.

— v. 27. In uno MS. & *Strab.* l. 6. p. 259. B. C. — v. 20. Illa τῆς κατὰ τὴν Εὔβοιαν ejicienda eſſe exiſtimat *Palmerius* in *Græcia Antiq.* p. 536. — v. 22. Vide *Valeſii* Excerpta *Polybii*, p. 45.

Col. 2. v. 5. παλίσκιον *Strab.* l. 6. p. 260. C. D. Vide & *Apollonium* de Mirabilibus cum *Meurſii* notis, & *LLoidii* Dictionar. v. *Alex.* — v. 22. Lib. IV. c. 3. & 4. — v. 26. In uno MS. Χηρωθέν. atque ita *T. Faber.* Vide *Herodot.* l. 6. c. 83.

P. 66. col. 1. v. 16. *Strab.* l. 6. p. 262. D. — v. 28. Vide *Strab.* l. 6. p. 263.

Col. 2. v. 7. *Strab.* l. 6. p. 269. — v. 10. *Odyſſ.* P. v. 300. — v. 22. Φάϋλλος *Herodoto*, l. 7. p. 478. — v. 24. De *Democide* vide *Herodot.* l. 3. & *Hiſtoriam Medicinæ.* — v. 30. Lege Ἀχαιῶν. ita enim *Ariſtot.* l. V. de Republ. & *Strabo* l. 4. p. 263.

P. 67. col. 1. v. 11. Apud *Strab.* p. 263. πτυρτικοὺς. atque ita in uno MS. — v. 13. *Hiſt. Animal.* l. 3. c. 12. — v. 17. In MS. ἐπεί. De *equis Sybariticis* eandem Hiſtoriam narrat *Ælianus* de Animalibus, l. 16. c. 23. — v. 24. Lege Ἀρτύνιοι ex *Herodoto*, l. V. c. III.

Col. 2. v. 21. In MSS. γέρας. — v. 23. Vide *Steph.* v. Σύβαρις. & *Æliani* Var. Hiſt. l. 3. c. 43.

P. 68. col. 1. v. 3. *Ariſtoph.* in *Nub.* v. 331. — v. 4. *Sc.* ab *Herodoto.* l. VI. c. 127. — v. 9. In *Bibl. Hiſtor.* l. 19. & 20. — v. 21. Eadem fere apud *Steph.* — v. Τάρας.

Col. 2. v. 2. Vide *Strab.* l. 6. p. 278. 279. — v. 14. In MSS. εὐρωστάτους. atque ita apud *Strab.* p. 279. in MSS. ἐκ τοῦ πολέμου. Illud οἱ præcedens omittendum cenſet *H. Steph.* — v. 28. Lege Φάλανθος ex *Strab.* l. 6. p. 278. — v. 30. Ita *Straboni.* Παρθένιοι in MS. *Clar.* *Heſych.* & *Heraclid. Pontic.*

P. 69. col. 1. v. 1. *Strab.* p. 280. ὡς ἂν ἀλλήλων. — v. 15. *Strab.* p. 728. ὑπερεωλκεῖαξ. — v. 29. Vide *Strab.* p. 214. C. — v. 32. *Caſaubonus* malit ῥ'. ςάδια. verum ζ. μίλια *Cluver.*

Col. 2. v. 1. *Polymn.* c. 170. — v. 5. Μεσσάπιοι in MSS. quibuſdam. nec aliter *Strabo* p. 282. Μεσσάπιοι in aliis MSS. — v. 8. Ex *Strab.* p. 279. — v. 32. Ενετιαν in uno MS. — v. 34. *Homer.* Il. B. v. 852.

P. 70. col. 1. v. 1. Vide *Strab.* p. 212. A. & p. 195. A. B. — v. 14. *Iliad.* B. v. 852. — v. 15. *Strab.* l. 5. p. 212. B. — v. 17. *Strab.* p. 215. B. & 212. C. — v. 25. *Strab.* p. 283. C. 277. D.

Col. 2. v. 9. Τεργέστε κώμης apud *Steph. Byzant.* — v. 23. In MS. ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὕλλεῖς. *Holſt.* — v. 25. vide *Steph.* v. Ὕλλεῖς. — v. 27. Ὕλλεῖς malit *Berkel.* ſed Ὕλλους habemus in *Scymno Chio.*

P. 71. col. 1. v. 24. Forſan αἱ μικραὶ ex *Vegetio.*

P. 72. col. 1. v. 7. Vide *Chr. Waſei* Senarium, p. 16.

Col. 2. — v. 18. In MSS. χαρωπρὸς & Ἀρχιππός. — v. 21. In MS. τῆς Ὠρικίων. — v. 26. Lib. IX. c. 92. — v. 27. Particulam καὶ non agnoſcunt MSS.

P. 73. col. 1. v. 17. Potius ἑκάστη, vel ἑκατέρα.

Col. 2. v. 24. In MSS. μίσχον, & mox μίσχῳ. optime.

P. 74. col. 1. v. 9. *Olymp.* Od. 3.

Col. 2. v. 3. *Strab.* l. 8. p. 343. — A. — v. 8. Πισάτην legit *Cluverius.*

rius. — v.12. Vide *Strab*. p.356. B. — v.15. *Olymp*. Od.2. — v.17. *Odyſſ*. Λ. v.314. — v.18. *Strab*. p.346. D. 347. A. — v 23. Apud *Heſych*. v. Ἀλφοὺς, pro λευκὰς lege λούκάς. T. — v.29. Vide *Strab*. p.270. D. 271. A. & *Servium* ad *Virgilii* Eclog. x.

P.75. col. 1. v.1. *Strab*. l. 8. p. 344. — v. 9. Vide *Strab*. p. 337. B. — v.15. *Polymn*. c.194. & *Strab*. l. 6. p. 268. A. — v.27. *Melpom*. c. 30.

Col. 2. v.10. *Polymn*. c.198. — v.13. Vide *Strab*. p. 371. D. — v. 23. In *Suppl*. v. 280. Vide notas *Berkelii* ad *Steph*. v. Απία. — v.25. Lege Ῥίων ex *Steph*. v. Απία. & ſic in MS. *Clarom*. *H*.

P. 76. col. 1. v. 1. *Hymno* in *Jovem*, v. 20. — v. 2. In MS. *Reg*. ἄνδρῳ. H. — v. 13. In *Alex*. v. 482.

Col. 2. v. 3. *Thalia*, c. 131. — v 7. In Oedip. *Col*. v. 1296. — v. 12. Vide *Berkelium* ad *Steph*. *Byz*. p. 58. — v. 19. *Strab*. p. 372. A. — v. 24. *Strab*. l.8. p.356. B. C. — v. 27. *Odyſſ*. Γ. v. 251. — v. 30. *Strab*. p. 369. C.

P. 77. col. 1. v. 15. Σάρωνος τόπου *Steph*. *Byz*. v. Σαρών. — v. 20. In uno MS. ἐναποπλεύσαες.

Col. 2. v. 4. Vide *Fabricii* Bibl. Gr. l. 4. vol. 2. p.678. — v. 9. Vide *Strab*. p. 373. C. D.

P. 78. col. 1. v. 6. Vide *Steph*. v. Κρανάη. — v. 8. In *Alex*. v. 504. & alibi. — v. 15. Ἀθήνεῳ *Straboni*, p. 397. A. — v. 18. Μόψοπος *Steph*. *Byzant*. Μοψόπου *Strab*. p. 443. D. — v. 21. *Strab*. p.391. C. — v 31. *Strab*. p 392. B. — v. 33. *Strab*. p.333. & 383.

Col. 2. v. 3. *Vrania*, c. 22. — v. 5. *Urania*, c. 44.

P. 79. col. 1. v. 1. *Olymp*. Od 6. — v. 12. *Strab*. p. 416. C. D. — v. 19. In MSS. ἐκεῖνο. Vide *Strab*. p. 425. A. — v.22. *Olymp*. Od. 9. — v. 27. Vide *Strab*. p. 427.

Col.2. v.13. Vide *Barthii* Adverſ. p. 82 — v.26. Sequentia de *Epiro* intelligenda, quam non ſine cauſa ἀπείρατον vocat. Atque ut Interpretes Epiri nomen ex proprio appellativum faciunt; ita contrarium errant errorem *Platonis* Interpretes in *Critia*. Locus inſignis eſt ubi *Plato* veteris Atticæ regiones &c. deſcribit, πρὸς τὴν Ἰσθμὸν καὶ τὸ μετὰ τὴν ἄλλην ἤπειρον &c. ubi vertit *Serranus*, perperam, *iſthinc verſus Epirum* &c. rectius, *iſthinc verſus reliquam continentem* &c. *Holſt*. — v.28. Vide *Berkelium* ad *Steph*. *Byz*. v. Δωδώνη. — v. 30. Vide *Strab*. l. 8. p.364. B. — v.32. *Strab*. p.328. C. — v. 35. *Odyß*. Ξ. v. 327.

P. 80. col. 1. v. 10. *Euterpe* c. 10. — v. 14. *Strab*. p. 458. B. — v. 18. Ἐχῖνος *Steph*. *Byz*. & *Etymol*. *M*. — v.27. *Odyſſ*. Υ. v.202. Vide *Euſtath*. in locum.

Col. 2. v. 3. *Strab*. p. 335. D. — v. 6. Σικ. πόντον in MSS. — v. 10. *Strab*. p. 458. C. D.

P. 81. col. 2. v.33. *Strab*. p.424. D.

P. 82. col. 1. v. 7. *Polymn*. c. 176. — v.9. In duobus MSS. Χύτρους, & *Herodotus* loco citato. Forſan apud *Herod*. Χύτρας legerit *Euſtath*. ut *Amm*. *Marcell*. l. 22.

P. 83. col. 1. v. 3. *Il*. A. v. 38. & *Odyß*. I. v. 198. — v. 19. In *Alex*. 1464. ubi in Vulgatis Μιμαλλών.

Col. 2. v. 3. *Strab*. p. 169. A. — v. 22. *Odyß*. Θ. v. 162. & O. v. 415.

P. 84. col. 1. v. 4. *Strab.* p. 169. D. — v. 14. In uno MS. ἦγεν. — v. 24. Vide *Steph.* v. Μίλητος.

Col. 2. v. 3. Vide *Steph. Byz.* v. Κύρνος. — v. 5. In *Alex.* v. 635. — v. 6. In *Alex.* v. 636. — v. 11. *Strab.* p. 167. & 168. — v. 30. *Strab.* p. 167. C.

P. 85. col. 1. v. 22. *Herodotus* hîc intelligitur. T. — v. 26. *Strab.* p. 223, 224.

Col. 2. v. 12. In *MS. Schol.* τὰς τε Θεσπιάδας. — v. 16. Vide *Steph. Byz.* & *Tzetzen* ad *Lycophr.* — v. 17. *Odyſſ.* Υ. v. 302. — v. 21. *Odyſſ.* Κ. v. 11.

P. 86. col. 1. v. 3. *Odyſſ.* Κ. v. 3. — v. 7. Al. Λιπαραίων. — v. 8. Vide *Strab.* p. 256. D. ex quo βλέπουσιν pro πλέουσιν v. 9. legit *Cluverius.* — v. 12. Vide *Strab.* p. 276. D. — v. 13. *Strab.* p. 275. C. — v. 26. *Odyſſ.* Λ. v. 106.

Col. 2. v. 4. In *Alex.* v. CMLXVI.

P. 87. col. 1. v. 6. *Strab.* p. 265. D. unde Τελινακρίας Τελινακία legendum cenſet *Cluverius.* — v. 11. In uno *MS.* στάδια δ'. vide *Strab.* p. 266. D. 267. A. — v. 17. In *Bibl. Hiſtor.* l. 13.

Col. 2. v. 1. Apud *Steph. Byz.* Θρίνακι. — v. 3. Legendum φησὶν, aut Σιοῦλλαι φασὶν, & dein εἴπουσι. — v. 4. Lege Τελινάκου. H. — v. 5. Al. Τελίνακρος. Vide *Steph. Byz.* v. Τελινακρία, & *Scholiaſtem* ad *Epigramm.* l. 2. — v. 6. Lege Ποσειδεῶνος. H. — v. 14. *Odyſſ.* Μ. v. 430. — v. 18. Vide *T. Fabrum*, l. 1. Ep. 14. — v. 26. Vide *Strab.* p. 449. B.

P. 88. col. 2. v 7. In uno *MS.* Ἰονάτου. atque ita *Tzetzes* ad *Lycophr.* p. 13. & 119. *Edit. Genev.* & *Paraphraſtes* in *Dionyſ.* — v. 17. *Strab.* l. 1. p. 60. A.

P. 89. col. 1. v. 19. Rectius in MSS. μικρὰν. — v. 23. *Strab.* p. 834. D. — v. 25. lib. 14. & 15. *Deipnoſoph.* — v. [illegible] v. 17. in *Odyſſ.* I. v. 96. [illegible] 307. D.

Col. 2. v. 6. *Il.* E. v. [illegible] rianum *Homer.* Il. E. v. [illegible] *Odyſſ.* E. v. 414. [illegible] S. Ἰω-

P. 90. col. 1. v. 1. Vide *Strab.* p. 215. A. B. — v. 5. Vide *Strab.* p. 284. A. — v. 7. In *Alexandr.* v. 594. — v. 12. *Strab.* p. 215. D. — v. 21. Vide *Strab.* p. 215. A.

Col. 2. v. 17. *Homer.* Il. Β. v. 632. Vide *Strab.* p. 454. A. & *Steph. Byz.* v. Νήρικος. — v. 20. *Sc.* v. 376. — v. 21. Ex *Steph.* v. Νήρικος.

P. 91. col. 1. v. 1. Atque ita apud *Steph. Byz.* v. Ἀμβρακία legit *Berkel.* — v. 19. *Sc.* H. v. 122.

Col. 2. v. 2. *Strab.* in Epitom. l. VII. — v. 6. Δρεπάνη *Steph. Byz.* vide *Strab.* p. 269. D. — v. 9. Vide *Strab.* p. 315. C. — v. 16. Lege λέγονται.

P. 92. col. 1 v. 11. *Strab.* l. 13. p. 604. D. — v. 17. *Steph. Byz.* Κορήτη in v. Κρήτη, unde hæc deſumpta ſunt. — v. 22. Imo *Archilochus* eſt *Straboni.* — v. 29. Ita & *Steph.* v. Κύθηρα. — v. 32. *Theog.* v. 198.

Col. 2. v. 4. Καλαυρῶν in *MS. Reg. Holſt.* — v. 11. Vide *Strab.* p. 373. D. — v. 18. *Strab.* p. 373. D. 374. A.

P. 93. col. 1. v. 5. Vide *Strab.* p. 476. — v. 11. *Sc.* Γ. v. 191. — v. 17. *Sc.* T. v. 188. — v. 21. Vide *Strab.* p. 655. A. — v. 31. Χελιδονίαι *Straboni*, p. 666. B.

Col. 2. v. 11. Forſan θαυμάτων. De hoc Coloſſo vide *Strab.* p. 652. C. *Barthium* in *Statium* vol. 1. p. 10. & *Meurſii* Rhodum, l. 1. c. 15. — v. 20. *Strab.* p. 652. C. D. — v. 25.

D. — v. 25. *Strab.* p. 653. A. — v. 28. *Strab.* p. 653. D. 654. A.

P. 94. col. 1. v. 1. *Strab.* p. 654. C. Vide *Cl. Wormium* de Veſtig. Antiq. apud Hebr. l. 2. — v. 5. Vide *Strab.* p. 681. — v. 18. *Steph. Byz.* θυγατρὸς ... *Wormium*, l. 2. p. 158. — v. 23. *Olymp.* Od. VII. — v. ... In *Alex.* v. 447. — v. 28. In MS. *R. Steph.* γ'.τ'.κ'. Vide *Strab.* p. 682. A. — v. 30. Cum ... lege περόμηκες. *Holſt.* In aliis MSS. ἑτερόμηκες

Col. 2. v. 2. Vide *Strab.* p. 754. B. — v. 26. *Olymp.* Od. 7. — v. 28. Vide *Strab.* l. 8. p. 375.

P. 95. col. 1. v. 2. Ex *Strabone*, ὁπόπερ ψιλή ἐστι. — v. 12. Forſan τὴν δὲ ἐν τοῖς ὀρύγμασι κατ. Vide *Strab.* p. 375. D. — v. 15. Urania, c. 46. — v. 20. In uno MS. καταπεχάλκου. atque ita apud *Herodot.* l. 6. c. 50. — v. 24. Vide *Strab.* p. 393. D. 394. A. B. 395. B C. — v. 28. In *Alex.* v. 451. — v. 29. In uno MS. τρόπου. atque ita vel τῶν τρόπων cum *Steph.* v. Κύχρειος. — v. 30. Εὐρύκλος *Straboni*, p. 393 D.

Col. 2. v. 4. In *Alex.* v. 451. — v. 6. Βύρεια *Theocr.* Idyll. VII. — v. 6. Vide *Schol.* — v. 25. *Polymnia*, c. 58. — v. 30. Forſan καθ' ὡς ὁ Γεώργ. φησί. ſc. p. 591. A.

P. 96. v. 4. *Sc.* apud *Steph. Byz.* v. Σηὸς. — v. 6. Lib. 9. c. 114. — v. 9. *Strab.* p. 390. D. 391. A. & C.

Col. 2. v. 15. In MSS. οἱ παλαιοί. — v. 23. Vide *Strab.* p. 487. A. — v. 26. Ex *Steph.* lege Ἰασίωνος.

P. 97. col. 1. v. 5. *Erato*, c. 46. & *Euterp.* c. 44. — v. 21. *Odyſſ.* Θ. v. 288.

Col. 2. v. 12. Vide *Strab.* p. 444. D. — v. 13 Apud *Steph.* v. Εὔβοια, περιμήκης, & mox ὑμῶν. Vide *Berkelii* notas, p. 358. In *Schol. Ariſtoph.* ἐπιμήκης. dein ὑμῶν & παρεστάθη. Vide *Nubes*, v. 213.

Col. 2. v. 34. Vide *Strab.* p. 43[illegible] B.

P. 98. col. 1. v. 6. In MS. *Clar.* Ἰόαρμον. Vide *Steph.* v. Ἴμβρος, & *Huetii* Dem. Evangel. p. 81. — v. 13. *Iliad.* N. v. 12. — v. 22. In *Alex.* v. 78.

Col. 2. v. 6. *Strab.* l. 10. p. 486. C. — v. 7. In *Alex.* v. 401. — v. 9. In MSS. νεκρὸν ἔτι καίειν. al. ἔτι κλαίειν. — v. eod. Ῥίανος malit *Faber.* — v. 24. Ex *Herodoto* in *Erato*, c. 97. &c. — v. 27. Δάτις *Herodoto.* — v. 32. Vide *Strab.* p. 485. B — v. 36. Vide *Steph. Byz.* v. Πάρος.

P. 99 col. 1. v. 1. In uno MS. μεταμελείας. — v. 4. Vide *Strab.* p. 487. D. & *Steph.* v. Ἀμοργός. — v. 15. *Sc.* v. 150. — v. 16. Vide *Steph.* v. Δῆλος. — v. 21. In uno MS. σκορδιφόρος. in alio σκοροδοφόρος. quod præfert *R. Steph.* — v. 22. *Ariſtoph.* Plut. v. 718. — v. 29. Hic Χρησμὸς exſtat apud *Steph.* v. Ἴος. — v. 33. Vide *Strab.* p. 487. D.

Col. 2. v. 1. *Urania*, c. 46. — v. 3. Vide *Strab.* p. 487. B. & *Steph.* v. Μύκονος. — v. eod. *Iliad.* B. v. 676. — v. 11. Vide *Strab.* p. 489. A & *Steph.* v. Νίσυρος. — v. 19. *Odyſſ.* O. v. 402. — v. 20. *Strab.* p. 487. A. — v. 23. *Strab.* p. 484. D. — v. 28. Vide *Steph.* v. Κύκλας. v. Ἄνδρος. v. Νάξος. — v. 31. Βύσσῳ ex *Heſychio* legit *Salmaſ.* — v. 33. *Terpſichor.* c. 30.

P. 100. col. 1. v. 7. Vide *Strab.* p. 485. C. — v. 10. *Sc.* v. 673. — v. 25. *Strab.* p. 347. B. 484. C. — v. 26. *Pyth.* Od. 4. — v. 27. Lege ἐτῶν η'. ex *Steph. Byz.* v. Θήρα

Col. 2. v. 2. Illa καὶ ἡ περὶ τὸ Κάρμον πέλαγος fide Codd. MSS. deleri jubet *Holſt.* — v. 5. *Strab.* p. 484. D. — v. 7. *Ariſtoph.* in *Ranis.* v. 725. — v. 10. Vide *Strab.* p. 487. D. — v. 11. Epigramma metro ſolutum, quod ſic reſtituit *Eraſmus*: Καὶ τόδε Δημοδόκου, Λέριοι κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ. "Πάντες πλὴν Προκλέους. καὶ Προκλέης Λέριος". Vide *Epigr. Gr.* l. 2. c. 43. — v. 13. Διονυσίᾳ ex *Steph.* & MS. *Clar.* inquit *Holſt.* atque ita *Voſſ.* & *Berkel.*

P. 101. col. 1. v. 4. In *Alex.* v. 25. — v. 5. Vide *Strab.* p. 489. B. *Steph. Byz.* v. Κάλυμνα, & *Loidii* Dictionar. — v. 13. *Iliad.* O. v. 171. — v. 27. Vide *Steph. Byz.* v. Καῦνος.

Col. 2. v. 1. Ex *Strabone* p. 651. D. 652. A. & *Steph. Byz.* — v. 3. Ex *Hom.* Il. Z. v. 146. Apud *Apollonium* l. 1. v. 5. *Scholiaſtes* legit εἰη γὰρ φύλλων. — v. 9. Vide *Strab.* p. 637. 638. — v. 23. Vide *Strab.* p. 457. B. — v. 28. Ἑπταστάδιον *Herodoto.* in *Thalia,* c. 60.

P. 102. col. 1. v. 1. *Odyſſ.* A. v. 246. — v. 3. Vide *Strab.* p. 457. B. — v. 15. Vide *Strab.* p. 457. *D.* — v. 18. *Strab.* p. 421. *B.* 645. *C.* — v. 22. Lege Πελινναῖον ex *Steph.* v. Χῖος. — v. 30. Δμωΐτης *Steph.* v. Χῖος.

Col. 2. v. 10. Χιλίων ἑκατὸν σταδ. *Strab.* p. 616. *D.* — v. 16. Vide *Strab.* p. 616. 617. — v. 25. In *Alex.* v. 220. — v. 27. *Strab.* p. 60. A. 604. A.

P. 103. col. 1. v. 4. Φιλονόμης *Steph. Byz.* — v. 16. In uno *MS.* ψηφιζομένοις. — v. 23. Vide Epitomen *Strabonis,* l. VII. ſub finem. — v. 34. Rectius λαλεῖν, ut in MS.

Col. 2. v. 2. Lib. 4. v. 115. &c. — v. 4. *Polymn.* c. 68. & 62. — v. 9. *Herodot.* l. 7. c. 42. — v. 13. Sc. l. 7. c. 108. 109. — [illegible] Vide *Strab.* p. 306. A. & [illegible] *Philoſtrati* Heroïca, & [illegible] in *Periplo* M. Eux.

P. 104. col. 1. v. 13. In M[illegible] νων ἄπ. — v. 17. Imo [illegible]ήιος ex Fragmento *Peripli* Pont. Eux. p. 2.

Col. 2. v. 3. Vide *Strab.* p. 310. & 494. — v. 7. *Strab.* p. 494. A.

P. 105. col. 1. v. 1. In MSS. λεπτοτομεῖν. — v. 14. In uno MS. διοστέου. atque ita in *Ariſtotele* de Animal. l. 1. c. 15. — v. 18. *Ariſtot.* ἐκ πλαγίων.

Col. 2. v. 2. Lege τὸν πόντον. — v. 12. Vide *Apollodorum* l. 2. §. 10. — v. 16. Vide *Strab.* p. 642. B.

P. 106. col. 1. v. 6. In *Expedit. Alex.* l. 2. p. 126. — v. 22. Vide Cl. *Wormium* de *Corr. veſtig. Antiq.* apud *Hebr.* l. 2. p. 139. — v. 22. *Strab.* l. 16. p. 773. C. — v. 33. Vide *Strab.* p. 169. C.

Col. 2. v. 9. Vide *Strab.* p. 175. *C. D.* — v. 19. Ἐπ' ἐπιπολῆς *Strab.* p. 147. *C.* — v. 27. *Thalia,* c. 115. — v. 32. Ex *Steph. Byz.* lege Ἰουερνία. — v. 33. Lege Ἰουερνία ex *Strab.* p. 193. & *Berkelio* ad *Steph.* p. 420.

P. 107. col. 1. v. 5. Ex MS. *Reg.* lege Ναμνιτῶν ubique. Namnitæ enim averſam continentem Galliæ incolebant. quamvis alteram lectionem defendat *Caſaub.* ad *Strab.* — v. 15. *Odyſſ.* [illegible] v. 12. — v. 22. *Herodotus* habet οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸ κόρυμβον.

Col. 2. v. 12. In uno MS. ἐξαλλομένας. — v. 16. *Strab.* l. 4. p. 198. *B.* C. ubi pro Ἀμνιτῶν habet Σαμνιτῶν.

P. 108. col. 1. v. 7. Forſan ὑφαίνειν. *Holſt.* Vide *T. Fabri* Epiſt. p. 59. & *Urſinum* ad *Dionyſ.* p. 340.

Col. 2. v. 8. *Sc.* lib. 7. c. 5. — v. 13. Lege Ἰσερνία ut apud *Ptol.* & *Marcian. Heracl.* unde hæc deſumpta.

P. 109. col. 1. v. 1. *Alexii Comici* verſus, qui etiam citantur à *Conſtantin. Porphyr.* l. 2. Θεμ. 10. p. 109. — v. 11. Vide *Urſinum* ad *Dionyſ.* p. 340. — v. 12. In MSS. ἀρκτικωτέρα.

Col. 2. v. 1. *Melpom.* c. 25. — v. 21. In MSS. ἡλιε ςρεφομδρε.

P. 110. col. 1. v. 7. *Iliad.* A. v. 423. — v. 14. In MSS. διότι αὐτόθι. — v. 16. In uno MS. τῆς φαύσεως.

Col. 2. v. 1. Ex *Steph.* v. Ταπρ̃οβάνη lege θηρονόμων πεπλ.

P. 111. col. 1. v. 2. In MSS. περὶ ὧν. — v. 4. Vide *Strab.* p. 368. *D.* — v. 9. Lege ἐγχείρηθρον ex *Suid.* & *Steph.* v. Κωλιάς. — v. 12. Vide *Tzetzen* ad *Lycophr.* p. 141. *Edit. Genev.* & *Wormium* de *Corr. Veſtig. Antiq. apud Hebr.* p. 170.

Col. 2. v. 13. *Strab.* p. 690. *D.*

P. 112. col. 2. v. 7. *Iliad.* B. v. 95.

P. 113. col. 2. v. 9. *Strab.* p. 488. A.

P. 114. col. 1. v. 3. ὁ Κόννος *Herod.* in *Melpom.* c. 45. & *Euſtath.* in *Homeri* Il. B. v. 561. — v. 5. Ασίας γυναικὸς *Herod.* & *Steph. Byz.* v. Ασία. At *Apollodorus* l. 1. de Diis, & *Apollonii Schol.* ad v. 444. lib. 1. *Argonaut.* & *Etymol. M.* cum *Euſtathio* conſentiunt. — v. 6. In *Alex.* v. 1412 v. 9. *Iliad.* Φ. v. 321. — v. 13. Vide *Suidam* v. παλλάδιον, & *Junium* de *Pictura Vett.* in *Catalogo Architect.* p. 32.

Col. 2. v. 3. Vide *Steph.* v. Ασία. — v. 7. *Iliad.* B. v. 461. — v. 11. *Melpom.* c. 45. — v. 13. *Hom. Iliad.* Δ. v. 47.

P. 115. col. 1. v. 22. *Iliad.* Υ. v. 371.

P. 116. col. 1. v. 13. In MSS. περιέχεται.

P. 117. col. 1. v. 11. *Hom.* Iliad. Θ. v. 231.

Col. 2. v. 3. In *Theogon.* v. 370.

P. 118. col. 1. v. 4. *Strab.* p. 490. & 519. — v. 14. Lib. V. de *Expeditione Alex.* p. 201. *Edit. Gronov.* — v. 16. Μυκάλας & mox Αρμενίαν ex *Arriano.*

P. 119. col. 1. v. 22. *Melpom.* c. 110. — v. 14. Θερμώδοντι MSS. Θερμώδοντι *Herodoto.*

P. 120. col. 1. v. 5. *Strab.* p. 527. — v. 9. *Strab.* p. 493.

Col. 2. v. 6. In *Oper.* & *Dieb.* v. 511. & v. 514. — v. 20. In *Pſal.* 147. v. 16.

P. 121. col. 1. v. 2. Vide *Strab.* p. 307. B. & ex eo mox lege Χαλκεῷ ὑδρείῳ ἐκ χειμ. — v. 12. *Melpom.* c. 28.

Col. 2. v. 15. *Melpom.* v. 46.

P. 122. col. 1. v. 5. *Odyſſ.* Υ. v. 71. — v. 21. *Aſcalaphus* non *Agamemnon*, ut oſtendit *Scalig.* ad *Euſeb.* p. 70.

Col. 2. v. 2. *Strabo*, p. 495. *D.* ubi Αχαίαν habet pro Φθίαν, v. 5. — v. 16. *Hom.* Iliad. B. v. 81.

P. 123. col. 1. v. 5. Vide *Strab.* p. 497. *D.* — v. 11. Vide *Strab.* p. 497. B. & *Theocr.* Idyll. 13. v. 75. — v. 17. *Euterp.* c. 104. — v. 22. *Strab.* p. 498 & 499.

Col. 2. v. 29. *Strab.* p. 498. B. C. & p. 500. *C.*

P. 124. col. 1. v. 4. In *Bibl. Hiſt.* l. 14. — v. 9. *Strabo*, p. 497. *C.* — v. 10. Vide *Strab.* p. 301. B. — v. 21. *Strabo*, p. 232. *D.* qui mox pro νησίζον habet νησιάζον. — v. 25. In *Alex.* v. 1273. —

Col. 2. v. 8. Αρμῆνιε *Strab.* p. 503. *D.* 530.

D. 530.*C.* — v. 15. *Terpſich.* c. 49. — v. 17. Ex *Steph.* v. Ἀρμενία. vide *Annott. Berkelii.*

P. 125. v. 7. In MSS. Κυκυοσός. — v. 10. In MS. Τζοφανηνή. — — v. 17. Vide *Strab.* p. 61. A. — v. 24. *Strabo*, p. 500. B.

Col. 2. v. 17. In uno MS. Σειλβωεῦς.

P. 126. col. 1. v. 17. Δεῖξαι & mox ὅτε τι νηῶν apud *Heſiodum*, in *Oper.* & *Dieb.* v. 648.

P. 127. v. 12. *Homeri* Odyſſ. M. v. 428.

P. 128. col. 2. v. 3. *Clio*, c. 202. — v. 17. Διοικείδαξ in MS. *Clar.* διεξείδεαξ *Steph.* è conjectura. — — v. 24. *Odyſſ.* K. v. 295.

P. 129. col. 1. v. 3. Ita & *Steph.* v. Σκύθαι. — v. 9. In uno MS. Κάσπιοι. — v. 12. *Sc.* Lib. 3. c. 6. — v. 13. Ita in Excerptis *Theophanis Byzantii* apud *Photium*, cod. 64.

Col. 2. v. 13. Vide *Strab.* p. 502. — v. 16. *Strab.* p. 503. A. — v. 19. *Strab.* p. 523. *D.* — v. 23. *Idem*, p. 514, 515, & 525.

P. 130. col. 1. v. 18. Al. Τωμύσελδος & Τομύσελδος.

Col. 2. v. 10. *Odyſſ.* Υ. v. 376. — v. 20. vide *Strab.* p. 513.

P. 131. v. 4. Vide *Strab.* p. 513. — v. 6. Vide *Berkelium* ad *Steph.* v. Ἀράξης. — v. 11. *Strab.* p. 531, 532. — v. 16. In *Prom. Vinct.* v. 716. — v. 18. *Clio*, c. 202.

Col. 2. v. 18. Vide *Strab.* p. 317. B. — v. 22. *Strab.* p. 518. A.

P. 132. col. 1. v. 9. *Odyſſ.* Δ. v. 837. — v. 12. *Hom.* Il. I. v. 518. — v. 20. Vide *Strab.* p. 512.

Col. 2. v. 7. *Polymnia*, c. 64.

P. 133. col. 1. v. 15. Ex *Strab.* p. 702. *D.* — v. 20. *Melpom.* c. 196.

P. 134. col. 1. v. 7. Vide *Strab.* p. 320. *C.* — v. 13. *Melpom.* c. 144. — v. 21. *Ariſtoph.* in *Equitibus*, v. 237.

Col. 2. v. 2. Vide *Amm. Marcellinum*, p. 450. — v. 9. *Strabo*, l. xii. p. 549. A. — v. 11. Lib. V. de *Expedit. Cyri*, p. 279, 280, 281. *Edit. Oxon.*

P. 135. col. 1. v. 1. *Strabo*, l. xi. p. 548. *D.* — v. 7. Forte in Χαλύβους. Vide *Steph.* v. Χαλύβοι. — v. 13. In *Alex.* v. 1109. — v. 16. In *Prom. Vinct.* v. 301. — v. 17. De *Expedit. Cyri*, l. 2. — v. 22. *Hom.* Iliad. B. v. 856. Vide Cl. *Barneſium* ad locum. — v. 26. Vide *Homeri* Iliad. B. v. 857. cum notis Cl. *Barneſii.* & *Strab.* p. 549.

Col. 2. v. 17. Vide *Steph.* v. Χαλδαῖοι. — v. 23. *Iliad.* A. v. 594. — v. 25. Vide *Strab.* p. 457. *D.* & 549. *D.* — v. 26. Σαπαῖοι ex *Strabone.* — v. 28. Vide *Strab.* p. 295. B.

P. 136. col. 1. v. 15. In *Bibl. Hiſtor.* l. xiv. — v. 21. Lib. V. de *Expedit. Cyri*, p. 282, 283, 284. *Edit. Oxon.* — v. 29. *Melpom.* c. xii. — v. 32. *Strab.* p. 546. *D.*

Col. 2. v. 12. Poſt ἔτι interpunge, & ſubaudi verbum συνελθοῦσαν ταῖς. ut ἐὰν δεῖ ſit pro ἐὰν δέῃ, vel ſcribe, πῶς γὰρ ἔτι ἐᾶν δεῖ παρθένον εἶναι. *Steph.* — v. 21. *Thalia*, c. 91. — v. 29. *Strabo*, p. [illegible]36. C.

P. 137. col. 1. v. 1. Vide *Suidam*, v. Ἀδιαβηνή. — v. [illegible] Vide *Steph. Byz.* v. Σύροι. — v. 12. *Clio*, c. 72. — v. 16. De *Expedit. Alex.* l. 7. p. 453. — v. 25. In *Halieut.* Δ. v. 204. — v. 28. Non ibi, ſed Lib. 1. de *Cyri Inſtitut.* p. 4. *Edit. Oxon.* — v. 29. *Polymn.* c. 63.

Col. 2. v. 4. In *Lucullo.* — v. 12. vide

vide *Steph.* v. Ἀσσυρία. — v. 20. Forſan Σινώπην Ἀσσ. — v. 24. L. 5. de *Expedit. Alex.* p. 203. *Edit. Gron.* — v. 30. Vide *Petitum* de Amazonibus, p. 209.

P. 138. col. 1. v. 4. Μάρμαρος legit *H. Steph.* — v. 16. *Strabo*, p. 547. C.

Col. 2. v. 5. In MSS. παρὰ π. — v. 6. *Strab.* p. 544. A. — v. 8. *Clio*, c. 72. adi & 28. — v. 16. *Herodotus*, Clio, c. 75. — v. 20. Vide *Steph. Byzant.* — v. 25. *Strabo*, p. 542. B. — v. eod. de *Expedit. Cyri*, l. 5.

P. 139. col. 1. v. 17. vide *Suid.* v. ἑκόντων. — v. 2. In *Bibl. Hiſtor.* l. 14. — v. 29. de *Expedit. Alex.* l. VII.

P. 140. col. 1. v. 8. In *Perſ.* v. 1059.

Col. 2. v. 7. *Polymn.* c. 75. — v. 27. In uno MS. παιδας.

P. 141. col. 2. v. 9. Χαλκηδονίων in MSS. — v. 18. Vide *Steph.* v. Βυζάντιον. & *Berkelii* Annott.

P. 142. col. 1. v. 6. Ἀντωνινιων malit Cl. *Cuperus.* — v. 25. In *Halieut.* Δ. v. 73. — v. 35. *Argonaut.* l. 3. v. 1240.

Col. 2. v. 3. Ex *Hom.* Iliad. B. v. 604. ubi legitur Αἰπύτιον περὶ τ. — v. 4. *Odyſſ.* Γ. v. 190. — v. 10. Non opus eſt aſteriſco, inquit *H. Steph.* ſi intelligamus Byzantinos expavefactos fuiſſe Phœnicum adventu. Forſan ἠττηθῆναι. H. — v. 13. φυγόντες malit *Steph.* Ἀπολιπεῖν τὴν σφετέραν, φυγόντας εἰς τὸν Εὔξ. καὶ μετὰ Χαλκ. *Holſt.* — v. 23. πρὸς τοὺς malit *Steph.* — v. 34. Λυγκίως ex *Apollodoro.*

P. 143. col. 1. v. 2. *Pyth.* Od. IX. — v. 23. *Idyll.* 13. v. 58. — v. 27. Κεῖον juxta *Steph.* v. Πρῶσα. — v. 28. *Strabo*, p. 564. A.

Col. 2. v. 6. Vide *Strab.* p. 543. A. — v. 20. παρὰ τὴν Οἴτην malit *Spanhem.* ad *Callimach.* p. 239. — v. 23. *Iliad.* B. v. 824. — v. 24. *Pyth.* Od. 2. — v. 25. In *Alex.* v. 442. — v. 36. Lege ὀξύη ex *Comm.* in v. 322.

P. 144. col. 1. v. 8. *Hom.* Il. B. v. 866. — v. 13. *Euterp.* c. 2. — v. 15. *Ariſtoph.* in *Nub.* v. 397. — v. 21. Forſan κεῖται Ἴλιος.

Col. 2. v. 13. Lege ex MS. πρὸς ὄνομα ψιλὸν καὶ μόνον. & ſic locus integer. *Holſt.* Ita olim *Steph.* καὶ ἁπλῶς οὕτω μέμνηται, μόνης δὲ Τροίας οὐχ οὕτως. Locus eſt apud *Libanium* in Orat. de *ſua vita.* — v. 20. In MS. καὶ ἡ Ποσιδία. & dein Ἀμόριον ex *Strab.* p. 576. & mox. παρώρειος.

P. 145. col. 1. v. 1. Κοτυάειον *Strab.* p. 576. Verum Κοτιάειον malit *Berkel.* ad *Steph.* p. 473. — v. 2. Δορυλάιον *Strab.* Vide *Berkel.* ad *Steph.* p. 308. — v. 6. Al. Σύλειον.

Col. 2. v. 4. *Strab.* p. 582. A. — v. 12. *Strab.* p. 333. B. C. — v. 16. *Olymp.* Od. 1. & alibi. — v. 17. Lege Αἰολΐδα. — v. 19. Vide *Strab.* p. 383. A. B. — v. 22. In *Ione.* — v. 26. In MS. *Clar.* ἀπὸ Αἰόλων. optime. H.

P. 146. v. 8. *Clio*, c. 142. Vide *Strab.* p. 636. B. 633. A. B. — v. 13. *Calliope*, c. 96. — v. 18. *Idyll.* 15. v. 125. — v. 24. Vide *Steph.* v. Μίλητος & *Berkelii* notas. — v. 28. Vide *Strab.* p. 635. C. — v. 33. Apud *Steph. Byz.* & *Euſtath.* in *Homeri* Iliad. B.

Col. 2. v. 13. *Euterpe*, c. 33. — v. 16. *Clio*, c. 142.

P. 147. v. 2. Vide *Strab.* p. 505. A. — v. 4. Forſan Κύμην, ſed in MS. Clar. πρὸς τῇ Νικομηδείᾳ. H. — v. 12.

— v. 12. In MSS. Θίζα, Πάλλα. vide Steph. v. Θίζα. — v. 13. vide Strab. p. 633. D. — v. 15. vide Steph. v. Εφεσος. — v. 20. vide Strab. p. 640. B.C. — v. 22. ἐκ. γυναικὸς in MS. Cl. & Steph. v. Εφεσος. — v. 27. Integrum Epigramma apud Steph. v. Εφεσος.

Col. 2. v. 29. Strabo, p. 577. D. 579. A.

P. 148. col. 1. v. 2. Iliad. K. v. 431. — v. 5. vide Strab. p. 625. D. — v. 16. Strab. p. 626. A. — v. 17. Terpſich. c. 101. — v. 22. Annon Ἰώνων vel Λυδῶν potius? quid enim hic cum Indis? Holſt.

Col. 2. v. 8. Iliad. B. v. 461. — v. 12. Strab. p. 628. — v. 19. Lege τῇ κατακεκαυμένῃ ex Steph. v. Καΰστριον. — v. 20. Strab p. 628. B.C.

P. 149. col. 1. v. 6. Κιλίσσιαν malit Berkel. ad Steph. p. 149. vide Strab. p. 629.

P. 150. col. 1. v. 12. Vide Strab. p. 533. — v. 17. Lege Αναΐτιδι ex Strab. p. 532. D.

Col. 2. v. 14. Strab. p. 665. D. — v. 29. Forſan ὅπερ ἂν ἐμπίσῃ.

P. 151. col. 1. v. 2. Vide Strab. p 667. D. — v. 4. Strab p 570. A. — v. 6. Lib. 1. de Exped. Alex. p. 73. Edit. Blanc. — v. 21. In Alex. v. 442. — v. 22. Polymnia, c. 91. — v. 28. Φάσηλος legit Salmaſ. apud Steph. unde hæc.

Col. 2. v. 2. Strab p. 666, 671. — v. 8. Al. Τερμισσὸς & Τερμησσός. Vide Salmaſ. ad Solin. p. 551. Edit. Nov. — v 20. Strabo, p. 667. C. 670. D. — v. 23. Κώρυκος ἄκρα Κιλικίας legit Salmaſ. ad Solin. p. 546. Edit. Nov. — v. 28. Apud Steph. v. Κώρυκος.

P. 151. col. 1. v. 2. Μυονήσου pro νήσου malit Holſt. ex Suid. v. Κωρυκαῖος. — v. 14. Aliam nominis rationem affert Steph. v. Ἰκώνιον.

P. 152. col. 1. v. 27. Strab. p. 573. — v. 29. Strab. p. 627. B.

Col. 2. v. 1. Clio, c. 173. — v. 19. vide Strab. p. 569, 570.

P. 153. col. 1. v. 10. Vide Conſtant. Porphyr. lib 1. Θεμ. c. 14. — v. eod. Strabo, p. 631. ubi τ[illegible]διεσθαι pro περιοδεύεσθαι. — v. 21. Strabo, p. 665. C. ubi Τελμισσὶς ἄκρα. — v. 22. Vide Steph. Byz. v. Τερμισσός. & Ill. Spanhemii Numiſm. p. 564. Edit. Lond.

Col. 2. v. 11. Vide Salmaſ. ad Solin. p. 551. Edit. Nov.

P. 154. col. 1. v. 5. Legendum Κύδνος ex MS. Clar. H. — v. 11. Lib. 2. de Expedit. Alex. — v. 22. Strabo, p. 536. A. — v. 26. In Orac. Sibyll. ἀργυροδίνης.

Col. 2. v. 9 Vide Amm. Marcell. p. 44. Edit. Gronov. in 4to. — v. 22. Locum ſic reſtituit H. Steph οὐκ εἶναι φασιν, ἀλλ' οὕτω κληθῆναι τὴν πόλιν. Poſt πόλιν inſere (ex Steph. v. Ταρσὸς) ἄλλοι δὲ φασι, & locus erit perſanatus. Holſt. — v. 25. Ex MS. Clar. & Steph. Byz. lege προσχωρέντων.

P. 155. col. 1. v. 5. Iliad. Z. v. 201. Vide Etymol. M. v. Ἀλήϊον. — v. 18. Cum MSS. Clar. lege Πινάρου & Πίναρον. — v. 19. Ex eod. MS. lege πλωτόν τε φασίν. — v. 20. In eod. MS. τοῦ β[illegible]ου, [illegible]ναι. — v. 22. In eod. MS. [illegible]ιπρέπειν, & dein βαπτίζεσθαι.

Col. 2. v. 1. Vide Schol. ad Sophocl. p. 294. Edit. Steph. — v. 16. Euterpe, c. 49. — v. 21. Strabo, p. 668. — v. 26 Straboni Ταρσοῦ. atque ita in MS. — v. 29. Lege ὀνομ. καὶ Μάλλος. In MS. Clar. Τρωϊκὴν καὶ ὁ Μάλλος ἐφ' ὕψους. Holſt. Vide Berkel. ad Steph. p. 532.

V. 156.

P. 156. col. 2. v. 3. Vide *Strab.* p. 323. — v. 7. Rectius ex MS. Πομπηϊέπολις. H. — v. 11. Forſan Σόλιοι.

P. 158. col. 1. v. 9. *Strabo*, p. 754. D. 755. A. — v. 23. *Strabo*, ibid. Col. 2. v. 13. *Euterpe*, c. 89.

P. 159. col. 2. v. 4. *Strabo*, p. 557. D. — v. 18. Forſan Ἀλεξάνδρε. — v. 24. Lib. 5. c. 58 & 59.

P. 160. col. 1. v. 7. Apud *Steph.* οἱ Αἰθίοπες, v. Ἰόπη. Vide *Berkelii* notas. — v. 12. Γάζαν ex *Steph.* v. Γάζα. — v. 29. *Strabo*, p. 757. A. Col. 2. v. 6. *Euterpe*, c. 184. — v. 14. vide *Strab.* p. 757. C. — v. 19. *Hom.* Iliad. Z. v. 289. & Il. Ψ. v. 741.

P. 161. col. 1. v. 11. Vide *Strab.* p. 557. — v. 17. Βηρὲτ malit *Bochartus.* Vide *Berkel.* ad *Steph.* v. Βηρυτός. unde hæc deſumpta. — v. 22. Τρύφων *Strab.* p. 756. A. — v. 25. Forſan παρειπποσύλλαβον. — v. 33. Lege φυλακὴν ex *Steph.* v. Βύβλος. Vide *Strab.* p. 755.

Col. 2. v. 8. *Euterpe*, c. 92. — v. 22. *Polymn.* c. 34. — v. 32. Vide *Strab.* p. 754. D.

P. 162. col. 1. v. 17. Vide *Steph. Byz.* v. Λαοδίκεια. & *Berkelii* Annott. — v. 29. Vide *Strab.* p. 751. D. — v. 33. *Odyſſ.* Z. v. 266. Col. 2. v. 6. Ποσίδειον *Strab.* p. 751. — v. 17. *Halieut.* Δ. v. 83. — v. 21. Forſan χρυσάορος. — v. 23. Vide *Strab.* p. 750. C. D.

P. 163. col. 1. v. 7. *Euterpe*, c. 50. — v. 20. Vide *Steph.* v. Ἀπάμεια. — v. 25. Vide *Strab.* p. 752. B. — v. 37. Vide *Strab.* p. 749. D. p. 550. A.

Col. 2. v. 7. Vide *Steph.* v. Ἀντιόχεια. — v. 34. *Strab.* p. 750. B.

P. 164. col. 1. v. 8. *Strabo.* p. 750. D. — v. 23. Forſan ἐκ δελφίνος. *Holſt.* Vide *Strab.* p. 750. D.

Col. 2. v. 4. In MSS. αὐτή. recte. Vide *Strab.* p. 750. B. — v. 7. Vide *Strab.* p. 749. C. D. — v. 12. Vide *Strab.* p. 751. D. — v. 17. Al. νοταπέρα.

P. 165. col. 2. v. 4. Videtur reſpicere ad Fragm. *Heſiodi.* quod exſtat apud *Strab.* p. 42. B. — v. 20. *Iliad.* Z. v. 62.

P. 166. col. 1. v. 23. *Thalia*, c. 88. — v. 24. Idem *Thal.* c. 107. — v. 29. MSS. γενικῶς. — v. 32. *Strab.* p. 694. A.

Col. 2. v. 25. In uno MS. φύλλα. — v. 26. In eod. MS. ὅλος ἐπιχύθη τοῖς ἐκεῖ.

P. 167. col. 1. v. 7. *Thalia*, c. 111. — v. 10. In uno MS. πηλῷ & *Herod.* — v. 15. In *Hiſt. Animal.* l. 9. c. 13.

Col. 2. v. 15. *Hom.* Odyſſ. Δ. v. 371. — v. 23. Originem hujus adagii oſtendit *Philoſtr.* l. 3. de vita *Apollonii.* — v. 27. Adagii hujus meminit *Jul. Pollux.*

P. 168. col. 1. v. 4. Vide *Steph.* v. Ναβαταῖοι, & *Berkelium* in locum. — v. 8. Ex *MS. Clar.* lege Χάτραμις. *Holſt.*

Col. 2. v. 1. In uno MS. Μιναῖοι.

P. 169. col. 1. v. 2. *Al.* πολύαρνος.

Col. 2. v. 2. In MSS. λυπρόν.

P. 170. col. 1. v. 11. *Strabo*, p. 533. — v. 18. In MSS. παρὰ τ Θ.

Col. 2. v. 26. Vide *Strab.* p. 733.

P. 171. col. 1. v. 4. *Strabo.* p. 534. C.

Col. 2. v. 14. In MS. παραπίπτ. — v. 23. In *Idyll.* 1. v. 69.

P. 172. col. 1. v. 3. Σόλλαξ *Plutarcho* de Fluviis, p. 47. *Edit. Oxon.* — v. 26. In uno MS. ὡς δοκεῖ.

Col. 2. v. 1. In lib. 7. de *Expedit. Alex.* ſic reperit *Euſtath.* in ſuis

Arriani exemplaribus, in noſtris non ita comparet. — v. 3. In MS. *Clar.* Σωσσίννης. in MS. *Reg.* Σοσσίννης. *Holſt.* — v. eod. *Nicolaum Damaſcenum* intelligi exiſtimat. *H. Valeſ.* in notis ad *Excerpta* ejus *Scriptoris*, p. 63. nam ille *Comœdias* & *Tragœdias* ſe ſcripſiſſe fatetur, p. 417. Ego tamen *Joannem Damaſcenum* potius intelligendum exiſtimo, *Hymnorum* Eccleſiaſticorum auctorem. *Holſt.* — v. 13. Lib. 7. de *Exped. Alex.* p. 218. *Edit. Gronov.* — v. 16. Πίγρητος malit *Salmaſ.* ad *Solinum*, p. 489. *Edit. Nov.* atque ita (ut dicit *Holſt.*) in MS. *Pal.* Vide etiam *Berkelium* ad *Steph.* p. 80. — v. 22. lib. 5. de *Cyri Expedit.*. Vide p. 358. *Edit. Pariſ.* — v. 26. *Terpſich.* c. 52. — v. 27. *Herodoto* Τίγρης. in *Codd. al.* Πίγρης.

P. 173. col. 1. v. 3. Vide *Salmaſ.* ad *Solin.* p. 490. — v. 4. Rectius in MSS. κατὰ μέσον. — v. 13. *Strab.* p. 529.

Col. 2. v. 3. Lege ex MSS. Ἄβος ὄρος. — v. 5. *Strab.* p. 529. — v. 8. Clio, p. 180. — v. 11. Ἀρμενίων in MSS. & *Herodot.* — v. 25. *Euterpe*, p. 109.

P. 174. col. 1. v. 6. *Strabo*, p. 139. A. — v. 15. *Odyſſ.* K. v. 82. — v. 15. In MSS. ὁ δὲ μὲν ὕλ.

Col. 2. v. 6. *Hom.* Il. Ξ. v. 251. — v. 8. *Iliad.* A. v. 261.

P. 175. col. 1. v. 13. *Clio*, p. 181. — v. 19. *Idyll.* 16. v. 100.

Col. 2. v. 3. Hæc apud *Steph. Byz.* cujus in *Cod.* MS. Βήλου pro Μήδου. *Holſt.* — v. 4. Vide *Bocharti* Geogr. S. l. 4. c. 14. — v. 11. L. 3. de *Expedit. Alex.* — v. 18. Ita ex MSS. & *Strab.* p. 738. A. prius τ'. φ'. ϛ'. — v. 22. καὶ πύλας τοῖς πύργοις in MS. *R. Steph.*

P. 176. col. 1. v. 9. *Clio*, c. 178. Col. 2. v. 27. *Strab.* p. 526.

P. 177. col. 1. v. 11. In uno MS. ἐλθεῖν — v. 28. In *Alex.* v. 494.

Col. 2. v. 17. Μήδοι *Steph. Byz.* ut puto, male. — v. 19. *Odyſſ.* Λ. v. 120.

P. 178. col. 2. v. 1. In MSS. Ἀτροπατηνοί.

P. 179. col. 1. v. 6. *Iliad.* N. v. 315.

Col. 2. v. 3. Lege ex MS. εἰς βοῤῥᾶν. *Holſt.*

P. 180. col. 1. v. 13. Lege vel ἐνδρῶος, vel ſubaudi χώρη. H. — v. 19. Vide *Scalig.* ad *Euſeb.* p. 208.

Col. 2. v. 9. Vide *Steph. Byz.* v. Παρθυαῖοι, ubi Μήδου legitur: pro quo Μήδους reponit *Holſt.*

P. 181. col. 2. v. 14. Idyll. 22. v. 37.

P. 182. col. 1. v. 2. Lib. 1. v. 24. — v. 6. *Ariſtoph.* in *Pluto*, v. 170. — v. 10. *Polymn.* c. 61.

Col. 2. v. 7. Vide *Suid.* v. Περσικαί. — v. 15. Vide *Colomeſii* Opuſc. p. 2. — v. 18. *Clio*, c. 136.

P. 183. col. 1. v. 22. *Clio*, c. 125. — v. 12. Vide *Strab.* p. 730. C. — v. 17. Vide *Eund.* p. 730. D.

P. 184. col. 1. v. 9. *Clio*, c. 188. — v. 13. *Strab.* p. 500. A. — v. 19. In MS. *Reg.* οὐ μόνον Σοῦσοι, ἀλλὰ καὶ Σούσιοι, optime. *Heſychius* quidem Κίσσιοι ἔθνος Περσικόν. ſed hos ſupra recenſuit, v. 1015. *Holſt.* Similiter in MS. *R. Steph.* illo non probante lectionem.

Col. 2. v. 11. *Terpſich.* c. 49 — v. 13. Omnino legendum ποταμοῦ. Vide *Gruteri* Theſ. vol. 3. p. 398.

P. 185. col. 1. v. 7. *Hom.* Il. N. v. 265. — v. 19. *Strab.* p. 726. D.

Col. 2. v. 1. Juxta *Strab.* pag. modo cit. πυκνόῤῥαγος τε. — v. 19. *Strab.* ibid. — v. 13. Vide *Strab.* p. 721. B. — v. 17. Lib. VI. de *Expedit.*

Expedit. Alex. p. 421. *Edit. Blanc.*
P. 186. col. 1. v. 13. Lib. 6. de *Exped. Alex.* p. 416. & *Rerum Indic.* lib. p. 511.
Col. 2. v. 1. Lib. v. de *Exped. Alex.* p. 319.
P. 187. col. 1. v. 6. *Strab.* p. 720. C. — v. 8. male apud *Strab.* Ὠρειτῶν. & Ὠρεῖται ſimiliter per diphthongum. Vide *Steph. Byz. Holſt.* — v. 21. Lege Παρνισσόν. Al. Παρπανισσόν.
Col. 2. v. 3. *Strabo*, p. 723. C. — v. 8. *Strab.* p. 720. B. C. — v. 12. Ἀρείους juxta *Arrianum*, p. 253. *Edit. Blanc.* — v. 14. *Polym.* c. 62.
P. 188. col. 1. v. 3. *Hom.* Il. Φ. v. 559.
Col. 2. v. 7. *Hom.* Odyſſ. Ζ. v. 231.
P. 189. col. 2. v. 1. Vide *Philoſtratum*, p. 72, 73. *Edit. Lipſ.* — v. 21. *Thalia*, c. 98.
P. 190. col. 1. v. 11. *Strab.* p. 84. A. & 78. B.
Col. 2. v. 13. *Strab.* p. 689. A.
P. 191. col. 2. v. 6. *Deipnoſoph.* lib. VII. — v. 10. *Argonaut.* l. 1. v. 1139. — v. 14. *Idyll.* 2. v. 30.
P. 192. col. 1. v. 1. Vide Cl. *Barneſii* Euripidem, p. 488. — v. 4. In *Argonaut.* lib. IV. v. 144. — v. 6. Vide *Æliani* Fragmenta collecta à Cl. *Perizonio*, p. 950, 951. — v. 16. *Strab.* p. 692. B. — v. 22. De *Exp. Alex.* p. 405. *Edit. Blanc.* — v. 34. Ariſtotelis libros VIII. *de Alexandro* memorat *Anonymus* auctor vitæ *Ariſtotelis*, à *Menagio* editus. — v. 36. *Strab.* p. 697. B. D.
P. 193. col. 1. v. 1. Vide Notas ad *Philoſtratum*, p. 58. *Edit. Lipſ.* — v. 4. *Alex.* v. 704.
Col. 2. v. 5. In MSS. ἀξιολογωτάτους. — v. 8. Lib. 5. de *Exped. Alex.* p. 325. *Edit. Blanc.* — v. 14. *Melpom.* c. 52. — v. 28. Lib. v. de *Exped. Alex.* p. 319.
P. 194. col. 2. v. 1. *Strab.* p. 687. D. — v. 4. *Euterpe*, c. 146. — v. 9. *Strab.* p. 687. — v. 14. *Hom.* Iliad. Ζ. v. 133. — v. 16. Vide *Strab.* p. 649. D. — v. 20. L. v. de *Exp. Alex.* p. 314. 315. *Ed. Blanc.*
P. 195. col. 2. v. 22. p. 313 & 432.
P. 197. col. 1. v. 11. *Il.* Ψ. v. 254.
P. 198. col. 2. v. 8. *Olymp.* Od. 2. — v. 9. *Sept. contra Theb.* v. 7. Vide *Stephani* notas ad *Æſchylum*, p. 237.
P. 199. col. 1. v. 6. In *Operibus & Diebus* v. 660.
Col. 2. v. 1. In *Ione*, v. 6. — v. 8. In uno MS. ἐμμέτρως. atque ita legendum. nam metrica fuere oracula antiqua. Vide *Eurip.* in *Ione*, v. 6. & 93. & Cl. *Barneſii* notas in locum poſteriorem. *T.*

CONJECTURÆ QUÆDAM ET EMENDATIONES AD *RUFI FESTI AVIENI* PERIEGESIN.

VErſu 3. Cum editione *Pithœana* lege, *Flumina per terras, qua pr.* &c.

V. 8. Forſan *celebres Hel.* &c.

V. 10. *Auſpicio* malit Cl. *Oddius.*

V. 30. Vide *Voßianum Periplum* Ponti Eux. p. 4. & Fragm. *Scymni* p. 50.

V. 35. Al. *procurrit.*

V. 69. Forſan, *Æthiopumque ſalum diffunditur : hîc notus æthram* &c.

V. 78. Lege *tangit.* vel *Primus in orbe ſinus vaſti maris æquora gignit Gurgitis Heſperii ; procul hic prot.*

V. 80. *Denique qua lento.* & v. 81. *Vel qua ſole* &c. malit *Oddius.*

V. 84. Malim *prolapſus aquis* cum *Oddio*, vel *protentus aquas* vide v. 575, 667 & 989.

V. 91. Al. *rapido.*

V. 96. Lege *demiſſa.*

V. 99. Vide v. 370.

V. 100. Forſan tollenda diſtinctio poſt *orbis.*

V. 111. Potius *Maura Alyba.*

V. 112. Malim *hoc ſuper.*

V. 117. —*populis caput antea clarum Alba, dehinc* &c. legit *Oddius.* Sed —*populis caput Æmona clarum, Alba d.* malit *E. Hallejus.*

V. 119. Melius *ſummâ c. l. orâ.*

V. 121. An *allidente?*

V. 124. An *eoo?*

V. 140. —*deflexa parumper, Qua ſinus* &c. legit *Oddius.* Forſan lectionem vulgatam ſervando, in v. 141. legendum *Alta petens.*

V. 149. Forſan *circumſonat.*

V. 155. Certe, *lambitur undis.*

V. 165. An *verrit?*

V. 170. Forſan *procurvis*, quod malit *Oddius.*

V. 177. Forſan *agmina longa.*

V. 186. Lege *Terminus hinc.*

V. 188. An *ſonat?*

V. 195. An *procurrit?*

V. 202. An *tanti?*

V. 209. Malim *Arva ſolo*, aut *Arva ſoli* ut v. 149. aut *Ora ſolo* cum *Oddio.*

V. 213. An *ac arctis?*

V. 214. Scribe *Pontus* hic & alibi.

V. 218. Lege *inclinent æquora.*

V. 227. Forſan *ceſpite Paphlagonum.*

V. 233. Pone comma poſt *locorum.*

V. 236. Fige comma poſt *arctôis.*

V. 239. Jam cum *Oddio* malim *directior.*

V. 242. —*boreali rurſus ab alto* malit

lit *Oddius*. Ferri tamen poteſt & altera lectio.

V. 244. Hîc & alibi lege *Mæotidis*.

V. 250. Forſan *fulcit Verticis, &* &c.

V. 275. Forſan, *Incolit. hos adſt. r. i. lucis* : *Hi jam pr.*

V. 279. An *diris* ?

V. 281. Potius *Maſſyliique*.

V. 283. Al. *irrepunt*.

V. 293. Al. *Meſammonas*.

V. 305. Lege *multo ſon.*

V. 306. Al. *læti*.

V. 308. Al. *diro*.

V. 320. An *regna*, & mox *retro* pro *tergo* ?

V. 323. Verſum excidiſſe ſuſpicor ex *Dionyſio*, v. 215.

V. 326. Forſan *Aut procul* &c. Verum *Et procul*, dein *madeſcit* malit Oddius.

V. 329. Malim *ſuſpectant ſolis habenas*, ex v. 369, 534, 835. Pro *ſuccedunt* tamen faciunt verſus 917 & 1212.

V. 335. An *extenti* ?

V. 337. Potius *Syenen*.

V. 341. Lege *illinc*.

V. 343. Cum Oddio lege *ferus*, aut *fero*.

V. 352. An *artibus* ?

V. 371. Claudicat verſus. Forſan legendum, *Pars ea, quæ coëat, diſcedit ab æquore, ſeptem Oppida ſuſtentatque noti* &c.

V. 405. Potius, *Subtrahat extemplo, quali nox picea forma eſt, ſingula verſanti talis ſuccedet imago*.

V. 413. Forſan *ſi mente feras*, vel *ſub mente ferens*, quod placet Oddio.

V. 416. An *oceano boreali* ?

V. 418. *Arva tenent auris nimium vicina Britannis. Fl.* malit *Idem*.

V. 433. Malim *Gurgitis, oceani donec*.

V. 445. An *dura*, & mox v. 451. & v. 455. *dira* ?

V. 450. Potius *Aldeſcique*.

V. 482. Lege *gleba*. nam Græcis *Αὐσονὶς αἶα*.

V. 485. Malim *turget caput*.

V. 486. Lege *Sicani*.

V. 500. Lege *Culmina*.

V. 505. An *dumos acer* &c.

V. 507. An *diſcluſiſque* ?

V. 515. An *Grajas vexerunt lintea cymbas* ?

V. 520. Certe *nec minus*. vide v. 545, v. 712. & v. 1073.

V. 556. *Oddius* malit *citus Adria curſu*.

V. 558. *Graja madet* legit *Idem*.

V. 592. *Ubi* pro *ibi* ponit *Idem*.

V. 594. Forſan *hincque frequentes*. *Idem*.

V. 612. Potius *Cotinuſa*.

V. 667. Forſan *Qua prot.* itidemque v. 669.

V. 672. Forſan *Carpathia hîc rupes attollitur* &c. aut *Carpathus hîc rupes attollit : at hæc tamen* &c.

V. 711. *Sydera ceu cælo reſplendent denſa ſereno*, malit *Oddius*.

V. 715. *Chios* legit *Idem*.

V. 739. Potius *Erytheia*.

V. 740. Forſan, *Hicque acre*.

V. 772. An *ſe mare fundit* ?

V. 775. An *extenti*, vel *in tenti* ?

V. 793. *Voracia* legit *Oddius*.

V. 807. *Cavis* malit *Idem*. & v. 808. *duris*.

V. 812. *Lybiam pars adjacet, altera Pontum*, malit *Idem*.

V. 854. Malim *obverſatur*.

V. 856. *Degiſſent* legendum eſſe, optime conjicit *Oddius*.

V. 883. Forſan *Pyrrhenide*.

V. 925. Hic & *mox* v. 564. forſan *diffidit* legendum.

V. 930. Lege *arcus*, *Ambitus* &c.

V. 952. Forſan *Se erigit*.

V. 957. *Et citus Armeniæ curſum* &c. legit *Oddius*.

V. 979.

V. 979. — *cedens ſinus Helleſpontum Explicat*, & *Phryg.* malit *Idem.*

V. 981. An *perſtringitur?*

V. 989. Potius *glebam protendit. at hunc* &c.

V. 992. *Triviæ* pro *tætræ* reponit *Oddius.*

V. 1006. Forſan, *ut inſtabiles vaga pend.*

V. 1007. *Veſtibus in vulgi* malim.

V. 1013. An *hic idem Cragus habetur Nomine ſub Grajo.*

V. 1025. Lege *Lacedæmoniæ.*

V. 1040. Lege *Soli.*

V. 1089. An *Libani fr. c. turgent?*

V. 1095. — *in ſeptis* malit *Idem.* An *in fœtus facilis?*

V. 1098. Malim *Arabes.*

V. 1100. Al. *lentis.*

V. 1133. Lege *Agræi.*

V. 1144. An *irrepunt?*

V. 1156. Potius *feraci.*

V. 1204. — *fulta ren.* legit *Oddius.*

V. 1214. Lege *Mardi.*

V. 1217. — *Pandionis lectum componeret aulâ*, legit *Oddius.* An *Pandionis lethum componeret aulæ?*

V. 1237. *Laborve* malit *Idem*: & mox v. 1239. *armis.*

V. 1240. Lege *haut haſtilia.*

V. 1251. *Qua liq. amnes via debeat, Utque jugorum* malit *Oddius.*

V. 1259. *Illudunt* legit *Idem.*

V. 1282. Lege *Phœbææ.*

V. 1286. — *at flumen* legit *Oddius.*

V. 1302. Forſan *gilvo inv.*

V. 1316. Malim *Atque ebori invig.*

V. 1319. Lege *prona fluenta Quem procul internis à finibus, aut adamanta, Detul.* &c.

V. 1323. *Excludunt* malit *Oddius.*

V. 1341. An *producit & Indus?*

V. 1347. Forſan *Peucaleſim.*

V. 1351. In iſta voce *modi* latet mons *Emodus.* Forſan *Emodo emittitur.*

V. 1354. Forſan *Qua per fl.*

V. 1355. Lege *Colidis arcis.*

V. 1376. *Duros* malit *Oddius.*

V. 1379. Forſan —*canent Oceani eoi*:

AD ORAM MARITIMAM.

V. 2. Lege *Animo atque ſenſu Taurici Ponti ſitus Capi* &c.

V. 63. Lege *Ut ipſe rurſum ſæpe cingat* &c.

V. 77. *Tu autem in int.* malit *Cl. Oddius.*

V. 87. Forſan, *Alyba, atque Calpe Lævâ dicti ceſpitis, Libyæ propinquæ eſt alia. duro* &c.

V. 115. Lege *coloni*, ut conſtet verſus.

V. 126. — *Supertegi* legit *Oddius*, & verſu ſeq. *huc illuc.*

V. 137. *Plerumque dumi* legit *Idem.*

V. 139. — *at fugax* malit *Idem.*

V. 163. — *pertinacis Herc.* malit *Idem.*

V. 167. — *innavigando* conjunctim. *Idem.*

V. 172. *Ophiuſæ in oris*; *cujus ab arvi jugo* legit *Idem.*

V. 176. Ne claudicet verſus, *nonnunquam* legebat. atque ita Oddius, & in reliquis, hoc modo, *in medio aceres zephyro vehente, reld. notum. At turſ.* &c.

V. 193. *Conſidere illic equor immundum luto* legit *Oddius.*

V. 196. *pernix locos Draganumque proles* &c. malit *Idem.*

V. 199. —*ad famam latens* legit *Idem.*

V. 220. Potius *nautis in velamina.*

V. 273. *Nos hic loc.* malit *Oddius.*

V. 285. — *adlapſu rigat* legit *Idem.*

V. 319.

V. 319. — *in Veneris ſinu* malit *Idem.*

V. 363. *Manare* potius. *Idem.*

V. 387 — *pullo amictu veſtiat Caligo, ſemper nubila condant gurgitem, Et craſsiorem nubibus præſtent diem*, legendum conjicit *Idem.*

V. 445. — *hinc rurſ.* malit *Idem.*

V. 469. — *profluentis* legit *Idem.* & dein, *Pityuſæ & inde proferunt qua ſe inſulæ, Balearium late Inſul.*

V. 499. *Graji incolæ*; *atque hi max.* legit *Idem.*

V. 507. *Huic* & mox *iſthic* ponit *Idem.*

V. 515 Forſan *Callipolis illuſtris quæ olim per Mænium* &c.

V. 517. — *vaſto* malit *Oddius.*

V. 571. — *creperas* malit *Idem.*

V. 607. — *aduſque* placet *Eidem.*

V. 619. *Et aprica cultis* legit *Idem.*

V. 632. *Nivoſum in auras erigunt Alpes jugum, & anhela ſemper flabra tempeſtatibus. A ſolis ortu at arva* &c. legit *Idem.*

V. 638. — *naviges* malit *Idem.*

V. 651. Lege *cuncta*; *& invicem & neg.* &c.

V. 655. *At hac via qua ſemet ortui ferat, Diſcreta in æthram flectitur* &c. legit Cl. *Oddius.*

V. 666. Lege *amnis.*

V. 668. Forſan *Cemenicum.*

V. 700. *Lateque fuſa civ.* legit *Oddius.*

INDEX

INDEX

Locorum, Populorum &c.

D. *Dionyſii* Periegeſin deſignat, v. *verſum* ad oram Libri numeratum; E. *Euſtathii* Commentarium; F. *Feſti Avieni* verſionem *Dionyſii*; O. *Feſti Avieni* oram maritimam; G. Ἀπο-σπασμάτια Geographica. Quicquid autem à re *Geographica* alienum eſt, diverſis characteribus exprimitur.

A.

Abantes D. v. 511. E. 94, 97
Abantias D. v. 520. E. 97, 142
Abaris Hyperboreus E. 8
Abas G. 38
Abas Argivus E. 12
Abenna E. 12
Abila E. 13. O. 3, 9
Abnoba m. F. 3, 9
Abſynthii E. 107
Abſynthus fl. D. v. 577. E. 107
Abſyrtides inſ. D. v. 488. E. 90, 70
Abſyrtus E. 90
Abydus oppoſita Seſto D. v. 516. E. 95, 96
--- urbs Italica, E. 96
--- urbs Ægyptia E. 96
Acale O. 5
Acamas E. 152
Acarnania E. 80
Acaſtus E. 88
Accaron G. 39
Accion palus O. 18
Aceſines fl. D. v. 1138. E. 192.
Achæa G. 42
Achæi ad Pontum D. v. 682.
--- Phthiotæ E. 122
Achale. *v.* Acale.
Achates *fl.* E. 184
Achelous *fl.* D. v. 433, 479. E. 80.
Acheloi plures E. 81
Acheruſia Cherſoneſus E. 139
Achilles Scythicus, E. 54, 55
Achillis curſus, Achillis inſ. D. v. 306, 545. E. 53, 54, 55, 103
Acis *fl.* E. 171
Acos *m.* E. 173
Acroceretes O. 15
Actæa E. 78
Actæi, i. e. *Attici* E. 78
Actæon, ſive *Actæus* E. 78
Acte. v. Attica
Acte & Actica E. 78
Acte Cereris D. v. 523. E. 97
Adiabene *regio* E. 136, 137
Adria urbs. E. 19
Adrias, Jaonis f. E. 19
Adrias fl. E. 19
Aeria E. 42
Aetia E. 42
Ædera G. 43
Æacus E. 95
Æetes D. v. 1022. E. 90
Æetine D. v. 490
Ægæ E. 24
Ægaon E. 24
Ægæum m. D. v. 131, 326, 403, 513. E. 24, 95
Ægæus campus E. 24
Ægas fl. E. 24
Ægeus D. v. 1024. E. 177
Ægialeia Diomedis uxor D. v. 486. E. 89
Ægialeia E. 76
Ægina D. v. 512. E. 92, 94, 95.
Æginetæ Dorienſes E. 95
Ægyla *inſ.* D. v. 499. E. 92
Ægyptii *& Libyes differunt* E. 47
Ægyptiorum mores E. 123
--- lingua *ibid.*
--- inventa. D. v. 233. E. 42
Ægyptus E. 42
Ægyptus D. v. 12, 24, 227, 253. E. 41
--- varia ejus nomina. E. 39, 42
Æmus m. D. v. 428. E. 55, 79
Æmus rex E. 138
Ænus urbs Æolica E. 103
--- urbs Thraciæ E. 75
Æoles E. 145, 146
Æoli E. 24, 145
Æoli, *ſive* Æoliæ inſ. D. v. 461, 536. E. 85, 86, 102
Æolica, urbs E. 147
Æolis Aſiæ min. reg. D. v. 820
Æolus rex E. 85, 86

Æpytus

Æpytus E. 146
Æſarus fl. D.v.370. E.66, 67
Æſchines E. 146
Æthiopes D.v. 179, 218, 223, 559. E. 12, 32, 38, 39, 106, 110
Æthiopia. v. Ægyptus.
Æthiopicum mare D. v. 38. E. 7, 8, 9
Ætoli D. v. 432. E. 80
Ætolia G. 42
Ætolus Endymionis f. E. 80
Africa. v. Libya
Africa unde dicta E. 31
Agamede E. 51
Agamedes E. 61
Agathyrſi D. v. 310, 319. E. 53, 55
Agathyrſus Herculis f. E. 56
Agonis inſ. O. 6
Agrees, *ſive* Agræi D. v. 956. E. 168
Aidoneus E. 77
Alamanni E. 50
Alani D. v. 305, 308. E. 53, 54
Alanus m. E. 54
Albani D. v. 731. E. 124, 129
Albion inſ. E. 106
Albulus fl. E. 63
Alcinoi portus E. 91
Alcinous D. v. 494. E. 90
Aldeſcus fl. D. v. 314. E. 56
Ale urbs E. 155
Alebus fl. O. 12
Aleïus campus D. v. 872. E. 154, 155
Aleuadæ Theſſaliæ reges E. 79
Alex fl. D. v. 367. E. 65
Alexander M. E. 37, 44, 131, 151, 154, 166, 183, 195, 153, 156, 160
Alexandria D. v. 254. E. 29, 45, 163. G. 39
Alexandriæ plures E. 44, 45
Alizoni & Alizones E. 135
Alpes D. v. 295, 344. E. 51, 52, 60
Alpheus fl. D. v. 374, 410. E. 64, 67
Alybe D. v. 336. E. 12, 60, 135
Alybes E. 135
Amalthæa E. 80, 81
Amanum m. E. 157, 164
Amardi. v. Mardi
Amaſis E. 44
Amazones D. v. 655, 773. E. 41, 118, 119, 136, 146, 147
—— *Epheſi templum condunt* D. v. 828
Ambracia, *quæ &* Ampracia E. 91
Ambraciotarum inſ. D. v. 493. E. 90
—— ſinus E. 91
Ambrax E. 91
Amiſus E. 114
Ammonii E. 37
Ammonis templum D. v. 212. E. 37
Ammorion E. 144
Amniſus D. v. 494. E. 93
Amnitæ D. v. 571. E. 107
Amnitarum inſ. E. 107
Amorgis inſ. E. 99
Amphilochus vates. E. 156
Amphipolis G. 42, 43
Amphiſtratus E. 122
Amphithemis E. 36
Ampracia. v. Ambracia
Amyclæ E. 37, 38, 68, 76
Amyclæi D. v. 213, 377, 413. E. 76
Anacharſis E. 121
Anactoria G. 44
Anæa Amazon E. 147
Anaplus E. 25
Anas fl. O. 6
Anchiale E. 155
Anchiàlia D. v. 875
Anchialeus fl. E. 155
Ancyra G. 33
Andromede E. 182
Andrus inſ. E. 99
Anemorium prom. E. 151
Anthemis, *i. e.* Samos E. 101
Anthropophagi E. 116
Anthuſa, i. e. Byzantium E. 142
Anticragus E. 150
Antilibanus E. 158
Antinoi urbs E. 44
Antiochena regio D. v. 920
Antiochia D. v. 917
Antiochia ἐπὶ Δάφνῃ E. 163
Antiochiæ plures E. 163, 164
Antiochus D. v. 917, 920. E. 163, 164
—— *Antiochi fil.* E. 162
—— *Epiphanes* E. 162, 163
—— *Hieracis fil.* E. 94
—— *Seleuci pater* E. 49
Antipater E. 26
Antonia, i. e. Byzantium E. 142
Antoninus Severi fil. E. 142
Aonia, i. e. Bœotia D. v. 476. E. 88, 89
Aornis inſ. D. v. 1151. E. 192, 193
—— palus E. 193
—— petra E. 193
Apamia D. v. 918. E. 163, 164
Apenninus m. D. v. 343. E. 16, 60
Apia, i. e. Peloponneſus E. 75. G. 43
Apidanenſes Arcades D. v. 415. E. 75
Apidanes E. 75
Apis E. 163
Apis Phoronei f. E. 75, 172
Apobathra E. 95
Apollinis fanum, Clari D. v. 445. Deli v. 527. Delphis v. 441. Mileti v. 527. Apollinis Sminthei fanum E. 102
Apollo & Neptunus Ilium condunt D. v. 817
Apollonia G. 42, 43
Apſynthus. v. Abſynthus
Apſyrtus. v. Abſyrtus
Apulia E. v. 69
Aquilejus ſinus D. v. 381. E. 69, 71
Arabia Felix D. v. 927, 961. E. 164, 165, 166
—— Petræa D. v. 802

Arabicus

Arabicus ſinus D. v. 54, 178, 632, 924. E. 9, 11, 164, 165
Aracynthus m. D. v. 431. E. 80.
Arachotæ D. v. 1096. E. 187
Aradus inſ. D. v. 510. E. 94
--- in ſinu Perſico. E. 113, 160
Arantas Bebryx E. 142
Araxes fl. D. v. 732 E. 6, 131, 173
Arbies. v. Aribes
Arbis fl. E. 187
Arcades. D. v. 415. E. 75, 77, 144
--- origine Pelaſgi E. 62
--- Apidanenſes E. 66
Arcadia unde dicta, & quibus nominibus olim E. 76
Arcadia in Ægypto E. 44
Archias E. 92
Archias Syracuſarum conditor E. 66
Arelatus civitas O. 18
Areopagus E. 119
Arethuſa Siciliæ E. 63, 74
Arethuſa Euboïca E. 87
Arethuſæ plures E. 87, 88
Arganthone E. 57, 144
Argentarius m. O. 8
Argivi D. v. 418. E. 154
Argo navis E. 26, 27, 52
Argolis E. 77
Argonautæ E. 52, 123
Argos non unum E. 76
--- Amphilochicum E. 76
--- Pelaſgicum E. 62
--- Theſſalicum E. 76. G. 42
Ariadne E. 100
Ariane regio E. 187
Ariani D. v. 714, 1098. E. 127, 187
Aribes, *qui &* Arbies D. v. 1096. E. 187
Arietis frons, Cretæ prom. D. v. 90. E. 17, 20
--- Tauricæ Cherſoneſi pr. D. v. 153, 352. E. 27
Arii E. 187
Arion Methymnæus E. 103
Arimaſpi D. v. 31. E. 8
Ariſtander vates E. 132
Ariſtobulus E. 183
Ariſtoteles E. 87
Arius fl. E. 187
Armenia E. 31, 124, 125, 174
Armenii D. v. 1002. E. 145, 150
Armenii montes D. v. 694, 773, 786, 978, 1016. E. 124, 138
Arne mater Bœoti E. 78
Arſaca E. 108
Arſaces E. 180
Arſene palus, *quæ &* Thonitis E. 173
Arſenici montes E. 185
Arſinoë, i. e. Epheſus E. 147
Artibius E. 67
Asbyſtæ D. v. 211. E. 37
Aſcalon G. 39
Aſcania palus G. 40
Aſdrubas, i. e. Clitomachus E. 35
Aſea vicus D. v. 412. E. 48, 74
Aſia G. 42. D. v. 14, 620. E. 31, 48, 49, 114, 115
--- extra Taurum D. v. 882, 887
--- intra Taurum E. 114
--- maritima D. v. 799
--- minor D. v. 138
--- proprie dicta D. v. 836. E. 114
Aſia urbs Lydiæ E. 48. 114
Aſiæ anguſtiæ D. v. 867. E. 153
Aſis, i. e. Attica E. 114
Aſius Lydus E. 52, 114
Aſopi plures E. 81
Aſopus D. v. 775. E. 136
Aſpendus D. v. 852. E. 151
Aſphaltites palus G. 39
Aſpledonii E. 122
Aſſyria D. v. 772, 795, 1178. E. 136, 137
Aſſyrii E. 137, 170. *al.* Leucoſyri D. v. 975
Athenienſes Iones E. 78
Aſtaboras E. 41. G. 38, 39
Aſtapus E. 41. G. 38, 39
Aſterius lapis E. 59
Aſtypalæa inſ. E. 100
Atarantes E. 14, 18
Athos m. G. 44
Atlantes D. v. 66. E. 14
Atlanticus Oceanus D. v. 30, 63, 559. E. 7, 14, 105
Atlas heros E. 14, 105
Atlas mons D. v. 66. E. 13, 14
Atropateni D. v. 1019. E. 178
Atropatia regio E. 178
Attagus fl. O. 15
Attalia E. 151
Attica D. v. 423. E. 78
--- dicta Aſis E. 114
--- variis inſignita nominibus E. 78
Attici, Actæi E. 78
-- *olim* Iones E. 78
Auguſtus E. 63
Aulis E. 54
Aurea Cherſoneſus. vide Chryſe
Aurelianus Imp. E. 54
Auſon rex E. 16
Auſonia, i. e. Italia D. v. 98, 339, 366, 383. E. 16
Auſonii D. v. 78, 333. E. 16
Auſonium mare E. 16
Auxumitis G. 38
Axius. *al.* Naxius fl. G. 42
Azania E. 76
Azenis E. 76
Azotus G. 39
B.
Babylon D. v. 980, 1005. E. 170, 175, 176
Babylon in Ægypto E. 44, 176
Babylonii E. 153
Bacchæ D. v. 702, 1155. E. 125, 126
Bacchi columnæ. D. v. 623. E. 117, 194
Bacchus D. v. 572, 700, 939, 1153. E. 137, 108, 183, 126
Bactri D. v. 737. E. 130
Bætis fl. G. 40
Bætis *dicta* Tarteſſus E. 60

Balbitene E. 125
Baleares inſ. E. 84. O. 13 *vide* Gymneſiæ
Balſamum apud Sabæos E. 168
Barbetium prom. O. 11
Barcilones O. 14
Baſtarnæ D. v. 304. E. 53
Bazanis E. 124
Bebryces D. v. 805. E. 142
Bebrycia E. 142
Bechires D. v. 765. E. 133, 134
Belentiopolis G. 42, 43
Belgæ E. 70
Bellerephon D. v. 871. E. 154
Belus D. v. 1007. E. 175
Belus rex Tyri E. 34
Beneria E. 69
Bergine O. 18
Beriopolis G. 43
Berrhœa G. 42
Beryllus lapis E. 176
Berytus D. v. 911. E. 161 G. 39
Beſarus O. 16
Bias Prienæus E. 146
Biſilus O. 9
Biſtones D. v. 576
Bithyni D. v. 793. E. 140
Blaſco inſ. O. 16
Blemmyes D. v. 220. E. 39
Blemmys E. 39
Bocarus fl. E. 95
Bœoti D. v. 426. E. 78, 79
Bœotia G. 42, 43
Bolbitinum oſtium E. 40
Boreas rex D. v. 425. E. 77
Boryſthenes fl. D. v. 311, 542. E. 54, 56.
Boſporani E. 56
Boſporus, portus Byzantinus E. 26
Boſporus Thacius, *qui &* Myſius. D. v. 140, 764. E. 24, 25, 26.
--- Cimmerius, *qui &* Mæoticus D. v. 167, 549. E. 26, 104
---- Indicus E. 26
Boſtrenus fl. D. v. 913. E. 160
Brentii & Brettii. *vide* Brutii.
Brettus, Herculis fil. E. 64
Briarei columnæ E. 12
Briges E. 59
Britannicæ inſ. D. v. 284, 566. E. 50, 106, 108
Brutii D. v. 362. E. 64
Bucolicum oſtium E. 40
Budini E. 55
Bulgari E. 53
Bulimei D. v. 387. E. 71
Burina Italica E. 95
Burinus fons E. 95
Buſus. *v.* Ebuſus.
Buthrotus E. 56, 57
Byblii E. 101
Byblis D. v. 912. E. 161 G. 39
Byrſa E. 34
Byzantes E. 141
Byzantium D. v. 804. E. 25, 141, 142. G. 39
— Libyæ urbs E. 141
Byzas E. 141
Byzeres D. v. 765. E. 133
Byzericus portus E. 133

C.

Cabyri E. 96, 98
Caccaba, i. e. Carthago E. 34, 35
Cadme E. 149
Cadmeia, i. e. Carthago E. 34
Cadmi tumulus. D. v. 391 E. 71, 72
Cadmus D. v. 391. E. 19, 71, 72
Caduſii D. v. 732. E. 129
Cæſar dictus Θεός. E. 34
Cæſar in Britanniam trajicit E. 70, 108
Cæſarea G. 39
— Philippi G. 43
Calabria D. v. 378
Calacticus ſinus O. 11
Calauria inſ. D. v. 499 E. 92
Cales fl. E. 140
Callinicus E. 94
Callipolis O. 14
Calpe E. 12. O. 3, 9
Calpiani G. 40
Calydnæ inſ. E. 101, 102
Calymnæ inſ. E. 101
Camaritæ D. v. 700. E. 125
Cambyſes E. 39, 44
Camirus E. 93
Campani D. v. 357
Campania E. 63
Canobus D. v. 13. E. 4, 5.
Canopicum oſtium E. 4, 5, 42
Canopus urbs E. 4, 5
Cappadoces D. v. 974. E. 137, 170
Cappadocia E. 171
Capraſiæ prom. O. 13
Capua E. 63
Carambis prom. D. v. 151, 159, 785. E. 27, 28
Caria E. 23
Carmani D. v. 1083. E. 185
Carmaniæ prom. D. v. 606 E. 113
Carmelus m. G. 39
Carna E. 168
Carpathus inſ. D. v. 500 E. 92, 93
Cartare inſ. O. 7
Carthago D. v. 195. E. 34
--- condita *&* inſtaurata E. 34
Carthago nova G. 40
Caſius m. D. v. 116, 260, 880, 901. E. 44, 46, 157, 158. G. 39. O. 7
Caſpiæ portæ D. v. 1035, 1039, 1064. E. 82, 179
Caſpii D. v. 730. E. 129
Caſpium mare D. v. 21, 49, 50, 53, 491, 632, 719, 729, 748. E. 11, 128, 129
Caſſandria E. 59
Caſſiterides D. v. 563. E. 106. O. 7
Caſtaballa G. 42
Catabeni (*non* Cletabeni) D. v. 959
Catarractæ G. 38
Catarractes major E. 44
--- minor E. 41, 44. O. 39
Caucaſii montes D. v. 663
Caucaſus m. D. v. 690, 714, 1091, 1134. E. 119, 125
--- Indicus E. 190
Caunus inſ. D. v. 533. E. 101
--- urbs Cariæ E. 101

Cayſter fl. D. v.837. E. 148
Cecropia E. 78
Cecropides E. 78
Celebandicum prom. O. 14
Celtæ D. v. 288, 292. E. 49, 51
Celtogalatæ E. 15. G. 39
Cempſi D. v. 338. O. 6, 7, 8
Cephallenenſes D. v. 436. E. 80
Cephenenſes E. 135, 182
Cephiſſi plures E. 81
Cephiſſus fl. D. v. 440. E. 81
Cepreſicum prom. O. 5
Ceraſus E. 84, 124
Ceratus E. 92
Ceraunii montes D. v. 389, 492. E. 71, 124
Cerberus D. v. 789
Cercetii D. v. 682. E. 122
Cercinna inſ. D. 480. E. 89
Cercyra E. 91. G. 43
Cercyræ duæ E. 91
Cereris actę E. 97
Ceretes O. 15
Cerne inſ. D. v. 219. E. 38, 39
Cetiæi G. 43
Chabilchi O. 17
Chablaſii D. v. 956. E. 168
Chalbii E. 135
Chalcedon fl. & urbs E. 25, 141
Chalcidenſes D. v. 803. E. 131, 134, 141
Chalcis, i. e. Chalcedonia D. v. 764. E. 134
Chalcis m. D. v. 496. E. 91
--- urbs E. 87
--- *olim* Eubœa E. 87, 104
Chaldæi E. 135
Chaldæus rex E. 135
Chaldi E. 135
Chaldia E. 135
Chalonitæ D. v. 1015
Chalybe E. 135
Chalybes D. v. 768. E. 135 170
Charalas fl. G. 38
Chares Lindius E. 93
Charonium antrum E. 194
Charybis E. 164
Chatramis regio D. v. 957
Chaza G. 38
Chelidoniæ *inſ.* D. v. 128, 506. E. 23.
Chemſet fl. G. 38
Cherbalas fl. G. 38
Chiagoras fl. G. 38
Chiera G. 38
Chimæra, convallis E. 150
Chius inſ. D. v. 535. E. 102
Choaſpes fl. D. v. 1073. E. 184
Choraſmii D. v. 746
Chryſes, i. e. Comana E. 125
Chryſe inſ. i. e. Thaſus E. 97
Chryſe inſ. D. v. 589. E. 108, 110. Apollini ſacra E. 83
Chryſopolis E. 24
Chryſus fl. O. 10
Cianus *pro* Cydnus fl. E. 153
Cibyra E. 153
Cilbanum E. 149
Cilbiceni O. 7, 8, 10
Cilbus fl. O. 9
Cilices D. v. 118, 121, 862, 874. E. 145, 155
Cilicia G. 43
Cilla, ſacra Apollini E. 83
Cimenice regio O. 16
Cimmerii D. v. 161, 681. E. 30
Cimmerius. v. Boſporus.
Cimmerius fl. E. 26
Cimolus inſ. E. 100
Cinnamomofera regio G. 38, 39
Cinorus O. 16
Circæus campus D. v. 692 E. 123, 124
--- mons E. 124
Circe E. 124
Ciſſi D. v. 1015. E. 184
Ciſſiani E. 145
Cithariſtium pr. O. 18
Cius fl. & urbs D. v. 806. E. 143.
Clarus D. v. 445. E. 83
Claſſius fl. O. 16
Claves Aſiæ. v. Caſpiæ portæ
Cleomenes E. 95
Cletabeni. v. Catabeni
Climax m. E. 51
Clitomachus, i. e. *Aſdrubas* E. 35
Clocotinitza E. 53
Cnemis m. E. 79
Cnoſſus E. 93
Cœle-Syria D. 899. E. 158, 159, 164
Colaſſæ G. 43
Colchi D. v. 489, 688. E. 122
--- ex Ægypto E. 123
--- eorum mores *ibid.*
Colchus E. 123
Colees palus G. 38
Coliadis inſ. D. v. 592. E. 110
Colias, locus in Attica E. 111, 192
Colias terra E. 189
Colis regio D. v. 1148
Colonia E. 124. G. 44
Κολοσσαεῖς E. 93
Coloſſus G. 42
Coloſſus Solis E. 93
Columnæ. v. Bacchus, & Hercules
Comana E. 125
Cometes E. 89
Commagene D. v. 877. E. 157
Cophes fl. D. v. 1140
Corcyra inſ. D. v. 494 E. 90, 91
Corinthiacus ſinus E. 80
Corinthus D. v. 421
Corſica inſ. D. v. 81, 458. E. 85
Corus fl. *aliis* Cyrus. D. v. 1073. E. 184
Corybantes D. v. 524. E. 96, 98
Corybantica urbs D. v. 524. E. 98
Corycium antrum E. 151
Corycus prom. E. 151
Corycus urbs D. v. 855. E. 151
Coſſi. v. Ciſſi
Cottiæium E. 145
Cotynuſa D. v. 456. E. 83
Cragus m. D. v. 850. E. 150
Cranäe E. 78

Crathis fl. D. v. 416. E. 66, 76
— Siciliæ fl. E. 75
Crenides G. 44
Creta inſ. D. v. 109, 110, 501. E. 92
Cretæum prom. D. v. 87
Creticum mare D. v. 109 E. 17, 20
Critias E. 136
Crius E. 95
Criu-metopon. v. Arietis frons
Crocodilorum fl. & palus. G. 38
Crœſus E. 147, 182
Cronia inſ. E. 8
Cronium mare E. 8. *vide* Saturnium
Croton D. v. 369. E. 66
Crotoniata Athleta E. 66
Curetes E. 92
Cyaneæ petræ D. v. 144, 313. E. 25, 26, 56
Cychrea E. 95
Cyclades inſ. D. v. 526. E. 98
Cycnus E. 103
Cydias Pictor E. 98
Cydnus fl. D. v. 868. E. 151, 154, 156
Cydonia E. 93
Cyllene m. D. v. 348. E. 61
Cynegetice E. 12
Cynetes G. 40. O. 6
Cyprus inſ. D. v. 508. E. 11, 94, 109, 145
Cypſela O. 14
Cyrbantium E. 98
Cyrene D. v. 213. E. 37, 38, 139
— *dicta* Pentapolis E. 38
Cyrnus inſ. *v.* Corſica
Cyrus E. 15
— *ubi mortuus* E. 130
— *ejus ſepulchrum* E. 183
Cyrus fl. E. 184. v. Corus
Cytæa urbs E. 16
Cythera inſ. D. v. 499. E. 92
Cythnus inſ. E. 98
Cyzicum E. 103

D.

Dachareni E. 169
Daci D. v. 305. E. 53, 54
Dædalus E. 140
Dai E. 54
Daliterni O. 17
Dalmatia D. v. 97. E. 19
Dalminium, & Dalmium urbs E. 19
Damalis E. 25
Danai G. 42
Danaides E. 52
Danubius E. 52
Daphne E. 162
Daphne *ad* Antiochiam D. v. 916. E. 162, 163
— Lyciæ E. 163
Daphne, portus E. 163
Dardanenſes D. v. 1138. E. 192, 193
Dardani E. 192
Dardania E. 98
Dares G. 42
Darius E. 24, 52, 121
Dates E. 98
Datus E. 99
Dei facies, m. E. 161
Delphi D. v. 441. G. 43
Delta Ægypti E. 42, 43, 186, 187
— in Thracia E. 43
Delus inſ. D. v. 526. E. 62, 98, 99
Democides E. 66
Demoſthenes E. 92
Dercebii, *qui &* Derbices D. v. 734, 738 E. 130
Deriades rex E. 39, 113
Diagoras E. 100
Diana D. v. 827
Diana Tauropol. E. 55
Dianæ templum E. 146
Dido E. 34, 35
Diluvia quatuor E. 96
Diomedes E. 89
Diomedis inſ. D. v. 483 E. 89
Dionæa Venus. D. v. 509, 853
Dionyſius Periegetes ex Libya E. 4
Dionyſius unde dictus E. 108. v. *Bacchus*
Dioſcurias urbs & regio D. v. 688. E. 123
Dioſpolis, i. e. Thebæ E. 44. G. 43
Docimion E. 145
Dodon fl. E. 79
Dodona D. v. 430. E. 79. G. 43
Doloncus rex E. 58
Dora G. 39
Dores E. 145
Dorus E. 145
Dorylion E. 145
Doryſtolum G. 40
Dragani O. 6
Drepanum E. 91
Dyris, i. e. Atlas E. 13
Dyrrhachium E. 71

E.

Ebrus fl. E. 103. G. 44
Ebuſus inſ. D. v. 457. E. 84
Ecbatana E. 173
Echinades inſ. D. v. 435 E. 80
Edeſſa G. 42
Eilithuia v. *Ilithuia*
Elæa, *locus* E. 147
Eläis D. v. 910. E. 160
Elana D. v. 926
Elani. v. Selani
Elbyſini G. 40
Elei D. v. 413
Elephantina urbs E. 41. G. 39
Elephantophagi G. 38
Eleſycum O. 15
Elis D. v. 413. E. 75
Eliſſa, i. e. *Dido* E. 34
Eliſſon G. 43
Emathia E. 45
Emeſa F. 28
Emodus m. D. v. 748, 1146, 1162. E. 131, 193
Empuſa E. 128
Eoum mare D. v. 37. E. 7, 9
Epea G. 42
Epheſus D. v. 827
— ejus nomina varia E. 146, 147
Ephyre D. v. 421. E. 77
Epicnemidii. v. Locri
Epidamnus E. 71. G. 42
Epimenides poëta E. 18
Epigramma E. 146, 147, 183
Epiſtrophus E. 135
Epirus D. v. 430. E. 71. G. 43

Epizephyrii.

Epizephyrii. v. Locri.
Erectheus E. 77
Erembi D. v. 180, 963. E. 32, 169
Ericuſa E. 84
Eridanus fl. D. v. 289. E. 6,50,51
Erymanthus m. D. v.415 E. 75,76
Erythia inſ. D. v. 558. E. 105, 106. O. 8, 9
Erythræ E. 152
Erythræum mare D. v. 38, 597, 893,932,1089, 1133. E. 7, 9
Erythraus rex D. v. 607 E. 9. 13
Erythras E. 9
Etmaneûm gens O. 8
Etrephæa palus O. 7
Etruſci. v. Tyrrheni
Evander E. 61
Eubœa D. v. 520. E. 89, 97. v.Abantia.v. Macris
Eubœæ plures E. 88
Eunomus E. 65
Eupalmus Megarenſis E.101
Euphrates fl. D. v. 977, 932, 1003. E. 171, 173.
Euripus Chalcidicus E.87
Europa D. v.14, 270, 331 E. 48. G. 43
Europa E. 48
Eurotas fl. D.v.411. E. 74
Eurylochus E. 95
Eurymedon fl. D. v. 852 E. 150
Euxinus pontus D. v. 21, 146. E. 27

G

Gabachi G. 38
Gaddir O. 3, 7
Gades inſ. D. v. 11, 65, 176, 451. E. 12, 13, 83. 84, 106, 114. G.40
Gaditanum fretum.v.Herculis fretum
Gætuli D. v.215. E.38
Galatæ E. 50, 51
--- unde dicti E. 15
--- Aſiani ab Europæis E. 49
Galates E. 15
Galatia Aſiæ G. 39. Europæ. G. 42
Galaticum mare D. v. 74 E. 14. 15
Ganbalas G.38
Gandaridæ. v. Gargaridæ
Ganges fl. D. v. 577, 626, 1134,1152. E.115,137, 186, 190, 193 &c.
Gangetica regio D.v.1147 E. 189, 192
Garamantes D. 217. E.14, 36, 38
Gargaridæ D. v. 1144 E. 192
Gaza D. v. 910. E. 18, 160. G. 39
Gedroſi D.v.1086. E. 185
Geli D. v. 1019. E. 178
Geloni D. v. 310. E.53, 55
Gelonus Herc. f, E.55
Geneſaret G. 39
Genua E. 52
Germani D. v. 285, 304 E. 50, 53, 164. G. 42
Germanicia G. 24
Gerontis arx O. 7, 8
Gerræ D. v. 821. E.53
Geryon D. v. 361. E. 106 O. 7
Geryonis inſ. E. 105,106
Getæ D. v. 304. E. 53,54
Geticus mos. E. 53
Gigantes ab Hercule debellati. E. 59
Gigantis, i. e. Arcadia E. 76
Glaucus fl. E.124
Gletes G. 40
Gorgon E. 99, 105
Gortyna D. v. 88. E. 18, 93
Græcia. v. Hellas
--- Magna E. 64
Gryphes, auri cuſtodes E. 8
Gymneſiæ inſ. D. v. 457 E. 84. O. 12
Gymneſii, ſervi E. 102
Gyſantes E. 142

H

Hæmus. v. Æmus
Halys fl. D. v. 784. E.137, 138, 139
Hamoxobii E. [illegible]
Harmoniæ tumulus D. v. 391. E. 71, 72
Hecatombæa E. 76
Hecatompylos E. [illegible]
Helena inſ. E. [illegible]
Heliadæ, D. v. 291. E. [illegible]
Helice O. [illegible]
Helicore G. 40
Heliopolitæ E. 42
Hellas D. v. 399,406
Helle D. v. 515. G. 43
Helleſpontus D. v.17,136, 325, 515, 538. E. 26
Helotes E. 68
Hemeroſcopium O. 13
Heneti E. 69, 70, 90. v. Veneti
Heniochi D.v. 687. E.122
Hephæſtia E. 97
Heptanomia & Heptanomos. E. 44
Heptapolis. D. v. 250. E. 44
Heraclea. E. 26,138,139. G. 42
Heracleopolis E. 44
Heracleum oſtium E. 4, 5
Heraclidæ E. 85
Hercules E. 80,83, 85,105, 139, 160
Herculis Columnæ D. v. 64, 72, 459. E. 12, 13. O. 3, 10
Herculis fretum D. v. 67 E. 13
Hercynia ſylva D. v. 286 E. 50
Herbipolis O. 7
Hermata O. 9, 12
Hermione E. 77
Hermon E. 104
Hermonaſſa D. v. 552. E. 55, 104
Hermopolis E. 44
Herna civitas O. 12
Heroum inſ. v. Leuce
Heſperia E. 60
Heſperides inſ. D. v. 563 E. 106
Hiarbas E. 34
Hibernia. v. Ierne
Hierapolis E. 193
Hierax E. 94

Hippemolgi D. v. 309. E. 59
Hippodamia E. 122
Hippolytus E. 142
Hippopodes D. v. 310
Hippotades rex D. v. 462
Hippus fl. E. 124
Hiſpania G. 41. *vide* Iberia
[illegible] E. 135
Hydaſpes fl. D. v. 1139 E. 192
Hydruſa E. 99
Hylactes O. 13
Hylas D. v. 807. E. 143
Hylle urbs E. 70
Hyllæi D. v. 386
Hyllus Herc. f. E. 70
Hypanis fl. D. v. 1145 E. 192, 193
Hyperborei montes E. 56
Hypermneſtra E. 142
Hyrcanii D. v. 699, 733, 1038. E. 129
Hyrcanium mare D. v. 50, 632, 690, 735. E. 11, 129
Hyrium D. v. 379. E. 69
Hyſtra O. 13

I

Ialminus E. 122
Ialyſus D. v. 505. E. 93
Iaon fl. D. v. 416
Iapyges D. v. 379
Iapygia D. v. 91, 482
Iapyx E. 69
Jaſon E. 90, 124
Iaſus E. 76
Iaxartes fl. D. v. 749. E. 132
Iber & Celtus Herc. ff. E. 49
Iberia G. 40, 41
--- Aſiæ regio D. v. 697. E. 6, 46, 125
--- Europæ regio D. v. 282, 332, 334, 485, 564. E. 49, 125
Ibericum mare D. v. 69. E. 14
Iberus fl. E. 49. O. 7. G. 40
Icarium mare E. 9
Icarus inſ. in Ægæo E. 9, 97, 113
Icarus altera D. v. 606 E. 113
Iccus Medicus E. 68
Ichnuſa E. 85
Iconium E. 152
Ichthyophagi E. 188, 189
Ida Cretæ m. D. v. 502. E. 92
--- Troadis m. D. v. 683, 814, 819. E. 92
Idera O. 13
Idothea D. 259. E. 46
Ierne E. 106
Iliſſus fl. D. v. 524, 1023 E. 77
Ilithyiæ ſpelunca E. 93
Ilium D. v. 815. E. 144
Illyrice G. 42, 43
Illyris D. v. 96, 388. E. 19
Illyrius Cadmi f. E. 19, 71
Imaus m. E. 118, 131
Imbramus i. e. *Mercurius* E. 98
Imbrus inſ. D. v. 136, 524 E. 96, 98
Indi. D. v. 578, 625, 639, 701, 890, 1107, 1152, 1161. E. 188, 189
Indicum mare D. v. 37, 893. E. 7, 9
Indigeticum littus O. 14
Indo-Scythæ D. v. 1088 E. 186
Indus fl. D. v. 1088, 1132, 1137. E. 185, 186, 193
Inſulæ maximæ E. 108, 109
Io D. v. 140. E. 18, 25, 163
Ion E. 18, 78, 145
Ione, i. e. Gaza E. 19
Iones D. v. 822
--- Athenienſes E. 78, 145
--- in Aſia E. 78, 145
Ionia D. v. 822. E. 78. G. 42
Ionides inſ. D. v. 533. E. 101
Ionium mare. D. v. 94, 487. E. 18
Iopolis E. 163
Joppe D. v. 910. E. 160. G. 39
Jordan fl. G. 39
Jovis Clarii Oraculum E. 83
--- *Dodonæi Orac.* E. 79
--- *Sinopita fanum* D. v. 255. E. 45
--- *Stratii ſtatua* E. 140
Iphigenia E. 54
Iraphiotes, i. e. *Bacchus*. E. 166
Iris fl. D. v. 783. E. 138
Iſis E. 163
Iſmarus m. D. v. 113. E. 82
Iſmarus urbs E. 8, 21
--- Apollini ſacra E. 83
Iſmenus fl. D. v. 393, 1165
Iſſa E. 102
Iſſicus ſinus D. v. 119, 863. E. 21, 22, 23, 153
Iſſus D. v. 118. E. 22
Iſter fl. D. v. 298, 330. E. 52, 53
Iſthmi magni E. 19
Iſthmus Corinthiacus D. v. 405, 420
--- Hyllidis D. v. 389
--- inter Caſpium & Euxinum mare D. v. 20, 636, 695. E. 6
--- inter Arabicum ſinum & Ægyptum D. v. 23 E. 6
--- inter Euxinum mare & Iſſicum ſinum E. 7
Iſtriani E. 146
Itali D. v. 77. E. 16
Italia G. 23. *vide* Auſonia
Ithaca inſ. D. v. 495. E. 90
Judæa E. 157
Julianus imp. E. 172
Juno & Minerva Ilium deſtruunt D. v. 818
Juno Pelaſgica D. v. 534
Junonis inſ. E. 13
Junonis Lacinia t. D. v. 371
Ius inſ. E. 99
--- Ὁμήρυ μητρίς. E. 99
Juſtinianus E. 163
Juſtinus E. 124, 163

L

Lacedæmon E. 75
Lacinia. v. *Juno*
Lacinium prom. D. v. 371 E. 66
Laconia D. v. 418. E. 76
--- *olim* Hecatompolis E. 76

Lacydon portus E. 15
Ladon fl. D. v.417, E.75, 76
Læſtrigones E.174
Lampſacus E. 96
Laodicea D. v.915.E.162,
Laodiceæ plures E.162
Laomedon E. 44
Lariſſa, *olim* Argos Theſſalicum E. 76
Larymna G. 43
Latini D. v.350. E.62
Latinus E.63
Lebedontia civitas O.14
Ledus fl. O. 16
Lelagis E. 146
Lemnus inſ. D.v.522.E.62
Leontopolis E. 45, 124
Leptis parva. v. Neapolis
Lerus inſ. E.110
Lesbus inſ. D.v.537.E.102
Leucas urbs & inſ. E.90
Λευκὴ ἀκτή. E.162
Leuce inſ. *quæ &* Heroum *&* Achillea D. v. 543 E.103
Leucopetra pr. D. v. 76, 363. E.16, 60, 61
Leucophrys E.102
Leucoſia inſ. E. 64
Leuco-Syri E.137,170
Leucothea E.103
Libanus m. D.v.901,954, 1070. E.158
Liburnia D.v.385
Liburnides inſ. D. v. 491 E.71
Libya D. v. 10, 174, 230, 273. E.30,31,114
Libya, proprie dicta E.31
Libycus Deus, i.e. *Ammon.* D. v.212
Libyſticum (*i.e.*Libycum) mare D.v.614
Libyſticus portus D.v.460
Ligures O. 4,16
Liguſticum mare D. v.76 E.16
Liguſticus lacus O.8
Liguſtini E. 15
Ligyes E. 15, 16
Ligyes Colchici E.16
Ligys fl. E.16
Lilybæum D.v.469. E.87
Lindus E.93
Liparææ inſ. E.86
Liſſus fl. E. 103
Locri D.v.29
— Epicnemidii E.79
— Epizephyrii D. v. 29, 367. E.7,8,65,68,79
— Opuntii E.79
— Ozolæ E.65,79
Locris D.v.426
Lotophagi D.v.206. E.39, 89
Lotophagitis regio E.35
Lucane urbs E.64
Lucani D. v.362. E.64
Lunæ montes E.41.G.38
— inſula O. 10, 12
Luſitani E.174
Lycaones D.v.857. E.152
Lycaonia E. 76
Lycia E. 23
Lycia Xanthi f. E.23
Lychnitis palus G. 44
Lycii D. v.847.E.150,152
Lycopolis E.44
Lycus fl. E.138
Lycus Pandionis f. 152
Lydda G.39
Lydi D.v.846. E.148,149, 150
Lydia. v. Mæonia
Lyrbe D. v.839. E. 153
Lyrneſſus D.v.875. E.155
Lyſimachus E.147. G.40

M.

Macedonia D.v.427. E.45
Macetia, i. e. Macedonia E. 79
Macris inſ. E.97,96.v. Eubœa
Macrobii Æthiopes D. v. 560 E.39,105,106.G.38
Macrones D. v.766. E.134
Madytus E.95
Mæander fl.D.v.824.E.147
Mæandrius *campus.* D. v. 837. E. 137,148
Mænace O. 11,12
Mæones G.44
Mæonia D.v.830,1058
Mæotæ D. v.653. E.104, 118,148
Mæotica (i.e.Taurica) inſ. E. 55
Mæotis *palus* D. v.16, 303,551,652,660. E. 30, 104. G.42
Magarſus. v. Megarſus
Malacha O. 5,11
Malea E.14
Malli E.156
Mallus D.v.875.E.155,156
Malodes m. O. 14
Manſa O.16
Marathias *fl.* E. 162
Marathus D. v.914. E.162
Mardi *qui &* Amardi D. v. 732. E. 54
Mardus (*al.* Margus) *fl.* D. v. 734. E.130
Mariandyni D. v. 788. E. 138,139
Marmaridæ D.v.214. E.38
Marſi D. v.376. E.68
Marſyas Muſicus E. 57
Martyropolis G.42
Maſæſyli D.v.187
Maſſagetæ D.v.740.E.112, 130
Maſſiena urbs O. 11,12
Maſſieni O.11,12
Maſſilia D.v.75.E.15.O.18
Maſteni G.40
Maſtramela O. 18
Maſylenſes (*vel* Maſyli) D. v.187. E. 33
Mattiani D.v.1002. E.145, 131
Mattoas, i.e. Iſter E. 52
Mauri, *qui &* Mauruſii D. v. 185. E.33
Mazices E. 34
Medea D. v. 490. E. 90, 176, 177
Medi D. v.1020,1067. E. 177
Medica tempe D. v. 1017 E.176
Mediolanium E. 51
Megabyſus E.134
Megarſus fl. D. v. 1145. E.192,194
Melambolus, *i. e.* Ægyptus E. 42
Melamphyllus E.101
Melampus E. 74
Melanchlæni D. v.309. E. 53,106

Melas Peloponneſi fl. D.v. 416. E.75
--- Thraciæ fl. E.75,103
--- Aſiæ fl. E.75
Melas *ſinus* D.v.538. E.75, 103
Melas, i.e. Nilus E. 40
Meligunis inſ. i. e. Lipara E.85
Melitene E.125
Melus inſ. E.100
Memnon D. v.250. E.44
Μεμνόνιον ἄστυ. E. 184
Memphe G.43
Memphis E.44
Mendeſium oſtium E.40
Menelaus E.4
Meninx *inſ.* D.v.480.E.89
Meroë E.41. G. 39
Merus *m.* E.194
Meſapii E.69
Meſembria E.141
Meſopotamia D.v.993, E. 171, 174
--- Europæa E. 174
Meſſabatæ D, v.1015
Meſſene, regio Laconica. E.75
Meſſene,Siciliæ urbs E. 86
Meſſenia D. v.411
Meſſenius Eurotas D. v. 411
Metabus, i. e. *Metapontus* E. 66
Metapontii D. v. 368
Metapontium *olim* Siris E. 65
Metapontus (*Metabus*) *Siſyphi fil.* E.66
Metiochus E.64
Midæ fons E. 57
Midas rex E.143
Mileſiorum murus E. 146
Miletus inſ. & urbs D. v. 445, 825. E. 145
--- urbs Æolica E.83
Milo Crotoniates E.66
Minervæ inſ. O.13
Minnæi D.v.959
Minos E.77,93
Minyi E.75
Myrrhinus E.84
Myrrhinuſii E,84
Mithrydatis regia E.136
Mitylene E. 102
Monolycus fl. G. 44
Mopſi duo E. 78
Mopſus E.140
Moſynœci D.v.766.E.134
Mycalus m. E. 118
Myconus inſ. E.99
Myrmidones E.95
Myſcellus E. 66
Myſi. *al.* Mœſi. D. v. 332 E.25, 53, 57, 143, 144
Myſia D. v. 805. E. 54, 143. G.39
Myſius. v. Boſporus
Myſus, Jovis fil. E. 57,144
--*Arganthones f.* E.57,174

N

Nabatæi D. v. 955. E.168
Naccararum palus O.13
Narbo O.15
Nauſtalo O. 15
Naſamones D. v. 209. E. 36
Naxus inſ. E.99
Neapolis D. v. 205 E.36. *vide* Parthenope.
Neapolis *non una* E. 36
Neleus E.146
Nericia Ithaca D. v. 495 E. 90
Nericum opp. E.90
Neritum E.90
Nero E.63
Neſtus Centaurus E. 79
Neuri D. v. 310. E.53,55
Nicæa, *quæ &* Nyce E. 81 G. 40
Nicaſia E.100
Nicomedes E. 163
Nicopolis E. 22. G. 42
Nigretes D. v.215
Nilus fl. D. v. 11,18,221, 223 &c. 246. G. 38, 39, 40
— ejus varia nomina E. 39, 40
Ninus urbs E. 136, 173
Niobe E. 18
Niphata m. E.173
Niſæus campus E.178
Niſibis E. 136
Niſus E. 77
Niſyris inſ. E.99
Nitocris E.175
Nomades D. v. 186. E.10, 33,131
Norici E.57
Noriciæ urbes D. v. 321 E. 56
Noricium E.57
Nuſia inſ. E.103
Nyſſa E. 194
Nyſſæ *variæ* E. 194
Nyſſæa planities D. v.626
--- via D. v. 1159 E. 194

O

Oceanus D. v.27,41
Odryſus G.42,43
Odyſſea urbs E. 50
Oenone, i. e. Ægina E.95
Oeſtrymnici O. 5
Oeſtrymnicus ſinus O.3
Oeſtrymnides O. 3,4
Oeta m. E,79
Ogygia, i. e. Ægyptus E. 42
Ogyris inſ.D. v.607.E.13.
Olympii E. 143, 148
Olympus m. E. 57
Omale E.155
Onetor E. 4
Ophiuſa E. 93. O. 5,6
Opus urbs E.79
Oraculum.E.66,87,141,154 172
Oreitæ E.186
Oreſibius E.57
Oreſtæ E.122
Oreſtias G.42,43
Oretæ D. v.682. E.122
Oreum E. 186
Orici E.53,57
Oricia D. v. 399
Oricium E. 46, 72
Oricum D. v. 399. E. 57, 72
Oricus portus E. 57,72
Oritæ D. v.1096. E. 186
Orobis fl. O.16
Orontes fl. D. v. 919. E. 163, 164
Orpheus E. 102
Orthagoria G.42,43
Orthoſia D. v.914. E.162
Orithyia D. v. 425. *Erechthei fil.* E. 77
Ortygia,i.e.Epheſus E.98, 146

Oxus fl. D. v. 747. E.131
Oxyrynchus E. 44
Ozolæ, v. Locri

P

Pachynum pr. D. v. 86, 469, 471, E.17
Pactolus fl. D. v. 831. E. 144
Padus fl. E. 50, 51
Pæonia E. 53
Palæſtina E. 158
Pallantium E. 6
Pallene Cherſoneſus E. 59
--- mons E. 59
--- prom. D. v. 327. E. 59
--- urbs D. v. 259, 327. E. 59
Pallene, Protei fil. E. 59
--- Tithoni fil. E. 59
Pamphylia D. v. 46, 634, 854
Pamphylii D. v. 127, 850 E. 150, 151
Pamphylius ſinus D. v. 508 E. 22, 23
Pandion D. v. 1024
Panellenes D. v. 333
Pannonii D. v. 322. E. 53
Panopolis E. 44
Panticapæum E. 56
Panticape fl. D. v. 314. E. 56
Paphlagones D. v. 787. E. 138
Paphlagonia E. 140
Parchius fl. G. 42
Parium E. 96
Parnaſii E. 32
Parnaſſus Phocidis m. D. v. 439
Parneſſus, Parniſus, Parniſſus, Paropaniſus D. v. 737, 1097. E. 130, 187
Parrhaſia E. 76
Parthenia E. 101
Parthenia E. 68
Parthenius fl. E. 101
--- ſinus E. 21
Parthenius, i.e. Thermodon E. 136
Parthenope, i. e. Neapolis D. v. 358
Parthi D. v. 1040
Parus inſ. E. 98
Paſargadæ D. v. 1069. E. 183
Paſitigris E. 193
Patala *urbs* E. 186
Patalene *inſ.* D. v. 1093. E. 186
Patara E. 93
Patareum prom. D. v. 129, 507, 1093. E. 23
Patarus Apollinis f. E. 23; 58
Patmus *inſ.* E. 100
Pedaſus G. 42, 43
Pegaſus D. v. 869
Pelaigi D. v. 347. *E.* 61, 62
Pelaſgia, i. e. Theſſalia E. 79
Pelaſgia, i.e. Lesbus E. 62
Pelaſgica Juno D. v. 534
Peleus E. 46
Pelinnæus m. D. v. 537. E. 102
Pella E. 163
Pellenæus v. Pelinnæus m.
Peloponneſus D. v. 403 E. 73
Pelops E. 122
Pelorum *pr.* D. v. 469, 472. E. 86
Peluſiacum oſtium E. 40 G. 39
Peluſium D. v. 261. E. 44, 46. G. 39
Peneus *fl.* E. 131
Pentapolis. v. Cyrene
Peparethus inſ. D. v. 521 E. 96
Perce. v. Thracia
perdix, opus Protogenis E. 93
Perga D. v. 855. G. 43
Perinthus E. 26. G. 42
Perſæ D. v. 1053. E. 182, 183
Perſeus E. 152
Perſica ode E. 182
Perſicum mare D. v. 929, 981, 1082. E. 183
Perſicus ſinus D. v. 52, 608, 632. E. 9, 12, 114, 115
Perſis D. v. 1053
Petra *urbs* E. 169
Peucalei E. 192
Peucanei, *ſive* Peucalei D. v. 1143. E. 192
Peuce *inſ.* D. v. 301. E. [illegible]
Peucentinus Silarus D. [illegible] 361. E. 64
Phæacis & Phæacia E. 91
Phænagora D. v. 552. E. 104
Phanagoras E. 104
Phæſtus D. v. 88. E. 18
Phaëthon D. v. 291. E. 51
Phanagoria E. 55, 104
Phanarœa E. [illegible]
Pharium mare D. v. 115. E. 20, 21
Pharnabazus E. 141
Pharnaſce, i. e. Apamia *E.* 163
Pharos *inſ.* D. v. 259. *E.* [illegible], 43, 46. G. 40
Pharſalus E. 151
Phaſelis D. v. 855. E. 151
Phaſiana regio E. 124
Phaſis D. v. 762, 691 E. 122, 123, 124
Phaſis pater Colchi E. 123
Phaulus E. 66
Phauruſii D. v. 216
Phia G. 42
Philadelphia E. 148
Philanthus conditor Tarenti E. 68
Philippus Macedo E. 27
Philippus medicus E. 154
Philomelium E. 144
Philonome E. 103
Philyres D. v. 766
Phlegra E. 59
Phlegræa, i.e. Sicilia E. 63
Phlegræus campus E. 63
Phocæa E. 145, 181
Phocaënſes E. 81
Phocenſes E. 15, 81
Phocylides E. 146
Phocis Helladis regio D. v. 437. E. 81
Phæacia E. 91
Phœnice D. v. 510, 905. E. 157
Phœnices D. v. 196, 453. E. 158, 159
Phoronica urbs E. 76
Phoſphorion, i.e. Boſphorion E. 26
Photice G. 43
Phrontis E. 4
Phruri D. v. 752. E. 132

Phryges Europæi & Aſiani E. 143
Phrygia minor & major D. v. 810, 812. E. 143, 144
Phrygiæ tres E.144
Pieria E.164
Pinarus fl. D. v. 167. E.154
Piſa E. 74
Piſidæ D. v. 858. E. 152, 144
Piſiſtratus E. 57
Pithecuſæ E.61
[illegible] E.103
Pityuſa E. 84
Planctæ inſ. E. 13,27
Plotæ inſ. D. v.465. E.85
Polemoniacus ſinus E.124
Polydæa E. 103
Polybotes gigas E.99
Polycrates E. 101
Polygium O. 16
Pompejopolis E.156
Pontus, *ſc.* Euxinus D. v. 146. E. 24, 27
Pontia inſ. G. 39
Pontus regio D. v. 763. E. 135
Porphyruſa E. 92
Porus Indorum rex E.189
Poſidium D. v.916. E.162
Poſidonias prom. E. 64
Potidæa G. 42, 43
Prebellis G. 42
Priene D. v. 825, E. 146
Prochyta inſ. E. 61
Proconneſus E.100,103
Prometheus E.120
Propontis D. v. 137, 324, 540. E. 24, 25. G. 42
Proſerpinæ prom. O. 7
Proteus E. 46
Protogenes E. 93
Proverbia E. 62, 79, 85, 91, 92, 93, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 103, 140, 150, 151, 167
Pruſias E. 143
Pſammenites E.44
Pſebole G. 38
Ptelea, i. e. Epheſus. E. E. 146
Phtheirophagi E.123
Phthia E. 122
Phthiotæ Achæi E. 122
Ptolemæus ὁ Κόκκης καὶ Παρείσακτος E. 44
--- Lagi fil. E. 45
Ptolemaïs G. 39
Pydna G. 43
Pygmæi E. 10. G.38
Pygmalion E. 34
Pyramus fl. D. v. 867. E.154
Pyrathi, magi E.170
Pyrenæus m. D. v. 288, 338, 698. E. 60. O. 15
Pyrene O. 15
Pythagoras E. 83
Pytho D. v. 441. E.82,83, 92

R

Rhamætha E. 162
Rhamnus E. 84
Rhebantia E. 140, 141
Rhebas fl. D. v. 794. E. 140
Rhegena E. 15
Rhegium E. 61, 88
Rhenus fl. D. v. 296,566. E. 51
Rhinocorura G. 39
Rhodanus fl. O.16,18
Rhodope *m.* E. 53. G. 43
Rhodus *inſ.* D. v. 505. E.93
Rhœcus Architectus E.101
Rinthon Tarentinus E. 68
Riphæi montes D. v. 315. E. 9, 56
Roma D. v. 354. E. 63
Roſchinus fl. O. 15
Rubrum mare. v. Erythræum

S

Sabæ E. 183
--- Arabiæ pop. D. v. 959
--- Perſidis pop. D. v. 1069
--- Indiæ pop. D. v. 1141
--- Thraces E. 183
Sabæi E. 168
Sabazius, i. e. *Bacchus* E. 183
Sacæ D. v. 750, E.132
Σάκαια, *ſacra Perſica* E.132
Sacer mons O. 13
Sacra inſula O. 3
Sacrum prom. D. v. 561, 562. E. 106
Saſſes O. 6
Saii E.135
Saïticum *oſtium* E. 40
Salabrias fl. E. 131
Salamis *inſ.* D. v. 512. E. 92
Salauris O. 15
Salica *inſ.* E. 110
Salis mons E. 185
Salyes O. 18
Salmonium *pr.* D. v. 110 E. 17, 20
Samæi & Samii E. 101, 102
Same E.101
Samnitæ D. v. 375
Samothrace E.98
Samothracia *inſ.* D. v.524 E. 96, 98
Samus in Cephallenia E. 101
Samus *inſ. Ionica* D. v.534 E. 101, 102
Samus Thracica E. 102
Sangarius fl. D. v. 811. E. 140, 143
Sangia vicus E.143
Sanni E.134
Sapæ, i. e. Saii E. 135
Sappho E. 102
Saraceni E. 32
Sarapis E. 46
Sardanapalus E. 155, 156
Sardes D. v.1058
Sardice G. 43,44
Sarna G. 15
Sardo, i. e. Sardinia D. v. 458. E. 85
Sardonium mare D. v. 82
Sarmatæ D. v.304. E.53
Sarmatia Europæa D. v. 304
--- Aſiatica D. v.693
Saron fl. E. 77
Saronicus ſinus D. v. 422. E. 77
Sarpedon E. 48
Satraïdæ D. v. 1097
Saturni columnæ E. 12
--- inſula O. 5, 6
Saturnium mare D. v.32, 48, 728. E. 7, 8, 11
Sauromatæ *qui Græcis* Sarmatæ D. v. 15,653 &c. 680. E. 118
Saxoſus campus E. 15

Scamander *fl.* E. 150, 103
Scapteſyle E. 97
Scheria E. 91
Scira E. 95
Sciras E. 95
Scirophorion E. 95
Scodri v. 1142
Scopas E. 79
Scylax fl. E. 138
Scylla Niſi fil. E. 77
Scyllæum E. 77
Scyrus *inſ.* D. v. 521. *E.* 96, 97
Scythæ E. 104
--- unde dicti? E. 129.
Scythæ Auſtrales, v. Indo-Sythæ
--- Septentrionales E. 186
Scythia Aſiatica D. v. 728, 758. E. 5
--- Europæa D. v. 16, 164, 665
--- late ſumpta D. v. 798
--- Nomades E, 121
Scythicus oceanus D. v. 587
Sebaſtia E. 125
Sebennyticum oſtium E. 40
Selani D. v. 926. E. 164
Selaſphorus G. 42
Seleucia E. 163, 164, 175
Seleucis E. 164
Seleuc... E. 94
--- C...icus E. 163
--- Nicator E. 162, 163
Selenitis lapis E. 59
Selge D. v. 860. E. 152
Sellus m. O. 13
Semander E. 104
Semiramis D. v. 1006. E. 175
Serbonis palus D. v. 253. E. 44, 47
Seres D. v. 752. E. 132, 133
Seriphus inſ. E. 99
Servorum appellationes varia E. 102
Seſoſtris E. XII.
Seſtus D. v. 516. E. 95
Setius m. O. 16
Sicana civ. O. 13
Sicilia D. v. 434, 467. E. 88
Siculum mare D. v. 100, 85, 401. E. 17
--- fretum D. v. 80, 344, 473. E. 87
Side E. 151
Sidon D. v. 912. E. 160 G. 39.
Sidonii E. 161
--- *in ſinu Perſico* E. 160
Sidonium mare D. v. 117. E. 20, 21
Silarus *fl.* D. v. 361. E. 64
Silis, i. e. Tanaïs E. 6
Simois fl. D. v. 683, 819
Simonides unde? E. 99
Sinarus *fl.* E. 155
Sindi D. v. 550, 681. E. 122
Singus G. 38
Sinope D. v. 779, 972. E. 45, 136
Sinope Aſopi fil. D. v. 775
Sinopites Jupiter E. 45
Sinopium *m.* E. 45
Sinops *fl.* E. 46
Sinties & Sinti E. 135
Sinus magni D. v. 43. E. 11
Siphnus *inſ.* E. 99
Sirenes E. 64. *earum nomina* E. 63
Sirenia petra D. v. 360. E. 64
Sirenides inſ. E. 6
Siris fl. D. v. 223. v. *Nilus.*
Siris. i. e. Metapontium E. 65
Sirmium G. 42, 43
Smindyrides E. 68
Sminthens Apollo E. 102
Smyrna E. 145, 147
Sodri. v. Scodri
Sogdiana D. v. 747. E. 131
Soli D. v. 875. E. 156
Solymi E. 152
Solyſon E. 101
Sordice O. 15
Sordus fl. O. 15
Soſtratus E. 95
Sperchius fl. E. 81
Sphecia E. 94
Sporades inſ. D. v. 13.. 530. E. 24, 100
--- in ſinu quodam Arabico E. 101
Sthenelus E. 82
Stratonicus Citharœdus E. 101
Strongyle inſ. E. ...
Struthophagi G. 38
Sunium prom. D. v. 511
Suſa. D. v. 1074. E. 134
Suſiana regio D. v. ...
Sybaris D. v. 373. E. ..., 67
Sybaritæ ...
Syene D. v. 223. E. 3, ... G. 39
Sylax fl. E. 172
Sylleion E. 145
Syloſon tyrannus E. 101
Symplegades, i. e. Cyaneæ D. v. 144. E. 13
Synnada E. 144
Syneſius Rhetor E. 38
Syria late ſumpta D. v. 802, 897. E. 136, 137
--- Cœle-Syria D. v. 878. E. 157
--- Leuco-Syria D. v. 971 E. 170
Syrus inſ. E. 99
Syrtes duæ D. v. 104, 106, 198, 201, 477, E. 20, 35

T

Tænarum E. 92
Tanaïs fl. D. v. 14, 660. E. 5, 6.
--- unde oritur? E. 119, 120
Tanaïs *alter* E. 6
Tanaïtis dea. *al.* Anaïtis E. 150
Taoci. v. Taſci
Taphrus O. 16
Taphus inſ. E. 80
Taprobane inſ. D. v. 593. E. 110, 111, 189
Tapyri D. v. 733. E. 129, 130. G. 39
Taras heros E. 68
Tarracon O. 14
Tarcon E. 61
Tarconia E. 61
Tarentini E. 69
Tarentum D. v. 376. E. 68

Tarſus

Ta[illegible] D. v. 868. E. 34, [illegible]
[illegible] G. 40
Ta[illegible] D. v. 337. urbs [illegible] fl. E. 60. O. 3,6,7,8
T[illegible] D. v. 1069. E. 183
[illegible] D. v. 306. E. [illegible]
[illegible] Cherſoneſus. E. 30
--- [illegible] E. 55, 104
[illegible] E. 57
[illegible] Diana D. v. 610 E. [illegible]
Ta[illegible] Scythæ E. 30
[illegible] m. D. v. 168, 638, [illegible]41, 849, 890. E. 30, 116, 117, [illegible]
Taurus Cretæ rex E. 18, 48
--- *conditor Gortynæ* E. 18
Taxila E. 192
Taxili E. 192. v. Toxili
Telchines E. 93
Telchinis, i. e. Rhodus E. 93
Telmiſſus E. 163
Temenicus ager O. 17
Tempe D. v. 219, 916, 1017. G. 44
--- Medica E. 38, 176, 177, 183
--- Theſſalica E. 38
Tenedus inſ. D. v. 135, 537. E. 102. G. 39
--- unde dicta? E. 103
Tenes E. 103
Tenos inſ. E. 99, 100
Teos E. 152
Teredon D. v. 982
Tergeſte D. v. 382. E. 70
Termilæ E. 152
Termiſſus D. v. 859. E. 153
Terſus, i. e. Tarſus E. 154, 155
Tetrapolis E. 164
Thales Mileſius E. 138, 146
Thaſus inſ. D. v. 523. E. 96, 97
Thebæ G. 44. D. v. 248, 249. E. 44
Theline O. 18
Theodectes E. 151
Theodorus O. 12
Theodoſiopolis E, 124. G. 42
Theopolis E. 163. G. 42
Thera inſ. E. 100
Theras E. 38
Therme G. 43
Thermopylæ D. v. 438. E. 81, 82
Thermodon *fl.* D. v. 657, 774, 780, 975. E. 135, 136, 138
Theſeus E. 177
Theſprotia E. 91
Theſſalia D. v. 427. E. 62
--- *olim* Pelaſgia E. 79
Theſſalonice E. 155
Thiba locus E. 147
Thoanes E. 123
Thonitis *palus* D. v. 988 E. 173
Thraces D. v. 323, 575. E. 53, 57, 58
Thraceſium E. 58
Thracia D. v. 398
--- *olim* Perce E. 58
--- Thracia montana in Libya E. 58
Thracium E. 88
Thracius. v. Boſporus
Thrinacia. v. Trinacria
Thule inſ. D. v. 581. E. 109
Thurii E. 67
Thurium E. 67
Thymbris, *ſeu* Tiberis. D. v. 352. E. 63
Thymbris Siciliæ *fl.* E. 63
Thyni E. 140
Tibareni D. v. 767. E. 134
Tiberiopolis G. 42
Tiberis *fl.* E. 63
Tiberius Caſar E. 164
Tibrani E. 134
Tigris fl. D. v. 984. E. 171, 172, 173
--- Paphlagoniæ fl. E. 172
Timotheus Cytharœdus. E. 246
Tithonus E. 44
Tmolus *m.* D. v. 831. E. 148
Tochari D. v. 752. E. 132 G. 44
Tonon O. 14
Topirus G. 42
Toppe G. 44
Toretæ (*non* Oretæ) D. v. 680
Torone E. 59
Torone Protei fil. E. 59
Toxili (*alias* Taxili) D. v. 1141. E. 192
Trachæa, i. e. Epheſus. E. 146
Trachiotæ Cilices E. 155
Træte pr. O. 12
Trapezus E. 123, 124, 136
Tremon E. 98
Triballi E. 22. G. 44
Tricca G. 42
Trinacria, Trinacia & Thrinacia E. 64. v. Sicilia
Triphylis *regio* (i. e. Elis) D. v. 409. E. 75
Tripolis D. v. 914. E. 161
Triton *fl.* E. 47
Tritonis *palus* D. v. 267, E. 47
Troglodytæ E. 32. v. Erembi.
--- unde dicti? E. 32, 169
Troja. v. Ilium
Turci E. 129
Tylangii O. 17
Tyndaridarum terra. v. Dioſcurias
Typhon E. 164
Tyrrheni D. v. 347, 294. E. 17, 61
Tyrrhenia D. v. 294. E. 61
Tyrrhenum mare D. v. 83, 100, 102, 201. E. 17
Tyrrhenus Lydus E. 61
Tyris opp. O. 13
Tyrius fl. O. 13
Tyrichæ O. 13
Tyrus D. v. 911. E. 160. G. 39
Tyrus in ſinu Perſico. E. 113, 160
Tzani E. 134
Tzophane E. 125

V

Veneris prom. O. 5, 8, 12
Veneris Coliadis *fanum* E. 111
Veneti E. 70
Venetia E. 69
Veragri O. 18
Veſpaſianus E. 48
Unni D. v, 730. E. 129

X
Xanthus urbs E. 23
--- Lyciæ fl. D. 848. E. 23, 180
--- Troadis fl. D. 683, 819
Xerxes E. 96
Ximena E. 138
Z
Zagari E. 53
Zamolxis E. 53, 54
Zancle
Zephyrium pr. [illegible] E. 65. O. 6
Zinchi [illegible]
Zygii [illegible]

INDEX AUCTORUM

in Commentariis EUSTATHII.

Aſteriſcus notat Epiſtolam; numerus Commentariorum paginam.

A
ÆLianus p. 10, 91, 192
--- ἐν τοῖς περὶ προνοίας 84
Ælius Dionyſius
--- ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν λέξεων 161
Æſchylus 8, 14, 18, 75, 131, 135, 140, 198
Alcæus 54
Alexander *
--- Epheſius 105
--- Lychnus 110
Amaſeus. v. Strabo
Anaximander *
Apollodorus 70
Apollonius 8, 56, 70, 142, 192
--- ἐν Ἀργοναυτικοῖς 191
Aratus * 51
Archias 92
Archilochus 102, 135
Ariſtander 132
Ariſtoteles 16, 41, 52, 67, 105, 154, 167, 172
--- ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου 192
Ariſtophanes 68, 97, 100, 134, 192, 144, 182
--- ἐν Βατράχοις 60
--- ἐν Λυσιστράτῃ 99
--- ἐν Ὄρνισιν 62
Arrianus 6, 14, 24, 25, 40, 48, 57, 58, 69, 72, 83, 84, 92, 95, 96, 97, 98, 100, 104, 106, 118, 121, 135, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 147, 151, 153, 154, 155, 162, 166, 167, 172, 175, 185, 186, 192, 193, 194, 195.
--- ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου 159, 172, 187
Athenæus 89
Athenodorus 38
C
Callimachus 76
Charax 122, 123
Comicus. v. Ariſtoph.
D
Damaſcenus, ὁ γράψας τὸ δρᾶμα τῆς Σωσάνιδος 172
David 120
Democritus *
Dicæarchus 135
Diodorus 68, 87, 124, 136, 139
--- Muſicus 162
Dion 36, 63
Dionyſius Philadelphenſis *
--- Samius *
Duris
--- ejus Epigramma 147
E
Ephorus 96
Epigramma 146, 147, 183
Epimenides ὁ ποιήσας δι' ἐπῶν καθαρμούς. 18
Eratoſthenes * 2, 38, 137, 152
Ethnicographus. v. Stephanus Byz.
Eudoxus *
--- ἐν γῆς περιόδῳ 124
Euphorion 105
Euripides 16, 41, 73, 145
--- ἐν Ἴωνι 199
--- ἐν Πειρίθῳ 192
--- ἐν Ῥήσῳ 48, 62
G
Geographus. v. Strabo
H
Hecatæus * 56, 106
Heliodorus ὁ ῥήτωρ dictus 32
Hermias Platonicus 77
Hermogenes * 73
Herodianus 38, 107
--- ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ 84, 93, 101, 192
--- ἐν τῷ περὶ παθῶν 153
Herodotus 2, 4, 6, 8, 11, 14, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 62, 65, 67, 69, 72, 75, 76, 78, 82, 95, 96, 97, 99, 101, 103, 106, 107, 109, 114, 119, 121, 123, 124, 128, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 140, 144, 146, 148, 151, 152, 155, 158, 159, 160, 161, 163, 166, 172, 173, 175, 176, 182, 183, 184, 189, 193, 194
Heſiodus * 92, 117, 120, 126, 165, 199
Hipparchus 88
Hippias 48
Hiſtoria ſacra 34
Homerus * 2, 10, 14, 15, 20,

[illegible] 26, 32, 33, 42, 46, 56, 62, 63, 66, 69, 70, 74, 76, 78, 80, 83, 85, 8[illegible], 91, 97, 99, 101, [illegible], 107, 110, 112, 114, [illegible], 122, 127, 130, [illegible], 144, 148, 155, [illegible], 160, 161, 162, [illegible], 167, 174, 176, [illegible], 179, 185, 188, 189, [illegible]
— [illegible] 24, 44, 100, 164
— [illegible] Ὀδυσσείᾳ 27, 36, 79, [illegible], 96, 99, 110, 122,
— ἐν Α τῆς Ὀδυσσείας 14, 32
— ἐν Ω τῆς Ὀδυσσείας 96
— ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα 53
— ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν 14, 21, 30, 32, 47, 77, 85, 89, 111, 128

I

Iſtrus 96
Julianus ἐν ἰῳ τῶν αὐτοῦ λόγων 54

L

Lexicon Latinum 71
Libanius 10, 144
Lucianus *
Lupercus 90
Lycophron 15, 16, 18, 29, 38, 44, 46, 48, 54, 59, 61, 76, 78, 83, 84, 86, 90, 94, 95, 98, 101, 102, 114, 124, 135, 143, 151, 177, 193

N

Nicias 31

O

Oppianus 48, 137, 142, 162
— ἐν Ἁλιευτικοῖς 103, 182
Orpheus ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας 2

P

Parthenius ὁ τὰς Μεταμορφώσεις γράψας 77.
Pauſanias ἐν λεξικῷ Ἀττικῷ 99
Philo 132
Phocylides 100, 111
Pindarus 2, 13, 14, 27, 30, 37, 38, 74, 79, 86, 94, 100, 143, 145, 198
Plato *
Plutarchus 50, 137
Polybius 36, 56
Porphyrius 167
Poſidonius 2
Ptolomæus 11, 52, 108, 110, 127, 128

R

Rhianus poëta 75, 98

S

Sibylla 87
Simocatta ἐν Οἰκουμενικῇ ἱστορίᾳ 129
Sophocles 28. 76
Sophronius 71
Stephanus Byzantius 4, 9, 14, 16, 46, 55, 70, 79, 101, 115, 124, 139, 163, 165, 168, 169
Strabo 5, 9, 13, 18, 25, 27, 35, 36, 38, 40, 45, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 63, 64, 65, 66, 69, 70, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 84, 85, 87, 88, 89, 92, 94, 95, 98, 99, 102, 104, 106, 107, 111, 113, 118, 120, 122, 123, 124, 125, 129, 131, 134, 135, 136, 137, 138, 143, 145, 147, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 159, 158, 160, 163, 164, 166, 170, 171, 173, 174, 176, 184, 185, 187, 190, 192, 194
Stratonicus 101
Sophronius 71

T

Theocritus 22, 95, 42, 63, 143, 146, 171, 175, 191
Theodectes 151

U

Uranius 9

X

Xenophon 43, 58, 134, 135, 136, 172
— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς 137

AUCTORES
citati à PARAPHRASTE &c.

ABron ἐν τοῖς Παρωνύμοις p. 41
Apollo Stoicus 40
Apollodorus ἐν τῇ περὶ γῆς β'. 40
Apollonius Philoſophus 40
Apollonius Gram. ἐν τοῖς Παρωνύμοις 41
Ariſtarchus 41
Ariſtophanes ἐν Τριφάλητι 41
Artemidorus ἐν β'. τῶν Γεωγραφουμένων 40, 41
Athenæus ἐν Δειπνοσοφιστῶν β'. 41
Callimachus 34, 38
Charax 37
— ἐν ι'. Χρονικῶν 41
— ἐν Ἑλληνικῶν γ'. 41
Dardanus philoſophus 40
Dionyſius 41
— Cyzicenus 37
Euclides 6
Euphorion 34, 36
Heliodorus ἐν ι'. Αἰθιοπικῶν 39
Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡρακλέα 40
Herodotus 35
Heſiodus 20
Hierax Gram. 40
Homerus 35, 37
Iſidorus Gram. 40
Lycander philoſ. 40
Lycon philoſ. 40
Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 44
Menander Boryſthenites 10
Menander ἐν Ἀσπίδι 41
Parthenius ἐν Λευκαδίαις 40
— ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσι 30
Porphyrius 37
Ptolomæus 21
Quadratus ἐν Ῥωμαϊκῆς Χιλιάδος ε'. 41

AU.

AUCTORES
quos laudat AVIENUS in *Ora Maritima*.

BAcorus Rhodius 2
Cleon Siculus 2
Damaſtes Sigenſis 2,15
Dionyſius p 9
Euctemon Athenienſis 2, 10
Eudemon 9
Hecatæus Mileſius 2
Hellanicus Lesbius 2
Herodotus Thurius 2
Himilco Pœnus 10,11
Pauſimachus Samius 2
Phileas Athenienſis [illegible]
Plautus 9
Saluſtius 2
Scylax Caryandæus 10
Thucydides Atticus 2

ERRATA

In DISSERTATIONE

Pag. 1. verſ. 8. lege *commentanda*. P. 4. v. 5. l. μέλαθρα. P. 5. v. 12. l. δορκάς. P. 8. v. 18. l. *repreſſam, admodum*. P. 17. v. 12. l. γῆ. v. 23. l. Θράκιος. v. 33. l. Χαλκηδόνος. P. 23. v. 4. l. aliquanto. P. 25. v. 16. l. ᾠκηκέναι. P. 31. v. 2. l. δέ οἱ Πάχυνος, v. 4. l. Πάχυνος. v. 30. l. Φοίνικες. P. 33. v. 3. l. παρῳδίαις. P. 37. v. 19. l. *Phœbaam*. P. 45. v. 8. l. *media*. v. 26. l. Ἀπαμήναις. P. 59. v. penult. l. ἁλὸς. P. 61. v. 33. l. χθονός. P. 62. v. 30. l. ὑπερ-*auſtralia*. ὑπερ-*bubaſticum*. P. 67. v. 7. l. πασάων πολίων. v. 356.

In VERSIONE DIONYSII.

Verſ. 20. l. *ſupremus*. V. 29. l. *indefatigabilis*. V. 78. pone comma poſt *Auſonii*. V. 421. l. *Ephyren*. V. 523. l. *priſcaque*. V. 530. l. *innubilum*. V. 610. dele *ſub*.

IN EUSTATHIO.

Præfat. p. 5. col. 2. v. 15. lege Μυσῶν. P. 44. col. 2. v. 24. l. Ὀξύρυγχοι. P. 52. col. 2. v. ult. Διονύσιος ἢ Διονύβιος. P. 135. col. 1. v. 22. l. Ὀσίῳ. P. 147. col. 1. v. 13. l. Ἄλλα *cum* α *majuſculo*. P. 172. col. 1. v. 20. l. ἀπατηλός.

FINIS.

00079958

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 16 March, 2016